Em. Org. Ergin Saygun

Türk Ordusuna

BALYOZ

23. Basım

KAYNAK YAYINLARI

© Bu kitabın yayın hakları
Analiz Basım Yayın Tasarım Gıda Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.nindir.

Birinci - On İkinci Basım: Eylül 2012
On Üçüncü - Yirmi İkinci Basım: Ekim 2012
Yirmi Üçüncü Basım: Kasım 2012

Teknik Hazırlık: Analiz Basım Yayın
Baskı: Analiz Basım Yayın • 0212 501 82 87
Yayıncı ve Matbaa Sertifika No: 14071

ISBN: 978-975-343-646-5

KAYNAK YAYINLARI: 625

ANALİZ BASIM YAYIN TASARIM GIDA
TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

Meşrutiyet Cad. Kardeşler Han No: 6/3
34430 Galatasaray-İstanbul
web adresi: www.kaynakyayinlari.com
e-posta: iletisim@kaynakyayinlari.com

Tel: (0212) 252 21 56-99 Faks: (0212) 249 28 92

EM. ORG. ERGİN SAYGUN

Türk Ordusuna

BALYOZ

Kronolojik Notlar

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ 17

I. BÖLÜM
HAYATIMIN TSK ÖNCESİ ÜZERİNE NOTLAR 21

1. 1940 ve 1950'lerde Aksaray-Saraçhanebaşı 21

2. Dedemin Rakı İçme Adabı 23

3. Rakı Bir Kültürdür 23

4. Teknoloji ile Tanışma 23

5. Yardımlar Gizli Yapılırdı 24

6. "Orduya Sızma" Teşebbüsüm 24

7. Hayatımdaki Taş Binalar 25

• Birinci Taş Bina: Daçka, Sevgili Daçka • İstanbul ve Tarih Sevgisi • İkinci Taş Bina: Şanlı Harbiye

8. Asker Ailesi 31

II. BÖLÜM
"TÜRK ORDUSUNA BALYOZ" ÜZERİNE NOTLAR 33

1. Komplo Düzeni-1: Komplolarla Suç ve Suçlu Yaratmak 33

• TSK Hayatımın Son Devresi ve Komplolar • Devlet İçine Yuvalanmış Yasadışı Bir Örgütle Karşılaşıyorum • Genelkurmay Başkanlığı Bilgisayarlarından Bilgi Çalınmış • Çalınan Bilgi ve Belgelerle Sahte Evrak Üretme • Genelkurmay'ın Açıklaması • "Bir Subay"ın Marifetleri

2. Komplo Düzeni-2: Balyoz'un Yaratılması 41

• Balyoz'a Buyurun! • Beşiktaş-Silivri Savcı ve Hâkimleri Genelkurmay'ın Beyanlarını Kabul Etmiyor • Çakma Paşalar ve Ses Kayıtları • Komplocular Montajla "Delil" Üretirken İz Bırakmış • İstediğiniz Açıklamayı Yapın, Dinleyen Kim? • Münferit Çabalar Değil, Organize İşler • Her Taşın

Altında "Cunta", Her Yerde "Silahlı Terör Örgütü" • Örgüt Olmanın Hiçbir Unsurunu Taşımayan "Örgüt" • Kolordu-"NATO Yüksek Hazırlık Dereceli Kolordusu" Komutanlığı İşleri Arasında "Darbecilik" • Komploculara Göre Hem Darbe İşinde Benden "Hayır Yok!" • Hem de Ben Darbecilerin Elebaşlarındanım • EMASYA Tartışmalarındaki Bilgi Noksanlığı • Başbakanlığın Devlet Dışı Haber Kaynakları • Ortam Dinlemesini Yapan Kim? • Kozmik Büro Belgelerini Baransu'ya Kim Verdi? • Evrak Çalma Neden Suç Sayılmaz? • Sahte Belgeler, Sahte Belgeler…

3. Özel Görevli Yargı: "TSK Terör (Suç) Örgütü, Komutanları Teröristtir; Habur'dan Gelenler 'Demokratik Açılım'ın Barış Elçileridir" 58

• Gözaltı ve Kahverengi Çantam • Sorgu ve Psikolojik Baskı • Terör Zanlısı Olarak Fotoğrafım Çekiliyor • "Askeri Okullarda Darbe Eğitimi Yapılıyor"muş!! • Habur'dan Gelenlere Tören, TSK Komutanlarına Terörist Muamelesi • "Ses Kaydın Var" Blöfü • Sivil-Askeri Yargı Çekişmesi • Fiil Yok, Delil Yok, Ama "Fail" ve "Suç" Var • İmzasız İhbar Mektuplarıyla TSK'nin 20 Yılına Kilit Vurdular • "Ergenekon Elbisesi Uymadı, Balyoz Verelim" • "Hasar Tespiti": Durum Ciddi • "TV Mahkemeleri", Fahri Savcılar • Görevdeyken Başlayan Takipler, Fotoğraflamalar • TV Kanalları Müneccim Kesiliyor • "Gizli Tanık" Faciaları • İnsan Zekâsıyla Alay: "Pastanede Darbe Partisi Yaptılar" • Komploya Devam • Bana Çamur Atmak İsteyenler Kim? • Dinlemeler Kontrolden Çıktı • Kafalar İyice Karıştı • Çalıntı Malı Alıp Satmak Yasak ve Suç; Çalıntı Belgeyi Tahrif Edip Medyaya Servis Etmek, Silivri Yargısına Delil Toplama İşi • Habercilik Kamuflesi ile Kanun Çiğneme İmtiyazı • Beşiktaş-Silivri Yargısı "Yetkilerini Aştı", "Kural Dışına Çıktı"… "Ama Ergenekon'da, Balyoz'da Devam Etsin" Denilen "Hukuk" Düzeni • Çetin Doğan Paşa'nın Hilmi Özkök Paşa'ya Söyledikleri • "Geleceği Görme" Vakalarının Devamı • Fiilsiz Failler • "Öteki" İhtiyacı • Bilgisayar Temizliği ve Erzincan Davasına Bağlama Çabaları • "Yargı Yargıya Karşı" • Yargı İnsanların Sığınacağı Son ve En Güvenli Liman Olmalıdır

• Sorular, Sorular • Neden Sekiz Sene Beklendi?
• Dinlenmişim, Ama Gerekçesi ve Sonuçları Gizli • Devletin "Bağırsakları Temizleniyormuş"

4. "Balyoz" Görevi: "TSK'nın Gücünü Kırmak"
"Balyoz" Usulü: "Her Yol Mubah" 87

• Ve İddianame!!!!!! • Kısıtlama Kararı • Polisin Savcı Olduğu Dava • Bozacının Bilirkişisi Şıracı • Yeniden "Yakalamalar" ve Karmaşa • "Arandı Bulunamadı" • Yüksek Askeri Şûra'ya Birinci Balyoz Tuzağı • TSK'nin Görevleri Nelerdir? • YAŞ Bir Pazarlık mı? • Yakalama Kararına İtiraz • Askeri Terminolojiyi ve Usulleri Anlama Sıkıntısı • Muvazzafların Mağduriyeti • Davaların Yarattığı Manevi Yıkım • Gelişmeler Bitmiyor • Devletin Temel Kurumlarını Yok Saymak • "Balyoz" İddianamesinde "Terör Örgütü" Olan Ordu, Ergenekon İddianamesinde "Darbe Karşıtı" • İddianamedeki Suçlarım • Tutuklamaya Karşı Çıkan Hâkimin Başına Gelenler • Çocuklar ve Eşlerin Çabaları • Yalan Suçlamalar • TSK'nin Kurallarına, Teamüllerine ve Uygulamalarına Her Zaman Saygılı Oldum • Ağzı Olan Konuşuyor, Kalem Tutan Yazıyor • Sağlığım Yine Sinyal Veriyor • Sağlık Karnem Pek Fena • Silivri Yargısının Tutukluluk Rejimi: Yaşlı ve Hastalar Ölsün, Ötekiler Hastalansın • Bunca Gaddarlığın Sebebi: Esaret Şartlarını Ağırlaştırarak "Çözülme" Yaratma Hesabı • İmzasız Belgeler: "Asrın Davası"nda Esas Delil; "Asrın Davası"nı Savunana Değince: Hiçbir Hukuki Değeri Yok • Bu Davanın Delilleri: İmzasız İhbarlar, Sahte CD, Gizli Tanık, Tahmin, Rüya… • YAŞ'a "İnternet Andıcı" Darbesi, "16. Dalga" ve Komutanların İstifası • YAŞ'a İkinci Tuzak Davalar ve Tutuklamalar • Peşimi Bırakmama Konusunda Hastalıklarımla Mahkeme Arasındaki Yarış • TMK • İddianamenin, "Darbe Uzmanı" Köşe Yazarlarının ve "TV Mahkemeleri" Kadrosunun, Her Biri Diğerini Geçersiz Kılan İddiaları • E. Orgeneral ve Sivillerin Yapacağı Darbe Söylentileri • Dönemin KKK, Hangi Darbe Girişimini Önlemiş • Darbeyi Önlediği İddia Edilen KKK: "Bilgim Yok!" • İddianame: "Bazı Kişiler", "Bazı Gazeteciler", "Birtakım Bilgiler" • Genelkurmay'ın,

MİT'in, Emniyet'in Bilgisi Dışındaki Plan • Delik Deşik Olan Kurguyu Uygulamadaki Israrın Amacı • Hastalıklar da Operasyonlar Gibi Dalga Dalga Geliyorlar • Davalar Hukuken Çöktü, Ama Siyaseten Devam Ettiriliyor

5. "Yeni TSK", "Yeni Anayasa" 125

• İddialar, İddialar... • TSK İçindeki "Cemaat İmamı" Kim? • AB: İlle de "Yeni Anayasa" • AB ve ABD'deki Atatürk Karşıtlığı • "TSK Yeniden ABD Politikalarına Çekilmeli" • Asker Olursa Vesayet, Sivil Olursa Demokrasi... • "Yeni Anayasa" Girişimi • Bilgisizlik ve Asker Alerjisinin Gülünç Çelişkisi • Yeni Plan: "Büyürken" Parçalanma • Anayasa Çalışmaları Yurt İçinde ve Dışında Devam Ediyor • Demokrasi Kültürünün Yerleşmiş, Tüm Bireylerce Özümsenmiş Olması Önemlidir • Başkaları Ne Yapıyor? • Bizde Durum Nedir? • Silah Arkadaşlığı Bitti mi? • İlgili Dernekler Neredeler? • İnsansız Hava Araçları • 30 Ağustos Tebrik Töreni • Askerin Üzerindeki Sivil İşler • Garnizon Komutanları Üzerindeki Sivil İşler Listesi • TSK'nin Türk Toplumunun Sosyal Hayatındaki Doldurulamaz "Sivil" Yeri

6. Milli Güvenlik ve Milli Savunma 147

• Basının Ünlü Adlarının Şaşırtan Cehaleti • MGSB Nedir? • Siber Tehdit • Ordu Küçülsün mü? • Savunma Bürokrasisi İhtiyacı • "Müştereklik" Nedir, Onu İyi Anlamak Lazım • TCK'nin "Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk"la İlgili Hükümleri İhlal Edilmiştir • Gizlilik İhlali-Frontex ile AB'nin Gözdağı • "Casus Belli (Savaş Sebebi)" İçin Caydırıcılık Şart • ABD'lilere Polis Brifingi • Güneydoğu ve Ortadoğu Yanıyor, Balyoz Mahkemesi Ateş Hattındaki Askeri Esir Alıyor • Silah Arkadaşlarımın Esaretine Vücudumun Tepkisi • AB ve NATO İmkânlarından Yararlanma

7. Yeni İhbarlar, Yeni Gömüler, Taze İmalat Yeni "Deliller", Yeni Dalgalar, Yeni Suçlar... 162

• Gölcük'te Yeni Gömü • Sahte Belge Üretme Çetesi Harıl Harıl Çalışıyor,Ama Hep Defolu "Mal" Çıkarıyor • Delil Karartan Savcılar, Delil Gizleyen Mahkemeler • Kamuoyunda Yaratılan Duygu: "Bunca Belgenin Hepsi mi Sahte?" • Yine GATA Yollarında

• Dava Başlıyor, Mahkeme Başkanı Değişti • Kervan Yolda Düzülür • Savunmaya Verilmeyen Dosyalar • Yetki Tartışmaları • Bu İşin Sonu Yok ya da "Open Ended" Bir Yargılama • Selimiye-Gölcük İrtibatlandırma Gayretinin Amacı: "Yeni Deliller Var, Tutuklayalım!" • Peşin Hüküm, Yargısız İnfaz, Hukuk Dışılık Diz Boyu, Ama Dinleyen Kim • Aklım Sabrediyor, Vücudum İsyanda • Emanete Alınmış Klasörlerde Gizlenmiş Komplo Tam Açığa Çıktı • "Adil Yargılanma Hakkı" Ortadan Kaldırılmıştır • Kanunlar Neden Uygulanmaz? • Farklı Hâkimlerden Farklı Görüşler • Önce Plan Sonra Seminer Değil, Önce Seminer, Sonra Sahte Plan • Bu Davada Hukuken Esas Mesele, "Adil Yargılanma Hakkı"dır • Suçlamada Atış Serbest, Ama İspat Mecburiyeti Yok • "ABD'liler Ankara ve İstanbul'da Dolaşıyorlar, Bu Patlamaları Asker Yaptı Diyorlar" • Darbe İddiaları İçin Kamuoyu Oluşturma Çabaları • Zatürre, Kabaran İlaç Listesi ve Tevatür, Tevatür, Tevatür… • Balyoz Davasında İkinci İddianame de Kabul Edildi Bilgin Balanlı Bir No'lu Sanık Olarak Tefrik Edildi • Yeni Bir Yıpratma Savaşı Dalgası

8. Komplolar ve Asimetrik Savaş Şiddetlendiriliyor 186

• Yine Selimiye-Gölcük İrtibatı Çabaları • Savcı İddianamede "Gerek Yok" Diyor, Mahkemede "Gerek Var" Diyor • Eşlerin ve Çocukların Dayanışması • İddianame ve Eklerini Anlamak • Devlet Her İşi Askere Yaptırmamayı Öğreniyor • 28 Şubat ve Erbakan • Tecrübeli Bir Siyasetçinin Değerlendirmeleri • TSK'ye Ancak Düşmanın Yapacağı Psikolojik Savaş Hakaretleri • Mahya Asma Problemi ve TSK Karşıtlığının Ulaştığı Boyut • Camilere Bayrak Asmak Bir Meseledir, Ama AVM, Baz İstasyonu Kurmak Çok Kolaydır • Din Eğitiminin Önemi • Yalan Olduğu Kesinleşen İfadenin, İddianamelerde ve Medyada Bilerek Kullanılmasına Devam Ediliyor • "Askerin Yaptığı Her Şey Kötü" • "Terör Örgütüyle Organik ve Hiyerarşik Bağ Kurdular" • "İtibarsızlaştırma Amaçlı Karakter İnfazı" Kampanyaları • Yalanlarla Sürdürülen Linç Kampanyasının Dozu Artıyor • 28 Şubat Medyanın Ürünü mü? • Ergenekon ve Balyoz'da Amerika'dan Alınan "Hukuk" • Dayan Dizlerim Dayan… • 2011 Sonu İtibariyle Balyoz Zayiatı Tablosu • Taarruz

Karargâha Dayandı: TSK'nin Komutanı "Terör Örgütü Lideri" Olarak Tutuklandı

9. Gayretlerin Toplamı: TSK'ye ve Cumhuriyet'e Balyoz 212

• Tutuklanmam... "Tedbir" Değil, Ölüm Tuzağı • Diyet Kontrolü Diye Bir Sistem ve Düzenin Olmadığı Cezaevinde Yaşama Mücadelesi • Cezaevi-Revir-İmkânları Yetersiz Sağlık Kuruluşları-Hastaneler Arasında Dolaştırılıyorum • "Acil Müdahale" İşlemleri, Ancak Hasta Öldükten Sonra Bitebilir • Hastaneden Çıkarılıp Cezaevine Kapatıldığımdaki Sağlık Durumum • Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiserinin Dikkat Çektiği Hukuk İhlalleri • Hukuka Uygun Yollardan Elde Edilmemiş Delillerle Açılmış ve Yürütülen Bir Yargılamadan Hukuk Beklenir mi? • Savunmanın Taleplerinin Dile Getirilmesinin Bile Bastırıldığı Yargılama • TSK'yi Yasadışı Dinlemekle Övünen İstihbaratçıların, Sabıkalıların, Adı Sanı Kimliği Meçhul Kişilerin Tanık Olduğu Yargılama • Bilirkişisi de, Tanığı ve Belgeleri Gibi "Ayarlanmış" Yargılama • Devletin Temel Kurumlarının Beyanlarının Değil, İmzasız İhbar Mektuplarının, Sahte Delillerin Esas Alındığı Yargılama • Devletin Çok Gizli Bilgilerinin, Harp Planlarının Sorumsuzca Ortalığa Saçıldığı Dava • Bunca Kin ve Öfke Neden? • Bu Dava ile Türk Silahlı Kuvvetlerine Çok Büyük Bir Komplo Kurulmuş ve Toplu Kıyım Yapılması Amaçlanmıştır • Balyoz, Aynı Zamanda Kadınlarımızın Davası Olmuştur • "Sizi Buraya Getiren Kuvvet, Burada Kalmanızı İstiyor"

III. BÖLÜM

ABD, NATO, AB VE ORTADOĞU ÜZERİNE NOTLAR 229

1. Türkiyenin ABD, NATO ve AB ile Sorunları 229

• Türk-Amerikan İlişkilerinde Problemli Yıllar • Almanya da Kürt Kartına Oynuyor • AB ile İpler Koptu • NATO'da AB Problemi • Başınızın Çaresine Bakın Mesajı • NATO'da AB'ye İltimas • Türkiye NATO'da Yalnızdır • ABD-AB Çekişmesi • AB Ne Kendi Kararlarına Ne de NATO-AB Anlaşmalarına Uyuyor • Paran Kadar Konuş • NATO İçindeki Komplolar • Gnkur. Bşk. NATO

Başkomutanından "Taahhütünü Yazılı Olarak Vermesi"ni İstedi • Ordu ve Siyaset • ABD'nin Dış Politikada Dinleri Kullanma Kararı • ABD Kontrolünde İslam • Çatışmalara Din Yapışkanı • "Yeşil Kuşak"ın Yeni Versiyonu: "Dinler Arası Diyalog" • ABD ile Sorunlar Bitmez... • Türkiye Aleyhindeki Çabalara Devam • Kıbrıs Ambargosu ve Milli Savunma Sanayinin Hayati Önemi • ABD "Yardımı"nın Ağır Faturası • ABD Yardım Malzemesini Kırmanın Ağır Cezası • Buyurun FMS Soygununa

2. ABD'nin TSK'yi "Hizaya Getirme" Planları 248

• Pentagon'dan "RP'nin Kapatılmaması" Tavsiyesi • Bir Başka Komplo: Hudson Enstitüsü Semineri • Benden de Şikâyet • Türkiye Senaryolarına Devam • Millenium Challenge 2002 Senaryosu • 1998'deki "Kıyamet Senaryosu" • "Hudson Semineri" Komplosunun Amacı: Hükümetle TSK'yı Karşı Karşıya Getirmek • Hükümetteki "Darbe" Korkusunu Artırmak ve Onu Ergenekon, Balyoz Tertiplerine Kışkırtmak • Komplonun Boyutları ve Adresi

3. "Türkiye'nin Bölgesindeki Ülkelerle İlişkilerini Geliştirmesi" Siyaseti ve ABD, İsrail ve AB'nin Tutumu 255

• Yardım Alan Ülkeden Yardım Yapan Ülkeye • Bölge Ülkeleri ile İkili İlişkilerimizi Geliştirme Çabaları • ABD Bölgedeki Faaliyetlerimizi Sürekli Sorgulamıştır • Başlı Başına Bir Âlem Olan Balkan Barış Gücü Çalışmaları ve ABD• Bölgemizde "İsrail'i Üzmeyecek, Yunan'ı, Ermeni'yi, Rum'u Ezmeyecek Bir Türkiye Olmalı" • "Arap Baharı", BOP-GOKAP ve "Ilımlı İslam Modeli" • Ortadoğu'ya Çıkışta Suriye'nin Stratejik Önemi • Dünyanın Ekseni Doğu'ya Kaydı • Arap Milliyetçiliği Birleştiricilik İşlevini Neden Yerine Getiremedi? • BOP Haritasının Sınırlarla İlgili Hatırlattığı Gerçekler • "Arap Baharı"nın İmalatı ya da Tarih Tekerrür Etmektedir • BOP veya GOKAP Bitmiş, ABD Yeni Ortadoğu Projesini Başlatmıştır • Araplar Osmanlı'ya Hep Karşı Çıkmıştır • "Arap Baharı" ve İsrail • Kıbrıs'taki ABD Silahları • AB "Türkiye'nin Önemini" Ortadoğu Karışınca "Kavrıyor" • Türkiye'nin Yeri Ortadoğu'dur • Türkiye'nin 2. Dünya Savaşı'nda İzlediği Dış Politikanın Dersleri • ABD Büyükelçisinin Basın Hürriyeti ve Balyoz Davası

ile İlgili Açıklaması • İsrail ve ABD, Türk-İsrail İlişkilerini Bilerek mi Bozdular? • İsrail ve ABD Ne Öngördü, Ne Oldu? • Araplar, Bir Asır Sonra Türkiye'yi Ortadoğu'da Yeniden Kabul Etmeye Hazır Hale Geldikleri Görüntüsü Veriyordu • Füze Kalkanı, Eski Bir Hikâye • NATO ve AB İçinde Ortadoğu ve Kuzey Afrika Üzerine Mücadeleler • İstenmediği AB'nin Kapısını Zorlamak Yerine, Ortadoğu'nun İtibarlı Ülkesi Olmak • Batı, Çekindiğine Saygı Duyar • Tutarlı Devlet Politikası Konusunda Yunanistan Örneği • Yunanlılardaki Türk Takıntısı • Libya Macerası ve NATO'nun BM Kararını Dinlememesi • ABD'nin Yeni Askeri Konsepti • Viyana Sendromu Devam Ediyor • İhtiyaç Hâsıl Olunca "Türkiye NATO'nun 'En Güvenilir Ülkesi'" Olur • ABD Afganistan'da Savaşa Katılmamız İçin Baskı Yapıyor • AB-NATO İlişkilerinde Yine Problem • Uluslararası Ortamda Askeri Harekâtın İncelikleri • Afganistan'da Türkiye'ye ve Türklere Karşı Sevgi ve Sempati • Obama'dan Esad'a Sopa, Mısır'a Havuç • Esad "Askeri İlişkileri Geliştirme"yi ve "Teröre Karşı Ortak Tedbirler Alma"yı Önerdi • Ortadoğu Barışı Konusunda Suriye'nin Önemi ve İsrail'in Baltalamaları • ABD'nin "Yapıcı İstikrarsızlık" Ezberi • Türk Deniz Kuvvetlerinin Caydırıcılık Etkinliğinin Önemi • Karadeniz'de Montrö Temelinde Koruduğumuz Dengenin Barışa Hizmeti • Batı'nın "Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR)" Rahatsızlığı • Romanya ve Bulgaristan'ın 70 Yıl Gecikmeli "Amerikan Rüyası" • ABD'nin Rus-Gürcü Harbinde Montrö'yü Delme Girişimi • Delinmeye Çalışılan Bir Başka Yer: Ermenistan Sınırı • Onuncu Yıldönümünde "9/11"in Mesajlarını Doğru Algılama • Yahudi Altınlarının Hesabı Peşindeki Lobi

4. Türkiye-ABD İlişkilerinde Kırılma Noktaları 314

• 1979 Yılında Önemli Şeyler Oldu • SSCB Afganistan'ı İşgali ve İran'da İslam Devrimi • Helsinki Anlaşması ve ABD'de Oluşan Türkiye'nin Güneyindeki SB Tehdidi Endişesi • PKK'nın Bekaa'ya Yerleştirilmesi • ABD'nin Ortadoğu'ya 1981-82'deki Kuvvet Yığma Kararı • "1 Mart Tezkeresi" ve "TSK'nin Liderliği" Konusu

5.Türkiye'nin AB Hülyası ve Hüsranları 321

• Günaydın ya da Eniştem Beni Niye Öptü? • AB Kuralları Sadece AB Üyesi Olmayanlara İşler • "AB Kulübüne Üyelik", "Müzakere" Yoktur, Sadece "Kabul" Vardır • AB Hızla Baş Aşağı Gidiyor, Türkiye Kararını Gözden Geçirmeli • AB Demek Egemenliğin Paylaşımı Demektir

IV. BÖLÜM
KÜRT MESELESİ, BÖLÜCÜLÜK VE
TERÖR ÜZERİNE NOTLAR 328

1. Terörle Mücadelede Yanlışlar ve Doğrular 328

• Güneydoğu: Terörden Ayaklanmaya • Güneydoğu İçin AB ve ABD "Yol Haritaları" • Kanunen Yasak, Fiilen Serbest Faaliyetler • Kerameti Kendinden Menkul Televizyon Yorumcuları • "Demokratik Açılım"ın Yanlışı • 1923'te Kurulmuş Türkiye'den Kopma • "Zavallı Teröristlerden Ne İstiyorsunuz?" • Teröristlerden Tavsiyeler • Terörle Mücadelede Nerede Yanlış Yaptık? • Birincisi: Dış Desteğin Kesil(e)memesi • Bir Başka Yanlış: "Terörle Mücadele" ile "Teröristle Mücadele" Arasındaki Fark Anlaşılamadı • PKK'nın Avrupa'da Üslenmesi Kandil'den Daha mı Az Tehlikeli? • Türk Genelkurmay Başkanı Konuşunca "Vesayet", Hollanda Genelkurmay Başkanı Konuşunca "Demokrasi" • Halka Yanlış Bilinç Aşılanmış • Madalyonun Öbür Yüzü • "19 Senede Bize Ne Oldu?" • ROJ TV mi Daha İyi Parlatıyor, TRT mi? • Davetler ve Kokteyllere Devam • Kim, Kiminle Görüşüyor? • Devlet Vatandaşının Güvenlik ve Huzurunu Sağlasa...

2. Bölücü Terörle Mücadelede ABD ve AB 348

• Türkiye'nin İnsansız Hava Aracı Üretmesiyle İlgili Engellemeler • ABD Uçaklarının Sınır İhlali • Sınır Ötesi Harekât Yetkisinin Faydası • İstihbarat Uçağı Temin Çabaları • Bazıları Bu Ordunun Muharebe Gücünün Farkında Değiller • Kuzey Irak Kara Harekâtı Tam Bir Kahramanlık Destanıdır • ABD'nin Bitmiş Harekâtı "Bitirin" • Sınır Hattındaki ABD Özel Kuvvetleri • ABD "Üçlü Mekanizma"ya Iraklıların da Girmesini İstiyor

• Viran Olan "Bağdat Gibi Diyar" • ABD'nin Web Sitesi "Temizliği" (2007) • Amerika'nın Irak'a Soktuğu (Kaçak) Silahlar • "Uzun Tutukluluğu" 5 Yıldır Gündeme Getirmeyen AB ve ABD'ye, 2011'de Ne Oldu? • ABD ve AB Ortadoğu'yu "Değiştiriyor"

SONUÇ 361

Karanlıkta Kalan Hususlar 361

Şimdi Kuvvet Bizde Değil, Ama Hak Bizimdir 362

V. BÖLÜM
EKLER 364

(E) ORG. ERGİN SAYGUN'UN SAVUNMASI 373

DİZİN 387

Aileme…

ÖNSÖZ

Bu *Notlar* bir hatırat veya otobiyografi değildir. Yakın geçmişimizin gizli kalmış bazı olaylarını açıklayıp geçmişe ışık tutmak gibi bir amaç da taşımamaktadır.

Edebi bir eser hiç değildir. Aslında yayımlanmak için de yazılmamıştır. Ama yayımlanmıştır işte.

Sadece, bazı olaylarla daha önce yaşadıklarım arasında bir irtibat kurmak ve bazı olaylara da kendi bakış açımı katarak ileride, bu tahminlerimde ne kadar isabetli olduğumu görmek için zaman zaman tuttuğum notların bir araya toplanmasıdır. Belli bir konuyu incelemek, araştırmak için de yazılmamıştır.

Kronolojik Notlar'da bazı tahminler var, tutmamış. Bazıları olayların gerisinde kalmış.

Ne yapalım...

Kronoloji dedim, ama aynı konuda ileriki bir tarihte yeni bir gelişme olunca onu daha önce yazdığıma ekledim. Tarih bütünlüğü bozuldu, ama konu bütünlüğünü mümkün olduğu kadar korumaya çalıştım.

Bu notların önemli bir kısmını hastanede tedavi görürken yazdım. Rahatsızlıklarım ciddi idi. Hâlâ da iyileştim diyemem.

Belki de bunun için bazı şeyleri henüz "zaman varken" bir an önce kâğıda dökmeye karar verdim. Zamanın daraldığını hissedince, bazı şeyleri yetiştirmek için telaşlanmak gibi.

Çoğu zaman kalem tutacak durumda değildim. Yazacaklarımı teybe okudum, çocuklarım temize çekti. Kalkıp oturabilir hale gelince kendim de yazmaya başladım. Ancak, "Nöropati-Karpal Tünel" karışımı sağ elimi kullanmamı kısıtlamaya başlayınca tekrar çocuklarımın yardımına muhtaç duruma düştüm.

10. Ağır Ceza Mahkemesi kararı sonucu, Silivri'ye kapatılıp, akıbetimiz meçhullere gark olunca da "iyi ki yazmışım" dedim kendi kendime.

Tutuklandığım zaman GATA'daki tedavilerim yarım kaldı. Hapishane şartlarında ancak iki ay dayanabildim. Hastalıklarım nüksetti. Nefes alamaz hale geldim. Kaldığım odanın demir parmaklıklı camını

açıp nefes almaya çalıştım. Eşim Nermin astım hastası olduğu için evde bulunan portatif nebülüzator cihazını getirttim. Her gece iki defa ilaç yapmam gerekti kendi kendime.

Sonra birdenbire hızlı bir trafik başladı. Derhal Silivri'ye sevk edildim, oradan Mehmet Akif Ersoy Hastanesi'ne. Ne oldu derken gazetelerden birinde sağlık durumumun bozuk olduğuna dair haberler yer aldığı ve bakanlığın cezaevinden bilgi istediği ortaya çıktı.

Hastanede bir ay yatarak tedavi gördüm. Her on beş günde bir kontrol edilmek kaydıyla tekrar Silivri Hapishanesi'ne geri gönderildim.

Ayrıntıları bir yerlere yazdım.

Vazifem gereği devletin en gizli toplantılarına ve uluslararası görüşmelere, temsilci veya görüşmeci olarak, daha küçük rütbelerde de not tutmak için katıldım. Burada yazmadığım şeyler var. Bunlar başkalarıyla paylaşılmaması gereken konulardır. Bilhassa, bir şekilde öğrenmiş olduğunuz mahrem konuları ilgili kişi veya kişilerin müsaadesi olmadan yazmanın doğru olmadığı muhakkaktır.

Birkaç tespitimi daha baştan sizinle paylaşmak istiyorum:

Bazı ülkeler ve özellikle de AB hakkında yazdıklarım birilerine ters gelebilir.

AB karşıtı değilim. Devletin 50 senelik politikasına karşı çıkmanın bir âlemi ve anlamı yoktur. Ancak, AB'ye üye olmak hedefimizse, bunun faturasının ne olduğunu iyi hesaplamak lazımdır. Bugüne kadar, ne alacağımızı bilmeden çok şey verdik. Hâlâ da ne alacağımız belli değildir.

Benim için mesele budur.

Hiçbir ülkeyi veya kuruluşu Türkiye karşıtı politikalarından ötürü suçlayamam. Herkes kendi menfaati neyi gerektiriyorsa onu yapmaktadır. Osmanlı Almanların yanında Ruslara karşı savaşmak için Galiçya'ya asker göndermiş, hemen sonra Osmanlı'nın Kafkas İslam Ordusu Ruslarla savaşırken Almanlar Rusların yanında yer almıştır.

Ne yapalım, bu iş böyle.

Siz de devlet olun, yönetim olun, yaptırmayın. Kendi menfaatinize zarar verilmesine müsaade etmeyin, menfaatlerinizi gerçekleştirmek için çalışın.

Sanırım mesele biraz da bu menfaatlerin korunmasında sebatkâr ve ısrarcı olmak, hiçbir ülkeye "Türkler iki gün bağırır susar" dedirtmemektir. Devletin saygınlığı da bunu gerektirmektedir.

Devlette bu kadar sene hizmet ettikten sonra dünyada hiç dostumuz olmadığını rahatlıkla söyleyebilirim. Hiçbir ülkeye kalben bağlı olmadığım gibi, hiçbir ülkeye de nefret duymam.

Yine bu kadar yıl hizmetten sonra öğrendiğim bir başka şey de, Batı'nın çekindiğine saygı duyduğudur. Onun için de her dediklerine evet dememek, direnmek lazımdır.

Eskiden uluslararası ilişkilerde temel prensip birbirlerinin iç işlerine karışmamaktı. Şimdi tam tersine. İç işlerine karışmak, şöyle yap, böyle olmalı, şunu beğenmedim demek makbul ve normal karşılanır bir yöntem oldu.

Bu, özellikle AB için geçerli.

Yunanistan'a ekonomik krizden çıkması için yardım ettiler mesela. Ama bütçenizi biz yaparız dediler.

IMF de böyle değil mi?

IMF deyince;

Uluslararası kuruluşlar vardı, bunlara uluslarüstü kuruluşlar eklendi. Aslında bu kuruluşlar yıllardır vardı da, son zamanlarda görünürlükleri arttı ve belirginleştiler. Global siyasetin ve ekonominin başrol oyuncuları, hatta düzenleyicileri haline geldiler.

Mesela, kredi değerlendirme (derecelendirme) kuruluşları, IMF, CNN gibi medya kuruluşları, internet, CFR-NED vs. gibi düşünce kuruluşları.

Ekonomik trendler tersine döndü.

Kapitalizmin merkezi ABD'de devlet şirket kurtarmak için devreye giriyor, komünizmin merkezi Rusya Federasyonu'nda devlet özel sermaye ve teşebbüsü teşvik ediyor.

Aklıma ister istemez büyük Atatürk'ün yıllar önce ortaya attığı ve birçok tartışmalara yol açan karma ekonomi modeli geliyor.

Son yıllardaki gelişmeler Türkiye'nin Doğu ile Batı arasındaki gerçek köprü görevini ortaya çıkarmış, ülkemizi vazgeçilemez bir konuma taşımıştır. Bu tarihi bir fırsattır ve ziyan edilmemesi gerekir.

İşte böyle.

Hiç kimse veya kurumla şahsi bir meselem yoktur. Bunları yazmamdaki yegâne sebep, üzerime atılı olan "Darbeci" damgasından kurtulmak, çocuklarıma bırakacağım tek mirasın lekelenmesine mâni olmaktır.

Yazdıklarım, olayların ve gelişmelerin benim bildiğim, hatırladığım şekliyle takdimidir. Hiçbir şeyi tahrif etmedim, değiştirmedim; kendiliğimden uydurmadım.

Yabancıların dediği gibi, "Üzerine yazdığınız kâğıdın değeri kadar bile bir değeri olmayabilir."

Hiç kimseyle hesaplaşmak, hiç kimseyi kötülemek veya kendimi korumak gibi bir amacım da yoktur.

Yazdıklarım işte bunlardır.

Ergin Saygun
Silivri Cezaevi

I. BÖLÜM

HAYATIMIN TSK ÖNCESİ ÜZERİNE NOTLAR

I.1. 1940 ve 1950'lerde Aksaray-Saraçhanebaşı

1946 yılında İstanbul Aksaray'da, Muratpaşa Camii'nin arkasındaki bir çıkmaz sokakta doğmuşum. Çıkmaz sokak bugün yok. 1950'li yılların ortalarında Vatan Caddesi'nin açılması için o bölge tamamen istimlâk edildi. Vatan Caddesi'nin Edirnekapı/Topkapı'dan Aksaray yönüne gelen şeridi bizim evin tam üzerinden geçti.

Babam ben 1,5 yaşında iken vefat etmiş, yüzünü hiç hatırlamam. Aksaray'daki iki katlı ahşap evde dede, anneanne, anne, abla, iki dayı ve bir de benden oluşan bir nüfus barınıyordu. Bir blok şeklindeki evlerin dış cepheleri sokağa, iç cepheleri ise bahçeye bakardı. Bütün evler bu durumda olduğundan evlerin arkasında büyük bir yeşil alan bulunmaktaydı. Bizim bahçemizde bile bir kuyu, kümes ve birkaç meyve ağacı vardı. Yoğurt ile midye dolmasının ve çıkrıklarda basma yemeninin nasıl yapıldığını oralarda öğrendim. Komşularımızdan Yahudi olanlar vardı. Hamursuz'da bizlere yağda kızarmış küçük börekler yaparlardı.

Saraçhane başında bugün hiçbir izi kalmamış olan tahta, geleneksel Osmanlı rengi vişneçürüğü boyalı 56. İlkokul'da okudum. Bugün artık kurumuş olan ve akmayan meşhur Horhor Çeşmesi'nin[1] hemen üst tarafında. Yolun karşı tarafında, bugün Fatih anıtının bulunduğu yer toprak futbol sahasıydı. Top bulabildiğimiz zaman maç yapardık.

Okuldan sonra maç yapmanın en büyük sakıncası, öğretmenlere yakalanmaktı. O zamanki öğretmenler, öğrencilerin sorumluluğunu sadece okulda değil, okuldan sonra eve gidene kadar üstlenmişlerdi. Rahmetli Hürriyet öğretmene yakalanmak tam bir felaketti. Top oynadığımız her yeri bilir, okuldan sonra üşenmeden bizi arar, bulunca da çok fena haşlardı.

1 Horhor Çeşmesi, Fatih Sultan Mehmet zamanında yaptırılmış ve yakın zamanlara faal halde gelmiştir. Ecdadın yüzyıllarca faal tuttuğu, darbımesellere girmiş bu çeşmenin bugünkü hali içler acısıdır.

Uzaya bir köpek gönderildi. Büyük heyecan yaşandı. Füzeci Kirkor isimli bir zat bundan esinlenmiş olarak bu top sahasında kendi yaptığı füzeleri ateşler, biz de gider seyrederdik. Füzelerin hiçbiri bir havai fişek kadar bile irtifa almasa da, yine de füzeydi. Ateşlemeyi seyretmeye gelmeyenlere neler kaçırdıklarını anlatırdık.

Aksaray ile Saraçhanebaşı arasındaki Bulvar'da bulunan apartmanlara gider, kalorifer dairelerine girer, sobalı evlerde yaşayan kişiler olarak, büyük kazanlara, göstergelere ve koca koca kömürlere hayretle bakardık.

Aksaray meydanındaki bir biblo güzelliğindeki canım Valide Camii ve külliyesini berbat eden şimdiki çirkin üstgeçidin olduğu yer tramvayların son durağıydı. Tramvaya takılmayı oralarda öğrendik. Halen İSKİ'nin filan bulunduğu yer, tramvay deposuydu. Deponun yanı da Sabit Pazar. Dolaş dolaş bitmez. Daha aşağısı Çakıl Gazinosu, yolun öbür tarafı kötü bir lunapark, en fazla müşteri çeken yer penaltı pavyonu. Üçte üç atana Yeni Harman sigarası. Sahil tamamen çakıl. Odun getiren takalar sıra sıra yanaşır, yüklerini boşaltır.

Denize girmeye Florya'ya gidilirdi. Yenikapı tren istasyonundan kara trene binilir, aşağı yukarı bir buçuk saat sonra Florya'ya varılır. Başka vasıta yok. O zaman sahiller açık herkese. Kumsalda bir yere yerleşip nevaleler açılır, denize giren girer, girmeyen uyur, tavla vs. oynar. Akşam aynı düzende geri dönülür.

Bebek-Aksaray tramvayına binip dedemle Bebek'e lakerda almaya gitmek büyük eğlenceydi. Gidiş geliş iki-üç saat filan sürerdi. Emirgan'daki Sabancı villasının bahçesine bir at heykeli dikildi. Günlerce çok pahalı olduğu filan yazıldı. Ne gerek var diyenler oldu. Zenginin parası fakirin çenesini yorar misali.

İlkokulda iken gaz karneyle verilirdi. Mahallenin bütün çocukları toplanır, sırtımızda fileler, içinde boş şişeler, sokak sokak dolaşıp gaz bulunan bakkalları arardık. Gaz olan dükkân bulunca da kupon karşılığı şişeleri doldururduk.

Gaz önemliydi, çünkü o yıllar gaz ocağı mutfaklara yeni girmişti. Hele bir de pompalısı vardı ki, mavi alevle yemekleri anında pişirirdi. Tek sıkıntı havayı fazla basınca ara sıra küçük patlamalarla karşılaşılmasıydı.

Bizim evde mutfakta kuzine vardı, ancak anneannem zeytinyağı tenekelerinden maltız da yapardı. Gaz ocağı sonradan girdi hayatımıza. Buzdolabı yoktu. Onun yerine kuyu vardı. Yemekler sepetler içinde

kuyuya sarkıtılırdı. Soğukta durması gerekmeyenler için tel dolaplar vardı.

I. 2. Dedemin Rakı İçme Adabı

Dedemin rakı kadehleri de küçük bir sepetin içindeki yuvalarında kuyuya sarkıtılırdı. Bir de rakı şişesi. En küçüğünden. O boydaki rakının adı, İstanbul'un kısa boylu ama çok sevilen valisinden mülhem "Fahrettin Kerim"di.

Dedem akşamları bir iki "tek" atardı. Her "tek" bir kadehti. İçindekini bir seferde başına diker, üzerine biraz su. O kadar. Çok keyiflenirse, sol elinin tersine sağ eliyle hafif hafif vurarak tempo tutar, hafiften bir şarkı mırıldanırdı. Radyo vs. yoktu. Dedemin evde başkalarıyla veya yemekte içki içtiğini hiç görmedik. Çünkü sofrada anneannem, annem, dayımlar ve biz vardık. Yemekten sonra ağzını çalkalar, yatsıyı kılar, gider yatardı.

I.3. Rakı Bir Kültürdür

Yıllar sonra rakı kültürüyle ilgili önemli şeyler öğrendim.

Öncelikle rakıya su, buz vs. konmaz. Rakı küçük kadehlerde ve her kadeh bir seferde içilir. Yani kadeh bölünmez. Rakı sıcak yemekle içilmez. Mezesi hep soğuktur. Rakı soğuk, su soğuk, bardak soğuk, meze soğuk... Kafayı bulmak için değil, sosyalleşmek ve sohbet etmek için, tadında bırakılarak içilir. Şimdinin, "boş kafa mezara yakışır, durmayalım düşeriz, haydi hep beraber fondip" gibi kültür dejenerasyonu ve demlenme erozyonu simgesi olan tabirler o zamanlar kullanılmazdı.

I.4. Teknoloji ile Tanışma

Laleli'deki Gençler Mağazası'ndan bir gün eve radyo getirip kurdular. İstanbul Radyosu'na ayarlandı. Dışarıya tahta çerçeve içine gerilmiş bakır tellerden oluşan bir de anten koydular. Evin içine de bir şalter. Şimşek filan çaktığında şalter kapatılacak. Radyo sadece "ajans" (haber) dinlemek için açılırdı. Ablamla beklerdik, dede radyonun tuşuna basma vazifesini kime verecek diye. Radyonun düğmesine basıp kim açarsa kapatmak da onun hakkıydı. Başka istasyonlar filan aramak, şarkılar türküler dinlemek yok. Hele konu komşuda bir cenaze veya hasta varsa kesinlikle radyo çalınmaz.

Gülhane Askeri Hastanesi'nin bir bölümü gerçekten Gülhane Parkı'nın içinde ve denize bakan tarafındaydı. Gülhane adı da oradan geliyor herhalde. Orada "cici anneannem" hemşire olarak çalışırdı. Aksaray'dan oraya yayan gider, bu nur yüzlü hemşireyi ziyaret eder, biraz harçlık alırdım. Topkapı Sarayı'na girmeden hemen önce sağdan aşağıya Cankurtaran'a inen yolun üzerinde Devlet Matbaası vardı. Dedem orada başmürettip idi. Cici anneanneden çıkınca ona da uğrar, aynı harçlık işlemini orada da yapardım. Sonra tekrar yayan Aksaray'a, eve.

I.5. Yardımlar Gizli Yapılırdı

Bir de hep hatırladığım, sokağımızda bulunan iki evdeki, o zamanki tabiriyle "dul kadın". Özellikle ramazanlarda bakkalın çırağı bez torba veya sepet içinde bazı ihtiyaç maddelelerini getirir, kapıyı çalar ve verip giderdi. Kimin gönderdiğini kimse bilmezdi. Kışa girerken de evlere at arabalarıyla odun gelir, biz de odunları bodruma taşırdık.

Şimdilerde bakıyorum da, filanca demek falanca okulu veya mahalleyi ziyaret etmiş, yardımda bulunmuş diye haberler yayımlanıyor. Bir sürü kürklü, süslü püslü hanım sırıtarak poz veriyor, ortalarında ise elinde bir lastik ayakkabıyla mahcubiyetinden kıpkırmızı olmuş bir çocuk. Bunun yardım olduğunu hiç kimsenin iddia etmemesi lazım. O çocuğa verilen lastik ayakkabının bedelinin bu kadar ağır olmaması gerekir.

Yaz tatillerinde Muratpaşa Camii'ndeki Kur'an kursuna giderdik. Hoca yaşlı, ama namlı Sarı İmam. Teravih namazlarında her akşam Kur'an'dan on sayfa okuduğundan, bölgedeki camiler içinde namaz en geç bizim camide biterdi. Bir de cami avlusunda top oynamamıza müsaade etmez, bizi kovalatırdı. Avlunun batı kapısından çıktığınızda Aynur Sineması ve Gönül Yazar'ın "Taş Bebek" filmi. Biraz daha palazlanınca Şehzadebaşı sinemaları, "Baytekin Gökler Hâkimi", "27 Kısım Tekmili Birden" veya Raj Kapoor'la Nergis'in unutulmaz filmi "Avare".

Evimiz istimlâk edilip yıkılınca Fatih Çarşamba'ya taşındık.

I.6. "Orduya Sızma" Teşebbüsüm

İlkokulu bitirince askeri okula gitmeyi kafama koymuştum. Annem de kabul etmişti. İlkokulu bitirdiğim yıl ablam öldü. İstanbul'daki askeri ortaokul da onarıma alınmış, talebe almıyor o sene. Ya da bana söylenen öyle. Askeri ortaokul için Erzincan'a gitmek lazım. Annem kesinlikle olmaz dedi. Evimizin 500 metre ötesinde Darüşşafaka Lisesi var. Oraya gir, iyi okuldur şeklinde etraftan telkinlerde bulundular.

Bir gün nüfus kâğıdımı cebime koyup yola çıktım. Annem bankada çalıştığı için gündüz evde yoktu. Haydarpaşa'ya geldim. Tatillerde tarak, pasolara muhafaza, beşli tükenmez kalem vb. sattığım için gitmem gereken güzergâhı bilirdim. Karaköy'deki Kadıköy İskelesi'nin karşısında bir büfe vardı. İyi bir adamcağızdı rahmetli. Satacaklarımı ondan alır, sattıktan sonra parayı götürür, kendi payımı alırdım. Her beşli paketten bir kalem parası bana kalırdı.

Haydarpaşa'ya geldim. Askere gidenlere trenlerin bedava olduğu söylenmişti. Trencilerden birine "Erzincan'a nasıl gidileceğini" sordum. Sorulu-cevaplı konuşmamız şöyle sürdü:

- *Erzincan'da ne yapacaksın?*

- Askeri okula gidiyorum.

- *Anan baban yok mu?*

- Babam ölmüş, annem de gitmeme müsaade etmiyor. Ama ben asker olmak istiyorum.

- *İyi, aferin. Ama Erzincan trenine daha çok var. Şurada otur, ben sana haber veririm.*

Böyle dedi ve beni bir odaya götürdü.

Ben saf saf tren saatinin gelmesini beklerken, bir bekçi geldi. Kulağımdan tuttuğu gibi tekrar vapurla Karaköy'e, oradan yayan Eminönü'ne, 90 numaralı Eminönü-Draman otobüsüyle eve ve anneme teslim.

Asker olmak için ilk teşebbüsüm tam bir fiyaskoyla sonuçlanmıştı. Bugünkü malum medya o gün de olsaydı, bu ilk teşebbüsüme, "Orduya sızma teşebbüsü" derdi herhalde.

I. 7. Hayatımdaki Taş Binalar

I. 7.1. Birinci Taş Bina: Daçka, Sevgili Daçka

Bu ilk teşebbüsün başarısızlıkla sonuçlanmasından sonra Darüşşafaka'ya girdim. Aslında o muhteşem şefkat yuvası için ciltlerle kitap yazabilirim. Şairin dediği gibi *"Saye-i sakfında[Çatısının koruyucu gölgesinde] yetiştim bu binanın"*... 11 yaşında bir çocuk olarak anne sıcaklığını, diğerleri gibi gri battaniyelere sarılarak bulmaya çalıştım.

Darüşşafaka hayatım tam yedi sene sürdü. Ara sınıflara öğrenci alınmadığından, okula beraber girdiğimiz arkadaşlarımızla ancak kardeşlikle ölçülebilecek bir müşterek hayat yaşadık. Ortak paydamız herkesin yetim ve fakir oluşuydu. Bu nedenle de hiç yabancılık çekmeden birbirimizle kaynaştık.

Arkadaşlığımız hâlâ devam eder. Aslında Darüşşafaka bir camiadır. Birbirimizi tanımamız önemli değildir. Daçka'lı olmak, gönül kapılarımızı açmak için yeterli bir giriş kartıdır.

O zamanlar Darüşşafaka voleybol ve basketbolda Türkiye şampiyonu. Antrenmanlarını okulun kapalı salonunda yaparlardı. Gider seyrederdik. Liselilerden de oynayan vardı. Maçlar Harbiye'deki Spor ve Sergi Sarayı'nda. Çarşamba'dan yayan yola çıkar, Fatih, Zeyrek, Unkapanı, Şişhane, Galatasaray, Taksim yoluyla maça gelirdik. Dönüşte aynı yolu yine yayan dönerdik.

Ben Daçka'nın kolej olduktan sonraki ikinci yılında girdim okula. Lise yine klasik lise. Liseliler tarafına geçmek yasak. Binaları ayrı, tarihi bina. Lise tarafına geçmek yasak da, ortada sınır filan yok. Yere bir çubuk dikmişler, sınırı işlerine nasıl gelirse öyle belirliyorlar. Yakalanırsan "kıt" yemek var. Bir Daçka'lıya sorun söylesin ne olduğunu.

Darüşşafaka, ücretsiz, hiçbir karşılık olmadan yedirir, içirir, giydirir, okutur ve mezun eder. Şart, yetim olmak. Şimdi annesi olmayanları da almaya başlamışlar. İyi bir karar.

Biz okurken kız öğrenci de yoktu. Alalım deyince karşı çıkanlar çok oldu, ama alıştık işte. Kızların hepsi de yönetici mevkilere yükseldiler. İyi de oldu.

Ben şehit çocuklarının okula alınmasını önerdim. Kabul edildi. Bizim şehitlerimiz hep gencecik çocuklar. Çocukları da küçük. Yönetim kabul etti sağ olsunlar. Ortaokul değil de dördüncü sınıftan alalım dedik, hatta bazılarına yatay geçiş imkânı sağlandı. Ama dördüncü sınıf talebesi 10-11 yaşında; babasını kaybetmenin travmasını da yaşıyor. Yatılı okulda tutmak zor oldu. Aynı şey anne için de geçerli. Eşini kaybetmiş, çocuğunu da yatılı okula verince, aynı sıkıntılara anne de düşüyor.

Yatılı değil de gündüz okulu yapalım, ortaokula gelince yatılı olarak devam etsinler dedik. Yer filan da arıyorduk ki, bu Balyoz saçmalığı çıktı, her şey kaldı.

Ortaokulu bitirince İngiliz Lisesi ve Robert Kolej'de burslu okumak gibi fırsatlar çıktı. Ama oralarda barınamayacağımı çok çabuk anladım. Mayamız uymuyordu. Daçka'ya devam edip liseyi bitirdim. Ardından doğru Ankara'ya, Kara Harp Okulu'na.

1.7.2. İstanbul ve Tarih Sevgisi

Konuya yine döneriz, İstanbul'dan ayrılıp Ankara'ya geçmeden bir iki şey söylemek istiyorum.

1853 yılından beri İstanbul'da yaşayan bir ailenin çocuğu olarak, bu tarihi şehrin kendisine sunulabilecek her türlü hizmete layık olduğu ve hak ettiğini söylemek isterim.

Öteden beri İstanbul'un Bizans gölgesinden kurtarılmasının çok önemli olduğunu düşünürüm. Bazıları bizim Bizans'ın mirası olduğumuzu kabul etmemiz gerektiğini söyler. Bu doğru değildir.

Mesela "Tarihi Yarımada" terimi Edirnekapı-Topkapı surları ile Sarayburnu arasında kalan bölgeyi anlatmaktadır ki, bu Bizans'tır. Şehrin bir kısmına bu şekilde bir imtiyaz vermenin, bu bölgenin dışında kalan yüzlerce önemli tarihi esere çok büyük bir haksızlık olduğu da açıktır.

Tophane'den Ortaköy'e kadar olan sahil şeridindeki her biri farklı kişilikteki birer mimari şaheser olan camilerin, Tophane'nin ve diğer tarihi eserlerin çok fazla bilindiğini ve hatırlandığını söylemek mümkün değildir. Her tarafı ihtişam ve asalet timsali olan bu bölge, nargile kafelerden, çirkin devlet binalarından, egzoz ölçüm istasyonlarından, belediyenin çöp kamyonlarından vs. kurtarılmayı, emsalsiz bir vakar içinde sabırla beklemektedir.

Koca Sinan, İstanbul'un her tarafına su getirmiş, kendisi bir yudum suya muhtaç ölmüştür. Onun kurduğu bir mühendislik harikası olan su şebekesi kaybolup gitmeden, bir parkur halinde gezilebilecek hale getirilebilir.

İstanbul hakkında yazmanın sonu gelmez. Ancak bir iki konudan daha bahsetmek mecburiyetindeyim.

İstanbul ve çevresinde halen kullanılmayan pek çok açık hava namazgâhı mevcuttur. Bunlar yavaş yavaş kaybolmakta, yıkılıp gitmeye yüz tutmaktadır. Yanlış hatırlamıyorsam en büyüğü de Gebze civarındadır.

Bir tane de Gelibolu'da mevcuttur ki, Rumeli'ye geçişten bir müddet sonra yapılmıştır. Bu eserleri canlandırarak, tarihimize olan bir borcumuzu ödememiz çok zor olmasa gerek.

Gelibolu deyince; Osmanlı'nın Anadolu'dan Rumeli'ne İstanbul'un fethinden neredeyse bir asır önce 1370'lerde geçişini kaç kişi hatırlar? Mülki ve mahalli makamlar Romalı kıyafeti giymiş kızlarla Truva festivali düzenledikleri kadar, bir de Çanakkale Boğazı'nı 14. yüzyılın şartlarında geçme festivali düzenleseler, bir dizi etkinlikle bu müstesna olayı genç nesillere aktarsalar?

Boğaz'da yapılan turların rehberlerinden hiçbirinin Hezar-ıfen'den veya Fatih'in gemilerini karadan yürüttüğünden bahsettiğini duyma-

dım. Sorduğumda bunların doğru olduğunu gösteren yazılı belge bulunmadığını söylediler.

Bizans'la ilgili anlattıklarının varmış gibi.

Üsküdar meydanına Hezar-ıfen'in bir heykelinin dikilmesi için yaptığım bazı çalışmalar bir sonuç vermedi. Bazı kişiler, eskiden bir heykelin mevcut olduğunu ancak daha sonra kaldırıldığını söylediler. Üsküdar Meydanı'nın Marmaray vesilesiyle yapılacak yeni düzenlemesinde bu konunun dikkate alınabileceğini düşünüyorum.

Aynı şekilde gemilerin karadan yürütüldüğünü unutturmamak için, gerçek boyutta bir geminin etrafındaki leventlerle beraber bir anıt şeklinde, Beşiktaş'taki Deniz Müzesi'nde veya daha uygunu gemilerin denize indiği yer olan Kasımpaşa'da Kuzey Deniz Saha Komutanlığı'nın bulunduğu meydana konabileceği, İstanbul'un fethi törenlerinde burada da bir etkinlik düzenlenebileceği aklıma gelmektedir.

"Panorama 1453", İstanbul'un fethinin ihtişamının anlaşılabilmesi için çok önemli bir adımdır. Yapanların ellerine sağlık. Bir de Çamlıca'ya yapılacak benzer bir panorama ile, Bizans, denize gerilen zincir, gemilerin karadan yürütülmesi, Fatih'in atını denize sürmesi vb. canlandırılarak fetih görkemi tamamlanabilir. Yapılacağı söylenen caminin alt katı bu amaçla bir panorama olarak düzenlenebilir.

Fatih Sultan Mehmet, Batılılar tarafından modern topçuluğun babası olarak tanınır. Bir tonluk gülleyi 1500 metre mesafeye atmak gibi o günlerde hayal bile edilmeyen bir işi başaracak "şahi top"ları[2] yapmıştır. Bu silahları yaptığı Demirköy Dökümhanesi'ni ıslah etme çabalarına katıldım âcizane. Maalesef çok fazla ilerleme kaydedilemedi. Dökümhane perişan vaziyettedir.

AB'den bu amaçla para almak mümkündür. Kırklareli şehri ve dökümhane AB'nin kültürel miras kriterlerine uymaktadır. Bulgaristan'la işbirliği yaparak dökümhane ortaya çıkarılabilir. Dökümhanenin bir benzerinin de Bulgaristan'da bulunması işbirliğini ve AB fonlarından yararlanmayı kolaylaştıracaktır.

Her sene belli bir günde dost ve müttefik ülkelerin topçu subayları davet edilerek şenlikler, geziler düzenlenmesi bu muhteşem tarihin canlı tutulması ve gelecek nesillere aktarılmasını sağlayacaktır.

Osmanlı bu toplardan birini İngilizlere hediye etmiştir ve bugün bir müzede sergilenmektedir. Bizde ise hiçbir izi kalmamıştır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür Müdürlüğü'nün çabalarıyla dökümhanenin

2 İlk yapılışında padişah adına yapıldığı için bu adı almış eski bir top çeşidi.

çalışması animasyonla canlandırılmış olup, "Panorama 1453"te ziyaretçilere seyrettirilmektedir.

Zeytinburnu'ndaki eski askeri fabrika boşaltılmıştır. Bu son derece kıymetli arazinin talibi çoktur. Ancak oranın bir müze olması gerekmektedir, çünkü içinde Osmanlı'dan kalan dökümhane ve malzemesi, gemileri denize indiren kızaklar vs. mevcuttur. Sanırım dökümhanedeki 1875 yapımı iki vinçten biri de hurda fiyatına satılmıştır.

Aynı konu Haliç'teki Camialtı Tersanesi için de geçerlidir. Her tarafı tarihtir. Özellikle son yıllarda bir kültür merkezine dönüşen Haliç'in girişinde önemli bir müze olarak yeni bir kimlik kazanabilir.

Dolmabahçe Sarayı'nın karşısındaki Merkez Komutanlığı birliği ve Uzman Misafirhanesinin taşınması için bazı çalışmalar yapıldı, ama kendi bürokrasimizi aşamadık. Bu binaların arkasındaki avluda Salamurahane ve Hamam gibi sarayın müştemilatı olan tarihi ve restorasyona ihtiyacı olan binalar mevcuttur.

Hoş görün. Hızımı alamadım, İstanbul dışına çıkıyorum.

Ama dedim ya vakit daralıyor. Ne yazabilsem kârdır.

Türk milletinin kaderini belirleyen ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasında mihenk taşı olan üç nokta vardır: Çanakkale, Sakarya ve Kocatepe.

Çanakkale'de bir panorama çalışmaları olduğunu ve son zamanlarda yapılan düzenlemeler sayesinde gezilerin daha bir düzen içinde yapıldığını biliyorum. Ancak, dünyadaki benzer yerlere baktığımızda daha yapılacak çok şey olduğu ortadadır.

Sakarya, Karlofça Anlaşması'yla başlayan toprak kaybının durdurularak çarkın geriye doğru dönmeye başlamasının ve vatan topraklarının düşmandan temizlenmesinin başlangıç noktasıdır. Kartaltepe'ye dikilen ve "Dur" işareti yapan Mehmetçiğin anlamı budur. Orada da bir panorama inşası devam etmektedir. Malıköy tren istasyonu bir açık hava müzesi haline getirilmiştir. Ancak bunların korunması ve devam ettirilebilmesi büyük önem taşımaktadır.

Bir panorama da Kocatepe'ye yapılabilirse, Büyük Taarruz'un ihtişamı herkesin anlayabileceği ve görebileceği bir şekle dönüştürülecektir.

Anadolu beyliklerini, Selçukluları, İpek Yolu'nun güzergâhını kaç kişi bilmektedir? Bu güzergâhı canlandırmak, beş yıldızlı "hotel"ler yerine aynı yıldızlı kervansaraylar yapmak mümkün olmaz mı? Unutmayalım ki turistler ülkemize Doğu ile Batı'nın birleşmesini görmek ve yaşamak için de gelmektedirler.

Kültür konusuna özel eğilmeye ihtiyaç olduğunu düşünüyorum. Ülkemizde bizden önce yaşamış medeniyetleri elbette ki inkâr etmek mümkün değildir ve doğru da değildir. Yanlış olan kendi kültür mirasımızı geri plana atıp, başkalarına ait olanları korumaya çalışmaktır.

Türkiye'nin dışa açılmasındaki gelişmeye paralel olarak Türk diline ve Türk kültürüne önceden beri mevcut olan merak ve özlem daha da artmıştır. Bu konuda TRT yayınları geliştirilmeye fevkalade muhtaçtır. Yapılan yayınlar o bölgelerdekilerin beklentilerini karşılamaktan çok uzaktır. Konu mutlaka kapsamlı bir şekilde ele alınmalı, dinleyicilerin isteklerine ve ilgi duydukları konulara yönelinmelidir. Yayınların kapsama alanları yeniden belirlenmelidir. Yurtdışında askerimizin bulunduğu her yerde fevkalade mütevazı imkânlarla ve oradaki birliklerimizin çabalarıyla hem Türkçe hem de mahalli dilde yapılan radyo yayınları fevkalade başarılı olmaktadır.

Yurtdışındaki, hatta yurtiçindeki şehitliklerimiz ilgiye muhtaçtır. İngiltere'deki gibi, üst düzey bir bürokratın -mesela başbakan yardımcısının- sorumluluğunda bir Şehitlikler ve Anıtlar Kurulu kurulamaz mı? Dünyanın her tarafında bulunan ancak çeşitli nedenlerle bir kısmı perişan halde bulunan bu ecdat yadigârları bu şekilde bir standartlığa ve daimi bakıma kavuşabilir.

Evet, bu kadar yeter.

I.7.3. İkinci Taş Bina: Şanlı Harbiye

Tekrar Ankara'ya, Harbiye'ye dönelim.

Üzerime pek de uymayan ilk üniformamı giydiğimde kendimi dünya harplerine iştirak etmiş, meydan muharebeleri kazanmış kaşarlanmış bir general gibi görmeye başladım. Avluya çıktığımda benim havamda en az 500 kişi daha olduğunu gördüm!

Okulun önündeki yokuşta krater gibi koca koca çukurlar, binada yer yer sıvaların döküldüğü izler vardı. 21 Mayıs 1963 darbe teşebbüsünde Türk Hava Kuvvetleri'nin Harbiye'yi bombaladığını ve makineli tüfek ateşine tuttuğunu söylediler. Aklım almadı. "Olmaz öyle şey" dedim. Ancak söylenenlerin doğru olduğuna bir süre sonra ben de inandım.

27 Mayıs 1960'ta ortaokuldaydım. Ne olduğunu pek anlamamıştım. Beyazıt Meydanı'nda olaylar olduğunu, liseli ağabeylerin de gittiğini duyardık.

Ama bu bambaşka bir şeydi. Darbenin dehşeti gözlerimin önündeydi. Aynı ülkenin silahlı kuvvetlerinin birbirlerine ateş etmesini ömür boyu unutmam mümkün olmadı.

Demek ki işler bu kadar kontrolden çıkabiliyordu.

O zamanlarda üniversite imtihanları farklıydı. Ayrı ayrı girilirdi. Ben Harp Okulu'na girmeden üniversite imtihanına da girmiş ve Eczacılık ve İktisat'ı kazanmıştım. Harbiye'de askerlik öğrenmek için İzmir Menteş'teki kampa gittiğimizde bizleri akşam içtima alanında topladılar. Üniversiteyi kazanmış olanları askeri öğrenci olarak okutmak üzere ayırmaya başladılar. Ben baştan çıkmadım, ancak sonunda ellerindeki listeden bulup çıkardılar.

- *Ben askeri öğrenci olarak üniversitede okumak istemiyorum. Eczacı olmak isteseydim buraya gelmezdim.*

- Burada istemiyorum olmaz. Burada talimatlar ve emirler geçerlidir. Sen de askeri eczacı olacaksın.

- *Hayır olmayacağım.*

- İlk günden başını derde sokma. Ne deniyorsa onu yap.

Sonunda olan biteni biraz uzaktaki bir ağacın altında izlemekte olan ve sonradan bölük komutanı olduğunu öğrendiğimiz birisinin müdahalesiyle askeri öğrenci yapmaktan vazgeçtiler. Kendi bölüğümde, namlı 9. Bölük'te kaldım. "Horoz Bölüğü" olarak da bilinir. Övünmek gibi olmasın ama namı hâlâ yürümektedir.

Küçük olaylar insanların kaderini nasıl değiştiriyor. Bölük ve takım komutanlarımın hoşgörüsü askerlik kariyerime yön vermiş, meslek hayatımın rotasını değiştirmiştir.

Hepsinin saygıyla ellerinden öpüyorum, sağlıklı ve huzur dolu uzun ömürler diliyorum.

1964 yılının bir Ağustos akşamında, Menteş'teki tozlu içtima alanında çizilen o rota, Türk Silahlı Kuvvetleri'ne 43 yıl hizmet ederek orgeneral rütbesine ulaşmam ile son bulacaktı.

I.8. Asker Ailesi

Askerlik mesleğinin, herkesin heves ve gıpta ettiği en üst rütbesine ulaştım. Ancak her nimetin bir külfeti vardır atasözünün ne kadar geçerli olduğunu anladım.

Her şeyden önce en değerli varlığım olan ailemi bir arada çok az gördüm. Çocuklarım, her asker çocuğu gibi benden habersiz büyüdü. Kendi yollarını kendileri çizdiler, kendi meselelerini kendileri hallettiler. Babalarına söz gelmemesi için, özel hayatlarında dikkatli davrandılar, gençlikleri ve hayatları hep kısıtlamalar içinde geçti. Yargılanma

ve tutuklanma ve hapishanede kalma sürecinde de babalarının suçsuz ve delillerin sahte olduğunu kanıtlamak için cansiperane çalıştılar.

Eşim Nermin, bir iyilik, tevazu ve fedakârlık timsali olarak mesleğimin zorluklarını büyük bir tevekkülle karşıladı, bir gün şikâyet etmedi. İyi ve kötü günümde her zaman yanımda durdu. Bütün bunları yaparken de kaçınılmaz olarak, sevdiği birçok şeyden feragat etti. Bu dava sürecinde çok yıprandı, sağlığı çok bozuldu. Yine de dimdik ayakta durdu.

Pek çok asker ailesinin bizden çok daha zor şartlar altında yaşadıklarını biliyorum. Hepsine kolaylıklar ve sağlıklar diliyorum.

II. BÖLÜM

"TÜRK ORDUSUNA BALYOZ" ÜZERİNE NOTLAR

II.1. Komplo Düzeni-1: Komplolarla Suç ve Suçlu Yaratmak

II.1.1. TSK Hayatımın Son Devresi ve Komplolar

Ulaştığım rütbenin ve yaptığım önemli görevlerin zevkini ve gururunu tam olarak yaşayamadığımı bu vesileyle ifade etmek isterim. Bunun yerine şahsıma karşı sürdürülen komplolar ve iftiralarla uğraşmak zorunda kaldım.

Bunların Silahlı Kuvvetler içinden ve dışından birileri tarafından organize edildiği bir gerçek. Bu konudaki örnekleri okuduğunuzda benimle aynı fikirde olacağınızdan eminim.

Bunun sebebini bilmiyorum.

Tüm hayatım boyunca kendi prensiplerim doğrultusunda ve doğru bildiğim şekilde çalıştım. Devlete, millete ve Silahlı Kuvvetler'e aklım erdiğince, gücüm yettiğince ve elimden geldiğince hizmet ettim. Hiç kimsenin aleyhinde bulunmadım, yükselmek için kimsenin sırtına basmadım, önüne geçmedim. Tam tersine, benim ilerlememi kesmek için önüme çeşitli engeller çıkardılar. Bunun için bana yapılanların sebebini de anlayabilmem mümkün değil.

Ergenekon iddianamesi yayımlandıktan sonra, hâlâ karışıklık ve belirsizlikler devam etmekle beraber, bazı şeylerin biraz daha belirgin hale geldiğini ve nispi bir açıklığa kavuştuğunu söylemek mümkün.

Orgeneralliğe terfi ettiğim günden beri, aleyhimde bir kampanya sürdürülmekteydi. Gelen e-maillerden ve internete düşen bazı yazıların muhtevasından, bunların arasında TSK içindeki ve/veya ordudan ayrılmış birtakım kişilerin bulunduğuna baştan beri inanmaktaydım.

Sağlık raporlarım ve tahlil sonuçlarım gibi sadece TSK'nin elinde bulunabilecek bilgilerin internette dolaşması bunun basit bir örneğidir.

Genelkurmay Başkanı'yla beraber Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı'nı denetleyecektik. Bir iki gün önce 586 şeker-

le hastaneye yattığımdan ben gidemedim. Bir müddet sonra GES Komutanı kendi personeline konuşma yaparken benim şeker komasına girdiğimi söylemiş ve bu da hemen internet ortamında yayımlanmış. Bu ifadeleri soran bir gazeteciye, "Doğru mu değil mi, inceleniyor" mealinde verdiğim cevaptan hemen sonra, "Bizim yazdığımız doğrudur" diye sağlık raporlarım ve tahlillerim aynı sitede yayımlandı.

Bu demektir ki, bazı kişilerin veya grupların ellerinde her türlü ihtimali ve ihtiyacı karşılayacak bilgiler var. Bir diğer deyişle, bizlerin hakkındaki doğru yanlış, sahte, üretilmiş, düzenlenmiş her türlü bilginin depolandığı bir havuz mevcuttur ve ihtiyaç duyulan bilgiler buradan alınıp servis edilmektedir. Bunların kimler olduğunu bulabilmem mümkün olamamıştır.

Bir başka ilginç konu da, ömrümde hiç görmediğim, tanışmadığım ve tanımadığım birtakım kişilerin, Ergenekon iddianamesinde belirtildiği şekilde, aleyhimde ileri geri konuşmaları, özellikle de bazılarının hakaret ve küfürlü beyanları. Bu konuşmalar genelde benim *"Dışçı"*, yani *"NATO'cu ve Amerikancı", "salon adamı"* olduğum, *"terörle mücadeleden filan anlamadığım"*,[1] *"Genelkurmay 2. Başkanı olarak tayinleri benim yaptığım"* ve bu suretle de *"TSK üst kademesini belli görüşlere sahip kişilerden teşkil edecek şekilde üç ve dört yıldızları benim belirlediğim"* mealinde.

Bu fikre nereden kapıldıklarını bilmiyorum, ama bu ifadeler bana, Genelkurmay 2. Başkanlığımın ilk dönemlerinde Genelkurmay Karargâhında ABD ile yapılan Yüksek Düzeyli Savunma Grubu toplantısından hemen sonra gelen bir imzasız mektuptaki, *"ABD'lilerle yapılan toplantılarda neler söylediğini biliyoruz. Senin zaten Amerikancı ve İsrail yanlısı olduğun belliydi. Bunların hesabını soracağız, elimizde geçmişinle ilgili bilgiler var"* şeklindeki sözleri hatırlattı.

Bu tür ifadeleri içeren mailler veya internet beyanları daha sonra da görüldü. Hatta Ordu Komutanlığım sırasında da devam etti. İlgili makamlara başvurdum. Teknik olarak hangi bilgisayarda yazıldığını tespit edemeyeceklerini, böyle bir imkânları olmadığını söylediler.

Aynı mealdeki bir başka mektubu İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gönderdim ve araştırılmasını resmen talep ettim. Ama talebimden son-

1 Bu konu, Balyoz duruşmaları esnasında da gündeme geldi ve bir E. Tuğg.'in bir başkası ile yaptığı telefon konuşmasında benim için yukarıdaki ifadelere ilave olarak "terörü bilmez salon subayıdır" şeklindeki ifadeleri de kullanması üzerine savcı, "Peki nasıl olmasını istersiniz, sizin komutanlara sadakatiniz böyle mi?" gibisinden sorular sormuş.

ra bu kez, *"Bu araştırmayı durdur, yoksa elimizdekileri yayımlarız"* diye yeni bir mail geldi.

İlgili makam mektuplardan birinin Ankara'dan postaneye verildiğini buldu. Ancak resmi kanallardan temin edilen kamera kayıtlarının incelenmesinde bilinen birine rastlanılmadı.

II.1.2. Devlet İçine Yuvalanmış, Yasadışı Bir Örgütle Karşılaşıyorum

Konu çok.

Bir başka konu da, benimle ilgili olarak birisinde ele geçen sağlık raporlarım gibi bazı dokümanların, aralarında mesleki bağ bulunmayan başkalarında da çıkması veya çıktığının iddia edilmesi. Bu kişiler arasında avukat mesleğinden olanların da bulunması dikkat çekici. Gerçi evinde veya bürosunda bu malzemelerin bulunduğunu adı geçenler reddediyor, ama eğer doğru ise, bunları birbirlerine servis eden kişiler olduğu ortaya çıkmaktadır. Bunları benim tanımıyor olmam veya beraber çalışmış olmamamız önemli değil. Bunun nasıl bir düzen olduğu ve içinde kimlerin bulunduğu ise meçhul.

Sağlık dosyamdan İngilizce bir rapor almışlar. Bu rapor, benim isteğim üzerine 2000 yılında kalp ameliyatı olduğumda GATA tarafından hazırlanmış, daha sonra diyabet ortaya çıkınca bu hastalıkla ilgili rapor da ilave edilmişti.

Görev gereği yurtdışına gittiğimde rahatsızlanırsam derdimi anlatamam, raporları doktorlara gösteririm, rahatsızlığımın ne olduğunu anlarlar diye hazırlatmıştım.

Farklı yerlerden çıkan bu rapora taktılar. Herkes için İngilizce rapor hazırlanmadığını, benim için hazırlanmasının sebebi ise ABD'ye gittiğimde kök hücre nakli yaptıracağım için sağlık bilgilerimin Amerikalılara aktarılması olduğunu ileri sürdüler, sürmeye devam ettiler. Hatta kök hücre nakli yaptırdığımı da yazdılar.

Daha öncekiler de dikkate alındığında, kurgunun hep aynı olduğu görülmektedir.

Benim daha fazla ilerleme ihtimalimi ortadan kaldırmak.

Böyle bir beklentimin, isteğimin ve çabamın olmadığını, TSK'nin hiyerarşisinin, teamüllerinin, geleneklerinin korunmasının ne kadar önemli olduğunu her fırsatta açıkladım, açıklamaya da devam ediyorum, ama nedense vazgeçmiyorlar. Ancak ve inşallah emekli olduğumuzda peşimizi bırakırlar dedik, ama komplolar artarak devam ediyor.

İlginç gelişmeler oluyor. 1. Ordu Komutanlığım sırasında, 2. Ergenekon iddianamesi yayımlandıktan sonra, Kara Harp Okulu'ndan sınıf arkadaşım bir Emekli Albay birtakım evraklar getirdi. Bunlar Genelkurmay Adli Müşavirliği'nce hazırlandığı iddia edilen bazı bilgi notlarının imzasız ve parafesiz şekilleriydi.

Genelkurmay Başkanlığı'na gönderdim. Bana aynı evrakların kendilerine de ulaştığını, bunların bir kısmının sahte olduğu ve üretildiğinin anlaşıldığını ve durumu İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na bildirdiklerini söylediler.

Bu bilgileri bana getirenler, benim de Ergenekon soruşturması içine çekilmeye çalışıldığımı, emekli olduktan sonra özellikle üzerime gelineceğini, bu nedenle benimle mutlaka görüşmek istediklerini söylediler. Tanımadığım kişiler oldukları ve de devam etmekte olan bir yargı süreci hakkında görüşmek istedikleri için taleplerini kabul etmedim.

Benzer bir girişimin Genelkurmay Başkanlığı'na da yapıldığını duydum.

II.1.3. Genelkurmay Başkanlığı Bilgisayarlarından Bilgi Çalınmış

Nisan 2009 başlarında bir haber geldi. Buna göre, biri doçent iki kişi, Emniyetin isteği üzerine, Genelkurmay Başkanlığı'nın tüm yazışmalarını, tüm general ve amiral e-maillerini izleyecek bir sistem kurduklarını, elde ettikleri bilgileri devamlı olarak Emniyet ilgililerine ilettiklerini, şimdi ise yaptıklarından pişman olduklarını, polisin elindeki listenin en başında ben olduğum cihetle benimle görüşmek isteklerini ilettiler. Tanımadığım için görüşme taleplerini yine kabul etmedim.

Bir başka haberde de benim özel olarak takip ve kontrol altında olduğum, korgeneral rütbesinden bu yana bütün e-maillerimin ve yazışmalarımın Emniyetin elinde bulunduğu, emekli olduktan altı ay sonra tutuklanacağım yer alıyordu.[2]

Söyledikleri doğru olabilir, iddianamede Çetin Doğan Paşa'ya NATO vs. ile ilgili yolladığım iki mail var. Bunlara Emniyet nasıl nüfuz etti, bilmiyorum.

Beni Ergenekon ile ilişkilendirmek ve içine çekebilmek için yeni bir çaba mı acaba?

2 Sözü edilen kişi Yrd. Doç. Dr. Berk Üstündağ. Bu bilgiler doğru mu yanlış mı bilemem. Ancak emekli olduktan altı ay dört gün sonra gözaltına alınmam ilginç bir tesadüf. Yani komplocuların planındaki altı aylık süre, dört gün şaştı.

Yaptığım araştırmada, Genelkurmay Başkanlığı'na verdikleri söylenen dokümanların daha önce başka yerlerde de yayımlanmış olduğunu ve Genelkurmay Başkanlığı'ndan bunları hangi teknik yöntemlerle elde ettiklerini açıklayamadıklarını öğrendim. Genelkurmay Başkanlığı neticede olayın üzerinde durmamış.

Keşke dursalardı ve bu adamın bir ifadesini alsalardı.

Burada dikkat çekici olan, bu kişilerin "biz böyle bir şey yapıyoruz" diye kendiliklerinden Genelkurmay Başkanlığı'na gitmeleri. Niyetleri neydi, bilmiyorum. Ancak eğer söyledikleri doğru ise, o zaman pek çok resmi yazıyı daha yazılırken alıp üzerinde istedikleri gibi oynadıkları veya bu yazılara benzeterek sahte belge hazırladıkları kesin. Sağlık raporlarımla ilgili yukarıda verdiğim örnek bunun kanıtıdır.

Yine gelen bilgilere göre, bu işleri yapan kişi İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Bilgisayar ve Bilişim Fakültesi'nde öğretim görevlisi olarak görev yapmakta olan bir Yrd. Doç.[3]

Genelkurmay Başkanlığı'na getirilen klasörlerdeki bilgilerden şahsımla ilgili olanlar -ki aralarında 1998 yılında ABD'lilerle görevim gereği yaptığım bazı görüşmelerin tutanakları da bulunmakta- bir emekli albayın evinde veya bürosunda yapılan aramada ele geçirilmiş.[4]

Bu söylenenler doğru ise nasıl bir ilişkidir, anlamak mümkün değil.

1998 yılında Amerikalılarla yaptığım bazı görüşmelerin tutanaklarının bazı kişilerde bulunarak Ergenekon dosyasına girmesi, söylendiği gibi korgenerallikten değil, tümgenerallikten beri takip ve kontrol altında olduğum anlamına gelir.

Öyle ise yine neden ben sorusu aklıma geliyor.

Burada ilginç olan 1998 yılına ait bu dokümanların bilgisayar çıktısı değil, imzalı, mühürlü resmi evraklar olması. Resmen çalınmış yani. İçeriden birinin yaptığı kesin.

Emekli Albay arkadaşımla tekrar görüştüm. Bana getirdiği bilgileri kendisine daha önce Genelkurmay Adli Müşavirliği'nde çalışmış ve halen avukatlık yapan Abdülkadir veya Abdullah Kaya isminde birisinin verdiğini söyledi.[5]

3 Bu şahsın dinlenmesi yolunda yaptığım müracaat mahkemece reddedilmiştir. Halbuki birçok üretilmiş evraka ulaşılma imkânımız olabilirdi.

4 Daha sonra bu bilgilerin meşhur 51 no.lu CD'de bulunduğunu öğrendim.

5 Daha sonra basına yansıyan dinlemeler ve sahte evrakların bazılarının Adli Müşavirlik kaynaklı veya irtibatlı olması dikkat çekicidir. Genelkurmay Adli Müşavirliğinin bu işleri organize eden kişilerin ana hedef ve üslerinden biri olduğu açıktır. Nitekim basına sızan bir konuşmanın orada çalışan bir sivil memur tarafından kaydedildiği yolunda haberler yayımlandı.

Kendisine, adli süreç devam ederken bu işlere karışmasının hata olduğunu, bir gruba üye filansa derhal ayrılmasının kendi yararına olacağını, bu konulara ilgi duymadığımı, bir daha da duymak istemediğimi söyledim.

Bana verdiği evrakların mahkeme dosyasında bulunduğunu ve elde edilmesinde herhangi bir zorluk olmadığını söyledi. Bir iki defa daha görüşme isteği oldu, ama kabul etmedim.[6]

II.1.4. Çalınan Bilgi ve Belgelerle Sahte Evrak Üretme

17 Kasım 2009 tarihli *Taraf* gazetesinde, emekli albay arkadaşımın getirdiği kâğıtlardan biri, bilgi notu formatında yazılmış, paraf haneleri açılmış olarak, ancak herhangi bir imza bulunmadan yayımlandı. İddia edildiğine göre, Adli Müşavirliğin tavsiyesine göre ben, "Bazı akademisyenler ve CHP'lilerle bir araya gelip hazırladığımız" bazı belgeler için, "Müebbetlik suç işledik, belgeleri imha edin" demişim. Bu "bazı akademisyenler ve CHP'liler" yakıştırması başka konularda da karşımıza çıkacaktır.

Ergenekon İddianamelerindeki aleyhimdeki konuşmaları düşününce, beni kötülemek ve zor durumda bırakmak için acaba birileri bu bilgileri *Taraf* gazetesi ve benzer yayın politikasını benimsemiş olanlara servis mi ediyor diye düşünmekten kendimi alamıyorum.

Genelkurmay Başkanlığı açıklama yaptı. Bu kâğıdın daha önce Ergenekon savcıları tarafından kendilerine gönderildiğini ve bunun birilerince üretilmiş sahte bir belge olduğunu savcılığa bildirdiklerini söylediler.[7] Ayrıca *Taraf* gazetesini mahkemeye verdiklerini de açıkladılar.

Aleyhime çevrilen dolaplardan biri daha işte bu haber ve onun içerdiği iddiadır. Bu kadar sistematik çalışmaları enteresan. Bunun şahıs değil, ekip işi olduğu açık. Esas çete bu.

6 Bu görüşme askeri bir mahalde, telefonsuz ve başka kimsenin bulunmadığı bir odada yapılmıştı. Böyle olmasına rağmen gözaltına alındığımda, emniyetteki sorgulamam esnasında bana bu görüşmeyi sordular. Y. Ö.'ye, benimle görüşmek isteyenler hakkında, "Niçin 'Onlarla sen de görüşme' dediğimi" öğrenmek istediler.

7 Bunu biraz yukarıda anlattığım "evrakların çalınması" olayı ile birleştirmek lazım.

II.1.5. Genelkurmay'ın Açıklaması

(Genelkurmay internet sitesinde yer alan ve 17.11.2009, 18:58 tarih-saat kaydını taşıyan açıklama)

"TSK: '3. İhbar Mektubunun Zamanlaması Düşündürücü'"

"Var olduğu iddia edilen yeni ihbar mektubunun; Genelkurmay Askeri Savcılığı tarafından yapılan ve 24 Haziran 2009 tarihinde görevsizlik kararı verilerek yetkili makamlara gönderilen soruşturma dosyasında yer alan bazı maddi hususlardan da yararlanmak suretiyle hazırlayanların kendi hedefleri istikametinde düzenlendiği değerlendirilmektedir.

Medyaya yansıyan haberlerden öğrenildiği kadar, söz konusu ihbar mektubu ekindeki CD'de yer alan hususlardan büyük bir kısmının 2008 ve daha önceki yıllarda medyaya yansıyan haberlerle benzerlik gösterdiği tespit edilmiştir.

Kamuoyunun, gereğinden fazla, bu tip haberlerle meşgul edilmesinden üzüntü duyulmakla birlikte, dün olduğu gibi bugün de medyaya yansıyan ve Türk Silahlı Kuvvetleri'ni ilgilendiren bütün haberler değerlendirilmekte ve gerekli görülen durumlarda gerekli işlemler yapılmaktadır.

17 Kasım 2009 günü bir gazetede yer alan ve bu konularla ilişki kurulmaya çalışılan Genelkurmay Adli Müşavirliği tarafından hazırlandığı iddia edilen belge ise sahtedir. Söz konusu bilgi notu, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nca (CMK 250. maddesi ile yetkili) yapılan soruşturma doğrultusunda bazı şüphelilerde ele geçirildiği belirtilerek, 8 Nisan 2009 tarihinde Genelkurmay Başkanlığı'na incelenmek üzere gönderilen belgeler arasındadır. Yapılan inceleme neticesinde, ilgili savcılığa 1 Mayıs 2009 tarihinde 'Kayıtlarımızda böyle bir belgeye rastlanmamıştır. Askeri yazım teknikleri ve isimler kullanılarak kurgulanmış sahte bir belgedir' ibaresiyle cevap verilmiştir. Sahte belgeyi, kasıtlı olarak gerçek gibi sunan gazete hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur.

İddia edilen üçüncü ihbar mektubunun 15 Kasım 2009 günü medyada yer almaya başlamasının tesadüf olmadığı ve zamanlamasının da oldukça düşündürücü olduğu ortadadır.

Türk Silahlı Kuvvetleri, kendisine karşı uzun bir süreden beri yürütülmekte olan faaliyetlerin ve bu faaliyetlerin bütün boyutlarının farkındadır. Bugüne kadar yapılan ve bundan sonra yapılacak her türlü saldırı da Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kararlı duruşunu ve mücadele azmini asla etkilemeyecektir."

11.1.6. "Bir Subay"ın Marifetleri

9 Kasım 2009

Ortalıkta birtakım garip şeyler dönüyor, anlamadığımız. "Bir subay", gazetelere göre, savcılığa bir mektup göndererek "İrtica İle Mücadele Eylem Belgesi"nin ıslak imzalı aslını teslim etmiş, yine gazetelere göre bu mektubun ekinde birtakım başka belgeler de varmış.

İddiaya göre, bunların bazıları 2004'te, bazıları 2006'da, bazıları da 2007'de hazırlanmış.

Mektupta söylendiğine göre, 12 Haziran 2009 tarihinde sabah 04.30'da, *Taraf* gazetesinde "İrtica ile Mücadele Eylem Planı" denilen belgenin yayımlanacağı öğrenilince Genelkurmay Karargâhı'ndaki Bilgi Destek Dairesi'ne gelen ilgililer bu belgeyi ve daha başka belgeleri imha etmeye başlamışlar, ancak bu "bir subay" belgenin aslını dosyadan imha edilmeden önce alıp saklamayı başarmış. Bütün bilgisayarlar da silinmiş ve 35 kere temizlenmiş. Bu işlemlere katılan personelin, bu arada özel sekreterimin isimleri verilmiş. Hatta temizlendiği iddia edilen bilgisayarların IP numaraları da mektupta yer almış. Bütün bunların bir cuntanın eseri olduğu ve benim bu cuntanın bir parçası olduğum da ilave edilmiş.

Savcılığa ihbar mektubu gönderen "bir subay" belgelerin imhasını benim emrettiğimi yazmıştı. Bu kâğıdı da herhalde dediklerini kendilerine göre ispatlamak için devreye soktular.

İlginç bir başka konu da, bazı basın organlarının "İrtica ile Mücadele Eylem Belgesi"nin hazırlanması için emri Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Hasan Iğsız'ın verdiği, Harekât Başkanı Korgeneral Eröz ile İç Güvenlik Daire Başkanı Tuğgeneral Bakıcı'nın da bunu uyguladığını yazmaları.

Basında yer alan ve "İrtica ile Mücadele Eylem Belgesi" denen metinde ne yazdığını basından öğrendim. Gerçekten böyle bir belge varsa bunun pek aklı başında kişilerin eseri olmadığı kesin.

Takip edebildiğimiz kadarıyla "bilgisayarları temizledi, evrakları imha etti" dedikleri kişilerin bazıları ifade vermeye çağırıldı. Ne söylediler, bilmemiz mümkün değil.

Ancak enteresan olanı, bu belgenin hazırlandığının söylendiği tarih (Nisan 2009) ile delillerin yok edildiğinin iddia edildiği tarih (Haziran 2009) arasında benim İstanbul'da 1. Ordu Komutanı olarak görev yapıyor olmamdı. Kesin tarihlerini tam hatırlamamakla beraber, bu tarihlerde özel sekreterim de galiba Akademi ön kursunda veya Akademi eğitiminde bulunuyordu.

Bunları dikkate almayı unutmuşlar. Yani Genelkurmay Başkanlığı'ndaki bir işlem için emir vermemiz mümkün değil.

6 veya 7 Kasım'da *Cumhuriyet* gazetesinde gördüğüm bir haberde, bu "bir subay"ın Cumhurbaşkanı, Başbakan, Adalet Bakanı ve İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı'na birer mektup gönderdiği ortaya atıldı.

Daha sonra bunun mektup değil de e-mail olduğu yolunda haberler çıktı. Bu e-mailde de "bir subay"ın, tarihlerde bazı hatalar yaptığını, evrakların imhasının veya bilgisayarların temizlenmesinin 2007 yılında benim emrimle olduğunu yazdığı yer alıyordu.

O zaman da, 2007 yılında yapılan bilgisayar temizlenmesinde 2009 yılında yazılmış bir evrakın nasıl imha edildiğinin ve benim de bu konuda nasıl emir verdiğimin açıklanması lazım.

Allah şaşırtıyor işte.

Basında teşhir edilen isimlerin, dedikleri makamlarda bulunan kişiler oldukları doğru. Yani Harekât Başkanı diye İstihbarat Başkanının adını yazmamışlar mesela. Diğer küçük rütbelileri tanımıyorum veya hatırlamıyorum. Ama bunların, büyük yalana inandırıcılık sağlamak üzere, onun çevresine sarılan küçük gerçekler olmak dışında bir işlev ve değerleri yok.

Mektubu yazan kişi veya kişilerin hiç değilse bazılarının karargâhın içinden olduğunu gösteren önemli bir bulgu bu.

Bazı basın organları Başbakan'ın Pakistan'dan dönünce Hasan Iğsız'ın görevden alınmasını isteyeceğini yazdı, bazıları da Genelkurmay Başkanı'nın görevden alınmasını... Diğer bazıları ise, "Genelkurmay Başkanı'nın teknik olarak görevden alınamayacağını", böyle bir durumda Genelkurmay Başkanı'nın Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'ne (AYİM) gidebileceğini yazdılar.

Ağzı olan konuştu. İş iyice içinden çıkılmaz hale geldi.

Başbakan Genelkurmay Başkanı'ndan "zanlıların" adalete teslim edilmesini istedi, ancak Org. Başbuğ ile aralarında bir güven sorunu olmadığını açıkladı.

II.2. Komplo Düzeni-2: Balyoz'un Yaratılması

II.2.1. Balyoz'a Buyurun!

22 Ocak 2010

Taraf gazetesinde 2003 yılında yapılmış olan 1. Ordu Plan Semineri "Balyoz darbe planı" olarak yayımlandı. Seminerdeki çalışmaları, takdimleri tefrika gibi yayımlamaya başladılar. Ne kadarının doğru ol-

duğunu kimse bilmiyor. Bunun bir "darbe planı" olduğu konusunda ısrarcılar.

Seminerde hiç ele alınmayan, konu dahi yapılmayan "camilerin bombalanması", "kendi uçaklarımızın düşürülmesi" filan gibi akıllara seza şeyler eklenmiş.

Malum basın da mal bulmuş mağribi gibi konunun üzerine atladı.

Fahri savcılar ile imha ve infaz timleri devreye girdiler. Açıkoturumlar, telefon bağlantıları gibi her zaman yaşadığımız türden kasıtlı ve kurgulu bir karalama bombardımanı başladı ve aralıksız sürdü. Birkaç cılız ses "masumiyet karinesi"nden filan bahsetti, ama dinleyen kim.

Enteresan olan, *Taraf* gazetesinin, 29 general, 162 subay katıldı derken, Çetin Doğan Paşa'ya ilave olarak bir tek benim resmimi basması. "Darbeye Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu" denilen nevzuhur bir oluşum da diğer komutanlarla beraber benim hakkımda da suç duyurusunda bulunmuş. Savcılık *Taraf* gazetesinden konuyla ilgili bilgileri istedi. İlgili kişi dört CD'yi savcılığa teslim etti. Savcılık inceliyor.[8]

II.2.2. Beşiktaş-Silivri Savcı ve Hâkimleri Genelkurmay'ın Beyanlarını Kabul Etmiyor

Genelkurmay Başkanlığı bir açıklama yaparak, seminerin planlı bir faaliyet olduğunu, komutanlığın bilgisi dahilinde yapıldığını, bunun dışındaki iddiaların ise akıl ve mantık dışı olduğunu söyledi. Ama dinleyen kim.

Açıkoturumlar, telefon bağlantıları, TV mahkemeleri, fahri savcılar, infaz timleri tam gaz devam ediyor. Katılanlar hep aynı kişiler. İçlerinde birikmiş olan Orduya kin ve nefretlerini açıkça ilan ediyorlar.

Bağlanmış gazete ve TV'lerin bir kısmının bu olayın geleceğini bildikleri ve buna göre hazırlık yaptıkları kesin. Belki eğitildiler bile, kim bilir.

Çetin Doğan Paşa bir TV istasyonuna gidip *Taraf* gazetesinin ekibini yüz yüze görüşmek üzere davet etti. Yedi saat bekledi amma kimse gelmedi.

Çetin Doğan Paşa çeşitli kanallarda semineri anlattı.

Dinlemediler. Herkes bildiğini okumaya devam etti.

8 Daha sonra bu bilgilerin savcılara daha Ağustos 2009 tarihinde teslim edildiği, savcıların adli tatile gitmeden belgeleri incelediği, ama nedense kendilerine aylar sonra teslim edilmiş gibi gösterildiği iddia edildi.

II.2.3. Çakma Paşalar ve Ses Kayıtları

Açıkoturumlardan birinde "çakma" E. Korg. Metin Yavuz Yalçın'ın konuşmalarını yayımlamışlar, darbeyle ilgili bir şeyler söylemiş diye... Daha sonra gerçek Metin Yavuz Yalçın bağlanarak o kişinin kendisi olmadığını söylemiş, iddiayı ortaya atanları görüşmek üzere davet etmiş.

Sahtekârlığın ve düzmececiliğin ne boyutlara geldiğini gösteren ilginç bir gelişme. Ama bunları yapanlar hiçbir şey olmamış gibi ortalıkta gezinmeye ve program yapmaya devam ediyorlar.

Bu arada bana ait olduğu iddia edilen iki seminer konuşması belli kanallarda her akşam yayımlanıyor. Halbuki ses örneklerimiz 25 Şubat 2011 tarihinde Emniyet'te tespit edilmişti. Buna göre söylenenlerin bana ait olduğunu nereden biliyorlardı diye sormak lazım. Ama kime soracaksın, sorsan ne olacak?

II.2.4. Komplocular Montajla "Delil" Üretirken İz Bırakmış

Seslerden biri, irticai hareketlerin Fatih ve civarında başlayabileceği, diğeri ise durumun EMASYA ötesinde rejimi tehlikeye sokan bir boyuta ulaştığı (ki bunlar senaryoda zaten verilmiş), bu nedenle de İstanbul'daki bütün kuvvetlere bağlı unsurların da görev alması yolunda. Bu ifadeleri de başka yerlerden kesip yapıştırmışlar, ama yanlış yerlere yapıştırmışlar. Zaten okuduğunuz zaman da sırıtıyor.

Bu konuyu biraz açalım.

Seminerin bir darbe planının provası olduğu veya böyle bir planın içinin doldurulması amacını taşıdığı iddiaları gerçekten şaşırtıcıdır. Aralarında Genelkurmay Başkanlığı ve Kara Kuvvetleri Komutanlığı ile diğer orduların 1. Ordu Komutanlığı'nı destekleyen Kolordu, Tümen ve Tugay çapında pek çok birliğinin müşahitlerinin de bulunduğu; 1. Ordu Komutanlığı'nın bütün ana ast birlik komutanlarının ve karargâhlarından ilgili personelin, idari ve teknik faaliyetlerle görevli subay ve astsubayların katıldığı; özet olarak 200 kişiden fazla bir personelin mevcut olduğu bir ortamda, yani gizli kapaklı yerlerde, kapalı kapılar arkasında değil de harp oyunu ve seminerlerin her zaman yapıldığı salonlarda oynandığı; salon tanzimlerinin günlerce süren bir faaliyet sonucu birçok kişinin çabasıyla yerine takıldığı bir seminerde darbe hazırlığı yapılması imkânsızdır. Ayrıca seminere katılan 162 kişiden sadece 48'i sanıktır.

Kaldı ki, iddianamenin eklerinde yer alan bilgilere göre, takdim yapanlar arasında Belediye Başkanı Danışmanı bir profesör, bir Vali Yar-

dımcısı, bir mühendis, Profesör Ahmet Mete Işıkara ve Feys Centılmen isimli (!!!) bir katılımcı bulunmaktadır.

Bu kişilerin bir darbe planının tartışıldığı iddia edilen bir seminerde ve iddianamede ne aradıklarının mantıki bir açıklaması olabilir mi bilmem. Ancak bir deprem seminerinin görüşmelerinin bambaşka bir konudaki bir iddianameye monte edilmesi, bu konudaki özensizliği ya da tertipçilerin delil üretmedeki pervasızlığını göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

Seminerde yaptığım sunumlar ve konuşmalar da tamamen yaratılmış durum, yani senaryo ile ilgilidir. Yukarıda yazıldığı gibi, mesela yaptığım bir konuşmada "Bu EMASYA ötesinde bir şeydir. Diğer kuvvetlerin de katılmasının sağlanması" anlamında bir şeyler söylediğim iddia edilmekte, gerçek hayatla seminer senaryosu arasındaki fark ayırt edilemediğinden, darbe çağrısı yaptığım izlenimi yaratılmaya çalışılmaktadır.

Burada belirtmek istediğim bir iki konu var.

Birincisi, 16. klasörün 95. sayfasında, *"İçinde bulunulan durum EMASYA'nın çok ötesinde özel tedbirlerin alınmasını gerektirecek bir boyuta ulaşmıştır"* ile aynı klasörün 177. sayfasında, *"Bu EMASYA değildir. Devletin bekasıyla ilgili bir şeydir"* şeklinde ifadeler bulunmaktadır.

Benzer ifadeler tarafımdan seminerin başında, herhangi bir takdim esnasında değil, oturduğum yerden Müdiri Harekâta[9] senaryonun açıklanmasından sonra yöneltilmiş bir sorudur ve verilmiş olan senaryo üzerinde ortak bir anlayışa ulaşılmasını amaçlamaktadır. Gerçek herhangi durumla hiçbir ilişkisi yoktur.

Verilen duruma, yani yaratılan senaryoya göre İzmit'te kanunsuz bir gösteri kontrolden çıkmış, pek çok işyeri tahrip edilmiş, iki gün içinde 25 kişi ölmüş, 500 küsur kişi yaralanmış, birkaç gün sonra Fatih'te benzer bir ayaklanma başlamış ve bütün İstanbul'a yayılmış, bu arada 30 kişi ölmüş, kentteki pek çok mağaza, ev yağmalanmış, ölümler ve çatışmalar her geçen gün devam etmiş, sokağa çıkamaz hale gelen ve can derdine düşen halk askeri birliklere ve jandarma karakollarına sığınmış, işyerleri ve mağazaların yağmalanması sonucu esnaf kepenk kapatmak zorunda kalmış, neticede birçok zaruri gıda maddesinin temininde sıkıntı yaşanmaya başlamış, bunu Adapazarı ve İzmit'teki benzer ayaklanmalar takip etmiş, sıkıyönetim ve kısmi seferberlik ilan edilmiştir.

9 Harekât Komutanlığı. Harekâtı (semineri) planlayan ve yöneten komutanlık. (Y.N.)

Anayasa'nın sıkıyönetimin ilanı hakkındaki 122. maddesi açıktır: *"Anayasanın tanıdığı hür demokrasi düzenini ve temel hak ve hürriyetleri ortadan kaldırmaya yönelen ve olağanüstü hal ilanını gerektiren hallerden daha vahim şiddet hareketlerinin yaygınlaşması ve savaş hali, savaşı gerektirecek bir durumun baş göstermesi, ayaklanma olması veya vatan veya cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışmanın veya ülkenin ve milletin bölünmezliğini içten veya dıştan tehlikeye düşüren şiddet hareketlerinin yaygınlaşması sebepleriyle..."* ilan edilir.

Senaryoda durum bırakın EMASYA'yı, Olağanüstü Hal'in bile ötesine geçmiştir ki, sıkıyönetim ilan edilmiştir. Mesele budur. Söylediklerimin ardında veya altında başka şeyler aramak veya yakıştırmak beyhude bir gayrettir. Ama aramaktan, hazırlanan her iddianameye bu ifadelerimi koymaktan vazgeçmemektedirler.

İddianamedeki, "sıkıyönetim ilanını sağlamak için kaos ortamı yaratılması amaçlanmaktadır" yolundaki ifadeler de yanlıştır, çünkü verilen durumda sıkıyönetim zaten ilan edilmiştir.

İstanbul'da, harekât görevi olmayan askeri birlik ve kurumlar vardır: Deniz ve Hava Harp Okulları, Harp Akademileri, Levazım ve Maliye Okulu, Dikimevleri vs. Sıkıyönetim ilan edilmiş olduğundan karargâhlar vardiyalı çalışma sistemine geçecektir. Zaten azaltılmış personelle çalışan barış kadrolarının bu yükü kaldırabilmeleri için mutlaka takviye edilmeleri gerekir. İşte söylediğimiz budur. Kara, Deniz, Hava demeden karargâhları takviye için diğer kuvvetlere ait personele de görev verilmesi.

Aynı şekilde irticai faaliyetlerin merkezinin Fatih olduğu şeklindeki bir ifade hiç durmadan görsel ve yazılı basındaki belli kişilerce tartışılmış, iddianamede de yer almıştır. Ancak görüldüğü gibi bu da senaryoda verilmiş bir durum olup seminere katılan başkaları tarafından da dile getirilmiştir. Bir darbe planlamasıyla da uzaktan yakından ilgisi bulunmamaktadır.

Yine akla neden sadece benim söylediklerim gündemde tutuluyor sorusu geliyor.

Seminerde Balyoz veya aynı gruptaki herhangi bir plan görüşülmemiş, bu planların adı dahi geçmemiştir. "Camileri bombalayacaklardı, kendi uçağımızı düşüreceklerdi" şeklindeki iddiaların, seminerde görüşülen konularla hiçbir ilgisi bulunmamaktadır.

II.2.5. İstediğiniz Açıklamayı Yapın, Dinleyen Kim?

Hiç durmadan bunları, başka anlamlar verip yayımlayıp duruyorlar.[10]

Genelkurmay Başkanlığı da seminer sonuçlarının Genelkurmay Başkanlığı'na gönderildiğini, Balyoz gibi bir şeye rastlanılmadığını açıkladı. Aslında hem Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan hem de Genelkurmay Başkanlığı'ndan bu semineri izleyen gözlemciler vardı. Böyle bir şey olsa onların rapor etmeleri gerekirdi.

Gazetelerde yayımlananlarda gördüklerimiz, birtakım şeylerin öncesi sonrası yok. "Out of context"[11] kullanmışlar. Bilgiler bir yerden çekip alınmış ve "kes-yapıştır" yapılarak üzerinde oynanmış.

Yukarıda verdiğim örnek konuşmalar da buna dahildir. Plan seminerinin kayıtları ellerinde olduğundan, bunlardan maksatlarına hizmet edenleri veya kendi iddialarını destekleyici olarak gördüklerini, gerektiğinde tahrif ederek de yayımlıyorlar.

Genelkurmay Başkanlığı aynı zamanda, bu bilgilerin yayımlanmasının zamanlamasına dikkat çekti.

Başbakan Yardımcısına suikast haberlerinden bir şey çıkmaması, Seferberlik Tetkik Kurulu'nda (STK) araştırma yapan hâkimi takip ediyorlar dedikleri kişilerin marangoz ve elektrikçi, dinleme aleti denen şeylerin de bunların takım sandığı olması, diğer araçta ise çarşıya alışverişe çıkan aşçıların bulunması, Seferberlik Tetkik Kurulu'ndaki aramanın boş çıkması üzerine, dikkati askerler üzerinde tutmak için Balyoz denen yeni girişim başlatıldığını açıkladı.

Anayasa Mahkemesi'nin askere sivil yargı yolunu açan yasayı görüşmeye başlaması da başka bir faktördür.

II.2.6. Münferit Çabalar Değil, Organize İşler

Bugüne kadarki gelişmelere baktığımda, TSK'ye karşı yürütülen kampanyaların arkasında münferit çabalar değil, organize gayretlerin bulunduğu yolundaki kanaatim her geçen gün daha kuvvetleniyor.

ABD'de konusunda uzman beş kişilik emniyet kökenli bilişim suçları uzmanı araştırma ekibinin on gün gece gündüz çalışarak hazırladığı bin sayfalık raporu yazan bilişim suçları uzmanı Yalkın Demirkaya'nın raporunda konuyla ilgili dikkat çekici ifadeler yer almaktadır:

10 Savcılıkta ifademin alınması esnasında yaptığım bu konuşmaları bir metinden gösterdiler. Sadece televizyonlarda yayımlanan bu ikisinin sarı fosforlu kalem ile işaretlenmiş olması dikkatimi çekti.

11 Bağlamından koparark. (Y.N.)

"(...) söz konusu suç içeren kanıtların üretilmiş olduğu aşikâr haldedir. Ayrıca, soruşturmada görevli kişilerden bazılarının Bektaş'ın suçlanmasına sebep olan kanıtları üreten kişiler olduğu da açıktır. Üretilen kanıtların içeriğine bakıldığında, ortaya çıkan durumdan, bu kişilerin istedikleri vakit, istedikleri kişiler hakkında, istedikleri suç ve iftirayı sanki gerçek bir delil gibi üretip yargıya kabul ettirdikleri görülmektedir."[12]

II.2.7. Her Taşın Altında "Cunta", Her Yerde "Silahlı Terör Örgütü"

En fazla birkaç ay, hatta birkaç hafta askerlik yapmış kişilerin, seminerlerin ne olduğunu, nasıl planlandığını ve nasıl icra edildiğini bilmeden, senaryonun ne demek olduğunu anlamadan, acımasızca tenkitler yapmaları, seminere katılanları cunta olarak suçlamaları anlaşılır gibi değil.

Bu cunta paranoyasına her yerde rastlamak mümkündür. Sadece Balyoz'da değil başka yerlerde de karşımıza çıkmaktadır. Sürekli olarak bir cuntadan, terör örgütünden bahsedilmektedir.

İddia makamı Esas Hakkındaki Mütalaalarında herkes için kanaatlerini şu şekilde bitiriyorlar: *"Türk Silahlı Kuvvetleri hiyerarşik yapısı dışında sanık Çetin Doğan liderliğinde kurulmuş yapılanma içerisinde yer aldığı* ve *üzerine atılı suçu işlediği* kanaatine varılmıştır."

Nerede bu örgüt?

İddianamede yoktur, duruşmalarda yoktur, delil klasörlerinde yoktur, ama mütalaa böyle veriliyor!

II.2.8. Örgüt Olmanın Hiçbir Unsurunu Taşımayan "Örgüt"

Örneğin bu örgütte hangi astlarım olacaktır? Amirim kimdir? Bu örgüt ne zaman kurulmuştur? Tüm bunların cevapları "Yok, bilinmiyor"dur! İddialara ilişkin tek bir delil gösterilebilmiş midir? Hayır. Zaten iddia ve mütalaa Anayasa ve CMK'ya aykırı olarak suçun şahsiliği değil, kolektifliğini öngören bir yapıda herkese toptan göndermeler yapmaktadır.

Bu adı dahi olmayan örgütün *haberleşmesi* nasıl olmuştur? Sözde üyeleri amaç birliğini birbirleriyle görüşmeden nasıl sağlamışlardır? Telefonda konuşmuş muyuz? Örgüt içinde yazışmış mıyız? Yazıştıy-

12 "Kafes Belgeleri Düzmece Çıktı", *http://askerhaber.com/* (Ankara Büro), 28 Eylül 2010, Salı 16:23:00.

sak imzalı belgesi nerededir? Yazışma ve haberleşme yapıldığı ispatlanamadığına göre, örgüt toplantılar mı yaparak haberleşmiştir? Nerede ve kimlerin katılımıyla kaç defa toplantı yapmıştır? Bunların belgeleri, şahitleri, teknik takip tespitleri neden dosyada yoktur? Varsa bu adı bile konamamış örgütün diğer haberleşme araçları neydi? Bütün bunlar yaptırılan teknik takiple ortaya konabilmiş midir? Hayır. Üstelik bu sözde örgütün üyeliğine ilişkin iradi kabulüm olduğunu da sayın savcıların ispatı gerekirdi, ama o da yapılamamıştır. Bu konuda sadece kimin ne zaman nerede yazdığı belli olmayan bir liste vardır. İcra ettiği iddia edilen faaliyetleriyle ilgili hiçbir delil tüm ısrarlarımıza rağmen, iddia makamı tarafından, ortaya konamamıştır.

Çetin Doğan liderliğinde kurulmuş sözde yapılanma içerisinde yer aldığım iddialarının savcılıkça ispatı gereken unsurlarından hiçbiri ortada yoktur. O halde bu örgüt suçlaması nasıl kaleme alınabilmektedir?

Siyasi makamlarımız bu davalara bakan hâkim ve savcıların "tecrübeli" olduğunu, bu nedenle de bu önemli davalara onların bakması gerektiğini söylemektedirler. Bu davalara bakan hâkim ve savcıların hukuki ehliyetini sorgulamak elbette ki haddim değildir ve böyle bir niyetim de yoktur. Ama, bu kadar çok soruya muhatap olan ve hazırladığı iddianamede 1600'ü aşkın hata tespit edilen savcıların ve bu iddianameyi kabul eden mahkeme heyetinin ismiyle müsemma olup olmadığı konusunda bazı tereddütlerin oluştuğunu da söylemek gerekmektedir.

Cunta vb. nitelendirmelerinin yapılması, davaları özel mahkemelere çekmek için gerekçe yaratmayı olduğu kadar, cunta veya özel yapılanmaların varlığına gerçekten inananlar bulunabileceğini de akla getirmektedir. İddianamelere baktığınızda cunta, örgüt vs. denmesine rağmen bu iddialarla ilgili hiçbir delil yoktur. Silahlı terör örgütü diyebilmeniz için, silahlı bir terör faaliyeti yapılmış olması gerekir. Ancak insanlara çamur atmak için delile ihtiyaç duymayan kişiler bulunmaktadır.

Müdiri Harekât'ın, yani semineri planlayan ve yöneten 1. Ordu Komutanlığı'nın en tehlikeli senaryo olarak belirlediği durum, Yunanistan ile gerginlik tırmanırken geri bölgede askeri hazırlıkların yapılmasına mâni olmak ve askerin harekât ile meşgul olmasından faydalanarak birtakım kişi ve grupların ayaklanma faaliyetlerinin ortaya çıkmasıdır.

Aynı şekilde, Irak'taki gelişmeler nedeniyle 1. Ordu Komutanlığı'nı takviye edecek birliklerin Güneydoğu'ya kaydırılmış olması da senaryoya dahildir. Ordu Komutanlığınca belirlenen amaç, böyle bir durumda "Ordu Geri Bölgesinde" meydana gelebilecek bir tehdide yeterli

kuvvet olup olmadığıdır. Yani amaç, böyle bir durumdaki kuvvet ihtiyacının belirlenmesidir. 1. Ordu Komutanlığı'nın tırmanan bir gerginlik durumunda, cepheyi bırakarak geri bölgesinde meydana gelen olaylarla uğraşmasının doğuracağı vahim sonuçlar açıktır.

II.2.9. 3. Kolordu- "NATO Yüksek Hazırlık Dereceli Kolordusu" Komutanlığı İşleri Arasında "Darbecilik"

Seminere 3. Kolordu Komutanı olarak katıldım. Kolordu Komutanlığı görevine atandığımda, bana Kolordu Karargâhını, NATO'nun yeni konsepti gereği oluşturulacak "Yüksek Hazırlık Dereceli (HRF) Karargâh" haline getirmem emredildi. Ben göreve başlamadan önce 3. Kolordu Karargâhı'nın bütün personeli tayin edilip yerine İngilizce bilen yenileri (takriben 200 kişi)[13] atanmış, Kolordu Karargâhı'nın bütün evrakları, yeni kurulan 3. Kolordu Komutanlığı ve 52. Zırhlı Tümen Karargâhı'na devredilmiş, 3. Kolordu Karargâhı'nın milli bir karargâh yapılanması olmadığı için, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın emriyle Sıkıyönetim, Doğal Afet Yardım, Harekât ve EMASYA gibi görevlerle muharip birlikler ve bazı idari unsurlar 3. Kolordu Komutan Yardımcılığı ve 52. Tümen Komutanlığı'na bağlanmıştı.

Bu düzen, bazı küçük idari değişiklikler hariç, Kolordu Komutanlığım süresince devam etmiştir. 3. Kolordu Karargâhı ise, NATO Kolordu Karargâhı olarak, NATO kriterleri kapsamında kendisine verilebilecek görevleri, bu maksatla kendine tahsis edilmiş olan birliklerle yerine getirecekti.

Altı ülke bu tür karargâh yapmayı taahhüt etmiş. İhtiyaç duyulan karargâh sayısı ise üç olduğu için, şiddetli bir rekabet içinde çalışarak bizim karargâh yapımızdan tamamen farklı bir karargâh yaratmaya ve NATO tarafından yapılacak denetlemelerde aranacak 500 küsur kriteri yerine getirmeye çalıştık.[14] Yüzlerce İngilizce doküman hazırladık. Yeni inşaatları kar altında devam ettirdik, denetlemeye yetiştirebilmek için. Yüzlerce araç gereç teslim alındı, yeni muhabere sistemleri kuruldu ve denendi.

13 Atanan personelin bazılarını İngilizce seviyeleri çok düşük olduğundan geri göndermek zorunda kaldık. Yeni atanan personel içinde NATO'da görev yapmışların sayısı ben ve kurmay başkanı dahil 5 kişi idi. Yeni NATO karargâhını bunlarla kuracaktık.

14 Bazı NATO ülkesi personeli bize bu işten vazgeçmemizi, lisan bilmediğimiz için başarı şansımızın olmayacağını söylediler. Bize lisan bilmiyorsunuz derlerken, tamamen Avrupalı ülkelerin personelinden oluşan bir Kolordu lisan yetersizliğinden ikmale kaldı.

Komutan Yardımcım Polonyalı bir tümgeneral, İdari Yarbaşkan ise Alman bir tuğgeneraldi. Kolordu Karargâhına 12-13 ülkeden 100 civarında yabancı personel katıldı.

"İlk Harekât Kabiliyeti Denetlemesi" 20-24 Mayıs 2002 tarihinde geçildi. 3. Kolordu, "NRDC-T (NATO Rapid Deployment Corps-Turkey)" adıyla 10 Eylül 2002'de uluslararası statü kazandı. 28 Eylül-12 Ekim 2002 tarihleri arasında ve 3. Kolordu Komutanının emir ve komutasında, bir İngiliz tümeni, bir İspanyol tümeni, bir Yunan tümeni, bizden 52. Zırhlı Tümen ve Uluslararası Balkan Barış Gücü'nün katılımıyla, Kolordu Esas Komuta Yeri Babaeski, Geri Komuta Yeri Lüleburgaz, Geri Destek Komuta Yeri ve Kabul Hava Limanı Çorlu, Taktik Komuta Yeri Kırklareli güneyi olmak üzere, tüm komuta yerleri birbirlerine, ses, data, mesaj ve görüntü imkân kabiliyetli bilgisayar ağıyla bağlanmış bir şekilde ve bütün Trakya'ya yayılmış olarak icra edilen "Son Harekât Kabiliyeti Denetlemesi"nden sonra, 3. Kolordu altı aday içinde 585 kriterin tamamını yerine getiren tek kolordu olarak denetlemeyi bitirmiş ve 12 Aralık 2002 tarihinde NATO Askeri Komitesi, 14 Mayıs 2003 tarihinde ise Kuzey Atlantik Konseyi tarafından NATO Komutanlığı'nın bir "HRF (High Readiness Force)" karargâhı olarak onaylanmıştır.

Ayrıca Eylül 2002 tarihinde Avrupa Müttefik Kuvvetler Başkomutanlığı Karargâhı ile "Mutabakat Muhtırası" ve "Teknik Düzenlemeler" imzalanmış ve 3. Kolordu NATO kuvvet yapısının bir unsuru olarak doğrudan Avrupa Müttefik Kuvvetler Başkomutanı'nın (SACEUR) Harekât Komutasına girmiştir. Türkiye ile NATO makamları arasında imzalanan Mutabakat Muhtıraları ve Teknik Anlaşmalara göre, bir NATO birliği olarak tefrik edilmiş olan 3. Kolordu Karargâhına, NATO Müttefik Başkomutanının (SACEUR) müsaadesi olmadan milli bir görev verilemeyecektir.

Kolordu Karargâhı, Soğuk Savaş sonrası NATO'nun kendini yeni oluşan politik-askeri ortama uyarlama ve adapte olma babında en önemli projesi olan "NATO Mukabele Kuvveti" konusunu da bütün NATO namına üstlenmiş, bu kuvvetin geliştirilmesiyle ilgili olarak, konseptinin yazılması, teşkilatının belirlenmesi ve personel kadrolarının tespit edilmesi gibi son derece karmaşık çalışmaları, uluslararası personelin de katılımıyla yerine getirmiş, NMK-1 ve 2'nin bilfiil teşkil edilmesini gerçekleştirmiştir.

Bütün bunların da ötesinde 3. Kolordu, iki yıl içinde dört intikal tatbikatı (aynı anda karadan, havadan ve denizden) icra etmiş, personeli-

nin lisan seviyesini geliştirmek ve NATO usullerine alıştırmak için çeşitli kurslar açmış, başka ülkelerde yapılan tatbikatlara uygun seviyede katılmış, hatta Afganistan'a ilk giden NATO birliği içinde bir birim ile temsil edilmiştir.

Mesela, STAFFEX tatbikatına 12 ülkeden yabancı gözlemci gelmiş, iki hafta süreli "Southern Star" tatbikatına ise 13'ü general 28 yabancı gözlemci katılmıştır. Kolordu ayrıca, başka ülkelerdeki HRF tatbikat ve toplantılarına katılmış, aralarında savunma bakanları ve genelkurmay başkanları dahil, 30 küsur yerli ve yabancı heyeti misafir etmiştir.

Ayrıca, "Pigeon of Peace", "Peaceful Star", "Unified Blade" ve en büyük NATO tatbikatlarından biri olan ve 30 civarında NATO ülkesi ile Barış İçin Ortaklık ilkesine ilave olarak NATO'nun pek çok üst düzey komutanının katıldığı "Allied Action" tatbikatı için ev sahipliğini üstlenmiş ve Kara Unsur Komutanlığının teşkili dahil, uluslararası görüşme, anlaşma ve gerekli diğer dokümanları da kapsayan tüm hazırlıkları yerine getirmiştir.

Bunların ne anlama geldiğini ve bizleri nasıl bir uğraş içine soktuğunu ancak asker olanlar anlayabilir.

Darbe hazırlıkları yapıldığı iddia edilen bir dönemde, bu faaliyetlerle uğraşan bir birliğin darbe vs. ile uğraşması mümkün değildir.

Hoş bu faaliyetler olmasa da darbeyle filan uğraşmamız zaten söz konusu değildir.

Bugüne kadar olanlardan üzerime özel olarak gelindiği kanaatine vardım. Neden böyle düşündüğümü daha önce de yazdım.

II.2.10. Komploculara Göre Hem Darbe İşinde Benden "Hayır Yok!"

Ancak enteresan bir durum da yok değil. Yukarıda yazdıklarımı hatırlayacak olursak, Ergenekon iddianamelerine göre hiç tanımadığım ve hiç karsılaşmadığım kişiler ve bazı emekli askerler nezdinde ben "NATO'cu, salon subayı, kıtayı ve askerliği bilmeyen, terörle mücadeleden anlamayan, darbe marbe yapamayacak, İlker Paşa'yla geçinemeyecek" biriyim. İçlerinde bana küfür edenler de var.

Onlara göre benden hayır yok yani.

İşin aslı ise, hakkımdaki bu kışkırtıcı iddialar, şahsımla ilgili psikolojik harbin bir yüzü... Kirli savaş tek bir argümanla yürütülmüyor. Duruma göre, ihtiyaç halinde, öncekilerin tam karşıtı iddialar öne sürmekte de bir beis görülmüyor.

II.2.11. Hem de Ben Darbecilerin Elebaşlarındanım

Yine tertipçiler tarafından öne sürülen başka bir iddiaya göre ise ben, *"makam ve mevki hırsım nedeniyle her şeyi yapabilecek biri"*yim. Öyle ki, mesela *"önümdekileri öldürebilecek tıynette"*yim. *"Hudson Enstitüsü'ndeki toplantıyı ben düzenlemiş"*, *"hatta senaryosunu da ben yazmış"*ım... *"TSK içindeki cuntanın başı"* benim, *"ABD'de 'Temmuz'da Türkiye'de darbe olacak' demiş"*im, *"27 Nisan açıklamasını ben yazıp yayımlamış"*ım, *"Yaşar Paşa da kabullenmek zorunda kalmış"*. Yetmedi, *"Ulus çarşısına bombayı da ben koymuş"*um, *"çünkü Yaşar Paşa'yı da öldürmek istiyor"*muşum, *"akademisyenler ve CHP'liler ile birlikte hükümet aleyhine planlar yapmış"*ım, vs. vs.

Darbeci miyim, değil miyim ben de anlamadım!!

Bundan öte, yukarıdaki iddialar beni ve TSK'yi az çok bilen, normal seviyede düşünme kabiliyeti olan herkes için deli saçmasıdır. Ama komplocular yaptıklarına milleti inandırmada her türlü yalana başvurmayı mubah gördükleri için, yaptıkları suçlamaların iler tutar yanının olmaması, birbiriyle çelişik olması vb. önemli değildir. "Nasıl olsa, atılan her çamurdan bir iz kalır" diye düşünüyorlar.

Aslında astlarıma her fırsatta TSK'nin emir ve komuta birliğinin korunmasının önemini, komuta katına her hal ve şartta güvenilmesini, askerin hiçbir şekilde siyasetle uğraşmamasını, hatta başkalarını etkilemek için hiçbir siyasi partinin lehinde veya aleyhinde konuşmamasını ısrarla söyledim. Memleketin aydın kişileri olarak meseleleri kendi akıl ve mantık süzgeçlerinden geçirip, oluşacak kanaatlerine göre, zamanı geldiğinde demokratik hak ve görevleri olan sandık başına giderek oylarını kullanmalarını istedim. TC devletinde yaşayan her bireyin, hangi siyasi partinin sempatizanı olursa olsun, demokratik sistemi korumak için 1/70 milyon sorumluluk sahibi olduğunu, çocuklarını da bu temel prensiplerle donatılmış olarak yetiştirmelerini öğütledim.

Bir iki gazete, *"Biz Ergin Saygun'u tanırız. 2007 yılında ABD'de hükümet aleyhine çalışmıştı"* diye yazdılar. *Yeni Şafak* da, *"Seminerde darbeyi destekleyen konuşmalar yapmıştı"* diye yazmış.[15] Gazetelerde sadece Çetin Paşa'yla benim resimlerim yayımlanmaya devam ediyor.

15 "Fatih Camii bombalanacaktı" başlıklı haber içinde, *Yeni Şafak*, 20 Ocak 2010.

II.2.12. EMASYA Tartışmalarındaki Bilgi Noksanlığı

1 Şubat 2010

Bir de EMASYA tartışması başladı. Bunun "EMASYA ile ilgili henüz herhangi bir şey yapılmadı" diyen AB Raporunun hemen peşinden gelmesi de manidardır bana göre. Kaldıralım diyenler var, değiştirelim diyenler var. Bu konuda fikir beyan edenlerin çok fazla bilgi sahibi olmadığı anlaşılıyor. EMASYA protokolünün bir maddesini ileri sürüp bu madde gereği askerin valiye haber vermeden toplumsal olaylara müdahale edebileceğini, bunun da darbe yapılması için bir fırsat yarattığını iddia ediyorlar.

Aslında böyle değil, ama ne yaparsın. Varsın kalksın, ama inşallah yaratacağı sıkıntıları da, özellikle de toplumsal olaylara müdahalede polis-jandarma-asker arasındaki koordinasyonun nasıl sağlanacağını sağlam esaslara bağlarlar.

Çetin Paşa, *"Özkök Paşa Genelkurmay Başkanı idi. Ne olup bittiğini, kendisine ne rapor verildiğini, toplantı sonuç raporlarını açıklamalıdır"* dedi. Hilmi Özkök Paşa ise, *"Seminere ben emir verdim, ama basında yer alan hususlardan benim haberim yok, bana bu konuda da kimse bilgi vermedi, yazılan ve söylenenler doğru ise yargı gereğini yapar"* dedi.

Bu arada, darbeye imkân verdiği iddia ve değerlendirmeleri nedeniyle üzerinde çok konuşulan ve AB raporlarında bile yer alan EMASYA protokolü yürürlükten kalktı. Yerine mutlaka bir şey konmuştur. Yoksa asker, jandarma ve polis aynı anda aynı yerde kullanılınca bazı sıkıntılar ve emir komuta sorunları yaşanabilir.[16]

II.2.13. Başbakanlığın Devlet Dışı Haber Kaynakları

10 Şubat 2010

Dönemin Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer, *"2003 yılında, dönemin 1. Ordu Komutanı Çetin Doğan'ın altında imzası olduğu iddia edilen 'Balyoz Darbe Planı'nın benzeri birçok bilgi ile karşılaştıklarını"* anlattı.[17]

16 Sayın Başbakanın 12 Haziran 2011 seçimlerinde konuşma amacı ile gittiği Hopa'da meydana gelen olaylarda bazı jandarma askerlerinin olaylara müdahale etmeden kenarda beklemeleri, İl Jandarma Komutanının görevden alınması ile sonuçlandı.Bu durum jandarmanın olaylara ne zaman ve nasıl müdahale edeceğini, emir ve komuta işleri ile polisle koordinenin nasıl olacağını belirleyen düzenlemelerin,yani bir EMASYA talimatının bulunmamasından mı kaynaklandı acaba?

17 Balyoz darbe planının ve eklerinin hiçbirinin altında imza yoktur. Ayrıca ara numarası, gizlilik derecesi vs. de bulunmamaktadır ve hiçbiri hiçbir adrese yayımlanmamıştır.

"Kimin kimden talimat aldığına kadar her şeyin bilgisinin kendilerine, resmi ve gayriresmi yollardan geldiğini" ifade etti.[18]

Bu açıklamalarda, maruz kaldığımız komplolarla ilgili önemli gerçekler saklıdır. Bunları söylediğinde devletin en yüksek memuru ve Başbakanın çok yakınındaki kişi olan şimdinin bakanının bu söyleminde saklı şu gerçekler mutlaka açığa çıkarılmalıdır:

- TC devletini yöneten hükümetin gayriresmi haber kaynakları mı vardır, varsa bunlar kimdir?

- Genelkurmay Başkanlığı, MİT Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü *"Bizde Balyoz ile ilgili bilgi ve belge yok"* dediklerine göre, *"kendilerine bilgi getiren"* bunların dışındaki resmi haber kaynakları kimlerdir?

-"Gayriresmi haber kaynakları"nın varlığı, devlet içinde kanunsuz olarak yuvalanmış ya da yuvalandırılmış, devlet kurumları içinde gizli ve kanunsuz olarak örgütlenmiş devlet dışı bir organizasyon olduğunu göstermekte midir? Gösteriyorsa, bu durum anayasa ve kanunlarımıza, en başta Türk Ceza Kanunu'na göre suç değil midir?

-Bu organizasyonu devlet kurumları içine sokan ya da sızdıran ve devlet kurumları içinde gizli ve yasadışı olarak örgütlenmesini sağlayan güç kimdir? Bu organizasyonun başı kimdir? Siyasi makamların bu "gayriresmi" organizasyonla ilişkileri nedir?

- Bunların getirdikleri bilgiler nelerdir?

- Bu ifadeler, bilgilerin 1. Ordu'dan çıkarılmadan önce, başka yollardan siyasi makamlarımıza ulaştırıldığının bir göstergesi midir?

Zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı (KKK) E. Org. Sayın Aytaç Yalman ile yaptığım bir görüşmede bana seminerden hemen sonra, bu kasetleri Sayın Başbakanın getirip kendilerine teslim ettiğini söyledi. MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü Balyoz'dan haberimiz yok dediğine göre, bunların nasıl elde edildiğinin, elde edilişlerinin hukuka aykırı olup olmadığının mutlaka araştırılması gerekmez mi? Eğer öyle ise bu nasıl olmuştur? Mahkemeye nasıl sunulmuştur? Kasetlerin orijinallik kontrolü yapılmış mıdır? Hukuka aykırı yollardan elde edilen hiçbir şeyin kanunen delil olamayacağı kanun hükmüdür.[19]

18 Ömer Dinçer, *www.haber7.com*, "Başkent Kulis Programı", 12 Nisan 2010. Sayın Ömer Dinçer'in, bu beyanları nedeni ile Balyoz Davasında tanık olarak dinlenilmesi taleplerimiz mahkemece kabul edilmemiştir.

19 9 Haziran 2004 tarih 5186 sayılı kanun. Anayasa Mahkemesinin 5 Aralık 1968 gün ve 49/60 sayılı şu kararı: *"İhbar, kanuni delillerin varlığı ile desteklenmedikçe bir*

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun (3.10.2001 tarih ve 4709 sayı) Anayasa'nın 38. Maddesine, *"kanuna aykırı elde edilmiş bulgular, delil olarak kabul edilemez"* hükmünü ekledi. Hakikate ulaşmak için mümkün olan her yolun denenmesi meşru olmayıp, hakikate hukukun sınırları içinde kalınarak ulaşılmaya çalışılmalıdır. Hukuka aykırı elde edilen delillerin mahkemelerce kabul edilmesi hukuka aykırılığı meşrulaştıracaktır.

Anayasa Mahkemesi (AYM) Başkan Vekiliyle ilgili bir konuda yapılan toplantıya katılan tüm AYM üyeleri, Başkan Vekilinin bilgi sızdırdığının karar metninde belirtilmesi konusunda görüş birliğine vardı. Ancak üyeler, delillerin yasadışı olması nedeniyle ceza verilemeyeceğini de karar altına aldı.

Bu, sanırım bir AYM içtihadıdır.

II.2.14. Ortam Dinlemesini Yapan Kim?

Mesela "ortam dinlemesi" olabilir mi? Öyle ise dinleyen kim?

Baransu'nun bavulundan çıkan 2229 sayfa belgenin tamamına yakını 12 Eylül 1980 ile ilgili sıkıyönetim yazışmaları, seminerle ilgili normal yazışmalar vs.

Yani bu belgelerin hiçbirinde Balyoz vs. diye doküman, plan vs. yok. Planlar, 19 adet CD içindeki 11, 16 ve 17 No.lu CD'lerde. Bunun böyle olduğunu söyleyen de iddia makamı. "Diğer CD'ler planlı ve kanuni bir faaliyet olan 1. Ordu Plan Semineri'ne aittir" diyor. Ben demiyorum yani.

Hal böyleyken, seminerde kim ne dedi diye tartışılmasının, seminerde söylenenler için darbe yapılacağı iddialarının düzülmesinin ardında ne vardır, onu da varın siz düşünün.

II.2.15. Kozmik Büro Belgelerini Baransu'ya Kim Verdi?

Komplo teorileri üretmek istemem, ama buraya kadar söylediklerimizi birbirine ekleyerek şöyle bir faraziye yürütsem çok aşırı bir felaket senaryocusu mu olurum?

- Siyasi makamlar bir şekilde seminer ses kayıtlarını ele geçirirler. Seminerde konuşulanları, senaryoyu vs. tam değerlendiremeden, darbe planlaması olarak kabul edip, "1. Ordu darbeye hazırlanıyor" diyerek Genelkurmay Başkanı'na gereğinin yapılması için verirler. (Bu şekilde

suçlamada hiçbir zaman ağırlık kazanamaz, etki unsuru olamaz. Olayı ihbar edenin kimliği belli olmadığı yahut gizli tutulduğu takdirde, artık onun mahkemenin toplayacağı ve takdir edeceği deliller arasında yeri yok demektir."

düşünmelerine aynı dönemde İstanbul'da darbe ile ilgili birtakım söylemler olması yol açmış olabilir ve seminerin de o kapsamda icra edilmiş olduğunu düşünmüş olabilirler.) Genelkurmay Başkanı da kayıtları incelemesi için Kara Kuvvetleri Komutanı'na verir.

- Siyasi makamların seminerin ses kayıtlarını vermesinden sonra Genelkurmay Başkanı veya Kara Kuvvetleri Komutanı'nın emri ile 1. Ordu Karargâhı Kozmik Bürosu'nda ve Harekât Başkanlığı'ndaki evraklar, darbe izleri ve emarelerinin araştırılması amacıyla Genelkurmay Başkanlığı'na gönderilir.

- Evrakların incelenmesinden sonra bir darbe izine rastlanmaz ve siyasi makamların da ikna edilmesi için, 1. Ordu'dan gelen evraklar kendilerine verilir. Siyasi makamlar da bu belgeleri incelenmek üzere MİT'e veya Emniyet'e verirler.

Dedim ya. Bu yazdıklarım bir faraziye. İlle böyle olmuştur demem mümkün değil.

Ama okuduklarımızı ve duyduklarımızı yan yana dizince ortaya böyle bir ihtimal çıkıyor.

II.2.16. Evrak Çalma Neden Suç Sayılmaz?

Bu noktadan sonra bu belgelerin Baransu'nun eline nasıl geçtiği belli değildir ve esas araştırılması gereken de budur. Mevcut kanunlara göre, devletin hele de "Gizli"lik derecelerindeki "askeri belgelerini çalmak" fiili, suç teşkil etmektedir. Beşiktaş Mahkemeleri Savcılarının, bu fiili kovuşturma konusunda kanunların kendilerine mecburi vazife olarak verdiği soruşturma yerine bir yerde kendilerinin de kabul ettikleri "planlı ve kanuni bir faaliyet olan 1. Ordu Plan Semineri"nin peşine düşmeleri, bir organizasyon görüntüsü vermiyor mu?

Bu davanın açılması sürecinde o kadar hukuk ve kanun dışı işler yapıldı ki, hukuk-kanun dışılıklara ait sorular bunlarla bitmiyor. Sorular soruları davet ediyor.

Mesela, bu belgeleri Baransu'ya kim teslim etmiştir? Sahte CD'leri kim hazırlamıştır?

Bu sahtekârlığı yapanlar bulunmadan Türkiye'ye huzur gelmeyecek, herkes sıranın ne zaman kendisine geleceğini ve neyle suçlanacağını bekleyerek yaşamak zorunda kalacaktır.

11, 16 ve 17 No.lu CD'lerin sonradan eklenmiş düzmece bilgiler olduğu kesin. Bunların 1. Ordu'dan çıkarılan belgelerin arasına nasıl girdiği de belli değil. Gazeteci Baransu'nun iddianamede yer alan ifadele-

rine göre, meşhur bavul polise teslim edilinceye kadar 45 dakika gazete binasında kalmış, bu arada gazetedekiler içindekilerin tamamının resimlerini çekmişler. 45 dakikada birkaç bin sayfa belgenin resimlerinin nasıl çekildiği bir yana, aleyhimize delil olabilecek bazı şeylerin bavula konmuş olması veya lehimizdeki bazı belgelerin bavuldan çıkarılmış olması akla en yatkın gelen ihtimaldir.

Bu çekilen resimler nerededir?

İmha ettik dedikleri belgeler nelerdir ve imha edilmeyen neler vardır?

Seminerde tartışılan alternatif harp planları kimin elindedir?

Bunlar, üzerinde hiç durulmayan, ancak duruşmanın gidişatı kadar devletin güvenliğine de doğrudan etki yapabilecek ve mutlaka araştırılması gereken konular.

II.2.17. Sahte Belgeler, Sahte Belgeler...

22 Ekim 2010

Balyoz belgelerinin sahteliği hakkında her gün yeni bulgular ortaya çıkıyor. Boğaziçi Üniversitesi Bilgisayar Mühendisliği Bölümü öğretim üyelerinden Prof. Dr. Ufuk Çağlayan, Doç. Dr. Fatih Alagöz ve Doç. Dr. Tuna Tuğcu'dan oluşan heyetin raporunda, bilgisayar uzmanları tarafından kullanılabilecek ve yaygın olarak bulunan sistem programlarıyla hard disk, tekrar yazılabilir CD ve DVD'lerdeki herhangi bir veri, bilgi, dosya dizininin istenildiği şekilde değiştirilebileceği ifade edildi.[20]

Aynı şekilde ABD'de Cyber Diligence Inc. tarafından hazırlanan raporda,[21] TÜBİTAK raporunda sahteciliğe işaret eden bulguların göz ardı edildiği, belgelerin ise sahte olmaları muhtemel olduğundan her-

20 Ayşegül Deveci'nin haberi, "CD ve DVD'ler kesin delil olamaz", *Hürriyet*, 14 Ekim 2010.

21 Raporun can alıcı bölümünden: "Savcıların 27 Nisan 2009'da ilettikleri soruyu yazan kişi(ler), aynı zamanda bu davada ve buna benzer bütün davalara konu olan delilleri üreten kişi(ler)dir. Öte yandan, savcıların bu soruyu iletmiş olmalarının, bu soruyu savcıların hazırladıkları anlamına gelmeyebileceğini belirtmek isterim. (...) Anlaşılan, kanıt yerleştirme suçunu işleyen kişiler iyi örgütlenmişlerdir ve soruşturmaya müdahil olabilecek pozisyondadırlar. Meslek hayatımda bu kadar pervasızca işlenmiş bir suça daha şahit olmadım. Bu, yaptıklarından sorumlu tutulmayacaklarına dair belli bir özgüven içerisinde hareket ettiklerini göstermektedir. Bu özgüven ise, ancak güç sahibi kişi/kurumların doğrudan desteği sayesinde mümkün olabilir. Üretilen kanıtların içeriğine bakıldığında, ortaya çıkan durumdan, bu kişilerin istekleri vakit, istedikleri kişiler hakkında, istedikleri suç ve iftirayı sanki gerçek bir delil gibi üretip yargıya kabul ettirdikleri görünmektedir." *Radikal*, "'Ka-

hangi bir yargı sürecinde kullanılmalarının son derece sakıncalı olduğu gibi duruşmanın selameti açısından hayati önemi haiz tespitler yer almaktadır.[22]

İddianame ve eklerinde, bu tür bulgular yazılamayacak kadar çok.

Mahkeme bunların altından nasıl kalkacak bakalım.

Her yerde bir "silahların denkliğinden" bahsediliyor. Düello zamanlarından kalma bir tabir. Yani her iki taraf -sanıklar ve iddia makamı- mahkemede eşit şartlara sahip olacaklar.

Bugüne kadar bu olmadı, bundan sonra olacağı da fevkalade şüpheli.

Bizi suçladıkları her şey savcıların ve Emniyetin elinde. Bizim elimizde bunlara karşı "hayır o öyle değil, böyledir" diyecek hiçbir şey yok. Delil dedikleri şeylerden hiçbirini, Balyoz denen plan dahil, bugüne kadar görmedik. Sanıklardan hiç kimse görmedi. İşlerine gelmeyen bilirkişi raporlarını bile dikkate almıyorlar.

Haydi hayırlısı.

II.3. Özel Görevli Yargı: "TSK Terör (Suç) Örgütü, Komutanları Teröristtir; Habur'dan Gelenler 'Demokratik Açılım'ın Barış Elçileridir"

II.3.1. Gözaltı ve Kahverengi Çantam

1 Mart 2010

22 Şubat (2010) sabahı gözaltına alındım.

Sabah 8'de birkaç polis gelip hakkımda yakalama emri olduğunu söylediler. İsnat edilen suç, hükümeti iş yapamaz hale getirip zorla devirmek için terör örgütü kurmak, buna üye olmak ve yönetmek.

Hem üye olmak hem yönetmek nasıl olacak bilemem. Sonradan anladım ki orgeneralden astsubaya kadar herkes için aynı suçu yazmışlar. Yani 195 kişinin 195'i de "terör örgütünün kurucusu, yöneticisi ve üyesi".

fes Eylem Planı' soruşturmasına ağır suçlama" başlıklı, New York mahreçli Anka Ajansı haberi, 28 Eylül 2010 . (İnternet sayfası: http://www.radikal.com.tr/Radikal.aspx?aType=RadikalDetayV3&CategoryID=77&ArticleID=1021183, Erişim: 27 Ekim 2010).

22 *Cumhuriyet (Anka),* "Balyoz belgelerinin sahte olması muhtemel", 13 Mayıs 2010 (İnternet sayfası: http://www.cumhuriyet.com.tr/?hn=139640. Erişim: 27 Ekim 2010).

Bunu hayal etmeye çalışın. Bir örgüt ki başı sonu belli değil. Herkes hem yönetici hem üye.

Enteresan veya garip. Daha ne garabetlerle karşılaşacağımızı bilemezdik bittabi.

Evi aramadılar.

"Traş olacağım" dedim, tuvaletin kapısının açık kalması gerektiğini söylediler.

Sabah ilaçlarımı almama müsaade ettiler.

İlaç çantamı yanıma aldım.

Sonradan öğrendiğime göre, sağlık sorunlarımı bilen herkes, bu arada doktorlarını, televizyonda beni gördüklerinde hemen kahverengi çantam elimde mi diye bakıyorlarmış. Onsuz yaşamamın mümkün olmadığını herkes biliyor. İçinde günlük ilaçlarıma ilave olarak şeker, tansiyon ve kan sulanma derecesini ölçen aletlerim, şeker çok düşerse yapılacak iğne ve birkaç tane kesme şeker, şeker yüksek çıkarsa yapılacak iğne, tansiyon yükselirse alınacak dilaltı, kalp sıkıştırırsa alınacak dilaltı, bir şişe su, bir paket peksimet veya kraker. Birkaç paket kolonyalı mendil. Cankurtaran çantası yani.

Kahverengi çanta yıllardır benim bir parçam olmuştur. Her nereye gidersem gideyim daima yanımdadır. Vazgeçilmez ve sadık bir dost gibi.

Kahverengi çantanın kıymetini 2. Başkanken yaptığım bir ABD ziyaretinde anladım. Bir yere ziyarete giderken şekerim düştü, ter, titreme, bulanık görme vb. başladı. Çanta için hamle ettim, ama başka bir arabada olan emir subayında kaldığını gördüm. Tamamıyla savunmasız kalmıştım. Beş dakika sonra göreceğimiz birliğe geldiğimizde, arabadan inecek halim yoktu. Yanımızdaki doktor sevgili kahverengi çantamdakilerle müdahalesini yaptı. Bu bana ders oldu. Çantayı bir daha yanımdan ayırmadım.

Avukatıma haber verdim.

Nermin'le vedalaştım. Daha önce başımıza böyle bir şey gelmediği için ikimiz de endişeliydik. Sadece bazı konularda sorular soracaklarını söyledi polis arkadaşlar.

Gittik İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne.

Altı ay önce mangayla karşılandığım yere arka kapıdan binanın önünde toplanmış olan gazetecilere görünmeden ve terörist şüphelisi olarak girdik.

Bir amirin odasına buyur ettiler, saygıda kusur etmediler. Polis memuru arkadaşlardan gelip elimi öpenler oldu. Okumam için bir iki kitap verdiler. Birkaç gün kalacağımı söylediler.

Ne olduğunu hâlâ anlamamıştım. Bazı konularda soru soracaklar ise birkaç gün niye kalacaktım?

İfade vermeme hakkına sahip olduğum söylendi. Avukatım Salih Bey'le konuştum. İfade vermekte bir mahzur görmediğimi söyledim. Bu şekilde meselenin ne olduğunu da tam olarak anlayabilmeyi umuyordum.

Taraf gazetesinde yayımlananların doğru olmadığını ve seminerde bu tür şeyler görüşülmediğini bildiğimden bir endişem yoktu. Hatta bu derece fantastik bir senaryonun polis ve savcılık tarafından nasıl ciddiye alındığına da hayret ediyordum.

Mesele öyle değilmiş.

II.3.2. Sorgu ve Psikolojik Baskı

Akşama kadar herhangi bir işlem yapılmadan bekledim. Sonradan bunun insanı belirsizlik içinde bırakıp moralini bozmak ve psikolojik baskı altında tutmak için bilinçli olarak yapıldığını söyledi bu konuda tecrübesi olanlar.

İlk akşam 19.00 gibi ifade, avukatımın da bulunmasıyla başladı.

Kelimesi kelimesine böyle olmasa da aşağıdaki mealde geçti dersem abartmış olmam:

- *Balyoz darbe planı ile ilgili olarak ifadenize başvuracağız.*
- Planı ben mi yazmışım?
- *Hayır.*
- Kim yazmış, altında kimin imzası var?
- *Çetin Doğan Paşa'nın imzası açılmış.*
- Yani plan imzasız mı?
- *İmzasız.*
- Planı görebilir miyim?
- *Sadece bilgisayarda var. Çıktısı yok. Oradan gösterebilirim.*
- Benim adım nerede geçiyor?
- *Planda geçmiyor. Eklerde geçiyor.*
- Hangi ek mesela?
- *Mesela EK-A var. Görevlendirmede Yetkili Personel listesi, orada adınız geçiyor.*
- Listeyi ben mi hazırlamışım? Harekât emrinin böyle bir eki yoktur.

- *Hayır.*

- Kim hazırlamış?

- *..... 'nın imzası açılmış.*

- Yani bunda da imza yok. Evrak numarası, gizlilik derecesi kaşeleri, tarih gibi bir resmi evrakta bulunması gerekenler var mı?

- *Hayır yok.*

- Başka?

- *Bir de isim listesi var, personel hakkında değerlendirmeler yapılmış. Sizin isminizin karşısında kırmızı üç artı var.*

- Listeyi kim hazırlamış?

- *... imzası açılmış.*

- Yani bu da imzasız. Üç artı ne demek?

- *Biz de size onu soracaktık. Güvenilir biri olduğunuzu gösterdiğini düşünüyoruz.*

- Güvenilir biri olmam lazım. Genelkurmay 2. Başkanlığı, 1. Ordu Komutanlığı yapamazdım yoksa.

- *Yok, üç artının sizin darbeci olarak güvenilir olduğunuzu gösterdiğini düşünüyoruz.*

İfade alımı bu mealde sürdü gitti.

Gece 02.30'da bitti. Yarım saat bilgisayarda yazılı olan verdiğim ifadeyi okudum.

Emniyet Amirinin odasındaki bir koltukta yattım. Saat 04.00'da uyandırdılar, parmak izi almak için.

II.3.3. Terör Zanlısı Olarak Fotoğrafım Çekiliyor

Sabıka kaydı için resimlerim çekildi.

Filmlerde gördüğümüz gibi, göğsümüzde üzerinde numara bulunan bir yafta, önden ve yanlardan fotoğraflar.

Terör zanlısı olarak sabıka fotoğrafı çektirmek için o levhayı göğsümde tuttuğumda, 43 senelik meslek hayatım gözümün önünden geçti. Devlete sıdkı sadakatle hizmetin bedeli bu herhalde diye düşündüm. İçimden yapılanlara isyan etmek geldi.

Ama devlete isyan etmenin aldığımız meslek terbiyesinde yeri yok. "Fabrika Ayarlarımızda" böyle bir şey bulunmamakta.

II.3.4. "Askeri Okullarda Darbe Eğitimi Yapılıyor"muş!!

Bizim için "Devletin menfaati, korunması ve yaşaması her şeyin üzerindedir". Bunu okulda filan değil, yüz binlerce şehit ve gaziden öğ-

rendik. Onlar canını, kolunu bacağını verdiği için bugün bir devletimiz vardır.

Buna bazıları askeri okullarda darbecilik öğretiliyor, subaylar sivilleri beğenmiyor, saygı duymuyor diyor.[23] Bu şekilde yetişenlerin de darbe yapması gayet normal diyorlar. Bu, insaf sınırlarını zorlayan bir argüman.

Askeri okulların müfredat programlarının siyasilerce ele alınarak yeniden düzenleneceğini söylüyorlar. Bazı siyasilerimizin de bu konuda demeçler verdiğini görmekteyiz.

On yıl kadar önce askeri okullara bir basın turu düzenlendi. Geziye katılanlar genelde tesislerin mükemmelliğinden, eğitimin kalitesinden bahsettiler, olumlu yazılar yazdılar. Bir iki kişi ise, gelecek için endişe duyduklarını, bu şartlarda ve kalitede yetişmiş askerlerin aynı imkânlara sahip olamadan yetişmiş sivil kadrolarla uyumunun sağlanmasının çok zor olacağı mealinde bir şeyler yazmışlardı. Sanırım bu daha doğru bir tespittir.

Askeri okullarda darbeci yetiştirildiği gibi bir iddiaya sadece gülüp geçmek gerekir.

Askeri okullarda Türkiye Cumhuriyeti devletinin anayasada belirtilmiş olan özelliklerine ve Atatürkçü Düşünce Sistemine yürekten bağlı vatansever personel yetiştirilir.

Bu, zaten ettikleri yeminden de bellidir.

Dönelim yine ifadeye.

23 İşte bazı örnekler: AKP Genel Başkan Yardımcısı H. Çelik- *"Askeri okullarda verilen eğitim bugünkü dünya ve Türkiye'ye uyumlu değil"* ("En batıdan en doğuya 'sivilleşme' hamleleri", *Radikal*, 1 Eylül 2009); Mehmet Ali Birand-*"Türk Silahlı Kuvvetlerinin subay yetiştirme sistemi, verilen eğitim, subayımıza açıkça, gerektiğinde darbe yapma hakkı olduğunu öğretiyor."* ("Böyle subay yetiştirirseniz, Darbe'ye hayret etmeyin", *Milliyet*, 19 Nisan 2012); İhsan Dağı-*"Türk subayı neden darbe eğilimli oluyor? Bu sorunun cevabını herhalde subayların eğitiminde aramalıyız."* ("Komutanları yargılamak yetmez!", *Zaman*, 20 Nisan 2012); Faruk Çakır-"Askerî okullar darbeyi 'doğru' bulan bir anlayışla öğrencileri eğitiyor." ("Darbeci yetiştiren sistem", *Yeni Asya*, 1 Mayıs 2012).
Bu ve bunlara benzer yayınların yoğunlaşması üzerine sonunda Genelkurmay Başkanlığı, *"Eğitim sürecinin hiçbir safhasında darbeler, devlet yönetimine müdahale ve benzeri konuları içeren veya bu yönde yorumlara yol açacak şekilde bir eğitim verilmemektedir"* diyen bir açıklama yapmak zorunda kaldı ("Darbe eğitimi vermiyoruz", *Hürriyet* ve diğer gazeteler, 7 Mayıs 2012).

II.3.5. Habur'dan Gelenlere Tören, TSK Komutanlarına Terörist Muamelesi

Sabahın dördünde kaldırılıp, göğsümüzde bir yaftayla sabıka fotoğrafımızın çekilmesinin hiçbir şekilde bir tesellisinin olamayacağı açıktır.

Habur'dan gelenlerden acaba hangisine böyle bir şey uygulandı diye düşündüm. Sonradan onların kahraman gibi karşılandıklarını, her yerde itibar gördüklerini, hatta bazı toplantılarda şeref tribününe buyur edildiklerini hatırladım.

Devletimizi ayakta tutan üç temel erkten biri olan Bağımsız Türk Yargısının teröristlerin ayağına gidip bir çadırda mahkeme kurduğunu ve teröristlerin söyledikleri nazarı itibara alınmadan serbest bırakıldıkları yolundaki haberleri de hatırladım. İçim ezildi.

Türkü, Kürdü, Çerkezi ayırmadan *"Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir", "hep bir ırkın evlatları, aynı cevherin damarlarıyız"* diyerek herkesi kucaklayan, bağrına basan Ata'yı, o büyük insanı hatırladım.

Mahcubiyetimden sıkıntı bastı, ter boşaldı.

Kimseye bir şey diyemedim. Odaya dönüp kanepeye oturdum. Kahredip güneşin doğmasını bekledim.

Evdekileri, Nermin'i ve çocukları çok merak ettim. Özellikle Nermin'in astımının tetiklenmesi halinde başına gelecekleri düşünüp telaşlandım. Sonradan avukatım vasıtasıyla evde hısım akrabanın toplandığını duyunca rahatladım biraz. Ama çok yıpranmış.

Güneydoğu gazilerinden de bir grup ziyarete gelmişler. Ağlayarak, "komutana terörist diyorlarmış, bizi bu hale o mu getirdi" demişler.

Ertesi gün yemek molaları hariç 13 saat ifade verdim, son gün de yedi saat. Toplam kaç saat ediyorsa o kadar. Gözaltı süresi 2 defa uzatıldı. Her defasında gece geç vakit Adli Tıp'a götürüp muayene ettirdiler.

Sonradan öğrendiğimize göre bu da gereksizmiş ama gözaltı süresini, uzatmalarla beraber tam olarak kullanmak istemişler. Emniyet'te ifade vermek istemeyenleri de dört gün tuttular. Ancak dördüncü günün sonunda savcılığa götürdüler.

Yine tecrübeliler bunun da psikolojik baskının bir başka şekli olduğunu söylediler.

İlk defa başımıza geldiği için neyin ne olduğu konusunda çok fazla bir bilgimiz yok. Sorular "aşağıdan" dedikleri bir yerden geliyordu. Tam azaldı derken mesela 10 soru daha geliyordu.

II.3.6. "Ses Kaydın Var" Blöfü

Sorgudaki anafikir, seminerin Balyoz denen planın denenmesi şeklinde yapıldığını ispatlamaktı. Ancak sekiz sene önce yapılmış bir seminerin ayrıntılarını hatırlamak, bu nedenle de ayrıntılar konusunda sorulan sorulara tam cevap vermek mümkün değil. Mesela ismimin de bulunduğu bir liste gösterip bu liste size geldi mi diye sorulduğunda buna cevap vermem imkânsızdı. Daha bunun gibi birçok konuyu hatırlamanın mümkünü yok.

Sorgum esnasında hiçbir evrak ve doküman görmedim. *"Ses kayıtlarınız var, bunların çözümü var", "El yazınızla yazılmış notlarınız var"* dediler. Ancak el yazı örneğimi ve ses kaydımı sorgudan sonra, savcılığa gitmeden hemen önce aldılar.

El yazısıyla yazılmış not filan da yokmuş.

Sorgum ellerinde bu kayıtlar olmadan yapıldığına göre, sorgulamadaki ses ve yazıların bana ait olduğunu nasıl bildiler?

TV'lerde yayımlanan konuşmaların bana ait olduğuna nasıl karar verdiler?

Sorgu esnasında daha önce sorulmuş bazı soruları ilerleyen saatlerde tekrar sordular. Bu da aynı cevabı verip vermeyeceğimi kontrol için yapılıyor olsa gerek.

II.3.7. Sivil-Askeri Yargı Çekişmesi

1. Ordu Askeri Savcılığı'nın da aynı konuda soruşturma yaptığı ortaya çıktı. Bu soruşturma sonunda 7 Eylül 2010 tarihinde "kovuşturmaya yer olmadığı" kararı vermiş. Bu kararın gerekçeleri olarak da şunlar açıklanmış:

- Hazırlandığı iddia edilen planlar 1. Ordu bilgisayarlarında yazılmamıştır,

- Soruşturma konusu olayların mevcut delillerle ilişkilendirilmesinin mümkün olmaması,

- Delillerin suçun işlendiği konusunda yeterli şüpheyi oluşturmaması...

Bir de bilirkişi raporu hazırlamışlar, bu raporda da "evet, Balyoz bir darbe planıdır" diyormuş. Ortalık karıştı, ancak sonradan askeri savcılık açıklama yaptı, 3. maddede "ellerindeki cd'ler evrakların aslıyla aynı olduğu varsayımından hareketle" diyor. Yani bu faraziye doğru değilse, ulaştığınız sonuç da doğru değil demek. 1. Ordu Askeri Savcılığı'nın hazırlatmış olduğu bilirkişi raporunun ve bilirkişinin seçilmesinin pek çok faulü var. Ama üzerinde fazla durmaya gerek yok.

Darbe planlarının (!) asıllarını görmek mümkün olmadı. Daha başka bilirkişiler de planların asıllarının olmadığını yazdılar. 1. Ordu Askeri Savcılığı Mahkemeden raporların asıllarının tasdikli suretlerini istedi, cevap yok.

Bir daha istediler, yine cevap yok. Askeri Yargıtay'ın Balyoz dosyasını mahkemeden üç defa istediği, ancak gönderilmediği, bu nedenle de mahkeme hakkında suç duyurusunda bulunulduğu yolunda haberler basında yer aldı.

Gönderemezler, verilebilecek yazılı bir şey yok çünkü.

Sadece CD'lere yazılmış bir "plan" var. Kimin yazdığı, ne zaman yazdığı, kime yayımladığı, hiçbir şey yok ortada.

Bu durumda ilk askeri bilirkişi raporu kendiliğinden geçersiz hale gelmiş demektir. Ama savcılık ısrarla bu raporu öne sürüyor.

II.3.8. Fiil Yok, Delil Yok, Ama "Fail" ve "Suç" Var

Üzerimize atılı suç, iddianameye göre, 2002 Aralık ile 2003 Ağustos tarihleri arasını kapsamaktadır. Ancak bu dönemdeki hükümetin geliş ve gidişi tamamen demokratik kurallara göre olmuştur. Darbe teşebbüsü vs. yoktur. Yani ortada fiil yok ama fail vardır.

İddianamede bizden cunta diye bahseden ifadeler, "Devlete ve millete karşı terör örgütleri ile organik ve hiyerarşik bağ kurulduğu, birçok kanlı eylemin cunta tarafından bizzat hazırlandığı anlaşılmaktadır, terör örgütlerinin yapacakları eylemlerden önceden bilgi sahibi olunduğu ortaya çıkmaktadır" şeklinde çok ciddi suçlamalar mevcuttur ve bunlarla ilgili belge ve deliller ortada yoktur.

İddianamede de yer almadığından mahkemenin elinde bu konuda hiçbir belge, bilgi, delil olmadığı anlaşılmaktadır. Aksi halde delillerin iddianameye konması gerekirdi.

Israrla talep etmeme rağmen, her biri kendi başına bir dava konusu olacak bu çok ciddi suçlamalara ait delilleri görmek istedim.

"Delil olmadan suç olmaz" dedim. "Bana bu lekeyi sürüp kaçamazsınız" dedim. Tık yok.

II.3.9. İmzasız İhbar Mektuplarıyla TSK'nin 20 Yılına Kilit Vurdular

Adı sanı kim olduğu meçhul kişilerin mektupla, e-mail'le, telefonla yaptığı ihbarları dayanak göstererek yüzlerce kişiyi tutukluyorlar, TSK'nin geleceğine 20 sene kilit vuruyorlar. Kariyerler bitiyor, aile hu-

zuru düzeni kalmıyor, itibarınız kalmıyor, anlatılmaz bir kinle, bitmez tükenmez bir öç alma hırsıyla üzerinize geliyorlar.

Bazılarının "12 Eylül'de de biz evlerimizden böyle toplanmıştık" demeleri, o günlerin intikamını alma hırslarını açıkça ortaya koyuyor.

Dün biri söyledi. Tutuklanan Erzincan Başsavcısı Cihaner'e *"Ergin Saygun'u tanıyor musun?"* diye sormuşlar sorgulamada.

Ne alaka dedim.

Bir ihbar mektubu varmış, benim 2009 yılında 1. Ordu Komutanı iken Erzincan'a gidip Başsavcıyla görüştüğüme dair.

Yine imzasız ihbar mektubu...

Demek ki daha önce yazdığım gibi, aleyhimdeki kumpas ve komplolar bir türlü bitmiyor. Beni hep devlet karşıtı faaliyetlerin içine çekmeye veya bu faaliyetlerin içinde göstermeye çalışan bir ekip var.

Savcılıktaki sorgum 2-3 saat sürdü. Emniyet'te her şeyi sorduklarından aynı sorulara bir daha girmediler. Fırtına ve Örnek Paşalarla beraber savcılık kararını Başsavcı Vekilinin Özel Kalem Müdürünün odasında bekledik.

Epey bekledik. Akşam oldu.

Şekerim yükseldi, insülin yaptım.

Önce iki komutan serbest bırakıldı. Ben 45 dakika kadar sonra. Evdekiler bu zamanın geçmek bilmediğini söylediler.

Tahmin edebiliyorum.

Akşam 8-9 gibi serbest bırakıldım. Yurtdışına çıkma yasağı koydular.

Polisteki ifademde sorulan sorulardan ellerinde ne olduğu ortaya çıktı.

II.3.10. "Ergenekon Elbisesi Uymadı, Balyoz Verelim"

Ergenekon'la ilgili pek fazla soru sorulmadı. Ancak seminer ve Balyoz hakkında çok soru sordular. Temel konu, seminerde yapılan takdimler arasındaki ve bu takdimlerle Balyoz, Oraj, Suga planlarındaki bazı ifadeler arasındaki benzerliklerdi. Seminerdeki takdimler arasındaki benzerlikten, bu takdimlerin tek elden veya merkezden, yani onların iddia ettiği cunta tarafından hazırlanmış olduğu, yani koordineli bir faaliyet olduğu fikrinin üzerine gitmek istediler. Bu benzerliğin, verilen emir gereği, yapılan takdimlerin Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın İstihbarat Değerlendirmeleri esas alınarak, yani bu değerlendirmelere göre yapılmış olmasından kaynaklanmış olabileceğini söyledik.

Esas üzerinde durdukları bizim takdimlerimiz ile Balyoz, Suga ve Oraj Planlarındaki ifadelerin benzemesiydi. Bu noktadan hareket ederek "darbe planlarının", üç kuvvet arasında işbirliği ile önceden hazırlandığı ve seminerde denendiği iddiasını ispatlamaya çalıştılar.

Bu, bütün davanın oturtulduğu anafikirdi. Aksi halde seminer ile "darbe planları" arasında bir irtibat kurmaları mümkün olmayacaktı.

Daha sonra izah edeceğim gibi bu anafikir sonra çöktü. Balyoz vs. planların seminerden önce değil sonra, seminerde yapılan konuşmalardan istifadeyle sonra hazırlandığı ortaya çıktı.

II.3.11. "Hasar Tespiti": Durum Ciddi

Emniyet'teki sorgu esnasında şeker ve tansiyonu yerinde tutabilmek için çok uğraştım. Fena da olmadı. Tansiyon 15-16 civarında gitti.

Ben pek yüksek değil dedim, ama tahliye edildikten sonra dün ve önceki gün gittiğim GATA'da şekerden dolayı 12'yi geçmemem gerektiğini söylediler. Elindeyse geçme. Bir de baş dönmeleri ortaya çıktı.

İfade esnasında bir iki kere uzanmam gerekti.

Hastaneye gidelim dediler, ama ne yorumlara yol açacağını tahmin ettiğimden, özellikle de ailemi meraktan ne duruma düşüreceğini bildiğimden kabul etmedim.

Tahliye edilip eve geldim. Eş dost, hısım akraba, çocuklarım, komşularım hepsi ellerinde Türk bayraklarıyla karşıladılar. Sarılıp öpüştük.

Ertesi gün GATA'ya gittim. Hasar tespiti bir nevi.

Boyun damarlarında daralmaya bağlı yetmezlik buldular. Takibe aldılar. Biraz daha fazlalaşırsa stent takacaklarını söylediler. Bu daralma düşmelere sebep oluyor. Kan değerlerinden biri de çok yüksek. Bu emboli atma riskini artırırmış.

Yüzlerce kişi aramış, eve gelmiş, bilgisayardan mesaj yollamış. Hâlâ arayanlar var. Hepsi sağ olsunlar.

II.3.12. "TV Mahkemeleri", Fahri Savcılar

2 Mart 2010

Muvazzaf ve emekli gözaltılar devam ediyor. Ucu nereye varacak, başka bir şeyle mi bağlamaya çalışıyorlar, zamanla göreceğiz.

İmzasız ihbar mektuplarını dikkate alıp soruşturma başlatmak, insanları bu ihbar mektupları nedeniyle tutuklamak, bunun yol olma tehlikesini de beraberinde getirir. Mesela YAŞ öncesi, terfi sırasındakiler

için bu tür mektuplar çoğalabilir. Eskiden para yedi, yolsuzluk yaptı şeklinde görmeye alıştığımız mektuplar şimdilerde "darbe yapacak" veya "darbe teşkilatı içindedir" şeklini alabilir.

TV kanallarında kurulan ve gönüllü hâkimlerden, fahri savcılardan, "Atatürkçülük darbecilik nedenidir" diye fetva veren tarihçi "bilirkişi"lerden, yayına telefonla katılan gizli "tanık"lardan oluşan "TV Mahkemeleri" yargısız infazlara devam ediyor. Hem de acımasızca. Siz yargı süreci başladı, herhangi bir şey söylemek uygun olmaz diye susuyorsunuz, karşı taraf gazetelerde, TV'lerde sizi parçalamak için insafsızca üzerinize saldırıyor. Onların yaptığı yargıyı etkileme sayılmıyor, hatta "yargıya yardım, hizmet vb." sayılıyor. Ama biri kalkıp, "Böyle kovuşturma ve yargılama olur mu? Nerde masumiyet karinesi? Sahte delillerle insanları yıllarca nasıl tutuklu bırakırsınız?" vb. diye sordu mu, hemen "Ergenekoncu", "darbeci" ya da bunların "avukatı" damgasını yiyor. Savcıların, hâkimlerin bu tür yayımlara bir şey yapması gerekmez mi? Bunun ifade özgürlüğüyle de bir ilgisi yok.

Olaylar arasında irtibat kurulup fantastik senaryolar üretilmeye başlandı. "Filanca emekli oldu, darbe görevini falanca devraldı, filanca da emekli olunca gitmeden feşmekânı getirdiler" gibi. Yapılmaya çalışılan, ordu içinde sürekli bir darbe yapılanması olduğu fikrini canlı tutmak.

II.3.13. Görevdeyken Başlayan Takipler, Fotoğraflamalar

Ece bir şey hatırlattı. 2. Başkanlığım esnasında bir gün işe giderken bir arabanın içindeki birkaç kişinin resimlerini çektiğini söylemişti. O zamanlar, korumalar filandır diye pek üzerinde durmamıştım. Kızımla kim neye uğraşsın ki!! Daha sonra Taksim'de arkadaşlarıyla yürürken bir kişinin kendilerini uzun süre takip ettiğini söyledi. Şimdi ise bunların koruma filan değil, şahsım ve ailem hakkında bilgi toplamaya yönelik faaliyetler olduğunu düşünüyorum.

Ordu komutanlığımın sonuna doğru, sanırım Temmuz 2009 tarihinde, Kızıltoprak MİGROS önünde, camları karartılmış siyah bir Megan içinden aracımın resimlerinin çekildiğini rapor ettiler.

Ertesi gün yine aynı civarda görüldü. Korumalar müdahale etmek isteyince araç kaçtı.

Emniyet'e bildirdik. Plakasının sahte ve Bolu trafiğine kayıtlı olduğu, Boğaz köprülerinden hiç geçmediği tespit edildi. Polis tertibat aldı ama yine kaçmaya muvaffak oldu.

II.3.14. TV Kanalları Müneccim Kesiliyor

14 Mart 2010

2-3 gün önce, Muğla'dan Ankara'ya el bombası nakliyatı yapan bir kamyon üzerinde fırtınalar koptu. Yine meçhul bir ihbarcı, "kamyonda kirli işlerde kullanılmış silah ve bombaların bulunduğunu" ve "bunların Nevruz kutlamalarında kullanılacağını" ihbar etti.

Yine ortalık karıştı. Aynı şahıslardan oluşan mahkemeler anında kuruldu, anlayan anlamayan fahri savcılar konuştu. TV kanalları arasında tahmin yarışı başladı. Tahminler tam bir müneccimliğe dönüştü. "Neden sivil kamyonla gidiyor" dendi, "el bombalarının numaraları silinecek" dendi. TRT-2 müneccimlikte bütün kanalları geçti. Daha kamyon durdurulup örtüsü açılarak içine bakılmadan, içinde kaç bomba, kaç silah olduğunu ve el bombalarının numaralarının silinmiş olduğunu açıkladı. Hemen hemen bütün TV kanalları mal bulmuş mağribi gibi bu işin üzerine çullandılar, sanki anlarlarmış ve ömürleri mühimmat nakli ile geçmişçesine yine insafsız ve anlamsız infazlar yaptılar.

Bir gün sonra bunun her zaman yapılan normal bir nakliyat olduğu, emirlerin ve her türlü evrakın tamam olduğu anlaşıldı, ama atı alan Üsküdar'ı geçti. 24 saat canlı yayına geçip, ekranlardan yaptıkları yanlarına kâr kaldı.

Bazı TV kanallarının olacakları önceden haber vermede başka "başarı" örneklerini de yaşadık. Mesela ilk gözaltına alınmalar devam ederken TRT, Çetin Doğan Paşa'nın da alındığını söylemiş, oysa o dakikalarda Çetin Paşa evinde kahvaltı ediyormuş.

Bir başka örnek: *"Sonra gece saat 01.30'da, Beşiktaş Adliyesi'nin bahçesinde bekliyoruz, tarih 12 Ağustos, hiç unutmayacağım bu tarihi, soğuk bir yaz günüydü, fırtına vardı. O Beşiktaş Adliyesi'nin bahçesinde biz beklerken, bir tane meslektaşım beni cep telefonundan aradı. 'Komutanım' dedi, 'Samanyolu TV'de alt yazı geçiyor, 6 tane subay ve Havelsan'ın CEO'su tutuklandı diye alt yazı geçiyor' dedi. Bize daha tebliğ edilmemişti bu... Saat 02.30'da bize mübaşir tutuklandığımızı söyledi."*[24]

Demek ki Beşitaş'taki ilgili kurumlar ile basının bir kesimi arasında böyle bir bağlantı kurulmuş. Bazı konuları ilgilisince daha açıklanmadan, bazı basın organlarında okumak veya bize verilmeyen bazı delillerin fotoğraflarını yine buralarda görmek mümkün. Yani benim "müneccimlik" dediğim hadise, organik bir bağdan kaynaklanıyor.

24 Aydın Sezenoğlu'nun 6 Ocak 2012'de, 68. celsede yaptığı savunmasından.

İlginç olan bu işleri fevkalade fütursuzca, hiçbir şeyden çekinmeden, göstere göstere yapmaları.

II.3.15. "Gizli Tanık" Faciaları

Bütün bu işlerin bir de gizli tanık safhası var. AİHM bu konuyu açıkça tarif etmiş, uluslararası standartları belirlemiş. Bu kurallara ne kadar uyuluyor, ayrıca incelemeye değer bir konudur.

AİHM kararlarına göre, "gizli tanık" kavramı ulusal hukuklardan bağımsız ele alınarak özerk bir biçimde yorumlanmaktadır. Mahkûmiyet kararının tanığın gizli ifadesine dayandırılması, adil yargılama hakkının bir ihlali olarak görülmektedir. Yani mahkeme sadece gizli tanık açıklamalarına dayanarak mahkûmiyet kararı veremez. Ve hatta sadece bu delile dayanma/bu delili esas alma değil, bu delile mahkûmiyet kararında belirleyici seviyede dahi değer verilemez. Bu ölçü AİHM kararlarında kabul edilmiş olup, mahkemenin tüm kararlarında mutlaka dikkate alınmalıdır. Gizli tanığın sanığı suçlayan ifadeleri kasten uydurulmuş veya hatalı ifadeler olabilir.

Gizli tanık konusunun bir komedi olarak başımıza geleceğini tabii ki bilemezdik.

Başka sorular da olmakla beraber, son zamanlardaki olaylarla ilgili olarak en çok dikkatimi çeken soru, Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı İlhan Cihaner'i tanıyıp tanımadığımdı.

Aynı sorunun İlhan Cihaner'e de sorulduğu yolundaki haberleri yukarıda yazmıştım.

Star gazetesinin 10 Mart 2010 tarihli nüshasında *"Dursun Çiçek ile Ergin Saygun da aranmış"* başlıklı bir haber yer aldı.[25] 14 Mart tarihin-

25 *Star* gazetesinin, 10 Mart 2010 tarihli, "Dursun Çiçek'le birlikte Ergin Saygun da aranmış" başlıklı haberi:*"Erzincan Ergenekon soruşturmasında Albay Dursun Çiçek'le birlikte Balyoz soruşturmasında gözaltına alınan emekli Orgeneral Ergin Saygun'un da izinin arandığı ortaya çıktı.3. No'lu delil klasöründe yer alan bilgilere göre Erzurum Savcıları, Erzincan'daki Mazlum Oteli'nin 2009 yılı Ocak, Şubat, Mart kayıtlarını inceledi ve Albay Dursun Çiçek'in burada kalıp kalmadığını araştırdı. Ancak savcıların Çiçek'in yanında önemli bir ismi daha araştırdığı ortaya çıktı. Savcılık kayıtlarda ayrıca emekli Orgeneral Saygun'un da otelde kalıp kalmadığını sorduğu öğrenildi. Otel kayıtlarında Dursun Çiçek adına rastlandığı, ancak 28-29 Mart 2009'da otelin 202 No'lu odasında kalan Dursun Çiçek'in, Albay Çiçek ile isim benzerliği taşıyan 1974 doğumlu birisi olduğu belirlendi. Araştırmada Saygun'un ismine rastlanmadığı da tutanaklara geçti."* http://www.stargazete.com/politika/dursun-cicek-le-birlikte-ergin-saygun-aranmis-248926.htm

de de aynı haber *Yeni Şafak* gazetesinde de yayımlandı, nerede ise tam sayfa başlığı da, *"Andıççı Çiçek'in yol arkadaşı Saygun Paşa"* idi.

11.3.16. İnsan Zekâsıyla Alay: "Pastanede Darbe Partisi Yaptılar"

"Munzur" takma isimli bir gizli tanık kendisine gösterilen resmimden beni "tanıyıp", benim 18 Nisan 2009'da, yani İstanbul'da 1. Ordu Komutanı iken Erzincan'a geldiğimi, kendisinin beni karşıladığını, sahibi olduğu pastaneye gidip görüştüğümüzü, ertesi gün pastanesini kapatıp sekiz generalle parti yaptığımızı söylemiş.

Bu yalan yayın üzerine yine anında TV mahkemeleri kuruldu, infaz timleri görev başı yaptı, başladılar ahkâm kesmeye. *"Bunlar zaten böyledir, hiç durmadan darbe yaparlar"* muhabbeti başladı ve gündüzler ve geceler boyu sürdü.

Halbuki, Nisan'ın ilk 10 günü Obama'nın gelişiyle meşguldük. Yani benim İstanbul 1. Ordu Komutanlığı görevimden gizlice ayrılıp Erzincan'a gitmem mümkün değildi. "Munzur" takma adı verilen gerçek mi sahte mi olduğunu bilmediğim yalancı gizli tanığın sözünü ettiği 18 Nisan tarihinde ise, Kars'ta beraber görev yaptığımız personelle, en az 50 kişi, geleneksel yıllık buluşmamız için Boğaz'da yemekli bir toplantı tertiplemiştik, o yemekteydim. Yeri yurdu fotoğrafları ile belgelidir.

Gizli tanığın ifadelerinin tamamının yalan olduğu açık. Bunlara ne işlem yapılır bilemiyorum. Bir yargılama böylesine düzmece tanık beyanlarına nasıl dayandırılır, dayandırılırsa ona güven ve ortada adalet kalır mı, şimdilik bunu da vicdanlara havale ediyorum. Ama, günümüzün tamamen göz önünde cereyan eden ve neredeyse 24 saati kayıtlı kuyutlu görev koşullarında, İstanbul'daki 1. Orda Komutanı bir orgeneralin kendi kendine bir görünür vazife icat ederek kalkıp Erzincan'a gitmesi ve Erzincan Başsavcısı ile darbe görüşmesi yapması, sonra bununla da yetinmeyip, yapılacak darbe şerefine *"Erzincan'da bir pastanede 8 generalle parti yapması"*, akıllara seza bir hadisedir ve bunları iddia etmek ortalama seviyedeki insan zekasıyla bile alay etmektir. Ama işte Silivri'de insanlar bu düzmece ve insan zekâsıyla alay eden iddialara dayanarak tutuluyor ve "yargılanıyorlar".

11.3.17. Komploya Devam

"Darbe görüşmesi" için Erzincan'a gittiği iddia edilen Dursun Çiçek'in Erzincan'da kalışıyla ilgili Orduevi kayıtlarından bir şey çıkma-

yınca, bu sefer şehirdeki bir otelde kaldığı iddia edildi ve otel kayıt defteri yayımlandı. Ama otel kayıt defterinde adı yazılı Dursun Çiçek'in de başka bir Dursun Çiçek olduğu ortaya çıktı.

Sonradan yapılan araştırma ve soruşturmalarda -Genelkurmay Başkanlığı'nın mahkemeye gönderdiği, 3. Ordu Komutanlığı'nca 2003 yılında yapılan seminerlere katılanların listesinde adımın bulunmadığına dair yazısı gibi- bunların hepsinin yalan olduğu, benim iddia edildiği gibi Erzincan'a gitmediğim, Alb. Dursun Çiçek'le de hiç görüşmediğim ortaya çıktı.

Yani iddialar çöktü.

Daha sonra açık kaynaklarda yer alan haberlere göre, "Gizli Tanık Munzur" lakaplı S.Z. ile ağabeyi Erdal Z., ifadeleri esnasında kendilerine baskı yapıldığını söylemişler. Baskı yapanlar olarak İliç Savcısı Bayram Bozkurt ve Erzurum Özel Yetkili Savcısı Osman Şanal'dan şikâyetçi olmuşlar.[26] Gizli tanık diye kullanılan S.Z.'nin kriminal ve ipsiz sapsız bir tip olduğu ve para için her şeyi yapabileceği de aynı kaynakta yer almaktadır.[27]

II.3.18. Bana Çamur Atmak İsteyenler Kim?

Birilerinin bana çamur atmak ve Erzincan davasına bulaştırmak için olağanüstü gayret sarf ettiği ve bu amaçla bu tip kişileri bile kullandığı açık ve açık olduğu kadar da hazin.

İliç savcısını ben tanımam, onun da beni tanıdığını sanmıyorum. O zaman gizli tanık S.Z.'yi "Ergin Saygun Erzincan'a geldi" şeklinde ifade vermeye zorlayanlar ve kendisine bu telkinleri yapanlar kim veya kimler?

Ayrıca üzerinde durulması gereken bir başka konu da, savcıların nedense herkese benim resmimi gösterip, "bunu tanıyor musun" diye sormaları. Bunu niye yapıyorlar bilmiyorum. Ama bir tertip olduğunu anlamak için herhalde daha fazla söze gerek yok.

Benim için, "Erzincan'a geldi" diye ifade veren S.Z. isimli Munzur kod adlı gizli tanık da böyle.

Aslında bu S.Z.'nin üzerine biraz gidildiğinde bunu kimlerin yönlendirdiği ve imzasız ihbar mektuplarını ve diğer asılsız haberleri kimin tezgâhladığı konusunda önemli bilgilere ulaşılacağını düşünüyorum.

26 İsmail Saymaz, *Postmodern Cihat*, Kalkedon Yayıncılık, 1. Baskı, Nisan 2010, İstanbul, s.232.

27 *Age*, s.210.

Yoksa Erzincan'daki bir pastacının beni Alb. Çiçek veya Başsavcı Cihaner ile irtibatlandıracak şekilde ifade vermesi mümkün mü? Yukarıda çizdiğim çerçevenin içindeki bir piyon S.Z.

S.Z.'nin üzerine gitmesi gerekenler bu garibanı yönlendiren kişilerse, o başka tabiatıyla.

II.3.19. Dinlemeler Kontrolden Çıktı

29 Mart 2010

Kimin kimi dinlediği belli değil.

Genelkurmay Bşk. Org. İlker Başbuğ'un Belçika'da personele yaptığı konuşmayı, Melih Gökçek ile AKP Milletvekili Burhan Kuzu arasındaki konuşmaları, Genelkurmay Adli Müşaviri'nin konuşmalarını, ne bileyim aklınıza kim gelirse.[28]

Cumhurbaşkanı yargı temsilcilerini topladı, konuştu, yemek yediler. Her tarafa jammer kondu, dinlenmesin diye. Cumhurbaşkanı böyle tedbir almak ihtiyacını hissediyor ise, vay halimize.

Kim dinliyor bunları bilmiyorum.[29]

II.3.20. Kafalar İyice Karıştı

6 Nisan 2010

Balyoz soruşturması kapsamında yapılan üçüncü dalga operasyonda, 21 ilde 70'i muvazzaf 86 askerin gözaltına alınması için karar çıkarıldı. Gazete haberlerine göre 14 ilde 100'e yakın adrese operasyon düzenledi. Ancak üçüncü gözaltılar sürerken, soruşturmayı yürüten savcılardan Bilal Bayraktar ile Mehmet Berk, İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin tarafından görevden alındı. Bu iki savcının yerine Murat Yönder ile Mehmet Ergül atandı. Bu görev değişikliği büyük şaşkınlık yaratırken, haberlerde Engin'in farklı illerde yürütülen operasyonu durdurduğu ve bazı gözaltı kararlarını iptal ettiği söylendi.

28 12 Eylül 2011 tarihinde, Genelkurmay Eski Başkanı Org. Işık Koşaner'in personeline yaptığı bir konuşma ile Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı Hakan Fidan ve MİT Müsteşar Yardımcısı Afet Güneş'in PKK'lılarla Oslo'da yaptıkları 5. görüşmenin ses kayıtları internete düştü. Daha önce, Haziran 2011 seçimleri öncesinde de 9 MHP'li Milletvekili ve Milletvekili Adayı ile 10 Mayıs 2010'da CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın ses ve görüntü kasetleri yayımlanmış, hepsi istifa etmişti.

29 AB İle İlişkilerden Sorumlu Devlet Bakan Egemen Bağış, 1 Aralık 2011 tarihinde yaptığı bir konuşmada, Başbakanın eşi ile yatak odasındaki özel sohbetlerinin bile kaydının bulunduğunu söyledi (1 Aralık 2011 tarihili *ntvmsnbc* TV Kanalı haberi).

Başsavcı Engin'in, savcıları yazılı talimatına uymadığı gerekçesiyle görevden aldığı iddia edildi.

Hukukçular TV'lere çıkıp ne olduğunu anlatmaya çalıştılar. Ama onların da çok fazla fikir birliği içinde olmadıkları görüldü.

Başsavcı yeni atanan savcıların dosyayı okumaları için soruşturmayı durdurdu. Şimdi herkes bu arada gözaltına alınmış olanlara ne olacağını soruyor. Gözaltı süresi azami dört gün olduğuna göre savcıların dosyayı dört günden önce okumayı bitirip, ifadeleri tamamlamaları gerekiyor. Bu da nasıl olacak bilemiyoruz. Anlamadığımız bir konu olduğu için de kafamız iyice karıştı.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin, 22 Ocak'ta Balyoz soruşturmasını yürüten özel yetkili savcılar Bilal Bayraktar, Ali Haydar ve Mehmet Berk'e "soruşturmada gizliliğe riayet etmeleri için" bir yazı göndermişti. Engin yazısında, *"Soruşturma savcısı tarafından görevlendirilenler, işlemleri gizlilik içerisinde yürütecek, dinleme kayıtlarının tapelerini görmek, suret almak, bu konuda bilgi almak isteyenler olursa, talepleri yerine getirilmeyecek. Bilgilerin ilgisiz kişiler veya basına verilmesi halinde, soruşturma savcısınca görevlendirilen kişiler hakkında gerekli işlemler yapılacaktır"* demişti. Engin 27 Şubat'ta da İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve Merkez Komutanlığı'na gönderdiği "Gizli ve ivedi" ibareli yazıyla, *"Balyoz soruşturmasını yürüten savcıların talimatlarında başsavcı vekillerinin imzası yoksa iade edin"* uyarısında bulunmuştu.

Beşiktaş adliyesindeki bir iç sıkıntı. Daha sonra savcıların, Başsavcı Engin'in telefonlarının dinlenmesi için mahkeme kararı çıkarttıkları ortaya çıktı. Anlaşılmaz bir durum.

Basına göre, yeni atanan savcılar işleme devam edecekler veya dosyayı inceledikten sonra gözaltına alınan bazı kişilerin hâkim önüne çıkarılmasına gerek duymayacak ya da tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edecek.

II.3.21. Çalıntı Malı Alıp Satmak Yasak ve Suç; Çalıntı Belgeyi Tahrif Edip Medyaya Servis Etmek, Silivri Yargısına Delil Toplama İşi

Kanunlarımıza göre çalıntı malı almak ve satmak yasaktır, yapanlar suç işlemiş olur. *Taraf* gazetesi çalıntı olduğu bilinen yüzlerce sayfalık bir "malı" almış ve yayımlayarak yani "satarak" bundan para kazanmış-

tır. Özellikle de bu işi pazarlayan "gazeteci" bir de bu bilgilere dayanan *Karargâh* isimli bir kitap[30] yazarak şahsi gelir elde etmiştir.

Bu acaba suç değil midir?

"Bu belgeleri inceledik, doğru olduğuna karar verince yayımladık" diyor gazete ilgilileri. On küsur bilirkişi heyeti incelemiş, üzerinde karara varamamış ise, *Taraf* gazetesindekilerin hangi uzmanlık altyapılarıyla bunlara gerçek dediğini de anlamak mümkün değil.

Daha önceki bazı uygulamalarda gizli bilgileri muhafaza etmenin suç kabul edildiğini ve ilgililer hakkında kanuni işlem yapıldığını biliyoruz. Birileri böyle bir plan getirmiş ise, bunu gazetede yayımlamak yerine acaba doğrudan savcılığa teslim etmeleri gerekmez miydi?

II.3.22. Habercilik Kamuflesi ile Kanun Çiğneme İmtiyazı

"Çok Gizli bilgileri imha ettik" diyor ilgili gazete yetkilileri. Bu da suçtur. Evrakın imha edilmesine ancak çıkaran makam karar verir.

Türk Ceza Kanunu'nun "Devlet güvenliğiyle ilgili bilgilerin temini, saklanması ve ifşa edilmesi"yle ilgili 7. Bölümünde "Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk" başlığı altında toplanmış olan konu ile ilgili kanun hükümleri açık ve net olarak yazılmıştır. Soruşturmanın esasını teşkil eden bulgular, yukarıda açıklandığı gibi devletin güvenliğiyle ilgili harp planları, yani çok gizli bilgilerdir.

Bu nedenle TCK ilgili bölümde yer alan suçların tümü, bu belgeleri temin eden ve yayımlayan kişiler tarafından işlenmiştir. Buna rağmen bu suçu işleyen kişiler hakkında herhangi bir işlem yapılmamıştır. Bir iki sorgulama duyduk, ama kapandı gitti. Bu meseledeki güvenlik ihlali, devam eden bazı davalardan belki daha büyük ve daha önemlidir. Üzerine gidilmeyişini anlamak mümkün değildir.

Peki, bunlar hakkında askeri veya sivil savcılar bir işlem yapmayacak mıdır?

Askeri savcı *"Artık bütün suçlara sivil savcılar bakıyor"* deyip bir kenara mı çekilmiştir?

Sivil savcı da *"bunlar askeri konu, askeri savcıyı bekleyelim"* mi demektedir?

30 Mehmet Baransu, *Karargâh*, Karakutu Yayınları, 1. Baskı, 2010, İstanbul.

II.3.23. Beşiktaş-Silivri Yargısı "Yetkilerini Aştı", "Kural Dışına Çıktı"... "Ama Ergenekon'da, Balyoz'da Devam Etsin" Denilen "Hukuk" Düzeni

Özel Yetkili Mahkemeler tartışmaya açılmış ve Temmuz 2012 itibariyle kaldırılmışlardır. Üst düzey siyasi yetkililerimizin söylemlerine göre, bu mahkemeler "yetkilerini aşmışlardır". "Uygulamada ölçüyü kaçırmışlar", "kural dışına çıkmışlardır". "Yetki alanlarını kendileri genişletmişlerdir". Hatta, "Kendilerini Allah gibi görüyorlar" diyenler bile vardır. Bu ifadeler devletin tepesindeki kişilere aittir.

Bu mahkemeler yetkilerini nasıl aşmışlardır? Yetki dışı neler yapmışlardır? Yetki alanlarını kendileri nasıl genişletmişlerdir?

Bu ne demektir? Yetki aşımının bu yargılamaya olan etkileri nelerdir? Böyle bir durumda adil yargılanmadan bahsetmek nasıl mümkün olacaktır?

Burada bahsedilen:

- Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilen bir kanun değişikliğine göre yargılama yapılması mıdır?

- Sanık lehine olan delillerin iddianameye yazılmaması mıdır?

- Sanıkların lehine yeni bir delil çıktığında kovuşturmaya yer yoktur kararının verilmesi kuralının uygulanmaması mıdır?

- Yemin etmemiş bilirkişiye rapor hazırlatılması, bilirkişinin aylar sonra yemin ettirilmesi için karar alınması mıdır?

- Delillerin huzurda tartışılması kuralının göz ardı edilmesi midir?

- İddianame yazılabilmesi için delillerin toplanması gerektiği şartının uygulanmaması mıdır?

- Devletin temel kurumlarının değil de kim olduğu belli olmayan kişilerin yazdığı imzasız ihbar mektuplarının dikkate alınması mıdır?

- Sorgulama bitmeden Esas Hakkındaki Mütalaanın hazır edilmesi midir?

- Sivil ve askere farklı hukuk uygulanması mıdır?

- Delillerin hukuka uygun yollardan elde edilmiş olması kuralının dikkate alınmamış olması mıdır?

- Sanıkların tanık ve bilirkişi dinlenmesi taleplerinin reddedilmesi midir?

Ama daha da önemlisi, "bu mahkemelerin ellerindeki davaları bitirmek zorunda olmaları"dır. Yukarıda söylediğim gibi, bu mahkemeler yürürlükten kaldırılmış olduğundan, Ergenekon'da, Balyoz'da hukuka

aykırılıkları nedeniyle lağvedilmiş mahkemelerce yargılama yapılmaya devam edilecektir.

Bu nasıl bir hukuk anlayışıdır?

Nasıl bir hukuk faciasıdır?

Akla yargılama görevi bittikten sonra lağvedilen özel yetkili Yassıada ve Nürnberg Mahkemeleri gelmektedir. Ama onlar hakkında şimdikiler gibi, kuranların bile "yetkilerini aştıkları", "ölçüyü kaçırdıkları", "kural (yani yasa) dışına çıktıkları", "Kendilerini Allah gibi gördükleri" türden şikâyetleri olmamıştı.

II.3.24. Çetin Doğan Paşa'nın Hilmi Özkök Paşa'ya Söyledikleri

7 Nisan 2010

Çetin Doğan Paşa, GATA'dan avukatları aracılığıyla yaptığı yazılı açıklamada, *"Balyoz davasının ulaştığı boyutta hâlâ 'adalete saygı' bahanesine sığınarak susanlar susmaya devam ettikçe, iş başa düştü demektir. Umarım yaptığım açıklamalarda yanlışlık ve eksiklik bulanlar, hiç olmazsa bu konularda 'devlet adamı' olarak kendi doğrularını açıklarlar"* sözleriyle dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ü açıklama ya da tanıklık yapmaya davet etti. Doğan aynı açıklamasında, dönemin Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök ile arasında geçen bir görüşmeyi de şöyle anlattı:

"Mayıs 2003'ün son haftasında dönemin Genelkurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Jandarma Genel Komutanı'yla birlikte Harp Akademileri'nde oynanan bir harp oyununa iştirak etmişti. Tatbikat sonucunda bir konuşma yaptıktan sonra benimle yalnız konuşmak isteği nedeniyle, birlikte, tahsis edilen özel bir odaya çekildik.

"Bana sorduğu ilk soruyu çok iyi anımsıyorum. Sorusu, '1. Ordu içinde, bazı emekli orgenerallerin ve bazı sivillerin de bulunduğu bir grup tarafından ihtilal hazırlıkları yapıldığı yolunda bilgiler geldiği ve bunun doğru olup olmadığı' şeklindeydi. Sorusunun benim için çok aykırı olması nedeniyle, biraz nezaket sınırlarını da aşarak, kendisine çok net bir cevap verdim. Verdiğim cevabın sadece ilk cümlesini vermekle yetineceğim: 'Ben daima meşru sınırlar içerisinde bulundum ve bulunmaya da devam edeceğim.' Bu sözlerin ardından kendisine bazı önerilerde bulundum. Söylediğim sözler, elbette bir devlet sırrı değil. Ancak, bu aşamada, bunların konumuzla bir ilgisi bulunmadığı için daha fazla detaya girmek istemiyorum."

Çetin Doğan Paşa, açıklamasında, *"Sayın Savcı Bilal Bayraktar özel yetkilerle donatıldığı mevcut görevlendirmeden 2009 yılının adli tatilinin başladığı gün haberdar edildiğini ve tatile çıkamadığını ifade etmiştir. Bildiğim kadarıyla Sayın Bayraktar o günden bugüne kadar geçen sürede, sadece Balyoz ile hemhal olmaktadır. Anlaşılan önceki savcılar ellerindeki belgelerden bir şeyler üretmekte yetersiz kalmıştır"* dedi.

"Balyoz Güvenlik Harekât Planı"nın "iğrenç bir tezgâh" olduğunu öne süren Doğan, söz konusu planın 2 Aralık 2002 tarihini taşımasına rağmen, 2005-2007 döneminde yazılan yazılardan kopyalandığını ve aynı dönemde meydana gelen gelişmelerden ilham alınarak yazıldığını belirtti. Doğan, savcılığın soruşturma dosyası üzerindeki kısıtlama kararının kalkmasından sonra ortada Balyoz'un hiçbir dayanağının kalmayacağını iddia etti.

Doğan, söz konusu belgelerin üzerinde sonradan rötuş yapıldığını ileri sürdü, "Balyoz Güvenlik Harekât Planı"nın kesinlikle 1. Ordu'dan çıkmadığını da kaydetti. Doğan, bazı medya organlarındaki haberlerde yer alan, bavul dolusu kozmik belgelerin 2002-2003 döneminde 1. Ordu Karargâhı'nda görev yapmış bir subayın çalıştığı dönemde kozmik bürodan çıkarıldığı iddialarının doğru olmadığını ve bunun akla ve mantığa aykırı olduğunu anlattı. Doğan ayrıca "Balyoz Güvenlik Harekât Planı"na ilişkin belgelerin medya aracılığıyla değil, daha önceden savcılara iletildiğini ifade etti.

II.3.25. "Geleceği Görme" Vakalarının Devamı

8 Nisan 2010

Basının bir kesimini takip etmekte yarar var.

Enteresan olan bunların yazdıkları ve söyledikleri ile meydana gelenler arasındaki örtüşme.

Bir köşe yazarının, yüksek yargı dahil gözdağı vermediği kimse kalmamış köşesinde. İşte o yazının bir bölümü:

"Bugün gelinen nokta Ergenekon davasında yeni bir başlangıç olacak. Eğer daha fazla direnecek olurlarsa, daha trajik gerçeklerle karşı karşıya kalacaklar... Ne Baykal, ne Bahçeli, ne Kanadoğlu, ne Başbuğ, ne YARSAV, ne de HSYK bundan sonra bugüne kadarki tavrını sürdüremez. Denemek isterlerse, bu işin bedelini ödemek zorunda kalırlar. Erzincan paşasının da ayaklarının suya ermiş olması gerekir... Daha tutuklanması için sırasını bekleyen yüzler değil, binlerce isim

var. İnce ve uzun bir yoldayız. Sabır, kararlılık ve cesaret gerek. Gelinen noktaya bir gün mutlaka gelinecekti ve gelindi. Benden söylemesi. Bundan sonrası için herkesin daha dikkatli olması gerek."[31]

Bir örnek daha verelim:

"Tabii bu arada, Ergenekon, Balyoz, Gölcük, Eskişehir, Erzincan, Malatya, 12 Eylül, 28 Şubat, Susurluk, Kozmik Oda soruşturmalarıyla ilgili yeni gelişmeler, yeni tutuklamalar gündeme gelebilir. Yeni bilgi, belge ve tanıklar ortaya çıkabilir..."[32]

Enteresan olan, ne söylerlerse oluyor.

Bu yazının yayımlanmasından hemen sonra Gölcük'ten Tümamiral Mücahit Şişlioğlu ve birkaç kişi daha Balyoz'dan tutuklandı. Emekli Orgeneraller Şener Eruygur, Hurşit Tolon ve Hasan Iğsız şüpheli olarak Malatya davasından ifadeye çağırıldılar. Eskişehir davasından Korg. Ziya Güler tutuklandı.

12 Eylül Konseyi'nden hayatta kalanların ifadeleri alındı. 2011'in Kasım ayında 28 Şubat ile ilgili soruşturma yapılması gündeme geldi. 2012 Şubat'ında da tutuklamalı kovuşturmalar başladı.

"Karargâhlar lağvedilmeli" dediler, Genelkurmay Başkanlığı ve Kuvvet Karargâhlarının neredeyse tamamı tutuklu.

"İlker Paşa ile Yaşar Paşa tutuklanacak" dediler, İlker Paşa 5 Ocak 2012'de tutuklandı.

Aynı şekilde "HSYK değişecek" dediler, değişti. "Baykal bu tavrını sürdüremez" dediler, Sayın Baykal başkanlıktan gitti ve sustu.

Demek ki belli kişilerin yazılarını takip ederek gelecek hakkında bilgi almak mümkün.

Aslında bu durum, ortada bir plan olduğunu ve bazı kişilerin de bu planın içinde basın görevlileri olarak yer aldıklarını göstermektedir.

II.3.26. Fülsiz Failler

Emniyet'teki sorgulamada, seminer dışındaki devreyi kapsayan bazı sorular vardı.

Mesele sadece 1. Ordu semineriyle sınırlı kalsa herhangi bir eylem olmadığından suç teşkil etmemiş olacaktı herhalde. Onun için sonrasını da devreye soktular.

31 Abdurrahman Dilipak, "Akılsız başın cezasını". *Yeni Akit*, 7 Nisan 2010.

32 Abdurrahman Dilipak, "Umre yolunda, Mekke'ye doğru", *Yeni Akit*, 20 Haziran 2011.

Ancak iddianame açık. İsnat edilen suç Aralık 2002 ile Ağustos 2003 tarihleri arasındaki dönemi kapsıyor. İddianamede "Faaliyetlerin Çetin Doğan emekli olana kadar devam ettiği" ifadesi yer almaktadır.

Buna rağmen inatla "darbe girişimlerinin devam ettiğini" yazanlar var.

İddianamede "faaliyet" deniyor, amma ortada bir faaliyet yok. 2002 Kasım veya Aralık ayında kurulan hükümet görevini normal olarak sürdürmüş ve bir sonraki seçimde demokratik usullere uygun olarak bir başka hükümetle değiştirilerek siyaset tarihinin tozlu raflarındaki yerini almıştır.

O zaman suç nedir? Faaliyet nedir?

Ortada bir fiil yoktur.

Bu dava fiilsiz faillerden oluşan bir saçmalık yumağıdır.

2. Başkanken de, ileri sürülen suçlamalarla ilgili faaliyetlere devam ettiğimi, meselenin seminerle sona ermediğini, "örgütün" faaliyetlerinin sürdüğünü göstermeye çalışmaktalar.

Amaç, dediğim gibi muhayyel "darbe" faaliyetlerinin 2003 yılından sonra da devam ettiğini ispata çalışmak, bunu benzer davalara bağlayarak Silahlı Kuvvetler içinde darbe heveslisi bir cunta olduğu fikrini canlı tutmak.

Kurgu bu.

Ana plan bu.

Bunun için de gizli tanık, evrak ve delil üretme, hukuk dışına çıkma vs. her yol mubah sayılarak çalışılmaktadır.[33]

Amaç ne, ne yapılmaya çalışılıyor diye çok düşündüm.

Hastanede kolunuzda bir serumla iki saat kıpırdamadan yatmanız gerektiğinde düşünmekten başka yapabileceğiniz bir şey yok.

II.3.27. "Öteki" İhtiyacı

Görebildiğim kadarıyla Türkiye'de bir "öteki" yaratılmaya çalışılıyor. Bu aslında çok sık ve yaygın uygulanan bir yöntem. Bu lafı en çok ve Atatürkçüler için, Ergenekon, Balyoz tertiplerini avuçlarının içi patlayıncaya kadar alkışlayanlar söylüyor. Ama, her iddialarının aksi doğru olduğu gibi, "ötekileştirmeyi" en başta ve en çok kendileri yapıyorlar.

33 Nitekim ayrı ayrı delil üretmek işleri zorlaşıp birbirine dolanınca, 3 Ekim 2011 tarihinde yapılan duruşmada her iki "Balyoz" davasının birleşmesine karar verildi. "Islak İmza " hem "Erzincan Ergenekonu" hem de "İnternet Andıcı" davaları ile birleştirildi!

"Öteki" geniş kitlelerce kabul edilen ortak bir tedirginlik kaynağıdır.

Soğuk savaş döneminde "öteki", Varşova Paktı ve "komünizm" idi. Bu sınıflama, pek çok ülke tarafından kabul edildi ve bu meyanda yapılan pek çok eylemin, mesela silahlanmanın, makul ve mantıki bir gerekçesini teşkil etti. Soğuk Savaş bitti, Batı için "öteki" bu sefer "ulusalcılık" ve "radikal İslam" oldu. "Ilımlı İslam" sınıflamasına dahil olanlar, dün olduğu gibi bugün de "ötekileştirmede" Batı ile aynı safta yer aldılar.

Türkiye'de ise, yapılan pek çok haksızlık ve kanunsuzluğun haklı ve gerekli olduğunu kabul ettirmek, askeri darbe konusunu canlı ve güncel tutarak ve "darbe tehlikesini önleme ve demokratikleşme" gerekçesine sokarak mümkün hale getirildi.

Bazı basın mensupları "Türkiye'de darbe tehlikesinin ancak yüzde 20 önlendiğine" dikkat çekerek, alınmış olan tedbirlerin gevşetilmemesi gerektiğini savunmaktalar.

Bu düşünceyi desteklemek için de Koramiral Kadir Sağdıç ve İstanbul Merkez Komutanı Tuğgeneral Yenikeçeci'nin yasadışı elde edilmiş telefon konuşmaları internete kondu.[34] Hemen de destekleyici yazılar başladı.[35] Yasadışı elde edilmiş telefon konuşmaları yayımlanmaya devam edilerek "Aman Balyozcuları serbest bırakmayın" çağrılarına altyapı sağlanmaya çalışıldı.

Bu düşüncem doğru ise, biz daha uzun süre Balyoz, Andıç, Ergenekon, Islak İmza vs. ile uğraşacağız demektir.

II.3.28. Bilgisayar Temizliği ve Erzincan Davasına Bağlama Çabaları

7 Mayıs 2010

Enteresan gelişmeler devam ediyor. Erzincan Başsavcısı'nın yargılanmasına başlandı. Saldıray Paşa duruşmalara katılmıyor, görevli olduğu için. Beni de bu davaya çekme çabalarına her gün bir yenisi ekleniyor.

Bugünkü *Taraf* gazetesinde "Parçala Asker" başlığıyla bir "haber" yayımlandı. Özet olarak, gazeteye göre, "Lahika" dedikleri plan, 8 Ağustos 2008 tarihinde -yani ıslak imzanın ortaya çıkmasından bir yıl önce- benim emrimle imha edilmiş. Bu işlemin Askeri Şûra'dan sonra yapıldığı dikkat çekici bulunmuş. Habere ayrıca iki de tutanak eklen-

34 Benzer konuşmaları başkaları da takip etti.

35 Bir örnek olarak Yener Dönmez, *Yeni Akit*, 28 Ocak 2012.

miş. Ne yazdığı tam belli olmamakla beraber, haberde tutanaklarla ilgili olarak, *"söz konusu yedi adet bilgisayarda yüksek gizlilik dereceli bilgi işlendiği belirtildiğinden ve ilgili makamın sözlü talebi üzerine bu bilgisayarlara ait yedi adet sabit disk geri kurtarma işlemi yapılamayacak şekilde parçalanarak imha edilmiştir"* deniyor.

Bu konu daha önce defalarca gündeme gelmiş, imha tutanağında imzası olan kişilerin ifadesine başvurulmuş ve Erzincan iddianamesinde tanık olarak ifadeleri yer almıştır. Yapılan iş, görevden ayrılmadan önce, işlemi biten veya güncelliğini kaybetmiş olan dosyaların, brifing metinlerinin ve kişisel bilgilerin temizlenmesidir. Bu kapsamda bilgisayarların temizlenmesi de gayet normaldir. Ama işin içinde çamur atma amacı olunca iftira ve komplo sınır tanımıyor.

II.3.29. "Yargı Yargıya Karşı"

3 Haziran 2010

Erzincan davasında yaşanan gelişmeler de enteresan. Dava Yargıtay'a gitti. Erzurum Cumhuriyet Savcılığı hakkında dosyayı göndermediği için Yargıtay suç duyurusunda bulundu. Gazetelerde "Yargı yargıya karşı" diye başlık atıldı. Gizli tanığın bir başka savcı olduğu iddia edildi.[36]

Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun "Erzincan Ergenekon" Davası kararı çok açık. Genel Kurul, 28 Eylül tarihli kararında, "Erzincan Ergenekon" ve "Islak İmza" dosyalarının birleştirilmesi kararlarını iptal etmiş ve "yargılama yeri Yargıtay 11. Ceza Dairesi'dir" demişti. İstanbul Özel Görevli 13. Ağır Ceza Mahkemesi, Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun bu kararına rağmen, 2 Kasım 2011 tarihi itibariyle "Erzincan Ergenekon" Davası tanıklarını dinlemeye devam ediyor.

II.3.30. Yargı İnsanların Sığınacağı Son ve En Güvenli Liman Olmalıdır

Bütün bunlar çok kötü. Yargıya güveni azaltmaktan başka bir işe yaramıyor. Memleketin temel kurumlarının, çöküş demeye dilim varmıyor ama çok ciddi sorunlarla karşı karşıya olduğu veya karşı karşıya bırakıldığı açıkça görülmekte.

36 EFE kod adlı gizli tanık, kendisinin savcı olduğunu duruşmada şahitlik yaparken açıkladı ve gene *"Ergin Saygun Erzincan'a geldi ve seminere katıldı"* dedi. Bir savcı nasıl gizli tanık olur, neden korkarak tanıklıkta kimliğini gizler ve göz göre göre nasıl yalan söyler, aklım almıyor.

Ekonominiz kötü ise kemer sıkar vs. ile düzeltirsiniz.

Savunma zafiyetiniz varsa yeni silah vs. alırsınız.

Ama yargı bozulursa memleket bozulur. Güveneceğiniz bir şey kalmaz. Bir ara yargının ağır işlemesini bahane ederek çek-senet mafyaları kuruldu, devlet koruyamadığı için herkes kendi adaletini kendi sağlayacak tedbirleri aldı.

Yargı her hal ve şartta aksaksız ve eksiksiz çalışmalı ve memlekette herkes hukukun üstünlüğüne ve adaletin tecelli edeceğine inanmalı, insanların sığınacağı son ve en güvenli liman olmalıdır.

Bugün bu noktada mıyız?

Keşke olsaydık, o zaman Balyoz gibi tamamen uydurma delillere dayanan davaların daha açılmadan reddedilmesi gerekirdi.

Dünkü haberlere göre, Çetin Paşa'nın avukatları, Hilmi Özkök Paşa'nın da ifadesinin alınması için başvuruda bulunmuşlar.

İşin uzayıp gideceğinden ve başka TSK mensuplarına da sirayet edeceğinden korkarım.

II.3.31. Sorular, Sorular

Milliyet gazetesinden Devrim Sevimay, Çetin Paşa'nın damadı Dani Rodrik ile bir röportaj yapmış. Bu röportaj esnasında Prof. Rodrik *Taraf* gazetesine aşağıdaki soruları sormuş:

"Üzerinde ıslak, kuru veya elektronik hiçbir imza bulunmadığı halde Taraf gazetesi ısrarla 'Balyoz Harekât Planı' adlı belgenin altında Çetin Doğan'ın imzası var diye yayın yapıyor. 'Balyoz Harekât Planı' belgesini ilk ortaya çıkarmış şahıs olarak, bu belgenin altında Çetin Doğan'ın imzası olup olmadığını kamuoyuyla paylaşır mısınız lütfen? Eğer imzası yok ise, bu vesileyle kamuoyunu yanıltıcı haber yaptığınız için özür dilemek ister misiniz?

"Size teslim edilen belgelerin ve 'Balyoz Harekât Planı' ile eklerini içeren CD'lerin gerçek olduğuna kanaat getirmek için bu belgeleri yayımlamadan ne gibi bir inceleme yaptınız? Böyle bir kanaate varmanızı sağlayan teknik donanımınızı bizlerle paylaşır mısınız lütfen?

"Sizin bizlerle paylaştığınız kadarıyla inceleme fırsatını bulduğumuz belgelerde birçok tutarsızlık ve çelişki gördük. En basitinden, hem 2 Aralık 2002 tarihli 11 sayfalık 'Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nda, hem de bu planın J-Ek'inde 2005 yılında gerçekleşen bir kongrenin kapanış tebliğinden bire bir alıntılar var. Tebliği sunan kişi, bu fikirleri ilk defa 2005'te açıkladığını söyledi. Eğer bunun nasıl olabildiğine da-

ir mantıklı bir açıklamanız yoksa belgelerin gerçekliğinden şüphe duyabilir miyiz sizce?"[37]

Sorular mantıklı, cevaplar?

Yok!

Avukat Celal Ülgen ve Hüseyin Ersöz savcılığa verdikleri dört sayfalık dilekçede Çetin Doğan'ın 1. Ordu Komutanlığı görevini yaptığı dönemde bir seminer çalışması gerçekleştirildiğini, savcılıkça soruşturma konusu yapılan dokümanların bir kısmının 5-7 Mart 2003'teki bu seminerde tutulan notlar, diğer dijitallerin ise sonradan üretilen dokümanlar olduğunu öne sürdüler.

Avukat Celal Ülgen ve Hüseyin Ersöz dilekçenin devamında şunlara yer verdi:

"Yasal seminer çalışması kapsamında tutulan seminer notları ve müvekkilimizin emirleri doğrultusunda kayda alınan ses bantları, 'GİZLİ' gizlilik derecesinde ordu karargâhında muhafaza altına alınmıştır.

"Dolayısıyla gizlilik derecesinde özel güvenlik tedbirleri çerçevesinde muhafaza altında tutulan bu dokümanların kim/kimler tarafından, ne zaman karargâh dışına çıkarıldığı da araştırılması gereken bir husustur. Zira bu belgelerin 1. Ordu'nun kozmik odası dışına çıkarılması ve çıkarıldıktan sonra üzerinde sahtecilik yapılması iç içe iki ayrı suçu oluşturmaktadır.

"Bunlardan biri (gizli) gizlilik dereceli belgelerin çalınması ve servis edilmesi, diğeri ise bu belgeler üzerinde tahrifat ve montaj yapılarak sahte resmi evrak düzenlenmesidir.

"Bu hususta savcılığınızın bir soruşturma başlatması ve bilirkişi raporlarıyla sabit olan bu suçların faillerinin derhal ortaya çıkarılması gerekmektedir."

Avukat Celal Ülgen ve Hüseyin Ersöz, 5-7 Mart 2003'te düzenlenen yasal seminer çalışması notlarının 1. Ordu Karargâhı arşivinden hangi tarih/tarihlerde incelenmek üzere dışarı çıkarıldığının ve de hangi tarihte evrakların yerine konulduğunun Genelkurmay Başkanlığı'ndan sorulmasını da talep ettiler.

Ayrıca 2001-2003 arasında bir darbe hazırlığı yapılıp yapılmadığının, MİT'e yapılmış bir ihbarın bulunup bulunmadığının, ihbar var ise bu ihbarlar sonucunda bir çalışma yapılıp yapılmadığının, Başbakanlık ve Genelkurmay Başkanlığı ile Cumhurbaşkanlığı'na konunun iletilip

37 *Milliyet*, 18 Nisan 2010.

iletilmediğinin, iletilmişse bu konu ile ilgili bir hukuki inceleme başlatılıp başlatılmadığının sorulmasını istediler.

Sonuç hakkında bir bilgimiz yok.

18 Haziran 2010

Çetin Paşa, Engin Alan ve 12 kişi, birkaç gün sonra da üç kişi hariç diğerleri tahliye edildi. Tahliye gerekçesi "Eylemlerin icra edildiğine dair somut olgu olmaması". Yani "teşebbüs" dahi oluşmamış!

25 Haziran 2010

Konu tamamen askeri olduğu için Emniyet ve Savcılık meselenin esasını anlamakta zorluk çekmektedir. Sorgulanmamız esnasında harp oyunu, seminer, plan tatbikatı, askeri terminoloji, askeri birliklerin hiyerarşisi gibi konuların ne olduğunun tarafımızdan izah edilmesi gerekmiştir. Özellikle "senaryonun" anlaşılmasındaki sıkıntılar, seminerin icrası esnasındaki bazı ifadelerin gerçek hayattaki ifadeler olduğu şeklinde yorumlanmasıyla sonuçlanmıştır.

II.3.32. Neden Sekiz Sene Beklendi?

Siyasilerimiz "Balyoz planını 2002 yılından beri bildiklerini ancak üzerinde durmadıklarını" açıkladılar.

Önemli olan ve cevaplandırılması mutlaka gereken soru şudur: Sekiz seneden beri varlığı bilinen ancak önemsiz görüldüğü için üzerinde durulmayan ve bir işlem yapılmayan bir sözde plan için, üzerinden bu kadar yıl geçtikten sonra, her şey bitmiş, unutulmuş gitmiş, böyle bir ihtimalin olmadığı anlaşılmışken, neden şimdi kıyamet koparılıyor?

Bu gerçekten bir darbe planı olsaydı, üzerine gidilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması gerekirdi. Tam tersine, siyasi makamlar ortada bir darbe planı olmadığına inanmışlar ki herhangi bir işlem yapmamışlar.

Buradan çıkarılacak basit bir sonuç var. 2002'de siyasiler konunun üzerinde durmadılar, çünkü darbe kanıtı olacak bir şey yoktu. 2010'da ise adli makamlar soruşturma açtı, çünkü 2010'da artık kanıtlar üretilmiş, suç teşkil edecek ilaveler yapılmıştı. Salt bu durum bile, iddiaların ve suçlamaların sahte belgelere dayandırılmış olmasının başka bir delilidir.

II.3.33. Dinlenmişim, Ama Gerekçesi ve Sonuçları Gizli

Bu konu üzerinde yukarıda durulmuş ve suç teşkil eden bilgilerin bavula *Taraf* gazetesinde konmuş olabileceğine dikkat çekilmişti.

Yine gazete haberlerine göre, İstanbul Emniyeti'nin talebi üzerine, Valiliğin Savcılığa, aralarında benim telefonumun da bulunduğu bazı telefonların dinlenmesi için yazı yazdığı ortaya çıktı. Bununla ilgili belgenin, iddianamenin ek delilleri arasında bulunduğu da haberde yer almakta.

Aradım ama bulamadım.

Bu ne anlama gelmektedir, dinleme talebiyle ilgili yöntem uygun mudur, savcılık mahkeme kararı çıkartmış mıdır, dinlemenin süresi nedir, ne zaman sona erecektir, dinlemede ne bulunmuştur, bir şey bulunmadıysa bana haber verilmesi gerekmez mi? Bu soruların cevaplarına ihtiyaç vardır.

Bulguların gerçek olup olmadığı konusunda bir sürü bilirkişi raporu var.

TÜBİTAK ise belgeler gerçektir diyor. TSK'nin bir teknik bilirkişisi ise iki CD ile oynanmış diyor. TÜBİTAK son bir rapor yayımlayarak TSK teknik bilirkişi raporunu çürütmeye çalışıyor.

II.3.34. Devletin "Bağırsakları Temizleniyormuş"

Bu suçlamalar yüzünden bizimle ilgili, "devletin kalınbağırsakları temizleniyor" diyorlar, yani bizi kalınbağırsak içindeki pislik olarak görüyorlar, "kalınbağırsak yetmez, mide de yıkanıp içindeki zehir dışarı atılmalı" diyorlar. "250 değişirse davalar etkilenir, pislikler temizlensin, ondan sonra değiştiririz" diyor genç bir çocuk. Bir başkası "bağırsak temizliği gençlere bırakılamaz" diyor. Bunlar milletvekili. Bir eski milletvekili de, "bunları yanınıza yaklaştırmayın, görüşmeyin bunlarla" diye yazı yazıyor.

Bütün bunların sebebi iddianamede yazılanlardır. Yargıtay içtihatları sanıkların lekelenmeme hakkının savcılar tarafından korunmasını amirdir. Ama burada tam tersine, ortada bir delil olmadan iğrenç suçlamalarla karşı karşıya bırakılarak bu temel hakkımızın külliyen ihlal edildiğini görmekteyiz. Bu da yetmiyor, bir de "bağırsak pisliği" olarak def edileceğimiz ilan ediliyor.

Bakın hele siz: Sen kalk, hepsi de ayrı ayrı suç teşkil eden komplo, belge çalma, sahte delil üretme, yasa dışı dinleme, ses montajlama, yalancı gizli tanık peydahlama, imzasız ihbar mektubu tezgâhlama, TV mahkemeleri kurup yargısız infazlar gerçekleştirme, gerçek delilleri karartma ve gizleme gibi hukuka, adalete, ahlaka, vicdana aykırı yöntemlere başvurarak, bu ülkeye ve millete yıllarca hizmet etmiş insanla-

rın hayatını karartan tutuklamalara git... Bu insanları mesleğinden, işinden gücünden et... Kamu hayatından tasfiye et... Sonra da dön, bir şekilde ele geçirilmiş devlet gücüne dayanarak yapılan bütün bu kanunsuz, vicdansız, mafyatik eylemleri de, "devletin bağırsaklarını temizlemesi" diye ilan et... Saygısızlığın, sureti haktan görünmenin, işlenen suçları perdelemenin böylesine pes...

II.4. "Balyoz" Görevi: "TSK'nin Gücünü Kırmak" "Balyoz" Usulü: "Her Yol Mubah"

II.4.1. Ve İddianame!!!!!!

1 Ağustos 2010

Notları yazmaya epeydir ara vermişiz. Bu arada önemli şeyler oldu.

Evvela iddianame mahkeme tarafından kabul edildi. Yayımlansın diye bekledik bir süre. Zabıt yazılması da bir hafta sürdü. Ben dört numaralı sanık olarak tefrik edilmişim. Nedenini pek anlayamadım, ama vardır bir hikmeti deyip üzerinde fazla durmadım. Bu galiba "önemli bir darbeci" olarak kabul edildiğimin bir göstergesi.

Çabucak baktım, ama ayrıntılı incelemek lazım.

Karmakarışık, belli bir yazılış mantığı olmadığı için anlaması çok zor olan, aynı konunun bir kısmı bir klasörde, diğeri başka klasörde bulunan, davayla ilgili pek çok ilgisiz konuyu ihtiva eden bir iddianame.

II.4.2. Kısıtlama Kararı

Kısıtlama kararı alındığı için iddianamedeki belgeleri, CD'leri ve ses bantlarını bize vermeyeceklerini söylediler. Peki, o zaman kendimizi nasıl savunacağız? Önemli bazı belgeleri de klasörlere koyup adli emanete almışlar. Bunların içinde ne olduğunu da bilmiyoruz.

Savcılığın askeri ve sivil kurumlara sorduğu veya bu makamların savcılığa sorduğu soruların cevabı belli değildir. Birçok evrakın eki yoktur. "Bu konudaki bilgiler ektedir" diyor, ama ortada ek yok. Sayfalar karmakarışık, okuduğunuz bir belge yarıda kesiliyor, öbür sayfa bambaşka bir belge ile başlıyor.

Okuduğunuz bir ifade ise, kime ait olduğu belli olmayanlar var. Kendinizi buna göre savunun diyorlar.

II.4.3. Polisin Savcı Olduğu Dava

Bu bilgiler, iddianamede yer aldığına göre "kısıtlama kararı vardır" diye Emniyet Genel Müdürlüğü'ne de verilmemiş, ama İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne verilmiş.

Hem de, "bunlara bakın, içinde suç unsuru varsa bildirin" şeklinde bir talimat ile. Halbuki bildiğim kadarıyla polis her türlü delili toplar, savcılığa verir, savcılık da polise yap dediğini kendi yaparak bunların içinde suç unsuru olup olmadığına bakar, buna göre de dava açıp açmamaya karar verir.

Burada ise uygulama tam tersine. Suç unsuru var mıdır sorusunun cevabını hukukçu olan savcılar değil, hukukçu olmayan polisler veriyor. İddianamedeki pek çok garipliğin bir sebebi de bu.

II.4.4. Bozacının Bilirkişisi Şıracı

Savcılık TÜBİTAK'a bilirkişi heyeti teşkili için yazı yazıyor, ama heyette filanca da bulunacak diyor. Yazı daha TÜBİTAK'a gitmeden bütün evrakları da bu şahsa teslim ediyor. TÜBİTAK'ın bilirkişi görevlendirme yazısının tarihi 9 Şubat.

Bu heyetin, yemin etmeden rapor yazdıkları Haziran 2012 tarihinde ortaya çıktı. Mahkeme bunlara bu tarihte yemin ettirdi. Yani rapor hazırlandıktan neredeyse iki sene sonra. İddia makamının temel dayanaklarından biri olan bu rapor bütün bu defolarına rağmen en geçerli delil olarak kabul ediliyor.

Aynı şeyi polis için de yapıyor ve İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne yazı yazarak, emniyette kurulacak bilirkişi heyetinde yer alacak polisleri, isimleri ve sicil numaralarıyla belirliyor.

İşinize gelirse hesabı.

Daha sonraları Eskişehir'de bulunan "belgeler" arasındaki benimle ilgili bir CD'yi bir polis memurunun yazdığı ortaya çıktı. Avukatlar, "Bize verilmeyen CD'leri polis nereden bulmuş ki üzerinde oynamalar yapınış "diye basına açıklamalar yaptılar.

Söylediğim gibi nereden buldukları basit. İddianamede yazıyor.

Savcılar vermiş.

Zifiri karanlık bir odada kurulmuş bir ringde boks yapmaya çalışmak gibi bir şey. Karşınızda ne olduğunu, kaç kişi olduğunu, yumruğun nereden geleceğini bilmeden savunma yapacaksınız.

İşinize gelirse hesabı.

11.4.5. Yeniden "Yakalamalar" ve Karmaşa

Havası Nermin Hanım'ın astımına iyi gelir diye Datça-Aktur'a gittik, oradan Bodrum'a geçtik.

Nitekim Nermin Aktur'da rahat etti. Hava çok sıcak olmasına rağmen.

Bodrum'a geldiğimizin üçüncü günü akşam altı sularında yemeğe giderken Tolga aradı ve 102 kişi için yakalama emri çıkarıldığını söyledi. TV haberlerinde benim adım yoktu, ama 102 kişi içinde nasıl olsa vardır diye acele uçak aradık ve 20.55 uçağında yer bularak İstanbul'a döndük.

Havaalanında avukatım Salih Bey karşıladı, bir terslik olmasın diye gelmiş.

Epey polis vardı. Arabaya binmek için yolcu salonundan dışarı çıktığımızda biri, "İsmail Abi, İsmail Abi" diye bağırarak beni gösterdi. Savcılık kararı ellerine henüz ulaşmamış olacağından bir şey yapmadılar. Arabayla ayrılırken "İyi akşamlar arkadaşlar, kolay gelsin" dedim, bir cevap vermediler, sadece baktılar.

Ne olduğunu da tam olarak anlamış değiliz. Bir kere zaten yakalanıp savcı tarafından serbest bırakılmıştık, ama neyse.

Cumartesi günü avukatlarımla toplandık. İtiraz dilekçelerimizi yazdık. Pazar günü tekrar toplandık, yazılanları gözden geçirdik. Avukat Salih Arıcan öğleden sonra itirazlarımızı ilgili makama teslim etti.

Yakalama emri neden çıktı anlamadım. Sonradan öğrendiğimize göre, yakalama emri en baştan beri yurtiçinde aransa bile bulunamayanlara, yurtdışında olanlara, yani soruşturma safhasında ulaşılamayanlara, yani kaçak olanlara uygulanırmış.

Biz birincisinde evimizde uyurken "yakalandık"! Emniyet'te ifade verdik, savcıya çıktık, ona da ifade verdik ve serbest bırakıldık. Yeniden kaçak statüsüne neden konduk anlayamadık.

Yakalama kararı enteresan. Mahkeme bize hem kaçak diyor hem de kaçabilir diyor. Çetin Doğan Paşa ile beraber 14 Haziran'da tahliye olan 14 kişinin 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nce yayımlanan kararında "Adı geçen kişilerin kaçma ihtimalinin bulunmaması, suçun mahiyetinde şüpheliler lehine gelişmeler olması, isnat edilen suçun tutuklanmayı gerektirmemesi, tutuklanmayı gerektiren şartların oluşmaması ve sanıkların tutuksuz yargılanmalarının yargılamanın selametine menfi bir etkisi olmaması" hususlarına yer verilmiş olmasına rağmen, 10. Ağır Ceza Mahkemesi bunları hiç dikkate almadan yakalama kararı vermiş.

II.4.6. "Arandı Bulunamadı"

Benim adresim iddianamede, "Gnkur. II. Bşk. Ankara" yazıldığı için, İstanbul Emniyeti Ankara'ya yazmış yakalayın diye, Ankara Emniyeti de adreste bulunamadı diye cevap vermiş.

Acaba nereye gittiler aramak için?

Yok yere kaçak durumuna düştük yani.

Yoksa bilerek mi kaçak durumuna düşürüldük, yakalama emrinin gerekçesi olsun diye? Çünkü gözaltına alındığımda polis gelip beni Ataşehir'deki evimde aramayı ve bulmayı bilmişti, pardon "yakalamayı" başarmıştı.

Yani nerede yaşadığımı bilirler.

Bu arada muvazzaf general ve amirallerin durumlarının ne olacağı tartışılmakta, özellikle de terfi durumunda olanların.

Çeşitli makamlarca çeşitli raporlar hazırlanmış. Kimisi terfi edebilirler diyor, kimisi de edemez. Kimisi diyor ki bu yıl terfi etmesinler, bir yıl uzasınlar vs.

10. Ağır Ceza reddi hâkim ve yakalanmaya itirazları reddetti ve 11. Ağır Ceza'ya gönderdi. Bazı avukatlar birtakım başka itirazlar yaptılar ama ne olduğunu pek anlamadım.

Bir başka enteresan konu da "kaçak" olarak nitelendirilip yakalanması için yazı çıkarılan muvazzafların görevlerinin başında olması ve her gün işe gidip gelmeleri.

Mesela 6. Kolordu Komutanı Korg. Nejat Bek, İçişleri Bakanı ve emniyet yetkilileriyle beraber şehit polislerin cenazesine katıldı. Bakan "Yakalama benim değil Genelkurmay'ın işi" dedi.

Gazete haberlerine göre, bazı muvazzaflar Merkez Komutanlıklarına yazı göndererek, kendilerinin görevlerinin başında bulundukları bu nedenle de kaçak durumda olmadıkları cihetle, yakalama emirlerini tebliğ etmemelerini, aksi halde hürriyeti kısıtlama suçu işleyecekleri konusunda ikaz etmişler.

Merkez Komutanları için aşağısı sakal yukarısı bıyık meselesi.

Afyon'da yakalanan Kurmay Albay Ahmet Şentürk'ün seminerden önce 28 Şubat 2003'te emekliliğini istediği ve bir ay izne ayrıldığı ortaya çıktı.

Tam bir karmaşa. Ama yaratılan karmaşada "işler", yani yakalamalar, tutuklamalar tıkır tıkır yürüyor.

II.4.7. Yüksek Askeri Şûra'ya Birinci Balyoz Tuzağı

1 Ağustos 2010

YAŞ Balyoz gölgesinde toplandı. Toplantılar başlamadan hemen önce benim de dahil olduğum 102 kişi hakkında yakalama emirlerinin yayımlanması, çoğu kişi tarafından, YAŞ'da terfileri engellemek amacına yönelik olarak değerlendirildi. Başbakan ve Cumhurbaşkanı'nın terfilere karşı olduğu, MSB ve Genelkurmay Başkanlığı'nın ise Balyoz olsa da ilgili personelin terfi edebileceği yönünde beyanları oldu. Nejat Bek'in İçişleri Bakanı'yla cenaze törenine katılmasından sonra Saldıray Berk'in Başbakan ve MSB ile beraber YAŞ'a katılması ayrı bir polemiğe yol açtı.

Savcı Öz, 2 Ağustos 2010 tarihinde, Hasan Iğsız, Mehmet Otuzbiroğlu, Hıfzı Çubuklu dahil 19 kişiyi acil ifade vermek için çağırdı. Bunun Hasan Iğsız'ın Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın ilan edilmesine iki gün kala meydana gelmesi de bir başka ilginç tesadüf.

Televizyon kanallarında yapılan yorumlar, hükümetin baştan beri Iğsız'ı istemediği, bu nedenle de terfilerin ve yeni komuta kademesinin açıklanmasına iki gün kala bu kararı çıkarttırıp, Iğsız'ın önünü kesmek istediği yönünde.

Org. Hasan Iğsız'ı Kara Kuvvetleri Komutanı yapmadılar. Söylenenlere göre, Başbakan ve Cumhurbaşkanı karşı çıkmışlar. Balyoz'da adı geçenleri de terfi ettirmediler. Bunu basında normalleşme, sivil darbe, demokratikleşme vs. diye karşılayanlar var.

Tabii ki bu bir siyasi tercihtir. Ama geçmiş tecrübeler, TSK'nin hiyerarşik yapısına müdahale edilmesinin hiç kimseye ve ülkeye hayır getirmediğini göstermiştir. Bu tür müdahaleler ileride hep sıkıntılar yaratmıştır. Hem şahıslar, hem TSK hem de ülke için.

Ama sırf Balyoz'da adı geçiyor diye insanların istikballeriyle oynanmasını, bir ömür verdikleri mesleki birikimlerinin, kariyerlerinin bir seferde yok olmasını da üzüntüyle karşılıyorum.

Askerlik hayatımız boyunca benzer olayları çok yaşadık. Ama dedim ya basında bilen bilmeyen konuşuyor. Çok kişi askeri vesayetten bahseder, ama Namık Kemal Ersun, Cemal Tural, Ali Fethi Esener-Adnan Ersöz, Necdet Öztorun-Necip Torumtay, Doğan Güreş-Muhittin Fisunoğlu, Edip Başer-Aytaç Yalman olayları hatırlanacak olursa, siyasi makamların ellerinin her zaman komuta kademesinin terfi ve atamaları üzerinde olduğu görülür.

Org. Atila Işık 30 Ağustos'u beklemeden emekliliğini istedi. İyi de yaptı, çünkü seksen sekiz bin tane senaryo üretilirdi. Özellikle de sınıf arkadaşı Hasan Iğsız'ın kuvvet komutanlığına mâni olduğu, hükümetin adamı olduğu vs. yolunda bir sürü senaryo üreteceklerdi.

Yorumlar da çok enteresan. Yanlı ve önyargılı olanları hemen gösteriyor. *"Hükümeti zor durumda bırakmak için Atila'yı Genelkurmay Başkanı istifaya zorladı"* diyenler var, "bürokratlar istifa edemez" diyenler var vs. Şimdi de Necdet Özel'in hükümetin adamı olduğu, onun için ondan vazgeçemedikleri dedikodusu başladı.

II.4.8. TSK'nin Görevleri Nelerdir?

3 Ağustos 2010

"35. madde dünyada başka hiçbir ülkede yoktur" diyor çok kıdemli bir siyasetçimiz.

En az üç AB ülkesinin anayasasında aynı madde var, hatta belki daha da kesin hükümlerle. Bu ülkeler İspanya, Almanya ve Avusturya. Belki başkaları da vardır, ama araştırmak lazım.

"Efendim askerin iç güvenlikte görevi olmaz, demokrasilerde böyle uygulamalar bulunmaz, asker sadece dış tehditle ilgilensin" diye çırpınanlar var.

ABD'de sadece iç güvenlik için bir orgeneral komutasında Anavatan Savunma Komutanlığı bulunmaktadır. 11 Eylül saldırılarından sonra New York sokaklarında askerler devriye gezdi. Terör tehlikesinden ötürü aynı uygulamaya İtalya'da da başvuruldu. İngiltere'de ise Kuzey İrlanda'da silahlı askerlerin sokaklarda gezmesi olağan bir görüntüdür. "35. Madde kahramanları", sivillik şampiyonları bu gerçekleri ya bilmiyorlar ya da bildikleri halde bilerek dikkate almıyorlar.[38] Açık kaynaklarda yer alan haberlere göre İngiltere'de 2012 olimpiyatlarının güvenliği için 13.500 asker görev yapacaktır.

Söz İngiltere'den açılmışken; bu ülkede yeni yetişen nesillerin disiplin altına alınması için suç oranının yüksek olduğu bölgelerde bulu-

38 Norveç'te Temmuz 2011 sonunda meydana gelen toplu katliam ve başbakanlığa bomba konması olayından sonra Oslo sokaklarında askerler devriye gezmeye başlamışlardır. 11 Kasım 2011 tarihinde kaçırılan deniz otobüsüne baskın yapıp teröristi ele geçirenler SAT Komandoları idi. Askerin yurtiçinde görevi yok diyenlere 23 Ekim 2011'de Van'da meydana gelen depremde halkın yardımına ilk koşanların askerler olduğunu da hatırlatırım. Askerin 1999 Marmara depreminde yaptığı büyük güvenlik ve kurtarma hizmetlerini saymıyorum bile...

nan bazı okullardaki eğitimin silahlı kuvvetler tarafından devralınması ve emekli subay ve astsubaylardan eğitici olarak istifade edilmesi gündemdedir. ABD'de, "Askeri Birlikten Öğretmenliğe (Troops to Teach)" programı çerçevesinde 15.000 muvazzaf ve emekli silahlı kuvvetler mensubu aynı amaçla (toplumu disipline sokmak) kullanılmaktadır.[39] Bundan hiç kimse rahatsızlık duymamakta, tam tersine uygulamayı teşvik etmektedirler.

Askerin yurtiçinde görevi olmaz diyenlere aşağıdaki örnek yeterli cevabı verecektir.[40]

ABD'de silahlı kuvvetlerin, büyük bir ekonomik kriz nedeniyle başlayan toplumsal olaylara kamu düzenini yeniden tesis etmek için nasıl müdahale edeceğinin Aralık 2010 tarihinde yapılması planlanmış olan Unified Crest adlı bir harp oyununda denendiği yolunda açık kaynaklarda haberler yer almaktadır.

ABD hükümeti, hem ekonominin hem de siyasi ve sosyal sistemlerin tamamen çökmesi olarak tanımlanan en kötü ihtimale göre hazırlanmış senaryolara göre planlar geliştirmektedir. Bu amaçla ABD kara kuvvetlerine mensup binlerce asker tahliye, gözaltına alma ve gösterilerin bastırılması olaylarına ilişkin eğitim almaktadır. Silahlı kuvvetlerin sıkıyönetim ilan edilmiş olan dönemlerde kullanılması ve teçhiz edilmesi için milyonlarca dolar harcanmakta, bu amaçla eğitim merkezleri, hatta mahalleler inşa edilmektedir.

II.4.9. YAŞ Bir Pazarlık mı?

4 Ağustos 2010

Bugün 12.00 haberlerinde YAŞ sonuçlarının açıklanması gerekiyordu. Ama YAŞ 11.30'da yeniden toplanmış. Başbakan katılmamış.

Böyle bir durum ilk defa oluyor. Başbakan Adalet Bakanı ile görüşüyor.

Bir sıkıntı olduğu muhakkak. Sanırım iki taraf da geri adım atamayacak durumda. Hükümet geri adım atsa "askeri vesayet devam ediyor" denecek, asker geri adım atsa "pes ettiler, hükümete boyun eğdiler, personele sahip çıkmadılar" denecek. Bütün gazeteler ve TV kanalları bir pazarlıktan söz ediyor. Ne tür pazarlık bilmiyorum, her kafadan bir ses çıkıyor.

39 *The Telegraph*, 13 Ocak 2012.

40 Mac Slavo, "On the Patriot Act, Liberty and Security (Vatanseverlik Yasası, Özgürlük ve Güvenlik Üzerine)", 23 Kasım 2011, http://www.shtfplan.com/headline-news/paul-vs-gingrich-on-patriot-act-liberty-and-security_11232011

II.4.10. Yakalama Kararına İtiraz

10 Ağustos 2010

11. Ağır Ceza, yakalama kararına yaptığımız itirazları 7 Ağustos'ta kabul etti. Bu arada "yakalama kararına itiraz edilemez" diyenler de çıktı. Bazıları da "böyle yakalama kararı olmaz" dedi.

Yakalama kararına itirazları kabul eden mahkeme bile bu şekilde yakalama kararı yayımlamanın hata olduğunu kabul etti.

Yargının ve yargı mensuplarının bu kadar farklı görüş bildirmeleri herkesin kafasını karıştırdı. Yargı, kendi içinde bu kadar karmakarışıksa, adil yargı nasıl sağlanacak diye düşünenler çoğunlukta. Adalet bakanı bile "yargının sıkıntıları var" diye açıklama yaptı.

II.4.11. Askeri Terminolojiyi ve Usulleri Anlama Sıkıntısı

Gerek emniyetteki personelin, gerekse iddia makamının askeri terminolojiye, usullere ve dokümanlara tam olarak vakıf olmamaları Silahlı Kuvvetleri'n normal uygulamaları olan ve bir harekât planının ana metninde veya eklerinde yer alan birçok konunun yanlış anlaşılmasına ve darbe iddiaları ile ilişkilendirilmesine yol açmıştır.

Mesela; "Türk Deniz Kuvvetleri, milli güvenlik stratejisine uygun olarak kuvvet aktarma ve darbe gücünü muhafaza edecektir" mealindeki bir cümlede, diğer tarafları üzerinde hiç durulmadan darbe sözcüğü üzerine yoğunlaşılmakta ve bu ifade darbe yapılacağı şeklinde yorumlanmaktadır.

Aynı şekilde zırhlı birliklerin tabiatında var olan ve zırh, ateş gücü ve manevrayla bütünleşen darbe gücü veya bu güçle yapılan darbe harekâtı da, bir hedefe şiddetle çatma manası dışında, siyasi bir hareket olarak değerlendirilebilmektedir.

II.4.12. Muvazzafların Mağduriyeti

Görevlerinin başında bulunan değerli pek çok muvazzaf general, amiral, subay ve astsubayların, tutuklanmaları sonucu mesleklerinde ilerleme imkânlarının kalmamasının, devletin telafisi çok zor bir kaybı olduğu muhakkaktır. Vazifesinin başında bulunan, her gün kışlaya veya karargâha gidip gelen insanların tutuklanmaları şart mıydı sorusu akıllarımızdan hiç çıkmayacaktır.

Aynı şekilde, seminere katılmadıkları bilindiği halde haklarında soruşturma açılmış olan son derece kıymetli muvazzaf personelin, mes-

leklerinde ilerlemelerinin tehlikeye girmesi ve bazılarının bu nedenle meslekten ayrılmaya karar vermiş olmalarını veya meslekten ayrılmak zorunda bırakılmış olmalarını da büyük bir üzüntü ile izlemekteyim.

11.4.13. Davaların Yarattığı Manevi Yıkım

Bu dava nedeni ile hiç kimse ile özel bir meselem yoktur. Sadece bu yüce devlete ve asil Türk milletine, âcizane yarım asra yakın hizmetten sonra, bugün karşı karşıya bırakıldığım bu durumun mutlaka aydınlığa kavuşturulması için çaba sarf etmekteyim. Ancak bu şekilde yaşadığımız manevi yıkım, zedelenmiş olan itibarımız ve bozulmuş olan sağlığımıza karşı cüz'i bir teselli imkânı bulabileceğiz.

İnsanın asıl ağırına giden, çocuklarıma iyi bir isim bırakabilmek, aileme bir laf gelmemesi için yıllarca çırpındıktan, attığım her adıma dikkat ettikten sonra, mahkemeye çıkıp darbecilikle yargılanmak. Yargılanmamız esnasında ısrarla delilleri görmek için çeşitli zamanlarda talepte bulunduk.

Yok.

Önümüze bir tek delil koyamadılar. Tam tersine, bizi aklayacak delillerin incelenmesine de mâni oldular.

Onun için bu işin açıklığa kavuşması gerekmektedir. Ancak bu şekilde bir nebze teselli bulabilmemiz mümkün olacaktır.

Ancak; gece üç buçuğa kadar ifade verdikten sonra saat dörtte kaldırılıp, göğsümüzde bir yafta tutturularak sıka fotoğrafımızın çekilmesinin tesellisinin hiçbir şekilde mümkün olmayacağını ve bunun ömrümün sonuna kadar bir elem ve ızdırap vesilesi olarak hafızama kazınmış kalacağı kesindir.[41]

11.4.14. Gelişmeler Bitmiyor

Eskişehir Emniyet Müdürü ve eski İstihbarat Daire Başkanı Hanefi Avcı "Cemaatin" devlet ve özellikle de polis içindeki yapılanmasını anlatan bir kitap yayımladı. Yasal olmayan dinlemelerin nasıl yapıldığını, kime rapor edildiğini, cihazların nasıl alındığını ve halen nerede olduğunu yazdı.

Yapılan aramada yüzlerce kişinin yasadışı dinlendiği anlaşıldı. Aralarında Çevik Bir ve İsmail Koçman Paşalar var.

41 Bu meyanda Emniyet'teki arkadaşların fevkalade saygılı davrandıklarını, bulunduğumuz şartlarda rahat ettirmek için ellerinden geleni yaptıklarını özellikle belirtmek isterim.

Balyoz davasında 200 kişi hakkında, kim olduğu, hatta var olup olmadığı dahi belli olmayan "vatansever bir subayın" yazdığı imzasız bir ihbar mektubu ve bir çuval çalıntı evrak ve doğruluğu hususunda çok kuvvetli şüpheler olan bazı CD'ler nedeniyle dava açılıp, tutuklamalar yapılıp pırıl pırıl subayların, generallerin, amirallerin istikballeri söndürülürken, kendileri, yakınları, sevenleri onulmaz manevi yaralar alırken, Hanefi Avcı gibi bir devlet görevlisinin, hem de Emniyet'te İstihbarat Daire Başkanlığı yapmış birisinin, bugün devam eden birçok dava, soruşturma ve iddiayı açıklığa kavuşturabilecek itiraf niteliğindeki açıklamalarının kale alınmamasını anlayabilmek mümkün değil.

Aslında bundan daha vahim bir durum var.

II.4.15. Devletin Temel Kurumlarını Yok Saymak

Genelkurmay Başkanlığı, müteaddit defalar seminerin komutanlığın bilgisi dahilinde yapılmış planlı bir faaliyet olduğunu, bunun dışındaki cami bombalama vs. gibi iddiaların akıl ve mantık dışı olduğunu açıkladı. Genelkurmay Başkanlığı ayrıca, seminerin Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve Genelkurmay Başkanlığı gözlemcileri tarafından izlendiğini, seminer sonuçlarının Genelkurmay Başkanlığı'na gönderildiğini, bu sonuçlarda Balyoz vs. gibi şeylere rastlanmadığını da vurguladı. Zamanın Genelkurmay Başkanı ise olabilecek en açık ve hiçbir şüpheye ve belirsizliğe yer bırakmayacak şekilde Balyoz diye bir şeyin olmadığını ifade ettiler.

Genelkurmay Başkanlığı, ayrıca iddianamede yer alan bilgilere göre, 22 Şubat 2010 tarihinde İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na "Balyoz", "Oraj" ve "Suga" isimli planların Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı'nda, Kuvvet Komutanlıklarında ve 1. Ordu Komutanlığı'nda mevcut olmadığını, Plan seminerinin "Balyoz Güvenlik Harekât Planı" adlı bir bölümü veya ekinin bulunmadığını bildirdi.

MİT Müsteşarlığı'nın, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na muhatap 2 Nisan 2010 tarihli yazısında aşağıdaki ifadeler yer almaktadır:

"İlgi yazıya konu Harekât Planlarına ilişkin olarak açık kaynaklara yansıyan hususlar hakkında teşkilatımıza intikal etmiş herhangi bir bilgi, belge, duyum, ihbar vs. bulunmamaktadır."

Emniyet Genel Müdürlüğü de aynı şekilde, 31 Mayıs 2010 tarihli bir yazıyla, *"Balyoz öncesi ve sonrasında Balyoz Harekât Planıyla ilgili Genel Müdürlüklerine intikal etmiş herhangi bir ihbar, bilgi ve belgeye rastlanılmadığını"* bildirmiştir.

İddia makamının, devletin resmi makamlarının bütün bu açıklamalarına değil de, kim olduğu veya var olup olmadığı bile belli olmayan birisinin veya birilerinin, anayasa ve kanunlarımıza göre dikkate alınmaması gereken iddialarını esas almasının, devletin yerleşik işleyiş kuralları ve özellikle de devlet kurumları arasında olması gereken karşılıklı güven ve işbirliği açısından fevkalade endişe verici, hazin bir durum olduğu da ortadadır.

Duruşmalar esnasında, Mahkeme Başkanı, *"Devlet kurumlarının beyanlarına güvenilmesi gerektiği"* yolunda bir ifade sarf etmiştir. Bununla beraber, bu düşünceler bu davaya yansımış değildir. Devlet kurumlarının beyanlarına güvenmek gerekiyor ise, bu kurumların beyanlarını reddeden bir iddianameyi mahkeme neden kabul etmiştir?

Cevap yok.

II.4.16. "Balyoz" İddianamesinde "Terör Örgütü" Olan Ordu, Ergenekon İddianamesinde "Darbe Karşıtı"

2. Ergenekon İddianamesinden iki ilave bilgi daha:

"Pek çok yerde 2003-2004 döneminde uygulanacak darbe planları listesi yer almaktadır. Bunların arasında Balyoz, Suga, Oraj vs. isminde herhangi bir plan bulunmamaktadır."

Son olarak:

"Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç YALMAN tarafından teşkil edilen ve iki General, beş Subaydan oluşan yedi kişilik bir heyetle sözde personel ve lojistik konularında Kara Kuvvetleri Komutanı'nca yapılan çalışmalardan kıta'ları bilgilendirme adı altında, kıta'daki subay ve astsubaylarla görüşülerek bir rapor hazırlanmaya çalışıldığı, bu kapsamda 13 Şubat 2004 tarihine kadar 1. Ordu Komutanlığı (2. Kolordu Komutanlığı hariç), Ege Ordu Komutanlığı ve 2. ve 3. Ordu Komutanlığının bir kısım unsurlarına yönelik ziyaretler tamamlandığı, 25 Şubat 2004 tarihinden itibaren Van Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı'ndan başlayarak kalan diğer birlikler de ziyaret edildiği,

"Bu ziyaretlerde birliklerdeki subaylar ve astsubaylarla toplantılar yapıldığı ve bu toplantılarda herkesin Genelkurmay Başkanı ve hükümetle ilgili görüşlerini açıkça ifade etmelerinin istendiği, sonuç olarak katılımcılarının büyük çoğunluğunun,

- Her kurumun kendi görevini yapması gerektiği,

- Ekonomik açıdan mevcut hükümetin başarılı olduğu,

- Ülkemizde iç ve dış istikrarın sağlandığı,

- Genelkurmay Başkanlığının demokratik ülkelerde olması gerektiği gibi her konuda görüşlerini hükümete aktardığına inanıldığı,

- Kuvvet Komutanları seviyesindeki farklı düşüncelerin basın aracılığıyla gündeme getirilmesinin silahlı kuvvetlere zarar verdiği"

şeklinde görüşler öne sürdüğü belirtilmiştir.

Bunlar doğru ise, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin neredeyse tamamında darbe yapılması yolunda bir istek bulunmamaktadır. Durum bu ise, Balyoz nedir ve Balyoz denen bu planı kim uygulayacaktır?

Gölcük İddianamesine göre ise, "darbe yanlısı müzahir kişilerin miktarı yüzde 14 civarındadır". Yani iddianameye göre bile yüzde 86 darbe karşıtıdır. Bu durumda darbe nasıl ve kiminle yapılacaktır?

II.4.17. İddianamedeki Suçlarım

Bin sayfalık Balyoz İddianamesi ve her biri 200 ila 500 sayfa arasında değişen 184 ek klasörü okudum. Benimle ilgili yerleri çıkardım. Bana isnat edilen suçlar:

-Seminere katılmak,

-Seminerde sunum yapmak,

-Seminerden sonra yapılacak toplu resim çektirme planında yerimin olması,

-Ordu Komutanı Orgeneral Çetin Doğan ile aynı sırada oturmak,

-Hakkımda üç artıyla kanaat belirtilmiş olması,

-Görevlendirme yapacak personel olarak seçilmiş olmam.

Savcılığın ispatlamaya çalıştığının, "Balyoz, Oraj ve Suga ve diğerlerinin Seminerden önce yazıldığı ve seminerde bunların prova edildiği" olduğunu yukarıda yazmıştım. CD'lerin tarihleriyle istendiği gibi oynanabildiğinden bunun doğruluğunu kabul etmek mümkün değil. Zaten pek çok bilirkişi raporu da tarihlerle oynanabileceğini ispat etmiş durumda. Mesela 16 No'lu CD'nin seminerden yedi ay sonra yazıldığı TÜBİTAK raporunda bile kabul ediliyor. Daha birçok belgede çıktı alma tarihleri yazılma tarihlerinden iki sene önce olanlar var. Balyoz planında yer alan zamanlama hataları, planın yazıldığının iddia edildiği tarihlerden çok sonra meydana gelen olayların da iddianameye dahil edilmiş olması, iddianamenin doğruluğunun sorgulanmasına yol açan önemli bir konu.

Daha önce de ifade ettiğim gibi, Planın kendisi fevkalade acemice yazılmış olup, mesleğe yeni başlamış birinin dahi yapmayacağı hatalarla doludur. Bunların bilerek yapıldığı, bir kod tablosu yayımlanarak daha sonra düzeltileceği iddialarının ise ciddiye alınması mümkün değildir.

Bizlere isnat edilen suçlarla ilgili olarak İddianamede yer alan bazı konular hakkında 28 Haziran 2010 tarihli Bilirkişi Raporunda, *"1402 sayılı sıkıyönetim planının yürürlüğe girmesi ile ortaya çıkabilecek sorunlar ve bunların hal tarzlarının seminerde görüşülmesinin hedeflendiği, planlamalarda MY 124-1 Sıkıyönetim Uygulama Yönergesinin esas alındığı yapılan incelemeler esnasında tespit edildiği"* ifadeleri yer almaktadır.

Yakalama ve tutuklama kararlarının kaldırılması yolunda yaptığımız başvurunun mahkemece reddedilme gerekçeleri arasında "dosyadaki plan seminerine ve balyoz, suga, oraj, sakal, çarşaf, döküm, tırpan, yumruk, kürek, testere, urgan, orak planlarına ait yazılı ve ses kayıtları" gösterilmektedir. Halbuki ses kayıtları sadece, yasal ve planlı bir faaliyet olan plan seminerine aittir. Diğer planların ses kayıtları mevcut değildir, çünkü ***seminerde bu planların, değil tartışılması, adı bile geçmemiştir.*** Ayrıca aynı kapsamda tutuklama gerekçesi olarak gösterilen dijital materyal de, sahte olduğu defalarca kanıtlanmış CD'lerdir. Yukarıda söylediğim gibi, bu ifadelerin neden kullanıldığını anlamak mümkün değildir.

Bu davada önemli endişem adil yargılanma hakkıdır. Adil yargılanma ilkesi, başka parametreleri olmakla beraber, esas olarak bir davada, tarafların gösterilen tüm delillerden ve sunulan tüm mütalaalardan haberdar olması ve görüş bildirebilme imkânına sahip bulunmasıdır.

Bu yargılamada ise suçlamalara esas teşkil eden planların hiçbiri ortada yoktur. Sanık avukatlarına dağıtılan belgelerin önemli miktarda sayfası eksiktir. Buna iddianamedeki eksik sayfalar dahil değildir.

Bu başlığı kapamadan önemli bir diğer konuya değinmek istiyorum.

II.4.18. Tutuklamaya Karşı Çıkan Hâkimin Başına Gelenler

11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin Değişik İş No 2011/471 sayılı kararına mahkeme başkanının yazdığı muhalefet şerhi herkes tarafından ilgi ve endişeyle izlenmiştir:

"Kamuoyuna mal olmuş bu davalar nedeniyle yazmış olduğum muhalefet şerhlerinden dolayı bulunduğumuz adliyede birtakım meslektaşlarımın selam vermeyi dahi kesmiş oldukları gibi, yukarıda belirtilen yakalama kararlarının kaldırılmasına ilişkin karardan sonra 'Sizin de dangalak bir kararınız gelecek' diyen hâkim mevcut olup, yine mahkememizin üyelerinin de nezaket kurallarını aşan tutum ve davranışlar içerisine girdikleri ve işi en son başkanla konuşmama aşamasına getir-

dikleri görülmüş olup, bu hususların da kamuoyunca bilinmesinde yarar olduğu görüşündeyim."[42]

Yukarıdaki ifadeler davaların hangi şartlar altında ve kimler tarafından yürütüldüğü ve birtakım yargı mensuplarının hangi şartlarda görev yaptığı konularında bir fikir vermektedir.

Aleyhte görüş yazan bir hâkim içinde bulunduğu durumu, resmi bir belge üzerinden kamuoyuyla paylaşmaktan başka bir çare bulamıyorsa, yargı, olan bitenin dedikodu olarak tanımlanması veya "Balyoz hâkimleri birbirlerine düştü" mealindeki haberlerle geçiştirilemeyecek kadar ciddi ve etkileri yürütülmekte olan davalara yansıması kaçınılmaz olan bir sorunla karşı karşıya demektir.

Başkaları da mevcuttur:

13. Ağır Ceza Mahkeme Başkanı Köksal Şengün'ün geçen yıl yaptığı açıklamadaki, *"Bir mahkemenin üzerine bu kadar gidilmez. Ne yaparlarsa yapsınlar, bir şey alamazlar. Bu saatten sonra hiç olmaz. Aslında kurt içimizde, dışarıda değil. Yargıya bu kadar karışmak kimsenin işine yaramaz"*[43] şeklindeki sözleri çok ciddi endişe yaratmalıdır.

Söylenenlerin doğru olup olmadığının ortaya çıkması için ilgili ve sorumlu makamların bu duruma gecikmeksizin el atması, konuları araştırması, bir hukuk devletinde hukukun üstünlüğünün hâkim kılınması ve yargıya güvenin zedelenmemesi veya yeniden tesisi için şarttır.

Davalara bakan mahkemelerin içinde bulundukları bu durum, adil yargılanma hakkını tek başına ortadan kaldıran çok önemli bir etkendir.

II.4.19. Çocuklar ve Eşlerin Çabaları

27 Eylül 2010

Çetin Doğan Paşa'nın kızı ve damadı, bir akademisyenin ne olduğunu herkese gösterircesine bu konuda çok ayrıntılı çalışmalar yaptılar ve anladığım kadarıyla da yapmaya devam edecekler. Bir blog açtılar ve iddianamedeki mantıksızlıkları, tutarsızlıkları her gün yayımladılar.

42 Özel Yetkili İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Şeref Akçay'ın, Balyoz Davasındaki 162 tutuklu sanığın tahliyesinin ve tutuksuz sanık Ergin Saygun hakkındaki yakalama kararının kaldırılmasının oy çokluğu ile reddine ilişkin 18 Nisan 2011 tarih, 2011/471 sayılı mahkeme kararına yazdığı muhalefet şerhi, *Vatan* gazetesi, 19 Nisan 2011 (*http://haber.gazetevatan.com/o-hakim-izne-ayrildi/372142/1/Haber*) Başkan Ş. Akçay, bu muhalefet şerhinden sonra görevini bırakmak zorunda kaldı.

43 Köksal Şengün'ün açıklaması konusunda bkz: *Cumhuriyet, Milliyet, Posta* gazeteleri, 8 Haziran 2010.

Hatta bunları kitap bile yaptılar. Daha sonra tutukluların eşleri ve çocukları "Vardiya Bizde" diye bir platform kurup seslerini buradan duyurmaya çalışıyorlar.

11.4.20. Yalan Suçlamalar

Birkaç gün önce ***Star*** gazetesinde bir haber yayımlandı. Şamil Tayyar isimli gazeteci bir kitap yazmış. Kitabın içinde bir bölümde de, *"2007 Cumhurbaşkanlığı seçimi esnasında Genelkurmay'dan birisi Mehmet Ağar ile Erkan Mumcu'ya telefon edip, oylama için Meclis'e girmemelerini, Gül seçildiği takdirde darbe olacağını, toplanacak kişilerin listesinin hazır olduğunu söylediği"* yazılıymış. Yine kitapta yazılana göre, bu telefon eden kişi de benmişim.

Adı geçen iki siyasi de böyle bir şeyin olmadığını, beni hiç tanımadıklarını açıkladılar.

Şamil Tayyar'ın benimle bir alıp veremediği var, ama nedir bilemiyorum.

Daha önce de, emekliliğime 1-2 ay kala, *"Islak imza belgesini Ergin Saygun yazdı. İlker Başbuğ'u istifaya zorlayıp yerine kendi geçecek"* diye yazdı. Bir de efelendi, "Bu doğru değilse akşam açıkoturuma çıkalım tartışalım" dedi. Akşam bir TV kanalında açıkoturum yapılmış. Birtakım insanlar toplanıp bu saçmalığı konuşmuşlar. Halbuki ben evimi tamir ettirmiş, eşyalarımı yerleştirmiştim. Her şeyimle emekliliğe hazırdım.

Erkan Mumcu Genelkurmay eski başkanlarından emekli Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı ile bir gün havaalanında konuştuğunu, kendisinin bu konuda bir telkini olduğunu açıkladı. Mehmet Ağar'la da Süleyman Demirel'in konuştuğu yazıldı. 3 Haziran 2011 tarihinde aynı konuyu belli basın organlarının yeniden gündeme getirdiği görüldü.[44]

Basında yer alan haberlere göre, "dönemin Genelkurmay İstihbarat Şube Müdürü Albay Turgut Ak'ın hazırladığı bilgi notunda özetle aşağıdaki bilgiler yer almakta"mış:

"Org. İlker Başbuğ, Anavatan lideri Erkan Mumcu'ya danışmanı Nuran Yıldız ile, 'Anayasa Mahkemesi'yle konuştuk, AKP'yi kapatacaklar. Erdoğan, Gül ya da Arınç seçilirse TSK müdahale edecek. Size yeni oluşum sözü veriyoruz' mesajını göndermiş."

44 *Zaman, Samanyolu*, 3 Haziran 2011.

Zaman'a konuşan Mumcu, Yıldız'ı tanıdığını, ancak böyle bir görüşme yapmadığını savundu.

"'Cumhurbaşkanının halk tarafından seçilmesi için 367'yi bulamazlarsa bu iş katiyetle bitiyor. (Erkan) Mumcu zaten teklifi yapan p...k kendisi. Cumhurbaşkanlığı seçimine kesinlikle girme dedim, girmedi. O girseydi seçiliyordu Abdullah Gül.'"

Yaklaşık iki yıl önce internete düşen yukarıdaki ses kaydının eski Genelkurmay Başkanı emekli Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı'ya ait olduğu ileri sürüldü.

İşte söz konusu belgede yer alan ifadelerden bazıları:

"Yukarıda ifade edilen hususların yanında Yıldız'ın Org. Başbuğ'la sivil kesimdeki bürokrat, siyaset adamı ve akademisyenler arasında iletişimin sağlanması konusunda yardımcı olunduğuna dair bilgiler bulunmaktadır. Bu kapsamda bilgilere göre, Org. Başbuğ'un Yıldız aracılığıyla Erkan Mumcu'yla cumhurbaşkanlığı seçim süreciyle ilgili olarak, CHP'nin kendi istedikleri dışında bir AKP'linin (Milli Görüşçü-Fethullahçı) aday gösterilmesi durumunda Meclis'teki oylamaya katılmayacakları; Erdoğan, Gül ve Arınç üçlüsünün birisinin aday olması halinde CHP, ANAP ve DYP'nin katılmadığı durumda seçilen cumhurbaşkanının sadece AKP'nin cumhurbaşkanı olacağı ve bu yüzden TSK'nin başkomutanı olamayacağından hareketle TSK'nin buna müdahale edeceği.'"

Emniyetin mahkemeye yeni delil olarak gönderdiği belgede, Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral Aslan Güner ve Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Ergin Saygun adına da paraf açılmış.

Yazılı bir açıklama yapan Genelkurmay Başkanlığı, habere konu olan 'bilgi notu'na ilişkin herhangi bir belge veya kayda rastlanmadığını duyurdu.

Ancak Başsavcılık, Ergenekon sanığı emekli Albay Levent Göktaş'ta ele geçen 51 No'lu DVD'deki bazı askeri yazışmaları ve belgeleri 14 Nisan 2009'da Genelkurmay'a sormuş. Genelkurmay Askeri Savcılığı, 6 Mayıs 2009'da İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdiği cevabi yazının ekinde belgelerin durumunu tek tek sıralamıştır. "Doç. Dr. Nuran Yıldız ve faaliyetlerini içermektedir (2007)' ifadeleri yer alan 'bilgi notu' başlıklı belge de sekiz sayfalık yazışmanın 6. sayfasında yer almaktadır."[45]

45 Burada adı geçen belgenin bahse konu Gnkur. Belgesi olup olmadığı belli değildir.

Belgede adı geçen Doç. Dr. Nuran Yıldız, konuyla ilgili bir açıklama yaptı:

"Haberinizde yer alan Sayın İlker Başbuğ'un mesajını Erkan Mumcu'ya ya da başka siyasetçilere ulaştırdığıma dair bilgi tamamıyla gerçekdışıdır. Üstelik Başbuğ'a danışmanlık yapmadığımı, benim danışmanlığını yaptığım ya da yapacağım herhangi bir kurumun bu şekilde iletişim hatalarını yapamayacağını kamuoyuna defalarca açıklamıştım. Kaldı ki hiç kimse tarafıma 'Anayasa Mahkemesi'yle konuştuk, AKP'yi kapatacaklar. Erdoğan, Gül ya da Arınç seçilirse TSK müdahale edecek. Size yeni oluşum sözü veriyoruz' gibi mantık dışı bir ifadeyi söyletemez. Böyle bir cümleyi kurmak bile benim siyasi ve akademik bilgi ve deneyimlerime hakaret sayılır."[46]

Bu tür yazılar çıktığında ve birisi hedef olarak belirlendiğinde, Balanlı konusunda olduğu gibi sonu gözaltı ve tutuklamayla bitiyor.

Bu evrak imzasız, tarihsiz diye direnmenin bir âlemi yok.

Hangisi imzalı ki?

Aslında bu konu hiç de yeni değil. Balyoz iddianamesinin 137. sayfasında zaten yazıyor. İki senedir hiçbir şey yapılmadı, şimdi ortaya çıkarıldı. Demek ki yakında yeni bir şeyler beklemek gerek.

Bir süre önce demediler mi: *"Bunlar bir şey değil. Daha yüzlerce kişi tutuklanacak. Karadayı ve Çevik Bir tutuklanmadan bu iş sona ermeyecek."*[47]

Karadayı Paşa'nın adı yine ortaya çıktı. Bundan sonrası Allah kerim.

II.4.21. TSK'nin Kurallarına, Teamüllerine ve Uygulamalarına Her Zaman Saygılı Oldum

Ordu Komutanlığım esnasında, hem Kara Kuvvetleri Komutanı hem de Genelkurmay Başkanı'yla görüşerek bazı emekli komutanların teveccüh göstererek benim görev süremin uzatılması için bazı yerlerle temasa geçecekleri yolunda beyanları olduğunu, ancak benim uzatılma gibi beklentimin veya arzumun bulunmadığını, kulaklarına bu konuda bir şey gelirse bunların benden kaynaklanmadığını bilmelerini istedim. Benden sonraki en kıdemli olan Hasan Iğsız Paşa'yı da arayarak aynı şeyleri ona da söyledim.

Geçmişte yaşadıklarımız, TSK'nin düzeninin bozulmasının kimseye yaramadığını göstermiştir.

46 *Zaman, Milliyet*, 4 Haziran 2011.

47 Abdurrahman Dilipak, "Bugün 27 Mayıs", *Yeni Akit*, 27 Mayıs 2011.

Ben kaderime razıyım ve TSK'nin yerleşik usulleri ne diyorsa onu yapmaya hazırım.

Silahlı Kuvvetler'de orgeneral rütbesine kadar yükselmiş kaç kişi var?

Allaha bin şükür.

Emekli olur torunlarımızın peşinden koşarız diyorduk, ama olmadı. Çocuklarımız bizden habersiz büyüdü, her işlerini kendileri halletti, bari torunlarımızın büyüdüğünü görelim istedik, Allah ne kadar ömür verdi ise.

Bırakmadılar.

II.4.22. Ağzı Olan Konuşuyor, Kalem Tutan Yazıyor

Sık sık gündeme getirdikleri bir diğer iddia da 27 Nisan basın açıklaması.[48]

"Karargâhta Genelkurmay Başkanı ve Kuvvet Komutanlarının katıldığı bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda genel durum görüşüldü. Herhangi bir şey yapılmaması ve bir muhtıra yayımlanmaması karara bağlandı. Ancak, Yaşar Paşa'nın aynı gün İstanbul'a gittiğinden Ankara'da olmamasından istifade ederek Ergin Saygun bir akademisyene bu muhtırayı yazdırdı ve gece yarısı, Genelkurmay Başkanlığı internet sitesine koydu, Yaşar Paşa da kabul etmek zorunda kaldı" diyorlar ısrarla.

Aslında bu konunun iyice suyu çıktı:

"Samanyolu Haber TV ekranlarında dün akşam yayımlanan Günlük programına konuk olan AK Parti Gaziantep Milletvekili Şamil Tayyar 27 Nisan bildirisinin halen Ergenekon'dan cezaevinde olan bir isim tarafından kaleme alındığını söyledi. Büyükanıt'ın bildiriye imza atması için zorlandığını anlatan Tayyar 'Bu işin Dolmabahçe görüşmesiyle bir alakası yok' dedi."[49]

Bir başka yerde de, 27 Nisan bildirisini *Zaman* gazetesinin eski yazarlarından birinin yazdığını söylediler.

II.4.23. Sağlığım Yine Sinyal Veriyor

Burada, konu bütünlüğü adına kronolojiden biraz saparak Ekim 2010-Haziran 2011 arası notları bir sonraki başlığa kaydırıyorum.

48 Ankara 5. İdare Mahkemesi'nin kararına göre yapılan muhtıra değil basın açıklamasıdır.

49 *Zaman*, 5 Ocak 2012.

19 Haziran 2011

Fizik tedavi ve parafin uygulamalarından bir fayda sağlanmadı. Sağ elimi kullanmada iyice zorlanıyorum. El ve ayaklardaki sıkıntılar devam ediyor. Bir ümit hiperbolik tedavi uygulayacaklarını söylediler, ama kesin çözüm olmayacağını, belki biraz rahatlatacağını anlattılar. Kalp sıkıntılarım nedeniyle de hiperbolik tedavide bazı problemler olabileceğini de söylediler. Aklım ermediği için bir şey diyemedim. El ve ayaklarıma elektrik verilerek yapılan EMG testini üçüncü kere yapıp tedaviden fayda görüp görmediğimi tespit edecekler. Bir de Almanya'da yeni bir ilaç çıkmış, ondan belki fayda sağlarız dediler. Herkes uğraşıyor sağ olsunlar, ama yapılacak fazla bir şey yok anladığım kadarıyla.

Fizik tedaviciler on beş dakika yürüyün, on beş dakika durun diyor, endokrinoloji ekibi yarım saat durmadan yürümeniz lazım diyorlar; ürologlar bol su için diyor, kardiologlar fazla içmeyin vücut hepsini atamaz diyor, bir grup ayaklarınız yukarıda yatın diyor, diğeri ayaklarınızı yukarı kaldırmayın tansiyonunuz çıkar.

Velhasıl doktorlar da şaşırdı, dengeyi kurmakta zorlanıyorlar. Bu nedenle de bir türlü stabil hale geçemiyorum. Özellikle kan değerleri bir inip bir çıkıyor. İlaç dozu ayarlamaktan doktorlara da baygınlık geldi.

II.4.24. Sağlık Karnem Pek Fena

21 Haziran 2011

"-Tansiyon ölçümü: 07.00, 14.00, 20.00, 24.00.

-Şeker ölçümü: 07.00, 12.00, 18.00, 22.00.

-(PTZ/INR) ölçümü: Üç günde bir sabah 06.30 (Coumadin miktarı INR'ye göre olacak) Normal sınır 2,5-3,5.

-Diyet takibi: Esansiyel Hipertansiyon nedeniyle tuzsuz yiyecekler.

-Diyabet nedeniyle yememesi gereken veya çok az yiyebileceği yiyecekler: İçinde şeker bulunan her şey, beyaz ekmek, pirinç pilavı, yağlı yiyecekler, kızartmalar, şeker oranı yüksek meyveler.

-Kan sulandırıcı nedeniyle kısıtlı ve kontrollü yiyebilecekleri: K vitamini yönünden zengin yeşil yapraklı sebzeler (marul, ıspanak, enginar, karalahana, pazı, kereviz, roka, salatalık, semizotu, maydanoz vs.) kan sulandırmayı doğrudan etkileyen meyveler (kiraz vs.).

-İki defa kalp ameliyatı geçirmiştir. 1980 yılındaki ameliyatta kapakçık onarılmış, 2000 yılındaki ikinci ameliyatta üçlü by-pass yapılmış, mekanik mitral kapakçığı takılmış, kalp zarı alınmış ve kalbin içine dolmuş olan dev trombos temizlenmiştir.

-Ayrıca kalp krizi (miyokard enfarktüsü) geçirmiş olup, buna bağlı olarak kalbin vücuda kan basan kısmının (sol ventrikül) bir bölümü çalışmamaktadır. Yapılmakta olan kontrollerde kalbin vücuda kan basma gücünün minimum değerin (50) altına düştüğü gözlemlenmiştir.

-By-pass ile değiştirilen damarlardan biri (LİMA) çalışmamaktadır. (Muhtemelen tekrar tıkanmıştır.)

-Geçirilmiş zatürreler nedeniyle akciğerlerde yapışıklık ve kronik bronşit mevcuttur. Solunum fonksiyonu yüzde 66'dır. İki ay hapishanede yattıktan sonra Mehmet Akif Ersoy Hastanesi'nde yapılan kontrolda bu rakam % 44 olarak tesbit edilmiştir. Bunun en büyük sebebinin rutubet olduğu doktorlar tarafından açıklanmıştır. Ancak duvarlarından rutubetten sular akan Silivri Hapishanesine geri gönderildim.

-Baş dönmeleri ve düşmelere sebep olan beyine giden damarlardaki tıkanıklık nedeniyle (periferik arter hastalığı) boynunun sol tarafına Ankara GATA'da stent takılmıştır. Ayrıca vertebral basiler yetmezlik mevcuttur.

-İnsülüne bağlı şeker hastalığı (komplikasyonlu diyabetis melitus) mevcuttur ve yüksek tansiyonu (esansiyel hipertansiyon) bulunmaktadır. Ayrıca hiperlipidemi ve bütün bu hastalıkların yan etkileri, mesela kalbin durumundan dolayı kronik atriyal fibrilasyon, sağ bacakta toplardamar yetmezliği (venöz yetmezlik), şekere bağlı olarak elde ve ayaklarda hissizlik ile uyuşukluk, şiddetli ağrı ve yanma yapan diyabetik nöropati mevcuttur. Halen nöropati tedavisi sürmektedir. Sol ayakta incelme ve 4/5 güç kaybı meydana gelmiştir.

-Her iki elde had safhada karpel-tunnel olarak tanımlanan sinir baskısı mevcuttur. Sağ elini kullanma kapasitesi gün geçtikçe azalmaktadır. Çeşitli fizik tedavi uygulamalarından olumlu sonuç alınamamıştır.

-25 Haziran 2011 tarihinden itibaren 10 gün atipik zatürre (pnomoni) tedavisi görmüştür.

-EKİM 2011 başında enterekok mikrobunun yol açtığı yüksek ateş için 15 gün süreyle Vankomicin, Gentamicin ve ateş düşürücü tedavisi görmüştür.

-Ayaklardaki ağrılar için iki defa onar seans fizik tedavi görmüştür.

-Bunlara ilave olarak Kasım 2011 başlarında üre, kreatin ve potasyumun normal değerlerin çok üzerine çıkması nedeniyle bütün ilaçları kesilmiş, yiyebilecekleri kısıtlanmış, kendisine sıvı mamalardan verilmiştir. Ancak idrar söktürücüler kesilince ayaklarda ödem oluşmuş ve nefes alma sıkıntısı yaşamıştır. İdrar söktürücüyü kontrollü olarak kul-

lanmasına müsaade edilip nebülüzatörle günde dört defa ventolin uygulanmasına başlanmıştır."

Bunlar, sağlık durumumla ilgili olarak Aralık 2010 tarihinden bugüne kadar verilmiş olan altı adet heyet raporunun benim anladığım şekliyle bir özetidir. Ayrıca mahkemenin talebi üzerine, GATA Haydarpaşa'da gördüğüm bütün tedaviyle ilgili 533 sayfa rapor tanzim edilerek Adli Tıp'a gönderilmiştir. Aralık ortalarında Adli Tıp'a istedikleri bazı ilave tahlil ve tetkikler de yaptırılarak gidilmiş, orada da muayene edilmiştir. Daha sonra Adli Tıp tarafından sintigrafi yapılması talep edilmiş, o da yapılarak gönderildi. Giden raporların toplamı herhalde 1000 sayfa olmuştur.

II.4.25. Silivri Yargısının Tutukluluk Rejimi: Yaşlı ve Hastalar Ölsün, Ötekiler Hastalansın

Adli Tıp mahkemenin iki sorusuna cevap verecek:

-Yatarak tedavi görmesi şart mıdır?

-Cezaevinde tutuklu kalması hayatı için kesin bir tehlike teşkil eder mi?

Verdi vermesine de, takdiri Mahkemeye bırakarak ne durumun ne de sonucun değişmesine meydan verdi. "Usta işi" bir cevap...

Kendi durumumdan başlayarak anlatırsam, Silivri mahkemelerinin hasta ve yaşlı tutuklular konusundaki tutumunu yansıtan tablo şöyle:

-Mahkeme önceki raporları hiç dikkate almadan yakalama kararının kaldırılması yolundaki taleplerimizi sürekli reddetmiştir. Günde 17 adet ilaç kullanıyorum. Hastalıklarımın seyrine göre ilaç miktarı artmakta ancak pek azalmamaktadır. Bunlar günün değişik saatlerinde alınmak zorunda.

-Hayri Güner (E. Korg., Balyoz tutuklusu) kalp krizi geçirdi, Halkalı'da bir hastaneye götürüp üç stent taktılar, üç gün sonra hapishaneye geri gönderdiler. Daha pek çok by-pass'lı, yüksek tansiyonlu, diyabetli hasta var.

-Psikolojik sorunları nedeniyle tedavi görmekte olan bir emekli albayı (Mehmet Yoleri) tedavi için Bakırköy Sinir ve Ruh Hastalıkları Hastanesi'ne göndermişler. Başka hastalıkları da var. Günde birkaç kere insülin kullanıyor. Bakırköy'de yemeği kapının altından veriliyor, tuvalet ihtiyacı için kapıyı açmazlarsa ihtiyacını pet şişelere gidermek zorunda kalıyor. Eşi kanser tedavisi görüyor. Evlenme yıldönümlerinde avukatı aracılığıyla kutluyor kocasını.

- Balyoz tutuklusu E. Korg. Metin Yavuz Yalçın'ın Haziran başında mide kanaması geçirdiği haberi geldi. Diyet yemekleri yemesi lazım. Gelen yemekleri önce yıkayıp sonra yeniden semaver üzerinde ısıtarak, ne kadar piştiyse o kadar yiyebiliyorlarmış.

-Balyoz tutuklusu emekli Tuğgeneral Faruk Oktay Memioğlu kolon kanseri. Bağırsağından 30 santim kesildi. Zaman zaman kanaması oluyor. Ailesi ve avukatları, tedavi görmesi gerektiğini söylüyor.

-İkinci Ergenekon davasının tutuklu sanığı E. Tuğg. Levent Ersöz, uyku apnesi, endotoksit, prostat, ana ve yan dal koroner arter, hipertansiyon, hastane enfeksiyonu gibi hastalıklarla mücadele ediyor. Bacaklarındaki sinir kaybı nedeniyle yürüyemiyor, bilinç kaybı var. Çok sayıda hastane ile cezaevi arasında gezdirilip duruyor.

-Güneydoğu gazisi emekli üsteğmen, tutuklu avukat sanık Serdar Öztürk'ün, başında ve vücudundaki şarapnel parçaları nedeniyle ciddi rahatsızlıkları var. Hareket zorluğu bulunan Öztürk, Hepatit B hastası ve karaciğer sorunları yaşıyor.

-Emekli Binbaşı ve MİT görevlisi Kâşif Kozinoğlu Silivri'de vefat etti. Aşırı spordan sonra kalp krizi geçirdi dediler. Yargıç karşısına çıkamadı. Bir kez daha bir infaz kurumunda devlete emanet edilen bir kişi ölüme gitmiş ya da gönderilmiştir. Daha sonra yapılan tetkiklerde kalp krizi olmadığı ortaya çıktı. Zehirlenme şüphesi gündeme geldi. Kozinoğlu'nun nasıl öldüğü, Silivri'de yatan herkesin güvenliği için büyük önem taşımaktadır. Bu hapishanede yakını bulunan herkes endişe içindedir.

-CHP İzmir Milletvekili Aytun Çıray da üç ay önce Haberal'ı bir grup milletvekiliyle ziyaret ettikten sonra şunları söyledi:

"Haberal'ın ve benzeri durumda olan tutukluların içinde bulunduğu ortam nedeniyle hayati tehlike içinde olduklarını tutanakla tespit ettik. Tutanağın daha üçüncü ayında doğrulanması ve Kozinoğlu'nun hayatını eksik müdahaleden kaybetmesi insan haklarına aykırıdır. Şimdi soruyoruz, sıra kimde? Kozinoğlu göz göre göre öldürüldü. Revirde ne tıbbi donanım var, ne de uzman. İyi niyetli çabalarına karşın pratisyen hekimin elinden bir şey gelmiyor.[50] *Mecburen hastaneye sevk ediyor. Adalet Bakanlığı'nın açıklamasına göre Silivri Devlet Hastanesi'nde de uzman yok, bir başka pratisyen hekim müdahale ediyor. Bu ölüm hukuki ve insani ihmal sonucunda gerçekleşmiştir. Baş sorumlusu Adalet Bakanı'dır."*

50 Pratisyen hekim de reviri saat 17.00'de terk etmektedir.

-Silivri Ceza ve Tevkifevleri'nde 08 Ağustos 2011 tarihinde CHP'liler tarafından hazırlanan tutanağın tam metni şöyle:

"08.08.2011 tarihinde Silivri Ceza ve Tevkifevleri'nde CHP Grup Başkanvekilleri Emine Ülker Tarhan, Muharrem İnce, Zonguldak Milletvekili Ali İhsan Köktürk, Samsun Milletvekili Ahmet İhsan Kalkavan ve İzmir Milletvekili Aytun Çıray birlikte tutuklu Zonguldak Milletvekili Prof. Dr. Mehmet Haberal'ı ziyaret ettiler. Bu ziyarette uzman tıp doktoru İzmir Milletvekili Dr. Çıray, tutuklu Zonguldak milletvekiline hastalığı konusunda kendisine konulan teşhisin ne olduğunu sordu. Haberal hastalığının strese bağlı 'Ventriküler Taşikardi' olduğunu söyledi. Bunun üzerine Çıray, Silivri Ceza ve Tevkifevleri'nde ilk müdahalenin yapıldığı revirde bulunan tıbbi donanım hakkında bilgi istedi ve revirde sadece steteskop ve tansiyon aleti dışında bir tıbbi cihaz olmadığı anlaşıldı. Durumun tam tespiti açısından Çıray, defibrilatör ve defibrilasyon uygulanmadan önce kullanılacak ilaçların olup olmadığını sordu. Olmadığı öğrenildi. Bunun üzerine Çıray'ın 'Ventriküler Taşikardi'nin her an fibrilasyona dönüşebileceği göz önüne alındığında Dr. Haberal'ın içinde bulunduğu ortam nedeni ile hayati tehlike içinde olduğunu ifade etmesi üzerine, bu durumun tutanak altına alınmasına karar verildi."

-2. Ergenekon davasının Silivri'de görülen 22 Kasım 2011 tarihli duruşmasında eski İnönü Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu'nun ibret vesikası olan savunmasından bir bölümü aşağıya alıyorum:

"Bundan önce yine mesleğimle ilgili olarak yapmış olduğum bir konuşmada son olarak tahliye olan ve kendisini ilk kez burada tanıdığım Mehmet Koral'ın bana göstermiş olduğu ve 20'ye ulaşan tansiyon değerlerini sayın heyetinize göstermiş ve bu yükseklikteki tansiyon değerlerinin tıbbi açıdan iki sonucu olacağını, bunlardan birinin kalp enfarktüsü, diğerinin ise beyin kanaması olduğunu ve her iki durumun da ani ölümle sonuçlanabileceğini ifade etmiştim. Bu nedenle bu tür hastaların ilgili uzman doktorların olduğu bir merkezde birkaç haftalık tedaviyle tansiyonlarının kontrol altına alınması gerektiğini arz etmiştim. Bu konuda sizleri bilimsel olarak inandıramadım. Ancak ismini bile ilk kez bu dava nedeniyle duyduğum Kâşif Kozinoğlu'nun, 20'ye ulaşan yüksek tansiyon sonucu enfarktüs geçirerek yaşamını kaybetmesi, bu konuda daha önce söylediklerimin tümüyle bilimsel bir gerçeğe dayandığını açıkça göstermektedir. (...)

"Sayın Başkan, Sayın Üyeler, Sayın Cumhuriyet Savcıları,

"Lütfen biraz düşününüz; bu dava sırasında onurlarına yediremeyerek intihar edenleri, onurlarına yediremeyerek hastalanıp ölenleri, ruh sağlığını kaybedenleri, beyin kanaması, kalp enfarktüsü geçirenleri, kanser olanları, ölümü bekleyenleri ve ölenleri düşününüz. Ve yine yaratılan bu korku ikliminde meslektaşlarımın hekimlik mesleğini korkmadan ve özgür bir şekilde yapamadıklarını düşününüz. Hekimlerin bu duruma gelmesinde hangi koşulların neden olduğunu düşününüz. Burada bulunan sanıklar arasında sanıyorum altı hastane ile en çok sayıda hastanede bulunan kişilerden biriyim. Yattığım bütün hastanelerde, meslektaşlarımın yüzlerinde, gözlerinde, tutum ve davranışlarında ve hatta ses tonlarındaki korkuyu ve tedirginliği gördüm. Hangi hekim bu koşullar altında mesleğini layığıyla yapabilir ki.

"Belki de çok az bir kısmı. Bir tıp akademisyeni olarak söylemek isterim ki, bu davalar çerçevesinde yargılanan sanıklarla ilgili hekimlerin kanaatleri, hastanelerin heyet raporları ve de özellikle Adli Tıp Kurumu raporlarının bu korku iklimi altında bilimsel geçerliliği artık kalmamıştır. Artık bilimsel bir değer taşımayan bu kanaat ve raporların hukuki bir değer taşıdığını iddia etmek, hukukun bilimsel bir temele dayanmadığını iddia etmekle eş anlamlıdır.

"Bu yargılama esnasında sadece sanıkların değil, sanık yakınlarının da beden ve ruh sağlıklarını nasıl kaybettiklerini gördüğümde veya bunları duyduğumda sanıkların beyin kanaması, kalp enfarktüsü geçirmesine, kanser olmasına ve nihayet ölümlerine şahit olduğumda, isyan ediyorum ve sadece hekimliğimden değil, insanlığımdan da utanıyorum. Ancak benim tıbbi bilimsel açıklamalarımın, sayın heyetinizce bir sivrisinek vızıltısı kadar bile dikkate alınmadığını görsem de, ben mesleki açıdan sorumluluğumun gereğini yapmaya devam edeceğim."

Yukarıdaki listenin çok eksik olduğunu biliyorum. Çünkü bunlar basına yansıyanlar ve basından benim derleyebildiğim bilgiler. Basına yansıyıp da benim gözümden kaçanlar da vardır.

II.4.26. Bunca Gaddarlığın Sebebi: Esaret Şartlarını Ağırlaştırarak "Çözülme" Yaratma Hesabı

Kuşkusuz bu tabloyu yaratan rejim, hukuk değil, zulüm!

"Biz adamı böyle yaparız" düşmanlığı...

"Zulm ile abad olanın ahiri berbad olur."

Tutukluluk hallerinin uzatılmasının altındaki en önemli sebep, herhalde belki bir iki kişi çektiklerine dayanamaz, birbirlerine düşerler, konuşurlar ümidi. Ama birbirinden farklı zaman ve yerlerde ifadesi alınan 195 kişi, diğerlerinin ne söylediğini bilmeden, aşağı yukarı aynı ifadeyi verdiler: *"Balyoz'dan filan haberimiz yoktur. Biz verilen emir gereği 1. Ordu Komutanlığı'nın Plan Seminerine katıldık."*

Çünkü durum bu.

Olan biten bu.

II.4.27. İmzasız Belgeler: "Asrın Davası"nda Esas Delil; "Asrın Davası"nı Savunana Değince: Hiçbir Hukuki Değeri Yok

Bu arada el ve ayaklarımdaki ağrı, yanma ve uyuşukluklar devam ediyor. Sağ elimle bir şeyi tutamıyorum, 10-15 saniye sonra elimden düşüyor. Ayak yanmalarından geceleri iki-üç defa kalkıp ayaklarımı soğuk su ile yıkıyorum. Ağrı ise insanın içini bayıltıyor. Ağrıkesici alıyorum, 3-5 saat sonra hükmü geçince yine başlıyor. Böbrek ve kalp ilaçlarını etkiliyor diye ağrıkesicilere de müsaade etmiyorlar. Hastane koridorunda yürümeme izin verdiler. Tutuna tutuna yürüyorum. Bahçeye çıkmama izin vermiyorlar, düşerim diye. Ne hallere düştük.

Aklıma Neyzen Tevfik geldi:

"Bir hazakatzedeyim her yanımı tıp tepti benim
40 katır tepse yıkılmazdı şu naçiz bedenim"

Bugünkü halimize de şükür. Hiç değilse ayaktayız. Doktorlar sağ olsun.

Devlet Bakanı Hayati Yazıcı'nın bir e-mail ile yeğenine torpil istediği ortaya atıldı CHP tarafından. Hemen yalanlandı tabii ki. Bakanın o isimde bir maili, hatta yeğeni olmadığı karşı atak olarak kullanıldı.

Peki, Balyoz denen saçmalık tamamen imzasız ihbar mektupları, bilgisayar çıktıları üzerine kurulmamış mı? O zaman sesini çıkarmayanlar şimdi neden "böyle delil olur mu" diye bas bas bağırıyorlar?

"Mail atıldı Komutanlar hapse atıldı
Mail atıldı profesörler tutuklandı
Mail atıldı gazeteciler içeri tıkıldı
Mail atıldı kozmik odaya girildi
...

Mail atıldı donanmaya girildi
Mail atıldı Teğmenler suikastçı oldu
Mail atıldı Yüzbaşılar eroinci oldu
Mail atıldı Binbaşılar pornocu oldu,

Mail atıldı Generaller terörist oldu
Mail atıldı subay eşlerine iftira atıldı
Mail atıldı, subaylar kafasına sıktı.

Mevzuun hayati olması için muhatabın Hayati olması gerekiyormuş demek ki."[51]

Cumhuriyet'ten Orhan Bursalı da köşe yazısında "Bu ne kıyamet sayın iktidar ve yandaşları" başlığı altında görüşünü özetle şöyle açıkladı:

"... Bu ne kıyamet sayın iktidar ve yandaşları. Türkiye üç-dört yıldır sahtekâr duyumlarla suçlanan ve hapislerde yatan insanlarla dolu. Üstelik, kimlikleri bilinmeyen bir ihbar mekanizmasının yaptığı suçlamalarla. İmzasız, bilgisayarda yazılmış, kimlerin yazdığı belli olmayan, ıslak imzası bulunmayan kâğıt parçaları delil yerine geçiyor ve insanlarımız 3-4 yıldır hücrelerde süründürülüyor. Acaba Hayati Yazıcı, kendi durumundan, Ergenekon ve Balyoz davaları sanıkları için bir sonuç çıkartır ve empati yapabilir mi? Hiç sanmıyorum..."[52]

II.4.28. Bu Davanın Delilleri: İmzasız İhbarlar, Sahte CD, Gizli Tanık, Tahmin, Rüya...

Erzincan davasının dünkü oturumunda gizli tanık Munzur'un ifadelerinden aşağıya çıkardıklarım bu davanın komediden de öte hokkabazlığa dönüştüğünü açıkça göstermektedir:

"Munzur, Çiçek'in Erzincan'a ne zaman geldiğini söyleyemedi. 'Hava nasıldı?' sorusu üzerine 'Havalar ne sıcak ne soğuktu, ortasıydı' yanıtını verdi. Oysa gizli tanık Munzur, Erzurum Savcılığı'na verdiği ifadede, Dursun Çiçek Erzincan'a geldiği zaman yerlerde kar olduğunu iddia etmişti.

"Dursun Çiçek, tanığa kendisini nasıl teşhis ettiğini sordu. Munzur, Dursun Çiçek'i Savcılıktaki sivil giyimli fotoğraftan teşhis ettiğini söyledi. Oysa Savcılıktaki fotoğraf Dursun Çiçek'in beyaz denizci üniformalı fotoğrafıydı.

51 Yılmaz Özdil, "Hayati", *Hürriyet*, 14 Mayıs 2011.
52 Orhan Bursalı, "Demek ki 'Çıkar' Büyük", *Cumhuriyet*, 13 Mayıs 2011.

"Gizli tanık Munzur, Dursun Çiçek'in sorusu üzerine para için gizli tanıklık yaptığını da kabul etti. Çiçek, Gizli tanık Munzur'un, 'Bir insanın maddi gücü yerinde değilse bazı şeyler yapabilir' sözünü hatırlattı ve 'Bu beyanınız gizli tanık olmanız için de geçerli mi?' diye sordu. Munzur, 'Aynen' diye cevapladı.

"Davanın bir önceki duruşmasında da Erzincan Ergenekon davası gizli tanığı Efe dinlenmiş ve o da çelişkili ifadeler kullanmıştı. Efe, denizci olan Çiçek'i yeşil üniformayla gördüğünü iddia etmiş ve bu yalanlanınca 'beyaz üniformaydı' demişti. Denizcilerin kışın siyah üniforma giydiği hatırlatılınca da susmayı tercih etmişti."[53]

Albay Dursun Çiçek'in kızı Avukat İrem Çiçek'in 2 Ağustos 2011'de twitter'dan bildirdikleri: Munzur'un sorgusu devam ediyor.

"Soru: *Doğum tarihiniz?*
Cevap: Hatırlamıyorum, üzerinden çok zaman geçti.

Soru: *İfadende en kıdemli komutan Dursun Çiçek demiştin. Ancak Org. Ergin Saygun'un da yanınızda olduğunu söylüyorsun.*
Cevap: Şimdi şöyle. Benim kafede Yaşar Baş içeri girince, Ergin Saygun ayağa kalktı, herkes ayağa kalktı, ancak Dursun Çiçek kalkmadı.

Soru: *Şimdi bir albay ayağa kalkmıyor, ama bir orgeneral kalkıyor öyle mi? Orgeneral olsa da Dursun Çiçek'e mi hürmet ediyorlar?*
Cevap:-

Soru: Sen askerlik yaptın mı Munzur?
Cevap: Evet.

Soru: *'Bir orgenerali ben havaalanında şahsi arabamla karşıladım, yanımda da çavuş vardı' diyorsun doğru mu?*
Cevap: Evet.

Soru: *Bu orgeneral başka bir komutanı ziyarete gelmiş, kendisini bir kafe garsonu mu karşılamış yani?*
Cevap: Evet, ne var?

53 "Dursun Çiçek gizli tanığa zor anlar yaşattı", *ulusalkanal.com.tr* ve *gizlibelge.wordpress.com*, 1 Ağustos 2011.

Soru: *Hırsızlıktan hüküm giymişsin ve psikolojik tedavi görmüşsün, doğru mu?*

Cevap: Evet, psikolojim bozuk, beş yıldır eve gitmiyorum."

Bu daha uzayıp gidiyor. Tam bir mizah şaheseri... Bu, diğer gizli tanık Efe'yi de geçmiş. Tutanaklar yayımlanınca kaçırdığımız noktaları da görürüz.

Daha önce de gündemde tutulan benimle ilgili bir başka iddia Andıç iddianamesine de girmiş. Yine isimsiz bir ihbar mektubu:

"2007 Eylül ayında dönemin Gnkur. II. Bşk. Org. Ergin Saygun'un emri gereği, üniversitelerden bir kısım akademisyen ve CHP yönetiminden bazı politikacıların desteği ile dönemin Gnkur. Hrk. Bşk. Nusret Taşdeler'in himayesinde Gnkr. Bilgi Ds. D. Bşk.lığında görevli Dursun Çiçek, Sedat Özüer, İlker Ziya Göktaş ve Fuat Selvi tarafından kamuoyunu yönlendirme maksatlı çeşitli belgeler hazırlandığına tanık oldum. Bu konuda bir örnek olması bakımından bahse konu cunta tarafından hazırlanmış bir çalışma EK-B'de sunulmuştur. Altında imza olmamasının sebebi evrakın elektronik ortamdan gönderilmiş olmasından kaynaklanmıştır."

Savcılığın bu belgeyi sorması üzerine Genelkurmay Başkanlığı, *"kayıtlarda böyle bir belgeye rastlanmadığı, Askeri Savcılık tarafından düzenlenen 12 Mayıs 2010 tarihli iddianamede söz konusu belgenin tamamen sahte olarak düzenlenmiş olduğu kanaatine varıldığı belirtilmiştir"* şeklinde cevaplıyor.

Savcılık da "*resmen yazılmamışsa o zaman cunta yazmıştır*" diye kararını vermiş.

Buyrun buradan yakın.

Bir ceza davası düşünün ki, delil olarak kaynağı belli olmayan bir bulgu, imzasız ihbar mektubu, tahminler esas alınıyor ve koskoca insanlar hakkında müebbet hapis istemiyle dava açılıyor. Bir de bunu CHP'lilerle ve bazı akademisyenlerle beraber yazdığımız söyleniyor.

Ne denebilecek ise siz söyleyin!!!

Bu son konu aslında yeni değil. Ara ara gündeme değişik versiyonları ve değişik bağlantılarıyla gelir. Ancak bunların davaların nasıl ve hangi kanıt ve şahitlerle yürütüldüğünün yargı tarihine geçecek örnekleri olduğu da kesin.

Sonradan hatırladım. Bu konuyu bana Emniyet'te ifademi alırken sormuşlardı ve ben de böyle bir şeyden haberim yoktur mealinde bir

cevap vermiştim. Demek ki davaları da ellerindekilere göre dizayn ediyorlar.

Yukarıdaki imzasız ihbar mektubu Erzincan iddianamesinde de yer alıyor; hatta 7. Ergenekon iddianamesinde de. Demek ki İrtica ile Mücadele Planına beni de bir şekilde bulaştırmak için azami gayret sarf ediyorlar.

Her neyse.

Mahkeme Genelkurmay Başkanlığına Eylül 2007 tarihindeki ziyaretçilerimi sormuş. Onlar da cevap vermişler.[54] Tabii ki yok CHP'li, Akademisyen filan.

Aynı şey Munzur ve Efe isimli gizli tanıklar için de geçerli. Erzincan'da İstanbul'dakinden büyük bir seminer yapıldı ve bu seminere Ergin Saygun'da katıldı dediler. Mahkeme Genelkurmay Başkanlığına yazı yazdı ve 3. Ordu bölgesindeki seminerlere katılanların isimlerini istedi. Gelen isimler arasında yine benim adım yok. Şimdi iftira davasını kime açacağız? Herhalde iki gizli tanığa.

II.4.29. YAŞ'a "İnternet Andıcı" Darbesi, "16. Dalga" ve Komutanların İstifası

29 Temmuz 2011

İnternet Andıcı iddianamesini mahkeme kabul etti ve savcı hemen iddianamede adı geçen 22 kişi hakkında yakalama kararı talep etti.[55] Yargının bir kısmı yakalama kararında ısrar ederek usul hatası işliyor ve işlemekte ısrar ediyor. Yakalama kararının kimler için çıkarılacağını yukarıda yazdım. Bu sefer E. Org. Hasan Iğsız'ın yanında, Ege Ordu Komutanı Org. Nusret Taşdeler, 6. Kolordu Komutanı Korgeneral Mehmet Eröz, Genelkurmay İstihbarat Başkanı Korgeneral İ. H. Pekin, Tümgeneral Mustafa Bakıcı, Genelkurmay Adli Müşaviri Tümg. Hıfzı Çubuklu da var. Bunların içinde Şûra'ya girecekler var. İki gün kala yakalama kararı çıkarmak, geçen seneki Şûra öncesinde çıkarılan 102 yakalama kararını çağrıştırıyor.

54 Gnkur. Bşk.lığının, 13. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığına gönderdiği 16 Mart 2012 tarih ve ADMÜŞ: 9140-1-12/H.A.sayılı yazısı.

55 TSK'ye yönelik ve "Hükümet aleyhine kara propaganda yapmak amacıyla Genelkurmay odaklı internet siteleri kurmak" iddiasıyla açılan ve "İnternet Andıcı" adı verilen yeni dava kapsamında, İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, iddianamenin kabulüyle birlikte 7'si muvazzaf 20 subay ve 2 sivil memur hakkında tutuklama ve yakalama kararı alındı. Dava soruşturması, Kasım 2009'da "Meçhul Bir Subay"ın bir ihbar e-mail'i ile başlatılmıştı (29 Temmuz 2011 tarihli gazeteler). (Y.N.)

Şûra sıkıntısı aşılamadı ve Genelkurmay Başkanı ile Kuvvet Komutanlarının hepsi istifa etti. Belli saftaki basın, *"Demokrasiyi taşıyamadılar"*,[56] *"4 general değil, diğerleri de istifa etsin... % 50'ye kadar yolu var..."*,[57] "düşük yoğunluklu bir savaş yaşanırken bırakıp kaçılır mı" gibi laflar ettiler.

Jandarma Genel Komutanı istifa etmedi. Ve gece Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na ardından da ertesi gün Genelkurmay Başkan Vekilliğine atandı.

YAŞ planlandığı şekilde toplanacak.

Gazete ve TV'lere göre bunlar beklenen gelişmelerdi. Hükümetin de bu gelişmelere hazırlıklı olduğu ve bazı hazırlıkları önceden tamamlamış olduğu kanısı yaygın.

Bütün bu hayhuy arasında güme giden bir haber var. İmralı sakini hem Kandil'in hem de Hükümetin kendisini kullandığını ileri sürerek, "süreçten" çekildiğini açıkladı, *"Artık benden bir şey beklemeyin"* dedi.

Bu enteresan, çünkü devlet Kandil ile görüşmek istediğinde, Karayılan "Önderimiz Apo'dur" diyerek İmralı'yı adres göstermişti. Demek ki BDP ve PKK kendi planlarını uygulayabilmek için kendileriyle görüşenleri oyalamışlar, "Görüşmeciler" de yanlış yerden medet ummuşlar.

Bizdeki romantik demokratlar da, "APO bir realitedir, Kürt sorununun çözümüne APO mutlaka dahil edilmelidir" şeklindeki sözleriyle meselenin ne kadar dışında olduklarını, hem İmralı'daki teröristbaşının hem de PKK'nın, bazı Batılı ülkelerin maşaları ve kuklaları olduğunu anlamamış gözüküyorlar.

II.4.30. YAŞ'a İkinci Tuzak Davalar ve Tutuklamalar

1 Ağustos 2011

Bugünkü bazı basın organlarında, aynı kalemden çıktığı belli olan bir haber yayımlandı. "Büyükanıt onayladı, Başbuğ güncelledi" başlığıyla yayımlanan bu habere göre:

"'Islak İmza' ve 'İnternet Andıcı' belgelerinin beş yılı kapsayan bir planın ürünü olarak hazırlandığı ortaya çıktı. Planın 2007-2012 tarihlerini kapsadığı belirlendi. 22 Temmuz 2007 seçimleri ile 28 Ağustos 2007 Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrasında 26 Eylül 2007 tarihinde Genelkurmay Harekât Başkanlığı tarafından hazırlanan 'Bilgi Destek

56 *Taraf* gazetesinin 30 Temmuz 2011 tarihli manşeti.

57 Abdurrahman Dilipak, "Gölge etmeyin başka ihsan istemiyoruz", *Yeni Akit*, 30 Temmuz 2011.

Planı'nın dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Org. Ergin Saygun tarafından paraflandığı ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt tarafından onaylandığı belirtildi. Plan 'Eylem Planı' adıyla Kasım 2008'de güncellenerek Genelkurmay 2. Başkanı Org. Hasan Iğsız tarafından paraflandı ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'un onayı ile uygulamaya kondu."[58]

Anlaşıldığı kadarıyla birçok şeyi birbirine bağlamaya çalışıyorlar. Bunların neye göre dizayn edildiğini, bu konuda ne tür belge ve bilgilerin bulunduğunu bilmiyorum. YAŞ'ın toplandığı ve "Islak İmza" denen davanın yeni bir duruşmasının başladığı güne denk getirilmesi tesadüf müdür, bilmiyorum.

II.4.31. Peşimi Bırakmama Konusunda Hastalıklarımla Mahkeme Arasındaki Yarış

17 Ağustos 2011

İki üç gün önce doktorların müsaadesiyle aylardan sonra ilk defa hastane bahçesine çıktım. Nermin'in ve bastonumun desteğiyle biraz yürüdüm, ama ayaklarda takat kalmamış. 200-300 metre sonra arkadan gelen tekerlekli iskemleye oturmak zorunda kaldım. Doktorlar bu yorgunluğun kalpten olduğuna karar vermek için erken olduğunu, nefesiz kalma vb. gibi bir durum olursa yürüyüşü hemen durdurmamı söylediler.

Nöropati sıkıntısı iyice arttı. Ayaklarımdaki ağrı ve yanmalardan uyku uyuyamıyorum. Verdikleri ve benim ağrıkesici olarak kullandığım ilaçlar böbrekleri etkiledi. Üre ve kreatin arttı. İlaçları kestiler, ağrılara ve yanmaya dayanmak mümkün değil. Bir ikisini değiştirip yine başladık.

Doktorlar da şaşırdı. Sağ elimdeki uyuşukluğa cerrahi bir müdahaleye isteksizler. Aylardır uğraşıp yavaş yavaş stabil hale gelmeye başlayan kan değerleri tekrar alt üst olacak diye endişeleniyorlar muhtemelen. Her iki elime de eldiven gibi sıkılığı ayarlanabilen bileklik benzeri bir şey takıyorum. Sağlık durumu böyle.

13 Eylül 2011

Sağlık sıkıntılarım devam ediyor. Yürüyüşlerde hafif meyillerde tıkanıyorum. Nermin'in de astımı olduğu için hızlı yürüyemiyoruz. Bu-

58 *Sabah,* Mutlu Çölgeçen'in haberi," Büyükanıt onayladı Başbuğ güncelledi", 1 Ağustos 2011.

na rağmen nefesimin kesilmesi endişelendiriyor. Yürürken nabız ölçme aletimi takıyorum. Kısacık bir meyilde nabız 140-150 oluyor, durmazsam 165'e çıkıyor. Bunun üzerine iki kere yürürken holter cihazı taktılar. O da aynı sonucu verdi. İki üç defa zatürre geçirdiğim için ciğerlerimde yapışıklık ve kronik bronşit var. Nefesimin daralması kalpten mi, yoksa akciğerden mi onun için bir test yapacaklar. Dün Nörolojiden gelip ayaklarıma baktılar. Yoğun ağrıkesici kullanma sonucu sağ ayak sanki biraz hafifledi de sol taraf kötü. Ağrılar dizin üzerine çıkmaya başladı. Yine sol dizin üzerinde aşağı yukarı bir karışlık bir bölge tamamen keçeleşti. Muayene sonucu sol bacakta güç kaybı olduğunu söylediler, tomografi istediler. Mayıs ayında çekilmiş var, ama "Bu yeni bir durum, yeniden çekmek lazım" dediler. Bir tomografi 72 adet röntgen filmine eşit radyasyon veriyormuş. Benim kalp, akciğer, bel ve bacaklar hem de birkaç kere çekildiğine göre, radyasyon bakımından Japonya'daki Fukuşima reaktörüne döndüm herhalde. Çekilen tomografide belde ve omurilikte bir şeyler bulduılar, ama bunlar bacaktaki keçeleşmeyi yapmazmış.

Bu arada mahkeme 26 Ağustos'ta ara kararla tutukluluğun devamına karar verdi. Benimle ilgili olarak da GATA'dan bütün tedavi evraklarının istenmesine ve bunların mahkeme tarafından Adli Tıp'a gönderilerek yatarak tedavi edilmeme gerek olup olmadığına dair görüş istenmesine karar verdi. Keşke daha önce isteselerdi.

II.4.32. TMK

24 Eylül 2011

Yine bir terörle mücadele kanunu tartışması başladı. Tamamen kaldıralım diyenler var, bazı maddeleri değişsin diyenler de.

Bazı maddelerinde kökten değişiklik yapmak gerektiğini söyleyenler vardır.

Bunların hepsi doğru olabilir.

Bu meselenin hukuki yönüdür, ancak şurası muhakkaktır ki, bugünkü Terörle Mücadele Kanunu terörle mücadele için yetersizdir. Ben arazide teröristle uğraşan, yol kontrolü yapanları, ev araması ve köy araması yapmak isteyen veya zorunda kalan güvenlik güçlerinin almaları gereken izinleri ve bu izinlerin alınmasındaki güçlüklerden bahsediyorum. Yoksa davaları belli görev ve yetki alanlarına çekebilmek için her şeye terör, herkese terörist denmesini kastetmiyorum.

Burada bunun münakaşasını yapmak istemem, yalnız bir Terörle Mücadele Yüksek Kurulu toplantısında aynı konu görüşmeye açıldığında, İngiltere'nin kendi terörle mücadele yasasını yeterli görmeyip yeni bir yasa hazırlama aşamasında olduğunu hatırlatarak, bizde de benzer bir şey yapılamayacak ise, İngiltere'nin yetersiz bulduğu Terörle Mücadele Yasası'nın alınmasını önerdiğimi söylemekle yetineceğim.

II.4.33. İddianamenin, "Darbe Uzmanı" Köşe Yazarlarının ve "TV Mahkemeleri" Kadrosunun, Her Biri Diğerini Geçersiz Kılan İddiaları

25 Eylül 2011

Bu seminer ve Balyoz serisi planlarla ilgili çok şey söylendi ve yazıldı. Bunlar bir araya getirildiğinde veya birbirine eklendiğinde ortaya ilginç sorular çıkmaktadır. Davanın selameti açısından bu konuların mutlaka açıklığa kavuşturulması ve soruların cevaplarının bulunması gerekmektedir.

II.4.33.1. E. Orgeneral ve Sivillerin Yapacağı Darbe Söylentileri

İddianame s.384'te yer aldığı şekilde, 1. Ordu Komutanı Org. Çetin Doğan, Mayıs'ın son haftasında zamanın Genelkurmay Başkanı'nın kendisine *"1. Ordu içinde bazı emekli orgenerallerin ve bazı sivillerin bulunduğu bir grup tarafından ihtilal hazırlıkları yapıldığı yolunda bilgiler geldiğini ve bunun doğru olup olmadığını"* sorduğunu ifade etmektedir. Burada dikkati çeken konu, sadece emekli orgenerallerden ve sivillerden bahsedilmiş olmasıdır. Birliklerle veya seminerle ilgili hiçbir şey yoktur. Seminer endişesinin ortadan kalktığı görülmektedir. Ancak bu durum akla bazı sorular getirmektedir:

Balyoz sanıkları arasında o zamanki durumları itibariyle emekli orgeneral ve siviller bulunmamaktadır. O zaman bu darbeyi yapacak olan emekli orgeneraller ve siviller kimlerdir?

Bu kişilerin yapacağı darbe nedir, içinde kimler vardır? Komutanları işin içinde değilse, üç beş sivil ve emekli koca bir orduyu nasıl darbeye teşebbüs ettirebilir?

Konu neden bizimle ilgili iddianamede yer almaktadır, birileri bizleri bu iddialara mı bulaştırmaya çabalamaktadır?

II.4.33.2. Dönemin KKK, Hangi Darbe Girişimini Önlemiş

İddianamenin aynı sayfasında darbenin gerçekleşmemesinde dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı'nın (Aytaç Yalman'ın) rolü olduğu, hatta bu durumla ilgili olarak "şüpheli Çetin Doğan'ın kendisine ağır ithamlarda bulunduğu" yolunda ifadeler yer almaktadır.

Önlenen darbe nedir?

Balyoz mudur yoksa başka bir şey midir?

-Darbeyi Nasıl ve Ne yaparak Önlemiş, Belli Değil

Kara Kuvvetleri Komutanı darbeyi nasıl ve ne yaparak önlemiştir?

-Önlenen Darbe Girişimiyle İlgili Neden 8 Yıl Tahkikat Açılmamış, Belli Değil

Ortada bir darbe tehlikesi varsa, neden bu konuda adli ve idari tahkikat yapılmamıştır?

II.4.33.3. Darbeyi Önlediği İddia Edilen KKK: "Bilgim Yok!"

Zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı Emekli Orgeneral Sayın Aytaç Yalman, Sayın Tufan Türenç ile yaptığı ve 28 Nisan 2011 tarihli *Hürriyet* gazetesinde "Arkadaşlarım Suçsuzdur" başlığı altında yayımlanan söyleşide, *"dava konusu bilgi ve belgeye sahip olmadığını özellikle belirtmek istediğini"* açıklamıştır. Hal bu ise, iddianameye *"darbeyi Kara Kuvvetleri Komutanı önledi"* ifadelerini kim, hangi bulgulara ve delillere göre yazmıştır?

II.4.33.4. İddianame: "Bazı Kişiler", "Bazı Gazeteciler", "Birtakım Bilgiler"

İddianamede (s.384 ve 437), *"TSK üst kademelerinde yer alan kişilerin ve bazı gazetecilerin, AKP hükümetinin seçimle işbaşına gelmesinden çok kısa bir süre sonra, henüz 2003 yılının ilk aylarından başlamak üzere, olası bir askeri müdahaleyle ilgili birtakım bilgileri olduğu"* şeklinde ifadeler yer almaktadır. Bu *"kişiler"* ve *"bazı gazeteciler"* kimlerdir? *"Birtakım bilgiler"* ne demektir? Dedikodudan öteye geçmeyen bu ifadelerin açıklığa kavuşturulması şarttır.

Ceza davalarının dedikodulara değil maddi delillere dayanması gerektiğini hatırlatmak istiyorum.

II.4.33.5. Genelkurmay'ın, MİT'in, Emniyet'in Bilgisi Dışındaki Plan

Genelkurmay Başkanlığı'nın, MİT Müsteşarlığı'nın ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün Balyoz Planı hakkında "Bilgimiz yok" dedikleri dikkate alınırsa, bu bahsedilen askeri müdahale nedir?

Kurgu, aslında bu kadar değildir.

İfadem alınırken de 2003 yılından çok sonrasıyla ilgili sorular soruldu. Hükümet aleyhindeki faaliyetlere daha sonra da devam ettiğim yaklaşımı.

II.4.34. Delik Deşik Olan Kurguyu Uygulamadaki Israrın Amacı

3 Ekim 2011 tarihinde yapılan 2. Balyoz duruşmasında ise her iki Balyoz davasının birleştirilmesine karar verildi. Amaç, bir kez daha vurgulamak gerekiyor, "darbe" faaliyetlerinin 2003 yılından sonra da devam ettiği kanısı yaratmak, bunu "Erzincan Ergenekon'u", "Islak İmza", "Psikolojik Harekât Planı" ve "İnternet Andıcı" davalarına bağlayarak Silahlı Kuvvetler içinde darbe heveslisi bir cunta olduğunu iddia etmek.

Kurgu bu.

Ana plan bu.

Bunun için de gizli tanık, evrak ve delil üretme, hukuk dışına çıkma vb. her yol mubah sayılarak çalışılmaktadır.

Bu davada üzerinde çok çalışılmış, çok emek verilmiş bir kurguyla karşı karşıya olduğumuz muhakkaktır. İşin burada konuşulan veya iddianamede yer alanlardan daha farklı boyutları olduğu muhakkaktır. Ancak "mükemmel suç yoktur" prensibini doğrularcasına, bu sahtekârlığı kurgulayanların sayısız hatalarının sadece bir veya iki tanesi bile bütün iddiaları çürütmeye yeterlidir.

Kurgu örneklerinden birkaç misal vermek istiyorum.

Erzincan davasındaki Munzur isimli gizli tanığın 2009 yılında ben 1. Ordu Komutanı iken beni Erzincan'da karşıladığı, kendisine ait olan pastanede beraber çay içip sohbet ettiğimiz yolundaki yalan ifadelerinin de bu kurgu veya tezgâhın bir parçası olduğu kesindir.

Aynı konu savcı olduğunu açıklayan Efe isimli gizli tanık tarafından da 23-25 Mayıs 2011 tarihlerinde yapılan duruşmada tekrarlanmış, daha da ileri gidilerek, Erzincan'da yapılan seminere iştirak ettiğim iddia edilmiştir.

Tanımadığım ve beni tanıdıklarını sanmadığım bu kişileri, bu şekilde ifade vermeleri için kim yönlendirmektedir? Cevap basit, sahte CD'leri kim hazırlamışsa onlar...

Mesela daha önce bahsettiğim gibi, 23 Mayıs 2003 tarihinde bir gazetede yayımlanan "Genç subaylar rahatsız" isimli haberde,[59] "genç subayların" yayımladığı iddia edilen bildiride "rahatsızlık" yaratan konulardan biri meyanında Türkiye'nin NATO Askeri Temsilcisi olarak bana da yer verilmiştir. Bunu haber yapan, kaynağının çok kuvvetli olduğunu söylemiştir.

İki siyasi parti başkanına Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde, TBMM'ye girmemelerini benim telkin ettiğimi, Ulus Çarşısı'nın bombalanmasını benim planladığımı, emeklilik için her türlü hazırlığımı tamamlamış, evimi yerleştirmişken Genelkurmay Başkanı'nı istifaya zorlayıp yerine geçmek için belge düzenlediğimi söylediler; Ergenekon'un başıdır dediler. Ankara'dan çok uzaklarda, Doğu'da tugay komutanlığı görevimi yapıyor olmama rağmen, 28 Şubat'ın beynidir dediler. 367 krizini benim yarattığımı yazdılar.

Burada saymama gerek olmayan ve bir kısmı da yargıya intikal etmiş ve edecek olan başka iddialar, bu kurgu ve tezgâh içinde şahsıma yönelik özel bir çaba sarf edilmekte olduğunu da ortaya koymaktadır.

II.4.35. Hastalıklar da Operasyonlar Gibi Dalga Dalga Geliyorlar

14 Ekim 2011

6 Ekim günü aniden ateşim 39'a çıktı. Başka hiçbir belirti yok. Testler vs. ertesi gün 39,5. Kalp kapakçığına virüs yerleşmişse telaşı başladı. Onunla ilgili tahlil, ekografi vs. yapıldı. Türlü kan ve idrar kültürlerinden mikrop üretilmeye çalışıldı. Tam emin olmak için hortum yutturup bir de öyle baktılar kalbe.

Allahtan bir şey çıkmadı. Yine damar yolu açıldı, damardan antibiyotikler, ateş düşürücüler gitmeye başladı.

39,5'ta galiba hafif kendimden geçmişim, bazı şeyleri hatırlamıyorum. Nermin ateşim yükselince kendisine fevkalade kibar davrandığımı söyledi. Nezaket ile yüksek ateş doğrudan ilintili demek ki.

Bugün itibariyle ateş düştü, ama ilaçlara devam. Korkunç bir halsizlik var. Ayağa kalkacak halim yok.

15 Ekim 2011

Enterekok diye bir mikrop üremiş kan ve idrar kültürlerinde. 15 günü tamamlayana kadar çift antibiyotik tedavisine devam; kuvvetli olan

59 *Cumhuriyet*, 23 Mayıs 2003.

Vankomicin, diğeri Getamisin. Her iki ilaç da böbreğe zarar verme kapasitesinde olduğu için diüretikleri kestiler. Bu sefer ayaklarım şişti, su topladı, iki adım atınca nefes alamaz hale düştüm. Diüretiklere yeniden başlama kararı aldılar. Yürü diyorlar, ama dışarıda fırtınalar kopuyor. Zaten iki adım atınca nefes nefese kalıyorum.

4 Kasım 2011

Sağlığımız bir türlü düzelmiyor. Günde 17 ilaç kullanınca sonunda üre, kreatin ve potasyum normal sınırların çok üzerine çıktı. Bol su için diyorlar, ama zaten her gün 3-3,5 litre su içiyorum. Daha fazlasını içmem de mümkün değil. Durumu düzeltmek için bütün ilaçları kestiler. Sadece ayak ağrılarım için olan ile kan sulandırıcıyı kullanabilirsin dediler. Bir de insülin. Benim zaten canıma minnet. Ama diüretikleri kesince de iki günde ayaklar kütük gibi şişti. Yürüyelim, belki düzelir dedim, ama ciğerlerde su olunca nefes almam zorlaştı. Diüretikler üreyi en fazla artıran ilaç olduğu için vermek istemiyorlarmış, ancak başka çare kalmadı, bir tane alabilirsin dediler. Nefesim rahatlasın diye nebülatör ile bir ilaca başladılar. Karmakarışık yani. Potasyum yüksek diye diyeti yeniden ayarladılar, antipotasyum diye granül bir şey verdiler. Ancak yoğurda filan karıştırılıp yenebiliyor. Korkunç bir şey. Bir de yemek yiyemeyen hastalara verilen bir tür mamadan verdiler, bunu yiyeceksin dediler.

Ne derlerse onu yapıyoruz. Bu arada ayak ağrılarım dayanılmaz boyutlara çıktı. Fizik tedaviciler yine on günlük bir seans yapalım dediler, ona başladık.

Geçen pazartesi günü şekerim birden 40'a düştü. Biraz baygın kalmışım, çünkü ne olup bittiğini hatırlamıyorum. Bir ara Nermin'in ağzımı zorla açıp fincanla şekerli su içirdiğini hatırlıyorum.

"Komutanım, beni duyuyor musun?" sözleriyle kendime geldim. Başımda bir sürü doktor. Tipik bir hipoglisemi vakası.

Ama herkes çok telaşlanmış anladığım kadarıyla. En çok da Nermin. Kendimden geçtim dediğim zamanda gözlerim açık tavana bakarak yatıyormuşum, ölü gibi. Şimdi yatağın baş ucunda iki ayrı serum takılı hazır duruyor, her ihtimale karşı.

II.4.36. Davalar Hukuken Çöktü, Ama Siyaseten Devam Ettiriliyor

1 Aralık 2011

Dün sona eren duruşmada mahkeme yakalama ve tutuklama kararlarının kaldırılması yolundaki talepleri reddetti.

Bu zaten beklenen bir sonuçtur, çünkü tutukluluk kararlarının kalkması artık siyasi bir mesele haline gelmiştir. Balyoz'u kaldırsalar, Ergenekon'da Balbay ve Haberal var, KCK/PKK'lılar var. Ya hepsi kalkacak ya hiçbiri kalkmayacak. Bu da artık hâkimlerin kararına bağlı bir durum değil. Hapiste sekiz milletvekili varken bir kısmını bırak diğerlerini bırakma, kavga çıkar. Mesele hukuki değil, siyasi.

Adil yargılanma hakkının bir ihlali daha.

Konu hakkında tartışmalar sürüyor. Bazan Meclis TV'den toplantıları izliyorum. Gençten gözlüklü bir milletvekili, "Bu kişiler seçilmeden önce milletvekili değillerdi ki milletvekili oldukları için tahliye edilsinler" diyor.

Sebahat Tuncel ile Ahmet Türk seçilmeden önce milletvekili miydiler ki seçilince serbest bırakıldılar. Sebahat Tuncel'in durumu hukuk açısından ilginçtir.

22 Temmuz'da milletvekili seçilmiş ve 24 Temmuz da avukatının müracaatı üzerine serbest bırakılmıştır. Balyoz davasını da yürüten 10. Ağır Ceza mahkemesinin ilk kararı aynen şöyledir:

"Anayasanın 83'ncü maddesi gereğince, mahkememiz dava dosyasında sanık Sebahat Tuncel'in terör örgütüne üyelik suçundan bir milletvekili olarak Meclisin kararı olmadıkça tutukluluk haline ve yargılanmasına devam edilemeyecektir. Bu somut durumun değerlendirilmesi ile sanık Sebahat Tuncel'in bihakkın tahliyesine, derhal salıverilmesi için İstanbul Cumhuriyet başsavcılığına yazı yazılmasına karar verildi."[60]

Görüldüğü gibi, Balyoz davasına bakan 10. Ağır Ceza Mahkemesi Sebahat Tuncel hakkındaki tahliye kararın ilk gerekçesinde, adı geçenin seçilmiş olmakla milletvekili dokunulmazlığı kazandığını söylüyor.

Mahkeme iki gün sonra bu konuda tahliye gerekçesini değiştiren yeni bir karar açıkladı ve bu kararında ise, tahliye gerekçesini, *"... milletvekili seçilmiş olması, bu niteliği gereği kaçma ihtimalinin ve delil-*

60 Saygı Öztürk, "Sebahat Hanım'ı 'Milletvekili olan kişi kaçmaz' diye serbest bıraktılar", *Sözcü*, 22 Mayıs 2012.

*leri karartma ihtimalinin kalmamış olması"*na dayandırdı. Mahkeme kararları EK-2 ve EK-3'tedir.

200'de Sebahat Tuncel'e uygulanan hukuk, 2011'de BDP'den seçilen milletvekillerine uygulanmadı. Çünkü onlara uygulanırsa, Ergenekon rehini M. Haberal ve M. Balbay da tahliye edileceklerdi.

Görüldüğü gibi, ortada olan hukuk değil, neresinden baksan siyaset... Siyasetin de o gün başka bugün başka, ona başka buna başka olanı...

II.5. "Yeni TSK", "Yeni Anayasa"

II.5.1. İddialar, İddialar...

15 Eylül 2010

Referandum yapıldı, yüzde 58'e 42 evet çıktı. Siyasiler bunun siyasi partilerle bir ilgisi olmadığını, CHP'den evet diyenler olabileceği gibi AKP'den de hayır diyenler bulunabileceğini açıkladılar, ama nafile. Televizyon kanallarında ve gazete köşelerinde yüzde 42'nin CHP için başarı olduğu, Kılıçdaroğlu'nun yeni genel başkanlığa seçilmesine rağmen partiyi toparladığı yolunda beyanlar yapıldı.

Birkaç cılız ses yüzde 92'yle kabul edilmiş bir anayasanın yüzde 58 oyla değiştirildiğine dikkat çekti. Ama söylediklerinin pek hükmü olmadı.

İlginç bir gelişme de, Eylül 2010 ortalarında Ahmet Özal'ın, "Babam öldürüldü" iddiasıyla ortaya çıkması ve E. Org. Sabri Yirmibeşoğlu ile gazete sahibi Erol Simavi'yi bu işi yapanlar olarak göstermesi. Korkut Özal ise, T. Özal'ın zehirlenmiş olabileceğini ima ederek "Kardeşimin ağzından köpükler geliyordu" dedi.

Savcılık soruşturma başlattı. Sabri Paşa'nın ifade vermeye çağrılabileceği konuşuluyor.

Onun yerine vefat ettiği hastaneye sorsalar ya ne olduğunu.

Bu gelişmenin 12 Eylül nedeniyle Turgut Özal'ın da yargılanabileceği gündeme geldiği zaman ortaya çıkması enteresan bir tesadüf.

Tabii basın bu haberin üzerine hemen atladı, alışılageldiği şekilde telefon bağlantıları, "rahmetli babam" muhabbetleri, televizyon mahkemeleri ve fahri savcılar devreye girdi.

Sabri Paşa'yı 6-7 Eylül olaylarıyla da irtibatlandırdılar. *"Ben o zaman üsteğmen idim, bu işleri planlamış olmam mümkün değil"* dediyse de dinleyen kim?

Bir başka gelişme de, Ergenekon sanıklarından Emekli Alb. Arif'in kendisine ait olduğu iddia edilen bir ses kaydında, *"Org. Eşref Bitlis'i ben öldürttüm, JİTEM'i ben kurdum"* dediğinin iddia edilmesi oldu. Bu da gündeme taşındı. Alb. Arif aynı şeyleri mahkemede de tekrarladı. Biraz fazla bağırınca mahkeme başkanı "oksijeni fazla vermişsiniz galiba" dedi. Tekerlekli sandalyede, ağzında oksijen tüpünün marpucu, kanal kanal gezmeye başladı. *"JİTEM'i ben kurdum, 10.000 tüfek dağıttım, bir seferde 80 PKK'lı öldürdüm"* gibi şeyler söyledi.

II.5.2. TSK İçindeki "Cemaat İmamı" Kim?

30 Eylül 2010

Hanefi Avcı iki gün önce Karargâh Evleri soruşturması kapsamında "terör üyesi olmaktan" tutuklandı. Yazdıkları hakkında, basında yer alan haberlere göre, hiçbir araştırma ve inceleme yapılmadı. Sadece Genelkurmay Askeri Savcılığı tarafından ifadesi alındı, kitabındaki TSK ile ilgili ifadelerden ötürü.

Avcı TSK içindeki imamın adını savcıya verdiğini söyledi.

II.5.3. AB: İlle de "Yeni Anayasa"

1 Ekim 2010

Anayasa Mahkemesi Başkanı Kılıç, bugün basına yansıyan ifadelerinde, *"Değiştirilemez maddeler de değişebilmeli"* dedi.

"Bunları dondurmak doğru olmaz, anayasanın ilerlemesini engelliyoruz. Geriye götürecek konulara mani olmak lazım"[61] gibi laflar etti. Bu değiştirilemez 3 maddeye el attınız mı, işin sonu nereye gider, bilemezsiniz.

AB'nin "Yeni bir anayasa yazılsın" diye 2003'ten beri diretmesinin altında yatan da budur: Yeni anayasa denince, eski maddeleri yazmaya gerek kalmayacak. Eski maddelerden de, devletin üniter yapısını, toplumun tek millet karakterini koruyanları yeniye taşımamak...

Aslında AB'nin 2003'ten beri "Yeni anayasa" diye ısrar etmesinin pek çok sebebi var bana göre.

Biraz açalım.

61 *Habertürk* Ankara Temsilcisi Muharrem Sarıkaya ile konuşmasında açıkladığı görüş. Aktaran: Muharrem Sarıkaya, "Kılıç: İlk 3 madde dondurulamaz", *Habertürk*, 1 Ekim 2010 (Bu sözler, aynı tarihli gazetelerin haber sayfalarında da yer aldı).

II.5.4. AB ve ABD'deki Atatürk Karşıtlığı

AB ve ABD için temel mesele Atatürk'tür.[62]

Onlara göre *"Atatürk, zamanında önemli işler yapmış, ama şimdilerde artık miadı dolmuş, işlevi bitmiştir. Atatürkçülük bağnazlıktır, Türkiye'nin önünü tıkamakta, gelişmesini, modernleşmesini önlemektedir. Artık tarihin tozlu raflarındaki yerini almalı, kendinden öncekiler gibi zaman içinde kaybolup gitmelidir."* Onun için resimleri artık resmi yerlerden kaldırılmalı, yeni anayasadan Atatürk ve Atatürkçülükle ilgili hükümler çıkarılmalıdır.[63] İçimizden bazıları da bu görüşleri hararetle desteklemektedirler.

Halbuki kendinden olmayanı dışlayan aşırı milliyetçiliğin-ırkçılığın tarihte görülmemiş boyutlara ulaştığı Avrupa'nın bugün ihtiyaç duyduğu şey, herkesi kucaklayan Atatürk milliyetçiliği anlayışıdır.[64] Atatürk Milliyetçiliği kavramının kayıtlardan ve hafızalardan silinmesi sonucunda Türkiye'de etnik milliyetçilik şahlanır. Meseleyi etnik baza indirdiğinizde ise, iç çatışma, iç harp ve bölünme kaçınılmazdır.[65]

Ama bazılarına göre, "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir" diyen Ulu Önder'in ayırım yapmadan herkesi kucaklayan bu sözleri unutturulmalı, etnik ve mezhep çatışmaları körüklenerek, bu haliyle AB için yutamayacağı kadar büyük bir lokma olan (bundan "hazmetme kapasitesi" olarak bahsedilmektedir) Türkiye, güçlenip kuvvetlenmesi önlenerek Yugoslavya gibi kolay kontrol edilebilir ve yönetilebilir yeni devletlere bölünmelidir.[66]

62 Şimdilerde bu laf içimizdeki bazıları için de geçerlidir.

64 AB Türkiye raportörü Oostlander bu görüşleri 2003 yılında açıkça dile getirerek, taslak raporuna da "AB'nin resmi görüşü" olarak yazmış, yapılan büyük itirazlar üzerine nihai rapordan Atatürk karşıtı ifadeler çıkarılmıştır. AB'nin Türkiye raporlarının değişmeyen ikinci konusu ise "yeni bir anayasa" hazırlanmasıdır. "Atatürk'ün resimlerini kaldırın" diyen AB Türkiye Karma Parlamento Komisyonu Eş Başkan Yardımcısı AP Liberal Grup Üyesi Andrew Duff, "Avrupa Parlamentosu'ndaki Kürt Hakları Konferansları"nın değişmez katılımcılarındandır. Bir diğer müdavim olan "ABD İnsan Hakları Konseyi" Üyesi Kathryn Porter hakkında başka bölümlerde ayrıntılı bilgi mevcuttur.

65 Almanya'da Naziliğin hortladığını ve en son 4 Şubat 2008 tarihinde Ludwigshafen kentinde, Türklere ait bir binada kundaklama sonucu çıkan yangında Nazilerin 9 Türkü daha öldürdüklerini hatırlayalım.

66 Bugün çözüm için Kuzey İrlanda'yı model olarak önerenlerin, tahta perdelerle bölünmüş Belfast'ı ziyaret etmelerini öneririm.

66 Çeşitli vesilelerle konuştuğumuz yabancı muhataplarımız Türkiye'nin Avrupa'ya sığamayacak kadar büyük (Far too big) olduğunu açıkça ifade etmektedirler.

II.5.5. "TSK Yeniden ABD Politikalarına Çekilmeli"

Bunu yapabilmek için her şeyden önce, Atatürk ilke ve inkılâplarına yürekten bağlı Türk Silahlı Kuvvetleri'ni devreden çıkarmak lazımdır. Bunun için de, halkın Silahlı Kuvvetler'e olan güvenini sarsmak, itibarsızlaştırmak, tepkisizleştirmek yoluna gidilmiştir.

Bu, iki sebepten önemlidir.

Birincisi Avrupa'daki bütün ülkelerin silahlı kuvvetleri yüzde 70'lere varan indirimlere tabi tutulmuş, bazı faaliyetler birkaç ülke tarafından yürütülecek şekilde birleştirilmiştir. Çok fazla etkinliği kalmamış orduların karşısında TSK büyük bir güç ve bu ülkelerinin politikalarının uygulanması için bir tehdittir.

İkincisi, ABD'de 30-31 Mayıs 1998'de Ulusal Savunma Enstitüsü'nde düzenlenen ve Graham Fuller ile Henry Barkey'in hazırladığı "Türkiye Senaryoları"nın tartışıldığı seminerin sonuç raporundaki bir cümle: ***"Türk Silahlı Kuvvetleri yeniden ABD politikaları paraleline çekilmelidir."***[67]

II.5.6. Asker Olursa Vesayet, Sivil Olursa Demokrasi...

2 Ekim 2010

Konu konuyu açıyor, ama laf da öyle yerlere geliyor ki, bir şeyler söylememek mümkün değil.

Buralara Haşim Kılıç'ın sözlerinden geldik. Haşim Kılıç deyince de aklıma başka bir konu geldi. Askeri Mahkemelerdeki hâkim sınıfından olmayan üyelerin varlığına son verildi. Sebep, bu kişilerin hukukçu olmamaları. Disiplin mahkemelerinde bile mutlaka bir hukukçunun bulunması şart koşuldu. Sebep aynı. Ama Türkiye'nin en yüksek mahkemesi olan ve icabında Yüce Divan görevini de yürüten Anayasa Mahkemesi'nin başkanının hiç hukuk eğitimi olmadığını yukarıda yazmıştık. Ama görevini yürütüyor. Hatta AYM üyelerinin oybirliğiyle yine başkanlığa seçildi. Demek ki hukuk eğitimi görmeden de mahkemelerde görev alınabiliyormuş.

Enteresan bir konu daha var. Askeri Yüksek Yargı yani Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve Askeri Yargıtay kalksın, tek yargı olsun deniyor. Gerekçe yine tartışılabilir cinsten. "Efendim yukarıdan emir alır-

67 Türk basınında haberleri "Kıyamet senaryosu", "Dehşet senaryoları", "CIA'dan iç savaş senaryosu" gibi başlıklarla verilen bu seminer hakkında, bu kitabın III. Bölüm'ünün "III.2.4. Türkiye Senaryolarına Devam" başlığında ayrıntılı bilgi verilmiştir.

lar", "Albay general hakkında objektif karar verebilir mi?" diyenler oldu. Halbuki her iki mahkeme de, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi tarafından bile adil yargılama yapan yargı kurumları olarak kabul edilmişlerdir.

Lafım o değil.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri AB baskısıyla kaldırıldı. Gerekçe, içinde askerlerin olması. Asker olsa ne olacak, o da ayrı mesele ya. Bunlar hukuk eğitimi almış, senelerce hâkimlik savcılık yapmış kişiler. Önemli değil. Asker olmaları istenmemeleri için yeterli bir sebep.

Bu mahkemelerin yerine özel yetkili mahkemeler kuruldu. Fark? İşlem ve yetki bakımından bir fark yok, sadece içinde asker bulunmuyor.[68]

Nerede kaldı yargı birliğiniz?

II.5.7. "Yeni Anayasa" Girişimi

Konu Anayasa tartışmalarından açılmışken, kronolojik sırayı atlayarak, tam 1 yıl sonra, yani 2011 Kasım'ında, "Yeni Anayasa" tartışmalarıyla ilgili olarak yazdığım bir notu buraya almakta fayda gördüm.

12 Haziran 2011 seçimleriyle oluşan parlamentonun açılışıyla birlikte "Yeni Anayasa" tartışmaları da hızlandı. AKP diğer partilerden de katılımcı talep ediyor. Bir mutabakat heyeti oluşturup anayasayı bu şekilde hazırlayalım diyor.

Siyasi partiler, yargı, dernekler, sendikalar, medya, görüşlerini bildirecek. WEB sayfası yapılmış, vatandaş da bildirebilecek. Ama CHP'nin isteğiyle Genelkurmay Başkanlığı, Hükümet ve Cumhurbaşkanlığı bildiremeyecek.[69] Onların bildirip bildirmediklerini bilmiyorum, ama CHP'nin isteğinde, "Polis de görüş bildirmesin", "MİT de bildirmesin" vb. türünden bir madde yok. O zaman bu "asker alerjisi" niye? Halbuki anayasada Genelkurmay Başkanlığını doğrudan ilgilendiren önemli meseleler var.

Neden görüş bildiremeyecek bilemem.

68 Bu konuda yanlış yapıldığı, MİT müsteşarı, eski müsteşar ve eski müsteşar yardımcısı şüpheli sıfatıyla ifade vermeye çağrıldığı zaman ortaya çıktı. O zaman kanuna "makam ve görevi her ne olursa olsun" yazılmıştı, şimdi mızrağın ucu gelip Başbakan'ın kendi atadığı yüksek bürokratlara, hatta kendisine dayanınca, Özel Yetkili Mahkemelere ve Savcılara "kendilerini Tanrı gibi görme" yetkileri verildiği "anlaşıldı" ve 14 Şubat 2012 günü bunların yetkilerini Başbakan ve çevresini dışta bırakacak şekilde daraltan kanun çıkarıldı.

69 Ebru Toktar Çekiç'in haberi, *Akşam*, 13 Kasım 2011.

İşin hukuki yanını bilmem, ama bana göre, Anayasayı TBMM'nin yazmaması gerekir. Çünkü Anayasayı yazan TBMM, kendini garantiye ve güvenceye alacak tedbirleri anayasaya koyar, yargı ve yürütme ile ama özellikle de yargı ile olan dengeler bozulur, kuvvetlerin ayrılığı prensibi sakatlanır.

Bu şekilde hazırlanmış bir Anayasa, bütün kurum ve kurulların temsil edildiği toplumsal mutabakatı değil, siyasi partiler arası mutabakatı yansıtır. Meclis'teki siyasi partiler değişince de yeni gelenler kendilerini emniyete alacak yeni anayasa hazırlarlar, bu böyle gider, işler karmakarışık olur.

Zaten şu ana kadar da çok fazla bir ilerleme sağlanabilmiş değil. 2012 yılı anayasa yılı olacak deniyor. İnşallah yazarlar.

II.5.8. Bilgisizlik ve Asker Alerjisinin Gülünç Çelişkisi

4 Ekim 2010

Son bir iki gündür gündemde olan bir diğer konu da tek tip askerlik.

Bazı hükümet üyeleri üniversite bitirmiş, doktora yapmışlarla ilkokul mezunlarının aynı süre askerlik yapmasının hakkaniyetli olmadığını savundular. Üniversite bitirmiş, doktora yapmış kişilerle ilkokul mezunlarının oylarının aynı değerde olması bir mahzur teşkil etmiyor da, eşit askerlik yapmaları neden mahzur teşkil ediyor, anlaması zor. Yani sandıkta eşitlik oluyor da kışlada neden olmuyor?

Ayrıca, Türk ordusunda bugün sayıları binlerle ifade edilen üniversite mezunu hatta mastırlı astsubayı üniversiteden yeni mezun asteğmenin emri altında kullanmak hakkaniyetli bir uygulama mı?

Askerlik konusu ne zaman gündeme gelse, hemen bedelli askerlik ortaya atılır. Bu sefer de açıklamalar, tek tip askerlik olmaz ama bedelli olabilir yönünde. Milli Savunma Bakanı Gönül Türkiye'de bir bedelli lobisi olduğunu ve konuyu bunların pompaladığını açıkladı. Bu tür konuşmalar, insanlarda özellikle de silah altındakilerde birtakım beklentiler yaratıyor. Vazifeden uzaklaştırıyor, ama anlayan kim.

Her konu gibi bu da hemen siyasi bir veçhe kazandı. Siyasi partiler karşıt görüşler belirtmeye başladılar. Hayırlısı.

II.5.9. Yeni Plan: "Büyürken" Parçalanma

Türkiye'nin bölünüp parçalanması için çalışıyorlar dedik amma, bu işleri tezgâhlayanların son dönemde bir başka istikamete yöneldikleri de görülmektedir.

Artık böl, parçala, yönet bitti gibi gözüküyor. Bölmek yerine genişletmek. Genişleyince de içinde genişlediği bölgelerin özelliklerini de barındırmalı.

Bunun için de ulus devlet modeli terk edilmeli, çeşitli kültürler kabul edilmelidir.

Büyük Ortadoğu Planı budur.

Belki Yeni Osmanlılar da.

II.5.10. Anayasa Çalışmaları Yurt İçinde ve Dışında Devam Ediyor

Anayasa tartışmaları da hızlandı. AKP diğer partilerden de katılımcı talep ediyor. Bir mutabakat heyeti oluşturup anayasayı bu şekilde hazırlayalım diyor.

Bu arada ülkemizden bazı kişilerin ABD'de yeni anayasa konusunda birtakım toplantılar yaptığı yolunda basında bazı haberler yer aldı.[70]

Konunun hukuki boyutu hakkında bir şey söylemem mümkün değil. Hukukçu değilim.

"21. yüzyılın ihtiyaçlarını karşılayan bir anayasa"dan söz ediliyor.

Niye yüzyıllar öncesi kabul edilmiş, kâğıda bile dökülmemiş İngiltere anayasasını değiştirmeyi kimse düşünmüyor?

Kâğıtta yazılanlardan daha önemli olan, kafaların içindekidir.

II.5.11. Demokrasi Kültürünün Yerleşmiş, Tüm Bireylerce Özümsenmiş Olması Önemlidir

Kravat nereye takılır yazmıyor deyip de TBMM'ne kravatı beline bağlayıp gelenler görmedik mi? O zaman kravatın nereye takılacağını da yazmak zorundasınız.

70 New York'taki Kolombiya Üniversitesi'nde Mart 2011 tarihinde bir konferans düzenlenmiştir. Açıklanan hedefine göre,"Türkiye'nin Yeni Taslak Anayasası Konferansı", yeni Anayasayı hazırlayan akademisyen ve politikacılar ile demokratik teori ve karşılaştırmalı anayasa bilim adamlarını, her iki tarafın da eleştirel görüşlerini teati etmek ve bunları izleyicilerle paylaşmak üzere, bir araya getirecektir. "Yeni Anayasa"nın belirtilen amacı: AB ile bütünleşmede, Türk siyasi ve hukuk sistemlerinin liberalleşmesine katkıda bulunmaktır. "Konferansın sponsorları": "Center for the Study of Democracy, Toleration, and Religion (CSDTR)", "Institute for Religion, Culture and Public Life (IRCPL)", "Columbia University", "Turkish Cultural Center (TCC)"dir. Konuşmacılar: Prof. Dr. Ergun Ozbudun (Bilkent University), Mir Dengir Mehmet Firat, (Vice Chairman of the AK Party), Cuneyt Yuksel (Turkish Parliamentarian), Prof.Dr. Alfred Stepan (Columbia University "Reflections on Democratic Constitutions"), Prof. Andrew Arato (New School of Social Research, "Political and Legal Questions of Constitutional Amendment and of New Constitution Making in Turkey: 1982-2008").

Türkiye'de her şeyin bir kriteri vardır da, siyasetin kriteri yoktur. Olmayınca da demokrasi kültürü ve etiği yerleşmemiştir. Parlamenter olmak, ülkemizdekiler için Avrupalı meslektaşlarından çok daha farklı şeyler ifade etmektedir.

İngiltere başbakanı sade bir vatandaş gibi tatile çıkmakta, gittiği lokantada garson tarafından tanınmayıp yer olmadığı gerekçesiyle başka bir lokantaya gitmesi söylendiğinde bunu normal karşılayabilmekte, bizde milletvekillerimiz "polisler bizi tanımıyor" diye kırmızı plaka ve pasaport istemektedirler. Camide VIP bölmesi isteyen bile mevcuttur.

Siyasilere hesap soracak bir makam yoktur. Siyasilerin tabi olacakları kuralları belirlemek ve bunlara uymayanlara müeyyide uygulamak mümkün olmadıkça siyasetin ve siyasetçinin halkın güvenini kazanması zordur.

Siyaset bunu kendi içinde yapmak, meseleyi kendisi halletmek zorundadır. Üzerinde çalışıldığını duyduğumuz "Etik Kurallar" bu bağlamda önemli bir başlangıç olabilir.

Yüce parlamentoyu yargıdan kurtulmak için bir sığınma yeri olarak görenler olmadı mı?

1995 seçimlerinde görev yaptığım doğu illerinden birinde, "Beni seçmezseniz asacaklar" diye oy isteyen olduğunu bilirim.

Bu mantık var oldukça örf, adet, teamül, geçmiş uygulamalar gibi faktörler dikkate alınarak, uzun vadeli bir anayasa yapmak mümkün olamaz. Siyaset etiği ve teamülü yerleşmedikçe, bu kavramlar siyasilerimiz için çok fazla bir anlam ifade etmemeye devam ettikçe, her şeyi açık ve net olarak kurallara bağlamak zorundasınız.

İşte ayrıntılı yazılı anayasa bunun için önemli.

II.5.12. Başkaları Ne Yapıyor?

Siyaset etiğinden birkaç örnek vereyim:

"- ABD'de; Kongre üyelerinin mesleklerini icra etmeleri, özel sektör şirketleri veya kuruluşlarında idarecilik veya yönetim kurulu üyeliği görevlerini para karşılığı yapmaları yasaklanmıştır. Hindistan'da milletvekillerinin parlamento dışında kazanç elde etmeleri, yönetim kurullarında görev yapmaları tümüyle yasaktır.

"- ABD, Kanada, Almanya, İngiltere, Japonya, G. Kore, Hollanda, Polonya gibi birçok ülkede; milletvekillerinin ve dışarıdan atanan bakanlar kurulu üyelerinin, parlamento dışı gelir getiren faaliyetlerinin ve bu faaliyetler sonucu elde edilen gelirlerin periyodik olarak beyanı ve bunların kamuoyuna açıklanması zorunludur.

"- Mal bildirimleri saydamlık ilkesi esas alınarak, kamuoyuna açıklanmalıdır.

"- İsveç'te milletvekillerinin, parlamento dışında bir ayı aşkın çalışmaları halinde, o süreye ilişkin milletvekili maaşları kesilmektedir.

"- İsrail'de, parlamento dışı gelirler milletvekili maaşının yüzde 50'siyle sınırlanmıştır.

"- Amerika'da Kongre üyelerinin kabul edebilecekleri maddi veya hizmet türünden yıllık hediyelerin toplam değeri en çok 250 dolarla sınırlamıştır.

"- Hindistan'da ise hediye kabulü tümüyle yasaktır."[71]

Düşünün ki mevcut sisteme göre, bir milletvekilinin istifa etmesi mümkün değildir. İnsanların en tabii hakkı olan istifa müessesine, TBMM ipotek koymuştur. Herhangi bir sebeple istifa etmek isteyen milletvekilinin istifası Genel Kurul'un onayına tabidir. Nedeni de enteresandır, ama açıklamak bana düşmez.

Seçim kaybeden veya oyu azalan siyasi parti başkanı, normal demokrasilerde hemen istifa ederken, bizde ise yenilen pehlivan güreşe doymaz misali, seçimde nasıl başarılı olduklarını ve gelecek seçimlerde çok daha iyi sonuçlar alacaklarını açıklayarak göreve devam ederler.

İngiltere'de iktidardaki partinin başkanı Margaret Thatcher kurultayda tekrar parti başkanlığına seçilmiş ancak bir önceki kurultaydan birkaç oy az aldığı için, partimin bana güveni azalıyor gerekçesiyle istifa etmiştir.

AB üyesi bir ülkede 2003 veya 2004 yılında uzun zamandan beri aranmakta olan ve genç kızlar ve bu arada kendi kızıyla da yıllarca zorla ilişkiye girmiş olan bir kişi yakalandı. Adliyeye götürüldü ve oradan kaçtı. Ancak iki saat sonra yakalandı. İçişleri Bakanı "polisimizin büyük başarısı" vs. gibi açıklamalar yapmadan hemen istifa etti. Onunla beraber Adalet Bakanı da istifa etti. Sebep, olay kendisine bağlı bir yerde meydana gelmişti.

Bir başka AB ülkesinde, Dışişleri Bakan Yardımcısı kendi kullandığı arabasıyla akşam evine dönerken, yolda trafik kontrolünde durduruluyor, yapılan kontrolde içkili çıkıyor, kendisi içkili olduğundan bir polisin kullandığı arabasıyla karakola gidiyor, orada ifade veriyor, yine polisin kullandığı arabasıyla evine götürülüyor, verdiği sıkıntı için polisten özür diliyor ve ertesi sabah istifa ediyor.

71 Prof. Dr. Nurullah Aydın, "TBMM Temiz Siyaseti Barındırmalı", http://haber.com, 27 Aralık 2011.

ABD Brooklyn Belediye Başkanı Markowitz'in 2007 ve 2009'daki Türkiye ve Hollanda ziyaretlerinde eşinin masraflarının Türk hükümeti tarafından karşılanmasından Şehir Etik Komisyonu şikâyetçi olunca mahkeme tarafından 20.000 dolar para cezasına çarptırıldı. Gerekçe ders olacak mahiyette: Kamusal görevini kişisel faydası (menfaati) için kullanmak.[72]

Fransa eski Cumhurbaşkanı Chirac bir suçtan yargılandı ve hapis cezasına mahkûm oldu.

İspanya Kralı'nın damadı mahkemede yargılanacağı günü bekliyor.

Danimarka Ulaştırma Bakanı Henrik Dam Kristensen, futbol maçına yetişmek için hız yapınca ceza yedi. Danimarka'da trafik kuralları bakan ve milletvekilleri için de geçerli. Hız sınırını aşan herkes ceza alıyor.

2003 yılında eski Ulaştırma Bakanı Jakob Buksti ve 2008 yılında Meclis Ulaştırma Komisyonu Başkanı Karsten Nonbo aşırı hızdan ceza almıştı.[73] Arabasını kendisinin kullandığının altını çizelim.

II.5.13. Bizde Durum Nedir?

Bunlar ülkemizde olabilir mi?

Mesela BDP milletvekilinin devletin makamına tahsis ettiği arabayla memleketine gidip terörist mezarı ziyaret etmesi, "Kamusal görevini kişisel menfaati için kullanmak" değil midir?[74]

Terörle olan irtibatları mahkeme kararlarıyla kesinleştiği ve bazıları PKK'nın Avrupa sorumluluğunu yürüttüğü halde, sırf bir ara milletvekilliği yaptıkları için, bu kişilere özlük haklarının emekli milletvekilleri gibi ödendiği ve bu paranın, bunların sakat bıraktığı vatan evlatlarına ödenen gazi maaşının birkaç misli olduğu, bu konuda yapılan girişimleri "müktesep haklarıdır, geri alınamaz" gerekçesiyle reddedildiği[75] ve-

72 *Milliyet*, 26 Temmuz 2011.

73 *NetGazete.com*, 26 Şubat 2012.

74 BDP'li Pervin Buldan, kendisine TBMM tarafından tahsis edilen ve yakıtı da TBMM bütçesinden karşılanan resmi makam otomobiliyle, Iğdır'da güvenlik güçlerince çatışmada ölmüş teröristin gömüldüğü yere gitti. Pervin Buldan, köy mezarlığına da geçerek, Mehmetçiğe silah çeken vatan haini bölücülerin mezarını ziyaret etti. Deposundaki yakıtı bile milletin kesesinden karşılanan "TBMM 029" plakalı resmi meclis aracıyla mezarlığa giden BDP'li Pervin Buldan, bölücü terörist için dua da etti. Buldan'a teröristin ailesi ve BDP Iğdır teşkilatı üyeleri de eşlik etti. (*Gazeteport, Aktif Haber*, 8 Kasım 2011).

75 *Gazeteport*'un 30 Mart 2010 tarihli haberine göre, TBMM Başkanvekili Nevzat Pakdil, MHP Giresun Milletvekili Murat Özkan'ın soru önergesini yanıtladı ve

ya üyeleri hakkında yüzlerce suç dosyasının bulunduğu bir parlamento biliyor musunuz?

Genelkurmay 2. Başkanı iken bir yurtdışı seyahatinde uçakta koltuk (!) sorunu çıktı.

Ne oluyor diye sorduğumda, protokoldeki yerim nedeniyle en önde benim oturmam gerekirken daha arkadaki sıralardan yer verildiğini söylediler. Önemli olmadığını arka sırada da oturabileceğimi söyledim.

Ancak sırf meraktan ön sıradan neden yer vermediklerini sordum. Meclis Başkanı'nın ön sıranın milletvekilleri ve milletvekilleri yakınlarına verilmesi yönünde talimatı olduğunu söylediler. Nitekim aynı seyahatin yurda dönüş bacağında, nasıl oldu ise verdikleri ön sıradaki koltukta otururken yanımdaki koltukta bir eski hanım milletvekilimizin yeğeni genç bir hanım kız oturmaktaydı.

Demek ki, uygulama emekli milletvekillerini ve yakınlarını da kapsamaktadır.

Günde tek sefer yapılan, özellikle doğu illerine olan uçuşlarda, belki son dakikada gelirler diye, uçak dolu bile olsa, ön sıraların o ilin milletvekilleri için boş tutulduğunu ve yerlerin satılmadığını da biliyorum.

TBMM Başkanı Cemil Çiçek'in aşağıdaki sözleri, parlamentonun ne hale geldiği konusunda başka bir söze gerek bırakmamaktadır:

"TBMM Başkanı Cemil Çiçek'ten torpil isyanı! Meclis'teki kadronun önemli bir bölümünün 'istisnai' kadrolardan oluştuğunu söyleyen Çiçek, kuruma birkaç kadro dışında sınavla personel alamadıklarını kaydetti.

"'Bu belalı da bir iştir. Çünkü bir taşı oynattığınızda 40'ı birden oynar' diye konuşan Çiçek, bu durumda hemen kulislerin başlayacağını, tasarının merkezine herkesin kendisini koyacağını söyledi. Meclis'e sınavla girilmediğini, birkaç kalem görev dışında tümünün istisnai kadro olduğuna dikkati çeken Çiçek, *'Kimi isterseniz alabilirsiniz. Yani dışarıda KPSS'den 95 alan giremez, ama siz kimi istiyorsanız alabilirsiniz. İşte hak, hukuk, adalet diyorsak burada bir yanlışlık var. Burayı*

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun Remzi Kartal'a her ay 4500 TL emekli maaşı ödediğini açıkladı. Kartal'ın yanı sıra eski DEP milletvekilleri Sırrı Sakık, Ahmet Türk, Mahmut Kılınç da emekli aylığı alıyor. Halen milletvekili olan Sakık'a ayrıca 10 bin liralık parlamenter maaşı da ödeniyor. Mahkûmiyetlerinin ardından cezaevinden çıkan eski DEP'liler Leyla Zana, Sedat Yurtdaş ile Naif Güneş'e ise emekli olmadıkları için yaklaşık 2 bin lira "temsil tazminatı" ödeniyor. Bunlar 2012 yılında yapılan zamlardan önceki miktarlardır.

kurumsallaştırmamız lazım. Buraya personel sınavla girmeli, terfi ede ede, hakkını vere vere belli bir yere kadar gelmelidir.'"[76]

Meclis Başkanı 87 adet danışmanı olduğunu, yedi aydır bunlara hiçbir şey danışmadığını, bir kere toplamaya çalıştığında ancak 20 tanesine ulaşılabildiğini açıkladı.

TBMM'ye sınavla eleman alınmasını içeren Meclis Teşkilat Yasası, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün önceki gün onaylamasına rağmen, dünkü *Resmi Gazete*'de yayımlanmadı. İşe alımları sınav şartına bağlayan yeni yasanın bu nedenle yürürlüğe girmediği sürede, çocuklarını, eş-dost ve akrabalarını sınavsız kadroya sokturmak için TBMM Başkanı Cemil Çiçek'i "kadro kuşatmasına" alanların girişimleri sonuç verdi. Çiçek'in, yaklaşık 30 kişinin sınavsız kadroya alınmasına ilişkin imzası, yasanın Köşk'te onaylandığı ancak *Resmi Gazete*'de yayımlanmadığı için yürürlüğe girmediği sürece denk gelmiş oldu.[77]

Toplumun demokrasi bilinci ve demokrasiye sahip çıkma arzusu, hepsinin üstünde de demokrasiden ne anladığı, yani demokrasi kültürünün ne olduğu son derece önemli.

Bunları yazdığım için, "Asker değil mi, n'olacak, parlamentoyu ve siyasileri tenkit ediyor. Biz söylemiştik, bunlar sivilleri beğenmez, onun için de durmadan darbe yaparlar. Bu da onlardan biri. Zaten Balyoz'dan da yargılanıyor" diyenleri duyar gibiyim.

Bunları yazmamın nedeni tamamen demokrasiye olan inancım ve demokrasimizin temeli parlamentonun milletle daha fazla bütünleşmesine, daha güvenilir ve saygı duyulan bir kurum haline gelmesine belki küçük bir katkıda bulunmaktır.

Seçimsiz demokrasi olmuyor, ama sadece seçim yapmakla da demokrasi olmuyor.

Olsaydı Afganistan'da, Irak'ta, Libya'da filan olurdu.

Demokrasiden söz edebilmek için, bütün kurum ve kuruluşlarının devreye girmiş olması, toplumun bütün katmanlarının bunu benimsemiş olması gerekmektedir.

Demokrasi bir disiplindir. Başkasının hakkına riayet etmektir.

Avrupa'da birçok ülkede evlerin pencerelerine hangi renk perde asılacağına, balkonda hangi çiçeğin yetiştirileceğine mahalli yöneticiler

76 Kaynak: http://www.internethaber.com/cemil-cicekten-sasirtan-torpil-itirafi-381353h.htm, 01 Kasım 2011.

77 Kaynak: http://siyaset.milliyet.com.tr/kanundan-kadro-kacirma-kusatmasi/siyaset/siyasetdetay/17.12.2011/1476679/default.htm, 17 Aralık 2011.

karar verir. Balkona çamaşır asamazsınız, sandıkları istif edemezsiniz, biber, soğan ve sarımsakları ipe dizemezsiniz.

Hangi cins çöpün hangi renk çöp torbasına konacağı bellidir. Bu kuraldır. Uymazsanız çöpünüzü almazlar ve bir de ceza yazarlar. Bahçenizdeki çim belli bir boya gelince kesmek zorundasınız, yoksa belediye keser, parasını da cezalı olarak tahsil eder. Kimse itiraz etmez. Herkes kuralları kabullenmiştir.

II.5.14. Silah Arkadaşlığı Bitti mi?

TSK'ye karşı yürütülen bu davalarda sayısız ve tüyler ürpertecek kanunsuzluklar yaşandı. Bunlar hepimize çok acı verdi.

Ama daha acısı da var.

Bir emekli Albay Silivri'de feryat ediyor eski komutanlara:

"Sırtıma sapladığınız hançeri ya iyice batırıp beni öldürün ya da hançeri çıkarıp yaramı kapatın" gibisine.

Silivri'ye duruşmaları izlemeye sadece bir emekli orgeneral gidiyor eşi ile.

Emekli Subaylar, Emekli Astsubaylar Dernekleri var. Emekli subay ve astsubaylar için bugüne kadar ne yapmışlardır? Silivri'ye duruşmaları izlemeye kaç kere gitmişler veya oraya gidilebilmesi için bir düzenleme yapmışlar mıdır? İçeride kaç subay/astsubay var biliyorlar mıdır? Aileleri ile temas kurup bir ihtiyacınız var mı diye sormuşlar, bir ihtiyaçları gidermek için herhangi bir çaba sarf etmişler midir? Bir Sivil Toplum Örgütü olarak WEB sayfası veya blog kurup kamuoyunu bilgilendirmişler, gelişmeleri, çarpıklıkları, sahtekârlıkları anlatmışlar, konferanslar, bilgilendirme toplantıları düzenlemişler midir?

Cevap: "Hayır".

Bir Balyoz sanığının kızının TESUD'a yazdığı ibret alınacak mektubu takdim ediyorum:

"Sevgili TESUD üyeleri,

"Öncelikle nasılsınız, iyi misiniz? Pazartesi günü Ilgaz'a gidiyormuşsunuz, sonra da Zeyrek gezisi varmış. Ne güzel. Keşke sizlerle olabilseydik.

Ancak belki haberiniz yoktur, dün Türkiye Cumhuriyeti Ordusu esir alındı. Mahkemede kapılar insanların, sizlerin sınıf arkadaşlarınızın, 'kardeşlerinizin' üzerine kilitlendi ve şerefli subaylar tutuklandı.

Gezilerinize ne yazık ki iştirak edemiyoruz, sizlere sahip çıkmakla meşgulüz. Bugün mesela Fenerbahçe Orduevi önünde 'ordumuza sahip çıkıyoruz' protestosu vardı. Eşimiz, dostumuz, akrabamız kim varsa eline bayrağı kaptı geldi. Ancak 300 kişi toplanabildik. Daha da acısı, Emekli Subaylar Derneği değil de İşçi Partisi'nin bu protestoyu organize etmesiydi. Orduevi'nden birkaç kişi çıktı, o kadar. Birkaç kişi. Bazıları lojman balkonundan seyretti. Haydi, geçtim bir şey organize etmenizi, eloğlu organize etmiş, ona bile gelmediniz.

Korkmayın...

Bir şey olmuyor. İki slogan atıp dağılıyoruz. Birbirimizin gücünden güç alıyoruz.

'Hepimiz Kemal'in askerleriyiz' diye haykırıyoruz, gururla, öfkeyle, inançla! direniyoruz, dayanıyoruz.

Siz?

Bir avuç insanız belki, ama yumruğumuz sert oluyor.

İçimiz acıdı. Bu maili size utanç içinde yazıyorum. Adı Emekli Subaylar Derneği olan bir kurumun bundan daha önemli nasıl bir işi olabilir????? Her birinizin, istisnasız her birinizin, eşleriniz çocuklarınızla birlikte ellerinizde bayrak ortalığı yıkmanız gerekmez mi? Nerede silah arkadaşlığı? Nerede kader birliği? Nerede 'her şey vatan için'? Neredesiniz? Var mısınız? Ne iş yapıyorsunuz? Web sitenizi bile güncellememişsiniz!!!!!!! Siteyi açıyorum, belki bir şey vardır diye, dalga geçer gibi gezi programı çıkıyor! Ne büyük utanç! Ne kadar yazık! İşçi Partisi orduya sahip çıkıyor!

Nerdesiniiizzzz????????

Bugün ve tüm bu süreçte, 'silah arkadaşım' dediğiniz insanların elini tutmadınız. Unutmayın, bugün tutmadığınız ellere yarın sizin de ihtiyacınız olabilir... Siz kendinize sahip çıkmazsanız bu halk size hiç sahip çıkmaz.

Bu mailin bile yerine gideceğine inancım yok, ama sizlerin de bir gün, bugün, uyanıp isyan edeceğinizi umarak gecenin bu saatinde bu maili yazıyorum. Bunu benim bir isyanım olarak kabul edin lütfen.

Büyük utanç, üzüntü ve öfke ile ellerinizden öper, gezilerinizde iyi eğlenceler dilerim.

Saygılarımla."

Durum budur.

II.5.15. İlgili Dernekler Neredeler?

Emekli Subaylar Derneği böyle de Emekli Astsubaylar Derneği farklı mı? Genelkurmay Başkanlığını AİHM dahil şikayet etmedikleri yer kalmadı.

Dayanışma yok, sahip çıkan yok. Orduyu bir arada tutan silah arkadaşlığı tarihin tozlu sayfalarına gömülmüş.

Türk Silahlı Kuvvetleri esas darbeyi buradan yemiştir.

Belki amaç ve yapılmak istenen de bu idi.

Suçsuz insanlar, pırıl pırıl subaylar, generaller, amiraller nahak yere tutuklanıp hapishane köşelerine atılırken, kariyerleri, sağlıkları, huzurları en ağır zararlara duçar olurken, neler olup bittiğini esas bilen kişilerin gelişmeleri uzaktan seyretmeleri kabul edilemeyecek bir durum.

Emekli komutanlara tepki bu yüzden.

Her gün yeni iddialar ve dedikodular ortaya atılıyor. Bunlar yayılıyor, genişliyor, yayıldıkça bir şeyler ekleniyor, kaçınılmaz olarak ilaveler yapılıyor, ortaya çeşit çeşit senaryolar çıkıyor. İnsanlar da bunlara inanıyor, birbirlerini suçluyor, birbirlerine düşüyor.

II.5.16. İnsansız Hava Araçları

Son günlerin gündemdeki bir başka konusu da İnsansız Hava Araçları (İHA). Bu konuya son derece önem verdiğimi ve geliştirilmesi için çok gayret sarf ettiğimi daha önce yazmıştım. Sadece TAI'nin 2009 yılında silahlı İHA yapma sözü verdiğini hatırlatmam yeterli olacaktır.

TAI bu işi ucundan tutuyor. Boeing firmasına ortaklık teklif ettiğini okuyunca ANKA'nın akıbeti ne olur diye düşündüm.

Bildiğim kadarıyla yerli yapım mini İHA'lar Kara Kuvvetleri'nde kullanımda. Ne kadar yaygın kullanılıyor, tedarik planı nedir bilmiyorum, ama özellikle üs bölgelerinin ve sabit tesislerin korunmasında, yol emniyetinin sağlanmasında vb. son derece yararlı hizmetler yapabileceklerini biliyorum. Taktik İHA'nın da milli olarak yapılma imkânı vardır, ama ihtiyacın karşılanmasında geç kalındığı da muhakkaktır.

Aslında İHA'ların namütenahi kullanma yeri bulunmaktadır. Tarım rekolte hesaplanmasından, trafik ve toplumsal olayların kontrolü, orman yangınlarının gözetlenmesi, barajlardaki su miktarı, deniz kirliliği, insan kaçakçılığı, petrol boru hatları ile elektrik hatlarının kontrolü, kayıp insanların, teknelerin aranması gibi. Bunlar için bir İHA sanayi kurmak elzemdir. Zaman, insan gücü ve maddi kaynak yönünden muazzam yararlar sağlayacaktır.

II.5.17. 30 Ağustos Tebrik Töreni

30 Ağustos 2011

30 Ağustos tebrikatını, Başkomutan sıfatıyla Cumhurbaşkanı Genelkurmay Karagâhı'nda kabul etti.

Yeni bir uygulama.

Aslında anayasamıza göre Başkomutan TBMM'dir. Cumhurbaşkanı tarafından temsil edilir. Bu nedenle bu tebrik töreninin TBMM'de yapılması daha uygun olurdu.

Tebrikatın yapıldığı Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı, Türk Silahlı Kuvvetleri Komutanının karargâhıdır. Yani Başkomutanlıkla bir ilgisi yoktur.

Genelkurmay Karargâhı'na, eskiden beri kullanılan Genelkurmay forsu yerine Cumhurbaşkanlığı forsunun çekilmesi de dikkat çekici.

Neyse; böyle uygun görülmüş, böyle yapmışlar.

II.5.18. Askerin Üzerindeki Sivil İşler

24 Eylül 2011

Geçtiğimiz ayın başında, bir köşe yazarı, "Asker sorunu deyince" alt başlıklı ve 4 gün süren yazı dizisinde ezcümle, "Asker Türkiye'yi kışlaya çevirdi" diye yazmış.[78]

Mevcut tabloya bakarsanız bu tespitin tartışılabilir olduğunu görürsünüz.

Bundan kurtulmak istiyor, sivilleşmeyi bekliyorsanız, evvela düzeltilmesi gereken askere ihale edilmiş faaliyetlerdir.

Yukarıda yazdım.

Asker:

-Okul tamir ediyor,

-Öğretmen sağlıyor,

-Okulları açık tutmak için özel tertipler alıyor,

-Öğretmenlere yatacak yer sağlıyor,

-Köylüye üniversiteye hazırlık dahil, envai çeşit kurslar açıyor,

-Köylere su, yol, gölet yapıyor,

-Ve daha buna benzer daha birçok faaliyette bulunuyorsa, bazı şeyleri söylemeden önce oturup düşünmek lazım.

78 Hasan Cemal, "Asker sorunu deyince-1, 2, 3, 4", *Milliyet*, 2-3-4-5 Ağustos 2011. İlk yazının başlığı: "Asker, hep kocaman bir kışla olarak gördü Türkiye'yi!"

Mesela,

-İmralı Adası'nın korumasını neden komando birliği yapar da polis özel harekât yapmaz?

-Afet İşleri Müdürlüğü, Sivil Savunma, Köy Hizmetleri gibi pek çok teşkilatınız varken bunların yapması gereken her şeyi, bütün tabii afetlerde yıllarca asker yapmıştır.

Memleket kışla olmasın diyorsanız bu işlerle görevli kişilerin vazifelerine sahip çıkmasını sağlayacaksınız.

Adalet Bakanı "Hapishaneleri jandarmadan alacağız" dedi. Bazıları bunu "sivilleşmede yeni bir adım" olarak niteledi.

Bu aslında yeni bir şey değil. Yıllardan beri üzerinde durulan, çalışılan bir konu.

Adli polis kurulsun, mahkûm nakli, mahkemeye götürülüp getirilmesi jandarmadan alınsın diye asker yıllardır siyasi makamlara başvurur. Keşke alınsa. Ceza İnfaz ve Koruma Memurları pekâlâ götürebilir.

Hatta havaalanlarının korunmasının jandarmadan alınması, jandarma bölgelerinin polise devredilmesi yıllardır gündemde olan konulardır. Ama bunlar olmadığı gibi jandarmaya trafik kontrolü, uyuşturucuyla mücadele, kriminal araştırmalar gibi tamamen polisin yapması gereken işler de ihale edilmiştir.

Bütün bunları askerlerin yapmasının sebebi, devlete maliyetinin ucuz olmasıdır. Erat lojman, sosyal tesis, maaş vs. istemez. Koğuşta yatar, kazandan yer, içer. Onun için Türkiye'nin yüzde 95'i jandarma bölgesidir.

Mesela bir ara futbol maçlarında saha içinde tam teçhizatlı askeri birlik bekletilirdi.

Şart mıydı?

Hayır, çünkü mülki amirlerin başka şehirlerden polis getirme imkânları vardır. O zaman neden asker? Olay çıkarsa hemen müdahale edilsin, mülki amir "geç kaldı" suçlamasına muhatap olmasın. O şehri kışla haline getiren asker midir yoksa mülki amir mi?

Çeşitli sosyal etkinliklerde -mesela ağaç bayramları, kurtuluş törenleri vb.- kutlama komitesinden yazı gelir: "İki adet genel maksat çadırı ve yeteri kadar tuvalet çadırı garnizon komutanlığınca kurulacaktır." Halbuki hemen hemen bütün belediyelerin elinde bizim genel maksat çadırlarından çok daha iyi çadırlar vardır. Olmayan başka, ama büyük şehirlerdeki belediyelerin hepsinin böyle imkânı vardır. Mesele ne o zaman: Askere yaptırmak.

II.5.19. Garnizon Komutanları Üzerindeki Sivil İşler Listesi

Madem konu açıldı, askerin sivil hayatla ilgili olarak kanun ve yönetmeliklerle ve siviller tarafından belirlenmiş görevlerine özet olarak bakalım.

Mesela Garnizon Komutanının görevleriyle başlayalım:

- Yangın, deprem, su basması ve bulaşıcı hastalıklar gibi hallerde, halka mümkün olan yardımda bulunmak,
- Şehir ve bölge haritası üzerinde muhabere vasıtalarının nevilerini, kamu ve özel teşekküllerin/tesislerin yerlerini tespit etmek,
- Dış destekli bozguncu hareketlerde bulunanlar hakkında mülki makamların dikkatini çekmek, bozgunculuğun yaygın bir hal alması ihtimaline karşı gerekli tedbirleri almak ve durumu üst komutanlığa bildirmek (İç Hiz. Ynt. Md. 170),
- Garnizona özel müsaade ile gelen, üniformalı yabancı subayların görev ve maksatları hakkında bilgi sahibi olmak, müracaatları halinde kendilerine gereken yardımları yapmak (İç Hiz. Ynt. Md. 171),
- Mülki idari amirinin isteği ve uygun görülmesi halinde, Merkez Komutanlığı vasıtasıyla, genel zabıtanın denetiminden uzak olan askeri bina, tesis veya birliklerin bulunduğu yerlerde ve bu yerlere ulaşan yollarda geçici olarak trafiği düzenlemek (Karayolları Trafik Yönetmeliği, Md. 5),
- Türkiye'yi ziyaret eden yabancı silahlı kuvvet mensuplarının Türkiye Cumhuriyeti Limanlarını, Hava Üslerini ve Hava Alanlarını Ziyaret Edecek veya Karasularında Harekât Yapacak Olan Yabancı Deniz ve Hava Kuvvetlerinin Uyması Gereken Hususlara Dair Yönetmelik'teki hükümlerine riayet etmemeleri halinde Türkiye karasuları, liman ve hava üslerini veya hava alanlarını terk etmesini istemek (Türkiye Cumhuriyeti Limanlarını, Hava Üslerini ve Hava Alanlarını Ziyaret Edecek veya Karasularında Harekât Yapacak Olan Yabancı Deniz ve Hava Kuvvetlerinin Uyması Gereken Hususlara Dair Yönetmelik, Md. 12, 15),
- Garnizon ve askeri yasak bölgeler içindeki taşınır ve taşınmaz kültür ve tabiat varlıklarını üst komutanlıklara bildirmek (Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, Md. 4.),
- Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliği uyarınca, sabotajlara karşı korunacak tesisleri belirleyen kurulda temsilci bulundurmak (Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliği, Md. 5),

- Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Savunma Ödevi Yönetmeliği uyarınca, mükellefleri belirleyecek Seçme ve Değerlendirme Kurulu toplantısına katılmak, ödevlilerin kadro görevi ve ihtisas kod numaralarına göre seçiminde ve bölgeyi savunmaktan sorumlu komutanların hareket planlarına uygunluğunun sağlanmasında müşavirlik etmek (Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Savunma Ödevi Yönetmeliği, Md. 3),

- Sivil savunma hizmetlerinde sivil makamlara yardımcı olmak, bununla ilgili çalışmalarda mülki idari amirlerince istenildiği takdirde temsilci göndermek (7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu, Md. 10),

- Sivil-asker işbirliğini gerektiren sivil savunma hazırlık, tedbir ve faaliyetleri için vali ve kaymakamlar tarafından istek ve müracaatları askeri görevlerini aksatmayacak şekilde yerine getirmek (7126 sayılı Sivil Savunma Kanunu, Md. 10),

- Özel Güvenlik Teşkilatı İl Koordinasyon Kurulu'nda temsilci bulundurmak (2495 Sayılı Bazı Kurum ve Kuruluşların Korunması ve Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Kanun, Md. 7),

- Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmelik uyarınca, İl Kurtarma ve Yardım Komitesi'nde yer almak, askeri acil yardım planları yapmak, büyük afetlerde mülki makamların yardım taleplerini üstlerinden emir beklemeksizin ve gecikmeksizin yerine getirmek (Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmelik, Md. 6, 10, 14, 50, 55),

- Ağaç Bayramı ve Orman Haftası Kutlama Komitesi'nde temsilci bulundurmak (Orman Haftası ve Ağaç Bayramı Yönetmeliği, Md. 5),

- "Yer sarsıntısı, yangın, su basması, yer kayması, kaya düşmesi, çığ ve benzeri doğal afetler vukuunda: Afet bölgelerinde veya civarında bulunan TSK komutan ve amirleri, hazarda kendilerinden vali veya kaymakamlar tarafından istenilecek yardımları üstlerinden emir beklemeksizin yapmaya mecburdurlar. Doğal afetlere yardım hususunda 7269 Sayılı Kanun hükümleri dahilinde hareket olunur." (İç Hizmet Yönetmeliği, Md. 709),

- 7269 Sayılı Kanunu düzenleyen "Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmelik" 6. maddesi:

"b. İl ve ilçe acil yardım planlarının yapılmasından, icrasından ve güncelliğinin korunmasından birinci derecede vali ve kaymakamlar sorumludur. Bakanlıklar ve merkezi kurum ve kuruluşlar ile askeri birlikler bu planların yapılmasına ve icrasına yardımcı olur.

Doğal afet yardım harekâtı;

- Mülki makamların talebi üzerine,

- Veya mülki makamların afetten zarar görmesi nedeniyle görev yapamaz durumda olduğu ve afet sonucu acil muhabere imkânlarının ortadan kalkması nedeniyle askeri birliğe yardım talebinin iletilmesinin mümkün olmadığı durumlarda doğal afet yardım harekâtı, insan hayatını kurtarmaya yönelik acil önlemleri almak için acil ve otomatik müdahale şeklinde icra edilecektir.

- Birlikler, mülki makamlara yardımda öncelikle yağmacılığın önlenmesi, emniyet ve asayişin temini, sıhhi ilk yardım ve tahliye ile trafiğin düzenlenmesine yardımcı olacak, imkânlar nispetinde hafif kurtarma faaliyetlerine iştirak edecek, DAFYAR faaliyetleri esnasında ekonomik değeri yüksek olan maddi eşyalar için yağma, talan, hırsızlık gibi istenmeyen olayların olabileceği ve bu olayların bölgede görevli TSK personeli hakkında olumsuz söylenti ve dedikodulara yol açabileceği değerlendirildiğinden, bunu önlemek maksadıyla, buldukları kıymetli eşyaları mutlaka kayıt altına alacaktır.

- Valilik talebi ile vatandaşlara yönelik kurulması planlanan Askeri Çadır Kentler için İstanbul'da 287 alan tespit edilmiştir.

Askeri Çadır Kent kurmakla görevlendirilecek İstanbul'da konuşlu ve takviye birlikler PTT, banka, kreş, okul, sağlık ünitesi ve diğer sosyal tesislerin kurulması için mahalli ve mülki makamlarla gereken koordineyi yapacak ve idamesini sağlayacaktır. İstanbul Doğal Afet Bölge Komutanlığı'nı takviye etmekle görevlendirilen 29 DAFYAR Taburu, doğal afet haberini alır almaz DAFYAR teşkilatına geçecek ve intikal hazırlıklarına başlayacaktır."

- Orman yangınlarına askeri birliklerin müdahalesi 6831 Sayılı Orman Kanunu'na göre yapılmaktadır.

Yangına müdahale için askeri birlik isteği, illerde vali, ilçelerde kaymakamlar tarafından doğrudan doğruya yangının çıktığı bölgedeki komutanlığa yapılır. Görevli orman amiri bulunmadığı hallerde askeri birliğin komutanı kendi inisiyatifiyle yangına müdahale eder.

- Birlik komutanlarının en önemli ve problemli konularından birisi de, Emlakin (taşınmaz mal) sorumluluğudur. Milli Savunma Bakanlığı'na tahsisli ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin kullanımında olanlar dışında, başta Orman Bakanlığı olmak üzere diğer bakanlıklara ait arazi de, belirli bir dönem için Türk Silahlı Kuvvetleri birliklerine tahsis edilebilmektedir. Tahsis edilen araziler, eğitim, tatbikat, atış vb. amaçlarla

kullanılabildiği gibi, ormanların yetkisiz kişiler tarafından kullanılması ve işgal edilmesini önleme sorumluluğu da bulunmaktadır.

- Yabancıların mülk edinmelerinde garnizon komutanının görüşü mutlaka alınır.

İlginç değil mi?

Askerin buralarda ne işi var diyorsanız, siviller bunları devralacak.

Askerin memleket içi işlerde ne işi var diyorsanız, önce bunları temizleyeceksiniz.

Askerin kışlasında oturup kendi işleriyle meşgul olmasını sağlayacaksınız.

Sivilleşme budur.

1996 yılında Refah-Yol Hükümeti bir genelge yayımladı. Buna göre askerin doğal afet, toplumsal olaylara müdahale vs. bütün görevleri alındı, sadece terörle mücadele görevi bırakıldı.

Gölcük depremi olduğunda, TSK kendisi büyük darbe yemiş olmasına rağmen, Trakya'daki tugaylarıyla yardıma koştu.

Başbakanlık Kriz Yönetim Kurulu durumu görüşmek üzere bir toplantı düzenledi. Genelkurmay Başkanı da davet edildi. Kendilerine kurulun üyesi olmadıkları, onun için toplantıya katılmalarının uygun olmayabileceği arz edildi. Katılmamaya karar verdiler. Durum Başbakanlığa bildirilince bizzat Başbakan merhum Ecevit arayarak katılmasını rica etti.

Türk Silahlı Kuvvetleri'ni devlet sisteminden ve devletin işleyiş mekanizmalarından çıkaramazsınız. Devletin kurum ve kuruluşları henüz, bugüne kadar TSK tarafından üstlenilmiş olan bazı temel işlevleri devralabilecek teşkilat, teçhizat ve tecrübeye sahip değildir.

TSK'de herkes bulunduğu rütbe ve makama mesleğiyle ilgili çeşitli kademelerden geçerek gelmiştir. Yaptığı işi bilir, aynı işi değişik boyutlarda da olsa daha önce defalarca yapmıştır, tecrübelidir. Bu kişilerden, onların tecrübe ve kabiliyetlerinden istifade etmek gerekir.

Buna askeri vesayet olarak bakmak yanlış olur.

Teröristbaşı asılsın mı tartışmaları yapılırken bir sayın milletvekili çıkıp da "Genelkurmay da fikrini söylesin" derse, millet iradesine ipotek koyan asker değil sividir.

Yukarıda yazdım; 1 Mart tezkeresinin TBMM'de oylanmasını Milli Güvenlik Kurulu toplantısından sonraya atarsanız, TBMM'de özgür iradenizle değil, MGK'dan gelecek sinyallere göre oy kullanacaksınız, yani sorumluluğunuzu tam olarak üstlenmeyeceksiniz demektir.

Memleketin kışlaya çevrilmesi enteresan bir laftır, ama dikkatli kullanmak lazımdır. Altından çıkanları görünce hayretler içinde kalırsınız.

II.5.21. TSK'nin Türk Toplumunun Sosyal Hayatındaki Doldurulamaz "Sivil" Yeri

Lafı fazla uzatmadan, Türk toplumunun kültürel, ekonomik ve sosyal hayatında TSK'nin yerine ilişkin, internette dolaşan ama yazarını bulamadığım şu özlü ve her kelimesi doğru listeyi takdim ederim:

"1. Ordu, Diyanet'in dışında imam kadrosu olan tek kuruluştur. Ordu içinde camisi olan birlik çoktur...

2. Ordu, Türkiye'ye süper mağazacılığı öğreten ve yurdun en ücra köşelerine kadar bu hizmeti verendir. Ama Ordu pazarlarını yar etmediler...

3. Sosyal hakkı en güzel veren, yürüten ve kollayan kuruluştur Ordu...

4. Ordu Yardımlaşma Kurumu... Birikmiş parasını Türk sanayisine hizmet için verendir. Renault otomobil ve diğerleri... Hiçbir kamu kuruluşu personel parasıyla bunu yapmamıştır.

5. Milli Eğitim Bakanlığı'yla yarışacak kadar okuma yazma öğretmiştir. "Ali Okulları", "Burdur Er Eğitim Tugayı" en ünlüleri...

6. Orman idaresinden çok ağaç dikmiştir... Birisi bile yanmamıştır.

7. İlk ehliyet alanların tümü askerde araç sürmeyi öğrenmiştir... Ordudaki Ulaştırma Birliği, dünyanın en büyük sürücü kursudur...

8. Oto bakımı ve tamirini bu millet ordu donatımlarda ve kademelerde öğrenmiştir.

9. Ayakla çiğnemeden ekmek yapmayı, fırınlara ordu ekmek bölükleri öğretmiştir.

10. En çok terziyi ordu dikimevleri yetiştirmiştir.

11. Eğlenmeyi, tatil yapmayı, yaşamayı bu millete orduevleri ve kampları öğretmiştir... Oysa her kamu kuruluşunun da kampı ve sosyal tesisleri ve misafir haneleri vardı, ama "özelleştirme" saldırısından koruyamadılar...

12. Ordu, Türkiye "çok acil"i kullanırken, "ivedi"yi kullanacak kadar Türkçesine sahiptir ve yaşatanıdır.

13. Türk ordusu silah ve cephane demek değildir sadece. Tüm yaşam araç ve gereçleri için vazgeçilmez dev bir kuruluştur...

14. Çoğu kitaplarda taharetin küçük taşlarla yapılması anlatılır. Er eğitim tugaylarındaki tüm tuvaletler bu yüzden tıkanırdı. Bu ordu mil-

letine kıçını temizlemeyi öğretmiştir... Burdur Er Eğitim Tugayı'nda usta erlere tuvalet nöbeti tutturup da cebinde taşla helaya girmesinler diye alınan tedbirleri denetleyen biri olarak biliyorum...

15. Etek ve koltuk altı temizliğinin kontrol edilip öğretildiği yerdir ordu...

16. ABD'nin sadece Vietnam'da, Fransa'nın sadece Cezayir'de, Rusların sadece Katyn'de (Polonya) katlettiklerinin binde biri Türk ordusunun şerefli tarihinde yoktur...

17. Bunların hepsi bir yana, dostu düşmanı bilir ki, ordunun bir diğer adı "Muhammed'in ocağı"dır.

"Askerde adam olmak" sözünün, Anadolu'nun dilinden kazınamaması bu yüzdendir...

..

Bütün bu saldırılar bu mükemmelliğedir."

II.6. Milli Güvenlik ve Milli Savunma

II.6.1. Basının Şaşırtan Cehaleti

27 Ekim 2010

Bugün MGK yeni komuta kademesinin de katılımıyla ilk toplantısını yaptı.

Gündemdeki konulardan biri de Milli Güvenlik Siyaseti Belgesi (MGSB) idi.

Basının kıdemli isimlerinin devletin işleyişi konusundaki cehaletleri şaşırtıcı boyutta. Biri diyor ki *"MGSB'ni Milli Güvenlik Kurulu (MGK) hazırlar, Cumhurbaşkanı onaylar"*. Diğeri, *"parti programları varken buna ne gerek var"* diyor, bir başkası *"Bunu Meclis hazırlamalı"* diyor *"veya tamamen kalkmalı"*.

Bu bilgiyle de toplumu yönlendiriyorlar.

Bu çok önemli belgeyi imzalaması gereken bir sayın başbakanımız kalkıp, *"Bu da nereden çıktı, Meclis iradesinin üzerinde doküman olur mu?"* diye konuşma yapmadı mı?

Güzel memleketime, Türk milletine yazık oluyor.

Bugün bir TV kanalında da yine dökülen incileri dinledik.

Müsteşarlık da yapmış, üç isimli çok kıdemli bir politikacımız, MGSB'nin eskiden Genelkurmay Başkanlığı tarafından yazılıp MGK Genel Sekreterliği tarafından yayımlandığı mealinde bir şeyler söyledi.

Ama bu seferki MGSB'nin ilk defa siviller tarafından yazıldığını, bunun da demokratikleşmede önemli bir aşama olduğundan bahsetti.

II.6.2. MGSB Nedir?

Bu seferki MGSB nasıl hazırlandı bilmiyorum, ama esas olarak başbakanın kendisine bağlı kurum ve kuruluşlara bir direktifi olan bu belge, her şeyden önce sadece "Yürütmeyi" ilgilendirir. "TBMM hazırlasın" tavsiyeleri, yine devleti bilmemenin bir başka tezahürüdür.

MGSB, MGK Genel Sekreterliği koordinatörlüğünde, İçişleri, Dışişleri, Genelkurmay, MSB, MİT vb.nin katkılarıyla hazırlanır. Bu makamlardan her biri, dokümanın kendi görevleriyle ilgili kısımlarını yazarlar. Ortaya bir taslak çıkar. Bu taslak yukarıdaki makamlara gönderilir, görüşler alınır, yeni taslak hazırlanır, görüşlerin müzakeresi için toplantılar yapılır, nihai taslak MGK görüşünün alınmasını müteakip başbakan tarafından imzalanır.

Genelkurmay ne diyorsa o olur gibi ifadeler son derece yanlıştır.[79] MGSB yayımlandıktan sonra, İçişleri Bakanlığı İç Siyaset Belgesini, Dışişleri Bakanlığı Dış Siyaset Belgesini, Genelkurmay Başkanlığı ise, bütün kuvvet planlamasına esas olan Türkiye'nin Milli Askeri Stratejisi (TÜMAS) dokümanını hazırlarlar.

Aslında MGSB benzeri bir belge ve sistem NATO Kuvvet Planlamasında kullanılmaktadır. Belgenin NATO'daki adı "Bakanlar Talimatı"dır. NATO karargâhının değişik başkanlıkları bizdeki bakanlıklar gibi, "Bakanlar Talimatı"nın verdiği görevlerle ilgili planlar yapar. NATO Müttefik Kuvvetler Başkomutanı (SACO) karargâhı aynen Genelkurmay Başkanlığı karargâhı gibi, Bakanlar Talimatı ile verilmiş görevler için kuvvet planları hazırlar.

İlgili bakanlıkların yukarıdaki belgeleri hazırlayıp hazırlamadıkları konusunda bir bilgim yoktur, ama sistem budur. Buna neden "Gizli Anayasa" veya "Kırmızı Kitap" denir, bunu kim uydurmuştur, meçhuldür. Ülkemizdeki sloganlaştırma merakının bir sonucu olduğu muhakkak.

Tartışma konusu olan iç tehdit ve irtica konularının MGSB'de yer almasını TSK'ye fatura etme çabaları da yanlıştır, bu konu kimin sorumluluk sahasına giriyorsa onun yazacağı, diğerlerinin ise sadece görüşlerini belirtecekleri açıktır.

79 Genelkurmay Başkanlığı'nca Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nin bir taslağına gönderilen yüzden fazla görüşten, yapılan yazışmalar ve müzakerelerden sonra sadece beş adedi kabul edilmiştir.

TSK, kuvvet planlaması yapabilmek için MGSB'ne göre hazırlanacak olan Türkiye'nin Milli Askeri Stratejisi (TÜMAS) dokümanına ihtiyaç duyar. Çünkü MGSB TSK'ye bu dokümanla görevler verir. TSK de hükümetin vereceği bu görevleri yapmak için ihtiyaç duyduğu kuvvet yapısını hesaplar. Hükümet 1998 veya 1999 yılında, MGSB yayımlayamadı. Genelkurmay Başkanlığı, kendi rutin faaliyetlerini yürütebilmek için, MGSB olmadan TÜMAS hazırladı, Başbakanlığa, MGK Genel Sekreterliği ve ilgili diğer kuruluşlara gönderdi. MGSB olmadığından planlamanın buna göre yapılacağı hatırlatılarak, bir itiraz olup olmadığı soruldu. İtiraz eden olmadığı için de TÜMAS yürürlüğe sokularak, kuvvet planlaması çarkı döndürülmeye başlandı.

II.6.3. Siber Tehdit

Basındaki konuşulanlardan ve yayımlananlardan anladığımız kadarıyla siber tehdit de MGSB'ye girmiş ve Silahlı Kuvvetler bünyesinde bu amaçla bazı birlikler kurulacakmış. Çok geç kalınmış bir karar. NATO on yıldan fazla bir zamandır bu konuyu tehdit olarak göstermektedir. Estonya'nın bütün sistemleri Rusya tarafından taarruza maruz kalınca bu konunun bir tehdit olarak belirlenmesinde ne kadar haklı olunduğu ortaya çıktı. Şimdi NATO'nun Estonya'da bu amaçla kurulmuş bir mükemmeliyet merkezi var.

Bizdeki durum daha farklı.

Görevim esnasında bu konudaki girişimlerime bir türlü hukuki dayanak bulamadık. Hukukçular olmaz deyince de peşini bıraktım.

Meseleye şu açıdan bakmak lazım.

Bugün orduların büyük kısmında tüm komuta kontrol sistemleri bilgisayar ortamında kurulmuş durumda. Buna en uçta elde edilen istihbaratın en üst kademelere ulaştırılması, ateş isteklerinin, ikmal isteklerinin, harekât raporlarının ast birliklere verilecek emirlerin tamamı dahildir. O zaman komuta kontrol sistemini bozarsanız, hasmınızın tüm sistemi çöker, savaşa gerek kalmadan meseleyi halledersiniz. Kısacası bu tank, top ve uçaktan daha kudretli bir silahtır. Umarım MGSB'ne girmesiyle konu hakkında bazı adımların atılması mümkün olur.

Yeni askerlik sistemiyle ilgili tartışmalar devam ediyor. Askerliğin "a"sıyla ilgisi olmayan hanımların konuyu hararetle tartışması gerçekten izlenmeye değer.

Genelkurmay Başkanı Başbakana brifing verdi, uzun dönemin kısaltılıp kısa dönemin uzayacağı yolunda haberler yazıldı. Hükümetin "komşularla sıfır sorun" politikası sonucu yeni MGSB'deki tehdit azal-

tılacağından, asker sayısının da buna paralel olarak azaltılması yoluna gidilebilir. O zaman bedelli tekrar gündeme gelir.

II.6.4. Ordu Küçülsün mü?

Ordu küçülsün diyenlerin son iddiası ise, orduevi, kamp vs. gibi tesislerdeki garson, kuaför gibi asker görevlilerin sayısının 65.000 olması. Bazı birliklerden vazgeçilebileceği kesin. Özellikle meskûn mahallerin ortasında kalmış muharip birlikler.

Siyasiler küçülelim diyor ama birkaç yıl önce bazı tugaylara lağv kararı alınınca, o şehirlerde halk "Tugayımızı almayın" diye yürüyüşler yaptı, o şehrin milletvekilleri doğruca askeri makamlara başvurup, *"Küçülelim ama buna başka yerden başlayın"* dediler.

Geçenlerde Patnos'taki tugayın lağvedilmesi gündeme gelmiş, herkes ayağa kalktı; *"Bu tugay Patnos ile bütünleşmiştir, lağvedilemez"* diye.

Malatya'daki Şoför Eğitim Merkezinin lağvedilmesinde de aynı durumla karşılaşıldı.

Ordunun küçülmesi bir yana, herkes kendi kazasına, vilayetine vs. yeni birlik kurulmasını ister. Özellikle de eğitim birliği -daha yaygın adıyla acemi birliği- isterler. Neden? Askeri birlik gittiği yere ekonomik canlılık getirir. Hem fabrika kurmaktan daha kolaydır bir tabur veya alay kurmak. Ahalinin de tarlada filan çalışmasına gerek kalmaz. Aç bir dükkân, askere mal sat, parayı kazan. Bedelli ve dövizli askerlere 21 günlük eğitimin kaldırılması Burdur esnafını isyan ettirdi.

Sebep? Aynı.

Askeri makamlar mutlaka gerekli incelemeleri ve çalışmaları yapıyorlardır. Asker azaltılması hesap kitap işidir. Soğuk Savaş döneminin tehdit değerlendirmeleri ve komuta kontrol imkânlarına göre kurulmuş teşkilatın bugünkü tehdit durumu ve eskiyi neredeyse birkaç kere katlamış komuta kontrol imkânları düşünüldüğünde, önemli değişikliklerin yapılabileceğini düşünmek normaldir. Bugüne kadar birlik çapında önemli değişiklikler yapılmıştır. Ama nedense TSK büyüklüğü hep asker sayısıyla ölçülmektedir.

Bütün envanter bilgisayara geçtiğine göre, TSK için tek bir Lojistik Komutanlık kurulup her kuvvetin kendi lojistik komutanlığına sahip olma uygulamasından vazgeçilebilir.

Deniz Kuvvetleri'nin artık çok fazla fonksiyonu kalmayan Boğaz Komutanlıkları hatta Saha Komutanlıklarının yeni bir yapıya kavuşturulması incelenebilir.

Kara Kuvvetleri'nde yıllardan beri münakaşası yapılan Ordu veya Kolordu kademelerinin gereksizliği bir karara bağlanabilir.

İkmalle ilgili pek çok faaliyet yeniden ele alınıp sivil bir teşkilata verilebilir, Trakya'daki tüm hudut birlikleri lağvedilip yerine AB'nin istediği sivil teşkilat kurulabilir. Aynı şey Ardahan, Kars, Iğdır gibi bölgelerdeki hudut birliklerine ve hatta bazı tugaylara da uygulanabilir.[80]

Ancak dediğim gibi bunların hepsi ayrıntılı çalışmaları, hesap ve kitabı gerektirir. Küçülsün demekle küçülmez.

II.6.5. Savunma Bürokrasisi İhtiyacı

Türkiye'de savunma bürokrasisi yoktur. Bu nedenle bunların hepsini asker kendi yapmak durumunda kalmaktadır.

İngiltere Silahlı Kuvvetleri'nin yeni kuvvet yapısı incelemesi iki yıl sürmüş ve çoğunlukla siviller tarafından yürütülmüştür. Hatta bazı konuların görüşülmesine NATO personelinden oluşan bir heyet de katılmıştır. Sonuçta pek çok bina ve arazi açığa çıkmış, bunların tamamı satılıp devlete irat kaydedilmiştir.

Yine İngiltere'de asker pilotlar da sivil uçuş okullarında yetiştirilmektedir. 30 sene önce bazı askeri birliklerin özellikle de hava üslerinin korunmasını sivil şirketlere vermişlerdi.

Harp Akademileri tektir ve kara, deniz ve hava kuvvetlerine mensup öğrenciler aynı sınıflarda okurlar. Çünkü bütün dünyada tek kuvvete dayalı askeri yapı devri bitmiş, bütün kuvvetler müşterek harekât konsepti gereği aynı çatı altında birleşmiştir.

II.6.6. "Müştereklik" Nedir, Onu İyi Anlamak Lazım

Bu konu daha önce bir iki kere gündeme geldi ama sonuçsuz kaldı. Hatta biraz sıkıntıya da yol açtı. Öncelikle kabul edilmesi ve benimsenmesi gereken prensip tek kuvvet harekâtının sona erdiği; para, zaman ve gayret tasarrufu için faaliyetlerin ve teşkilatların birleştirilmesi gerektiğidir.

TSK yeniden yapılanacak ise, üzerinde en fazla zorlanılacak konu bu konsepti kuvvetlere kabul ettirmektir. Kuvvet elden gidiyor, aidiyet duygusu kalmadı diyerek karşı çıkacakları muhakkaktır.

80 Bu aslında şart da değildir. Yunanistan AB'ye gireli nerede ise 30 sene olmuştur, hudutlarını hala asker bekler. Bulgarlar ise meseleyi hudut birliklerine polis elbisesi giydirerek çözmüşlerdir.

Ama dedim ya bizde savunma bürokrasisi yoktur. Başka ülkelerde var mı, evet var. Bizdeki Kara Harp Akademisi karşılığı/dengi olan Kraliyet Kara Kurmay Koleji'nde okurken sınıfımızda Dışişleri Bakanlığı'ndan iki memur vardı. Sonraları NATO'da görev yaptığım yıllarda bunlardan birinin silahsızlanma görüşmelerinde İngiltere'yi temsil ettiğini gördüm.

Ayrıca askerlik kanunu değişmeden, birliklerinizi istediğiniz kadar azaltın, kaynak azalmayacak, askerlik yapması gereken miktar artacaktır. Bunlara nasıl askerlik yaptıracaksınız?

Bedelli!!!

Yani, parası olan askerlik yapmayacak, gariban takımı askere.

Hani demokrasi eşitlik rejimi idi?

Parası olmayan da kamu hizmeti yapacak.

Pek güzel de bu daha önce de denendi. Kamu kurumlarına verilen bazı askerlere çaycılık veya garsonluk yaptırıldığı, yerleri paspasladıkları ortaya çıktı. Onun yerine ağaç dikebilirler, dikilmiş ağaçların bakımını yapabilirler, mesleklerine göre Doğu ve Güneydoğu'da öğretmenlik yapabilirler.

Ama masa başı görev vermek büyük haksızlık olur.

Vatan savunmasında risk alamazsınız. Birisi çıkıp da "Ordu çok büyük, küçülsün" dedi diye ordu küçülmez. Tehdide bakılır, ihtiyaçlara bakılır.

Bulunduğumuz coğrafya Avrupa değil. Oralardaki ülkeler gibi bir masanın etrafına oturup medeni bir şekilde sorunları tartışıp çare arayamazsınız.

Bölgemizde güçlü olmak geçerli ve gereklidir.

Küçülebilecek birlikler elbette vardır. Silahlı Kuvvetlerin yeni kuvvet yapısı zaten sürekli gözden geçirilmektedir. Mesela Soğuk Savaşın sona ermesiyle tümen teşkilatından tugaya geçilmiş, zırhlı ve mekanize birliklerin bir kısmı, iç güvenlik harekâtının ihtiyaçları için piyade birliği haline getirilmiştir. Örnek olması bakımından, 1988 yılında dört kolordu, sekiz tümen ve yedi tugaydan oluşan 1. Ordu Komutanlığı bugün neredeyse bunun yarısına düşmüştür.

Ama bunlara mutlaka askeri ihtiyaçlara göre karar vermek gerekir. Özellikle askerlik süresinin uzaması veya kısalmasında.

Askerlik süresinin kısalması pratikte ekonomik bir fayda sağlamaz. 15 ayda verdiğiniz melbusat [giysiler] ve teçhizatın aynısını dokuz ayda verirsiniz, çünkü kanunen askerin hakkıdır.

TSK envanterine son derece teknik silah, araç ve gereçler girmektedir. En uçtaki en küçük birlikten veya 2-3 kişilik timlerden kolordu seviyesine kadar tüm haberleşme, istihbarat, lojistik, ateş desteği vs. tamamen bilgisayarlarla yapılmakta, lazer mesafe bulucular, termal kameralar gibi teknik cihazlar yaygın bir şekilde kullanılmaktadır. Bunları ilköğretim mezunu çocuklara bırakamazsınız. Bu tür silah, araç ve gereci kullanacak olanların mutlaka bir bilgi altyapısı olması gerekmektedir. Onun için tahsilli gençlere ihtiyaç vardır.

Ayrıca bugün ülkemizde üniversite sayısı 150'yi geçmiştir. Açıköğretimi de dikkate alırsanız, askerlik çağındaki birkaç milyon gençten er olarak istifade imkânınızın ortadan kalktığını görürsünüz. Bu durumda esas işinize yarayacak olan kesimden, kısa dönem askerlik yaptıkları için istifade imkânınız son derece azalmaktadır. Onun için tek tip askerlik gündeme gelmişti. Bakalım buradan nereye gidecek?

II.6.7. TCK'nin "Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk"la İlgili Hükümleri İhlal Edilmiştir

28 Ekim 2010

Türk Ceza Kanunu'nun devlet güvenliğiyle ilgili bilgileri temin, saklama ve ifşa etmeyle ilgili 7. Bölümünde, "Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk" başlığı altında konuyla ilgili kanun hükümleri 326'dan 339'a kadar olan maddelerde açık ve net olarak yazılmıştır.

İddianamenin 48. sayfasında ve son paragrafta şu ifadeler yer almaktadır: *"Soruşturma konusu planlar dışındaki birliklerin planlarına yer verilmemiş, yalnız soruşturma konusu suça ilişkin planların yasa dışılığını ortaya koymak bakımından zaman zaman bunlara da değinilmiş, karşılaştırma yapılmıştır. Devletin güvenliğine ilişkin gizli bilgi niteliğindeki planlar suç teşkil eden dokümanlardan ayrılarak adli emanette muhafaza altına alınmıştır."*

Bu ifadeler doğru değildir. İddianamenin bina edildiği çalıntı belgelerin bir kısmı, devletin güvenliğiyle ilgili çok gizli bilgilerdir. Çok gizli belgelerin bu şekilde etrafta, iddianame ve ekleri dahil, serbestçe dolaşmasının ve herkesin ulaşımına açık olmasının ne derece mahsurlu olduğunun ve ileride devletin başına ne tür dertler açacağının nasıl olup da düşünülemediğini ve bu bilgilerin yayımlanmasına nasıl izin verildiğini de anlayabilmek mümkün değil. Burada, resmen yukarıdaki kanun maddelerinin bir ihlali söz konusudur.

II.6.8. Gizlilik İhlali-Frontex ile AB'nin Gözdağı

Bir örnek vereyim. Ekim 2010 ayının sonlarına doğru, basında Türk-Yunan sınırının Yunanistan tarafının AB'nin FRONTEX isimli silahlı askeri gücü tarafından korunacağı yolunda haberler yer aldı. Gerekçe olarak Türkiye'den Yunanistan'a kaçak geçişlerin önlenmesi gösterildi.

Bunun pek doğru bir gerekçe olduğunu sanmıyorum, çünkü Yunan makamlarının hududun kendi taraflarında aldığı tedbirler yok denecek kadar azdır. Devriye yoktur, hudut birlikleri gerilerdedir, nöbet kuleleri bile boştur, ara sıra işgal ederler. Yani hudutta yasadışı geçişleri önlemek için çok fazla tedbir aldıklarını ve geçişleri umursadıklarını söylemek pek de mümkün değildir.

Kaldı ki, NATO'da Türk askeri temsilcisi olarak görev yaptığım 2003-2005 yılları arasında Napoli'deki NATO karargâhında, kaçak göçmen sorununu görüşmek için yapılan bir toplantıda, toplantı başkanı İngiltere'nin Balkanlar'dan sorumlu özel temsilcisi, *"İtiraf etmeliyiz ki ucuz işçi ihtiyacımızı karşılama imkânı verdiğinden biz de Avrupa olarak bu konu üzerinde fazla durmadık"* şeklinde bir beyanda bulunmuştur.

Kısacası FRONTEX'in kullanılmasının başka sebepleri vardır.

Bir defa, bize doğrudan bir mesaj verilmektedir: "Burası Yunan değil AB toprağıdır, adımlarınızı ona göre atın."

"Neden şimdi?" sorusunun cevabını ararken ise, Balyoz vb. ile ilgili olarak, Yunan basınında yer alan haberlerin de Yunanistan'ın sınırlarının korunmasının silahlı AB gücüne devredilmesinde bir etkisi olduğunu düşünmek çok yanlış olmayacaktır.

FRONTEX'in Yunanistan'ın deniz ve hava hudutlarının korunmasını da üstlenmesi uzak bir ihtimal değildir. Özellikle hava hudutlarının sorumluluğunu da devralırlarsa bunu FIR hattına dayamaları kaçınılmazdır.

İşi bu kadar ileri götürüp, sorunlu bir bölgede sorunun bir parçası olmayı kabul ederler mi, zaman gösterecek.

Ancak Yunanistan'ın bunu aleyhimize kullanmaya devam edeceği muhakkaktır.

"Adalar, Lozan'a göre silahsızlandırılmalı" tezimize, "Türkiye adaları işgale hazırlanıyor, işte planları ortada" diye karşı çıkacaklardır.

1982 veya 1983 yıllarında NATO'da yapılan bir Savunma Bakanları toplantısında, Limni Adası yüzünden yukarıda bahsettiğim Lozan'a

rağmen silahlandırılma çabaları nedeniyle sorun çıktı. Münakaşaların hararetlendiği ve çıkmaza girdiği bir zamanda, Yunan Savunma Bakanı Andreas Papandreu çantasından çıkardığı bir beyaz karton dosyayı havada sallayarak *"İşte burada Türkiye'nin Yunanistan'ı işgal planları var. Meraklısı baksın, siz hâlâ bana Limni'yi silahlandıramazsınız diyorsunuz"* dedi.

Meraklısı olmadığımız için bakmadık.

II.6.9. "Casus Belli (Savaş Sebebi)" İçin Caydırıcılık Şart

Bazıları Yunanistan'a karşı plan yapmayı bu devirde gereksiz bir gayret, hatta bir işgüzarlık ve gerginlik çıkarmaya yönelik militarist bir anlayış olarak görmektedir. Bazıları da bu gerginlik politikası sonucu TSK'nin modernizasyon için hükümetten istediği parayı alabildiğini, gerginlik ve savaş tehlikesi olmasa Silahlı Kuvvetler'in pek çok projesinden tasarruf edilebileceğini ileri sürmektedirler.

Durum pek öyle değil.

Birincisi, devletimiz, Yunanistan'ın karasularını altı milin üzerine çıkarmasını harp sebebi sayacağı yolunda TBMM'de karar almışsa, harbe hazır olmak zorundasınız.

İkincisi, Yunanistan da karasularını altı milin üzerine çıkarma kararı almış, ancak bu kararını hazır olunca uygulayacağını açıklamıştır.

Bu nedenle, Yunanistan hiçbir zaman kendini hazır hissetmemelidir. *"Karasularımı altı milin üzerine çıkarırsam, bu bana pahalıya patlar"* diyecek durumda kalmalıdır. Bunun için Türk Silahlı Kuvvetleri caydırıcılığını her zaman korumalıdır. Bu da lafla olmaz, üstün harp gücüyle olur.

Yunanistan karasularını altı milin üzerine çıkarırsa harp çıkar mı? Bence çıkmamalı.

Tanımazsın, karasuları bugün nasılsa öyle imiş gibi davranırsın, olur biter. Tabii ki, itiş kakış, gerginlik hiç bitmez. Yunanistan hava sahasını da 10 mil ilan etmiştir, ama kimse dinlemez. Hiç durmadan bağırır Türkler hava sahamızı ihlal etti diye. Dinleyen olmaz. Ama karşılıklı önlemeler, it dalaşı da eksik olmaz.

Bunda da sürekli bir gerginlik ve kriz ortamında yaşanmak mecburiyetinde kalınır. Bu krizlerin ne zaman ve nasıl tırmanacağı, kontrolden nasıl çıkacağı hiç belli olmaz.

Genç pilotlara ve gemi komutanlarına elbette ki ayrıntılı emirler verilir, çatışma kuralları belirlenir. Ancak yüzlerce mil hızla uçan bir uçağın pilotunun ilave talimat isteme imkânı olmadığı da muhakkaktır.

Yunan basını enteresandır. Tamamen devletin kontrolünde maaşlı memurdurlar. Devletin görüşlerini ve politikalarını savunurlar. Tek merkezden kontrol edilirler. Ben görevden ayrıldığımda devletten maaş alanların miktarı binin üzerinde idi.

Devlet aleyhine konuşamazsınız. Söyleminiz değişirse maaşınızı keserler biter gider.

Bizdeki bazılarına göre Yunanistan demokrasinin beşiği ya, bu da işte demokratik bir uygulama.

Ayrıca, bu planların doğru veya yanlış olduğuna bakılmadan Türk-Yunan sorunlarındaki pek çok tezimizi de zayıflatacağı bir gerçektir.

Ancak, seminerde bazı harekât planlarının incelendiğinin basında yer almasından sonra Yunanlıların Meriç batısında 120 km uzunluğunda, 30 metre genişliğinde ve 7 metre derinliğinde bir tünel kazmaya başladıkları haberlere yansıdı. Türk ordularını durdurmak için inşa edilen Çin Seddi'nden bin yıl sonra aynı maksatla bu sefer bir kanal kazılması tarihin ilginç bir tekerrürü olarak karşımıza çıkmaktadır.

Meriç Hendeği.

11.6.10. ABD'lilere Polis Brifingi

30 Kasım 2010

Kasım ayı sonunda Wikileaks, ABD Dışişleri Bakanlığı'nın kendi büyükelçiliklerinden aldığı 250 bin belgeyi yayımlamaya başladı ve ortalık yıkıldı.

Benimle ilgili bir belge de var. ABD Ankara Büyükelçiliği Müsteşarı'yla 27 Nisan basın açıklamasıyla ilgili bir konuşmamız. *"İsteseydik tankları yürütürdük, ama bunu istemiyoruz, çatışma istemiyoruz, AKP ile ne hükümette ne de TBMM'de bir sorunumuz var. Bizim sorunumuz radikal uygulamalar"* demişim. Bazı medya mensupları lafı tersten alıp, "Gördünüz mü darbeye hazırlarmış" diye yorum yapacak kadar işi ileri götürmekteler. Bir hanım köşe yazarımız da bu lafların hesabı sorulmalı diye yazmış. Halbuki söylenen, eğer gerçekten söylemişsem, açık.

Savunma muhabiri ama kronik asker karşıtı bir hanım ise bir TV kanalında, "Ben bu konuyu o zaman da yazmıştım. Ergin Saygun da açıklamış. Hükümet istememesine rağmen askerler Kuzey Irak'a operasyon yapılması konusunda ısrarcıydı" gibi konuyla hiç alakası olmayan bir konuşma yaptı.

Wikileaks belgelerinden biri de, Emniyet'ten bazı polislerin ABD Büyükelçiliğine Balyoz'la ilgili "brifing verdiği"ne dair. ABD elçiliği, Balyoz'la ilgili olarak Washington'a gönderdiği bir mesajda, bunun siyasi bir dava olduğunu, generallerin silah zoruyla evlerinden toplandığını ve bunun tamamen bel altından vurmak amacıyla yapıldığını olduğunu söylüyorlar (Bkz. EK-1).

Bunlara dedikodu der geçersiniz, zaten adı geçenler de öyle yaptı. Bu belgeleri kimin yazdığı belli. ABD'nin resmi dokümanları bunlar. Bu dokümanların resmi ABD dokümanları olduğunu ABD Dışişleri Bakanı Clinton da doğruladı ve özür diledi.

Balyoz duruşması yaklaştıkça safları belli olan medyada ve özellikle de bir iki gazetede, aylarca önce yayımlanmış olan iddianamedeki bazı konuları sanki yeni bir şeymiş gibi "İşte darbenin belgesi" benzeri başlıklar altında yayımlamaya başladılar.

Biz böyle bir şey yapsak "yargıyı etkilemeye çalışıyorlar" diye kıyametler kopar.

II.6.11. Güneydoğu ve Ortadoğu Yanıyor, Balyoz Mahkemesi Ateş Hattındaki Askeri Esir Alıyor

11 Şubat 2011

Kronolojik sırada yazılmış notların 30 Kasım 2010 sonrasındaki kısmını, kitaplaşma aşamasında ilgili bölümlere kaydırınca, arada bir boşluk ya da atlama olduğu düşünülebilir. Yazarken tarih sırasına göre bir çeşit günlük gibi yazıldı bu notlar. Fakat kitaplaşma aşamasında. Tarih sırası mümkün olduğunca korunmaya çalışılarak konularına göre gruplandırıldı.

İçinde bulunduğumuz dönemin en önemli konusu, Balyoz davasında iddianamenin okunmasından sonra savcının 163 kişi için tutuklama istemesi ve mahkemenin salonun kapılarını kapattırarak hiç kimsenin dışarı çıkmasına müsaade etmeksizin beş saatlik bir aradan sonra, savcının tutuklama talebinin kabul edildiğini açıklaması olmuştur.[81]

Öğrendiğimiz kadarıyla bu karar üzerine bütün sanık ve avukatlar kendilerinin bu konudaki fikirlerine hiç başvurulmadığını ve savunma için kendilerine söz hakkı tanınmaksızın bu kararın alındığını söylemişlerse de mahkemenin kararında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bunun üzerine bütün sanıklar ve seyirciler anlaşmış gibi ayağa kalkıp Harp Okulu Marşı'nı ve Deniz Harp Okulu Marşı'nı okumuş, bu arada da hâkimler cübbelerini bırakıp salonu terk etmişler.

Bundan sonrası daha da kötü bir şekilde gelişmiş ve hiçbir şekilde layık olmadıkları bir muamele ile sabaha kadar ayakta tutulup ertesi gün Hasdal ve Silivri Cezaevlerine yerleştirilmişlerdir.

II.6.12. Silah Arkadaşlarının Esaretine Vücudumun Tepkisi

Bu davanın eskinin öcünü almak için yapıldığı yaygın bir kanaat. Bu olayların olduğu Cuma akşamı (11 Şubat 2011) evde çocuklar ve torunlar yemek yerken duyduğumuz bu haber üzerine birdenbire bir ter boşalması, sol kolumda uyuşuklukla birlikte göğsümde bir ağrı başladı. Hemen GATA'yı aradım. Derhal hastaneye gelmem söylendi.

Geldik. Bir sürü tetkik yaptılar ve müşahade altına alacağız dediler. O geceyi hastanede geçirdik.

81 Türkiye Cumhuriyeti yargı tarihinde görülmemiş ve adeta yargılananlara kurulmuş bir tuzak niteliğindeki bu tutuklamanın ayrıntıları için bkz: 12 Şubat 2011 tarihli gazeteler.

Ertesi sabah doktorlar tekrar geldiler. O ana kadar yapılan tetkiklerin sonucunda bir neticeye varamadıklarını ve o yüzden yatıracaklarını söylediler. Neticede yattık.

Pazartesi sabahı yatakta iken yine bir ter boşalması ve göğsümde ağrı oldu. Nermin'in doktorlara haber vermesi üzerine hepsi odaya doldular. Elektrolar vs. çekildi, diğer tetkikler yapıldı.

Bana anlatılanlardan anladığım kadarıyla, geçirdiğim kalp krizi sonucu kalbin vücuda kan basan sol ventrikül denen bölümün bir kısmı çalışmıyormuş. Bir de problemle ilgili olarak ayrıca bir apeks lafı geçiyor ama neresi pek anlamadım.

Bu arada boynuma Ankara'da takılmış olan stente baktılar ve normal çalıştığını söylediler.

Hiç olmazsa bu iyi bir haber oldu.

Ancak hastaneye bu yatışın uzun süreli bir tedavi sürecinin ve yeni hastalıkların başlangıcı olduğunu bilmemiz mümkün değildi.

Bu arada konuştuğum bazı doktor arkadaşlarım geçirmiş olduğum son iki fenalaşmanın sebebinin anjioda görülmeyen ve dolayısıyla tıkalı olduğu düşünülen üç bypass damarından birinden dolayı olabileceğini belirttiler. Bu tıkalı damar Lima denen ve esas açık olması arzu edilen damarmış. Kalbe, anjio vs. için hiçbir şekilde dokunulmaması gerektiği ve kalbin kendi haline bırakılarak "gittiği kadar gitmesi"nin dışında yapılacak çok fazla bir şey olmadığını hissettirdiler.

Daha doğrusu söylediklerinden benim anladığım bu.

Pek iç açıcı bir haber değil, ama yapacak bir şey yok. Kader ne ise o oluyor.

II.6.13. AB ve NATO İmkânlarından Yararlanma

26 Ekim 2011

Hastanede yapacak bir işiniz olmayınca veya kolunuzda serum iki saat sırtüstü yatmak zorunda kalınca bazı konuları yeniden düşünmek ve hatırlamak için vaktiniz oluyor. Başlattığınız bazı projelerin ne olduğunu merak ediyorsunuz. Ziyarete gelen arkadaşlara soruyorsunuz. Kimisi duymamış bile, anlıyorsunuz ki geçmiş gitmiş.

Çok önemli bir proje, erata verilen gece dersleri ve üreme sağlığı, tarım, sigaranın zararları, aile içi şiddet gibi ortak eğitim konularını alay seviyesine kadar birliklere vermek. Bu amaçla ders notları Eğitim ve Doktrin Komutanlığı tarafından hazırlanacak ve kurulacak bilgisayar ağıyla merkezi olarak birliklere ulaştırılacak.

Projeyi AB Komisyonunun Ankara'daki yetkilileriyle görüştüğümde "AB'nin silahlı kuvvetlere fon vermesinin mümkün olmadığını, fonların belediyeler ve sivil toplum kuruluşlarının projelerine verildiğini" söylediler.

Biz de bu parayı silah almak veya askerlik öğretmek için değil, personeli eğitmek ve sivil hayata hazırlamak için kullanacağımızı, bu amaçla baktığınızda, 600-700 bin kişiye 15 ay süreyle 24 saat etki edebilecek başka bir sivil toplum örgütü bulamayacaklarını söyledik. Denemeye karar verdik. Brüksel'den AB projesi hazırlamayı bilen birkaç kişi getirdik. Genelkurmay içinde bu işi bilen ve tahsilini yapmış kişilerden bir AB grubu kurduk. Proje hazırlandı, ilgili yerlere sunuldu ve uzun uğraşlardan sonra kabul edildi ve 30 milyon Euro tahsis edildi. Bu bir ilkti ve tahsis edilen miktar da dikkat çekici idi. Projenin ağır da olsa ilerlediğini öğrendim.

Aslında, özet olarak açıklamak gerekirse, AB fonları ülkelerin GSMH'larına göre bir havuzda biriktirdiği paralardan oluşmaktadır. Hazırlayacağınız projelere buradan fon tahsis edilir. Ancak bugüne kadar havuza verdiğimiz paradan hep daha az proje hazırladığımızdan, artan para Avrupa'nın zengin ülkelerinin bizim paramızla fonlanması için kullanılmış. AB'den para alma çabalarımızın altında yatan esas neden bu idi. AB'ye verdiğimiz paranın bir kısmını kurtarmak.

Bu işlere pek ilgi duymuyoruz.

Mesela NAMSA var. NAMSA NATO'nun devlet malzeme ofisi gibidir. Bir malzeme lazım olan ülke NAMSA'ya başvurur, NAMSA da elindeki katalogdan ihtiyaç duyulan malzemenin temin edilebileceği firmaları ilgili ülkeye bildirir. Türkiye'nin NAMSA'dan aldığı yüzde 95, sattığı yüzde 5'tir.

NATO'da askeri temsilci iken, sattığımız mal oranını artırmak için çok uğraştım. NAMSA kataloguna girmek için doldurmaları gereken formları Belçika'daki Türk işadamlarının bazılarına dağıttım. İlgilenen olmadı. Halbuki NAMSA'ya giyim kuşamdan araba lastiğine, teçhizata kadar her şey satmak mümkün. Türk sanayisinin bugün ulaştığı noktada da pek çok malzemeyi satabileceğine inanıyorum.

NAMSA sadece ikmal değil aynı zamanda bakım ajansıdır.

ABD'lilere Irak ve Afganistan'daki birliklerinin malzemelerinin bakımını yapmayı önerdik. Mesela helikopterlerin bakım ve onarım için ABD'ye götürülmesi C-7 uçaklarıyla yapılır. Bu uçakların bir saatlik uçuşu 30.000 dolar. Uçuş süresi 15 saat, eder 450.000 dolar. 450.000

de geriye dönüş, eder 900.000 dolar. İçinde üç helikopter varsa, helikopter başına 300.000 dolar. Bunun yerine Türkiye'ye getirin, Ankara Güvercinlik'teki helikopter bakım tesisinde bakımlarını yapın dedik. Hukuki sorun olur, yapamayız dediler. Tesisleri kullanın, bizde gerekli yedek parça veya aracı tanıyan personel bulunmayabileceğinden bakım ve onarımı kendiniz yapın dedik. Ona da yan çizdiler.

Stratejik Hava Ulaştırma Komutanı ile tanışırdık. Ona mektup yazıp bu durumu anlattım. Bana bir liste gönderdi ve özellikle iş makinelerinin bakım ve onarımlarını yapıp yapamayacağımızı sordu. Yaparız dedik. NAMSA'ya başvurdular, heyet geldi, tesisleri ve imkânları beğendi. Sonra ne oldu bilmiyorum.

Laf açılmışken birkaç proje daha yazayım bari.

Askeri hemşireler GATA'da yetişir, sıfatları da "Ordu Hemşiresi"dir. Ancak GATA'dan mezun olduktan sonra diğer askeri personele tanınmış olan hiçbir haktan istifade edemezler. Mesela orduevlerine giremezler. Değiştirmek için özellikle 2. Başkan iken çok uğraştım, "mevzuat hazretleri" karşımıza dikildi her seferinde. Küçük yerlerde önemli değil. Nasıl olsa girerler de büyük şehirlerde problem. Günübirlik bazı tesislere girmelerine müsaade edilmişti diye hatırlıyorum.

Mastır yapan astsubaylara kıdem verilmesi de mevzuat hazretlerine takıldı. Mastırlı astsubayları kullanacak kadro olmadığını ileri sürdüler. Çok geçerli bir argüman değil. Telsiz teknisyeni aynı görevi mastırlı olarak da yapabilir. Sonradan bu hakları verildi diye biliyorum. İnşallah öyledir.

Karargâhlardaki önemli bir problem, bazı personelin, kıta görevi, şark hizmeti vs. nedenlerle aynı görevde uzun süre kalamamasıdır. Bu, özellikle tecrübe isteyen, konunun geçmişinin bilinmesine ihtiyaç duyulan görevler için önem arz etmektedir. NATO'da uygulanmakta olan sistemi önerdik. Şube Müdürü Albay çizilip yerine sivil yazılacak. O göreve gelecek olan sivil de bir albayın sahip olduğu tüm haklara sahip olacak, maaş dahil. Her kadronun bir görev tanımlama formu bulunmaktadır. Kurulacak bir komisyon tarafından yapılacak yazılı ve sözlü imtihanı müteakip, bu forma uyan özellikleri haiz kişiler atanacak. Filanca komutanın sınıf arkadaşı olmak, belirleyici bir nitelik olmayacak. Sivile dönüştürülecek kadrolar tespit edilmişti, ama son durum nedir bilmiyorum.

Bazı subay veya astsubaylar, bulundukları görevlere vekâleten atanırlar veya görevlendirilirler. Mesela bir üsteğmen bölük komutan ve-

kili olarak veya bir binbaşı tabur komutan vekili olarak atanabilir veya görevlendirilebilir. Bu durumda, bir üst rütbenin sorumluluklarını, yani külfetini veriyorsanız, nimetini de, yani sosyal haklarını da vermeniz gerekir. Üsteğmen yüzbaşı görevi yapıyorsa yüzbaşı maaşı alması gerekir. Ancak bu konuda Milli Savunma Bakanlığı'na yaptığımız teklif uygun görülmedi.

TSK, terfi sisteminden dolayı yaşlı bir ordudur. Ben Korgeneral rütbesi ile Türkiye'nin NATO'daki Askeri Temsilcisi iken, NATO ülkelerinin Askeri Temsilcileri ve Genelkurmay Başkanları içinde benden yaşlı olanlar sadece bizim Genelkurmay Başkanımız, İspanyol Genelkurmay Başkanı ve Askeri Komite Başkanı idi. Bunu acaba bir nebze düzeltebilir miyiz diye çalıştık. General-amiral bekleme süreleri dört yıldır. Kısaltma imkânlarını aradık. İşe göre adam prensibinden hareketle, belli bir görevi en iyi yapacak kişinin, dört yılı tamamlamadan da o göreve getirilebilmesi için terfi edebilmesini sağlayacak bir sistem hazırladık. Kuvvetlere görüş için gönderildi. Uygun diyenler oldu, uygun değildir diyenler oldu, sanırım unutuldu gitti.

II.7. Yeni İhbarlar, Yeni Gömüler, Taze İmalat Yeni "Deliller", Yeni Dalgalar, Yeni Suçlar...

II.7.1. Gölcük'te Yeni Gömü

10 Aralık 2010

İmzasız bir e-maili değerlendiren savcılığın, Donanma Komutanlığı'nda askeri yetkililerle birlikte yaptığı bir aramada, İstihbarat Şubesinde, zeminde bulunan gizli bir bölmede 10 çuval belge, CD ve ses kayıtlarının ortaya çıkarıldığı yolunda haberler yer aldı.

Müteakip günlerde basında yer alan haberlerde, bu belgelerde bir darbe sonrası yapılacak işler, tutuklanacak siviller, darbe karşıtı askerlerin yargılanarak sürgüne gönderilecekleri yerler, Alb. Dursun Çiçek'e "ıslak imza" belgesi için bir "oramiralin yazılı emri" vs. gibi konular yer aldı.

Bazı gazeteler bu bilgileri "Selimiye'deki darbe planlamasının devamı Gölcük'te" benzeri başlıklarla manşetten verdiler. Balyoz'la bunu birleştirme çabası.

Enteresan olan, bu bilgilerin sadece belli yayın politikaları olan gazetelerde yayımlanması. Belgeler şu anda sadece savcılar ve Emniyette olduğuna göre, bu gazetelere de bu makamlar ve kişiler tarafından

servis edilmiş olması lazım. Her zaman olduğu gibi basında bir iki cılız ses dışında kimse üzerinde durmadı.

Ayrıca Gölcük'te "bulunan belgelerle" Pınar Doğan ve Dani Rodrik'in akademik bir çalışmayla ortaya koyduğu Balyoz hatalarının geçersiz olduğunu göstermeye çabaladıkları görülmektedir.[82]

II.7.2. Sahte Belge Üretme Çetesi Harıl Harıl Çalışıyor, Ama Hep Defolu "Mal" Çıkarıyor

Çalıntı olan bu belgelerin elde ediliş şekillerinin hukuka aykırı olduğu, bu nedenle de delil olarak kabul edilemeyeceği yolundaki görüşleri de, *"Bu sefer belgeler Donanma Komutanlığı'nda, yani resmi bir mahalde çıktı"* karşı atağıyla çürütmek de diğer bir amaç olarak akla gelmektedir.

"Yeni Delillerin(!)" sahteliğini ayrıntılarıyla ortaya koyan Donanma Komutanlığı'nın Bilirkişi Heyetinin Raporu'ndan sadece birkaç noktayı vurgulamakla yetinelim:

-"Suç unsuru" taşıyan dijital verilerde hiçbir ıslak veya elektronik imza yok.

-Balyoz davasında İddianamenin dayanağı yapılan "11 No'lu CD" bütün zaman çelişkileriyle aynen, ancak farklı bir numarayla (1 No'lu CD olarak) GÖLCÜK'te bulunan 6 No'lu torbanın içerisinde.

Sahte Evrak Üretme Çetesi 11 No'lu CD'nin "aklanacağı" düşüncesine kapılmış olmalı.

"43 Klasör belge bulundu" söylemi, tamamen kamuoyunu yanıltma amacıyla ileri sürülmüş yanlış bir ifade. Evet, 43 klasör var, ama bunun 40 klasörünü polisin tespit tutanağı oluşturuyor.

Dijital verilerin tamamı üç klasörü tam doldurmuyor. 43 klasöre nasıl ulaşıldığının çarpıcı bir örneğini vermekle yetinelim: Sahte Balyoz planında diğer planlara (SUGA, ORAJ, SAKAL, ÇARŞAF) hiç atıf yapılmıyor ve bağlantı kurulamıyordu. Bu bağlantıyı kurmak için 6 No'lu

82 "Balyoz familyası planlarda çok fazla hata var, bunu askerler yazmış olamaz" dendiği için Eskişehir'de çıkan belgelerde, "hataların bilerek yapıldığını, bilahare bunları düzeltmek için kod tablosu yayımlanacağını" yazmışlar belgelere. Demek ki, paradını hazırlamamaları [iddiaların açıklarını kapatacak yeni "delil imalat"ında bulunmamaları] için ön savunmada çok fazla bir şey söylememek gerek. Ancak emanete alınan altı klasördeki lehimize olan belgelerin saklanması gibi bazı şeyleri tevile imkânları yok.
[Parad: Eskrimde, rakibin saldırısını karşılayıp boşa çıkarmak üzere yapılan kılıç kullanma hareketi -Y.N.]

torbadan 1 No'lu CD içerisinde "SÜHA ALB_2003" isimli bir dosyada yer alan "SAN. KOM. ARZ. NOTLAR. Doc." isimli bir belge üretilmiş. Tek sayfalık bu belgeye çok önem atfedilmiş olmalı ki, bütün klasörlerde, polisin değerlendirmesi ile birlikte bulunuyor (Örneğin: 1 No'lu klasör Dizin: 151- 220 pdf, sayfa: 212).

Üstelik diğer klasörlerde de yer alan bu imzasız "dijital verinin" sahte olduğunu ortaya koyan fahiş bir hata da yapılmış. Bu hatanın yer aldığı satırı aynen aşağıya alıyorum:

"sok.hareketleri, f. çarşanba, tarikat ve cemaatlar. yön: alb. helvacıoğlu, korucular ve timler."

Neresini düzeltmeli?

Bir: 187 No'lu Sanık Halil HELVACIOĞLU 2003 tarihinde Alb. değil, TUĞGENERAL.

İki: 1. Ordu Komutanlığı'nda görevli değil, çünkü Jandarma Genel Komutanlığı'nda İstihbarat Daire Başkanı. Yani 1. Ordu Komutanlığı'yla "bağlantısı", sadece, kendisinin Edirneli, Edirne ve 1. Ordu'nun da Marmara Bölgesi'nde olmasını arasındaki bağlantı kadar.

Bakalım bundan ne çıkacak. Adım hiçbir yerde geçmediği halde, polis arkadaşlar benim için de yedi sayfa tespit tutanağı hazırlamışlar.

Gizli bölme dedikleri yerden çıktığı iddia edilen krokilerle Poyrazköy'de yeni aramalar yapıldı ve 900 adet 7.62 mermi ile biraz patlayıcı bulundu. İlk birkaç gün yine belli saftaki medya tarafından koparılan yaygaralardan sonra şimdilik genel bir suskunluk var. Kulağımıza gelen bilgilere göre yine bol miktarda imzasız belge söz konusu.

II.7.3. Delil Karartan Savcılar, Delil Gizleyen Mahkemeler

Duruşma Savcısının istemlerini kabul eden 10. Ağır Ceza Mahkemesi sanık avukatlarının aşağıda belirtilen yasal taleplerini doğru dürüst bir gerekçe göstermeden reddetmede hiçbir beis görmemiştir:

-Adli Emanete kaldırılan ve mahkeme kararıyla bize verilen 2010-692 Emanet Sırasındaki 6 klasörde tespit ettiğimiz ve dizin numaralarıyla mahkemeye bildirdiğimiz 89 eksik sayfanın "taranarak" bize verilmesi;

-Adli Emanete kaldırılan ve mahkeme kararıyla bize verilen 2010-693 Emanet sırasındaki 50 klasörde tespit ettiğimiz ve yine dizin numaralarıyla mahkemeye bildirdiğimiz 691 eksik sayfanın "taranarak" bize verilmesi;

-19 adet CD'nin her biri üzerindeki elle yazılmış yazıların görülebileceği resimlerin çekilerek bize verilmesi (Bundaki amacımız özellikle

sahte 11 No'lu CD üzerindeki yazıların nereden ve nasıl kopyalandığını ortaya koymaktır.)

-19 CD'nin (özellikle sahte 11, 16, 17 No'lu CD'lerin) imajlarının verilmesi.

II.7.4. Kamuoyunda Yaratılan Duygu: "Bunca Belgenin Hepsi mi Sahte?"

Halktan ve hatta içimizden bile *"ateş olmayan yerden duman çıkmaz"* söylemleri başladı.

Söz doğru da, ortada duman bile yok.

Özellikle de basının belli bölümünün ve hatta bazı siyasilerin, "Bu kadar belgenin hepsi mi sahte, toprağa gömülü bulunan silahlar, mühimmat da mı sahte" şeklindeki yüklenmelerinin bunda katkısının çok olduğu muhakkak.

Bu konuda program yapanlar bile, iddianameyi gazetelerde okudukları ve televizyon kanallarında izledikleri kadarıyla bildiklerini itiraf ediyorlar, etmeseler bile iki cümle söylediklerinde mesele hakkında çok fazla bilgileri olmadığı hemen ortaya çıkıyor.[83]

Bu nedenle, Askeri Savcılığın talebi üzerine, o zamana kadar yapılmış olan çalışmalarda ve hazırlanmış olan bilirkişi raporlarında tam olarak ortaya konamamış veya üzerinde mutabakat sağlanamamış olan tüm konuları kapsayacak şekilde, bir Tümgeneral Başkanlığındaki bilirkişi heyeti tarafından hazırlanan çok kapsamlı 28 Haziran 2010 tarihli rapor ile Gölcük Donanma Komutanlığı Askeri Savcılığınca Gölcük'ten çıkan belgelere ilişkin "bir Tuğamiral başkanlığındaki bilirkişi heyetine hazırlatılan Askeri Bilirkişi Heyeti Raporu"nun kamuoyu ile paylaşılması ve bu suretle kamuoyunun bilgilendirilmesi çok büyük önemi haizdir.

II.7.5. Yine GATA Yollarında

14 Aralık 2010

Düşmeler arttı. Duruşma başladıktan sonra zaman bulamayız, önceden baktıralım dedik. Ayın yedisinde Ankara'ya, sekizinde GATA'ya geldik. Kalpteki madeni kapakçıktan dolayı MR anjio yapamayacaklarını tekrarladılar. Onun yerine tomografi yaptılar.

83 Örneğin, 2011 Haziran ayındaki 5N1K programlarından birinde programı sunan Cüneyt Özdemir'in, sorduğu sorulardan Ergenekon ile Balyoz arasındaki farktan bile bihaber olduğu ortaya çıktı.

Sonuç yine aynı, sol taraf yüzde 75 tıkalı. Esas tehlike ise, tıkanmaya yol açan plakların yumuşak, yani her an kopabilme ve pıhtı atma ihtimali olması. Mutlaka stent takılması gerektiğine karar verdiler. Stent için birkaç gün beklemek lazım dediler. Stent bulundu, bu sefer de "gribal bir durumunuz var, geçene kadar beklememiz gerekiyor" dediler.

Bu arada gelip muayene etmeyen kalmadı, sağ olsunlar. Bir sürü tahlil vs. yaptılar.

Nöroloji muayenesinden pek memnun kalmamışlar ki, beyin tomografisi ve EEG çektiler. Sonuçları henüz söylemediler. Bir ara kalbe de bir anjiodan laf açıldı. By-pass olalı 10 seneyi geçti, damarlara bir baksak iyi olur filan dediler. Sonra neyse vazgeçtiler.

II.7.6. Dava Başlıyor, Mahkeme Başkanı Değişti

Davayla ilgili olarak bugün ilginç bir gelişme oldu. Duruşmanın başlamasına iki gün kala, mahkeme başkanını tenzili rütbe ile başka bir göreve tayin ettiler. Bu tabii ki savunma açısından fevkalade olumsuz bir durum. Yeni mahkeme başkanının iki gün içinde 1000 sayfalık iddianame ve 184 ek klasör, avukatların bugüne kadar verdikleri bir sürü dilekçe, davanın bugüne kadar geçirdiği safahat vb. gibi konuları bilmeden mahkemeye nasıl başkanlık yapacağı ciddi bir endişe kaynağı.

TV'deki tartışmalarda bazı hukukçular başkanın davayı bilmemesinin önemli olmadığını, dava sürdükçe konunun detaylarını öğrenebileceklerini ileri sürdüler.

II.7.7. Kervan Yolda Düzülür

İlginç bir yaklaşım ama pek de mantıklı değil.

Bu durum bizlere yeni bir reddi hâkim hakkı doğurmuştur, çünkü yeni bir heyet oluşmuştur.

Bu gelişme ayrıca, "adil yargılanma hakkı"nın, yani Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin ihlali anlamına gelmektedir. Bu dava AİHM'ye giderse, 6. madde ihlalinden iade-i mahkeme kararı çıkabileceğini ileri süren hukukçular da bulunmaktadır.

Mahkeme başkanının değiştirilmesinin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun yeni yapısıyla aldığı bir karar olduğunu belirten bazıları da, iki yıldan beri devam eden bir soruşturmanın ancak sonuçlandığını, bu nedenle bu kararın alınmak zorunda kalındığını söylüyorlar. Kararın, çeşitli görüşlerin temsil edildiği bir kurulda oybirliği ile alınmasını da ortada önemli bir suç veya yanlış uygulamanın olduğunu

gösterdiğini, bu kararın arkasında siyasi bir maksat aranmaması gerektiğini belirtiyorlar.

Her ne hal ise; davaya yeni bir şaibenin daha düştüğü muhakkak.

II.7.8. Savunmaya Verilmeyen Dosyalar

Mahkeme başkanının görevden alınması TV'de tartışılırken, Çetin Doğan Paşa'nın avukatı Celal Ülgen adil yargılanma bakımından ciddi sıkıntılar olduğunu, mesela hâlâ yüzden fazla dosyanın kendilerine verilmediğini söyledi.

Ben aylardır iddianame ve ekleri üzerinde çalışmama rağmen, böyle bir şeyden haberim yoktu. Çünkü toplam kaç dosya olduğunu bilmiyoruz.

İddianamede yer alan evrakları, Balyoz denen plan ve eklerinden hiçbirini görme imkânımız olmadı. Talep ettik vermediler. Ellerinde böyle bir plan olmadığından tabii ki. Ses kayıtlarının bantlarını istedik reddedildi. Bantların iddianamede yer alan açılımına baktığımız zaman, kes-yapıştır yöntemi ile değişik konuşmaların bir araya getirilerek yeni metinler oluşturulduğunu gördüm. Bütün bu taleplerin karşılanıp karşılanmayacağına duruşma esnasında mahkeme karar verecekmiş. Bütün bu belgeleri ve bantları verdiklerinde, devam eden bir duruşma esnasında sorgulanma ve savunma için hazırlık yapma fırsatını nasıl bulacağımız da ayrı bir soru.[84]

Bütün bunlar adil yargılanma hakkının açık bir ihlalidir.

II.7.9. Yetki Tartışmaları

Aslında daha başka konular da var. Reddi hâkimden de öte mahkemenin yetkili olup olmadığı konusu var. Bazı hukukçular, isnad edilen suçun tümü asker olan kişiler tarafından askeri bir mahalde, askeri bir vazife (Plan semineri) esnasında meydana geldiğinin iddia edildiğini ifade ile davanın askeri mahkemede görülmesi gerektiğini ileri sürmektedirler. Bu olsa, polis ve yargı mensuplarının tamamı askeri olan konuların altından kalkamamaları, askeri usuller gereği normal ve rutin olarak yapılması gerekenleri suç unsuru olarak kabul etmelerinin önüne geçilmiş olabilecekti.

84 Bu hazırlıkların yapılması için belki duruşmalara ara verileceği söyleniyor. Ancak özellikle muvazzaflar haklı olarak davanın bir an önce sonuçlanmasını istiyorlar. Tercihen de Yüksek Askeri Şûra'dan önce... Üstelik bunun pek mümkün olmadığını kendileri de bilmesine rağmen.

Mahkeme suç konusunun vazife ile bağdaşmadığı gerekçesi ile bu talebi reddetti.

Yetki konusunda önemli bir diğer konu da, 12 Eylül referandumu ile yapılan değişiklikler sonucu Kuvvet Komutanlarının yargılanmalarının Yüce Divan'da yapılması, kanun gereği en kıdemli sanık nerede yargılanıyorsa diğer sanıkların da orada yargılanması iddiaları.

Bu talebe mahkeme savcısının menfi görüş bildirdiğini öğrendik. Mahkeme de savcının görüşüne uydu. O zaman her iki kuvvet komutanının, bu özelliklerinden dolayı neden normal savcılar tarafından değil de Cumhuriyet Başsavcı Vekili Çolakkadı tarafından sorgulandıklarını da açıklamak lazım.

Bu konuya döneceğiz

Balyoz davasının tutuklu sanıklarından Hâkim Albay Zeki Üçok'un avukatları 14 Ekim 2011 tarihinde, İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi'ne bir dilekçe vererek, dosyanın Askeri Yargıtay Başsavcılığı'na gönderilmesini talep etti ve ekledi: *"Mahkemenin göndermemek gibi bir takdir hakkı yoktur."*

Bunu yazan avukatların Cihaner dosyasının başına gelenleri unutmuş oldukları anlaşılıyor.

Ancak mahkeme, bu talebi 28 Ekim tarihinde reddetti ve Balyoz dava dosyasını göndermedi.

Bunun üzerine Askeri Yargıtay harekete geçti. Dava dosyasının onaylı suretinin Askeri Yargıtay Başsavcılığı'na gönderilmesini 2 kez talep etti. Ancak, Balyoz dava dosyası yine gönderilmedi. Üç kez talep edilmesine rağmen, Balyoz dava dosyasının onaylı bir suretinin Askeri Yargıtay Başsavcılığı'na gönderilmemesi üzerine avukatlar, Balyoz davasına bakan mahkeme heyeti hakkında, HSYK'ya şikâyette bulundu.

Bütün bunlar ne anlama geliyor, bilmiyorum. Yargının birtakım yerleşik kuralları vardır, her kurum gibi. Bunlara neden uyulmaz anlamak mümkün değil.

Yeni bir sivil-askeri yargı çatışması değildir inşallah.

Her halde ucu bize dokunuyor çünkü.

II.7.10. Bu İşin Sonu Yok ya da "Open Ended" Bir Yargılama

28 Aralık 2010

Boynumuza stenti taktılar. Biraz sıkıntılı oldu. Kanamayı durdurmak için epey uğraştılar. Diyabet ve kan sulandırıcı kullanmam kanama süresinin uzamasına yol açıyor. Gece her saat başı gelip yaraya

baktılar kanama var mı diye. Bugün bir hafta oldu ama şimdi de şekeri düşürmek ve INR'yi artırmak için uğraşıyorlar. Bir-iki günde biter dediler geldik, 21 gündür buradayız. İnşallah yakında çıkarız.

Bu arada 16 Aralık da ilk duruşma yapıldı. Hastanede olduğumuz için gidemedik. Hüviyet tespiti ile geçti. Reddi hâkim talepleri oldu, duruşma ertelendi.

Çetin Doğan Paşa'nın kızı ve damadı iddianamedeki yanlışlıklar ve kurguları açığa çıkaran kapsamlı çalışmalar yapmışlar. Önce bir Blog kurdular, sonra kitap yazdılar şimdi de kanal kanal gezip bulduklarını anlatıyorlar.

28 Aralık da ikinci duruşma yapıldı, yine gidemedik. Yine reddi hâkim talepleri, iki kuvvet komutanı olduğu için davanın yüce divana gitmesi istekleri, sorulmuş diğer soruların cevaplarının alınması vs. talepler yüzünden dava 6 Ocak 2011'e ertelenmiş. Reddi hâkim sonucu alınmadan başka karar verilemeyeceği için, bu kararın beklenmesi gerekiyor.

Bu işin sonu yok.

Celal Ülgen diğer sanık ve müvekkillerin davanın çabuk sonuçlandırılması için reddi hâkim ve yetki tartışmasına girmeyeceklerini açıkladı.

Ancak avukatlarım aksi fikirde. Yargıtay ve gerekirse AİHM'e gitmek için, usul yönünden her türlü girişimin yapılması ve iç hukuk yollarının tamamının tüketilmesi gerekmektedir.

Aksi halde, *"Bir derdin varsa mahkemede söyleseydin kardeşim"* derler adama.

Muvazzaflar elbette ki bir an önce sonuçlanmasını istiyorlar, ama bunun mümkün olmadığı ortada. Bu çocuklar yine Yüksek Askeri Şûra'ya giremeyecek ve meslek hayatları sona erecek.

Bunların içinde 1. Ordu Seminerine hiç katılmamış, görev yerleri itibariyle herhangi bir planlama faaliyetine katılması mümkün olmayan pırıl pırıl subaylar Türk Silahlı Kuvvetleri'ne daha uzun yıllar hizmet edebilecek iken silinip gidecek.

TSK geleceği bakımından fevkalade üzücü bir durum. Bu tam bir tasfiye operasyonu.

II.7.11. Selimiye-Gölcük İrtibatlandırma Gayretinin Amacı: "Yeni Deliller Var, Tutuklayalım!"

3 Ocak 2011

Gölcük'teki Donanma Komutanlığı İstihbarat Şube Müdürü'nün odasında, yerdeki gizli sığınakta 10 çuval belge bulunduğu, bunlarda

darbeden sonra neler yapılacağının yazıldığı haberlerine yukarıda "Gölcük'te Yeni Gömü" başlığı ile değinmiştim. Bu yeni "kazı ve bulunç"un haberleri belli saftaki medya tarafından "Darbe Selimiye'de, sonrası Gölcük'te" başlığıyla verildi.

Sonradan, bulunanların ne "10 çuval" ne de "gizli" belge olduğu anlaşıldı. Bilgisayar kablolarının geçmesi için yapılmış bir kanaldaki bazı CD'ler ve ses bantları olduğu, bulunan bir harddiskteki bilgilerin ise 2009 yılında yazıldığı ortaya çıktı.

Aklıma ilk gelen, bunun duruşma başlamadan hemen önce ortaya çıkarılmasının ardında "yeni deliller var, bunlar kaçacak" diye tutuklama kararlarının çıkartılacağı oldu.

Nitekim bulunanlara dayanarak pek çok tutuklama yapıldı.

II.7.12. Peşin Hüküm, Yargısız İnfaz, Hukuk Dışılık Diz Boyu, Ama Dinleyen Kim

3 Ocak 2011

Şu anda *NTV*'de Çetin Doğan'ın kızı ve kıdemli bir köşe yazarının katıldığı bir söyleşi programı var. Pınar Doğan tam bir akademisyen tavrı ve bilgisiyle duruma tamamen hâkimken karşısındaki kelimenin tam anlamıyla tamtakır. Konu hakkında hiçbir bilgisi yok ve zahmet edip tek satır okumadan gelmiş, hâlâ afra tafra yapıyor. Lafı ısrarla 1960 darbesine, Cem Uzan'ın cep telefonunu neden kırdığı gibi konuşulan konu ile hiç alakası olmayan alanlara çekmeye çalışıyor. Elinde Ekrem Dumanlı diye birinin yazdığı bir makale ile gelmiş oturmuş. En "muhteşem çıkışı" ise, Pınar Doğan'a *"Babanız darbe yanlısı mı, darbe karşıtı mı"* diye sormak oluyor.

İnsan hiç değilse izleyenlere biraz saygı duyar ve bir iki şey okur da gelir.

Ey büyük Allahım, ne günlere, kimlere kaldık!!!!

Bir tiyatro da bir gazetede vardı bugün. Sekiz-on adet CD resmi koyup *"İşte Balyoz'un Kozmik CD'leri"* diye başlık atmış.[85] Israrla istememize rağmen bize verilmeyen bu CD'lerin bir gazeteye verilmiş olması, bu dava sürecinde yer alan bazı Emniyet ve Yargı mensuplarının birtakım ilişkilerinin boyutları hakkında bir fikir vermektedir.

İkinci duruşma da yapıldı, ama itirazlar, reddi hâkimler devam ediyor, mahkeme de bunun için bir karar veremiyor, itirazların sonuçlanmasını bekliyor.

85 *Zaman,* "İşte Balyoz Planının Kozmik CD'leri", 3 Ocak 2011. (Y.N.)

İlginç bir durum Tümg. Ahmet Yavuz ile ilgili. "Mahkeme heyeti hakkında dava açtım. Bunlarla hasımım. Beni yargılayamazlar, bu kanuna aykırıdır" diye bağırıp duruyor.

Ama dinleyen kim?

II.7.13. Aklım Sabrediyor, Vücudum İsyanda

6 Ocak 2011

GATA'ya kontrole gittik. Kan aldılar, film vs. çektiler. Akciğerdeki zatürre bulguları kaybolmuş, ama diüretikleri bir aydır kestiklerinden kalp yetmezliğinden dolayı sağ tarafta bir sıvı birikimi buldular. Diüretiklere tekrar başlayacağız. Sağ eldeki sinir sıkışması had safhada imiş. Doğrudur, yemek yerken bıçak bile tutamıyorum. Bir buçuk ay sonra kontrol için geldiğimizde ameliyat edeceklerini söylediler. Bir bu eksikti.

II.7.14. Emanete Alınmış Klasörlerde Gizlenmiş Komplo Tam Açığa Çıktı

17 Ocak 2011

Epey gelişme oldu, amma dünkü ilginç bir haberle başlayayım.

Geçen hafta savcılar bugüne kadar vermedikleri ve adli emanete aldıklarını söyledikleri altı klasör gizli belgeyi ve 50 klasör de diğer belgeleri avukatlara verdiler. Bu belgelerde özet olarak savcılığın çeşitli kurum ve kuruluşlara sordukları soruların cevapları var. Bunlara baktığımızda, bizim ısrarla "bunlar sahte" dediğimiz CD ve belgelerin sahteliğini doğrulayan belgeler olduğunu gördük. Meseleyi bir gazeteci, aşağıda özetlendiği şekli ile çok güzel toparlamış:

"Balyoz davasının kilit belgelerini barındıran 11 no'lu CD'nin içinde darbe sonrasında kapatılacağı iddia edilen derneklerin, Kur'an kurslarının, el konulacak ilaç depolarının, hastanelerin vs. listeleri de var. Savunma, listelerde yer alan kurumların bazılarının 2003'te başka bir isimle faaliyette olduğunu, aynı listelerde yer alan kişilerin de bir bölümünün 2003'te adı geçen kurumlarda çalışmadığını söylemişti. Bu durum TÜBİTAK tarafından '2003 ve öncesinde, tek oturumda kaydedildiği' tespit edilen 11 no'lu CD'nin sahihliği konusunda ciddi şüpheler yaratıyordu. Geçen perşembe avukatlara teslim edilen 6 klasör belge, savunmanın dikkat çektiği tarih çelişkilerini aslında Balyoz davası savcılarının da ortaya çıkardığını gösteriyor. Bu 6 klasör birkaç gün öncesine kadar adli emanette tutulduğundan erişim mümkün değildi.

"Neden yeni öğrendik?

"Balyoz savcıları 11 no'lu CD'nin içindeki listeleri incelemiş, o listede yer alan kurumlara tek tek yazı göndermiş. Örneğin '2002-2003 yılları arasında kurumunuzda isimleri belirtilen personel çalışıyor muydu? Hangi görevle?' sorularını sormuşlar. Aslında bu soruları kurumlara sorduklarını iddianameden anlıyorduk fakat kurumların verdiği cevaplar iddianameye eklenmemişti. Geçen cuma günü, Balyoz hâkimi Ömer Diken, savunmanın ısrarlı talebi nedeniyle savcılar ve kurumlar arasındaki yazışmaları içeren klasörleri açıkladı. Bu klasörlerdeki belgeler, savunmanın dikkat çektiği tarih uyuşmazlıklarını teyit etmekle kalmıyor, gözden kaçmış olanları da ortaya çıkarıyor.

"'Darbe için Güvenilir', ama ortada yoklar

"Savcılık, Aselsan'a da bir liste göndermiş ve belirtilen kişilerin 2002-2003'te çalışıp çalışmadığını sormuş. Aselsan'ın cevabı şöyle: 'Adı geçen şahıslar 2002-2003 döneminde şirketimiz personeli olmayıp, daha sonra yanlarında belirtilen tarihte işe girmişlerdir.' A.H. adlı şahıs Aselsan'daki görevine 2006'da, İ.B., V.T. ve R.E.P. isimli şahıslar ise 2007'de başlamış. Yani darbe yapıldıktan sonra 'yeni yapılanmada çeşitli kademelerde görevlendirilebilir güvenilir personel' listesinde adı geçen bu kişiler o tarihlerde Aselsan'da henüz çalışmıyor."

"Açılmamış yurtta arama" yapmayı planlayan "darbeciler"

"Darbe planı kapsamında 'Çanakkale ilinde arama yapılacak yerlerin listesi' başlıklı bir belge var. Bu belgede 15 adet öğrenci yurdunun adı geçiyor. Savcılık, Çanakkale Valiliği'ne 2002-2003 yılları arasında ismi belirtilen yurtların faaliyette olup olmadığını soran bir dilekçe göndermiş. Çanakkale Valiliği'nin 24.05.2010'da verdiği yanıta göre tablo şöyle: Ayvacık Öğrenci Yurdu, Ezine Öğrenci Yurdu isimleri altında yurtlar bulunmuyor. Üvecik Kız Yurdu, 25.08.2004'te açılmış, ama kız değil erkek yurdu olarak. Gazi Süleymanpaşa Yurdu da 09.11.2005'te kurulmuş. Dolayısıyla 'darbecilerin' arama yapacağı bu iki yurt 2003 tarihinde henüz yokmuş.

"Partiye sonradan girmiş

"Darbe planı çerçevesinde 'Yalova ilinde gözaltına alınacak siyasi parti üyeleri' başlıklı 50 kişilik liste Yalova Valiliği'ne gönderilmiş. Listedeki 'kişilerin 2002-2003 yılları arasında karşılarında belirtilen siyasi partilerde ve görevde bulunup bulunmadığı' sorulmuş. Valiliğin bir personelle ilgili verdiği cevabı şöyle: 'Adı geçenin 2002-2003 yılla-

rında SP Yalova Merkez İlçe Teşkilatı'nda görev aldığına dair herhangi bir kayda rastlanmamış. 14.08.2005 tarihinde Merkez İlçe Yön. Kur. Üyeliğine getirilmiştir.' Yani gözaltına alınacak kişi henüz Saadet Partisi'nde mevcut değil.

"İlaç depoları karışık

"11 no'lu CD'nin içinde yer alan 'İstanbul ilinde bulunan ilaç depoları.doc' isimli belgede darbe yapıldıktan sonra gerekirse faydalanılacak depoların listesi var. İl Sağlık Müdürlüğü, savcılığın sorusunu şöyle yanıtlamış: 'Bahsi geçen firmalardan Sifar İlaçları, Genfar İlaç ve Gıda San., Adilna İlaç San., Aksu Farma Tıbbi Ürünler İlaç ve Assos İlaç adlı firmaların kayıtlarımızda bulunmadığı tespit edildi.' Müdürlüğün gönderdiği listenin devamından da Odak Ecza ve Taygon Ecza deposunun o tarihlerde faaliyette olmadığı belirtilmiş. Yeni Recordati adlı firmanın ise o tarihlerdeki isminin Yeni İlaç olduğu yazılmış. Bu firma 'Yeni Recordati' ismini 2008 yılının sonunda almıştı."[86]

Emanetten savunma tarafının kullanımına açılan bu belgelerde, bahsi geçen tarih çelişkilerinin savcılar tarafından iddianameye nasıl aktarıldığı belli değil. Daha doğrusu hiç aktarılmamış. Sadece yazılmış ve iddia makamının genel yaklaşımını değiştirmemiş.

İddianame s.211'de, yukarıdaki gerçeklere rağmen, *"İlgili kurumlarla yapılan yazışma neticesinde belgede yer alan şahısların belirtilen yerlerde görevli oldukları anlaşılmıştır"* ifadeleri yer almaktadır.

Benzer ifadeler 316. sayfada da üç defa tekrarlanmaktadır. Ayrıca iddianame sayfa 966'da da *"Bu listelerde olay tarihi itibariyle görev yapan personel somut olarak uyumluluk göstermektedir"* şeklinde bir ifade yer almaktadır. Savcıların bu ifadeleri, "Balyoz Darbe Planı" denen sahte planda yer alan çeşitli listelerin doğruluğu hakkında kendilerinin ilgili kuruluşlara yazdığı yazılara gelen ve yukarıda değinilen cevaplara rağmen yaptıkları değerlendirmelerdir.

Bu tür hukuk dışılıkları çoğaltmak mümkündür. Ancak bu kadarı bile çok vahim bir durumu işaret etmektedir.

Savcılar tarih çelişkilerini tespit etmekle beraber, iddianameye (tam tamına böyle) *"İlgili kurumlarla yapılan yazışma neticesinde belgede ismi yer alan şahısların ilgili yerlerde çalıştıkları saptanmıştır"* diye yazmaktan çekinmemişlerdir.

86 Ezgi Başaran, "Tarih çelişkilerini Balyoz savcıları da tespit etmiş", *Radikal*, 16 Ocak 2011.

Yine iddianame sayfa 966'da, "Bu listelerde olay tarihi itibarı ile görev yapan personel somut olarak uyumluluk göstermektedir" şeklinde yazmaktan geri durmamışlardır. Yani Balyoz savcıları 2003 yılında iddia edilen şirketlerde, kurumlarda çalışmadıkları ayan beyan ortada olan kişileri iddianameye, bu şirketlerde çalışıyor diye geçirmişlerdir.

Kısacası, sanık lehine olan delilleri gizlemişler, yani delilleri karartmışlardır. 163 kişinin tutuklanma gerekçelerinden biri de "delilleri karartma ihtimali" idi. Bu ihtimale binaen 163 kişiyi tutuklatan savcının kendisi delilleri bilfiil karartmıştır.

İlave olarak da iddianameye bu durumun tam tersini yazmaktan çekinmemişlerdir.

Buyurun cenaze namazına.

II.7.15. "Adil Yargılanma Hakkı" Ortadan Kaldırılmıştır

Sanıkların suçsuzluğunu açıkça ortaya koyan yeni bir delilin ortaya çıkması halinde Cumhuriyet Savcısı kovuşturmaya yer olmadığına karar vermek zorundadır. Bu kanun hükmüdür.

Bilgi saklamanın ve bilgileri sanıklar aleyhine çarpıtmanın sehven yapıldığını kabul etmek mümkün değildir. Ancak sebebi her ne olursa olsun bu çok ciddi bir durumdur ve adil yargılanma hakkının tamamen ve bilinçli olarak ortadan kaldırıldığını göstermektedir.

Başka delillerin saklanmadığını nereden bileceğiz, bir garanti var mı? Bu kadar ciddi bir konuda iddia makamı tarafından yapılan büyük sahtekârlığın ve işlenmiş olan suçun hiç üzerine gitmeden, hiçbir şey olmamış gibi duruşmalara devam mı edeceğiz?[87]

Bu dava tamamen imzasız ihbar mektupları ile hukuka aykırı yollardan elde edilen ve düzmece olan, bu nedenle de delil niteliği taşımayan bulgulara dayandırılmıştır.

Hukuken bir değeri olmayan bu bulgulara itibar etmek maalesef bazılarını cesaretlendirmiş ve bu davaya benzer birçok davanın temelini imzasız ihbar mektupları teşkil etmiştir. Bu durum adil yargılanma konusunda son derece muvazaalı bir durum ortaya çıkarmıştır.

Bulguların doğruluğuna gelince, darbe planına ait olduğu iddia edilen birtakım belgelerin ve CD'lerin incelenme sonuçlarında çok ciddi farklılıklar bulunmaktadır. Hukukun en temel kurallarından birinin

87 Çetin Doğan Paşa'nın avukatları bu konuda sorumlu gördükleri dört savcı hakkında HSYK'ya suç duyurusunda bulundu. Yeni HSYK bu suç duyurusuna, şikâyet edilenlerden birini Yargıtay'a atayarak cevap verdi.

"şüpheden sanık yararlanır" olduğunun altını çizerek, bu bulguların sahteliği çok ayrıntılı ve açık bir şekilde ispat edilmiş olduğundan, bu konu üzerinde de fazla durmaya gerek görmüyorum.

II.7.16. Kanunlar Neden Uygulanmaz?

CMK'nın 170. maddesinde iddianamede suçun delillerinin gösterilmesinin gerektiği belirtilmiştir. Bu davada suç delili olarak gösterilen "Balyoz planının" aslını görmek mümkün olmamıştır. Bu durumda suçun delillerinin yer almadığı iddianamenin mahkeme tarafından iade edilmesi gerekir. Ama edilmemiştir.

Tutuklama nedenlerinden biri, delillerin tamamının toplanmamış olması ise, bu madde gereği iddianame hazırlanmasının da imkânsız olduğu açıktır. Ama hazırlanmış ve mahkemece kabul edilmiştir.

Yargılama ile ilgili kanunlara, en başta, yaptığı işi bu kanunlara göre yapmak durumunda olan mahkeme ve savcı uymuyorsa, bu yargılamanın kanuniliğinden ve adilliğinden söz edilebilir mi?

Kaldı ki daha ne kadar delil olduğu belli midir?

Belli ise neden toplanmamaktadır?

II.7.17. Farklı Hâkimlerden Farklı Görüşler

İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi Üye Hâkimi Yılmaz Alp yazdığı tahliye kararında delillerin toplanmasıyla ilgili olarak mahkemenin tam tersini söylemektedir:

"Delillerin toplanmış olması itibariyle delillerin yok edilmesi, gizlenmesi ve değiştirilmesi ile tanık, mağdur veya başkaları üzerinde baskı yapılması hususunda kuvvetli şüphe bulunmamaktadır."[88]

Üye hâkim, delillerin aylar önce toplanmış olduğunu ve sanıkların toplanmış delilleri "yok etme, gizleme ve değiştirme"leri hususunda kuvvetli şüphe de bulunmadığını söyleyerek tahliye kararı veriyor, davaya bakmaya başlayan mahkeme aylar sonra "deliller toplanmadı" diyor.

11. Ağır Ceza Mahkeme Başkanı Şeref Akçay ise, mahkemenin kararına karşı oy vererek muhalefet gerekçesinde şu görüşlere yer vermektedir:

88 "Balyoz tutuklamasında tahliyeler", *Sabah, Cumhuriyet* vd. gazeteler, 22 Haziran 2010.

"Hangi delil toplanacaktır? 29 duruşma yapılmış, dosyada mevcut delillerin dışında sanıkların suçlarının sübutuna ilişkin delil toplanması konusunda herhangi bir ara karar verilmemiştir. Aksine sanık vekillerinin bazı delillerin toplanmasına ilişkin taleplerinin tümünün reddedildiği görülmüştür. Deliller sanıklar tutuklu iken toplansa ne olur tutuksuz iken toplansa ne olur?

"Toplanacak bir delil varsa tensip dahil 29 duruşmada toplanmış olması gerekirdi. Ancak yapılmamıştır. Çünkü esasa ilişkin tüm deliller, CD'ler, bunların dökümleridir. Başka bir şey yoktur."[89]

Başkan AKÇAY muhalefet şerhinde, tutukluluk hallerinin devamına karar verilmesinin sanıkların "adil yargılanma haklarını ortadan kaldırdığına" da dikkat çekmektedir.

Kısacası, davanın konusunu oluşturan iddiaların hukuka uygun olarak ele alınıp alınmadığı hususu, sanıklar ile mahkeme arasında tartışma konusu olmadan önce, hukuku düzgün ve tarafsız uygulamaktan sorumlu yargı mensupları arasında bir tartışma konusu haline gelmiştir.

Haziran 2010 tarihli Kara Kuvvetleri Komutanlığı, daha sonraki Gölcük Donanma ve Eskişehir Askeri bilirkişi raporları ve daha birçok askeri ve sivil bilirkişi raporu, iddianameye esas olan delillerin sahteliğini açıkça ortaya koymuş olmasına rağmen, her iki iddianamede de bu konulara hiç değinilmemiş, sanık lehine olan deliller yine dikkate alınmamıştır.

Ortada, pek çok bilirkişi raporu olduğu görülmektedir. Ayrıca çeşitli üniversitelerin ve yetkili diğer kurum ve kuruluşların raporları da mevcuttur.

İncelediğim kadarıyla bu raporların çok büyük bir kısmı -ki bunların içinde Askeri Savcılıkça TSK'den görevlendirilen personelin dışında Orta Doğu, Sabancı ve Boğaziçi Üniversiteleri, Türkiye Bilişim Derneği ve çeşitli yabancı bilirkişiler bulunmaktadır- bu bilgilerin doğruluğunun fevkalade şüpheli ve CD'lerdeki kayıtları özellikle de tarihleri değiştirmenin uzmanlık dahi gerektirmeyen basit bir işlem olduğunu ortaya koymaktadır.

Hal böyle iken tutuklanma gerekçeleri arasında muvazaalı bilirkişi raporlarının ve dijital materyalin gösterilmesi, hukuk ve kanunları hiç dikkate almamak, sanıklar ve vekillerine de pervasızlık gösterisi yapmaktan başka bir anlama gelmemektedir.

89 "Balyoz hâkimi: 'Sanıklar yargılansın, ama adil yargılansın'", *Hürriyet*, 3 Ekim 2011; "Balyoz hâkimi Şeref Akçay isyan etti", *Vatan*, 3 Ekim 201.

İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi Üye Hâkimi Yılmaz Alp, yukarıda andığımız kararında, şüphelilerin tutuksuz yargılanmalarının, yargılamanın amacına ulaşmasına engel olmayacağını da belirtmiştir.

II.7.18. Önce Plan Sonra Seminer Değil, Önce Seminer, Sonra Sahte Plan

İddianamenin çeşitli yerlerinde, seminer esnasında yapılan takdimlerle, bu arada benim yaptığım takdimde kullanılan bazı ifadeler ile ORAJ ve SUGA denilen planlar arasında yakınlık olduğu, takdimlerimizin bu planlardan alındığı, yani Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri birlikleri arasında bir işbirliğinin mevcut olduğunu ispat etme çabası görülmektedir. Bu suretle Balyoz, Suga vs. planlarının seminerden önce hazırlanmış olduğu, seminerde de denendiği ispatlanmaya çalışılmaktadır.

Bu aslında iddia makamının iddianameyi oturttuğu anafikirdir. Tüm iddianamede bu anafikrin doğru olduğunun ispatı için büyük çaba sarf edildiği görülmektedir. Seminerde yapılan takdimler arasındaki benzerliğin nedeni, çalışmalarda, emir gereği, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nca hazırlanmış olan "İstihbarat Durum Değerlendirmeleri"nin esas alınmasıdır.

Yapılan bütün incelemeler ve bilirkişi raporlarında bilgisayarda yazılmış belgelerin tarihlerinin değiştirilmesinin basit bir işlem olduğu ve bunun farkına varılamayacağı defaatle ispat edilmiştir. Hatta Pınar Doğan tarafından, bir televizyon programında Fatih Altaylı'ya, birkaç gün önce söylemiş olduğu sözlerin birkaç yıl önce söylenmiş gibi yazıldığı bir CD de hediye edilmiştir.

O halde iddia makamının ispat etmeye çalıştığının aksine, Balyoz denen planın, seminerde görüşülen konulardan istifade edilerek seminerden sonra yazılmış olması akla daha yatkındır.

Bizlere isnat edilen suçlarla ilgili olarak İddianamede yer alan bazı konular hakkında 28 Haziran 2010 tarihli Bilirkişi Raporunda "1402 sayılı sıkıyönetim planının yürürlüğe girmesi ile ortaya çıkabilecek sorunlar ve bunların hal tarzlarının seminerde görüşülmesinin hedeflendiği, planlamalarda MY 124-1 Sıkıyönetim Uygulama Yönergesinin esas alındığı yapılan incelemeler esnasında tespit edildiği" ifadeleri yer almaktadır.

II.7.19. Bu Davada Hukuken Esas Mesele, "Adil Yargılanma Hakkı"dır

Esas olan, bir davada, tarafların gösterilen tüm delillerden ve sunulan tüm mütalaalardan haberdar olması ve görüş bildirebilme imkânına sahip bulunmasıdır.

İddianamedeki belgelerin sayfaları eksiktir. Bu sayfalarda da lehimize olan hususların bulunmadığı garantisi yoktur.

İddianamedeki yazışmalardan, kısıtlama nedeni ile bizlere verilmeyen bilgilerin aynı gerekçe ile Emniyet Genel Müdürlüğü'ne de verilmediğini, ancak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne verildiğini iddianameden öğrendik.

Savcılık makamının başka kurumlardan veya başka kurumların savcılıktan talep ettiği bilgilere ne işlem yapıldığı hakkında iddianamede yeterli bir açıklama bulmak zordur.

Aynı şekilde, iddianamede yer alan pek çok yazışmanın ekleri de mevcut değildir. Bazı ifadelerin kime ait olduğu belli değildir veya yarım kalmaktadır. Bunun gibi örnekler çok fazladır ve bu nedenle tamamiyeti, iç bütünlüğü ve tutarlılığı olmayan böyle bir iddianameyi anlamak ve bu bilgilerle bir savunma yapmak fevkalade zor olmaktadır.

Bu noktada, AB'nin "adil yargılanma" konusundaki ciddi endişelerini yazılı ve sözlü olarak her fırsatta gündeme getirdiği de görülmektedir:

"12 Ekim'de açıklanması öngörülen Raporda, AB'nin altını güçlü şekilde çizdiği unsurlardan birinin, 224 sanığın, Balyoz davalarında iddianamede yer alan bazı delillere ulaşmasına izin verilmemesi ve tutukluluk kararlarıyla ilgili detaylı gerekçe sağlanmamasının endişe verici olduğunun altı çiziliyor."[90]

II.7.20. Suçlamada Atış Serbest, Ama İspat Mecburiyeti Yok

1 Şubat 2011

İddianamede insanın kanını donduran ve böğrüne bıçak gibi saplanan suçlamalar bulunmaktadır:

-"Şüpheliler pek çok kanlı eylemi bizzat hazırlamışlardır",

90 "AB'den Ergenekon ve Balyoz'a özel vurgu", Güven Özalp'in haberi (Brüksel), *Milliyet,* 4 Ekim 2011.

-"Terör örgütleri ile hiyerarşik ve organik bağlantıları olduğu ortaya çıkmıştır",

-"Terör örgütlerinin yapacakları eylemlerden önceden haberleri olduğu anlaşılmıştır".

Bu suçlamalarla ilgili delilleri görme isteklerimiz sürekli reddedilmiştir.

Bir tek delil bile gösteremediler.

Çünkü yok.

Bu mesnetsiz suçlamalarda anladığımız kadarı ile El-Kaide terör örgütü ve bu örgütün Kasım 2003 tarihinde İstanbul'daki terör saldırıları ile aramızda bir irtibat kurulmaya çalışılmaktadır.

Bu vesile ile, Emniyet Genel Müdürlüğünün, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına 31 Mayıs 2010 tarihli yazısındaki şu ifadelere dikkat çekmek istiyorum:

"Balyoz Harekât Planı ortaya çıkması öncesinde/sonrasında, 15-20 Kasım 2003 eylemlerini gerçekleştirenlerle, azmettirenlerle ve teşvik edenlerle yahut yardım edenlerle ilgili, doğruluğu tespit edilen herhangi bir ihbar, bilgi ve belgeye rastlanılmadığı..."[91]

Benzer bir yazı da 5 Nisan 2010 tarihinde MİT müsteşarlığı tarafından İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

Esasen bu işi yapanlar yakalanmış, yargılanmış ve hüküm giymişlerdir. Hal böyle iken savcılardaki bu eylemi askere yıkmak isteme gayretinin nedenini anlamak mümkün değildir.

II.7.21. "ABD'liler Ankara ve İstanbul'da Dolaşıyorlar, Bu Patlamaları Asker Yaptı Diyorlar"

Bu söz, Balyoz İddianamesinde yer alan bir telefon konuşmasından. İddianame, 22. EK Klasör, s.2'de yer alan iki kişi arasındaki telefon konuşmalarının görüşme tutanağındaki ifadelere herkesin dikkatini çekmek istiyorum:

"ABD'liler Ankara ve İstanbul'da dolaşıyorlar, bu patlamaları asker yaptı diyorlar. Özellikle siyasi müsteşar John. Birçok yeri ziyaret ediyor. 4-5 yere gidiyor." (Gittiği yerler iddianamede yazılıdır).

"Haberiniz olsun, en azından bir kısmını yansıtmak istiyorum. Bu konuda faaliyetleri var onların."

91 İddianame, Klasör.22, s.22-23.

Benim bu notu yazmamdan bir süre sonra (25 Şubat 2011 tarihinde), gazeteci Sayın Sabahattin Önkibar, *"İstanbul Patlamalarını Askere Yıkacaklar"* diye bir yazı yazdı.[92] Kimse üzerinde durmadı.

Taraf'ın, "darbe uzmanlığı" ve "TSK'deki cunta örgütlenmeleri haberlerinin aktığı "ünlü" köşe yazarı Alper Görmüş ise, 14 Mayıs 2011 tarihli yazısında, Sabahattin Önkibar'ı haklı çıkarırcasına, "El Kaide saldırılarının Balyoz ile bağlantılarını" yeniden köşesine taşımış.[93]

Her ne hal ise, burada da bir kurgunun olduğu ve artık gizliliğini de yitirmiş bulunduğu bir gerçek.

Aynı konu Erzincan iddianamesinde de yer almakta, John'dan bu sefer Coni diye bahsedilmektedir. Duruşmanın tutanaklarını ve iddianameyi okumaya devam ettikçe birbiri ile irtibatlı ilginç şeyler çıkıyor ortaya.

Mesela 95. duruşmanın tutanaklarında E. Tuğg. Süha Tanyeri'nin şöyle bir ifadesi yer almakta:

Sanık Süha Tanyeri-*2007 yılında Balyoz soruşturmasında delil olarak kullanılan belgeleri, ağzı kapatılmış bir çuval içinde, Geçmişte TSK'den uzaklaştırılmış olan uzun saçlı bir binbaşı ve Amerikalı senatörün getirerek, İstanbul 4. Levent'teki bir otelde kendisi de hazır olduğu halde, hazır olan da Orhan Aykut,*[94] *mağdur sıfatıyla vermiş. Kendisi de hazır olduğu halde, İhsan Arslan'a teslim ettikleri. İhsan Arslan da AKP'nin, İhsan Arslan'a teslim ettikleri ki, bu da AKP'nin milletvekili. O dönem İhsan Arslan ile bir arada hareket edip birbirlerine güven duyduklarını, içinde Balyoz soruşturmasına dayanak oluşturan belgelerin bulunduğu çuvalı, bizzat kendisinin İhsan Arslan'a ait otomobile taşıdığını, Oradan Ankara ilindeki İhsan Arslan'a ait ofise götürdüklerini, askeri seminer ile ilgili bu belgeler arasındaki kayıtlara, İhsan Arslan'ın 22 katlı binanın 5. katında ilaveler yapıldığını. Efendim, bu bir Cumhuriyet Başsavcımızın almış olduğu ifadenin yetkisizlik kararıyla, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderdiği bir belge. İhsan Arslan'ın ofisinin nerede olduğunun adresi de burada yazılı. Ne zaman gönderilmiş? 21 Aralıkta. Ne yapılmış şimdiye kadar? Hiçbir*

92 Sabahattin Önkibar, "İstanbul'u El-Kaide değil, asker bombaladı diyecekler!", *Yeniçağ*, 25 Şubat 2011 (İnternet sayfası: http://www.yg.yenicaggazetesi.com.tr/yazargoster.php?haber=17134, Erişim: Mayıs 2011).

93 Alper Görmüş, "El Kaidenin İstanbul eylemleri Balyoz işi miydi", *Taraf*, 14 Mayıs 2011.

94 Bu şahsın tanık olarak dinlenmesi isteğimiz mahkemece kabul edilmedi. Adı geçen kişi ve kurumlar töhmet altında kaldı.

şey. Ama 19 Ocak'ta ne idüğü belirsiz bir kişi geliyor birisine, ne idüğü belirsiz bir şeyleri veriyor. Bir ay sonra biz tutuklanıyoruz. Bakın bu resmi belge.

Mahkeme Başkanı: *Bizim bu belgeden Salı günü haberimiz oldu. Sizin avukatlarınızın ne zaman haberi oldu. Yani, bize haberi olunca bildirirler yani.*

Sanık Süha Tanyeri: *Hayır Başkanım, bu sadece size verdiğimiz bir örnek. Ve ben o zaman demişim ki, bu 2006-2007'de olmaz. Bakın adam kendisi demiş, 2007. Daha sonra bir haber eski Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun, herhalde bunları okumuşsunuzdur. Bilmiyorum. Bunlar davayla ilgili. Ne demiş, efendim bize 2001 yılında ben bu göreve başladığımda, bana sorumlusunun Çetin Doğan olduğu bir Ergenekon şeması getirdiler. Yani bir kere Çetin Doğan'ı gözlerine kestirmişler. Ama ben bunları delillerini yeterli görmediğim için geri gönderdim. 2006 yılında yine aynı dosyayı benim önüme koydular diyor. Şimdi böyle bir ifade de var. Yani bunlar neden dikkate alınmıyor ..."*[95]

Bu ifade başlı başına çok önemli...

Bakalım mahkeme ne zaman ve nasıl inceleyecek.[96] Doğru ise buradaki "Amerikalı senatör" sözcüğü dikkat çekiyor. Bu muhtemelen yine maruf Amerikalı diplomattır.

II.7.22. Darbe İddiaları İçin Kamuoyu Oluşturma Çabaları

Bir başka örnek vereyim. 8 Temmuz 2010 günü, *Milliyet* gazetesinde yayımlanan bir haberden alıntı yaptığım bazı bölümler özetle şu şekildedir:

Basında yer alan haberlere göre; *"ABD'nin 2003-2005 yılları arasındaki Ankara Büyükelçisi EDELMAN, bazı kişilerin kendisine 2004 Haziran ayında düzmece darbe planı belgeleri' verdiğini açıkladı. ABD'li uzmanlar bu belgelerle orduda bir darbe hazırlığı olduğuna ABD'nin inandırılmaya çalışıldığını söyledi."*[97]

95 Duruşma tutanağının bu bölümü, 10 Aralık 2011 tarihli *Aydınlık* gazetesinde yayımlandı.

96 Daha sonra, ifadeyi alan savcılığın bu belgeyi görevsizlik kararı vererek Ankara'ya gönderdiğini duyduk. Bu şahsın dinlenmesi talebimiz mahkeme tarafından kabul edilse ve bu şahıs dinlenebilseydi, komplonun açığa çıkarılmasında önemli rol oynayacaktı.

97 Aslı Aydıntaşbaş, "Washington'a sahte belge servisi", *Milliyet*, 6 Temmuz 2010 (İnternet sayfası: http://www.milliyet.com.tr/washington-a-sahte-belge-servisi/as-

"Böylece Balyoz davasının özünü oluşturan ihbar mektupları ve darbe iddialarının, bu davalara konu olmadan önce, ABD elçiliğine servis edildiği ortaya çıktı. Edelman'ın aktardığı bilgilere göre ABD hükümeti uzmanları, bir Türk 'kaynak' tarafından getirilen ve TSK içinde cuntayı anlatan el yazısı ihbar mektubu fotokopisini inceledikten sonra, darbe iddialarının sahte olduğu kanaatine varmış."[98]

"İkinci Ümraniye Davası"nın 74. duruşmasında da konu gündeme gelmiş ve E. Tuğg. Levent Ersöz, bu sözde darbe planlarını getirenin kim olduğunu ve bu şahsın planları nereden ele geçirdiğini açıklamıştır.[99]

Bir başka boyut da aşağıda özetlendiği şekildedir:

"Avukat Serdar Öztürk'ün iddiasına göre Türkiye'nin başına çuval geçiren, ETÖ [Ergenekon Terör Örgütü] operasyonlarını hazırlayıp yöneten kişi de, CIA'nın 2000'li yıllardaki Türkiye İstasyon Şefi, ama resmi sıfatı Siyasi İşler Müsteşarı olan John Kunstadter.

"Öztürk, Kunstadter'in o dönemde haham Tuncay Güney eliyle bu planı devreye sokmaya çalıştığını; ancak ne Emniyet ne MİT ne de Genelkurmay'ın o plan ve iddiaları ciddiye almadığını; AKP iktidarından sonra hayata geçirildiğini öne sürüyor. Öztürk, bu planın hedefinde TSK can derdine düşürülürken Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devleti kurulması; ardından Türkiye'nin bölünmesi olduğunu söylüyor.

*"Tesadüf bu ya; ABD Büyükelçiliği'nden iki görevli, bir ABD araştırma kuruluşu uzmanı ile birlikte, bir milletvekilini Meclis'teki odasında ziyaret ederler. Mevcut siyasi durum konuşulduktan sonra 'Siyasi İşler Müsteşarı' John Kunstadter sorar: '*Askeri bir darbe bekliyor musunuz?'

li-aydintasbas/siyaset/yazardetay/06.07.2010/1259716/default.htm); *Odatv*, "O sahte belgeler 2004'te geldi", 6 Temmuz 2010 (İnternet sayfası: http://www.odatv.com/n.php?n=o-sahte-belgeler-2004te-geldi-0607101200).

98 Aslı Aydıntaşbaş, *adı geçen yazı.*

99 Salim Yavaşoğlu'nun haberi: *"İkinci Ümraniye davasının 72. Duruşması ilginç diyaloglara sahne oldu. Davanın tutuklu sanığı Emekli Tuğgeneral Levent Ersöz, Üye Hâkim Sedat Sami Haşıloğlu'nun, 'Jandarma İstihbarat Başkanı olduğunuz dönemde darbe planlarını size getiren Faruk Demir'in CIA ajanı olduğunu belirlemişsiniz. Hakkında ne gibi işlem yaptınız?'* şeklindeki sorusuna, *'Faruk Demir'in CIA ajanı olduğu, ben emekli olduktan sonra ilişkileri değerlendirilerek belirlendi. Ben görevde olduğum zaman ortaya çıksaydı, gereğini yapardım' cevabını verdi."* ("Darbe belgelerinin tümü CIA'dan servis edilmiş!", *Yeniçağ*, 17 Ağustos 2010)

"Sene 2000... 'Darbe'yi soruyor.

"Milletvekili cevap olarak şunları söyler: 'Türkiye'de asker tek başına darbe yapamaz. Sizin ne diyeceğinizi merak eder, sizi arkasına almaya çalışır. Sorunuza cevap verebilmem için sizin ne düşündüğünüzü bilmem gerekir. ABD böyle bir darbeyi destekler mi?'

"CIA'cı yeniden diplomatik dile bürünür. ABD'nin hiçbir zaman askeri darbeleri desteklemediğini iddia eder; ama hemen peşinden ağzından şu sözcükler çıkar: 'Kemalizm, Türk halkının da dünyanın da önünde engeldir; artık güçlenmesine izin verilmemeli.'

"Sene 2000. Bugün yerden yere vurulan ne: Kemalizm! Bu kadar tesadüf olur mu birader?"[100]

Bu ifadeler doğru mu yanlış mı bilemem. Ama iddianameye girdiğine göre, herhalde birilerinin doğruluğunu incelemesinin gerektiği de kesindir.

Bunların hepsi kaynağı belli, son derece ciddi iddialardır.

TSK'ye karşı büyük bir komplo kurulduğu da ortadadır. Ancak bugüne kadar bu konuda herhangi bir inceleme yapıldığı konusunda bir bilgimiz yoktur.

Buraya kadar yazdıklarımı Erzincan davasının gizli tanıkları Munzur ve Efe'nin söyledikleri ile birleştirmek gerekir.

Bütün bunlar, TSK'nin darbe yapacağı yolunda kamuoyu oluşturmaya nasıl çalışıldığını açıkça göstermektedir.

II.7.23. Zatürre, Kabaran İlaç Listesi ve Tevatür, Tevatür, Tevatür...

29 Haziran 2011

Hastane odasından dışarı hiç çıkmadığım halde zatürre olmuşum!!!

Beş ilaç da Göğüs Hastalıkları ekledi, kullandığım ilaç sayısı 22 oldu. Sonradan nefes açmak için buharla ve havayla verilen iki ilaç daha ilave ettiler.

Bunları akılda tutmak mümkün değil. Kimisi aç karnına kimi tok karnına, kimi sadece sabah, kimi sabah akşam veya sabah, öğle, akşam. Bir de her gün değil de haftanın belirli günlerinde alınanlar var. Bir çizelge yaptım. İlacı aldıkça orada işaretliyorum.

Bakalım ne olacak. Şeker vs. hepsi yerinden oynadı elbette ki. Söylemeye çekiniyorum, bir ilaç da ona verirler diye!!!

100 Müyesser Yıldız, "Ergenekon'u Tezgâhlayan CIA Ajanı Kim?", www.odatv.com, 13 Kasım 2011.

Dün akşam bir tanıdığım aradı. Bir dost meclisindeki sohbet esnasında söz dönüp dolaşıp bana gelmiş. Gruptaki birine göre benim Balyoz'a dahil edilmemin sebebi, 2. Başkanken gittiğim ABD'de, Amerikalılara *"Bizi desteklemezseniz biz de Çin'e yanaşırız"* demişim, onlar da kızıp başıma bu işi çıkarmışlar!!!

II.7.24. Balyoz Davasında İkinci İddianame de Kabul Edildi Bilgin Balanlı Bir No'lu Sanık Olarak Tefrik Edildi

29 Haziran 2011

Dün, "2. Balyoz Davası"nın iddianamesin de 1'incisine bakan 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edildiği açıklandı. Sekiz general ve amiral için daha tutuklama kararı çıkarıldı.[101]

Yine bir sürü laf-ı güzaf, delillerin incelenmesi bölümünü okudum, neyin delil olduğunu anlamak mümkün değil.

Basındaki haberler bununla sınırlı değil. Bir enteresan haber daha:

"Zirve Yayınevi katliamı soruşturması kapsamında ifadesi alınan Prof. Dr. Salim Cöhce'nin evinde ve işyerinde yapılan aramada Balyoz darbe planıyla ilgili bir belge çıktı.

"Balyoz'un ek klasörlerine giren belgenin içeriğinde Mahkeme kararıyla 4 Ocak 2005'te kapatılan 'Cunta.org' isimli internet sitesinin 2004 tarihli haberi yer alıyor. Haberde, Ege Ordu Komutanı Hurşit Tolon'un karargâhında görevli isimsiz bir subayın siteye gönderilen mektubu aktarılmış. Belgede, subay olduğunu belirten kişi, Tolon'un YAŞ öncesinde Özkök'e yapılacak harekâtın başarısız olmasında Çetin Doğan ve Fevzi Türkeri'yi sorumlu tuttuğunu belirtiyor. Genelkurmay eski hukuk müşaviri emekli Tümgeneral Erdal Şenel ile Tolon'un yaptığı bir konuşmada, Doğan'ın Aytaç Yalman'ı istifa ettirip önce kuvvet komutanı ardından da Genelkurmay başkanı olacağını söylediğini anlatıyor. Meçhul subayın anlattıkları, Sarıkız darbe planıyla bire bir uyuşuyor. İsmini belirtmeyen subay, belgenin devamında Tolon'un şu sözleri kullandığını aktarıyor:

"'Fakat, Çetin Paşa'nın boşboğazlığı istifa konusunun herkes tarafından duyulmasına neden oldu. Tabii bu arada Özkök ile Büyükanıt Paşalar da bunu duydu. Öğrendiğime göre hükümete bile bu konu ulaştırıldı. Tedbir alması sağlandı. Konu deşifre olduğu için Çetin Paşa ismi yıprandı. Yalman Paşa da göz göre göre istifa edemedi. İstifa

101 *Vatan*, "İkinci Balyoz'da sekiz subaya daha tutuklama", 29 Haziran 2011; *Hürriyet*, "Korsanların korkulu rüyası komutan Balyoz'dan aranıyor", 29 Haziran 2011.

etseydi TSK yıpranırdı. Elbette biraz da bu iş Yalman Paşa'nın işine geldi... Çetin Paşa her fırsatta duyulur mu duyulmaz mı dikkat etmeden hükümet aleyhinde konuştu. 1. Ordu plan tatbikatında onlarca subay içinde neredeyse herkese yapacağımız hareketi açıkladı. Milli mutabakat hükümetinin kurulmasından bile söz etti. Bunlar hükümet dahil her yerde duyuldu. Çetin Paşa kendine fazla güvendi."[102]

Buyrun bir tane daha:

"Balyoz davasına bakan mahkeme, dün (28 Haziran 2011) Genelkurmay Başkanlığı'na 'İlk davaya konu olan 'Balyoz Planı'nın doğru olup olmadığına' ilişkin bir yazı göndermiş. Balyoz soruşturması açılalı bir buçuk sene oldu. İddianame tam bir sene evvel hazırlanıp kabul edildi. Bu iddianameye dayalı olarak 195 sanık yargılanıyor ve bunların büyük bir kısmı tutuklu. Davanın 40'tan fazla celsesi geride kaldı. Bu arada Gölcük'te ve Eskişehir'de 'yeni' Balyoz belgeleri bulundu. Başka subaylar tutuklandı. İkinci bir iddianame hazırlandı ve kabul edildi. Üstelik mahkemenin elinde bir sene evvel hazırlanıp savcılara teslim edilen 3.000 sayfalık bir askeri bilirkişi heyet raporu var. Bu rapor, Balyoz belgelerinin sahte olduğunu, Balyoz planının hayali olduğunu detaylarıyla anlatıyor. Gölcük'ten çıkan belgelerle ilgili Hava Kuvvetleri ve Donanma tarafından hazırlanan bilirkişi raporları da aynı sonuca varıyor.

Ve mahkeme şimdi Genelkurmay Başkanlığı'na yazı yazıp, Balyoz planı doğru mudur diye soruyor..."[103]

Doğru ise tam bir komedi.

II.7.25. Yeni Bir Yıpratma Savaşı Dalgası

5 Temmuz 2011

Balyoz'la ilgili her gün bir şey çıkmaya devam ediyor. Deniz Görev Komutanı Tümamiral Sinan Ertuğrul Hint Okyanusu'nda gemileriyle görevde iken hakkında tutuklama kararı çıkarıldı. Karaçi Limanı'nı ziyaret ettiler. Pakistan makamları ve Büyükelçilik mensuplarınca karşılandılar.

102 *Zaman*, Serkan Sağlam'ın haberi, "Zirve soruşturmasında çıkan belge, Balyoz dosyasına girdi", 28 Haziran 2011.

103 "Sahi, şunu bir de Genelkurmay'a sorsak", *balyozdavasivegercekler.com*, 29 Haziran 2011 (İnternet sayfası: http://balyozdavasivegercekler.com/2011/06/29/%E2%80%9Csahi-sunu-bir-de-genelkurmay%E2%80%99a-sorsak%E2%80%A6%E2%80%9D/)

Basının bir kısmı bunun Türk Donanması için tarih yazmak olduğunu söylerken karşı taraf ise, Tümamiral Sinan'ın iyi bir denizci olmadığı, gemideyken uykusu bozulmasın diye iç anonsları bile yaptırmadığı, ziyaret ettikleri her limanda kendisine hediyeler aldırdığı, gemiyi içki ve çikolatayla doldurduğu gibi ipe sapa gelmez iddialar ileri sürdü.

Basının bu hali gerçekten yürekler acısı.

Balyoz'la devam edelim ve haberi hep beraber okuyalım:

"Harp Akademileri Komutanı Orgeneral Bilgin Balanlı'nın da aralarında bulunduğu 28 sanıklı 2. Balyoz davasının en önemli delili İnönü Üniversitesi Tarih Bölümü'nde görevli Prof. Dr. S.C.'nin bilgisayarında bulunan bir belge oldu. Eski 1. Ordu Komutanı Orgeneral Hurşit Tolon'a ait olduğu ileri sürülen 'Karşıdevrimi durduracak hareketi Çetin Doğan'ın boşboğazlığı önledi' sözlerinin yer aldığı belgenin iddianameye girmeyen bölümü Habertürk gazetesinde yer aldı. Belgede Tolon'un Yaşar Büyükanıt için 'Yaşar Büyükanıt yerine Şener Eruygur Paşa'nın kuvvet komutanı olmasını istiyorum. Yaşar Paşa 2. Başkanlığı'nın son senesinde bizi sattı. İdeolojiyi terk etti' dediği öne sürülüyor. Aynı belgede Tolon'un Korgeneral Çetin Saner için 'sarhoş', Orgeneral Fevzi Türkeri için ise 'dönek' ifadelerini kullandığı, 'Özkök korkusuyla tavşan oldu' iddiası da var."[104]

Bunlar artık pehlivan tefrikası gibi yayımlanmaya başladı. Silahlı Kuvvetler'in üst kademesinin itibarını sarsacak, aralarındaki anlaşmazlıklar ve çekişmelerle ilgili iddiaları ortalara saçan yayımların artarak devam edeceği kesin.

II.8. Komplolar ve Asimetrik Savaş Şiddetlendiriliyor

II.8.1. Yine Selimiye-Gölcük İrtibatı Çabaları

19 Şubat 2011

18 Şubat 2011 tarihli *Hürriyet* gazetesinde Ertuğrul Özkök Gölcük'te çıkan belgelerle ilgili bir yazı yazmış ve yazısında bu konuda hazırlanan askeri bilirkişi raporundan ele geçtiği iddia edilen belgelerdeki çarpıklıkları anlatmış.

Buraya baktığınız zaman Gölcük'te çıkanların da tam bir tertip olduğu ve içindeki hatalar nedeniyle de alelacele hazırlanmış olduğu ko-

104 *Habertürk*, Zülfikar Ali Aydın'ın yazdığı haber, "Büyükanıt bizi sattı, Çetin Doğan boşboğaz", 1 Temmuz 2011.

layca görülebilmektedir. Yani 1. Ordu'dan çıktı diye takdim ettikleri belgeleri hazırlarken yaptıkları hataları Gölcük'ten çıkanlarla telafi etmeye çalıştıkları, ancak bu seferki hatalarıyla kendilerini iyice dibe oturttukları açıkça görülmektedir.

Enteresan olan, Gölcük ve Selimiye'yi irtibatlandırabilmek için Selimiye'dekilerin adı Gölcük'te hiç geçmemesine rağmen polis tarafından herkese standart yedi sayfalık tespit tutanağı tanzim edilmiş ve yeni bir suç bulgusu olarak bütün sanıkların dosyasına konulmuştur.

Televizyon programlarında belli tarafta saf tutmuş basın mensupları Gölcük'te çıkan belgelerin Selimiye'de çıkanları tamamladıkları ve Balyoz'da artık sanıkların kaçacak hiçbir yerlerinin olmadığını söylemektedirler. Ancak bunu yapanlar, çok iyi bilmelerine rağmen, bu belgelerin sahte olduğunu kesinlikle kabul etmemekte ve ısrarla bunların doğru olduğu noktasından hareketle konuyu çarpıtmaya çalışmaktadırlar.

II.8.2. Savcı İddianamede "Gerek Yok" Diyor, Mahkemede "Gerek Var" Diyor

20 Şubat 2011

Mahkemenin aldığı enteresan bir karar daha.

İddianamenin 49. sayfasında bu fiilin gerçekleşmesinden sadece hükümetin zarar görebileceği noktasından hareketle, diğerlerinin müdahillik taleplerinin karşılanmasının uygun olmadığı yazıyor.

Ancak Dilipak'lar ortaya çıkıp müdahillik talep edince, aynı savcı bu müdahillik talepleri hakkında "uygun olduğu" mütalaasında bulunmuş ve bu kişilerin talepleri kabul edilmiştir.

II.8.3. Eşlerin ve Çocukların Dayanışması

21 Şubat 2011

Balyoz'da tutuklanan personelin eşleri, çocukları ve onları destekleyenler üç gün önce yurdun çeşitli yerlerinden Ankara'ya, Anıtkabir'e gittiler. Şiddetli yağmura rağmen çok büyük katılım olduğu söyleniyor. Malum basın hemen, *"Büyük bir bozgun, planladıklarının dörtte birini bile toplayamadılar", "Ölüden medet umuyorlar"* gibi ifadeler kullanarak yapılanı kötülemeye çalıştılar. Normal haber veren basına göre katılanların sayısı, aşırı yağmura rağmen 15-20 bin civarında imiş.[105]

Bugün (21 Şubat) 40. evlilik yıldönümümüz. Ellinciyi görüp göremeyeceğimizi bilmediğimizden kırkıncı için büyük bir kutlama yapa-

105 19 Şubat 2011 tarihli *Hürriyet, Aydınlık, Yeniçağ.*

lım deyip duruyordum. Kısmet değilmiş. Yine de bugünlere kadar gelebildiğimiz için çok şükür.

II.8.4. İddianame ve Eklerini Anlamak

Son bir yıldır bütün zamanımı iddianame ve eklerini okumakla geçirdim. O kadar karmakarışık yazılmış ki, bir bütünlük içinde okuyabilmek mümkün değil. Bu nedenle iddianame ve eklerini okuyup anlamak için birkaç kere okumak gerekiyor. Her okuduğumda veya birilerini dinlediğimde de yeni bir şeyler öğreniyorum.

Dün bir sanık avukatı bir TV kanalında öyle şeyler anlattı ki, hayretler içinde kaldım.

Ama aklımda kalan en önemli husus, son tutuklama kararlarıyla ilgiliydi. Avukata göre tutuklama kararı "eldeki kanıtlara göre" yapılmış. Yani Gölcük'te çıkan belgeler yeni delil olarak tutuklama gerekçesine dahil edilmemiş. O zaman da tutuklamanın bir hukuki gerekçesi kalmıyor.

II.8.5. Devlet Her İşi Askere Yaptırmamayı Öğreniyor

27 Şubat 2011

Bu arada Libya'da 25.000 Türk işçisi olduğunu öğrendik. Havaalanlarının kapanmasından sonra hızlı feribotlar, Deniz Kuvvetlerinin İskenderun feribotu ve Denizyollarının Ankara ve İzmir feribotlarıyla Libya'daki Türklerin tahliyesi başladı.

Bu konvoyların korunması için mevcut bir firkateyne ek olarak üç firkateyn daha Akdeniz'e açıldı.

Bunu da komutanların önemli bir kısmı tutuklu iken, büyük bir özveriyle yaptılar.

Vatandaşlarının tahliyesinde bizim kadar becerikli olamayan 21 ülke kendilerine yardımcı olmamızı istediler. Bu tahliye faaliyetlerini Dışişleri Bakanlığı bünyesinde kurulan kriz merkezi yürütüyor. Deniz ve Hava Kuvvetlerinden de kriz merkezlerinde temsilci var.

Bana göre bunlar çok önemli gelişmelerdir.

Çünkü eskiden bu işi asker yapardı. Genelkurmay'da kurulan merkeze diğer kurum ve kuruluşlar birer temsilci yollardı. Bunlar da genelde genç memurlar olduğundan, çok fayda sağlayamazlardı.

Devlet her işi askere yaptırmamayı öğrenmeye başlıyor.

EMASYA yürürlükten kaldırıldıktan sonra artık her toplumsal olayda asker kullanılmasından vazgeçildiğini görüyoruz. Demek ki mülki

makamlar ellerindeki imkânları ve yetkilerini tam olarak kullandıklarında bu işler askersiz de olabiliyormuş.

Ama bazı sıkıntılar olmuyor değil.

Simav depreminde briketten ve çok az sayıda tuvalet yapıldığını ve büyük sıkıntı yaşandığını söylediler. Halbuki şimdi telefon kulübesi gibi içinde lavabosu vs. olan tuvaletler var. Kiraladığınız şirket sürekli bakım ve temizliğini yapıyor. Daha rahat, pratik ve medeni.

Silahlı Kuvvetler'in elinde kurması çok basit, soğuğa dayanıklı, taban malzemesi olduğu için çamur olmayan, hatta birinden diğerine geçmeli yapılabilen Sivas Dikimevi yapımı çadırlar varken hâlâ mahruti (konik) çadırda ısrar etmemek lazım.

Bor Levazım Fabrikası'nın yaptığı seyyar mutfaklar, çamaşır makineleri, fırın, bir seferde 16 kişinin yıkanabildiği banyolar, seyyar sanayi tipi çamaşır makineleri, çadır sobaları vs. var. Kızılay yazlık çadır yerine bunlardan istifadeyi düşünemez mi acaba veya neden düşünmez? Ayrıca seyyar para çekme makineleri, çadırdan mescitler, ordugâha çıkan birliklerin hep kullandığı kolaylıklardır. Bunlardan da istifade edilirse -inşallah bir daha gerekmez, ama gerekirse- afetzedelere daha konforlu yaşam şartları sağlanabilir.

Van depreminde ve Suriye'den gelen göçmenler ile ilgili çalışmalarda ise, daha kapsamlı ve faydalı kullanmaya yönelik çabalar sonucu, ilgili makamlarımızın organize olduğunu, çadır ve konteynır şehirleri kurabildiklerini gördük.

II.8.6. 28 Şubat ve Erbakan

28 Şubat 2011

Bugün 28 Şubat. Birkaç gündür gazetelerde ve televizyonlarda, beklendiği gibi 28 Şubat'la ilgili yazılar, programlar gırla gidiyor. 28 Şubat'ın başbakanı Necmettin Erbakan dün kalp yetmezliğinden vefat etti. Cenazesi yarın kalkacak.

Kendisinin 28 Şubat tarihli MGK toplantısında alınan kararları imzalamadığı, sadece kapak yazısını imzaladığı, tedbirlerin olduğu ekin sadece MGK Genel Sekreterliği tarafından imzalandığı söylendi. Haksızlığa uğradığı, başbakanlığı kaybetmesiyle de Türkiye'nin gelişme ve ilerleme yönünde önünün kesildiği iddia edildi.

Rahmetlinin muhayyilesi çok geniş ve buna bağlı olarak da planları ve hedefleri çok iddialı idi. 100.000 tank ve uçak, makine yapan makineler vs. gibi, bazılarına ulaşmanın mümkün olmadığı milli hedefler açıkladı.

Keşke bunları milli olarak yapabilmek mümkün olsaydı. Türkiye bugün bambaşka bir yerde olurdu.

Bana göre daha başlangıçtan Batı'yı karşısına alması hataydı.

Başbakan olarak öncelikle insan hakları sicilleri bozuk olan ve Batı tarafından terörü destekleyen ülkeler olarak kabul edilen İran ve Libya gibi ülkelere gitmesi, Batı'yı "batıl" olarak nitelemesi, Türkiye'nin, medeni dünyanın ortak değerlerini terk ederek, Soğuk Savaş döneminin sona ermesinin ardından Batı'nın kendisi için yeni tehdit olarak kabul ettiği "İslam'ın pençesine düştüğü" endişelerinin doğmasına yol açmıştı.[106]

Merhum Erbakan'ın insani yönünün ve yardımseverlik duygularının ne kadar kuvvetli olduğunu, bir hastamız olduğunda evimize bizzat gelerek ilgilendiği, doktor ve ambulans çağırdığı zaman açık ve net olarak gördüm. Nezaketini hiçbir zaman elden bırakmayan, merdivende yol veren, "sabah şerifler hayırlı olsun" diyebilen bir başbakan idi.

Allah rahmet eylesin.

28 Şubat ile ilgili birkaç sayfa yazı derlemiştim ama yargı süreci başlayınca notlarımdan çıkardım.

Bugün çeşitli fişleme iddialarını ortaya atanlar, 28 Şubat MGK toplantısı sonrasında hükümetler tarafından yürütülen uygulamaları ve yayımlanmış olan genelgeleri mutlaka dikkate almalıdırlar.

Aralık 2010 tarihinde Başbakanlık tarafından bu uygulamalarla ilgili olarak yayımlanmış olan 64 adet genelge, plan vs. yürürlükten kaldırıldı. Bunların neler olduğu, gizli oldukları gerekçesiyle açıklanmadı. Açıklanırsa, devam etmekte olan davalarla ilgili pek çok konunun açıklığa kavuşacağı ve gereksiz tartışma ve suçlamaların sona ereceği açıktır.

II.8.7. Tecrübeli Bir Siyasetçinin Değerlendirmeleri

28 Şubat ile ilgili olarak Hüsamettin Cindoruk'un ilginç gözlemleri mevcut. Bir gazetecinin (Ezgi Başaran) kendisiyle yaptığı söyleşiden özetliyorum:

106 Kaderin garip bir cilvesi, Refah Partisi kapatılınca, itiraz etmek ve hak aramak için Kaddafi veya İran'a değil, "batıl" dedikleri Avrupa'nın İnsan Hakları Mahkemesi'ne gittiler.

"'28 Şubat'ta Mağdur da Yok, Yargılanacak Bir Şey de'

EB- *28 Şubat'a soruşturma açılmasına ne diyorsunuz?*

HC- İyi bir şey. Açılmayan kalmasın, o da açılsın.

- *Sizin tanıklığınıza başvurulsa ne dersiniz?*

- Süleyman Demirel'e sorun derim.

- *Ne demek o?*

- Demirel diyor ki, darbe nizamiyeden döndü. O engellemiş cumhurbaşkanı olarak.

- *Nasıl engellemiş?*

- Muhtıralarını uygulamalarına imkân sağlayarak... Milli Güvenlik Kurulu'na getirilen 18 maddelik bildiriyi hem Erbakan, hem de Çiller imzaladı biliyorsun. Kendi aralarında ihtilafa düştükleri için de 4,5 ay sonra istifa ettiler. Orada çok komik bir hadise vardır: 'Nöbetleşe başbakanlık' diye bir şey icat etmişlerdi. Bir de nöbet cetveli hazırlamışlar. Olur mu öyle şey? Sonuçta 28 Şubat'ın bir tek sonucu oldu: Sekiz yıllık zorunlu eğitim. Geri kalan maddelerin hiçbiri uygulanmamıştır.

- *28 Şubat hiçbir mağduriyet yaratmadı gibi konuşuyorsunuz...*

- Yaratmadı. Kim mağdur oldu?

- *Belirli bir sürece yayıldığı için çok kişi... Mesela andıçlanan gazeteciler...*

- O andıçlar yüzünden yapılmadı ki 28 Şubat. Postmodern darbe yaptı adamlar. Ama burada yargılanacak bir şey yok.

- *Nasıl yok?*

- Hukuk maddi unsurlara dayanır da ondan yok. Bak, o askerler MGK üyesi mi? Evet. Oraya bir bildirge getiriyorlar, hükümet de onu imzalıyor. Bunun neresinde suç var?

- *Kabul etmeye, imzalamaya zorlanmadılar mı?*

- Ben olaya tamamen bir hukukçu olarak bakıyorum. Hükümet o bildirgeyi kabul etmiyorum, istifa ediyorum deseydi ve asker bunun üstüne yönetime el koysaydı o zaman bir suç ortaya çıkmış olacaktı. Şimdi darbe teşebbüsü de laf olarak var, bunun karşılığı maddi delil mevcut değil. Örneğin İsmail Hakkı Karadayı'nın ifadesini alacaklarmış. Ne diyecek adam? Biz bir bildiri hazırladık, sivil hükümet de kabul etti diyecek. 'Teşebbüs' fiili hukukta net olarak açıklanmıştır. Teşebbüs edenler, beklenmedik bir engelle karşılaşıp fiili tamamlayamayanlardır. 28 Şubat'ta ne gibi bir engelle karşılaşılmış da asker darbe yapamamış.

- *Eee, Demirel engellemiş diyorsunuz?*

- Demirel'in yaptığı şey demokratik mekanizmaları kullanarak salimen ülkeyi seçimlere taşımak oldu. Engelledim dediği, sistemin işlemesini sağlamak. Askerin 27 Nisan'da web sitesinden yayımladığı metin de yanlıştı ve lüzumsuzdu. Ama lüzumsuz diye bir eylemi yargılayamazsın. Hukuki olarak mümkün değil. Ben 27 Mayıs'ı yaşamış bir insanım. Asker darbe yapacağı zaman muhtıra, bildirge filan yayımlamaz."

Sayın Cindoruk'un Silivri'deki mahkemeler ve yargılamalar hakkında da ilginç tespitleri var.

Cindoruk'un Ergenekon davasıyla ilgili yöneltilen sorulara verdiği cevaplar şöyle:

"- Geçen hafta Silivri'ye gidip, Balyoz duruşmasını izlediniz. Neden?

- Gözlerimle görüp, Yassıada'yla mukayese edebilmek için. Bir müddet sonra Silivri'deki hâkimler hâkimliklerini hatırlayacaklar. Bugüne kadar kendilerini oralara getirenlere bir minnet borcu duysalar da yargıç olmanın haysiyetini hatırlayacaklar. Birbirlerini de bu yönde etkileyecekler. Ben bunu 60 senelik hukuk hayatımda gördüm. Yassıada yargıçları bir müddet sonra sokağa çıkamaz hale gelmişti. İtibar kaybettiler. Yassıada'da çalışmış olanlar sonra avukatlık bile yapamadı, çünkü barolar reddetti. Akrabaları, arkadaşları reddetti.

"'Silivri Yassıada'ya Benziyor, Amaç Sanıkları Korkutmak'

- Silivri'de görülen davalarla ilgili öyle bir mahalle baskısı yok ki...

- Gün gelecek, insanlar o iddianameleri okuyacak. O zaman işler değişecek. Yassıada ve Silivri birbirine çok benziyor. Yassıada'da hâkimler ve savcılar tecrit edilmişti, Silivri'de de ediliyor. Şehre 80 kilometre uzaklıkta mahkeme mi olur? Amaç, siz ayrı hâkimler, ayrı savcılar, ayrı sanıklarsınız diyerek korkutmak. Bir kere Silivri Mahkemesi Anayasa'ya aykırı.

- Nesi aykırı?

- 143. maddedeki devlet güvenlik mahkemeleri kaldırılırken, yerine şöyle bir mahkeme kurulabilir denmesi gerekiyordu. Ama denmedi, dolayısıyla yasalara aykırı. Ve Avrupalılar bu durumu yakından izliyor.

"'AİHM Hâkimleri İsim İsim İzliyor'

- Hangi Avrupalılar?

- Şimdi isim vermeyeyim. Ama AİHM'den Fransız hukukçular gelip bana bu konuyu danıştı. Kendi sefaretleri aracılığıyla beni bulmuşlar. Yarın öbür gün AİHM bizi öyle ağır cezalara çarptıracak ki... Ni-

tekim şu andaki hassasiyetleri o yönde. Anlamaya çalışıyorlar. Bu mahkeme oraya nasıl gitti diyorlar. Hatta Nürnberg Mahkemesi'ne mi benziyor diye sordu biri. Şunu da söyleyeyim; görevli hâkimleri isim isim eğitimlerine kadar biliyor, takip ediyorlar. Müthiş bir metodolojileri var."[107]

Soruşturma açılması konusu başka bir konuyu hatırlattı.

Pek çok konuda yargı süreci sürerken veya bitmiş de yargı karar vermiş iken, TBMM Darbeleri ve Muhtıraları İnceleme Komisyonu da adeta paralel bir yargı mekanizması olarak çalışmaktadır. Bu Komisyon ulaştığı sonuçları ne yapacaktır?

Kamuoyuna mı açıklayacaktır?

Ulaştıkları sonuçlar yargının ulaştığı sonuçlardan farklı ise ne olacak?

Kim haklı sayılacak?

Komisyonun herhangi bir suç bulamadığı bir konuda Mahkeme tam tersine karar verip sorumlusunu cezalandırırsa ne olacak?

Komisyon diyorsa ki biz konuyu inceler, sonuçları mahkemeye yollarız... O zaman da bunun kuvvetler ayrılığı prensibine ve anayasanın aşağıya aldığım 138. maddesine aykırı olduğunu düşünüyorum.

"*Hiçbir organ, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez, genelge gönderemez,* ***tavsiye ve telkinde bulunamaz***"

Zamanın TBMM Başkanı Sayın Köksal Toptan, yanlış hatırlamıyorsam, Ergenekon Davası için bir Meclis Araştırma Komisyonu kurulup kurulmayacağı yolundaki bir soruya, "Yargı süreci başlamıştır, artık olmaz" mealinde bir cevap vermişti.

II.8.8. TSK'ye Ancak Düşmanın Yapacağı Psikolojik Savaş Hakaretleri

Mayıs 2011

Bu davayla ilgili çok şey yazıldı ve söylendi. Medyada oluşturulan bir blok ile TV mahkemeleri kuruldu. Kanal kanal gezen fahri savcılar ve infaz timleri faaliyete geçtiler. Acımasızca, meslek etiği vs. her türlü moral değeri bir kenara bırakıp göz göre göre yalan söylediler, gerçekleri tamamen tahrif eden büyük bir dezenformasyon kampanyası başlattılar. Bu bloktakilerin Türk Silahlı Kuvvetleri'ne utanmadan reva

107 Ezgi Başaran'ın yaptığı, "Dersim'den CHP kadar DP de sorumlu" başlığı ile yayımlanan söyleşi, *Radikal,* 28 Kasım 2011.

gördükleri sıfatları bir ibret vesikası olarak buraya koymaya mecbur hissettim kendimi. Yılmaz Özdil, *Hürriyet*'teki 29 Ekim 2009 tarihli ve *"29 Ekim... Ne kinmiş be kardeşim"* başlıklı yazısında, TSK'ye karşı son yıllarda medya üzerinden yapılan ve Ergenekon operasyonlarıyla birlikte zembereğinden boşanan hakaret, küfür, iftira, karalama, aşağılama ve karalamaların bir dökümünü çıkarmış. Ben de ondan nakliyorum:

29 Ekim... Ne kinmiş be kardeşim

Dün üşenmedim.

Türk basını, Türk Silahlı Kuvvetleri için ne yazmış diye merak ettim.

***

"Tiksiniyorum!

"Rezil...

"Zavallı...

"Milletten kopuk...

"Mezhep kışkırtıcısı, gücünü kaybetti, PKK'nın üzerine gidilmesi fecaattı, PKK'yı istismar etti, terörle mücadelede başarısız, Genelkurmay Başkanı açığa alınmalı, Onuncu Yıl Marşı'ndan nefret ediyorum, askeri savcıya güven yok, oligarşik arpalık, işkenceci, iftiracı, asker bu milleti ne zaman sevecek, inkârcı, gayri ciddi, gerçeği örtbas etmeye kalkışıyor, Genelkurmay'a inanmıyoruz, dolaplar çeviriyor, kirli, ihanet planı yapıyor, toplum terzisi, pişkin, cunta, suçüstü yakalandı, ordu kaçıyor, suçlu, asker sayısı azaltılsın, Harbiye müfredatı değiştirilsin, bunlar orada oturduğu sürece rahat uyuyamayız, bunlara silah emanet edilir mi, sansürcü, sahtekâr, halk arasında destekçisi yok, yanlarına kalmamalı, temizlenmeli, ayıklanmalı, Türkiye'nin önünü kesiyorlar, kendi halkını fişliyor, korkutuyor."

***

Güzel di mi? Devam...

***

"Pespaye!

"Mafyatik...

"Lekeli...

"Kepaze...

"Demokratikleşmeye engel, siyasetçileri tehdit ediyor, saygısız, halk bunlardan bıktı, kanunsuz, çetelere sahip çıkıyor, sahte, Türkiye Türk ordusunun devleti değil, skandal, vatandaşı adamdan saymıyor, alçakça, haddini bilmez, İlker Başbuğ istifa et, suç şebekesi, TSK içine sızmış cunta yok aslında TSK cuntalaşmış, ahlaksız sistem, rezil, zavallı general, zırva, İlker paşanın suyu ısındı, genelkurmay başkanları padişahçılık oynuyor, illegal, saygısız, tuhaf, kaypak, delilleri karartıyor, kirli tertip, lekeli, Bekir Coşkun, Melih Aşık, Yılmaz Özdil çizgisinde yazarlar TSK'ya zarar veriyor, kepazelik, komik, bombadan daha tehlikeli, hastalıklı, Genelkurmay orduyu yıpratıyor, şaşı, kör, art niyetli, yetersiz, beceriksiz, ağırlığı yok, çöküyor, olumlu bir gelişme, hallaç pamuğu gibi atılmalı, Başbuğ azledilmeli, ekonomiye zarar veriyor, garabet, sorumsuz, yola döşenen mayından farksız, gırtlağına kadar battı."

***

Bir okurum da şöyle yazmış: "Sadece generaller, subay astsubaylar yetmez, askerlik yapan herkes teslim olsun!"

***

Hadi iyi bayramlar.

Sayın Yılmaz Özdil, ordu karşıtlarının bitmez tükenmez öfke ve kinlerini yansıtan hakaret, küfür ve karalamalarının tutanağını tutmaya devam ederek, aradan yaklaşık 3 yıl geçtikten sonra yeni bir liste yayımladı:

Tebrik ederim paşarılar dilerim
Rezil
Ahlaksız
Vatan Haini
Kalleş
Tecavüzcü
Salak
Pespaye
Kepaze

***

Tiksiniyorum

***

İğrenç, katil, cani, suç şebekesi, ahmak, kafatasçı, namussuz, millet düşmanı, vicdansız, zalim, lekeli, utanmaz, ikiyüzlü, onursuz, çürümüş, sefil, palavracı, köle tüccarı, çarpık, yamuk, sakat, kanunsuz, zihinleri travmatik, lanetli, haddini bilmez, terbiyesiz, din sömürücüsü, beyinsiz, korkak, yüreksiz, kendilerini padişah sanıyorlar, mezhep kışkırtıcısı, iftiracı, komik, kaypak, kirli dolaplar çeviren kafa, pişkin, suratsız, suçlu, bunlar orada oturduğu sürece rahat uyuyamayız, sahtekar, mafya, çete, kirli tertip, şaşı, kör, bombadan tehlikeli, gırtlağına kadar çamura batmış tipler, iyi ki bunlarla savaşa girmemişiz.

***

Dinsiz

***

Kalender Orduevi'nin bahçesinde yemek yiyenleri izledim. Çok tuhaftı. Hepsinin yüzünde sert, snob, hizaya sokmaya hazır ifade vardı. Kaş kavisleri, dudak çizgileri, hep o üstten, ayrıcalıklı, kıymeti, kudreti, kerameti kendinden menkul hali vurguluyordu. Sanki vazife başındaydılar, hazıroldaydılar. Hemen diplerinden denize atlayan gençlerden de, kaldırımda sevgilisiyle el ele yürüyen pardösülü kızdan da tiksiniyorlardı herhalde... Olsa bir sopa ellerinde, hepsini nasıl da hizaya sokarlardı. O ifadeler, masum değil. Orduevi misafirleri, akrabası bulunanlar bile yukarda görüyor kendini bizden ha? Vay be!

***

Utanılan meslek

***

Türkiye bağırsaklarını temizliyor, Onuncu Yıl Marşı'ndan nefret ediyorum, Patagonya ordusunun zavallı generalleri, Yunan ordusu gibi, Sırp katillerinden farksız, Allah'ın evini bombalayacaklar, millete ateş açacaklar, lağvedilsin, muz cumhuriyeti paşası.[108]

Bildiğim kadarı ile Türk Ceza Kanununun 318'nci maddesi var. Halkı askerlikten soğutmayı bir suç olarak belirlemiş. Bunlar bir suç ise, ki suç olduğu kesindir, kim işlem yapacak?

TSK itibarsızlaştırılıyor diyoruz da, itibarını kim koruyacak?

Kendisi mi, yargı mı, siyasiler mi?

108 Yılmaz Özdil, *Hürriyet*, 10 Mayıs 2012.

II.8.9. Mahya Asma Problemi ve TSK Karşıtlığının Ulaştığı Boyut

İstanbul'un kurtuluşunda beş camiye "Ordumuza şükran borçluyuz", "Ne mutlu Türküm diyene", "Önce Vatan" vb. mahyalar asıldı, kıyamet koptu. Birtakım kişiler cami önlerinde "militarist söylemler istemiyoruz" diye gösteriler yaptılar, "bu mahyaların asılmasına kim karar verdi" diye soruşturmalar başlatıldı. Bazı basın organları bu mahyaları "siyasi içerikli", "ideolojik" mahyalar olarak niteleldiler.[109]

Vah ki ne vah...

Ortada çok büyük bir suç varmışçasına, Diyanet mahyalardan haberi olmadığını, sorumluluğun Vakıflar Genel Müdürlüğü'nde olduğunu açıkladı. Vakıflar Bölge Müdürlüğü ise "suçu" İl Kutlama Komitesi'ne yükledi.

Toplantıya katılan Diyanet temsilcisi, alınan kararları imzalamadığını, sadece toplantıya katıldığına dair imza attığını söyledi. Böyle yapmak zorunda, çünkü "suç" çok büyük, orduyu, vatanı ve Türk'ü savunuyor... Başı yanmasın. Çoluk çocuğu var!!!!

İstanbul'u düşman işgalinden kurtaran şanlı ordumuza, bu kurtuluş gününde İstanbul halkının şükranlarını sunmasından daha normal ne olabilir? Tepki çeken mahyalara bakarsanız, meselenin ordu düşmanlığının da ötesinde milli değerlere bir tahammülsüzlük, bir saygısızlık, hatta bir düşmanlık olduğunu görürsünüz.

ABD'de iç hatlar seferini yapan bir uçak yolcularını almaya başlamış, uzun bir kuyruk oluşmuş. Kaptan pilot dışarı çıkıyor ve yolculara "Aranızda Afganistan'daki görevlerini tamamlayıp evlerine dönen birkaç askerimiz var. Bu kahramanlara öncelik vermenizi istiyorum" diyor ve bütün yolcular alkışlarla bu askerlere yol veriyor.

Bunları Türkiye'de yapabilmek mümkün mü? Herhangi bir havaalanında birkaç Mehmetçiğe öncelik verilmesini söylemeyi bir deneyin, bakın neler oluyor. Derhal TV mahkemeleri kurulur, infaz timleri yerini alır, darbe ve askeri vesayet muhabbetleri başlar.

Ülkemizde muteber olup itibar kazanmak için TSK'ye saldırmanın bir ön şart haline geldiği yolundaki görüşlerim her geçen gün daha da kuvvetleniyor. Askere saldırmak, demokrat olmanın ölçüsü haline ge-

109 "Tartışmalı mahyalar yine asılacak", *Yeni Şafak,* 16 Ekim 2009, (http://yenisafak.com.tr/Gundem/?t=16.10.2009&i=217103); "Tartışmalı mahyaları belirleyen komitede rotary kulüpleri de var", *Zaman,* 16 Ekim 2009, (*http://www.zaman.com.tr/haber.do?haberno=903948*).

tirilmiş. Saldırı ne kadar şiddetli ise, bu, demokratikleşme yolunda atılmış o kadar büyük bir adım olarak görülüyor.

II.8.10. Camilere Bayrak Asmak Bir Meseledir, Ama AVM, Baz İstasyonu Kurmak Çok Kolaydır

Bu başka bir konuyu aklıma getirdi. Birkaç sene önce camilere bayrak asılması gündeme geldiğinde kıyamet koptu. Bazıları bundan fevkalade rahatsız oldular. "Camiye bayrak asılacağı hiçbir yerde yazmaz" diyerek karşı çıktılar. Sanki asılmaz diye yazarmış gibi.

Bütün kilise ve sinagoglarda bayrak asıldığını da bu vesileyle hatırlatalım.

Kıbrıs'ta camilerde minberlerde Türk bayrağı asılıdır ve Rumlardan savaşarak alınmış camilerin hepsinde 1974 yılına kadar imamlar cuma namazında kılıç kuşanarak hutbe verirdi.

Bağımsızlığımızın timsali şanlı bayrağımızın gölgesinde namaz kılmanın huzurunu ancak, o bayrağı sevenler, onu canından aziz sayanlar bilebilir.

Camilerin altında alışveriş merkezi, kafeterya, düğün salonu, işyerleri, üstünde (minarelerinde) baz istasyonu olması mesele teşkil etmiyor da, şanlı bayrağımızın asılması neden mesele oluyor anlamak zor.

II.8.11. Din Eğitiminin Önemi

Doğu illerimizden birinde Tugay Komutanı iken ramazana doğru köylüler gelip camilerine imam istedi. Olur dedik. Arkadaşlara bu işe uygun kişileri tespit etmelerini söyledim. Tugay büyük, neredeyse tümen gibi. İmam Hatip mezunu, El Ezher vs.'yi bitirmiş ama denklik olmadığı için er olmuş, Suriye'de yedi sene imamlık yapmış vs. 87 kişi çıktı.

Laf olmasın diye seçim için basit bir imtihan yapalım dedim.

Peygamber efendimizin annesinin adı nedir, sabah ezanı hangi makamda okunur, teravih namazı kaç rekâttır, kulhüvallahü ehad ne demektir gibi din eğitimi almamış kişilerin bile bilebileceği basit sorular.

87 kişiden on sorunun onuna da doğru cevap veren çıkmadı. Çünkü sorular öyle ahım şahım değildi.

Bu durum ilginç geldi.

Acaba bölgesel bir dağılım mı söz konusu dedim. Hayır, bölgelere göre dağılım eşit.

Birkaç çocuğu çağırdım ve konuştum. Normal lise müfredat programını okuduklarını, haftada birkaç saat de din dersi gördüklerini söyle-

diler. Fıkıh, kelam vs. gibi derslerin ilahiyat fakültesinde okutulduğunu söylediler. İslam hakkındaki bilgilerinin son derece kısıtlı olduğunu hayretle gördüm.

İlave sorular sordum.

Bütün Müslümanlar namaz kılarken neden kıbleye döner, bunun anlamı ve önemi nedir? Cevap yok.

Peygamber efendimizin mezarı nerededir ve yanında kim gömülüdür? Cevap yok.

Bu örnekleri çoğaltmak elbette ki mümkündür. Ancak sadece bunlar bile, iyi insan olmayı, dostluğu, hoşgörü ve tahammülü savunan yüce dinimizin tüm İslam alemine gerektiği gibi öğretilmesinin ne kadar önemli olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Vardığım sonuç: Din eğitimi yeterli değildir ve İslam dininin esasları yeterince öğretilmemektedir. Bunlar okullu din adamları, ya bir de okula hiç gitmemiş olanlar?

Acaba onlar ne öğretiyor?

Bu son derece önemlidir, çünkü bizim insanımızın ilköğretimden sonra bir şey öğrendiği tek yer camidir ve burada bilgileri veren de imamdır. İmamların doğru bilgilerle mücehhez olmaları şarttır.

Yine yukarıdaki bölgede kaz önemli bir besin kaynağıdır. Aynı zamanda iyi bir nöbetçidir. Birinin yaklaştığını duyarsa kıyameti koparır. Onun için nereye giderseniz gidin sürü ile kaz görürsünüz. Köyün birinde hiç kaz yoktu. Muhtara nedenini sordum. "İmam söyledi" diye cevap verdi. İmam geldi "Neden böyle söyledin" diye sordum. "Günah" dedi. "Nereden çıktı" dedim. "Bana da babam söylemişti" dedi!!

İnsanımızı hurafelerden, yalan yanlış ve uydurulmuş bilgilerden kurtarmak lazım.

II.8.12. Yalan Olduğu Kesinleşen İfadenin, İddianamelerde ve Medyada Bilerek Kullanılmasına Devam Ediliyor

Emniyetteki sorgumda, başka sorular da olmakla beraber, son zamanlardaki olaylarla ilgili olarak en çok dikkatimi çeken soru Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı'nı tanıyıp tanımadığımdı. Neden sorduklarına anlam verememiştim.

Sonradan gazetelerde yer alan haberlerden nedenini anladım.

"Munzur" kod adlı bir gizli tanık kendisine gösterilen resmimden beni "tanıyıp", benim 18 Nisan 2009'da, yani 1. Ordu Komutanı iken Erzincan'a geldiğimi, kendisinin beni karşıladığını, bir pastaneye gidip

görüştüğümüzü, ertesi gün bu pastaneyi kapatıp sekiz generalle parti yaptığımızı söylemiş. Bunu daha önce anlatmıştım.

Sonradan yapılan araştırma ve soruşturmalarda bunların hepsinin yalan olduğu, benim iddia edildiği gibi Erzincan'a gitmediğim, Alb. Dursun Çiçek'le de hiç görüşmediğim ortaya çıktı.[110] Bütün bunlara rağmen, yalan olan beyanın Erzincan iddianamesi ek delilleri arasında yer aldığını şaşkınlıkla öğrendim. Bunun sonucunda da, yazılı ve görsel basında aleyhimde pek çok fikir ve görüş belirtildi.

Bu yalan beyanda bulunan kişiye de bir işlem yapılması gerekecek. Özellikle de buna bu şekilde ifade ver diyenler kim, bunu bulmak lazım.

Daha sonra açık kaynaklarda yer alan haberlere göre gizli tanık "Munzur" lakaplı S.Z. ve ağabeyi Erdal Z. bu şekilde ifade vermeleri için kendilerine baskı yaptıklarını söyledikleri İliç Savcısı Bayram Bozkurt ve Savcı Osman Şanal'dan şikâyetçi oldular.[111] Gizli tanık diye kullanılan S.Z.'nin kriminal ve ipsiz sapsız bir tip olduğu ve para için her şeyi yapabileceği de aynı kaynakta yer almaktadır.[112]

Birilerinin bana çamur atmak ve Erzincan davasına bulaştırmak için olağanüstü gayret sarf ettiği ve bu amaçla bu tip kişileri bile kullandığı açık ve açık olduğu kadar da hazin.

İliç savcısını ben tanımam, onun da beni tanıdığını sanmıyorum. O zaman gizli tanık S.Z.'yi, "Ergin Saygun Erzincan'a geldi" şeklinde ifade vermeye zorlayan kim veya kimler?[113]

Ayrıca üzerinde durulması gereken bir başka konu da, savcıların nedense herkese benim resmimi gösterip "bunu tanıyor musun" diye sormaları.

Bu işin altında başka bir şeyler olduğu, birtakım şeylerin üzerime yıkılmaya çalışıldığı muhakkak. Bunlar çözülmeden TSK'ya yönelik bu toplu kıyım çözülemez.

110 Belirtilen tarihte daha önce beraber görev yaptığımız arkadaşlarla İstanbul'da her yılki ananevi yemeğimizi yapmıştık.

111 İsmail Saymaz, *Postmodern Cihat*, Kalkedon Yayıncılık, 1. Baskı, Nisan 2010, İstanbul, s.232.

112 *Age*, s.210.

113 23-25 Mayıs 2011 tarihlerinde yapılan İrtica ile Mücadele Planı duruşmasında gizli tanık Efe, kendisinin Erzincan da bir yerde savcı olduğunu açıklayıp ifade verdi ve ifadesinde türlü tutarsızlıklar içinde benim Erzincan'a geldiğimi ve "Balyozdan daha büyük bir seminere katıldığım "iddiasını tekrar etti.

II.8.13. "Askerin Yaptığı Her Şey Kötü"

21 Mayıs 2011

Geçenlerde bir televizyon kanalında yapılan bir söyleşide, bir hanım gazeteci Tunceli'de yapılan operasyonda yedi teröristin öldürülmesini eleştiriyor ve *"PKK eylemsizlik kararı almışken askerlerin bu teröristleri saklandıkları yerde arayıp bulup öldürmesinin yanlış olduğunu"* anlatıyordu.

Sanırım yapılmak istenen, *"İmralı sakini ile yapılan görüşmeler sonunda anlaşmaya varıldı, mutabakat sağlandı, ama asker operasyonlara devam ederek bu süreci baltalamak istiyor"* görüşünü yaymak, bu suretle PKK ile ileride bir anlaşmazlık çıkarsa bunun faturasını askere kesmek.

Her aksiliği askere yükleme modası tam hızıyla devam ediyor.

Mesela bir habere göre Türkiye'deki yakıt sıkıntısının sebebi asker. Çünkü savaş anında kullanılması öngörülen akaryakıt stoku barış zamanında fiyatların artmasında rol oynuyor.[114]

Sanki arabaları jet yakıtı kullanıyor.

İstanbul'u görülmemiş bir tufan sonucu sel bastı, Ayamama Deresi taştı yine, sel suları TIR'ları, binaları birbirine vurdu, TEM kapandı, su otobüslerin tepesine kadar yükseldi.[115]

Suçlu asker: *"Hemen yakındaki askeri birliğin tank göleti patladı"* dediler. Tank göleti dedikleri, tankların sulardan geçiş eğitimi için yapılmış, adı üzerinde, gölet.

Sanırsın ki, Allah muhafaza Atatürk Barajı patladı.

Buyurun bir tane daha:

"Kadına şiddet kışla mirası

"Asker Hakları Grubu askerde hak ihlaline uğrayan 300 erkeğin hikâyesini araştırdı. Gönüllülük esasıyla çalışan grubun bir üyesi olan Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde öğretim üyesi olan

114 Ömer Faruk Günel, "Akaryakıt fiyatının ucuzlamasının önündeki engel", *Bugün*, 19 Aralık 2010, (*http://www.bugun.com.tr/kose-yazisi/133840-akaryakit-fiyatinin-ucuzlamasinin-onundeki-engel-makalesi.aspx*)

115 İstanbul'da 9 Eylül 2009'da meydana gelen aşırı yağışa bağlı sel baskınında Ayamama ve Tavukçu Dereleri taştı, sel ve taşkında 31 kişi hayatını kaybetti, çok sayıda ev ve işyerini su bastı, arabalar sel sularına kapılıp sürüklendi. Bkz: "İstanbul'da sel felaketi: 31 ölü", *Hürriyet*, 9 Eylül 2009. (http://www.hurriyet.com.tr/gundem/12441217.asp).
14 Haziran 2011 tarihinde Ayamama Deresi gene taştı, gene TEM sular altında kaldı. Bakalım bu sefer neresi patladı diyecekler.

Dr. Tolga İslam, kışlada şiddet gören erkeklerin, eve döndüğünde çocuklarını ve eşlerini dövdüğünü söyledi."[116]

Pes!!!!!!!!

Siyasi makamlarımız askerliğin klişesi haline gelmiş "Yaylar Yaylalar" türküsünün kadınlarımızı rencide ettiği için söylenmemesini rica etti. Rus Kızılordu Korosu'nun birkaç sene önceki konserinde, koroya mensup bir hanım asker bu şarkıyı söylediğinde bütün "TİM Maslak Show Center" salonunun kadınlı erkekli tempo tuttuğunu, hatta kalkıp oynadığını gördüm. Hanımlarımız pek rencide olmuş görünmediler.

Mesele hanımların rencide edilmemesiyse, bunlara ne demeli:

Salla salla gül memeler oynasın
Salla salla yer yerinden oynasın.

Veya bir de "mış, mış" türküsü var:

Mış, mış, mış, mış
İki gözü körolası, evi barkı yıkılası mış
Ablanı alacağım, enişten olacağım, sana koca bulacağım mış.

Veya daha yaygın söylenen türkülerimiz var:

Henüz girmiş on üç-on dört yaşına
Telli duvağını takmış başına,
Gel seni alıp kaçayım köylü güzeli,
Telli duvağına altın saçayım...

Veya meşhur "Misket" türküsü

Daracık daracık sokaklar,
Kızlar misket yuvarlar,
Kızlara koca vermiyor,
Kocaman kocaman karılar.

Sözler tam böyle olmayabilir, ama ne demek istediğimizi anlatıyor herhalde.

116 *Sabah,* "Askerlikte şiddet gören evinde karısını dövüyor", 12 Aralık 2011 (http://www.sabah.com.tr/ Gundem/2011/12/12/askerlikte-siddet-goren-evinde-karisini-dovuyor); Habertürk, "Kadın şiddet kışla mirası", 12 Aralık 2011 (*http://www.haberturk.com/polemik/haber/696412-kadina-siddet-kisla-mirasi*).

"Yaylalar Yaylalar"ın bunların yanında fevkalade masum kaldığı muhakkak.

II.8.14. "Terör Örgütüyle Organik ve Hiyerarşik Bağ Kurdular"

İddianamenin değişik yerlerinde *"Devlete ve millete karşı terör örgütleriyle organik ve hiyerarşik bir bağ kurulduğu"* (Klasör 101, s.202) yolunda ifadeler yer almaktadır.

Peki kimler kurmuş?

İlk bakışta ben de sizin gibi, *"PKK bizim tabanımızdır", "PKK'dan tek farkımız elimizde silah olmamasıdır", "PKK'ya terörist deyip sizden biri mi olalım", "Türk bayrağı derseniz ben de Kürt bayrağı derim", "BDP'ye verilen her oy İmralı ve Kandil'e gider"* ve daha buna benzer nice laflar edenleri "ne kadar güzel tanımlamışlar" diye düşündüm.

Ama sonradan anladım ki, öyle değilmiş. Meğerki *"terör örgütüyle organik ve hiyerarşik bağ kurdular"* denilenler bunlar değil, bizlermişiz, benmişim...

Psikolojik Harp metotları... "Kirli savaş" dedikleri bu olsa gerek...

Memlekette Türküm demek suç oldu. Kemalist, laikçi, ulusalcı, milliyetçi diye saldırıyorlar. Koca Türk devleti ne hallere düştü.

Yazık, çok yazık.

Çok kullandığım bir laf vardır: "Sorunlarınız için çözüm üretemezseniz, başkalarının size dikte ettirdiği çözümleri kısa pazarlık marjlarıyla kabul etmek zorunda kalırsınız".

Şimdi yaşadığımız budur.

II.8.15. "İtibarsızlaştırma Amaçlı Karakter İnfazı" Kampanyaları

18 Ekim 2011

Birkaç enteresan gelişme var.

Bugün gazetesi iki gündür, daha önce *Akit*'le birlikte yürüttükleri bir yıpratma kampanyasını tekrar yayına koydu.[117] Emekli orgenerallerin lüks içinde yaşadıkları, adam başı dört korumaları, otomobilleri, astronomik maaşları olduğu, evlerin masraflarını da ödemedikleri, tanesi üç milyon TL değerinde olan bu lüks dairelerin "Alarm Harekât İskan Tesisi" adı altında yapıldığı, Sayıştay denetlemesine de müsaade edilmediği yolunda yazılar yayımlamaya başladı.

117 *Vakit (Yeni Akit)* ve *Bugün*, "Başbuğ'un emriyle kaçak süper lüks konut", 9 Mart 2010.

Aynı konu benzer yayın politikaları takip eden televizyon kanallarında da işlendi. Şüphesiz bu kadarla kalmaz. Daha önce de benzer yayımlar yapmışlardı.

Samanyolu TV de 14 Aralık 2011 tarihinde Erdek kampı hakkında bir program yapacak ve "Komutanlar ve eşleri için yedi yıldızlı turistik tesis"ten söz edecektir.[118]

General çocuklarının TSK Güçlendirme Vakfı'na bağlı ASELSAN, HAVELSAN gibi tesislerde çalıştıkları da ayrı bir haber konusu yapılmış. Bu bilgileri dışarıdan birileri alamaz. İçimizden bunları yapanlar.

Meşhur laftır. Ağacın kurdu içindedir diye.

Bir başka konu fevkalade aşağılayıcı ve rencide edici. *Akşam* gazetesinden Ercan Öztürk'ün haberine göre, Silivri Devlet Hastanesi'nde vatandaşların yazılı ve sözlü şikâyetleri üzerine, tutuklular için özel bir kapı, alt katta bir bekleme salonu ve koğuş yapılmış. Tutukluların yukarı çıkmasına müsaade edilmiyormuş.[119]

Devlete yarım yüzyıl hizmet et. Sonunda cüzamlı muamelesi gör. Hastaneye tıbbi atık ve çöp konteynırlarının da bulunduğu morg kapısından giriyoruz. Ben tekerlekli sandalyede, temin edilemezse yayan, etrafımda otomatik tüfekli dört mehmetçik, bir jandarma subayı, bir ceza infaz memuru. Düşmemek için duvara tutuna tutuna epey dik olan yokuşu inmeye çalışıyorum. Etrafımdakilerin de bu durumdan zevk aldığını sanmıyorum. Hastane içinde de tahlil vs. için bu kafile ile beraber ve diğer hastaların meraklı ve tedirgin bakışları arasında dolaşıyoruz.

Bu durum başka bir konuyu akla getiriyor. Hastaya refakat eden veya mahkemeye mahkûm götüren askerlerin otomatik tüfekli olması şart mıdır? Halkın içinde silahla gezmek ne derece uygundur? Askeri personel cenazelerinde görevli askerlerin silahsız olmasını sağlamıştık. Sokaklardaki, istasyon ve havaalanlarındaki silahlı Askeri İnzibatlar kaldırılmıştı, nöbet kulübeleri bile kaldırılmıştı. Buna da birilerinin bakması gerekir.

Sevk kâğıdının köşesinde bir ibare "Silahlı Terör örgütü mensubudur. Kaçabilir/Kaçırılabir"

Ya sabır diyorsunuz.

Buna "itibarsızlaştırma amaçlı karakter infazı" deniyormuş.

118 *Yeni Akit, Bugün, Samanyolu TV,* "Komutan ve Eşlerine 7 Yıldızlı Tatil Köyü!", 14 Aralık 2011.

119 *Akşam,* "Hasta mahkûm arka kapıdan", 18 Ekim 2011.

11.8.16. Yalanlarla Sürdürülen Linç Kampanyasının Dozu Artıyor

13 Aralık 2011

Dün *Bugün* gazetesinde yine uydurulmuş bir haber vardı:

"Balyoz Sanığı Org. Saygun'un GATA Keyfi

"'Yatarak' tedavisini gerektiren hastalığı olmayan Orgeneral Saygun'un yakalama karar tarihi 11 Şubat'tan bu yana GATA'da kaldığı ortaya çıktı...

"Saygun'un kardiyoloji servisine yatış formunda herhangi bir ön tanının belirtilmediği öğrenildi. Acil bir durumu olmadığı için hiçbir tedavi yapılmadığı iddia edilen Saygun'un klinikten uzakta ve lüks bir odaya yerleştirildiği belirtildi. Saygun hakkındaki suçlamaların gündemde olmadığı Kasım 2010'da Ankara GATA'dan alınan rapor ise İstanbul GATA'daki usulsüzlükleri göz önüne seriyor. Raporda Saygun'un hastalıkları ve tedavi önerileri sıralanırken, yatarak tedavi görmesini gerektirecek bir durumun olmadığı vurgulanıyor. Bu rapor ile GATA Haydarpaşa Hastanesi'nde yattığı süre içerisinde verilen üç rapor arasında hastalık tipi ve şiddeti açısından bir fark olmadığı açıkça görülüyor. Saygun için konulan tanıları taşıdığı halde hastanede aylarca yatırılan ikinci bir hastanın olmadığı ifade edilirken, bu süreç içerisinde yapılan gereksiz tüm tetkikler ve hastane masraflarının da devlete ödettirildiği belirtiliyor. Saygun'un emekli olması nedeniyle de herhangi bir üniversite hastanesinde kontrollerini yaptırabileceğine işaret ediliyor.

"Saygun'un GATA Haydarpaşa'ya yatırılışından Haziran 2011'e kadar odasının üst düzey generallerce toplantı merkezi haline dönüştürüldüğü iddia ediliyor. Saygun'un, bu tarihteki tutuklamaların ardından ziyaretçi sayısının aniden azaldığına dikkat çekiliyor. Ancak bazı dönemlerde Org. Hayri Kıvrıkoğlu ve eski Genelkurmay Başkanı Org. İlker Başbuğ gibi komutanların gizlice Saygun'u ziyaret ettikleri belirtiliyor. Bu ziyaretlerde tutuklu askerleri kurtarmaya dönük yol haritalarının görüşüldüğü ileri sürülüyor."[120]

Aynı haber, başka yayın organlarında da yayımlandı.[121]

Bari Allah'tan korkun.

Bunların *Kur'an-ı Kerim*'den, Sıla-i Rahim'den bile haberi yok.

120 *Bugün*, "Balyoz sanığı Orgeneral Saygun'un GATA keyfi", 12 Aralık 2011.
121 *Today's Zaman, Haber 7, Samanyolu TV*, vb. 12 Aralık 2011.

GATA'da yatarken karşıdaki silolardan birinin üstünde yönü, bizim tarafa çevrili bir kamera bulunduğunu gördüm. İlgililere söylediğimde bilgileri olduğunu, kendilerine kameranın o bölgede bulunan malzemenin çalınmaması için kontrol amacı ile yerleştirildiğinin söylendiğini bildirdiler. İnşallah öyledir.

GATA sivillere de açıldı ya bazı kişilerin muayene için hastaneye girdiğini, daha sonra da bahçede dolaşarak hastanede tedavi görmekte olan askeri personeli resimlerini çekmek üzere aradıkları yolunda bir haber geldi. Yani "bunlar hastayız diye hastanede yatıyorlar ama işte bahçede geziyorlar" diye haber yapacaklardı herhalde.

16 Mart 2011 tarihinde ***dailymotion.com*** sitesinde, *"ASKERİ SAVCILAR BALYOZ'U DOĞRULADI"* başlığı altında 1. Ordu Askeri Savcısı ve diğer hukukçulara ait olduğu ifade edilen bir ses kaydı yayımlandı. Binbaşı Ahmet Erdoğan'ın bilirkişi raporunun önemini ve doğruluğunu vurgulamak için sızdırılmak üzere hazırlanmış olduğu açık. Sivil savcının ve polisin savlarını tamamen destekleyen, bunlar darbecidir diyen ifadeler var. Daha vahimleri de var. Ordu komutanına "salak" demek, *"Bunlar aysbergin tepesidir, savcılar sivil olduğu için her şeyi anlayamadılar"* gibi. Bunların doğrudan yargıyı etkilemeye yönelik olduğu açıktır.

Benimle doğrudan ilgili kısımlar var. Emekli olduktan sonra devletin bilgisayarını evine götürdü, içinde planlar vardı gibi. Bu, "darbeciliğimin" emekli olduktan sonra da devam ettiğini söyleyenlere malzeme vermek için. Bir de gizlilik dereceli bilgiler bulunan iki laptopun kaybolduğu yolunda haberler çıktı. Bunu da mı bana yıkmaya çalışıyorlar. Baransu, "Ergin Saygun laptopunu yaktı" deyip duruyor. Bu "hukukçuların" konuşmalarını bir ibret vesikası olarak aşağıda (hiçbir düzeltme yapmadan) özetledim:

"asker hukukçu 3: birkaç kez hükümete muhtıra vermiş bir silahlı kuvvetler, yani bunlar çok acayip karşılanacak şeyler değil.

"asker hukukçu 2: orgenerallerin ruh hali normal değil. böyle plan yapabilirler.

"asker hukukçu 5: Çetin Doğan; plan seminerinde kafasına uygun personeli seçti. darbe ortamında rütbeye bakılmaz, iş yaparlığına bakılır.

"1. ordu başsavcısı: 1. ordu ve kolordular arası yazışmalar ve emirler darbe planlandığının delili. sivil savcılar literatürü bilmediği için daha anlayamadılar. her şey ellerinin altında ama askeri yazışma usul-

lerini bilmedikleri için anormalliği fark edemiyorlar, normal bütün o emirleri, emirlerin götürülüş tarzını, nelerin gizli olduğunu hepsini ben çok iyi biliyorum. bunlar daha ortaya çıkmadı. ileride

"1.ordu başsavcısı: bilirkişi olan binbaşı gibi yeteneklisini meslek hayatımda görmedim ama adamı raporu nedeniyle kaydırdılar.

"asker hukukçu 3: ben halen anlamadım, çetin doğan savunmasını neye koyuyor. böyle bir şey olmadıya mı koyuyor. 'oldu ama bu darbe değile' mi koyuyor. ben anlamış değilim.

"1.ordu başsavcısı: balyoz ile 12 eylül planları örtüşüyor, üzerinden çalışmışlar.

"asker hukukçu 4: biz diyor seminerden önce arşivden bayrak planını çıkarttık, onun üzerinden yaptık diyor. süha tanyeri söylüyor bunu.

"1.ordu başsavcısı: bak, ben size bir şey söyleyeyim mi? daha bu aysbergin görünen yüzü. bir gün lazım olur diye, güncelleyip kullanabilmek için evrakları sürekli saklıyorlar.

"asker hukukçu 3: neyse, bir şekilde yapılmadı, geçti. tamam bitti bunun hükmü. bunlar niye, hâlâ o belgeler saklanıyor.

"asker hukukçu 3: ya lazım olur diye.

"1.ordu başsavcısı: her komutan giderken, neler yapılmış.

"asker hukukçu 5: ergin saygun hizmete özel bilgisayarı buradan almış, evine götürmüş, bütün planlar bilgisayarda yüklü, internete takmış, ona da virüs girmiş mi? tutuştu diyor birol yarbay.

"asker hukukçu 2: niye arkadaş, bu adam bunları evine götürür anlamadım ki. burda bittiği zaman bunun orgeneralliği bitmiyor mu?

"asker hukukçu 4: denizcilerde o belgelerin bulunması diyor ya, bunlar geçmiş şeyimiz, hafızamız. hafızamızı silemeyiz. çıkarıp çıkarıp ısıtıyor, aynı şeyleri, planları kullanıyorlar. ufak tefek rütuşlar yapıyorlar. yeniden yapmıyor adam. olanın üzerinden değiştiriyor. günümüze uyguluyor.

"asker hukukçu 2: işin salaklığı. adam kendi ses kaydını kendi almış

"Asker hukukçu 4: jandarma genel komutanlığı işin içine girerse olay bitmiştir ya. Türkiye'de bütün teşkilatlanma jandarma üzerinden değil mi?

"1. ordu başsavcısı: taşlar oturuyor yerine."

Sanki dava savcılarının iddianameye koyduklarına geçerlilik kazandırmaya çalışıyorlar. Hukuk eğitimi görmüş kişilerin bu kadar hukuk dışı konuşmalarının mümkün olabilmesi zor.

AVM'lere takmışlar. Sivil savcılar da öyle, yandaş basın da öyle. Sebebi gayet basit. Verilen duruma göre isyancılar her yeri yakıp yıkmışlar, yağmalamışlar, yiyecek sıkıntısı başlamış. Sıkıyönetim kanununa göre de sıkıyönetim komutanlarının görevlerinden biri de bu maddelerin düzgün bir şekilde dağıtılmasını sağlamaktır.

Askeri Savcı sonradan sözlerinin tahrif edildiğini belirterek. ilgili basın kuruluşlarına düzeltme yolladı, bunları da savcılara sundu. O zaman bu yazdıklarım bu davalardaki kurgunun bir başka örneği.[122]

II.8.17. 28 Şubat Medyanın Ürünü mü?

23 Kasım 2011

28 Şubat hakkında soruşturma başlatılmış. Dilipak yazmıştı, *"Bu iş Karadayı ve Çevik Bir'e uzanmadan bitmez"* diye. Bakalım ne olacak. Sadece askerler mi, yoksa siviller de dahil edilecek mi? Şimdi *Haber Türk* kanalında tartışıyor birileri. "28 Şubat medyanın ürünüdür" diyorlar. Hangileri acaba? Bunlar da dahil olacak mı?

II.8.18. Ergenekon ve Balyoz'da Amerika'dan Alınan "Hukuk"

12 Aralık 2011

Amerikalıların Önleyici Dava veya Düşman Ceza Hukuku diye bir konsepti vardır. Adamın suçu yoktur, ama suç işleyebileceği endişesiyle "içeri alınır", suç bilahare bulunur.

"Ayak altında dolaşması" engellenir. Yanına birkaç kişi daha eklenirse al sana suç örgütü veya çete.

Bu, son yıllarda memleketimizde de uygulanan bir usuldür.

Aşağıdaki ifadelere bir göz atalım:

"Başarısız darbe senaryosu"nun 2004'te nerede üretildiği tartışmalı Balyoz duruşmasının yanında, delil sayılan el bombalarının imha edildiği Ümraniye davasına da uğradım.

Türk ordusunda Amerikan karşıtlarının tasfiyesi ve komuta kademesini yapılandırma süreci belli ölçülerde başarıya ulaşmış görünüyor. Ve bu planın çok eskilere dayandığı halde uygun zemin beklendiği de söz konusu komplonun içinde bulunanlarca itiraf ediliyor. Türkiye'de yeni anayasa dayatmalarından, sözde demokrasi arayışlarına kadar Amerikan dayatmalarının ders haline getirildiği yer, Abant Toplantıla-

122 Bu ifadeleri nedeni ile Askeri Savcının tanık olarak dinlenmesi talebimiz mahkeme tarafından reddedilmiştir.

vidir. İşte o toplantıların gediklilerinden gazeteci Alper Görmüş, geçen hafta KCK operasyonunda tutuklanan Prof. Dr. Büşra Ersanlı'yı savunayım derken ağzından baklayı çıkarıverdi. Meğerse Görmüş, Abant'a Ersanlı ile beraber katılmış. "Askeri vesayet nasıl kırılır?" sorusuna orada şöyle cevaplar verilmiş:

"-Toplantının 'radikal demokrat' atmosferi hepimizi etkiledi, hepimiz biraz uçtuk. Aramızdan biri; belki de askeri vesayeti ortadan kaldırmanın yegâne yolunun, başarısız kalmış bir askeri darbe girişiminin ardından eski ve yeni darbecilerin derdest edilip yargılanmaları olduğunu savundu. Bunun gibi bir sürü fikir, temenni, öneri birbiriyle çarpıştı..."

Bu satırların sahipleri, Hasdal ve Silivri'ye hapsedilenler için 2004 yılında kurulmuş pusuyu yazmış. "Bize başarısız bir darbe girişimi lazım" arayışı 7 Mart 2003 tarihinde 1. Ordu'da yapılan plan seminerinin tahrif edilmesiyle yıllar sonra uygulamaya konmuş. Son duruşmaya damgasını vuran bu yazı hakkında bakalım Cumhuriyetimizin özel yetkili savcıları harekete geçecek mi?[123]

Bu konu, üzerinde ayrıntılı durulmayı hak edecek kadar ciddidir.

II.8.19. Dayan Dizlerim Dayan...

19 Aralık 2011

Sağlık durumumuz iyiye gitmiyor maalesef. Şimdi de böbrek yetmezliği çıktı başıma. Değişik kişiler değişik şeyler söylüyorlar, ama anladığım kadarıyla enterekok mikrobu kapıp 39.5 derece ateşle yattığımda 15 gün damardan günde iki defa antibiyotik verince böbrekler zarar görmüş. Onu düzeltmeye çalışıyorlar. Diüretiklere yeniden başladılar; mecburen, çünkü ayaklarımda ödem oluştu ve tamamen de gitmiyor. Kalp yetmezliğine bağlayanlar var, böbrek yetmezliğine de. Bence ikisi de var. Diüretik çoğalınca tansiyon 9-6 filan olmaya başladı. Hatta bir akşam 8-5 oldu. İlacı tekrar ayarladılar. Doktorlar da şaşırdı. Böbrek durumundan ötürü potasyum ve protein kontrolü başladı. Bir sürü şeyi yasakladılar. Düşmelerim yine başladı, EEG çektiler, beyinde bir şey yok dediler, ama vertebral basiler yetmezlik olduğunu söylediler. Bunlar da omurilikten beyine giden damarlarmış. Kalp yetmezliği, böbrek yetmezliği, vertebral basiler yetmezlik, venöz yetmezliği vs.

Yeten neyimiz var ben de şaşırdım.

123 Yavuz Selim Demirağ, "Abant'taki darbe senaryosu", *Yeniçağ*, 08 Aralık 2011.

Say deseler artık hastalıklarımın adını bile sayamayacak hale geldim.

Nermin'in astım krizleri arttı. Bir de ara sıra nöbet geliyor. İçim çekiliyor, elim ayağım buz gibi oluyor diyor, geçene kadar bayağı sıkıntı çekiyor. Neden olduğunu anlayamadılar. Astım ile doğrudan ilişkili değil.

Bana da üzülüyor. Geçen gün odada fena düştüm, çok telaşlandı.

Çocukların aklı burada. Mecburen ben ve hastane merkezli bir hayat sürmek durumunda kaldılar. Ece her hafta sonu geliyor, hafta sonunu bizimle geçiriyor. Oğlan çocukları vs. olunca mecburen daha seyrek geliyor. Bir ara her hafta sonu geliyordu. Israrımla bıraktı. Kendi hayatını yaşayamıyor kimse. Herkes babasına veya eşine endekslendi.

Herkesin bütün düzen ve huzuru gitti.

Rahmetli babam "Sebep olanlar sebepsiz kalsın" derdi.

II.8.20. 2011 Sonu İtibariyle Balyoz Zayiatı Tablosu

28 Aralık 2011

3. Balyoz davası da başladı. Herhalde bizimkiyle birleşecek. 140 kişi daha eklenecek, onların sorgularının tamamlanması gerekiyor, dava uzadıkça uzayacak. Sonu ne olacak kimse bilemiyor. Basında yer alan haberlere göre 20 gizli tanık varmış. Hayırlısı. Ne söyleyeceklerini gerçekten merak ediyorum.

Bugün itibariyle Balyoz'dan yargılanan TSK personeli miktarı yandadır.

Tablodaki rakamlara "Kafes", "Amirallere Suikast", "İnternet Andıcı", "Islak İmza", "Erzincan", "Ergenekon" gibi davalarda yargılanmakta olan muvazzaf ve emekli personel dahil değildir. Onlar da katıldığı zaman miktarın 400'ün üzerine çıkacağı şüphesizdir.

II.8.21. Taarruz Karargâha Dayandı: TSK'nin Komutanı "Terör Örgütü Lideri" Olarak Tutuklandı

16 Ocak 2012

İlker Paşa "silahlı terör örgütü kurmak ve yönetmek" suçundan tutuklanarak Silivri Cezaevi'ne kondu. Genelkurmay Başkanlığı yapmış biri için bu bir ilk.

"Özel Yetkili Mahkemeler yargılayamaz, Yüce Divan'a gitmesi lazım" tartışmaları başladı. Başbakan "tutuksuz yargılanmalı" dedi. Cumhurbaşkanı "Yüce Divan'a gitmeli" dedi. Bir milletvekili "Yüce Divan'a gitse ne olacak, ne fark eder ki" dedi.

KARA KUVVETLERİ	DENİZ KUVVETLERİ	HAVA KUVVETLERİ	JANDARMA GNL.K.LIĞI

BALYOZ DAVALARI	GENERAL			SB-ASTSB	AMİRAL			SB-ASTSB	HV. GENERAL			SB-ASTSB	J.GENERAL			SB-ASTSB	GENEL SANIK
	MUV	EM	TOP		MUV	EM	TOP		MUV	EM	TOP		MUV	EM	TOP		TOPLAMI
BALYOZ-I	13	19	**32**	**57**	12	11	**23**	29	-	1	**1**	2	3	-	3	47	**194**
BALYOZ-II	-	-	**-**	**-**	1	-	**1**	13	8	-	**8**	6**	-	-	-	-	**28**
BALYOZ-III	1	1	**2**	**11**	12	-	**12**	78*	5	3	**8**	17	-	1	1	12	**143**
TOPLAM	14	20	**34**	**68**	25	11	**36**	**120**	13	4	**17**	**25**	3	1	**4**	**59**	**365*****
	102								**42**				**63**				

* : 5'i Hakim

** : 4'ü Hakim

***: 2 Sivil (1 HAVELSAN+1 Hv.Kuv)

Not: Tutuksuz bir sanığın vefatı ile toplam 364'e inmiştir.

	GENERAL/AMİRAL		
	MUVAZZAF	EMEKLİ	TOPLAM
BALYOZ-I	28	31	**59**
BALYOZ-II	9	-	**9**
BALYOZ-III	18	5	**23**
	55	36	**91**

BALYOZ I/II/III : 365 SANIK (250'i Tutuklu), 156 Dz.K.K. , 102 K.K.K. , 63 J.Gn.K., 42 Hv.K.K.,2 Sivil		
BALYOZ - I	BALYOZ - II	BALYOZ - III
59 General/Amiral (31'i Emekli) + 135 Sb/Astsb = 194	Tutuklu Sb = 28 (23 + 5 Hakim) =14 Dz + 14 Hv 1 Amiral+ 8 General 13 Dz.Sb = 8 Sb. + 5 Hakim (1'i tutuklu) 6 Hv.Sb = 2 Sb (1'i Em) + 4 Hakim	143 Kişi (64 Tutuklu) 126 Muvazzaf, 15 Emekli, 2 Sivil

Balyoz'dan yargılanan TSK personeli miktarı (28 Aralık 2011).

Bazıları bunun bir görev suçu olmadığını, o yüzden de Yüce Divan'a gidemeyeceğini söylediler. Bunu söyleyenler bugüne kadar Yüce Divan'da rüşvetten, yolsuzluktan yargılanan bakanlar olduğunu, hatta bir kişinin şu anda göreviyle ilgili olmayan bir suçtan yargılanmakta olduğunu dikkate almıyorlar.

Has Parti, 28 Şubat'la ilgili olarak bugün Karadayı, Çevik Bir ve Özkasnak Paşalar hakkında suç duyurusunda bulundu. Daha önce de 28 Şubat'la ilgili inceleme başlatılmıştı. Herkes asker hakkında her türlü şikâyette bulunmaya başladı.

Yeri gelmişken, sırayı bozup 2 Şubat tarihli notu buraya alıyorum.

2 Şubat 2012

Bugünkü *Taraf* gazetesinde ve TV'lerde savcılığın 27 Nisan bildirisiyle ilgili soruşturma başlattığı ve bu soruşturmaya "Islak İmza", "367 sorunu" gibi konuların da dahil edileceği yolunda haberler yer aldı.

İlker Paşa için iddianame yayımlandı. Ağırlaştırılmış müebbet hapis istemiş savcılık.

Abdullah Öcalan ile aynı.

II.9. Gayretlerin Toplamı: TSK'ye ve Cumhuriyet'e Balyoz

II.9.1. Tutuklanmam... "Tedbir" Değil, Ölüm Tuzağı

14 Mart 2012

Adli Tıp Kurumu'nun (ATK) 1 Şubat 2012 tarihli kararı gerekçe gösterilerek ve tedavi altında olduğum GATA Haydarpaşa Hastanesi'ndeki tedavilerim yarıda kesilerek tutuklandım (14 Mart 2012). ATK raporunda, *"Ergin Saygun'un tutuklanabilmesi için, diyeti, tedavisi ve poliklinik kontrollerinin sağlanarak cezaevi şartlarında infazına devam edilebileceği, durumunda değişiklik olması durumunda yeniden değerlendirme yapılabileceği"* kararını almıştır.

II.9.1.1. Diyet Kontrolü Diye Bir Sistem ve Düzenin Olmadığı Cezaevinde Yaşama Mücadelesi

Sadece her gün çıkan yemeğin bir kısmı tuzsuz ve yağsız olarak yapılmakta ve diyet olarak verilmektedir. Hastalıklarımın komplikasyonları yönünden diyabet, yüksek tansiyon, böbrek yetmezliği ve kan su-

landırıcı gibi çeşitli etkenler nedeni ile de yiyebildikleri kısıtlıdır. Bütün bunların ötesinde 1.600 kalorili protein kısıtlı ve potasyum kontrollü, günde 6-8 öğünlü bir diyet uygulanması gerekmektedir. Ancak cezaevi şartlarında bu mümkün değildir. 5 Nolu Ceza İnfaz Kurumu ASM hekimliğinin bu konudaki resmi raporu ***"GATA Tıp Fakültesi'nce detayları zorunlu tutulan diyet yemek uygulanması cezaevi mutfak birimlerine bildirilmiş olmakla birlikte gönderilen diyet yemek belirlenen özelliklere haiz değildir***" şeklinde bir raporu mevcuttur.

II.9.1.2. Cezaevi-Revir-İmkânları Yetersiz Sağlık Kuruluşları-Hastaneler Arasında Dolaştırılıyorum

Baş dönmeleri ve ayaklarımdaki nöropati nedeni ile ancak baston yardımı ile yürüyebilmekteyim. Hastalıklarımın komplikasyonları ve birbirlerini etkiler mahiyette olmaları nedeniyle değişik doktorlar tarafından takibi gerekmekte ancak cezaevi hastanesinde bazen doktorların bulunduğu günler birbirleri ile çakışmadığından ilgili doktoru bulmak mümkün olmamaktadır. Cezaevi içinde bulunan ve doktor takviyesiyle bir hastaneye dönüştürülmeye çalışılan revirde tıbbi alet sıkıntısı çekilmektedir, doppler, tomografi, echo gibi hasta için çok büyük önem taşıyan cihazların zaman içinde temin edileceği ifade edilmektedir. Bu nedenle; tutuklu bulunduğum iki ayda tam altı kere Silivri Devlet Hastanesi'ne sevk edildim.

03.04.2012 tarihlerinde sevk edildiğim Silivri Devlet Hastanesi'nde FTR uzmanı tarafından yapılan muayenede, "*Hastanın üst ve alt ekstremite diteline yönelik fizik tedavi programına alınabilmesi için fizik tedavi ünitesinin olduğu bir kuruma sevk edilmesi gerekmektedir*" şeklinde rapor verilmiştir. Ancak hastane başhekimi tarafından "*Hastanemizde fizik tedavi ünitesi bulunduğundan hastanın kurumumuza başvurmasının sağlanması*" şeklinde karar verilmiştir. 04.05.2012 tarihinde tekrar sevk edildiğim Silivri Devlet Hastanesi'ndeki geçici görevli FTR uzmanının talep ettiği EMG tetkiki için "*cihazın hastanede bulunmaması*" nedeni ile Bakırköy Ruh ve Sinir Hastanesi'nden 19.10.2012 tarihine, yani tam 5,5 ay sonrasına gün verilmiştir. Bu tetkik uygulanmadan tedavi düzenlenemeyeceğinden bu süre boyunca şiddetli ağrıları çekmek zorunda kalacağım demektir.

27.04.2012 tarihinde Silivri Ceza ve İnfaz Kurumları Devlet Hastanesi'ne sevk edildim. Bu kurum tarafından *"3 hafta süre ile uygulanan tedavisine rağmen, semptomların artması ve kilo takibinde tedrici ola-*

rak kilo artışı olması nedeni ile, hastanın yatırılarak tedavisi için Silivri Devlet Hastanesi'ne sevki uygundur" kararı ve *"kalp yetmezliği, KAH, HT, DM, MVR, KOAH, PAH, HL, KRAF hastalıkları tanısı ile"* bu kuruma sevk edildim.

Uygulanmakta olan tedavilerden şifa bulamadım ve sağlık durumum kötüleşmişti. 15 Mayıs 2012 tarihinde, Silivri Devlet Hastanesi tarafından *"CABG, DM, HT tanıları ile değerlendirilmesi amacı ile İstanbul Mehmet Akif Ersoy (MAE) Hastanesi'ne"* sevk edildim. 15 Mayıs-11 Haziran 2012 tarihleri arasında yatarak tedavi gördüm. ATK yatarak tedavisine gerek yok dedi ama demek varmış. Hastaneye geldiğim zaman akciğerlerde mevcut olduğu doktorlarca belirlenmiş olan sıvı temizlenmiş, yapılan tüm tetkikler neticesinde Silivri Devlet Hastanesi'nin teklifi olan *"biventriküler pace ve ICD"* uygun bulunmamıştır.

MAE Hastanesi hastalıklarımın komplikasyonlu yapısı nedeni ile her 15 günde bir hastanın kontrole gelmesine karar vermiştir. Bu karar da ATK'nun tutuklanma şartlarından biri olan "Poliklinik Kontrollerinin yapılmasının" da cezaevi şartlarında mümkün olmadığını ortaya koymaktadır. Bu derece komplikasyonları olan ve birbirini etkileyen ve tetikleyen hastalıklarım cezaevi reviri veya Silivri Ceza İnfaz Kurumu Devlet Hastanesi'nde, hatta Silivri Devlet Hastanesi'nde tedavi imkânını ortadan kaldırmaktadır.

II.9.1 3. "Acil Müdahale" İşlemleri, Ancak Hasta Öldükten Sonra Bitebilir

Esas sıkıntı, tatil günleri ve mesai saatleri dışında meydana gelebilecek ani bir rahatsızlığa müdahaledir. Bir örnek olması bakımından, mesai saatleri dışında acil bir durumda yaşanacak olaylar aşağıda sıralanmıştır:

- Hastanın rahatsızlığını ceza infaz kurumu memurlarına zil ile bildirmesi,
- Memurların koğuşa gelip ne olduğuna bakması,
- Sedye veya tekerlekli sandalye için revire başvurmaları, sedye veya tekerlekli sandalye ile koğuşa geri gelmeleri,
- Nöbetçi baş memuru haberdar edip 112'den ambulans istenmesi ve Silivri Cezaevi Devlet Hastanesi'ne sevk yazısı yazılması
- Hastayı hastaneye götürecek olan jandarma personeline haber verilmesi,

- Ancak, ambülans, sevk yazısı ve jandarma'nın üçünün hazır olduğu anda Silivri Cezaevi Devlet Hastanesi'ne gidiş,

- Hastanede nöbetçi pratisyen doktorun hastayı görmesi, müdahale imkânı yok ise Silivri Devlet Hastanesi'ne sevk etmesi

- Silivri Devlet Hastanesi'ne gidiş, acilde nöbetçi doktorlar tarafından müdahale edilmesi, edilemiyor ise MAE Hastanesi'ne gönderilmesi.

İlgili personel nezdindeki temaslarımız, bazı durumlarda da şahsi gözlem ve tecrübelerimiz sonucu bu sürenin en mükemmel şartlarda 2 saatten az olmayacağını göstermektedir. Benim durumumdaki bir hasta için tedaviye başlanması için gerekli olan bu sürenin çok uzun olduğu ve sağlığıma kavuşmam için bir çare ve anlam ifade etmediği açıktır.

II.9.1.4. Hastaneden Çıkarılıp Cezaevine Kapatıldığımdaki Sağlık Durumum

Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Hastanesi'nde yapılan muayenede hastalıklarına ilave olarak KOAH teşhisi de konmuştur. Hastanenin r*aporunda dikkat çeken hususlar şunlardır:*

A. Acilen klinik stabilizasyonu sağlanamayan durumlarda nöroloji, endokrinoloji, kardiyoloji merkezlerinin bulunduğu bir merkezde takibi. Bu merkezin neresi olduğu ve oraya nasıl sevk edileceği belli değildir.

B. İki haftada bir hastanemizde INR, hemogram, sodyum, potasyum, üre, kreatin takibi ve gerektiğinde yatarak tedavisi yapılacaktır.

C. Mevcut tanılar ve hastanın klinik gidişi göz önüne alındığında, ***klinik durumunun kötüleşme riski olduğundan konsültan doktorların yakın takibinde*** tekrar ilgili merkezlere yönlendirilmesi. Bu yakın takibi yapacak konsültan doktorların kim olduğu belli değildir ancak cezaevi şartlarında bulunmadığı kesindir.

D. Önemli bir diğer husus, Mehmet Akif Ersoy Hastanesi'nin kalp ve göğüs hastalıkları üzerine bir ihtisas hastanesi olması ve bu nedenle de hastanın Nöroloji, Endokrinoloji, Fizik tedavi gibi diğer ihtisas dallarının müdahalesini gerektiren hastalıklarına tutuklandığı tarihten bu yana bir tedavi uygulanmamış olmasıdır.

E. **Hastanın Solunum Fonksiyon testi (SFT) yani akciğerlerin ç.alışma kapasitesi %66 iken, MAE Hastanesi'nde yapılan SFT'de %44'e düştüğü görülmüştür.** Bunun temel nedenlerinden birinin rutubet olduğu doktorlar tarafından açıklanmıştır. Ancak ta-

burcu edilince tekrar duvarlarından rutubetten sular akan Silivri Cezaevine kapatıldım.

Kalbin vücuduma kan pompalama gücü (EF) sintigrafi raporuna göre % 30, eko'ya göre % 35-40'tır. Bu, kalp yetmezliği demektir. Kalp yetmezliği akciğer yetmezliği ile birleşince ortaya çok vahim bir tablo çıkmaktadır. Cezaevinde beni ziyaret eden doktor milletvekillerinin, TBMM'ne benim için "her an ölebilir" diye rapor vermeleri bu yüzdendir.

GATA'dan tutuklanma için taburcu edildiğim zaman mevcut hastalıklarım şunlardı:

- Diyabetis Melitus
- Diyabetik nevropati ve nefropati
- İnsülin bağımlısı diyabetis Melitus, nörolojik komplikasyonlarla birlikte
- Kserois Kutis,
- Mitral Kapak Hastalığı
- Karpal Tunnel Sendromu,
- Vertigo
- Esansiyel Hipertansiyon,
- Karma Hiperlipidemi,
- Akut Larengitis
- Kronik Bronşit,
- Atherosklerotik kalp hastalığı
- Deep Vein Thrombosis
- Geçirilmiş kalp krizi

Bunlara Mehmet Akif Ersoy Kalp Damar ve Göğüs Cerrahisi hastanesinde aşağıdakiler eklenmiştir:

- Anemi
- Akciğerin tanısal görüntülenmesinde anormal bulgular,
- Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH)
- Ortostatik hipotansiyon
- Senkop ve bayılma

Hastanedeki tedavim esnasında üç kere bayılarak düştüm. Nermin refakatçi olduğundan hemen haber verdi gelip kaldırdılar. Hapishanede düşsem kim gelip bulacak da kim kaldıracak?

Kaç hastalık oldu bilmiyorum. Birisi "neyin var" derse ne cevap vereceğimi de bilmiyorum. Bu güne kadar birkaç doktor, "Siz nasıl ayakta gezebiliyorsunuz bu hastalıklarla" diye sordu.

Bütün bunları niye anlattım. Silivri Cezaevi'nde sağlık hizmetleri ve tedavi imkânları hakkında bir fikir vermek için.

Kararı siz verin.

Benim kadar komplikasyonlu olmasa da tutuklular arasında pek çok kalp, şeker ve yüksek tansiyon hastası bulunmaktadır. Kanser olanlar da mevcuttur. Bunları tutuklu yargılamakta ısrar etmenin mantığını anlayabilmek mümkün değildir.

Ben ilk kalp ameliyatı olduğum 1980 yılından beri hayatta kalma mücadelesi veriyorum. Hiçbir zaman moralimi bozmadım hayattan kopmadım. Ailem, sevdiklerim var. Mesleğimde en üst noktalardan birine çıktım. Bu Balyoz saçmalığı olmasa ailemle birlikte huzur içinde yaşayacaktım. Yine de yaşayacağıma inanıyorum.

İşte böyle.

Duvarlarından sular akan Silivri Cezaevi dedim de aklıma başka bir şey geldi. Eskiden böyle büyük binalar yapılırken yer seçimine özel önem verilirmiş. Mesela Selimiye kışlası yapılırken Sultan Selim emir vermiş:

"Üç koyun kesin, üç ayrı yere asın, en son hangisi kokarsa kışlayı oraya yapın" demiş. Neticede kışlayı bugünkü yerine yapmışlar. Bugün elimizdeki teknoloji ile Silivri Cezaevi'nin yerinin seçimi için ne gibi testler yaptılar, bilemiyorum!!

II.9.2. Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiserinin Dikkat Çektiği Hukuk İhlalleri

Temmuz 2012

Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri Thomas Hammarberg, *"Türkiye'de Adalet Yönetimi ve İnsan Haklarının Korunması"* başlıklı bir rapor yayımladı.[124] Raporda özet olarak Türkiye'deki adalet siteminin Türk halkının insan haklarından yararlanmasını olumsuz yönde etkilediği belirtilmekte ve bu sorunların, *"adalet sisteminin etkinliği, bağımsızlığı ve tarafsızlığına ilişkin algıyı olumsuz yönde etkilediği"* ortaya konmaktadır.

124 Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri'nin hazırladığı rapor 10 Ocak 2012'de açıklandı (bkz: *http://www.avrupakonseyi.org.tr/arsiv/arsiv12_01.html*) ve raporla ilgili ilk bilgiler bizde 11 Ocak 2012 tarihli gazetelerde yer aldı. 20 Ocak 2012 günü komiserin "Hrant Dink Anma Törenleri"ne katılmak üzere Türkiye'ye gelmesiyle birlikte, konu ile ilgili basındaki tartışmalar da yoğunlaştı (bkz. 21 Ocak 2012 tarihli gazeteler) ve daha sonra devam etti.

Hammarberg'in raporunda ayrıca şu konuları vurguladığı belirtilmektedir:

"Mahkeme hatasını nerede görüyor? Hammarberg'e göre bu sorunun bir boyutu, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun tutuklamayı düzenleyen 100'ncü maddesinin üçüncü fıkrasındaki katalog suçlarla ilgilidir. Komiser, yasada tutuklama için 'sağlam nedenler olması' koşulunun da arandığına dikkat çekiyor. Peki bu koşul karşılanıyor mu? Komiser şöyle diyor: 'Ancak birçok Türk hâkimin sadece iddia edilen suçun bu listenin kapsamında olup olmadığına bakarak ve geri kalan tutukluluk koşullarını ayrıntılı bir incelemeden tutukluluğa izin verdiği görülmektedir.'

"Hammarberg, Türk mahkemelerinin, tutukluluk süresini uzatırken, yeterli bir neden göstermeden 'suçun niteliğine, kanıtların durumuna ve dosyanın içeriğine istinaden' *şeklinde basma kalıp ifadeler kullandığını, bunun sonucu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 5'nci maddesinin* 'defalarca ihlal edildiğini' *vurguluyor.*

"Komiserin bir diğer tespiti, bazı hâkimlerin tutukluluğa yol açan nedenlere ilişkin usule uygun gerekçelendirilmiş bir karardan kaçınmalarına gerekçe olarak, 'bunun davanın esasına ilişkin görüşleri etkileyeceğini, ihsası rey oluşturabileceği' *tezini öne sürmeleridir. Ancak, Hammerberg'e göre bu yorum AİHM içtihadı ile uyumlu değildir.*

"Hammarberg, ayrıca hâkimlerin iddianameleri incelemeden 'otomatik olarak onayladıkları' *yolundaki şüphelerini de aktarıyor.*

"Komiser ayrıca 'hâkimlerin sanıkların lehine olan kanıtları ya da tanık açıklamalarını dikkate almadıkları yolundaki bilgileri de not ediyor.'"[125]

Komiserin bu tespitlerinin tamamı duruşmalar esnasında sanıklar tarafından ısrarla dile getirilmiş ve mahkeme tarafından ısrarla dikkate alınmamıştır.

II.9.3. Hukuka Uygun Yollardan Elde Edilmemiş Delillerle Açılmış ve Yürütülen Bir Yargılamadan Hukuk Beklenir mi?

İmzasız ihbar mektuplarına itibar ederseniz bu işin sonunu alamazsınız dedik. Bugün Balyoz benzeri pek çok dava imzasız ihbar mektupları ve e-postaları esas alınarak açılmıştır.

Bu yanlıştır.

125 Aktaran: Sedat Ergin, "Avrupa'dan hâkim ve savcılara ağır eleştiriler", *Hürriyet,* 12 Ocak 2012.

İnsanları boşu boşuna sanık durumuna düşürmekte, mahkemelerde süründürmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin 5 Aralık 1968 tarih ve 49/60 sayılı kararında,

"İhbar kanuni delillerin varlığı ile desteklenmedikçe bir suçlamada hiçbir zaman ağırlık noktası etki unsuru olamaz. Olayı ihbar edenin kimliği belli olmadığı yahut gizli olduğu takdirde artık onun mahkemenin toplayacağı ve takdir edeceği deliller arasında yeri yok" demektedir.

O zaman bu davadaki bilinmeyen isimler, e-mail ihbarları ne olacak?

Mahkeme Anayasa Mahkemesi kararına ve kanun hükmüne uyacak mı yoksa burada da yetki aşımı mı yapacak?

Ayrıca 5186 Sayı ve 09.06.2004 tarihli kanun da aynı hususları amirdir.

II.9.4. Savunmanın Taleplerinin Dile Getirilmesinin Bile Bastırıldığı Yargılama

Kanun gereği delilleri huzurda tartışalım dedik. Bazı kişileri dinleyin dedik. Kabul ettiremedik. Bu taleplerimiz hiçbir şekilde davayı uzatmayı amaçlamamakta idi.

Davayı neden uzatmak isteyelim ki? Dava uzarsa tutukluluk süremiz de uzamaktadır. Tam tersine bu isteklerimiz kabul edilse idi, dava belki çok daha çabuk sonuçlanacaktı.

Bu davada, bizim seminer cereyan tarzı planı gibi, hangi tarihe kadar neler görüşülecek, hangi evraklar incelenecek, kimler tanık olacak, bilirkişiler kimler olacak vs. gibi hususların önceden belirlendiği ve davanın bu duruşma cereyan tarzı planına göre yürütüldüğü intibaına kapıldım nedense. Bu sebeple de bu düzeni bozacak, ilave iş çıkartabilecek, tanık, bilirkişi heyeti gibi hiçbir şeye müsaade edilmedi.

İddianame ve Esas Hakkındaki Mütalaada mebzul miktarda sır dolu ifade mevcuttur. Mesela;

"TSK üst kademelerinde yer alan kişilerin ve bazı gazetecilerin, AKP hükümetinin iş başına gelmesinden çok kısa bir süre sonra muhtemel bir askeri müdahale hakkında bilgileri olduğu " yolundaki ifadeler.

TSK üst düzey kademelerinde yer alan kişiler ne demektir? Bazı gazeteciler kimdir? Aynı şekilde kurulduğu ifade edilen cunta nedir, teşkilatı nasıldır? Özel seçildiği ifade edilen kişiler kimlerdir?

Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nda görev yapacak personeli tespit eden kişiler de 1. Ordu birliklerinde görev yapan kişileri tek tek irdele-

yip, o kişilerle irtibata geçip görevlendirmeleri yapmışlardır. Dolayısıyla listede yer alan kişilerin *"bizim haberimiz yoktu, bilmiyorduk"* şeklindeki savunmaları da mesnetsiz kalmaktadır deniyor Esas Hakkındaki Mütalaada.

Bunu nasıl bilebiliyorlar? Kim kiminle görüşmüş? Mesela benimle kim görüşmüş?

Bunları nasıl çözeceğiz? Kim olduklarını nasıl ortaya çıkaracağız? Bunların kim olduklarını bilmeden nasıl suçlayacağız?

II.9.5. TSK'yi Yasadışı Dinlemekle Övünen İstihbaratçıların, Sabıkalıların, Adı Sanı Kimliği Meçhul Kişilerin Tanık Olduğu Yargılama

Genelkurmay Başkanlığı'nın bilgisayarlarına girilip evrak çalındığı, bu çalıntı evraklardan başka evraklar üretildiği delilleri ile sabittir. Bazıları ile ilgili yargılama devam etmektedir.

Bu işi yapanlardan birinin adını verdik, gelsin dinleyelim dedik. Çünkü Genelkurmay Başkanlığı'na gidip bu işi yaptığını kendi söylemiş. Mahkeme talebimizi makbul bulmadı. Halbuki ortada deliller var, süren davalar var. Mesela internet sitelerinde yayımlanan sağlık raporlarım var.

Eski bir Emniyet İstihbarat Daire Başkanı, gazete ve tv'lerde açık açık, *"Komutanlar MGK toplantılarına giderken biz dosyalarında ne yazdığını biliyorduk"* diyor.[126]

Kimsenin aklına gelmez mi bu işi nasıl yaptıklarını adı geçen kişiye sormak?

Hani Nereye Kadar Giderse Gitsin İdi? Hani ucu kime dokunursa dokunsun idi?

Bütün bunları önemsemeyip geçeceksek bu dava nasıl çözülecek? Bu konular ortada iken nasıl karar vereceksiniz?

II.9.6. Bilirkişisi de, Tanığı ve Belgeleri Gibi "Ayarlanmış" Yargılama

İddia makamının esas aldığı üç bilirkişi raporu hakkında da bir şeyler söylemek istiyorum.

3. iddianamede iddia makamı sanıklar ile bilirkişiler arasında kurumsal bir bağ varsa raporların güvenirliği sorgulanabilir demektedirler.

126 Bülent Orakoğlu, "Komutanların dosyalarından haberimiz vardı", *Yeni Şafak*, 3 Mart 2012. (Y.N.)

Bu mantıkla hareket edildiğinde TÜBİTAK raporlarının da tarafsızlığının sorgulanabilir olduğu açıktır. Çünkü TÜBİTAK Başbakanlığa bağlıdır. Ayrıca birinci TÜBİTAK Raporunu hazırlayan heyetin teşkili konusundaki usulsüzlüklerle doludur. Belli bir kişinin bilirkişi heyetine dahil edilmesi dikte ettirilmiş, daha heyet belli olmadan evraklar bu kişiye verilmiş, heyette yemin etmeyen olanın anlaşılması üzerine nerede ise 2 sene sonra bu şahsa yemin ettirilmiştir. Daha da beteri, bilgisayardan çok fazla anlamayanların dahi bulabileceği basit bir konuyu TÜBİTAK bulamamış ve suç konusu üç CD'nin de aynı oturumda yazıldığını raporlarına dahil etmişlerdir. Bu bilirkişi raporu iddia makamının güvendiği temel mehazdır.

Emniyetin hazırlamış olduğu rapor da aynı gerekçe ile şüphelidir çünkü Emniyet de İçişleri Bakanlığı'na bağlıdır. Ayrıca Emniyetteki, bilirkişilerin kim olacağını iddia makamı isim ve sicil numaraları ile önceden belirlemiştir.

1. Ordu Askeri Savcısı tarafından hazırlatılan Binbaşı Ahmet Erdoğan'ın raporu da aynı mülahazalara tabidir. Zira Bnb. Erdoğan da "soruşturma geçiren personelin bağlı olduğu kurumun" mensubudur. Bunun yanında Bnb. Erdoğan görevlendirmeyi yapan 1. Ordu As. Savcısı Alb. Münger'in ifadelerine ve 3'ncü İddianame sayfa 126'ya göre,

"Soruşturmanın başlangıcında, binlerce doküman karşısında sadece soruşturmanın yönünü tayin amacı ile ve çeşitli kavramların açıklanması amacı ile tayin edilmiş bir bilirkişi idi. Yani bilirkişi değil teknik askeri terimlerde savcıya yardımcı olmak üzere görevlendirilmiş danışmandır." Bnb. Erdoğan'a verilen görev: *"2003 Mart ayında 1. ordu karargâhında yapılan plan seminerinde, basında yer aldığı gibi bir plan hazırlanıp hazırlanmadığı ve bu bilgilerin basına sızdırılması".*

Görüldüğü gibi bilirkişi tayin edilmesi maksadı ile kendisine verilen görev farklıdır. Bu görev için bir de, *"yazdıklarının geçerliliği ancak incelediği belgelerin asılları ile aynı olması"* durumunda söz konusu olacaktır şeklinde bir de faraziye tespit edilmiştir. Belgelerin asılları mevcut olmadığından Bnb. Ahmet Erdoğan'ın raporunun bir hükmü yoktur. Kaldı ki Bnb. Ahmet Erdoğan kendisine verilen görevin çok ötesine geçmiş ve tamamen başka konuları havi bir rapor hazırlamıştır.

Aslında Bnb. Ahmet Erdoğan *"bilirkişi olmak için görevlendirildiği konuda en az üç yıllık tecrübesi olmak"* şeklindeki kanun hükmünü de karşılamamaktadır.

Bu kadar tecrübesiz, genç bir arkadaşımıza bu derece büyük bir sorumluluk yüklenmesini de nedenini anlayamadığımız bir komutanlık tercihi olarak kabul etmek mecburiyetindeyiz.

Bnb. Ahmet Erdoğan'ın raporu ile aynı tarihlerde Yzb. Hakan Erdoğan tarafından hazırlanmış olan ve 3 DVD ve 1 CD'deki bilgilerin 1. Ordu bilgisayarlarında hazırlanmadığı ve hazırlanma tarihlerinin 2003 yılından çok sonra olduğu yolundaki rapor her nasılsa savcılıkta kaybolmuş, aylar sonra avukatların dikkati sonucu ortaya çıkarılabilmiştir.

Belgelerin aslının bulunmadığını bir diğer bilirkişi olan Alb. Fildiş de açıklamıştır.

Ayrıca 1. Or. As. Svc.lığı tüm evrakların asıllarının onaylanmış suretlerinin gönderilmesini, yoksa yok diye bildirilmesini, dosyaya göre iki defa istemiş olmasına rağmen mahkemeniz göndermemiştir.

Benzer şekilde AYİM'in de üç defa yazı ile istediği halde mahkemenin yine dosyayı göndermediği yolunda basında haberler yer almıştır.

Gönderemez çünkü ortada suçlamaların temelini teşkil eden, bu kadar kişinin mağduriyetine yol açan, kariyerlerini söndüren, TSK'nin 20 senelik geleceğini yok eden, bizleri itibarsızlaştıran, darbeci damgası vurulmasına yol açan ve kuvvetli suç şüphesi yaratan Balyoz planı ve ekleri ortada yoktur.

Duruşmalar bitiyor, henüz Balyoz denen planı, yani davanın esas delilini görmek bir Allahın kuluna nasip olmamıştır.

Nevi şahsına münhasır davaya bir örnek daha.

Ne olduğunu, neye benzediğini 365 sanıktan ve avukatlarından hiçbirinin, muhtemelen mahkeme ve iddia makamının da görmediği bir cismi muamma ile suçlanma.

Bir yerde görmüştüm.

Buna Sezgi Hukuku Deniyormuş. Delil olmadan itina ile suç isnat edilir.

Ülkemizde her cezaya bir suç üretilir. Ülkemizde suçsuz olmak da bir suçtur.

Suç ferdi değil midir?

Ancak dedim ya bu nevi şahsına münhasır bir davadır. 365 sanığın tümü için aynı gerekçelerle tutuklama uzatılış, tümüne atılı aynı suç için aynı ceza istenmiştir.

Bu sanırım yargı tarihinde görülmemiş bir durumdur.

Bundan ister istemez çıkaracağımız sonuç, bu davanın kişisel olarak işlenmiş suçların münferit yargılanması değildir.

11.9.7. Devletin Temel Kurumlarının Beyanlarının Değil, İmzasız İhbar Mektuplarının, Sahte Delillerin Esas Alındığı Yargılama

Delil konusu açılmışken bir konuyu tekraren gündeme getirmek istiyorum. Bildiğim kadarı ile, delil olarak sadece seminer ses kayıtları dinlenmiştir. Bu uygulama beraberinde bir çok soruyu da getirmektedir.

Resmi seminerin planlı bir faaliyet olduğu ve suç unsurlarının 11, 16 ve 17. CD'lerde bulunduğu iddianamede yazmaktadır.

O zaman neden resmi bir faaliyet olan seminerin tüm ses kayıtları dinletilmiştir?

Ne ispat edilmeye çalışılmaktadır?

365 sanıktan sadece 48'i seminere katılmış, bunlardan da herhalde 15-20 kişi sunum, vs. yapmıştır. Seminerin ses kayıtları seminere katılmayanlar veya katılıp da konuşmayanlar için neden darbe delili olmaktadır?

Kuvvetli suç şüphesi bu ses kayıtlarına mı dayandırılmaktadır?

Seminer ses kayıtları verilmiş vazife gereği sunum yapanlar veya sorulan soruları cevaplayanlara karşı mı delil olarak kullanılacaktır? Öyle ise neyin delili?

İddia makamı istihbarat toplama faaliyetlerine başlanması ile icra safhasına geçildiğini bu nedenle de suçun oluştuğunu ileri sürmektedir.

MSB Sayın İsmet Yılmaz, CHP Milletvekili Sayın Umut Oran'ın soru önergesine verdiği ve 4 Mayıs 2012 tarihinde *Aydınlık* gazetesinde yayımlanan cevabında, TSK'nin İstanbul'daki operasyonel faaliyetlerinin ***"yetkili birimlerce sağlanan istihbarat bilgilerine bağlı olarak"*** icra ettiğini ifade etmiştir.[127] Bu ifade, seminer faaliyetiyle ilgili istihbarat elde edilmesi konusunda bir hukuksuzluk olmadığını, istihbaratın yetkili birimlerce toplandığını belirterek iddia makamının "hukuk dışı istihbarat toplanma faaliyetlerine girişildiği"ni ileri sürerek Balyoz denen planın icra safhasının başlamış olduğu iddiasını da çürütmektedir.

Mahkeme, aralarında iki eski Genelkurmay Başkanı ve Jandarma Genel Komutanı olan 31 kişiyi tanık olarak dinlemiştir. Bu tanıklardan hiçbiri, Balyoz diye bir planın varlığından ve hatta imasından dahi uzak olduklarını açık ve net bir şekilde ortaya koymuşlardır. İki görevli hanım memure de 11, 16 ve 17 No'lu CD'lerin kendilerine ait olmadığını gerekçeleri ile anlatmışlardır. Zaten bu üç CD'nin 1. Ordu bilgisayarla-

127 *Aydınlık*, "Balyoz iddialarını Bakanlık çökertti", 4 Mayıs 2012.

rından herhangi birinde yazılmadığı da bilirkişi raporları ile ortaya konmuştur.

Balyoz denen plandaki çizelgeler hakkında da bir iki şey söylemek istiyorum. Bu çizelgelerin hiçbiri, şahsım veya karargâhım tarafından hazırlanmamıştır. Bu bilgileri ihtiva eden CD, flash bellek, disk vs. hiçbiri benim üzerimde, bana ait bir yerde veya karargâhımda bulunmamıştır.

Bu çizelgelerin hiçbirinde imza yoktur, yani kimin yazdığı belli değildir ve hiçbir adrese yayımlanmamıştır. Zaten Balyoz serisi planların içinde imzalı tek bir sayfa yoktur. Bu nedenle de hazırlanmasına hiçbir katkım olmayan, hatta hazırlandığından ve varlığından haberim dahi bulunmayan ve sahteliği defaatle ispatlanmış bir şeyin aleyhimde delil ve suç unsuru olarak gösterilmesi de anlamsızdır.

Bir çizelgede adımın yazılı olduğu ve düşünce bölümünde kırmızı renkli üç artı bulunduğunun tespit edildiğini ve bununla Balyoz Güvenlik Harekât Planı çerçevesinde hakkımda olumlu görüş bildirildiği ifade edilmektedir. Hakkımda olumlu görüş bildirilmiş olması benim tamamen dışımdaki bir konudur. Ergenekon iddianamesinde şahsım ile ilgili olarak bu davada iddia edilenin tam tersine değerlendirmeler ve söylemler mevcut olduğunu daha önce söylemiştim. Hatta bunların bir kısmı küfürler içermektedir. Hem de bunları söyleyenler de bellidir. Bu ifadeler de dikkate alınacak mıdır?

Bazılarımızın burada ve kariyerlerini, huzurlarını ve sağlıklarını kaybetmelerinin sebebi, kimin yazdığı belli olmayan, imzasız listelerde isimlerinin yer alması ve haklarında değerlendirmeler yapılmış olmasıdır. Bu mantıkla hareket edildiğinde, adı geçen listede, haklarında olumlu değerlendirmeler yapılmış olan sivillerin de, aynı gerekçe ile sanık durumuna düşmesi gerekirdi.

Bunun, iddianamenin 48'nci sayfasındaki meşhur ifadelere de dikkatinizi bir kere daha çekmek isterim:

"Söz konusu plan doğrultusunda görev alacaklar ve planı destekleyecekler ile ilgili değerlendirme bu belgeleri düzenleyenlerin görüşü niteliğindedir. Planı destekleyecekler ve planda görev alacakların hangi kriterlere göre yapıldığı anlaşılamamıştır. Ayrıca bu planlarda görev alacaklar veya destekleyecek şeklinde ismi yazılan kişilerin bu hususta konu ile ilgili beyanda bulundukları, kendilerine verilecek görevi kabul ettikleri veya başka bir işlemde bulundukları hususunda herhangi bir delil elde edilememiştir."

Hukukun aynı durumdaki sivil ve asker kişilere farklı uygulanmasının Anayasamızın 10. maddesinde öngörülen kanun önünde eşitlik ilkesinin ciddi bir ihlali olduğu açıktır. Bu ayrıca adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini gösteren önemli bir diğer tespittir.

Görevlendirmeye yetkili personel konusundaki ifadeler son derece dikkat çekicidir:

"personele hitaben yazılmış bir yazı olduğu, ancak bu yazının gönderilmiş olabileceği gibi, yazıda geçen hususların ilgili personele sözlü olarak da bildirilmiş olabileceği"

Ayrıca, *"Balyoz harekât planının uygulanması için görevlendirmeye yetkili personele gönderilmek üzere düzenlenmiş bir yazı olduğu anlaşılmaktadır"* deniyor. Bu bahsedilen yazılarda ne tarih, ne imza, ne evrak numarası bulunmaktadır.

Bu ifadelerden şahsıma yönelik suçlamaların somut delillere ve müspet belgelere ve bulgulara değil de, tamamen faraziyelere, yorumlara ve tahminlere dayandırıldığı ortaya çıkmaktadır. Sezgi Hukukunun bir başka uygulaması. Şüphe varsa bunun sanık lehine kullanılacağını hatırlatmak isterim.

Buraya kadar anlattıklarımdan Balyoz planlarının yoklarla malul olduğu görülmektedir. Zaten ABD Ankara eski Büyükelçisi James Jeffrey de, "Eski Meclis Başkanı, gözaltıların geçerliliği konusunda kamuoyunu tatmin edecek bir kanıtın çıkmadığını bize anlattı" şeklinde mesajı 26 Şubat 2010 tarihinde Washington'a göndermiştir.

Plan Semineri hakkındaki İddianame değerlendirmesi:

"Buradan hareketle olasılığı en yüksek tehlikeli senaryonun verildiği ve bu senaryoya göre seminer çalışması yapması istenen Kolorduların da Balyoz Harekât Planının tatbikatını kendileri açısından seminere gelmeden yaptıkları ve seminere darbe planını görüşmek üzere hazırlıklı geldikleri değerlendirilmiştir."

Bu tamamen yanlış ve tahminlere dayalı bir hükümdür.

İddia makamının devletin Genelkurmay Başkanlığı, MİT Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü gibi temel resmi kuruluşlarının Balyoz diye bir plandan haberleri ve bilgileri olmadığı yolundaki açıklamalarını değil de elde ediliş şekli bakımından anayasa ve kanunlarımıza göre dikkate alınmaması gereken iddialarını ve bulgularını esas almasının, devletin yerleşik işleyiş kuralları ve özellikle de devlet kurumları arasında olması gereken karşılıklı güven ve işbirliği açısından

fevkalade endişe verici bir durum olduğu ortadadır. Davanın devletin temel kurumlarını reddederek çatılması daha en baştan ciddi kuşkulara, endişelere ve şüphelere yol açmıştır.

II.9.8. Devletin Çok Gizli Bilgilerinin, Harp Planlarının Sorumsuzca Ortalığa Saçıldığı Dava

Mesela devletin çok gizli bilgilerinin, harp planlarının, "yayımlamayın" denmesine rağmen herkese dağıtılmasını bu davada ele almazsanız, bunun ilerisi için bir emsal teşkil edeceğini neden düşünmezsiniz?

II.9.9. Bunca Kin ve Öfke Neden?

Bu dava burada bulunan 365 vatan evladı için tam bir yıkım olmuştur. Olmayan bir şeyin olmadığını ispat etmeye çalışmaktayız Bu dava nedeni ile kariyerler sona ermiş, bizler itibarsızlaştırılmış, eşlerinden, babalarından ayrı aileler perişan olmuştur. Maddi ve manevi sıkıntılara duçar olmuşlar, içlerinden işini ve okulunu terk eden, hastalanan, felç geçiren, son nefesinde oğlunu göremeyenler olmuştur.

Neden diye düşündüğünüzde mantıki bir cevap bulamıyorsunuz.

Askere olan öfkenin bu zulmü yapabilecek boyutlarda olabileceğine ihtimal veremiyorsunuz.

"Biz adamı böyle yaparız " mantığı ile hareket edilmekte olduğunu da mantığımız kabul etmiyor.

II.9.10. Bu Dava ile Türk Silahlı Kuvvetlerine Çok Büyük Bir Komplo Kurulmuş ve Toplu Kıyım Yapılması Amaçlanmıştır

TBMM bahçesinde kendisine mikrofon uzatılan bir siyasimiz, Balyoz ve benzer davaları kastederek, "*Biz bunları yapıyoruz ki arkadan gelenler bir daha böyle şeylere cesaret edemesinler*" diyorsa, bağımsız yargıdan filan bahsetmek biraz fazla lüks olur.

Benzer ifadeleri çoğaltmak mümkündür. *"Ordumuzun cuntacıların cirit gezdiği, Balyoz eylem planlarının hazırlanmadığı bir ordu olması lazım", " Millete balyoz hazırlayanlar balyozun kendi kafalarına indiğini gördüler","Bugüne kadar onlar bizi fişledi şimdi biz onları fişliyoruz", "250 ve 251'i değiştireceğiz ama evvela şu pislikleri temizleyelim"* diyenleri de unutmayalım.

Sanki Balyoz Planı denen planı görmüşler, okumuşlar.

Keşke bunları söylemeselerdi.

Keşke bunları söyleyip de devam eden bir yargı sürecini etkiler duruma düşmeselerdi. Yargılamanın sonucunu bekleselerdi.

Daha başkaları da var.

Çok daha beterleri var.

Ortada delil yoktur, delil diye gösterilenlerin hepsinin sahte olduğu ispat edilmiştir. Hiçbir belgede imza yoktur. İddia makamının dört elle sarıldığı bilirkişi raporları muvazaalıdır ve karşılarında yirmiden fazla sanıklar lehinde daha güvenilir kişi ve kurumların hazırlamış olduğu rapor bulunmaktadır. Sanıklar lehine delillere üç iddianamenin hiçbirinde yer verilmemiş, bu durumdaki iddianamelerin reddedilmesi gerekirken mahkeme tarafından kabul edilmiştir. Kanunlarımızın emrettiğinin aksine, hiçbir delil mahkemede ve huzurda tartışılmamıştır. Dinlenen tanıkların hiçbiri bir darbe hazırlığı yapıldığı yolunda bir intibalarının oluşmadığını bildirmişler, yeni tanık dinlenme taleplerimiz yine mahkeme tarafından reddedilmiştir.

İddia makamı daha benim ifadem alınmadan ve sorgulamam yapılmadan Esas Hakkındaki Mütalaasını tamamlamış. Bize verilen CD'lerdeki bilgilere göre son işlem tarihi 23 Mart'tır. Halbuki benim sorgulanmam 27 Martta yapılmıştır.

Hukuken bu ne anlama gelir bilmiyorum. Ama sade bir vatandaş olarak baktığımda bana verilen mesajı açık ve nettir. *"Biz kararımızı verdik. Sen ne dersen de söylediklerinin bizim için bir kıymeti harbiyesi yoktur"*

Buyurun size adil yargılanma.

II.9.11. Balyoz, Aynı Zamanda Kadınlarımızın Davası Olmuştur

Bu dava, baştan beri anlattığım özelliklerinin yanında, mutlaka eşlerin ve çocukların, kısacası kadınların davası olarak hatırlanacaktır. Bazılarının babalarını savunma görevi yanında, eşlerimiz ve çocuklarımız kamuoyunu bilgilendirme, bizlere moral verme, kendi aralarında işbirliği ve dayanışma konularında örnek çabalar sarf etmişler, bir asker ailesinin ne demek olduğunu herkese göstermişlerdir. Ancak bütün bu gelişmelerden ailelerimizin de manen ve maddeten önemli ölçüde etkilendiğini söylemek mecburiyetindeyim. Ama onlar bu zorluklara cesaretle ve sabırla karşı koymaktalar.

Onlara bütün bunları çektirmek şart mı? Sanıklar tutuksuz yargılansalar da aileler bütün bunları çekmeseler?

Yine Yassıada'yı hatırlıyorum ister istemez.

II.9.12. "Sizi Buraya Getiren Kuvvet, Burada Kalmanızı İstiyor"

Rövanş alma iddiaları yine ağırlık kazanıyor, ister istemez.

Suçsuzluğumuzu ve iddia makamının delillerinin sahte olduğunu ispat etmek için her şey yapılmıştır. Bir komutan arkadaşımın sözleri ile mahkemenize bir de ben sormak istiyorum: *İkna olmanız için daha ne yapılmasını istiyorsanız, söyleyin onu da yapalım.*

Bütün bu eziyeti çekmek, bu aşağılanmalara maruz kalmak için ne yaptım diye düşünüyorum ister istemez. Çocuklarımla, eşimle bir camın gerisinden telefonla konuşmak mecburiyetinde kalmak, bir gün görmesem özlediğim torunlarımdan, dedelerinin hapishanede olduğunu öğrenmesinler diye saklanmak zorunda kalmak için ne yaptım? Cevap koca bir hiç.

III. BÖLÜM

ABD, NATO, AB VE ORTADOĞU ÜZERİNE NOTLAR

III.1. Türkiye'nin ABD, NATO ve AB ile Sorunları

III.1.1. Türk-Amerikan İlişkilerinde Problemli Yıllar

6 Ağustos 2010

1997-2000 yılları Türk-Amerikan ilişkilerinin en kötü olduğu dönemlerden biridir.

ABD o zaman insan hakları ihlallerini ön plana çıkarmış ve her gün Diyarbakır'a yeni bir ABD'li yetkili gitmiş ve Türk hükümetini ve özellikle de TSK'yi yerden yere vurmak bir alışkanlık haline gelmişti. Bu gelenler bırakın diplomatik kuralları, normal nezaket ölçülerini bile unutarak ülkemizi ve insanımızı aşağılamak için akla gelmedik şeyler yaptılar. Sadece ABD değil, Almanya, Fransa ve diğer ülkeler anlaşılmaz bir Türk düşmanlığı ve "Kürt hayranlığı"yla karşımıza çıktılar.

Körfez Savaşı'nda Türkiye'ye sığınan yüz binlerce Kürt içinden sağlıklı ve tahsilli olan az sayıdaki bir kısmını seçip kendi ülkelerine götürdüler. Türkiye kıt imkânlarıyla bu insanlara elinden geleni yaptı. Avrupa'dan heyetler denetlemeye geldi, mültecilerin yaşadıkları şartları beğenmediler, tenkit ettiler.

Bir kısmını da siz alın ve istediğiniz gibi bakın. Hayır, almazlar. Ama Türkiye'ye emrederler.

Kim ne derse desin. Bu coğrafyada Kürtlere insanca muamele yapan, eşit davranan tek ülke Türkiye'dir. Suriye'de kimlikleri bile yoktur. Yani yok kabul edilirler, vatandaş sayılmazlar, hiçbir haktan istifade edemezler. Irak'ta Saddam'ın yaptığı Halepçe katliamı henüz hafızalardan silinmemiştir.

Kürtleri birileri hep kendi menfaatleri için kullanmıştır. Özellikle de Amerikalılar. Kürtleri Saddam'a karşı ayaklanmaya kışkırtmışlar, ayaklandıklarında ise, yalnız bırakarak ezilmelerini sağlamışlardır. Böylece Kürtlerde, "Amerikasız yapamayız" bilinci doğmasına çalışmışlardır.

Yine Saddam'a karşı Ahmet Çelebi başkanlığında bir cephe oluşturmuşlar, sözde seçim yapmışlar, kendilerine göre bir hükümet kurmuşlardır. ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright, Irak'ın kuzeyindeki yönetimi "Irak'taki yegâne demokratik yönetim" olarak nitelemiş ve bu yönetime "demokratik muhalefet" denmeye başlanmıştır. Saddam kızıp bunların üzerine yürüyünce de 7200 kişi Türkiye üzerinden GUAM'a tahliye edilmiş ve demokratik muhalefet sona ermiştir. Özellikle 1 Mart tezkeresi krizinden sonra ABD, Kürtleri, bölgedeki güvenilir yegâne müttefiki olarak görmeye başlamıştır.

III.1.2. Almanya da Kürt Kartına Oynuyor

Almanya Türkiye'ye, daha doğrusu Kara Kuvvetleri'ne silah ambargosu koydu, tank vs. satışlarını "Kürtlere karşı kullanırlar" gerekçesiyle iptal etti. Ama Deniz Kuvvetleri'ne herhangi bir kısıtlama getirmedi. Çünkü Deniz Kuvvetleri Güneydoğu Anadolu'da kullanılamayacağından "Kürtlere zarar vermesi söz konusu değilmiş". Türk Deniz Kuvvetleri ise, firkateyn ve denizaltı projeleriyle batmak üzere olan Alman Blohom-Voss firmasını kurtardı, uzun süreli ve kapsamlı tedarik ve imalat programları yapıldı. Böylece, sadece bu konuda değil, özellikle de AB üyeliğimize karşı çıkanların başını çekmek dahil, bize her türlü düşmanlığı yapıp milli gururumuzu inciten Almanya'ya bağımlı hale geldik.

Güneydoğu'daki askerleri başında Doğu Almanya'dan kalan uyduruk miğferlerle gösteren fotoğraflar üzerine Alman Parlamentosu'nda "Askeri malzememiz Kürtlere karşı kullanılıyor" diye kıyametler koptu.

PKK kendi mensuplarının cesetlerini dokunulduğunda patlayacak şekilde tuzakladığından ve bu şekilde de zayiat vermemize sebep olduğundan, cesetleri bir iple veya uzun bir sopayla yerinden oynatmak, patlamaz ise kaldırmak yoluna gidildi. Bir iki yerde de, zırhlı personel taşıyıcıya bağlayıp çekmişler. Bu resimler de yayımlanınca kıyamet iyice koptu.

Almanya taarruz helikopteri projesine katılacak Alman-Fransız yapımı Eurocopter'in denenmek üzere Türkiye'ye gelmesine müsaade etmedi. Ama daha sonra savunma harcamalarını son derece azaltmış olan Avrupalılara bir şey satma imkânı olmayan aynı Almanya'nın Türkiye'deki hafif genel maksat helikopteri ihalesine girmeye çalıştığı ortaya çıktı.[1]

1 "Eurocopter joins Turkey's light Helicopter race", *Defense News*, 30 Kasım 2011.

Hollanda'dan alacağımız TOW silahları için müzakereler yapılırken bu silahları Kürtlere karşı kullanmayacağımız garantisinin verilmesinde ısrar ettiler.

Benzer problemler ABD ile daha yüksek dozda yaşandı.

Polis veya jandarmanın siparişi olan plastik kelepçelerin ülkemize satışına dahi müsaade edilmedi.

En komiği de Harp Akademilerinde harp oyunlarında kullanılacak olan bir bilgisayar programının bile askeri malzeme kategorisine girdiği için satışına müsaade edilmemesiydi.

Bazı ABD'li yetkililer,[2] "Türkiye'de demokrasi yoktur, bunun sebebi de TSK'dir" diyecek kadar işi ileri götürmüşlerdi.

Irak'a ABD'nin yeni bir taarruzunun gündeme geldiği bir dönemde (2000-2001'de), ABD Dışişleri Bakanı Madeleine Albright bütün Ortadoğu ülkelerini dolaşarak destek aradığı halde, Türkiye'ye gelmeyerek tavır koydu.

Yine bu dönemde (12-13 Aralık 1997'de) AB'nin Lüksemburg zirvesi yapılmış, Türkiye'ye müzakere tarihi vs. verilmemiş, AB'ye üye yapılacak ülkeler grubuna dahil edilmemiş, Türkiye bekleme odasına dahi alınmamış, kapının dışında beklemeye terk edilmişti.

III.1.3. AB ile İpler Koptu

Türkiye bir kurum olarak AB ile hiçbir şekilde görüşme vs. yapmayacağını açıkladı. AB'den gelen talepleri de reddetti. AB yaptığı hatayı anlayacak ve iç ve dış politikalarına müdahale menzili dışına çıkmış olan Türkiye'yi yeniden yumruk mesafesine çekmek için (10-11 Aralık 1999 tarihli) Helsinki Zirvesi'nde Türkiye'ye aday ülke statüsü verecektir.

Helsinki Zirvesi Bildirgesi lehteki ve aleyhteki özellikleriyle iyi okunması ve iyi anlaşılması gereken bir dokümandır. Bugün yapılmakta olan bazı münakaşaların cevabı Helsinki Zirvesi Bildirgesi'nde bulunmaktadır. Aynı şekilde Aralık 2004 tarihli Avrupa Parlamentosu kararı ile Müzakere Çerçeve Belgesi de, özellikle 10. maddesi iyi okunmalıdır.[3]

III.1.4. NATO'da AB Problemi

Bu dönem, aynı zamanda "NATO siyasi makamlarından gerekli yetki ve talimat alınmadan NATO askeri makamları AB askeri makam-

2 Zamanın ABD Ankara Büyükelçisi Mark Parris.

3 Konf-tr 2/05, Luxemburg.

larıyla görüşme yapmayacaklardır" şeklindeki Askeri Komite başkanı direktifine rağmen NATO ülkelerinin özellikle de İngilizlerin AB ile özellikle de Almanlarla NATO-AB işbirliği için gizli görüşmelere başladıkları zamandır.

NATO'nun Brüksel'deki Askeri Karargâh Direktörü İngiliz Koramiral ile AB'nin Askeri Karargâh Direktörü Alman Korgeneral, kafelerde, lokantalarda bir araya gelerek bu işbirliğinin nasıl olacağını tartıştılar. NATO Başkomutan Yardımcısı İngiliz Orgeneral aynı şekilde kendi başına birtakım girişimlerde bulundu.

Bu meyanda, 80-90 kişilik bir çalışma grubu kurdu. Bu gruba AB üyesi olmayan ülkelerden kimse alınmadı (ABD hariç). Yine itiraz ettik, çünkü yapılan, NATO ile AB arasında varılmış anlaşmalara aykırıydı.

Anlaşmalar kimin umurunda.

Ben yaptım oldu hesabı.

Bu arada ABD'den sonra NATO'ya en çok kuvveti biz veriyoruz filan diye böbürlendiğimiz herkesçe bilinmektedir. NATO'da görev yaptıkça anladık ki fazla birlik vermenin bir anlamı yokmuş. Önemli olan NATO ortak bütçesine yaptığınız maddi katkı. Bu katkı ne kadar fazla ise sözünüz o kadar geçiyor. NATO ortak bütçesine olan katkımız birkaç yıl önceki imkânlarımıza göre çok cüz'i sayılabilecek bir artışla, katkı yapan ülkeler sıralamasında birkaç sıra birden yükselmemiz mümkün olacaktı. Bunu

NATO'da Askeri Temsilci iken, Genelkurmay Başkanımıza arz ettim, kabul buyurdular, Maliye Bakanlığı karşı çıktı.

NATO bütçesine katkımızın artırılması teklifini milli prestijimizin ve NATO üyesi ülkeler içindeki itibarımızın artması için yapmadığımız açıktır. İhalelerden pay alma, NATO'da kilit kadroları ele geçirme vs. gibi hususlar hep maddi katkınızla orantılı olur. Bunu size elbette ki açıkça söylemezler, ama durum budur.

Tabii NATO ülkelerinin karşılayamayacağı stratrejik istihbarat, stratejik hava taşıması gibi imkânları sağlamak da önemlidir, ama esas paradır. Çünkü bu imkânlara her zaman ihtiyaç duyulmaz, ama para her gün lazımdır.

Tekrar bizim İngiliz Orgenerale dönersek;

Herhalde NATO'nun tarihinde ilk defa, Türkiye bu orgenerali NATO makamlarına resmen şikâyet etti.

Bu orgenerale, görüşme talebi üzerine, Askeri Komite toplantısı için Brüksel'de bulunan Genelkurmay Başkanımız tarafından saat

07.00'da randevu verildi. Türk Askeri Temsil Heyeti Başkanının odasında yapılan toplantıda İngiliz Orgeneral, konuyu Balkanlar'a filan getirmek istediyse de Genelkurmay Başkanımız tarafından esas meseleye değinilerek, kendisi yetkisi olmayan işlerle uğraştığı, NATO üyelerinin tamamının kararı olmadan bu işleri yapmasının yanlış olduğu mealinde sözlü olarak da ikaz edildi.

III.1.5. Başınızın Çaresine Bakın Mesajı

Bütün bu çalışmalara neden karşı çıkıyorduk? Çünkü kurulmakta olan Avrupa'nın yeni güvenlik mimarisinde Türkiye'ye yer verilmemekte, hatta Türkiye bu konudaki çalışmalara dahi çağrılmamaktaydı. Soğuk Savaş döneminin vazgeçilmez kanat ülkesi, yeni dönemde bir önemi kalmadığı açıkça ifade edilerek bir kenara atılmak isteniyordu. NATO Askeri Komite Başkanı General Naumann, artık NATO çapında bir kriz beklenmediğini, bölgesel krizlere ise bölgesel imkânlarla müdahale edileceğini, NATO'nun sadece siyasi destek vereceğini açıkça ifade ediyordu.

Bize "başınızın çaresine bakın" mesajı.

AB'nin NATO'nun imkânlarını, varılmış anlaşmaların dışına çıkarak kullanmak istemesi, NATO'nun her türlü imkânından AB amaçları için istifade etmeye çalışması, bu yapılırken de AB üyesi olmayan NATO müttefiklerinin, en başta da Türkiye'nin dışlanması. Mesele budur. Türkiye'nin de katkılarıyla oluşturulan NATO imkânlarının AB tarafından, Türkiye hariç kullanılması. Türkiye'nin Avrupa'nın yeni teşkil edilmekte olan güvenlik mimarisinin dışında tutulmak istenmesi.

Bunlar teknik konular olduğu için kamuoyu gündemine pek yansımadı.

III.1.6. NATO'da AB'ye İltimas

Mesela NATO üyesi olmayan AB ülkeleri "Barış İçin Ortaklık (BİO)" üyeliği sayesinde giriş kartlarıyla NATO Karargâhlarına hiçbir kısıtlamaya tabi olmadan girerler, hatta uluslararası Askeri Karargâhtaki çeşitli başkanlıklarda günlük çalışmalara katılırlar vs. Ama bizim gibi AB üyesi olmayan NATO'cular, AB Askeri Karargâhına girmek için önceden randevu almak, kapıda kimlik beyan etmek vs. gibi bir sürü formaliteyi yerine getirmek zorunda kalırlar.

NATO ve AB askeri karargâhlarında karşılıklı birer irtibat hücresi kurulma kararı alındı. NATO'daki AB hücresinde on kişilik bir perso-

nel bulunması kararlaştırılırken, AB'deki NATO hücresi için AB yetkilileri kararı NATO versin dediler.

NATO Askeri Komitesindeki tartışmalarda, başta Fransa olmak üzere NATO'nun bazı AB'li üyeleri iki subay ve bir astsubaydan oluşan üç kişilik bir timin yeterli olacağını, timin başkanı albayın ise anadilinin Fransızca olması gerektiğini savundular.

Biz ise, hem NATO hem de AB üyesi olan ülkelerden ziyade bu timde AB üyesi olmayan NATO üyelerinin yer almasının daha uygun ve mantıklı olduğunu savunduk. İnanması güç ama NATO içindeki görüşmelerde bu konu uzun uzun tartışıldı, şiddetli münakaşalar oldu. Sonunda bir kadronun dönüşümlü olarak Türkiye ile Norveç arasında paylaşılmasına karar verildi.

AB-Fransa, NATO'nun AB işleri ve çalışmaları hakkında bilgi sahibi olmasını, işlerine karışmasını, daha doğrusu beraber çalışılmasını hiçbir zaman istememiştir.

Sürekli olarak AB'nin kendi imkân ve kabiliyetlerini geliştirmesini, kendi komuta yapısını kurmasını savunmuştur. Hatta Brüksel yakınlarındaki Tervuren'de eski bir kışla da Belçika hükümeti tarafından bu amaçla tahsis edilmiştir.

III.1.7. Türkiye NATO'da Yalnızdır

AB'nin büyüyüp gelişmesinin ancak ülkelerin NATO'ya yaptıkları katkıları azaltmasıyla mümkün olabileceğini bilen ve bunun da NATO'yu iyice zayıflatmasından korkan ABD bu gelişmelere şiddetle karşı çıkmış, sonunda Fransa bu yöndeki çabalarından vazgeçmek zorunda kalmıştır. ABD, NATO'nun AB üyesi ülkelerini NATO bünyesinde tutabilmek için bu ülkelerin her istediklerine olumlu yaklaşmış, bu da Türkiye'nin NATO içinde yalnız kalmasına yol açmıştır.

III.1.8. ABD-AB Çekişmesi

Fransa, NATO-AB stratejik işbirliğine hep karşı çıkmıştır. NATO-ABD'nin AB'yi bünyesine alacağına ve bu şekilde Avrupa'ya hâkim olacağına inanmış ve bunu önlemek için de elinden geleni yapmıştır.

Aslında pek de haksız değil. Bir örnekle açıklayalım.

1982 yılında NATO'da "Gelişen Teknolojiler" diye bir çalışma başladı. Sebep, ABD'nin Varşova Paktı'nın ikinci kademe birliklerine taarruz diye bir konsept ortaya atması ve bu konsepti kabul ettirmesiydi. Konsepte göre, Varşova Paktı'nın birinci kademesindeki kuvvetler NA-

TO cephesine çatınca, NATO birlikleri tarafından durdurulabilecek, ancak arkadan gelen ve ilk kademeyle aynı kuvvette olan ikinci kademe birliklerini durdurmak mümkün olmayacaktı. Bu nedenle Varşova Paktı'nın ikinci dalgada taarruz edecek olan birliklerini NATO cephesine çatmadan müdahale ederek imha etmek veya yıpratmak, bunun için de uzun menzilli topçu, silahlı helikopter, savaş uçakları vs. yeni harp silah ve vasıtaları gerekmekteydi. İşte "Gelişen Teknolojiler" çalışması bunun için başlatıldı. Konu Kuzey Atlantik Konseyi'nde görüşülürken, o zaman SACEUR olan General Rogers, ABD'nin bir süreden beri, NATO'nun "Gelişen Teknolojiler" çalışmasındaki sekiz adet yeni silah sistemi ile aynı olan silah sistemleri üzerinde çalıştığını, bu çalışmaları NATO'ya vermeye hazır olduğunu, bu şekilde zaman ve kaynak israfının önlenmesinin mümkün olduğunu söyledi.

Ve kıyamet koptu.

Pek çok büyükelçi, General Rogers'ı ABD mallarını pazarlamaya ve ABD'yi de Avrupa'yı teknolojik hâkimiyeti altına almaya çalışmakla suçladı. Rogers, böyle bir şey olmadığını, bir NATO komutanı olduğunu, bu teklifi de bu hüviyeti ile yaptığını, ABD'nin büyük paralar harcayarak yaptığı ARGE çalışmaları sonunda elde ettiği teknolojik bilgileri NATO ile paylaşmasına teşekkür edileceğine bu şekilde tepki gösterilmesini anlayamadığını ileri sürdüyse de büyükelçileri ikna edemedi ve Konsey toplantısında çok şiddetli tartışmalar oldu.

Ancak ilginç olan, bir süre sonra General Rogers'ın teklifinin NATO ülkeleri tarafından kabul edilmesiydi!! O zaman binbaşı olan rütbemiz nedeniyle ne tür pazarlıklar yapıldığını bilmemiz mümkün değildir elbette, ancak bazı "temasların" yapılmış olduğu da kesindir.

Aslında ABD'nin teknolojik hâkimiyeti altına girmek baştan beri Avrupa'nın kâbusudur. Bunun için AB'den hatta NATO'dan önce Almanya ve İtalya'ya karşı kurulmuş olan Batı Avrupa Birliği'ni (BAB) canlandırmışlardır. NATO içinde füze vs. yapan Eurogroup kurulmuş, buna ABD'yi almamışlardır. Daha sonra Eurogroup NATO'dan BAB'a WEAG adıyla devredilmiş ve bizim gibi BAB üyesi olmayan NATO üyelerinin bu gruba tam üye olarak katılmaları kabul edilmiştir.

Aslında BAB, AB'den çok daha farklı bir yaklaşım ve yapıda idi. Mesela bir ülke bir tatbikata katılacağını daha sene başından deklare ederse, o tatbikat ile ilgili her türlü faaliyete tam üye olarak katılırdı. AB'de sizi tatbikata davet bile etmezler. BAB'da Genelkurmay Başkanımız bütün ülkelerle beraber masada oturur, fikirlerini açıklardı.

BAB karargâhında üç veya dört karargâh subayımız mevcuttu. Ayrıca Torejon'daki Uydu Merkezinde de bir personelimiz görevliydi.

III.1.9. AB Ne Kendi Kararlarına Ne de NATO-AB Anlaşmalarına Uyuyor

Sanırım AB'nin 2000 Köln zirvesinde, BAB'ı AB içine alma kararı çıktı. Bu yapılırken AB üyesi olmayanların BAB müktesebatı korunacak kararına rağmen, AB üyesi olmayanlar yani bizler dışarıda kaldık. İtirazlarımızı önlemek için, BAB'daki kurum ve kuruluşları içini boşaltarak aynen bıraktılar ve bize de "AB'ye giremezsiniz, BAB'da üye olduğunuz kuruluşlar duruyor, gidin orada devam edin" dediler.

Bu arada WEAG yerine "European Defence Agency (EDA)" kuruldu. Bizi dışarıda bıraktılar. BAB içi boş olarak kaldı. Aslında hâlâ da içi boş olarak devam ediyor bildiğim kadarıyla. Bir iş yapmasa da birçok kişinin ekmek kapısı. Sorarsanız da Avrupa güvenliği için son derece önemli olduklarını vs. söylerler.

1999 yılında Washington'da yapılan NATO zirvesi hem yeni üyelere kapılarını açarak Soğuk Savaşın sona erdiğini resmen ilan etmiş, hem de AB ile işbirliğinin esaslarını ortaya koymuştur. Buna göre NATO "Reddetme Hakkına (Right to Refuse)" sahip olacaktı. Yani bir kriz varsa evvela NATO müdahale edip etmeyeceğine karar verecek, müdahale etmezse AB ya kendi imkânlarıyla ya da NATO imkânlarını kullanarak müdahale edecekti. NATO imkânlarını kullanırsa "Berlin(+) NATO ülkeleri"[4] de tam üye olarak bu harekâta katılacaklardı[5] Anlaşma bu da, özellikle AB uymadı. Afrika Birliği bölgeye NATO müdahalesini talep ettiğinde AB'nin Fransa liderliğinde dört aydan beri o bölgede operasyon yaptığı ortaya çıktı. NATO boşu boşuna gayret ve kaynak israfı olmasın, beraber yapalım dedi. AB'nin ilk şartı harekâtın Berlin (+) olmadığı idi. Çünkü Berlin (+) olursa Güney Kıbrıs Rum Yönetimi katılamayacaktı.

4 "Berlin (+) NATO ülkeleri": NATO Dışişleri Bakanlarının 1996 Berlin Toplantısında, AB üyesi olup da NATO üyesi olmayan ülkelerin NATO'nun etkinliklerine dahil olmalarına ilişkin bazı ilkeler belirlendi. NATO etkinliklerine "Berlin Artı İlkeleri" denen bu ilkeler çerçevesinde katılan ülkeler, "Berlin Artı NATO ülkeleri" adıyla anılmaktadır.

5 NATO-AB Stratejik İşbirliği Anlaşması'na göre, AB, NATO'nun herhangi bir imkân ve kabiliyetini kullanırsa, AB üyesi olmayan ülkelere otomatik olarak katılma hakkı çıkar. Bu tür faaliyetlere Kıbrıs Rum Kesimi ve Malta katılamazlar. Bunu AB baştan kabul etmiş ama daha sonra bunu delmek için akla hayale gelmeyen ayak oyunları yapmıştır.

NATO-AB stratejik işbirliğinin şartlarının belli olduğunu, AB'nin önerdiği gibi bir yöntem olmadığını söyleyerek teklife karşı çıktık. Yine uzun münakaşalar, yine Türkiye'yi suçlamalar vs.

NATO-AB arasında yapılan siyasi görüşmeler sonucu Bosna'daki harekâtın AB'ye devredilme kararı alındı. Berlin (+) prensibine göre biz oradaki mevcudiyetimizi aynen koruduk. Yapılan anlaşmaya göre AB Napoli'deki NATO karargâhında (AFSOUTH) bir irtibat hücresi açacak ve bu hücrenin komutanı AFSOUTH Karargâhı komuta grubundan biri olacaktı. Güney Bölge Komutanı (CINCSOUTH) bir ABD'li oramiral olduğu için bu görevi üstlenemeyince, sıra kendinden sonraki en kıdemli komutana geldi normal olarak. Ancak sıradaki komutan Hv. Plt. Korg. Atalay Efeer olunca, bu görevi bir Türk'e vermemek için Kurmay Başkanı İtalyan Korgeneral Ciro Cocozza'yı görevlendirdiler.

Yapılan uygulamanın anlaşmaya aykırı olduğunu ifade ederek karşı çıktık. AB hücresinin başına AB üyesi olmayan bir ülke personelinin geçemeyeceğini ileri sürdüler. "Bunu anlaşmayı yaparken düşünseydiniz" dedikse de dinletemedik.

Siyasi makamlarımızın yaklaşımı da Bosna'da aldıklarımızın yeterli olduğu, meseleyi büyütmeme yönünde olunca itirazımızı geri çektik.

Bu iş ileride daha da büyüyecek, Türkiye'nin NATO içinde dışlanmasına yol açacak ve ülkemiz, içimizden bazıları dahil, NATO-AB stratejik işbirliğini bloke ederek Avrupa güvenliğini olumsuz yönde etkilemekle suçlanacaktır.

NATO ve AB'ye üye olan ülkelerin tek savunma bütçeleri ve tek orduları olduğu için her iki kuruluşa ayrı ayrı kaynak ve kuvvet tesisi mümkün olmadığından, kaçınılmaz olarak NATO-AB stratejik işbirliği gündeme gelmiştir.

Bunun için her iki kuruluş gerekli çalışmaları yapmış ve Genel Sekreter seviyesinde doküman teati ederek bir Çerçeve Anlaşması imzalamışlardır. Birçok teknik konuyu içeren bu anlaşmadaki en önemli konu, belirttiğimiz gibi, Kıbrıs ve Malta'nın NATO-AB Stratejik İşbirliği çalışmalarının dışında kalacağı idi. Ancak değil bu anlaşmanın uygulanmasını, anlaşmaya referans yapılmasını bile Yunanlılar ve Fransızlar kabul etmemişler, biz işbirliğinin iki kuruluş arasında varılmış olan bu anlaşmaya göre yapılmasında ısrar edince de uzlaşmaz taraf olarak suçlanmışızdır.

Buraya kadar anlattıklarımda, anlaşma, yönerge ve taraflar arasında kabul edilmiş yöntemlere uyan hep biz olmamıza rağmen, uzlaşmaz olarak yine biz suçlanmışızdır.

Derdimizi tam anlatamamak belki.

III.1.10. Paran Kadar Konuş

NATO'nun yeni komuta yapısının general/amiral kadroları paylaşılırken, bize Norfolk'taki karargâhta bir kadro verilmediğini öğrendim. Sonradan baktık ki Fransızlara bir general kadrosu verilmiş. Kurala göre, NATO'nun askeri yapısında olmayana general/amiral kadrosu verilemez.

Konuyu Askeri Komite Başkanıyla görüştüm.

"Haklısın ama hiç karıştırma işleri, bu konu tahmin bile edemeyeceğin kadar üst kademede bağlandı" dedi. "Kural vs." dedim.

"Fransa'nın NATO ortak bütçesine çok önemli katkıları var, o katkıyı tehlikeye sokamam" dedi.

Paran kadar konuş yani.

Fransa'ya bir kadro verilmesini önleyemedik, ama hiç değilse bu arada bir kadro da Türkiye'ye verildi.

III.1.11. NATO İçindeki Komplolar

Bu noktada, NATO ülkelerinin Türkiye'ye bakış açılarını göstermesi bakımından bir olayı anlatmak istiyorum.

Teröristbaşının Kenya'daki Yunanistan Büyükelçiliğinde saklanırken yakalanmasından sonraki ilk Genelkurmay Başkanları seviyesindeki Askeri Komite toplantısında, Askeri Komite Başkanı Alman Orgeneral Naumann, toplantı öncesi Genelkurmay Başkanımızla görüşmek istediğini bildirdi. Genelkurmay Başkanımız benim de gelmemi emrettiler.[6]

Askeri Komite Başkanı'nın odasına gittik. Naumann hemen söze girdi. Teröristbaşının yakalanmasından dolayı memnuniyetini ifade etti, ancak bu işin bittiğini, bizim kazandığımızı, bu siyasi bir mesele olduğundan toplantıda bu konuyu gündeme getirmemizin uygun olmadığını düşündüğünü söyledi. Genelkurmay Başkanımız da, bunun siyasi değil terör meselesi olduğunu ve bu nedenle de konuyu gündeme getireceği cevabını verdi.

6 O zaman Tümgeneral rütbesi ile Gnkur. Strateji Dairesi Başkanı idim.

Toplantıda da ne olup bittiğini ayrıntılı anlatan bir konuşma yaptı. Muhtemelen tembihli olduklarından, Yunanlı dahil başka konuşan olmadı. Ara verildiğinde hemen arkamızdan gelen Almanya Genelkurmay Başkanı'nın, muhtemelen bize duyurmak için, Yunanistan Genelkurmay Başkanı'nı, "Tamamen siyasi olan bir konuda gayet aklıselim sahibi davrandığı ve gereksiz bir tartışmaya yol açmadığı için tebrik ettiğini" duyduk.

Bu konuyu siyasi alanda yeteri kadar kullanamadığımız kesindir.

Tam tersini düşünün: Teröristbaşı Yunanistan aleyhine terör faaliyetlerinde bulunan biri olsun ve Türkiye'nin Kenya Büyükelçiliğinde yakalansın. Yunanlılar dünyayı ayağa kaldırır ve senelerce bunu her vesile ile önümüze koyar ve aleyhimizde kullanırdı. Bırakın dünyayı, Türkiye'de kaç kişi teröristbaşının nasıl ve nerede yakalandığını hatırlar?

Yine bu dönemde NATO'nun yeni komuta yapısı çalışmaları yürütülmekte idi. Her zaman olduğu gibi Yunanistan'da kurulacak karargâhlar ve yeni bir komuta yapısı olacağından eskisi ile ilgili ve yıllardır başımızı ağrıtan bazı NATO dokümanlarının yürürlükten kaldırılması konularında anlaşmazlık çıktı. Askeri Komite toplantısının başında Başkan Org. Naumann, Türk ve Yunan delegasyonlarından birer yetkili kişinin bir araya gelerek bu sorunu çözmelerini talep etti. Türk delegasyonundan ben ve Yunan delegasyonundan da iki yıldızlı bir görevli, bir Alman tümgeneral olan Uluslararası Askeri Karargâh Plan ve Prensipler Başkanı'nın odasında toplandık. Bir Fransız denizci albay da görüşme sonuçlarını kaydetmekle görevlendirildi. Çetin müzakerelerle öğlene kadar geldik. Üzerinde mutabık kaldığımız konuların yazılı hale getirilmiş notlarını görmek istedim. Bittiğinde hepsini birden gözden geçiririz cevabı verildi. Yazılı metinleri görmeden hiçbir şeyi kabul etmeyeceğimi söyledim. Birbirimize itimat etmemiz gerektiğini, burada ne konuşuluyor ise onların yazılı hale getirildiğini, zaman baskısı altında olduğumuzu söylediler. Ben de o zaman görmemde bir mesele olmaması gerektiğini söyledim.

Öğleden sonra aşağıda devam etmekte olan Askeri Komite toplantısından bir sonuca varıp varmadığımızı sordular. Tümgeneral Kyatt,[7] gitmemiz gerektiğini, Genelkurmay Başkanlarını bekletmemizin uygun olmadığını söyledi. Yazılanları görmeden hiçbir yere gitmeyeceği-

7 Tümg. Kyatt daha sonra hızla yükselerek ben Korg. oluncaya kadar Org. rütbesi ile Gnkur. Bşk.lığını tamamlamış ve Askeri Komite Başkanlığı görevini de yerine getirmiştir. Bu aynı zamanda bizim terfi sistemimizin yavaşlığını da göstermektedir.

mi söyledim ve ısrarcı oldum. Notlara baktığımda da bu tutumumda ne kadar isabetli olduğumu, benim görüşlerimle uyuşmayan pek çok ifadeyi üzerinde uzlaşmaya varılmış konular gibi yazdıklarını gördüm. Toplantının bittiğini, bu durumu kendi Genelkurmay Başkanıma rapor edeceğimi söyleyerek odayı terk ettim. Telaşlandılar. Bir yanlışlık olduğunu, hemen düzelteceklerini söylediler ve düzeltilmiş kopyaları getirdiler. Notları alıp aşağıya indim. Bu arada Askeri Komite toplanmış olarak bizim vereceğimiz kararı bekliyordu.

Genelkurmay Başkanı ve askeri temsilcimiz ayrı bir odada incelediler. Kabul edilebileceğine karar verdiler.

Askeri Komite Başkanı Orgeneral Naumann, metni biz kabul edersek Yunanlıların da kabule hazır olduğunu söyledi.

III.1.12. Gnkur. Bşk. NATO Başkomutanından "Taahhütünü Yazılı Olarak Vermesi"ni İstedi

Yürürlükten kalkması için mutabık kaldığımız dokümanlardan biri[8] NATO Avrupa Başkomutanına (SACEUR) aitti. General Naumann'a bu belgenin ne olacağını sorduk. Anlaşma olursa SACEUR'un belgeyi ertesi gün yürürlükten kaldıracağını söyledi.

Buraya gelip kendi söylesin dedik.

ABD'li Orgeneral Wesley Clark bulunduğumuz odaya geldi ve General Naumann'ın söylediklerini bir taahhüt olarak doğruladı.

Sayın Genelkurmay Başkanı, *"Sana, ülkene, rütbene, orduna saygım var, ama bizim de geçmişte yaşadığımız bazı acı tecrübeler var. Sen bu taahhüdü bize yazılı olarak ver" dedi. "Hatta mümkünse antetli kâğıda yazıver"* diye de ekledi.

General Clark[9] fevkalade şaşırmış ve üzgün bir şekilde bir masaya oturdu ve sözlü taahhüdünü yazılı hale getirerek Genelkurmay Başkanımıza verdi.

Buna rağmen bu dokümanın yürürlükten kaldırılması için bir ay uğraşmamız gerekti.

III.1.13. Ordu ve Siyaset

Bu arada, Yunanlı muhatabımla resmi görüşme başlamadan kendi aramızda kısa bir görüşme yaptık ve kendisine esas sıkıntı duydukları

8 NATO Early Warning SOP.

9 Emekli olunca ABD Başkanlığına aday oldu, ama elemelerde kaybetti.

konunun ne olduğunu sordum. Bana verdiği cevap ordunun siyasete bulaşmasının ne demek olduğunu bütün vahametiyle gösterdi:

"Bize Askeri Komite toplantısında herhangi bir şey kabul ettirmeye çalışmayın. Aksi halde muhalefete mensup subaylar daha toplantı devam ederken Atina'yı arayıp ne olup bittiğini anlatıyor ve biz memlekete dönmeden kıyamet kopuyor."

Yunanistan'da her hükümet değiştiğinde pek çok subay emekli edilir, yerine iktidar partisi yanlıları tayin edilir. İş o kadar çığrından çıkmış ve siyaset orduya o kadar çok girmiştir ki, Genelkurmay Başkanlığı, NATO Askeri Temsilciliği gibi kilit görevlere çoktan emekli olmuş, özel sektörde çalışmakta olan ancak partiye sadakatini ispat etmiş kişiler getirilebilmektedir. Hal böyle olunca subaylar yükselmek için görevlerini yapmak yerine siyasetçilere yaranmak yolunu seçmektedirler.

III.1.14. ABD'nin Dış Politikada Dinleri Kullanma Kararı

Yine bu dönemde, 1997 yılında, ABD'de "Uluslararası Din Özgürlüğü" çalışması başlatıldı. Bu çalışmanın maksadı ABD tarafından özetle şöyle açıklandı: *"Bugün ABD yönetiminde olanların kendileri veya yakınları dinleri nedeniyle büyük zorluklar yaşamış, can ve mallarını kaybetmişlerdir. Başka dinden olanların aynı sıkıntıları bir daha çekmemeleri için gerekli tedbirlerin alınması."*

Burada elbette ki Almanların Nazi döneminde Yahudilere çektirdikleri eziyetten söz ediliyordu.

Kurulan komitede her din ve mezhepten hatta dinsizlerden de temsilci bulunuyordu. Bu komite "alınması gereken tedbirlerle" ilgili bir rapor hazırladı. Bu raporda ABD Başkanı dahil yetkililerin, yurtdışındaki ABD temsilciliklerinin, kısacası ABD devletinin "din hürriyeti" konusunda neler yapacağı anlatılıyordu. En dikkati çeken tekliflerden bazıları ülkelerdeki dini grupların desteklenmesi, bunların ziyaret edilmesi, dini gruplara ve işadamlarına maddi destek sağlanması gibi konulardı.

1998 yılında "Uluslararası Din Özgürlüğü Yasası" kabul edildi. Bu yasanın çıkarılmasındaki resmi amaç:

"ABD'nin desteğini, din sebebiyle yabancı ülkelerdeki baskı görmüş bireyler adına güçlendirmek ve ABD dış politikasının bu kişilerin yanında olduğunu beyan etmek; yabancı ülkelerdeki din özgürlüğü ihlallerine cevap vermede ABD'nin alacağı önlemlere otorite kazandırmak,

bunları gerçekleştirmek için Dışişlerinde uluslararası din özgürlüğü konusunda tam yetkili bir büyükelçilik, bir uluslararası din özgürlüğü komisyonu ve Ulusal Güvenlik Konseyi'nde bir uluslararası din özgürlüğü özel danışmanlığı kurmak ve diğer hedefler" olarak açıklanmıştır.

Yasa, din özgürlüğü ihlali yapan ülkelere karşı Başkanı, yasada belirtilen 21 adet yaptırımdan birini seçmekle yetkilendirmiştir.[10]

Bu suretle dinin ABD politikalarındaki rolü kurumsallaştırılarak resmiyet kazanmakta idi. Bu uygulamalar ABD dış politikasının din ağırlıklı bir eksene kaymasının bir işaretidir.

III.1.15. ABD Kontrolünde İslam

Kendini Allahın görevlendirdiğini ileri sürerek 11 Eylül'den sonra İslam âlemine yeni bir Haçlı Seferi başlattığını ilan eden Bush'un bu gafını düzeltmek için danışmanları ve bürokratları çok uğraştılar.

Ardından, *"Bizim İslam'la bir sorunumuz yoktur. Sorun İslam'ın kendi içindedir. Radikal İslam'la ılımlı İslam'ın mücadelesidir. Ilımlı İslam'ı artırırsak, radikal İslam azalır"* dedi.[11]

İkili temaslarımızda ABD'li yetkililere,

-"İslam'ın önüne ve arkasına sıfat yüklerseniz, İslam, İslam olmaktan çıkar" dedik.

-"İslam'la uğraşmayın, kendi haline bırakın" dedik.

-"İslami terör diye bir şey olmaz, hata yapıyorsunuz. İki milyar Müslümanı düşman ilan edemezsiniz" dedik.

Dinletemedik.

Sırf kıyafetleri veya tipleri "Ortadoğuluya" benzediği veya Arapça konuştukları için ABD'de insanlar uçaklardan indirildi, işlerinden çıkarıldı. Avrupa'da İslam, Türk kimliği ile özdeşleştirilerek soydaşlarımıza hakaretler yapıldı. İslam ve Türk düşmanlığı yayıldı. Minarelerin kilise kulelerinden daha uzun olmaması gibi saçmalıklar gündeme geldi.

"Bunların hepsi yanlıştır" seslerimize ABD ve Avrupa kulaklarını tıkadılar. Sanki "Uluslararası Din Özgürlükleri Kanununu" çıkaran benmişim gibi.

10 1998 "Uluslararası Din Özgürlüğü Yasası"nın tam metni için bkz: *http://usinfo.state.gov/usa/infousa/laws/majorlaw/intlrel.htm*

11 Daha fazla bilgi için bkz: *Building Moderate Muslim Networks*, by Angel Rabasa-Cherly Benard-Lowell H. Schwartz-Peter Sickle, Rand Corporation Publishing, 2007, http://www.rand.org/pubs/monographs/MG574.html

"Uluslararası Din Özgürlükleri Kanunu"nun ardından, *"Türkiye'nin bölge için bir model ve örnek ülke olduğu, İslam'la demokrasinin bir arada olabileceğini gösterdiği"* söylemleri başladı.

Ortadoğu'nun şeyh, sultan, emir ve krallarına demokratik değerleri kabul ettirmenin mümkün olmadığını, tam tersine laik ve demokratik bir Türkiye'nin bu ülkeler için çok kötü bir örnek olduğunu anlatmaya çalıştık.

İkna olmadılar.

"Arap Baharı" söylediklerimizde ne kadar haklı olduğumuzu ortaya çıkardı.

Bu kişiler, makamlarını demokrasiye olan hayranlıkları veya Türkiye'ye benzeme arzularından değil, toplumun baskısıyla terk etmek zorunda kaldılar.

III.1.16. Çatışmalara Din Yapışkanı

ABD Dışişleri Bakanı Albright, dünyadaki çatışmaların temelinde din farklılıklarının olduğunu, bu nedenle de üç semavi dinin birbiriyle anlaşması gerektiğini savunuyordu.[12]

Bu konuda bazı adımlar da atıldı. Kafkaslar'da Gürcü, Ermeni ve Azeri din adamları bir araya geldi, ama iş yürümedi.

III.1.17. "Yeşil Kuşak"ın Yeni Versiyonu: "Dinler Arası Diyalog"

Şimdilerde aynı konu "Dinler Arası Diyalog" adıyla devam etmektedir.

Aslında Dinler Arası Diyalog, Soğuk Savaş döneminde "dinsiz" komünist ülkelere karşı "bir dini olan" ülkelerin bir araya gelip güç birliği yapması idi. NATO'nun Hıristiyan üyeleriyle aynı ve CENTO gibi komşu ittifaklar içinde bir araya gelen Türkiye, İran ve Pakistan'ın bir arada kalmaları için güzel bir gerekçe. Kısacası SSCB'yi güneyden kuşatacak "Yeşil Kuşak" projesi.

Ancak SSCB de, kendi güneyinde oluşturulmaya çalışılan bu kuşağın gerisine (güneyine) Kuzey Afrika, Mısır, Suriye ve Irak ile bir başka kuşak çekti. Kuşatmaya çalışanlar da kuşatılmıştı.

"Dinler Arası Diyalog" bugün başka istikametlerde gitmektedir: Afrika ve Ortadoğu'dan Rus izlerini silmek, bu bölgelerdeki ülkelerin ABD'den başka güvenebilecekleri başka kimseyi bırakmamak.

12 Albright'ın bahsettiği çatışmalar, Arap-İsrail, Çeçen-Rus, Ermeni-Azeri, Balkanlarda Arnavut-Sırp, Makedon-Yunanlı, vs. çatışmaları idi.

Arap Baharının telaffuz edilmeyen bir başka sebebi de budur.

Rusya'nın Suriye'yle ilgili tutumunun ardında yatan ana sebep budur. Suriye de giderse, en basitinden Rusya'nın Akdeniz donanması olan SOVMEDRON'un, Girit güneyindeki küçük bir demirleme yeri hariç, Akdeniz'de bakım, onarım ve ikmal için bile gideceği bir yer kalmayacaktır.

III.1.18. ABD ile Sorunlar Bitmez...

III.1.18.1. Türkiye Aleyhindeki Çabalara Devam

Mayıs 2011

1997-2000 yıllarının, ABD ile ilişkilerin dibe vurduğu bir dönem olduğunu söylemiştik. Bu durumun oluşmasına katkıda bulunanların başında gelenlerden olan karı-koca Porter'ların Türkiye aleyhindeki inanılmaz çabalarını mutlaka hatırlamamız gerek.

Türkiye'ye yapılacak yardımın bloke edilmesinden parası ödenmiş firkateynlerin satışının durdurulmasına kadar, Türkiye aleyhindeki her türlü faaliyetin arkasında John ve Kathryn Porter bulunmaktaydı. Türkiye'ye defalarca gelmişler, her seferinde ülkemiz ve silahlı kuvvetlerimiz hakkında ağza alınmayacak laflar etmişlerdi. Bunlara herhangi bir tepki gösterilmedi.

Bu faaliyetleri için, ABD basınına göre, Türkiye karşıtı Ermeni, Rum, Yunan ve Kürt lobilerden iki yıl içinde on binlerce dolar para aldılar. Paravan bir İnsan Hakları Derneği kuran Kathryn Porter'ın maddi ihtiyaçları da aynı lobiler tarafından karşılanıyordu.[13]

Bu cambazların karşısında ise lisan bilmeyen, insan hakları konusunda en ufak bir fikri olmayan ve konuyu "benim atalarım başkasının bahçesinden meyve kopardığı zaman parasını kese içinde ağacın dalına asmıştır" çerçevesinde az ve öz bir şekilde izah eden insan haklarından sorumlu bir bakanımız bulunmaktaydı.

Porter'lar Türkiye'yi ziyaretlerinin birinde bazı mütevazı iyileştirmelerin görüldüğü yolunda pek de bir kıymeti olmayan bir açıklama yaptılar. Ancak kısa bir süre sonra tekrar aynı saldırgan tutuma geri döndüler. Sebep: Yaptıkları beyanata kızan lobiler bütün maddi deste-

13 David S. Cloud, "A Power Couple Wields Singular Clout Against Turkey", *The Seattle Times*, August 4, 1996 (http://community.seattletimes.nwsource.com/archive/?date=19960804&slug=2342450, Erişim: 21 Mart 2012)

ği çekmişlerdi. Porter'lar, vakit geçirmeden Türkiye aleyhindeki faaliyetlerine yeniden başladılar.[14]

Aynı ekipten bir de Kore asıllı Kohl isminde birisi daha vardı, ama Türkiye aleyhinde olan herkesi tek tek hatırlamaya kalksak sadece bunlar için birkaç cilt kitap yazmak gerekir.

III.1.18.2. Kıbrıs Ambargosu ve Milli Savunma Sanayinin Hayati Önemi

Ancak burada 7/10 oranından mutlaka bahsetmek gerekir.

1974 Kıbrıs Barış Harekâtı'ndan sonra ABD, *"Kıbrıs'a müdahale ederek, size NATO görevleri kapsamında verdiğim silahları amaç dışı kullandınız"* gerekçesiyle ve özellikle de Rum ve Yunan lobilerinin baskıları sonucu bir silah ambargosu başlattı.[15]

Türk Silahlı Kuvvetleri'ni silah, mühimmat ve yedek parça bakımından fevkalade sıkıntılı bir duruma sokan bu uygulama birkaç yıl sonra kalktıysa da, bölgedeki dengelerin muhafazasına büyük önem veren ABD, Türkiye'ye 10 veriyorsa Yunanistan'a da 7 vermek gibi fevkalade mantıksız bir uygulama başlattı. Zaman içinde aynı uygulamayı Almanlar da devreye soktu. Halbuki Türkiye ve Yunanistan'a olan ve NATO'da üzerinde anlaşmaya varılmış tehditler birbiriyle mukayese edilemeyecek kadar farklıydı. Ayrıca Yunanistan AB fonlarını da kullanmaktaydı.

Ama elinizde başka imkân olmadığında önünüze konan her türlü dayatmayı kabul etmekten başka çareniz bulunmuyor.

Bu olayların meydana geldiği tarihten 30 yıl önce kendi uçağını hem de çift motorlu olarak yapıp uçuran,[16] yurtdışına uçak bombası satan Türkiye, bu fabrikaları kapatmanın, teknolojiyi söndürmenin pişmanlığını ve acısını herhalde benliğinin ve vicdanının derinliklerinde bütün şiddetiyle hissetmiştir. Ben şahsen bu acıyı askerlik hayatımın basamakları yükseldikçe daha çok hissetim:

14 Katryn Porter şimdilerde Avrupa Parlamentosundaki "Kürt Hakları Konferansları"na bir başka unvan ile katılmaktadır.

15 Bugünkü savunma sanayimizin geldiği nokta ve Türk Silahlı Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı, işte bu haksızlığa ve aşağılanmaya olan bir tepkinin sonucu olarak ortaya çıkmıştır.

16 Türkiye bugün hala, bırakın çift motorluyu harp tayyaresini, tek motorlu eğitim uçağını dahi zor yapmaktadır. "Hürkuş" prototipi hangardan ancak Haziran 2012 sonu çıkabilmiştir. Neleri kaybettiğimiz, nasıl geri kaldığımız veya bırakıldığımızı gelecek nesiller ibretle incelemelidir.

"Kendi silah ve teçhizatımızı yurtiçinden sağlama ve hatta ürettiğimiz harp silah ve araçlarını ihraç etme imkânlarımız her geçen gün artmaktadır. Yerli top, tüfek, telsiz, araç-gereç, çeşitli elektronik cihaz ve teçhizatı kullanmanın verdiği keyif ve gururun ne demek olduğunu, bizim gibi askerlik hayatının önemli bir kısmını yardım malzemesi kullanmanın ezikliği ile geçirmiş nesiller, çok daha iyi anlamaktadır."[17]

III.1.18.3. ABD "Yardımı"nın Ağır Faturası

ABD yardım olarak verdiği askeri malzemenin mülkiyetini kendinde tutar. Üzerinde kendi müsaadesi olmadan en ufak bir değişiklik yapılmasına müsaade etmez. Bu malzemenin kullanım dışı bırakılıp kaydının silinmesine bile karışır, kendisinden müsaade alınmasını talep eder. Kaydı silinen malzemeyi atamazsınız, satamazsınız; çünkü mülkiyeti size ait değil. Mesela servis dışı bırakılan bir gemiyi gelir alır, Akdeniz'e götürür, orada atış eğitiminde hedef diye kullanır.

Bu şartları zamanında hep kabul etmişiz. Etmezseniz malzemeyi vermez. Her malzemeyi avadanlık ve teçhizatıyla verir. Örneğin, "Bizde var, dosya kâğıdı almayalım" diyemezsiniz, çünkü o dosya kâğıdı aldığınız silahın teçhizat ve avadanlığına dahildir. Bunların fiyatı Türkiye'deki fiyatlarıyla mukayese edilemeyecek kadar pahalıdır. Sonra bunların hepsi alt alta toplanır ve Türkiye'ye bu yıl şu kadar milyon dolarlık hibe yardım yaptık diye kamuoyuna açıklanır.

III.1.18.4. ABD Yardım Malzemesini Kırmanın Ağır Cezası

1967 yılında Topçu ve Füze Okulu'nda temel kurs görürken, arazideki eğitimlerden birinde D şeklindeki mika açı ölçme aletim kırıldı. Zimmetli filan, öde dediler.

Öderiz dedik.

On dolar dediler. Parası da Defterdarlığa yatacak.

İtiraz ettim, çarşıdan bir liraya alırım yerine koyarım dedim.

Amerikan malzemesidir. Federal Stok Numarası filan vardır, usul budur dediler.

O zamanlar Amerikan malzemesine zarar vermek, milli malzemeye zarar vermekten daha kötü. Temin edinceye kadar neler çekmişiz!!!!

Çaresiz Defterdarlığa gittim, birtakım kâğıtlar imzaladım.

17 16 Ağustos 2009 günü 1. Ordu Selimiye Karargâhında yapılan devir teslim töreni ve emeklilik konuşmamdan.

Dolar o zaman 9.08 lira, maaşım 453 lira. Maaşımdan 90 lira gitti, bir liradan fazla etmeyen, plastik bir açı ölçme aleti için.

İçime oturdu.

1950'li yıllarda Türkiye'nin ekonomik sıkıntılarını düşünürseniz, savunma sanayii için harcanacak paraları memleketin kalkınmasına, imarına harcamak zamanın yöneticilerine cazip gelmiş olabilir. Bunda da haklı olabilirler. Çünkü II. Dünya Harbi sona ermiş, ülkemiz NATO'nun koruyucu şemsiyesi altına girmişti. Silah için para harcamaya gerek yoktu, ABD nasıl olsa Marshall Yardımından veriyordu.

III.1.18.5. Buyurun FMS Soygununa

ABD yardımının tamamı bu değil elbette ki. Esas soyulduğumuz FMS (Foreign Military Sales) sistemidir.

Nedir FMS?

ABD, size lazım olan silah ve malzemeyi almak için kredi açar, ama o parayla sadece ABD malzemesi alabilirsiniz, tabii yüklü bir faizle.[18] Faiz bir ara yıllık yüzde 13'e çıkmıştı ki, bugüne kadar dünyada Dolar üzerinden bu derece yüksek faiz görülmemiştir. ABD ile bu konuyu çok müzakere ettik. *"Mısır'ın borçlarını siliyorsunuz. Biz bir de NATO'da müttefikiz; bizimkinin hiç olmazsa faizlerini silin"* dedik, kabul etmediler.

Genelkurmay Strateji Daire Başkanı iken Başbakan Mesut Yılmaz'ın ABD'ye giden heyetine Genelkurmay Temsilcisi olarak ben de dahildim. Toplantılar öncesi Başbakan heyetteki değişik kurum temsilcileriyle ayrı ayrı görüşüyordu.

Benimle de görüştü. Kendisine askeri açıdan önem taşıyan konuları anlattıktan sonra FMS konusunu gündeme getirdim. Görüşme konularını belirleyen bir başbakan danışmanı, gündemde çok önemli konular olduğunu ileri sürerek bu konunun ABD'liler ile görüşme kapsamına alınmamasını istedi. Ben itiraz ettim. Yedi milyar dolarlık bir paradan söz ettiğimizi, bunun başbakan seviyesinde gündeme getirilmesinin çok önemli olduğunu anlattım.

Odada bulunan ancak konuşmalara katılmayan bakan G.T., *"Paşaların böyle ekonomik konularda gösterdikleri hassasiyetten çok mutlu olduğunu, ancak bunu özel girişimlerle çözmenin daha uygun olacağı-*

18 Bu yardım sistemi sadece Türkiye'ye uygulanmamaktadır. ABD'den yardım almak isteyen herkes bu şartlara tabidir.

mı, bunu da kendisinin yapabileceğini" söyledi. FMS konusunu ABD yetkilileriyle yapılacak görüşmelerin gündemine almadılar.

Türkiye'ye döndüğümüzde bu konuşmayı hatırlatarak kendisine teferruatlı bir bilgi notu gönderdim. Ses seda çıkmayınca bir-iki ay sonra bir daha hatırlattım. Yine hiçbir şey çıkmadı, mesele de unutuldu gitti, Türkiye fahiş faizleri ödemeye devam etti. Laf lafı açıyor.

III. 2. ABD'nin TSK'yi "Hizaya Getirme" Planları

III.2.1. Pentagon'dan "RP'nin Kapatılmaması" Tavsiyesi

Laf lafı açıyor. ABD'nin dış politikasında dinin ağırlık kazanmasıyla ilgili bir de hatıram var. Genelkurmay Strateji Daire Başkanı iken, ABD'ye planlı ikili görüşmeler için 2. Başkan başkanlığında giden heyette ben de vardım. Teknik düzeyde yürütülen ikinci gün görüşmeleri sona erdiğinde çantalarımızı toplarken Amerikalı bir albay geldi ve nazik bir şekilde ABD Milli Güvenlik Konseyi'nden birisinin benimle bire bir görüşmek istediğini söyledi. "Gelsin" dedim.

"Ben sizi götüreceğim" dedi. Heyetteki arkadaşları durumdan haberdar ettim, ben dönmeden ayrılmamalarını söyledim. Pentagon içinde biraz yürüdük, ofis benzeri bir odaya girdik. Beni getiren albay odadan çıktı. Odanın diğer kapısından bana göre genç bir adam girdi. Kartvizitini takdim edip kendini tanıttı. Soyadı Kaas olan biri.

Bana özetle, Refah Partisi'nin kapatılma davasından duydukları endişeyi belirtti, parti kapatılırsa bu insanların yer altına ineceklerini ve faaliyetlerinin takibinin zorlaşacağı ve din özgürlüğü filan gibi bir şeyler söyledi.[19] Ben de Washington'da Türkiye'nin bir büyükelçisi bulunduğunu, bu tür mesajların büyükelçiye veya diğer resmi görevlilere verilmesinin gerektiğini, bu nedenle de bana böyle bir şey söylenmesinin sebebini anlayamadığımı söyledim.

Mesajı bana iletmek için talimat aldığını söyledi.

Ben herhangi bir mesaj almaya yetkili olmadığımı ve bu mesajı da kabul etmediğimi söyledim. Görüşme bitti.

Durumu, o akşam heyet başkanı olan Genelkurmay 2. Başkanı'na, Washington Büyükelçimizle beraber bulundukları bir ortamda anlattım.

Sanırım konu üst düzey makamlarımıza kadar taşındı. ABD neden rahatsız oluyor Refah Partisi'nin kapatılması davasından diye epey dü-

19 17 Aralık 2011 tarihinde TRT 1'de 28 Şubat'ı anlatan bir program vardı. Bu programda eski RP yöneticilerinden Temel Karamollaoğlu MGK'de kabul edilen ve "28 Şubat Kararları" diye anılan 18 maddenin, "ABD tarafından yazıldığını bildiklerini" söyledi. Bizzat yaşadığım bu olay, Karamollaoğlu'nun söylediklerinin tersini doğruluyor.

şündüm. Bu sadece "Demokrasilerde siyasi parti kapatılamaz" jargonundan kaynaklanan bir demarş olamazdı.

Refah Partililere göre ABD Dışişleri Bakanlığı Ankara'daki Büyükelçiliğine gönderdiği kriptoda "postmodern darbenin başlaması için TSK'nin harekete geçmeye zorlanmasını istemektedir".[20]

Olsa resmen açıklama yaparlardı. Belki de yaptılar da ben hatırlamıyorum. Sağlıklı bir karara varamadım.

Ne söylersek tahmin ve faraziye olur. ABD yetkili ve ilgilileri yaptığımız çeşitli temas ve görüşmelerde bu konuyu ısrarla gündeme getirdiler. ABD'lileri Türkiye'den birilerinin dolduruşa getirdiğini biliyorum.

Ne yazık ki kendi Silahlı Kuvvetleri'ni yabancılara şikâyet edip onlardan medet umacak kadar şaşırmışlar var aramızda.

Daha sonraki yıllarda bunun başka örneklerini de yaşadık.

Yani "şunları şunları yapacağız ama asker bırakmıyor" mantığı.

Buralara ABD'nin din konusuna bakış açısı ve bu meyanda benim bildiğim gelişme ve olayları anlatarak geldik.

III.2.2. Bir Başka Komplo: Hudson Enstitüsü Semineri[21]

ABD'den laf açılmışken Emniyet ve savcılığın özel önem verdiklerini 3. İddianameye de dahil etmelerinden anladığım Hudson Enstitüsü'ndeki seminer hakkında birkaç şey söylemek istiyorum.

Emniyet'teki ifademde de söylediğim gibi, Hudson'daki seminer tam bir tertiptir. Yazılanları okuyunca tertibin içinde kimlerin olduğu zaten açıkça ortaya çıkmaktadır.

Dünyanın her tarafındaki düşünce kuruluşları çeşitli senaryolara dayalı seminerler yaparlar. Mesela bir yılda ABD'de yapılan seminer sa-

20 Aktaran: Hüseyin Özalp, *Ak Asker*, Togan Yayıncılık, 1. Baskı, Şubat 2011, İstanbul, s.56.

21 Merkezi Washignton'da bulunan Hudson Enstitüsü, 13 Haziran 2007'de, Türkiye'yle ilgili bir senaryonun tartışıldığı bir seminer düzenledi. Senaryoda, *"Haziran ayının son günlerinde İstanbul Beyoğlu'nda PKK'nın üstlendiği bir eylemde 50 kişinin hayatını kaybedeceği, Anayasa Mahkemesi Başkanı Tülay Tuğcu'nun suikastla öldürüleceği ve bu olayların ardından TSK'nin 50 bin askerlik bir kuvvetle Irak'ın kuzeyine bir askeri harekât düzenleyeceği öngörülüyor ve katılımcılardan bu gelişme karşısında ABD'nin nasıl bir tepki vereceğinin tartışılması isteniyordu."* Toplantıyla ilgili basında çıkan haberlere göre, *"toplantıya Türk diplomatlar davet edilmemiş"*, ama *"Türkiye'den ve Washington'dan Türk askeri yetkililer katılmıştı. Türk askeri yetkililerinin hazır bulunduğu ortamda bu senaryo tartışılırken bir de, Amerika'nın PKK'nın Kuzey Irak'taki liderlerini yakalayıp teslim etmesi konusu ele alınmış; toplantıya katılan bir Türk uzman ve yetkili tarafından, PKK liderlerinin yakalanıp bu aşamada teslim edilmesinin siyasi açıdan AKP'ye yarayacağı için siyasi sakınca yaratacağı belirtilmişti."* (Bkz. Yasemin Çongar, "Dehşet Senaryosu", *BBC Turkish News* ve *Milliyet*, 15 Haziran 2007). Hükümet ve AKP kurmayları (Bülent Arınç, Abdullah Gül, Egemen Bağış) toplantıyla ilgili sert açıklamalar yaparak, böyle bir toplantının yapılmasından TSK'yi sorumlu tutmuşlardı. (Y.N.)

yısını yüzlerle ifade etmek mümkündür. Bu amaçla akla yatkın gelsin veya gelmesin, kimi uçuk, kimi mantık sınırlarını zorlayan senaryolar yazılır. Adı üzerinde "senaryo". Bir diğer deyişle "yaratılmış durum".

Serbest tartışma ortamının sağlanabilmesi ve katılımcıların fikirlerini rahatça ifade edebilmeleri için seminerler "dışarıya kapalı" yapılır. Bu seminerleri düzenleyenler ve katılımcılar tarafından titizlikle korunan bir prensiptir.

Hudson Enstitüsü'ndeki seminerde ise bu kural ihlal edilmiş ve basında yer alan haberlere göre ve pek çok basın ve yayın organında tanımlandığı şekilde, TSK düşmanlığı ve PKK hayranlığıyla maruf Amerikalı Profesör Henry Barkey tarafından, teamüller dışına çıkılarak dışarıya bilgi sızdırılmış, "İçeride ne konuşulursa konuşulsun, siz bunlar konuşuldu deyin" diyerek "ortam hazırlaması" yapılmıştır.

Bir gazetenin Washington temsilcisi de, sızdırılmış ve üretilmiş bilgileri haber yapmış, sonrasında çanak sorulu basın toplantıları, siyasi demeçler, açıkoturumlar vs. ile ortalık karışmıştır.

Önce, Türkiye'yle ilgili senaryoların bazılarının ülkemizdeki olaylarla benzeşmesinin dikkat çekecek boyutta olduğunu söyleyelim. Mesela;

Basında yer alan haberlere göre 1999 yılında, ABD Milli Güvenlik Akademisi'nde görevli Ortadoğu uzmanı Judith S. Yaphe tarafından ABD'nin iç savaş senaryoları kapsamında yazılan yeni bir raporda, Türkiye'de Ordu ile türbanlı öğrenciler arasında çatışma çıkacağı, gelişmelerden rahatsız olan genç subayların orduya başkaldıracağı yolunda ifadeler yer almaktadır.[22]

III.2.3. Benden de Şikâyet

23 Mayıs 2003 tarihinde, *Cumhuriyet* gazetesinde "Genç Subaylar"ın Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök'e gönderdikleri ve kendisinden, başarısız olduğu için görevi bırakmasını talep ettikleri bir mektup yer almıştır. Bu mektupta NATO'da Türkiye'nin Askeri temsilcisi olarak benden de şikâyet ediliyordu.[23]

Yine basında yer alan haberlere göre; bu mektupları "Bir Grup Genç Subay", "Genç Subaylar Adına", "33 Subay ve Astsubay Adına", "Ku-

22 *Aydınlık*, 9 Mayıs 1999.

23 Bu konu Balyoz iddianamesinde de yer almaktadır. 30 Mayıs 2003 tarihinde MİT Müsteşarlığı'nda yenen ve İlhan Selçuk, Mustafa Balbay ve MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun'un katıldığı bir öğle yemeğinde de ele alınmakta ve bu mektubun yarattığı etki tartışılmaktadır. İddianameye göre aynı yemekte, "gelen mektuplara bakılırsa 1. Ordu'nun darbeye hazır olduğu" ileri sürülmektedir.

lelili Subaylar", "1986 Mezunu Subaylar", "Ata'nın Askerleri" gibi başlıklarla yazılmış mektuplar takip etti.

ABD'liler tarafından yazılmış bir senaryonun dört yıl sonra Türkiye'deki bazı olaylarda karşımıza çıkması. Benzerlik arıyorsanız bunlara bakmanız lazım.

III.2.4. Türkiye Senaryolarına Devam

III.2.4.1. Millenium Challenge 2002 Senaryosu

ABD 24 Temmuz 2002 tarihinde Nevada Çölünde tarihinin en büyük askeri tatbikatını tertipledi. *Associated Press*, tatbikatın Türkiye'yi işgal senaryosu üzerine kurulu olduğunu yazdı.

Bir ülkede, büyük kayıplara yol açan bir tabii afetten sonra hükümetin afetle mücadelede başarısız olması üzerine ordu yönetime el koyar, uluslararası mahkeme hudut sorunlarıyla ilgili olarak bu ülke aleyhine karar verir, ülke uluslararası deniz yollarını kapatır, bunun üzerine ABD Deniz Kuvvetleri ülkenin güneyindeki adayı (Kıbrıs) kuşatır ve 96 saat içinde hedef ülkeyi işgal eder.

Uluslararası suyollarının kapatılması ifadeleri akla Montrö Sözleşmesi'nin yumuşatılması yolundaki ABD çabalarını, "hudut sorunları konusunda uluslararası mahkemenin bu ülke aleyhine karar vermesi" ifadeleri de akla Ege konusunda Lahey'de aleyhimize karar çıkmasını getirmektedir.

Hudson'dan çok daha "dehşet verici" olan bu senaryo için kimse kılını bile kıpırdatmamıştır.

III.2.4.2. 1998'deki "Kıyamet Senaryosu"

Devam edelim;

30-31 Mayıs 1998 tarihinde Amerikan Ulusal Savunma Enstitüsü'nde düzenlenen ve basınımıza "Kıyamet Senaryoları", "Dehşet Senaryosu", "İç savaş senaryosu", "Cami Bombalamak CIA'nin 1998 planıdır" başlıklarıyla yansıyan bir senaryoyu da hatırlatmak gerek.[24]

24 Arslan Bulut, "Cami bombalamak CIA'nın 1998 plânıdır!", *Yeniçağ,* 22 Ocak 2010; *Cumhuriyet,* "ABD'de Türkiye üzerine senaryolar" (Fuat Kozluklu'nun haberi), 1 Haziran 1998; *Zaman,* "Dehşet senaryoları", 2 Haziran 1998; Enis Berberoğlu, "Türkiye uzmanları kıyamet senaryoları", *Hürriyet,* 2 Haziran 1998; *Aydınlık,* "Balyoz ABD'nin işgal planı", 12 Mart 2010.

Türkiye'de şeriatçı bir ayaklanma sonucu patlayacak iç savaşın sonuçlarının tartışıldığı bir toplantıda CIA mensubu iki kişi (Graham Fuller ve Henry Barkey) bir senaryo açıkladılar. Buna göre, *"Kahramanmaraş, Sivas, Erzincan, Kayseri ve Çorum'da camilerde bombalar patlayacak". "Halk ayaklanacak". "Polis önleyemeyince asker devreye girecek, asker-polis birbirleriyle çatışacak, Alevi-Sünni, laik-antilaik çatışması çıkacak". "Polis Sünni ve anti-laiklerin safına geçecek, ordu parçalanacak, radikal İslamcılar ayrılıkçı Kürtlerle birleşip orduya karşı mücadeleye başlayacak"* vs. Pentagon, ABD Dışişleri Bakanlığı ve CIA görevlilerinin katıldığı toplantıda bu olaylar sonrasında ABD'nin Türkiye'ye nasıl müdahale edeceği de tartışıldı.

Toplantının ilk gününe çağrılan ABD üniversitelerindeki Türk öğretim görevlileri ikinci gün alınmadı.

Aynı habere göre, *"Türk Ordusunun, ABD'ye yakın çizgiden giderek uzaklaştığı saptaması tekrarlandı ve* ***orduyu yeniden ABD politikalarına uygun bir çizgiye sokmanın yolları tartışıldı****".*

4 Temmuz 1980 tarihinde, Çorum'da Ulu Cami'de cuma namazında hoca vaaz verirken bir kişi camiye girerek "Alaattin Camii'ni yaktılar" diye bağırdı. Diğer camilere de benzer girişimler yapıldı. Sonrası malum.

Neden bu seminerde görüşülmüş bir konunun, 12 Eylül 1980'e gidişte Türkiye'de nasıl olup da aynen uygulamaya konulmuş bir senaryo olduğu kimsenin dikkatini çekmedi?

Neden kimse Balyoz denen plandaki cami bombalamalarını Amerikalıların yazıp yazmadığını sormadı?

Veya neden hiç kimse burada sayılan şehirlerden biri olan Erzincan'da başlatılan bir davanın iddianamesinde Ordu Komutanına isnat edilen suç olarak Alevilere yardım etmesinin gösterilmesiyle yukarıdaki senaryo arasında bir irtibat kurmadı?

III.2.5. "Hudson Semineri" Komplosunun Amacı: Hükümetle TSK'yı Karşı Karşıya Getirmek

Bugüne kadar Türkiye hakkında yapılmış olan yüzlerce seminerde, çok daha fazla tartışılabilecek senaryolar olmasına rağmen neden Hudson'da kıyamet kopmuştur? Amaç nedir?

Çok basit.

Aynı zaman periyodu içinde Genelkurmay Başkanı Org. Yaşar Büyükanıt'ın basınla yaptığı bir toplantıda, sınır ötesi harekâtın gerekli ol-

duğunu açıkladığı, hükümetin ise o dönemde bu görüşte olmadığını hatırlayalım.

O günkü siyasi-askeri gelişmeler çerçevesinde, TSK'ni, Hükümetin politikaları hilafına, Irak'a sınır ötesi bir harekâtı Amerikalılarla görüşerek planladığı veya hazırlıklar içinde olduğu imajını yaratmak, hükümete karşı TSK'ni zor durumda bırakmak.

Nitekim açık kaynaklardan birinde şöyle bir konuşmaya rastlamak mümkündür:

"O haber biraz Türkiye'de askeri yıpratmak için kullanıldı anladığım kadarıyla. Haberin sunumu, içeriği, öne çıkarılan bilgiler adeta özel olarak belli bir amaca hizmet ediyordu."[25]

Aynı kaynakta Hudson tertibinin oyuncuları hakkında ilave ve enteresan bilgi mevcuttur.

Bu nedenledir ki, Hudson Enstitüsü'ndeki seminer, hükümet aleyhindeki bir faaliyet iddiasıyla bu davanın iddianamelerinde ve sorgulamalarda ısrarla yer almaktadır.

Emniyet'teki sorgulanmamda, "Hudson'daki seminerin senaryosu ile 1. Ordu seminerinin senaryosu arasında çok büyük benzerlikler olduğu"na işaretle, Hudson senaryosunu benim yazıp yazmadığımı sordular. "Yazmadım" dedim.

Sonradan bunu emekli Tuğgeneral Süha Tanyeri'yle irtibatlandırdıkları ortaya çıktı. Tanyeri o zaman Genelkurmay Stratejik Araştırmalar ve Etüd Merkezi (SAREM) Başkanı idi. Yani senaryo burada yazıldı, Süha da oraya götürdü gibi bir bağ.

SAREM Heyeti, benzer stratejik düşünce kuruluşlarıyla tanışmak, kendilerini tanıtmak için yurtdışında ve Amerika'da bir inceleme gezisindeydi. Ziyaret edeceği yerler arasında Hudson Enstitüsü de bulunmaktaydı. Enstitüyü ziyaretleri esnasında da devam etmekte olan semineri bir müddet izlemişlerdir. Seminere aktif olarak katılımları söz konusu değildir, bu konuda kendilerine müsaade verilmemiştir.

III.2.6. Hükümetteki "Darbe" Korkusunu Artırmak ve Onu Ergenekon, Balyoz Tertiplerine Kışkırtmak

Eski gazete sayfalarını çevirince enteresan bir yazıyla karşılaştım:

"Acaba söz konusu senaryo, basınımızda otomatik kabul gördüğü gibi, Amerikan bakışıyla mı hazırlandı? Yoksa 'K. Irak harekâtı, siyasi

25 Oray Eğin, *İmha Planı*. Destek Yayınları, 10. Basım, 2011, İstanbul s.169.

suikast ve sokak terörüyle kaçınılmaz kılınırsa ABD ne yapar' sorusuna yanıt arayan, aslında Türkler miydi?"[26]

Yazan aynı gazetenin Washington muhabiri hanım. Ne tesadüf değil mi?

Sokak terörünün ve siyasi bir suikastın Kuzey Irak harekâtını nasıl kaçınılmaz kılacağı ve bunların bize atılı suçla ne alakası olduğu ayrı bir konudur. Görülmekte olan davanın kapsadığı sürenin çok ötesinde yer alan bir seminerin bu davayla ilişkisi nedir, o da başlı başına bir konudur. Ancak senaryoyu benim yazdığım fikrinin yürütülmekte olan operasyonun uygulamalarından biri olduğu açıkça görülmektedir.

Senaryoyla ilgili olarak Hudson Enstitüsü'ndeki hanımla bir araya gelip senaryoyu yazdığımızı, onun da bunu gidip seminerde uygulattığı şeklinde başka "parlak" fikirler de mevcuttur.

İşin enteresan tarafı bütün bunları yazanlar, 3. İddianame savcıları dahil, internette yayımlanmış olan bilgilerden istifade ettiklerini söylüyorlar.

Ortada delil filan yok.

III.2.7. Komplonun Boyutları ve Adresi

Komplonun boyutları ve uzantıları gittikçe enteresan bir hal almaktadır. Bu, Balyoz vb.nin iddia edildiği gibi bavuldan çıkmadığını, uzun yıllardan beri sabırla ve planlı bir şekilde oluşturulmuş bir havuzda birikenlerin şimdi kullanıldığını göstermektedir.

Bu aynı zamanda esas İddianamede kimlik bilgilerim olarak neden 2006 yılındaki bilgilerin kullanıldığını da açıklamaktadır.[27]

Öyle bir kurgu ki, nasıl bir araya geldikleri belli olmayan, ancak kendilerine verilmiş görevleri ve biçilmiş rolleri sadakatle yerine getirmeye çabalayan pek çok aktörün rol aldığı bir tiyatro.[28]

Ancak unutmayınız ki oyun bitince piyon da şah da aynı kutuya konur.

Oyunu sahneye koyanla rol dağıtımını yapanları bulmak lazım.

Bunlar hakkında "rivayet muhtelif"!!!

26 Yasemin Çongar, "Oyun ve Sorular", *Milliyet,* 18 Haziran 1997.

27 İddianamede kimlik bilgilerim olarak, 2006-2008 yılları arasında yaptığım görev, yani Genelkurmay II. Başkanlığı yazılmaktadır. 11 Aralık 2011 tarihli *Aydınlık* gazetesinde Balyoz evrakının 2007 yılında getirilmiş olduğu yazılmaktadır.

28 Aslında TSK karşıtı komploların bir plan dahilinde devreye sokulduğu tarihin 2007 olduğu anlaşılmaktadır. Bu konuya sonra döneriz.

III.3. "Türkiye'nin Bölgesindeki Ülkelerle İlişkilerini Geliştirmesi" Siyaseti ve ABD, İsrail ve AB'nin Tutumu

III.3.1. Yardım Alan Ülkeden Yardım Yapan Ülkeye

17 Şubat 2011

Yine epey ara vermişiz.

Önce ABD en sonunda Ankara'ya bir büyükelçi atadı. Senato'daki Ermeni lobisi Ricciardone'nin Türkiye'ye atanmasına, daha önce Türkiye'de görev yaptığı yıllarda Türk hükümeti ve özellikle de Genelkurmay Başkanlığı ile yakın ilişkiler içinde olduğunu, bu nedenle de bölgesel sorunlarda ve Türk-Amerikan ilişkilerinde tarafsız kalamayacağını öne sürerek karşı çıkmışlardı. Senato tatile girdiği anda Başkan Obama yetkisini kullanarak Ricciardone'yi Türkiye'ye bir seneliğine atadı. Bir yıl sonunda atama onaylanmazsa senato tarafından, Ricciardone'nin yerine yeni bir büyükelçi gelecek.[29]

Tümgeneral rütbesi ile Genelkurmay Strateji Daire Başkanlığı görevini yürüttüğüm sırada, Soğuk Savaş sonrasının getirdiği nispi rahatlama ortamında, eskiden birbirlerine siperlerden bakan ülkelerin artık işbirliği imkânlarını aradığı, yeni siyasi-askeri ortamın gereklerine göre yeni irtibatlar tesis etme çabalarının sarf edildiği bir dönem içinde yaşıyorduk.

Birçok ülkeyle ikili askeri ilişkilerin geliştirilmesi ve mevcut sorunların halledilmesi imkânlarının aranması, esas olarak başkanı bulunduğum dairenin görevi idi. Bunu derken askeri ilişkileri kendi başımıza geliştiriyoruz demek istemiyorum. Bütün bu faaliyetler Dışişleri Bakanlığı ile yakın bir koordine içinde yürütülüyordu. Her altı ayda bir Genelkurmay Başkanlığı Karargâhı'nda ilgili kurum ve kuruluşların temsilcilerinin katıldığı bir toplantı yapılır ve ikili askeri ilişkiler;

- Her hal ve şartta ilişkilerin iyi tutulması gereken ülkeler,
- Fırsat buldukça ilişkilerin geliştirileceği ülkeler,
- Normal ilişki içinde bulunulacak ülkeler,
- Askeri Yardım yapılacak ülkeler olarak belirlenirdi.

Bu toplantıların sonuçları Dışişleri Bakanlığı'na gönderilir, onların da mutabakatı alınırdı.

Görevden ayrıldığımda sekiz ülkeye askeri yardım yapıyor idik. Bunun ne demek olduğunu, en iyi, askerlik hayatlarının büyük kısmı yardım malzemesi kullanarak geçmiş bizim nesiller anlar.

29 Bir yılın sonunda ataması onaylandı. Aynı şekilde Bakû Büyükelçiliğine tayin edilmiş olan Matt Bryza'nın görevi ise, Ermeni lobisinin baskıları sonucu onaylanmadı.

Gurur ve onurunu da yine en iyi bizler taşırız.

1. Ordu Komutanlığı'ndan ayrılıp emekli olacağım sene veda ziyaretlerimden birinde hizmete yeni girmiş bir Sahil Güvenlik botuna bindim. Yerli yapım olduğunu öğrenince içimden köprü üstündeki cihazları, koltukları okşamak geldi.

Botun mürettebatını topladım. Onlara bu botun mürettebatı olmanın ne anlama geldiğini anlattım. Bu botu, saklanıp korunacak çok kıymetli bir emanet olarak görmelerini, gözleri gibi korumalarını tembih ettim.

Savunma sanayinin geldiği nokta gerçekten gurur ve heyecan vericidir. Birtakım iç çekişmelerin aşılmasıyla daha da ileriye gideceğinden şüphem yoktur.

III.3.2. Bölge Ülkeleri ile İkili İlişkilerimizi Geliştirme Çabaları

Laf lafı fena açıyor, biz de ana konudan saptırıp gidiyoruz.

Strateji Daire Başkanlığımdan ve ikili askeri ilişkilerden buralara geldik.

Bu görevim esnasında Genelkurmay Başkanlığı'nın belirlenmiş görüşleri çerçevesinde yabancılarla sık sık görüşmeler yapmak gerekiyordu. Balkan Barış Gücü Tugayı (SEEBRIG), Karadeniz'de Güven Artırıcı Önlemler Çalışmaları, Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR), Türkiye-ABD Kafkas Çalışma Grubu gibi oluşumlar hep bu döneme denk gelmiştir.

Bütün bu çalışmalar arasında ABD ile yapılan görüşmeler önemli bir yer tutuyordu. Bunlar, Karadeniz'deki ABD mevcudiyeti, Irak başta olmak üzere Ortadoğu, NATO'nun Akdeniz Diyalogu programında yapılabilecek faaliyetler, NATO-AB ilişkileri ve bizim için çok önemli ekonomik bir sorun haline gelmiş olan ve Amerikan yardımı olarak bilinen ancak yardımla ilgisi olmayan Foreign Military Sales (FMS) borçlarına uygulanan yüksek faizlerdi.

III.3.3. ABD Bölgedeki Faaliyetlerimizi Sürekli Sorgulamıştır

Mesela Kafkas Çalışma Grubu'nda beraber çalışmamıza rağmen bize ısrarla neden Gürcistan'la bu kadar ilgilendiğimizi ve yardım ettiğimizi sorup durdular. Tarihimizde ilk defa Rusya'yla aramızda bir tampon bölge oluşacağını söyledik.

Barış İçin Ortaklık Programı çerçevesinde bu ülkelere yardım yapılmaz, yol gösterilmez ise yeni kavuştukları bağımsızlıklarını muhafaza

etmekte zorlanacaklarını ve yeniden Rusya'nın hâkimiyetine girecekle-rini söyledik.

"Gürcistan bizim komşumuz, yardım ediyoruz. Siz niye ilgileniyor-sunuz Gürcistan'la?" diye sorduğumuzda, bizim ikinci cevabımıza benzer, yani yuvarlak bir cevap aldık.

Ukrayna'da yapılmakta olan Karadeniz'de Güven Artırıcı Önlemler çalışmalarımızdan vazgeçmemiz için çok baskı yaptılar. Gerekçeleri, Güven Artırıcı Önlemlerin denizlerde o güne kadar hiç uygulanmamış olması nedeniyle, Rusların Karadeniz'deki uygulamayı başka denizlere de teşmil etmeleri, bu suretle de Amerikan donanmasının açık denizler-deki hareketlerinin kısıtlanacağından endişe duymaları idi. Bunu Ba-kan ve Genelkurmay Başkanı seviyesinde devamlı dile getirdiler. Ame-rikan Kurtuluş Savaşı esnasında Ontario Gölü'nde benzer bir güvenlik rejiminin uygulandığını, bunun hiçbir şekilde hiç kimseye emsal teşkil etmediğini anlattık.

İkna etmemiz mümkün olmadı.

Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR) de ABD tepkilerinden nasibini alan projelerimizden biri idi. Ne olduğunu ve neden yapıldığı-nı anlattık defalarca. Karadeniz'de istikrarı sağlamak amacıyla böyle bir yapılanmanın sağlanmasına çalıştığımızı, kurulacak gücün muharip bir güç olmayacağını, değişik siyasi yapılara ve yönetimlere sahip bu ülkelerin bir araya gelmesinin aynı zamanda bir Güven Artırıcı Önlem olduğunu, bu nedenle de sadece Karadeniz'e sahildar ülkelerin üye ola-bileceğini söyledik.

Rusya bu konuya hep şüpheli yaklaştı.

En büyük endişeleri bizim bir şekilde ABD'yi de bu oluşuma dahil edeceğimizdi.

Buna örnek olarak da Balkan Barış Gücü (SEEBRIG)'nü gösteriyor, ABD'nin Balkan ülkesi olmadığı halde bu tugaya katıldığını ileri sürü-yorlardı. ABD'nin sadece gözlemci olduğunu anlatana kadar akla kara-yı seçtik.

ABD bu güce giremeyeceğini anlayınca bu sefer Yunanistan girsin teklifi ile geldi. Gerekçe olarak da Yunanlıların Karadeniz Ekonomik İşbirliği teşkilatına üye olmasını gösterdiler. Üyeliğin ekonomik işbir-liği ile bir ilgisi olmadığını, Yunanistan'ın sahildar ülke olmadığından üye olamayacağını söyledik.

Zamanın Deniz Kuvvetleri Komutanı bu tutumumuza epey sert tep-ki gösterdi. Genelkurmay 2. Başkanı'nın odasında yapılan bir toplantı-

da, Yunanistan'ın kendisini bir Karadeniz ülkesi olarak kabul ettirmeye çalıştığını, bunun arkasında da Pontus iddialarının yattığını söyledik. Aynı sert tepki ile *"Geçin kardeşim, geçin artık bu basit düşünceleri"* dediler. Konu epey tartışıldı.

Ama neticede Yunanistan ve ABD Karadeniz Çağrı Gücü'ne giremediler.

Hastanedeki pencereden baktığımda pek çok geminin Sarayburnu açıklarında toplanıp merasim nizamı aldığını gördüm. Ne olduğunu sorduğumda, "BLACKSEAFOR'un onuncu kuruluş yıldönümü kutlamaları olduğunu" söylediler.

Bu kuvveti kurmak ve Karadeniz sahildar ülkelerini tarihte ilk defa bir araya getirmek için yoğun çaba harcamış ve sonunda bu zor görevden yüzlerinin akıyla çıkmış amirallerin hepsinin Silivri'de tutuklu olduğunu hatırladım.

İçim cızz etti.

Sıkıntı bastı.

Gidip yattım.

III.3.4. Başlı Başına Bir Âlem Olan Balkan Barış Gücü Çalışmaları ve ABD

Bu tür uluslararası görüşmelerde hazırlanması gereken belgeler katılımcılara paylaştırılır, herkes hazırlığını belirtilen zamanda takdim eder. Resmi adı Güneydoğu Avrupa Tugayı (Southeast Europe Brigade-SEEBRIG) olan bu gücü oluşturacak ülkeler, Bulgaristan, Romanya, Yunanistan, Arnavutluk, Makedonya, İtalya ve Türkiye idi.

Bunların içinde bırakın toplantıda görüşülecek konularını hazırlayıp gelmelerini, onlar namına bizim hazırlayıp toplantıda takdim etmeleri için kendilerine önceden verdiğimiz metinleri bile okumadan gelen ülkeler vardı.

Ardından yine Yunanistan problemi çıktı.

Yunanlılar bizim liderliğimize itiraz ettiler ve projeye bizden önce talip olduklarını ileri sürerek liderliği üstlenmek istediler. Halbuki 1997 sonbaharında Sofya'da yapılan Savunma Bakanları toplantısında bu konu önerildiğinde kimse istekli olmadı. Biz yaparız dedik.

Aynı şekilde Balkan Barış Gücü'ne de talip olduk.

O zaman ses çıkarmayan Yunanlılar, konuyu biz sahiplenince mızıkçılık yaptılar. Bunun üzerine Arnavut ve Makedonların Ankara'da yapılacak ilk toplantıya katılmalarını önlemek, böylece toplantının ya-

pılmamasını sağlamak için çok uğraştılar. Karşı tedbirlerimiz sonucu beceremediler.

Bu projenin bu kadar yükünü çektikten sonra dönüşümlü olacak karargâhın ilkinin Edirne'de olması için çaba sarf ettik. Amerikalılar Barış İçin Ortaklık (BİO) ülkelerinden birinde olmasını tercih ettiler. İlk karargâh Türkiye'de olursa NATO usullerine aşina olmayan bu ülkelerin bizdeki karargâhı ve bu karargâhtaki çalışma usullerini görüp tecrübe kazanabileceklerini, müteakip karargâhın da BİO ülkelerinden birinde olabileceğini söyledik.

En son Bükreş'te yapılan toplantıda her şey halledilmiş, basın bildirisi yazılırken toplantıya gözlemci olarak katılan ABD Askeri Ataşesi, "Karargâhın yeri konusunda anlaşmaya varılmadı" deyince Bulgarlar, Yunanlılar vs. herkes kendi ülkesinde olması için ısrar edince mesele ortada kaldı.

Daha sonra da Antalya'da yapılan Türkiye-Bulgaristan-Romanya zirvesinde, Dışişleri Bakanlığı'nın da bütün telkinlerine rağmen, en üst siyasi seviyede Filibe üzerinde anlaşıldı.

Bunları anlatmaktaki maksadım, ABD'nin bu tür siyasi ve askeri oluşumların mutlaka kendi kontrolünde olmasını istediğini ve gelişmelerin kendi kontrollerinden çıkmasına kesinlikle müsaade etmeyeceğini vurgulamaktır.

III.3.5. Bölgemizde "İsrail'i Üzmeyecek, Yunan'ı, Ermeni'yi, Rum'u Ezmeyecek Bir Türkiye Olmalı"[30]

Bunun için de Türkiye'nin büyüyüp gelişmesine, bölgesel bir güç olmasına müsaade edilemez. Çünkü o zaman kontrolden çıkar.

Bu nedenle de Türkiye'ye, *"sarardıkça sulanacak, yeşerdikçe budanacak"* bir ağaç gözü ile bakılır.

Bizim deyimimizle *"ne öldürürler, ne de güldürürler"*.

Bir ülkenin bölgesel bir güç olmasına da ancak ABD politikaları paralelinde hareket etmesi halinde müsaade ederler. BOP'a, GOKAP'a, Yeni Osmanlılara ve bölgemizle ilgili gelişmelere hep bu kural çerçevesinde bakmak gerekir.

30 Bu söz bana ait değil. Kimin söylediğini de bilmiyorum. Ama bölgeye yönelik politikaları çok güzel ifade ediyor.

III.3.6. "Arap Baharı", BOP-GOKAP ve "Ilımlı İslam Modeli"

Tekrar Ortadoğu'ya dönecek olursak: Bölge insanının ihtiyaçlarından kaynaklanmayan, sosyal dokularına uymayan, kendilerine bir fayda sağlayıp sağlamayacağı belli olmayan, mevcut devlet yapılarının mesafeli durduğu ve tamamen dış kaynaklı BOP tipi projelerin beklenen sonuçları vermesi de zaten mümkün görülmemektedir.

Devlet yapıları mesafeli duruyorsa, o zaman devlet yapılarını değiştirmek gerekecektir.

Arap Baharı işte budur.

Tüm bunları değerlendirirken, bölgenin sahip olduğu zengin petrol ve doğalgaz rezervlerinin

Ortadoğu'nun kaderi üzerindeki ezici ağırlığını gözden uzak tutamayız. Bugün, Ortadoğu bölgesi küresel enerji kaynaklarının en önemli merkezi ve ihracatçısıdır.[31]

Bir diğer tespit de, bölgenin modernleşmeyi ıskalamış ve bu kadar kaynağa rağmen bir türlü ekonomik eşitsizlikleri giderecek, bölge insanının tümüne yansıyacak yaygın bir refah paylaşımının sağlanamamış olmasıdır.[32]

Bölgesel ve küresel güvenliği yakından etkileyen terörizm, çok uzun yıllardır bölgenin bir özelliği olmuş ve olmaya da devam etmektedir. Bölge ülkeleri, gerektiğinde dış desteği de kullanarak hem kendi içlerinde birbirlerine karşı, hem de rakip gördükleri dış güçlere karşı terörü bir silah gibi kullanmışlar, bazen açıkça desteklemişler, zaman zaman ise göz yummuşlardır.

Ancak asıl ürkütücü ve bir o kadar da endişe verici olan ise, bazı ülkelerde ve gruplarda, teröre ve terör faaliyetlerine meşruiyet içinde bakılıyor olması, dinin de bu yaklaşıma alet edilmesidir. Bu ülke ve grupların hasımlarıyla olan muazzam güç orantısızlığını bahane ederek te-

31 "2007 yılı itibarıyla, dünya petrol rezervlerinin % Ortadoğu bölgesinde bulunmaktadır. Suudi Arabistan tek başına dünya rezervlerinin % sahiptir. Suudi Arabistan'ı %11'lik payla İran, % 9,6 ile Irak ve % 8,5 ile Kuveyt izlemektedir. Bölgenin rezervlerine ilişkin tahminler 1985 yılında 431 milyar varil iken, 2007 yılı sonunda % 72 oranında artışla, 743 milyar varile ulaşmıştır. Ortadoğu, petrolün yanında doğal gazda da büyük bir üstünlüğe sahiptir. 2006 yılı verilerine göre, dünyanın doğal gaz rezervlerinin % 40'ı (73,5 trilyon m3) Ortadoğu'dadır." *BP Statistical Rewiew of World Energy*, June 2007.

32 Dünya nüfusunun %6'sını oluşturan Araplar dünya ekonomisinin sadece %2'lik bir payına sahiptirler.

rörü meşru bir direniş silahı olarak görmeleri ve siyasi amaçlarını gerçekleştirmek için teröre başvurmalarıdır.

Terör aslında Ortadoğu'da bir devlet kurma vasıtasıdır. İsrail, Kıbrıs, Filistin hep terör vasıtasıyla seslerini duyurmuş, istediklerini elde etmiş, sonunda devlet haline gelmişlerdir. Buna başkaları da eklenebilir.

KCK/PKK da bu yöntemi uygulamaya çalışan en son terörist gruptur.

Arap Baharının sonucunu henüz bilmiyoruz. Mesela Mısırda Müslüman Kardeşlerin etkisi ne olacak?

BOP Projesinin temelleri 1. Körfez Krizi'nden sonra 6 Mart 1991'de Bush'un yaptığı "Yeni Dünya Düzeni" başlıklı konuşmada atılmıştır. Bu konuşmaya göre:

"Bölgedeki kitle imha silahları kontrol edilecek, siyasal sistemler demokratikleştirilecektir. Bölgenin güvenliği için NATO çatısı altında oluşturulacak bir güç bölgeye her an müdahale edebilecek duruma getirilecektir."

BOP, kamuoyuna ilk kez *Joint Forces Quartly* adlı Amerikan Silahlı Kuvvetleri dergisinin 1995 Sonbahar sayısında "The Greater Middle East" başlığıyla yayımlanan bir yazıyla yansıdı.

Bölgeyi AB'ye bırakmak istemeyen ABD daha sonra Kuzey Afrika'yı da BOP içine aldı. Projenin adı da oldu GOKAP (Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi).

ABD'nin 11 Eylül 2001 saldırıları sonucunda yönetime yakın düşünce kuruluşları tarafından daha sık dile getirilmeye başlanan "Ilımlı İslam Modeli" teorik olarak öncelikle Graham Fuller, John Esposito ve John Voll gibi Beyaz Saray'a yakın isimlerce gündeme getirilmiş ve uygulamaya geçirilmesi için çalışmalar başlatılmıştır.[33]

Graham Fuller, *Foreign Affairs* dergisinin Mart-Nisan 2002 tarihli sayısına yazdığı "Siyasal İslamın Geleceği" başlıklı makalede Türkiye'nin hangi özelliklerin ekseninde İslam ülkelerine bir model olmaya başladığını şu sözlerle ifade etmiştir:

"Türkiye kesinlikle bir model haline gelmektedir. Çünkü Türk demokrasisi katı devlet ideolojisini yıkmakta ve gönülsüz de olsa, ülkenin geliş-

33 Daniel Pipes, 1995'te "Ilımlı İslam"ı anlatan "There Are No Moderates: Dealing with Fundamentalist Islam" başlıklı bir makale yayımladı (bkz: *http://www.danielpipes.org/274/there-are-no-moderates-dealing-with-fundamentalist-islam*). Daha öncesi belki vardır, ama benim bildiğim bu konudaki ilk yazılardan biridir. Yazıda "radikal İslam'a karşı desteklenmesi gereken ülkelerden biri" olarak Türkiye de belirtilmektedir.

mekte olan demokratik ruhunu, kamuoyunun önemli bir kısmını, geleneği yansıtan İslami Hareket ve partilerin doğuşuna izin vermektedir."

III.3.7. Ortadoğu'ya Çıkışta Suriye'nin Stratejik Önemi

2011 yılı biterken dönüp geriye baktığımızda, yukarıda çizdiğimiz tablonun amaçladığını düşündüğümüz sonuca ulaşmadığını görüyoruz. Araplar yine Araplığını, AB yine AB'liğini yapmış, Türkiye; Libya, Mısır ve Suriye ile ilgili gelişmelerin ve yapılan toplantılarda alınan kararların dışında kalmıştır.

Şu andaki durum, bana göre başlangıca nazaran daha geriye gitmiştir.

Suriye konusu Türkiye'nin istediği şekilde gelişmemiş, iki ülke arasındaki ilişkilerin çok zor onarılacak şekilde bozulmasından başka bir şey elde edilememiştir. Suriye Türkiye'ye karşı yine PKK kartını kullanmaya başlamıştır.

Irak'ta Sünni devlet başkan yardımcısının tutuklama kararına tepki ters tepmiş, Maliki Türkiye'yi iç işlerine karışmakla suçlayarak "Türkiye'nin Irak konusunda izlediği politikanın bölgeye felaket getireceğini" iddia etmiştir.

İran ise Füze Kalkanı nedeniyle zaten kırgındır. Rusya Federasyonu ve Çin, Suriye'ye yapılacak bir müdahaleye karşı olduklarını açıklamış, Doğu Akdeniz'de tatbikat yapacaklarını ilan etmiş, RF Suriye limanlarına harp gemilerini göndermiştir.

Suriye ile ilişkilerimizin geçmişte fevkalade gelişmiş olduğu herkesin hatırındadır. Bu ilişkiler her konuda önemli gelişmelere yol açmış, hatta hudut kapılarının olduğu yerlerdeki mayın tarlaları temizlenerek yeni hudut kapıları açılması gündeme gelmiştir.

Terörle Mücadele Yüksek Kurulu'nda, mayın tarlaları içinden çift taraflı trafiğe müsait bir yol açabileceğimizi, 300 metre civarında olan bu bölgeyi de bir ay gibi bir sürede temizleyebileceğimizi ifade ettim. Suriyeliler açılacak yeni kapılara kadar uzanan yeni yollar yapacaklarının garantisini vermişlerdi.

Bu neden önemlidir?

Türkiye'ye Ortadoğu'ya çıkmak için yeni ve Habur'a alternatif yeni imkânlar sağlar. Barzani'ye muhtaç olmanızı ve kaprislerine katlanma mecburiyetinizi önler. Kürt bölgesini by-pass ederek doğrudan Türkmen bölgesine ulaşma imkânı verir. Suriye ile aramızda demiryolu taşımacılığının başlayacağının da telaffuz edilmekte olduğu hatırlanır ise, Ortadoğu'ya çıkış konusunda ülkemize ne büyük bir imkân sağla-

yacağı ortaya çıkar. Güney Anadolu'ya getireceği ekonomik canlılık da caba. Suriye üzerinden ihracat yapılan ülke sayısı 11 civarındadır. Suriye krizi sonucunda bu ihracat büyük ölçüde durmuştur.

Böyle bir durumda karayolu ile yapılan ticaretin, bir sürü problem yaşanan Irak'ın kuzeyinden büyük ölçüde Suriye'ye kaymasına yol açacağı açıktır. Suriye'nin ön plana çıkmasının, Irak'ın kuzeyindeki bölgesel Kürt yönetiminin büyük ekonomik kayıplara uğramasına sebep olacağı da muhakkaktır.

Böyle bir tehlikeyi gören Barzani'nin ABD'li dostlarını devreye sokarak Türk-Suriye ilişkilerini bozma girişimlerinde bulunduğunu düşünmek çok mu felaket senaryoculuğu olur? Nitekim Barzani Erbil'de toplantıya çağırdığı Suriye Kürtlerine, "birlikte hareket ederlerse kendilerine her türlü yardımı yapacağını ve dışarıdan kimseye muhtaç ettirmeyeceği" sözünü verdi.

Bu faraziyenin gerçekleşmesinde, 1 Mart tezkeresinde olduğu gibi, TBMM'deki her partiden Kürt milletvekilinin de katkısı veya desteği olduğu düşünülemez mi?

Çok mu fazla komplo teorisi üretiyorum?

Komplolarla uğraşa uğraşa ben de komplocu mu oldum yoksa?

III.3.8. Dünyanın Ekseni Doğu'ya Kaydı

Yaşadığımız dönemde siyasetin ve güvenliğin ağırlığı Ortadoğu'ya odaklanmıştır.

Türkiye'nin ekseni kaydı diyorlar. Yanlış. Avrupa'nın ekseni doğuya kaydı.

Hatta ABD'nin ekseni Uzakdoğu'ya kaydı. Ortadoğu'daki menfaatlerini koruyup kollayacak, biri gerekli. Bunu zaten açıkça söylüyor.

ABD menfaatlerini koruyup kollayacak, kendi politikalarını da buna göre dizayn edecek kim dersiniz? Fazla aday yok. Hatta şimdilik bizden başka hiç aday yok. İstemesek de bu ihale üzerimize kaldı.

Herkes, kriz ve çatışmaları mümkün olduğu kadar uzak tutmak istiyor.

III.3.9. Arap Milliyetçiliği Birleştiricilik İşlevini Neden Yerine Getiremedi?

Bölgedeki 25 ülkenin 22'si Arap'tır. Bu nedenle Ortadoğu'nun barış, istikrar ve refah içinde yaşamasının sağlanmasında Arap ülkelerinin önemli rol oynamalarını beklemek doğal olacaktır.

Ancak 22 Mart 1945'te kurulan, Arap ülkeleri arasında işbirliği ve dayanışmayı artırmayı hedefleyen Arap Birliği bağlamında bakıldığında, Arap milliyetçiliği, kendisinden beklenen birleştiricilik işlevini yerine getirememiştir.

Arap Birliği ülkeleri siyasi, askeri ve ekonomik alanlarda işbirliği ve dayanışmayı öngören birçok anlaşmaya imza atmış olmalarına karşın, bunların tümünü hayata geçirmek mümkün olmamıştır.

1950 yılında Müşterek Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması imzalanmış, 1957'de Ekonomik Konsey kurulmuş, 1964'te gümrük birliğini ve ticaretin serbest bırakılmasını öngören Arap Ortak Pazarı teşkil edilmiş olmasına rağmen, bugün hâlâ etkin bir ekonomik işbirliğinden söz etmek mümkün değildir.

Savunma alanında da benzer gelişmeler olmuştur. Müşterek Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması herhangi bir üye ülkeye yapılan saldırının diğer ülkelerce kendilerine yapılmış kabul edilmesini ve müştereken karşı konulmasını öngörmesine rağmen, birbirleriyle ilişkilerinde 1950'den bu yana yaşananlar ortadadır.[34]

28-29 Mart 2007'de Riyad'da yapılan 19. Arap Birliği Zirvesi'nde Kral Abdullah'ın bölgede yaşananlara ilişkin kısa bir değerlendirmeyi müteakip Arap dünyasıyla ilgili söylediği şu sözler meseleyi açık ve net bir şekilde ortaya koymaktadır:

"Soru şudur: Bölgedeki krizleri çözmek için bu kadar zamandır ne yaptık? Suç hepimizindir. Bizim, Arap milletinin liderleri olarak bitmeyen fikir ayrılıklarımız ve birlikte hareket etmeyi reddetmemiz, Arap milletinin bize olan güvenini, bugüne ve geleceğe dair umutlarını yitirmesine neden olmuştur."[35]

Ortadoğu'daki sınırlar, bölgesel dokuyu ve farklı özellikleri yansıtmayan bir yaklaşımla, başka menfaatler, beklentiler ve hesaplara göre çizilmiştir. Yapay sınırların etnik çatışmaları tetikleyecek şekilde geçirildiği açıktır.

34 Bu anlaşmaya rağmen Suriye'nin Lübnan'ı, Irak'ın Kuveyt'i işgal etmesi gibi.

35 5 Haziran 2008 tarihinde, Genelkurmay Başkanlığı Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığına (ATASE) bağlı Stratejik Araştırma ve Etüt Merkezi (SAREM) tarafından Harp Akademileri Komutanlığı Atatürk Harp Oyunu ve Kültür Merkezi'nde düzenlenen "Orta Doğu: Belirsizlikler İçindeki Geleceği ve Güvenlik Sorunları" konulu uluslararası sempozyumun kapanışında Genelkurmay 2. Başkanı olarak yaptığım konuşmadan: *Savunma ve Havacılık* dergisi, sayı: 126 (2008/2), s.103-105.

Sınırlara Türkiye açısından baktığımızda bu tespitimizi doğrulayan bir durumla karşılaşmaktayız. Arazinin düz olan 800 km'den fazla kısmı Suriye'ye bırakılmıştır; çünkü Suriye o tarihte Fransa kontrolündedir, yani güvendedir. Irak sınırımız ise sadece Habur ve civarındaki küçük bir düzlük alan hariç, tamamen sarp dağlar ve derin vadilerden geçirilmiştir ki, bu şekilde, Türkiye'nin Ortadoğu'ya geri dönmesinin engellenmek istendiği açıktır.

III.3.10. BOP Haritasının Sınırlarla İlgili Hatırlattığı Gerçekler

Son zamanlarda tedavüle konulan "yeni Ortadoğu haritası"nı hatırlayınız.[36] Söz konusu haritanın *Armed Forces Journal*'da yayımlanmasından bir ay sonra, ABD Dışişleri Bakanı Rice'ın, İsrail'in Lübnan'a düzenlediği askeri harekâta ilişkin olarak "artık yeni bir Ortadoğu'nun zamanının geldiği"ni belirttiğini ve bu harekâtı "yeni Ortadoğu'nun doğum sancılarının artması" olarak tanımladığını da yine burada hatırlamamız gerekiyor.[37]

Sınırların suniliğini tüm Ortadoğu'ya teşmil edecek olursak, Birinci Dünya Savaşı sonrasında çizilmiş olan bu sınırların, barışa ve bir arada yaşamaya değil, müteakip çatışmalara ve savaşlara kolayca yol açacak bir ortam meydana getirmeye daha uygun olduğu açıkça görülecektir. Bugün geldiğimiz nokta, bu değerlendirmemizin haklı olduğunu göstermektedir.

Benzer bir düzenleme Kafkaslar'da da uygulanmıştır.

III.3.11. "Arap Baharı"nın İmalatı ya da Tarih Tekerrür Etmektedir

Ortadoğu insanı, yeniden kendisine sorulmadan ve fikri alınmadan geliştirilmiş olan çözüm önerileri, inisiyatifler ve kendi kontrolü dışındaki stratejik hamlelerin ortasında kalmıştır.

Zaten bu hep böyle olmuştur.

Bölge ülkeleri kendi kendilerini yönetemediklerinden ve kendi sorunlarını çözemediklerinden sürekli başkalarının kendi menfaatlerine göre ürettikleri çözüm projelerine muhatap olmuşlardır. Bölge insanının ihtiyaçlarından kaynaklanmayan, sosyal dokularına uymayan, kendilerine bir fayda sağlayıp sağlamayacağı belli olmayan, mevcut devlet

36 Mahdi Darius Nazemroaya, "Plans For Redrawing The Middle East:The Project For A 'New Middle East'", *Global Research*, 18 Kasım 2006.

37 Basın Konferansı, 21 Temmuz 2006, *http://www.state.gov/secrietary/rm/2006/69331.htm.*

yapılarının mesafeli durduğu ve tamamen dış kaynaklı bu tür projelerin, beklenen sonuçları vermesi de zaten mümkün görülmemektedir.

Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi'nin (GOKAP) bu nedenle bölge halkının derdine derman olamadığını, kendisinin bir sorunlar yumağı ve sorun kaynağı haline geldiğini söylemiştik. Devam eden arayış ve tartışmalarda yumuşak güç vb. yaklaşımlardan sonra en son gelinen nokta, akıllı güç (Smart Power) kavramı olmuştur. Bu bağlamda gittikçe gerilen ortamda bölgede ABD yanlısı yönetimlerin ve devlet başkanlarının mevcudiyeti şart haline gelmiştir. Bu nedenle de işlevini tamamlamış (Mübarek), bekleneni verememiş (Esad) ve hizaya gelmekte direnenler (Kaddafi) tasfiye edilmiştir.

Sırada İran vardır, ama biraz daha beklemek gerekmektedir. Bu noktada İran'daki Azeri nüfusunu yakından izlemek gerektiğini düşünmekteyim.

2011 yılında "Arap Baharı" adı altında tüm Ortadoğu'da yaşananlara bu gözle bakmak lazımdır.

Bu noktada ABD'li emekli orgeneral ve başkan adayı Wesley Clark'ın bir konferanstaki sözlerini ve yazdığı kitapta[38] kullandığı ifadeleri hatırlayalım:

"11 Eylül saldırılarından 10 gün sonra gittiğim Pentagon'da eskiden tanıdığım bir karargâh subayını ziyaret ettim. Bana 'Irak'a taarruz edeceğiz' dedi. 'Neden' diye sordum. 'Bilmiyorum' dedi. Irak bittikten beş sene sonra da Ortadoğu'da altı ülkenin yönetimlerinin değişeceğini anlattı. Bu ülkeler Libya, Suriye, Lübnan, Sudan, Somali ve İran'dı."

2007 yılında, ABD'de, Ortadoğu'da İran ve Suriye'ye karşı NATO benzeri bir yapılanma kurulmaya çalışıldığı yolunda yazılar yayımlandı.[39] Bu şekilde Ortadoğu Ilımlılar ve Radikaller olarak ikiye ayrılacak idi.[40]

38 Konferans: 3 Ekim 2007, Commonwealth Club of California, San Francisco; kitabın adı: *A Time to Lead: For Duty, Honor and Country* , Palgrave Macmillan Publishing, Firs Edition, September 4, 2007.

39 William M. Arkin, "A New Mideast Military Alliance?", *The Washington Post*, 31Temmuz 31; William M. Arkin, "Middle East Alliance 2.0.", *The Washington Post*, 1 Ağustos, 2007.

40 Mahdi Darius Nazemroaya, "War and the 'New Middle East": US Coalition Building and the Arab League", *Centre for Research on Globalization (CRG)*, 9 Nisan 2008. (İnternet sayfası: http://www.globalresearch.ca/index.php?context=va&aid=8612).

Yeni askeri ittifakın geçici adı bile konmuştu. Rice ve Gates, Körfez İşbirliği Konseyi (GCC) liderleri (Suudi Arabistan, Kuveyt, Bahreyn, Umman, Katar ve Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır ve Ürdün) ile çeşitli toplantılar yaptılar. İsrail'in adı bilinçli olarak kullanılmadı, ama Temmuz 2009 tarihinde İsrail nükleer kabiliyetli Dolphin denizaltıları sessizce Süveyş Kanalı'nı geçip bölgeye intikal ettiler.[41]

ABD aynı dönemde, Irak'ta Şii yayılmasına karşı Sünni bir blok oluşturmaya çalıştı. ABD Dışişleri Müsteşarı ile yaptığım bir görüşmede, blok oluşturma çabalarının doğru olup olmadığını sordum.

"Doğrudur" dedi.

"Irak Ortadoğu'nun yönetici özetinin fotokopisidir" diyerek, burada başlayacak bir Şii-Sünni bloklaşmasının ve akabinde çatışmasının bütün Ortadoğu'ya yayılma tehlikesine dikkat çekmeye çalıştım, ama pek etkili olduğumu sanmıyorum.

Aslında biraz daha geriye gidince mesele daha açık ortaya çıkıyor. Yönetim Kurulunda eski Savunma Bakanı ve CIA Direktör Yardımcısı Frank Carlucci, Gen. Wesley Clark, Zalmay Halilzad, eski Dışişleri Bakanı Madeleine Albright gibi tanınmış kişilerin bulunduğu ABD'nin meşhur National Endowment for Democracy (NED) kuruluşu, 2003 yılından beri Tunus-Mısır-Ürdün-Kuveyt-Libya-Suriye-Yemen ve Sudan'da istikrarsızlık yaratmak için yoğun bir faaliyet içindeydi. Sayılan ülkelerin kapsadığı bölge, "Arap Baharı"nın meydana geldiği bölgedir ve 2001 yılında Bush'un açıkladığı Büyük Ortadoğu haritası ile de aynıdır.[42]

"Arap Baharı" denen budur. Hiçbir şey kendiliğinden olmamıştır. Liberallerin statükoculara karşı çıkması filan değildir.

III.3.12. BOP veya GOKAP Bitmiş, ABD Yeni Ortadoğu Projesini Başlatmıştır

Türkiye Ortadoğu'yu karanlık oyunlarla kaybetmiş, geriye dönüşü de düşünmemiştir. Yıllarca Ortadoğu ve Türkiye birbirlerine dargın ya-

41 Sheera Frenkel, "Israeli navy in Suez Canal prepares for potential attack on Iran", *The Times (U.K.)* 16 Temmuz 2009, (İnternet sayfası: http://www.thetimes.co.uk/tto/public/sitesearch.do?querystring=Israeli+navy+in+*Suez+Canal+prepares+for+potential+attack+on+Iran&p=tto&pf=all&bl=on*).

42 F. William Engdahl, "Egypt's Revolution: Creative Destruction for a 'Greater Middle East'?", *www.engdahl.oilgeopolitics.net*, February 5, 2011 (İnternet sayfası: http://www.engdahl.oilgeopolitics.net/print/Creative%20Destruction%20Washington%20Style.pdf)

şamışlardır. Ortadoğu Türkiye'nin hem Doğulu hem de Batılı olma özelliğinden ve Batı ile olan irtibatlarından ve kazanımlarından istifade yoluna gitmemiştir.

Türkiye, mevcut sorunların ve krizlerin çözümlenmesi bağlamında, bölgenin güvenlik ihtiyaçlarının karşılanmasına önemli katkılar yapma potansiyelini hâlâ muhafaza etmektedir. Türkiye, ayrıca, bölgeye yönelik politikaları etkileme ve bizzat kendisi politikalar ve stratejiler geliştirme imkân ve kabiliyetine de sahiptir.

Üç kıtanın bağlantı noktasındaki ülkemiz, her üç kıtaya da açılım imkânlarını aramak, kendini bulunduğu coğrafyada tutmak için başkaları tarafından yapılmış ve yapılmakta olan düzenlemeleri de aşmak mecburiyetindedir. Türkiye'nin hemen yanı başında cereyan etmekte olan ve ekonomi, siyaset, güvenlik başta olmak üzere birçok konuda kendisini yakından ilgilendiren ve etkileyen gelişmelere kayıtsız kalmaması jeopolitik özelliklerinin ve ihtiyaçlarının dikte ettirdiği bir mecburiyettir. Öncelikli olarak Türkiye, Ortadoğu ile irtibatını, Kuzey Irak dışında çeşitlendirecek alternatifleri çoğaltmak durumundadır.

Önümüzdeki dönemde Condoleezza Rice'ın 2006 yılında söylediği "yeni bir Ortadoğu"nun oluşacağı anlaşılmaktadır. Türkiye bir şekilde yeni Ortadoğu'da kendisine önemli bir yer bulabilmelidir. Belki yapılmak istenen de budur. Yeni Osmanlılar, Osmanlı'nın bir zamanlar egemen olduğu yerlerde Türk nüfuzunu, ABD politikalarını yürütecek şekilde, yeniden sağlamaktır. Bir nevi Ortadoğu'nun taşeronu.[43] Bu durum, İslam dünyasının liderliği, hatta İslam Birliği babında, Türkiye'deki bazı çevrelerin de büyük desteğini görmektedir. Sanırım dizayn edilmeye çalışılan düzen budur.

ABD'nin 18 Aralık 2011 tarihinde Irak ve Ortadoğu'ya veda etmesiyle geride siyasi belirsizliklerin ortasında kalmış ve İran'ın pençesine düşmüş bir Irak kalmıştır. Ortadoğu'da başka yerlerde de görüldüğü gibi azınlıktaki Sünnilerin çoğunluktaki Şiilere hâkim olma çabası, -Sünnilerin Kürt ve Arap diye ikiye ayrılmaları da dikkate alındığında- pek olabilecek gibi görünmemektedir. Esasen neredeyse kendi devletlerini kurmuş Kürtlerin işlerine başkalarını karıştırmaya da hiç niyetleri olmadığını söylemek mümkündür.

43 Amerikan politikalarının uygulanmasını sağlamak veya takip etmek için "bölge sorumlusu" ülkeler belirlenmesi, ABD tarafından her zaman tercih edilen bir yöntem olmuştur. Bu amaçla, zamanla değişmekle beraber, Avrupa için İngiltere, Balkanlar için Yunanistan, Kafkasya ve Orta Asya için Türkiye, Ortadoğu için Mısır ve Ürdün seçilmiştir.

Türkiye'nin güneyi Suriye, Irak ve İran bloğu ile çevrilmiş, ülkemizin Ortadoğu'ya çıkış yolları yine kapanmıştır. Bu üç ülkenin de Türkiye'nin bölgede etkin rol oynamasını istemeyeceği açıktır.

Suriye yaşadığı iç sorunlar nedeniyle İran ve Irak'ın dostluğuna çok ihtiyaç duymaktadır. Bu blok aynı zamanda PKK'nın bölgede yeniden serbestçe hareket etmesine imkân sağlayacak, Hizbullah'ın yerini sağlamlaştıracaktır. Esad sonrası Suriye ile de durum pek farklı olmayacaktır.

Araplar bölgede bir Şii hâkimiyetini kaygıyla izleseler de kendi başlarına bir şey yapmalarını beklemek fazla iyimserlik olur. Muhtemelen gelişmelere müdahale etmesini Türkiye'den beklemektedirler. Ortalık biraz yatışınca da, Türkiye'yi dışarıda bırakarak, yine Arap Birliği zirvesi vs. zaman kaybettirici amaçsız ve anlamsız toplantılarla günü kurtarmaya çalışacaklardır.

ABD'nin Ortadoğu'daki bütün bu girişimlerinin bir diğer sebebinin de, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'dan Rusya izlerini silmek olduğu açıktır. Ortadoğu'da Rus yanlısı ülke bir tek Suriye kalmış, durum Esad'ın aleyhine daha fazla gelişmeden, Rus donanmasına mensup gemiler Suriye limanlarına gelmiştir.

Netice olarak; İran İsrail'e bir adım daha yaklaşmış, İran'ı İsrail'den uzak tutmayı amaçlayan Irak harplerinin bu amacın tahakkukunda çok fazla başarılı olamadığı ortaya çıkmıştır. Bu durumda Türk-İsrail ilişkilerinin düzelmesini beklemek çok yanlış olmayacaktır. Son günlerde basında yer alan "Yahudi Kürt Devleti Kuruluyor" haberlerinin de takip edilmesinde yarar görülmektedir.

Bir başka ders de, her ne olursa olsun, Arapların Türkleri aralarına kabul etmelerinin mümkün olmadığıdır.

Biraz karışık işler yani.

"Arap Baharı"nın beklenen istikamette gitmeyeceği ve yeni yönetimlerin bazılarının şeriat, bazılarının da din ağırlıklı olacağı anlaşılmaktadır. İslam'a, özellikle de radikal İslam'a karşı bir savaş içinde olan ABD ve Avrupa'nın, "Arap Baharı"ndaki ülkelerin yöneldiği yeni yönetim modellerini önceden hesaplamış olabilme ihtimali nedir bilmiyorum. Hesaplayamadılarsa her şeyin altüst olacağı kesindir. Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da El Kaide'yi daha sık göreceğiz gibime geliyor.

Muhalifler Kaddafi rejimine, kendisini linç ederek son verdi. Geçici Ulusal Konsey yeni Libya'yı kuracak. Nasıl olacak göreceğiz.

Mısır da öyle. Yeni cumhurbaşkanının nasıl bir yol takip edeceğini göreceğiz.

Ortadoğu'da bugüne kadar yapılan isyanların sistemden ziyade liderlere, yani kişilere yönelik olduğu görülmektedir. Tabii bunu söylerken bu kişilerin getirdikleri yolsuzluk vs.yi de gözardı etmiyorum. Ancak genelde kişilerin gitmeleri istenmektedir, yerlerine kimin veya nasıl bir düzenin geleceği ise yeni Ortadoğu'nun kaderini belirleyecektir.

Kaddafi dendiği zaman, sıkışık günlerimizde yaptığı yardımları şükranla anarken, onun Atatürk düşmanlığı da aklıma gelir. Kaddafi, Atatürk'ü hep ümmet mefhumunu yıkıp millet mefhumunu yerleştirdiği için tenkit eder, İslam âleminin bu şekilde parçalandığını ileri sürerdi.

Ancak İslam âlemi zaten paramparça olmuş, hiçbir zaman bir araya gelememiş, hatta ramazanın veya bayramın hangi gün başladığı konusunda bile anlaşmaları mümkün olmamıştır.

III.3.13. Araplar Osmanlı'ya Hep Karşı Çıkmıştır

Mesela Çanakkale muharebelerinde Osmanlı halifesi işgal kuvvetlerine karşı "cihad-ı ekber" ilan etmesine[44] rağmen Arapların hiçbiri bu cihat çağrısına uymamış, Osmanlı'nın Almanlarla birlikte hareket ettiğini, bu nedenle de cihat çağrısının geçersiz olduğunu iddia ederek, kendilerine karşı cihat ilan edilmiş olan İngilizlerle cihadı ilan eden Osmanlı'ya karşı işbirliği yapmışlardır.[45]

Aynı şekilde kutsal topraklarda Fahrettin Türkkan Paşa her türlü imkânsızlık ile karşı karşıya kalmasına, iskorpit hastalığından bütün askerlerinin dişlerinin dökülmesine rağmen, İstanbul'un "Çekilin, geriye dönün" emrine, "Peygamber efendimizin mezarını İngiliz gâvuruna çiğnetmeyiz" cevabını vermiş ve sonuna kadar direnmiştir. Ancak Mekke Emiri Hüseyin -ki şimdiki Ürdün Kralı'nın büyük dedesidir- gece baskınıyla siperdeki askerlerimizi şehit etmiş ve kutsal mekânlar İngilizlerin eline geçmiştir.

Benzer örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Kıbrıs davasında dahi Araplar hiçbir zaman yanımızda olmamış, BMGK'de alınan Kıbrıs konusundaki hiçbir oylamada lehimizde oy kullanmamışlardır. Kıbrıs'taki 1963 Kanlı Noel çatışmalarında Enver Sedat'ın hanımı Cihan Sedat Rum Kesimi'ndeki hastanelerde gönüllü

44 Halifenin ilan ettiği ilk ve son cihaddır.

45 Bazı kaynaklarda, Osmanlılar Kureyş Kabilesinden gelmediğinden dolayı Araplar tarafından hiçbir zaman halife olarak kabul edilmedikleri yolunda açıklamalara da rastlanmaktadır.

hastabakıcılık yapmış, Rumlara Türklere karşı kullandıkları silahları Mısır sağlamıştır.

Tekrar Kaddafi'ye dönersek, unutamadığımız bir diğer konu da çöldeki çadırında kendisini ziyarete gelen Başbakan Erbakan'a devletimiz hakkında ağıza alınmayacak sözler söylemesidir.

Burada Kaddafi'nin söyledikleri arasında üzerinde hiç durulmayan bir ifadeyi hatırlamakta fayda var. Kendisi "Necmettin Erbakan bizim ikinci komutanımızdır" demişti.

Yüksek İslam Konseyi nasıl bir teşkilattır? Gücü, Kuvveti nedir?

Merhum Erbakan Başkomutan Yardımcısı ise Başkomutan kimdir?

Bunlar dediğim gibi üzerinde hiç durulmamış, unutulmuş gitmiş konulardır.

III.3.14. "Arap Baharı" ve İsrail

"Arap Baharı"yla ilgili gelişmeleri yorumlayan bazıları, bütün bu olayların arkasında Amerika ve Batı'nın olduğunu, Ortadoğu'yu kendilerine müzahir (destekçi) rejimlerle yeniden şekillendirerek petrolü ve İsrail'i güvence altına almayı hedeflediklerini ve artık Ortadoğu ile uğraşmak yerine Orta Asya ve Hazar havzası, hatta Pasifik yoluna gidebileceklerini ileri sürmektedirler. Bu doğru bir yaklaşım olabilir. Özellikle de yukarıda anlattığımız Amerikan çabaları göz önünde bulundurulursa.

İsrail, uzun suredir Ortadoğu'da aradığını, Arap olmayan Amerikan yanlısı müttefiki Kürtlerle bulduğunu düşünmüştür. Çünkü İran ile olmayacağı bellidir; Türkiye ile ilişkiler bir düzeliyor bir bozuluyor; ama Amerikan'ın sözünden dışarı çıkmayan Kürtlerin, İsrail'in sözünden çıkmayan Amerikalıların ve de İsrail'in kendisinin bir araya gelmesiyle İsrail'in güvenliğinin de güvence altına alınması mümkün olacaktır.

İsrail bayrağında, iki mavi çizgi, ortasında bir yıldız vardır; iki mavi çizgiden biri Fırat diğeri Nil'dir. Ortadaki yıldız da vaat edilmiş topraklardır. Onun için, İsrail'e vaat edilmiş topraklar, Kürtlerin bulunduğu coğrafyayı da kapsayacak şekilde geçer. Aralarında büyük bir yakınlaşma olmuştur, özellikle de Körfez Savaşı sonrasında.

Bazıları "Arap Baharı" kapsamında bu kadar süratle oluşan gelişmelerin önceden planlanamayacağını, bunların spontane olarak kendiliğinden ortaya çıkmış olabileceğini söylemektedirler.

Bundan önceki renkli devrimlere baktığımızda, bunların hepsinde dış müdahalenin katkısının ve planlamasının olduğunu görüyoruz. Kendisine müzahir olan ülkelerde dahi, eğer bu ülke Amerikan menfa-

atlerini zedeleyen gelişmelere mâni olamıyor ise, ABD buraya kendiliğinden müdahale etmeyi bir hak olarak görmektedir.

III.3.15. Kıbrıs'taki ABD Silahları

ABD en sonunda Ankara'ya bir büyükelçi (Francis Ricciardone) atadı.

Senato'daki Ermeni lobisinin Ricciardone'nin Türkiye'ye atanmasına, daha alt düzey diplomatik görevli olarak Türkiye'de bulunduğu yıllarda Türk hükümeti ve özellikle de Genelkurmay Başkanlığı ile yakın ilişkiler içinde olduğu, bu nedenle de bölgesel sorunlarda ve Türk-Amerikan ilişkilerinde tarafsız kalamayacağı gerekçesiyle karşı çıktığını daha önce belirtmiştim.

ABD makamlarıyla olan temaslarımızda, görevim gereği Ricciardone ile sık görüşürdüm. Kendisiyle ilgili bir iki hatıram aklıma geldi.

Birincisi bir gün acil randevu isteyip görüşmeye geldi ve ABD'deki Rum lobisinin Senatoya bir dilekçe vererek Türkiye'nin NATO maksatları için verilmiş olan silahları Kıbrıs'a gönderdiğini iddia ettiklerini ve Türkiye'nin bu nedenle cezalandırılmasını istediklerini, Kongrenin de konuyu önümüzdeki hafta ele alacağını, kendisinin de gidip orada bilgi vereceğini söyledi. Bu nedenle bana Amerikan yardımından Türkiye'ye verilen belirli kategorideki silah ve teçhizattan hangisinin Kıbrıs'ta olduğunu sordu, ben de kendisine bu konuya cevap veremeyeceğimi, ilgili makamları haberdar etmem gerektiğini söyledim.

Konu komuta katına iletildi, oradan aldığımız direktife göre bir çalışma yaptık ve o kategorilerdeki silah ve teçhizattan Kıbrıs'ta pek bir şey bulunmadığı ortaya çıktı. Orada olan bir-iki şeyi geri çekmemizin de muharebe gücü yönünden bir sıkıntı yaratmayacağı açıktı.

Bu nedenle listeyi Ricciardone'ye vermek üzere hazırladık.

Bir başka liste daha hazırladık, bu listede de Yunanlıların Kıbrıs'ta bulunan Amerikan silah ve teçhizatı yer almaktaydı. Bu listeyi de Ricciardone'ye verdik *ve "Bizden böyle bir talebiniz var ise aynı şeyi Yunanlılardan da talep edin"* dedik.

Her iki liste de öğrendiğimiz kadarıyla ABD'de ilgili makamlara sunuldu ve Yunan lobi ve yandaşlarının şiddetli itirazıyla karşılaştı. Yunanlılar bu silah ve teçhizatın Kıbrıs'ta bulunmadığını ifade ettiler.[46]

46 Anılan tarih itibarı ile GKRY'de bulunan ABD menşeili silahlar şunlardı: 89 adet M48A5 tank; 25 adet M113 Zırhlı Personel Taşıyıcı; 12 adet 203 mm M110A2 Obüs; 12 adet 175 mm M107 top; 6 adet 155 mm M114 Obüs.

Bu sefer Amerikalılara bahse konu silahların bulundukları yerlerde çekilmiş fotoğraflarını verdik.

Yapacak bir şeyi kalmayan Yunanlılar, bir müddet sonra silahların çekildiğini rapor ettiler, yaptığımız araştırmadan sonra biz de ABD'lilere çekilmediğini bildirdik.

Bu sefer Amerikalılar bütün silahlar çekildi diye rapor verdiler, biz de bir kısmının çekildiğini, ancak kalanların Rum Milli Muhafız Ordusuna verildiğini söyledik.

Bunun, Amerikan yardımından verilmiş malzemenin Yunanistan tarafından Kıbrıs'a gönderilmesinden daha büyük bir problem yaratması gerekirdi, çünkü yardımdan verilen malzemeler üçüncü bir ülkeye devredilmişti.

Bunu Yunanistan kendi başına mı yoksa ABD'nin müsaadesiyle mi yaptı, bilmiyoruz. Ama bu konu ayağını sürümeye devam etti.

Bir diğer konu ise 2000 yılında ciddi sağlık sorunlarıyla Ankara GATA'ya yattım. Kalbin mitral kapağının değiştirilip madeni kapak takılması ve üçlü bypass yapılması gerekiyordu.

Hastanede yatarken Ricciardone geçmiş olsun mektubu gönderdi ve GATA'nın imkân kabiliyetlerini bildiklerini, her türlü tıbbi konuda çok ehil bir yer olduğunu, ancak gerekirse ABD'nin tüm imkânlarından da istifade edebileceğimi söyledi.

Bir yabancı ülke temsilcisi tarafından düşünülmüş olmaktan memnun oldum. Teşekkür edip kendimi GATA'daki hocaların ehil ellerine teslim ettim.[47]

III.3.16. AB "Türkiye'nin Önemini" Ortadoğu Karışınca "Kavrıyor"

Tunus'ta başlayıp da Mısır'a yayılan gösterilerin bütün Ortadoğu'yu kapladığını görmekteyiz. Bugün itibariyle Cezayir, Ürdün, Libya, Yemen, İran, Suriye ve Irak çeşitli gösterilere sahne olmaktadır.

Bu durum AB ülkelerinin Türkiye'yi yeniden gündeme getirmesine yol açtı. Çeşitli bildirilerde Türkiye'nin AB üyesi olması gerektiği açıklandı. Sanki "Türkiye AB'ye üye olamaz, imtiyazlı ortak olsun" diyen benmişim gibi. Avrupa'nın bu tür yaklaşımları Türkiye'den ya

47 Ankara GATA'daki hocalar da ameliyatın riskli olduğunu, kalple ilgili birden fazla sorun bulunduğunu, arzu edersem beni ABD'ye gönderebileceklerini daha önceden söylemişlerdi. Burada yapabilir misiniz dedim. Yaparız dediler. Ben de yapın dedim.

bir şeyler koparmayı istediğinde ya da ihtiyacı olduğunda gündeme gelmektedir.[48]

III.3.17. Türkiye'nin Yeri Ortadoğu'dur

Bunların hepsi başka şeyleri akla getiriyor. Türkiye'ye Avrupa'da yer olmadığını bundan önce yaşadığımız bazı olaylarda kesin olarak anladık ve bizlere açıkça söylendi.

1952 yılında NATO'ya Yunanistan ile birlikte girdiğimiz zaman bütün ülkeler Yunanistan'ın Avrupa Komutanlığı'na bağlanmasını kabul ederken başını İngiltere'nin çektiği bazı ülkeler Türkiye için aynı şeyin uygulanmasına karşı çıktılar.

Yapılan bütün müzakerelerde, İngiltere Türkiye'nin Avrupa Komutanlığı'na değil, daha sonra kurulacak olan bir Ortadoğu komutanlığına bağlanmasında ısrar etti. Belki daha sonra kurulan CENTO, o zamandan akıllarındaydı.

İngiltere ayrıca Ortadoğu'da kurulacak bu komutanlığın da kendisine verilmesi gerektiğini söylüyordu. Uzun müzakerelerden sonra, Türkiye'nin de NATO'nun Avrupa Komutanlığı'na bağlanması kabul edildi.

Bu, aynı zamanda Türkiye'ye siyasi arenada biçilen rolü ve seçilen yeri göstermesi bakımından önem taşımakta idi. Bu tutumda bugüne kadar hiçbir değişiklik olmamıştır.

NATO da Türkiye'yi ancak kendi güvenliği ve politikaları bakımından ihtiyacı olduğu zaman hatırlamaktadır. Mesela NATO açısından Türkiye'nin Afganistan'daki mevcudiyeti çok önemlidir; çünkü nüfusunun çoğunluğu Müslüman bir ülke olarak, NATO'ya yöneltilen "Haçlı Ordusu" suçlamalarını çürütmek için iyi bir gerekçe sağlamaktadır.[49]

Avrupa Birliği ile olan ilişkilerdeki temel yaklaşım da budur. Soğuk Savaşın sona ermesiyle birlikte, NATO'nun bütün Avrupalı ülkeleri bize artık ihtiyaçları kalmadığını açıkça beyan etmişlerdir.

Ne zaman ki Kafkasya karışmış, enerji güvenliği ortaya çıkmış Rusya yeniden palazlanmaya başlamış, Irak ve Afganistan için asker gerekmiş, Türkiye o zaman yeniden hatırlanmıştır.

48 1856'da Rusya'ya karşı kazandığı Kırım Savaşı sonrasında imzaladığı ve Rusya yanında İngiltere ve Fransa'nın da taraf olduğu Paris Antlaşması'nda ilk kez, Osmanlı Devleti(nin Avrupa devleti sayılması; ayrıca, devletler genel hukukundan yararlanması ve toprak bütünlüğünün Avrupalı devletlerin garantisi altında olması kabul edilmiştir. (Bu maddenin Paris Antlaşması'nda yer almasında Osmanlı Devleti'nin Tanzimat Fermanı'nı yayımlanması etkili olmuştur.)

49 Bunu söylerken, Türk askeri Afganistan'dan çekilsin demek istemiyorum. Afganistan'dan herkes çekilse bile askerimiz gene kalmalıdır.

III.3.18. Türkiye'nin 2. Dünya Savaşı'nda İzlediği Dış Politikanın Dersleri

İngiltere'den laf açılmışken, bizi 2. Dünya Harbi'ne çekmek için yaşadığımız bir olayı da hatırlayalım:[50]

ARALIK 1940, 2. Dünya Savaşı sürüyor.

10 Mayıs 1940'da Batı Cephesine başlayan Alman taarruzları, kısa zamanda Müttefik cephesini çökertiyor. 4 Haziran'da Dunkerque düşüyor. İngiliz ve Fransız kuvvetleri ancak canlarını kurtarabiliyor. 14 Haziran'da Almanlar Paris'te, 25 Haziran'da Fransa teslim oluyor. Şimdi sıra İngiltere'de. Ağustos başında Alman hava kuvvetleri İngiltere'nin güney kıyılarını bombalamaya başlıyor. İngiliz Başkanı Churchill, Almanya'nın Britanya üzerindeki baskısını azaltacak hesaplar peşinde..

Sonbahar gelmiştir. Sis ve fırtına, Britanya adalarının savunmasını kolaylaştırıyor. Adanın işgalini öngören "Denizaslanı" planı artık 1941'den önce uygulanamaz. Buna karşılık, Hitler'in İngilizlere reva gördüğü cezanın şiddeti giderek artmakta. İngiltere üzerinde gündüz hava bombardımanları seyrekleşirken gece bombardımanları yoğunlaşıyor. 1940 Eylülünden 1941 Ocağına Londra, üst üste seksen altı gece bombalanıyor.

Türkiye'nin kararlılığında bir değişiklik yok. Başlayan çatışmanın ideolojik yönüyle de, emperyalist emelleriyle de asla ilgilenmiyor. ***Bu savaşa sürüklenmemek için ne mümkünse yapacak ve bedelini göze alacak.*** *Kararlılığın yanında devam edegelen bazı endişeler var: Bu bedel ne olabilir? Şu veya bu yandan gelecek baskılara Türkiye ne ölçüde karşı koyabilir?* ***Ülkenin jeopolitik durumu, dış politikada sürekli bir denge sağlanmasını zorunlu kılmakta****. Bu durum, savaşa katılmamakla kalmayarak, taraflardan birinin aracı ve oyuncağı durumuna düşmemeyi de gerektiriyor.*

Almanların yıldırım harekâtı karşısında Batı Avrupa ülkeleri olgun meyveler gibi bir bir düşmüşlerdir. İngiltere'nin aklına gelen ilk tedbir. Balkanlarda bir cephe açmaktır. Bu işin liderliğini Türkiye yapabilir diye değerlendiriliyor.

Bu arada Almanlar, Batı cephesinde serbest kalan bazı önemli kuvvetlerini Romanya'ya intikal ettirmeye devam ediyorlar.

50 *"Tarihten Bir Anı"*, Harp Akademileri Komutanlığı bilgi notu, Şubat 1993.

Türkiye'nin başında Cumhurbaşkanı İsmet İnönü bulunmaktadır. Refik Saydam Başbakan ve Şükrü Saraçoğlu ise Dışişleri Bakanıdır. Genelkurmay Başkanlığı, harbi başından beri yakinen takip ediyor. Bu savaşta bizzat yaşadığı önemli bir olayı Orgeneral (Em) Sayın Kemal Atalay, naklediyor. 1930 yılında Harp Okulundan Top. Tğm., 1938 yılında Harp Akademilerinden Kur. Üstğm. olarak mezun olan Orgeneral Atalay, Silahlı Kuvvetlerin çeşitli kademelerinde değişik görevlerde bulunmuş, 1964-1968'de Bakanlık Müsteşarı, 1968-1969 yıllarında Jandarma Genel Komutanlığı, 1969-1970 yıllarında 1. Ordu Komutanlığı yapmıştır. Sayın Atalay, o tarihte Kur. Yzb. olarak Gnkur. Başkanlığı İstihbarat şubesinde vazifeliydi ve bu savaş sırasında Başbakanlık ile Genelkurmay Başkanlığı arasında gerekli koordinasyonu sağlıyor ve belirli zamanlarda Başbakan ve Cumhurbaşkanı ile TBMM'ne savaşın gidişatı hakkında bilgi veriyordu.

Olay, 1941 yılının Şubat ayının ilk günlerinde meydana gelmiştir. Kur. Yzb. Kemal ATALAY söz konusu olayı şöyle anlatıyor:

"Ankara Palas Otelinde Kızılay'ın tertiplemiş olduğu balolaydım. Kendisini ecelce tanıdığım, İngiliz elçiliğinde görevli Kara Ataşe Yardımcısı, gece yarısına doğru yanıma gelerek beni evimden aradığını, ancak burada olduğumu öğrendiğini ve çok önemli bir haberi bildireceğini söyledi. İki saat önce almış oldukları bu haberi, kraliyet arması taşıyan mavi bir zarf içinde bana verdi ve müteakiben salondan ayrıldı.

"İngiliz ataşesinin getirmiş olduğu zarfı hemen açarak haberi okudum. Şöyle diyordu:

"'İki günden beri Romanya'daki Alman kuvvetlerinim Bulgaristan'a intikale başladığı. Kıt'a, silah ve malzeme taşıyan on nakliye treninin Dobruca istikametinde hareket halinde olduğu. Motorize kuvvetlerin Varna istikametinde ilerlemekte bulunduğu. Almanların Tuna Nehri üzerinden de kıt'a nakliyatı yaptıkları.'

"Bu haberi okuduktan sonra aklıma ilk gelen, Sayın Mareşal ile Sayın Cumhurbaşkanı'nın endişe duydukları konu olan; sınırlarımızda yığınak yapmış olan Bulgaların, Almanlarla birlikte yurdumuza baskın şeklinde bir taarruza geçebilecekleri, olmuştu. Gerçi o tarihte 1. Ordunun büyük bölümü Edirne, Kırklareli ve Çorlu bölgelerinde bulunuyordu. Çakmak Savunma Hattında.

"Haberi alarak doğruca salonda bulunan Dışişleri Bakanı Sayın Şükrü Saraçoğlu'nun yanına giderek yandaki küçük salona teşrif eder-

lerse, kendilerine çok önemli bir hususu arzedeceğimi söyledim. Yandaki salona geçerek kendisine haberi okudum. Bana ilk sorduğu: 'Bu raporu Sayın Mareşal gördüler mi?' oldu. Bunun üzerine, 'Haberi ilk defa kendilerine arz ediyorum' dedim. Dışişleri Bakanı, 'O halde bu haberleri hemen Mareşal'e götürmelisin' dedi. Saat gece 24'ü geçiyordu. Ankara Palas Otelinden bir taksiye binerek Yenişehir'de oturmakta olan Gnkur. 2'nci Başkanı Orgeneral Sayın Asım Gündüz'ün evine gittim. Beni kabul ettiler, raporu okudum. Konuyu Dışişleri Bakanına da arz ettiğimi ve Bakanın bu haberi, Sayın Mareşal'e derhal arzetmemi buyurduklarını söyledim.

"Gnkur. 2'nci Başkanımız, Raporu yarın erkenden Sayın Mareşal'e arzetmemin uygun olacağını, şimdi Genelkurmay karargâhına giderek, nöbetçi amiri vasıtası ile şifre subayının sepetli bir motosikletle Genelkurmaya gelmesini temin etmemi ve bu haberin SOFYA, BÜKREŞ ve BELGRAD'daki ataşelere şifrelenerek çekilmesini ve teyidini istememi emrettiler. Genelkurmay 2'nci Başkanımızın emirlerini yerine getirdim ve evime döndüm. O gece sabahın gelmesini sabırsızlıkla bekledim. Sabah erkenden Sayın Mareşalin Çankaya'daki köşküne gittim. Beni misafir odasında kabul ettiler. Kendilerine haberi büyük bir heyecan içerisinde okudum ve bu ana kadar yapılan faaliyetleri kendisine arzettim. Sayın Mareşal beni dinledikten sonra gayet sakin bir şekilde 'Ataşelerimizden gelecek cevaplara göre karar veririz' dediler. Ancak bu bilgileri Başbakan'a da iletmemi emrettiler. Mareşalimizin köşkünün yanındaki köşkte ikamet etmekte bulunuyordu.

"Sayın Başbakan Refik Saydam'a giderek; Ankara Palas Otelinde gece yarısı başlayan olayı ve müteakiben gelişen faaliyetleri ve en son olarak da. Mareşal'in ifadelerini arzettim. Başbakan beni dinledikten sonra, Dışişleri Bakanı ile Dışişleri Genel Sekreteri Numan Menemencioğlu'na telefon etti ve derhal köşke gelmelerini istedi. Benden de Genelkurmay karargâhına dönerek şifre ile bilgi talep edilen ataşelerle telefonla görüşerek haberin doğru olup olmadığını öğrenmemi istediler.

"Genelkurmay karargâhında, pazar günü olmasına rağmen, harekât, seferberlik, ikmal ve demiryolu şube müdürleri ile yardımcıları ve diğer görevlilerin hararetle ve heyecan içerisinde çalıştıklarını gördüm. Şube müdürlerine söz konusu haberle ilgili olarak Mareşal'in ve Başbakan'ın düşünceleri hakkında bilgi verdim. Daha sonra ilgili PTT mensupları ile görüşerek ataşelerle irtibatın sağlanmasını rica ettim.

Ancak PTT mensupları, iki günden beri Balkan Ülkeleri ile irtibatlarının kesik olduğunu söylediler. Tabii ki bu durum, endişelerimi daha da artırdı. Başlaması muhtemel bir savaşın ülkemize ne gibi felaketler getireceğini düşünüyorum.

"Garip bir rastlantı veya muhtemelen kullanılmak istenen bir durum olarak bu olayların cereyan eniği günlerde Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, Diyarbakır'da yurt gezisinde bulunuyorlardı.

"Aynı gün, öğlenden sonra yakın arkadaşım Bükreş Kara Ataşesi Kur. Yzb. Kenan Kocatürk'den bir şifreli haber aldım. Haberde, 'Almanlara ait 8.000 tonluk bir akaryakıt gemisinin Köstence'den Varna'ya hareket ettiği' bildiriliyordu. Bu bilgi önemli sayılabilirdi. Çünkü Varna istikametinde ilerledikleri haberi alınan Alman motorize kuvvetlerinin ikmali ile ilgisi olabilirdi.

"O ana kadar olan durumu ve Bükreş Kara Ataşesinden alınan haberi arzetmek üzere, önce Sayın Mareşal'e ve müteakiben Başbakan'a gittim. Kendisini, evinde holde bulunan masanın başında oturmuş, karşısında da Başbakanlık Özel Kalem Müdürü Hasan Şükrü Adal'a günün hadiselerini not ettirirken buldum. Yandaki odalardan birinde Dışişleri Bakanı, diğer odada da Dışişleri Bakanı Genel Sekreteri çalışıyorlardı. Başbakan'ın yanına oturarak, 'Genelkurmay karargâhında ilgili şubelerin ve komutanların muhtemel gelişmeleri karşılayacak planlar üzerinde çalışma yaptıklarını, Balkan devletleri ile iki günden beri telefon irtibatlarının kesik bulunması nedeniyle ataşelerle görüşülemediğini, sadece Bükreş ataşesinden haber alındığını' söyledim ve alınan haberin mahiyetini açıkladım. Söz konusu bu açıklamaları Mareşal'e de arz ettiğimi ekledim.

"Bu açıklamalardan sonra Başbakan Diyarbakır'da bulunan Cumhurbaşkanına arzedilmek üzere kaleme alınmış notların okunmasını özel kalem müdüründen istedi. Bu notlar, hafızamda kalan kadarıyla şöyleydi:

İngiliz ataşe yardımcısının adımdan bahsedilerek elden verdiği haberler üzerine. Dışişleri Bakanı ve Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreteri ile birlikte Mareşal'e gittikleri; Mareşal'in ataşelerden gelecek haberlere göre karar verilebileceğini söylediği.

Mareşal'den ayrıldıktan sonra İngiliz Büyükelçisi Sir Hugesse'nin pazar olmasına rağmen çok ivedi olarak Dışişleri Bakanımızdan bir randevu talep ettiği ve müteakiben buluşmanın yapıldığı.

İngiliz Büyükelçisinin, Cumhurbaşkanına sunulmak üzere Başbakan Churchill'in bir mesajı olduğunu ve bu mesajı şahsen arzetmek üzere emir aldığını söylediği. Ancak Dışişleri Bakanımızın, İngiliz elçisinin bizzat Diyarbakır'a giderek Cumhurbaşkanı ile görüşmesinin ülke içinde ve dışında bazı önemli siyasi yankılara sebep olabileceğini, bu nedenle teklifi geri çevirdiğini, bununla birlikte mesajı kendisinin ulaştıracağını bildirdiğini söylediği.

Başbakan Churchill'in mesajında şu hususların bulunduğu;

-"Elde edilen istihbarat bilgilerine göre Almanların Bulgar kuvvetleri ile birlikte müttefikimiz Türkiye'ye bir saldırıda bulunması ihtimalinin mevcut olduğu, bu nedenle hazırlıksız bir duruma maruz kalmamanız için;

-"Orta Doğudaki İngiliz Hava Kuvvetlerinden 10 filonun Türk Hava Meydanlarına intikaline, bir İngiliz tank tugayının, bir ağır topçu alayı ve bir süvari alayı ile birlikte bazı diğer birliklerin Türk topraklarına intikal ettirilmesine" müsaade talep etmektedir.

"Raporda devamla, şu hususlar da bildiriliyordu:

-Başbakan, Churchill'in anılan mesajının alınması üzerine Dışişleri Bakanı ve Genel Sekreterle birlikte ikinci kez Mareşal ile görüşmeye gittikleri.

-Mevcut haberlerin ve Churchill'in mesajının tartışılmasından sonra Mareşal'in ifadelerinin şöyle olduğunu;

-"Almanların taarruz ihtimalinin mevcut olduğu, ancak Churchill'in teklifinin şimdiden kabul edilmesi halinde, Romanya'da bulunan Alman kuvvetlerinin Türkiye'ye taarruzunu bir emri vaki haline getirebileceğini ve bunun da kaçınılmaz olacağını, dolayısıyla hükümetimizin bu nedenle anılan mesajın reddedilmesini, ancak bir taarruz halinin kuvvetle muhtemel olduğu taktirde, yardımın kabul edileceğini" söylemişlerdir.

"Başbakan ve Dışişleri Bakanı ile Genel Sekreterinin de Mareşal'in söz konusu görüş ve düşüncelerine katıldıkları, raporda belirtilmekteydi.

*"Gecenin ilk saatlerinde raporun okunması sona erdiğinde, Başbakanlık köşkünün kapısı çalındı. Dışişleri Bakanlığına mensup bir memur kırmızı mumlu bir zarfı özel kalem müdürüne teslim etti. Rapor, Büyük ATATÜRK'ün Eğitim Bakanlığını yapmış son derece değerli bir kişiliği olan Bükreş Büyükelçisi Hamdullah Suphi Tanrıöver'den geliyordu. Rapor şöyleydi; İngiliz ataşe yardımcısının bana verdiği haberlerin hemen hemen aynı idi: '*İstihbarat haberlerini elçiliğe her zaman doğru bilgiler ulaştıran güvenilir bir elemandan alındığı, Almanların

kara ve demir yoluyla Dobruca istikametinde Bulgaristan'a kuvvet kaydırmağa başladıkları, ayrıca Tuna Nehri üzerinden de birlik naklettikleri, Elçilik Müsteşarını Köstence'ye, Kara Ataşesini de, Tuna Nehri üzerindeki Curaya kasabasına gönderdiği, alınacak bilgilerin ayrıca sunulacağı' *bildirilmekteydi.*

"Bu yeni gelen haberler ve pazartesi sabahı Başbakanlıkta Mareşal'in da bulunacağı bir toplantının yapılacağı, Cumhurbaşkanına sunulacak rapora eklenmişti.

"Pazartesi sabahı Sayın Mareşal ile birlikte Başbakanlığa gittik. Özel Kalem Müdürünün odasına girdiğimde daha sonraki yıllarda Dışişleri Bakanlığı yapmış olan Akşam Gazetesi sahibi ve yazarı, milletvekili Necmettin Sadak ile Basın Yayın Genel Müdürü Selim Sarper de ordaydı. Hükümet toplanmaya başladığı zaman Özel Kalem Müdürü toplantı salonuna çağrıldı. Odaya döndüğü zaman bana, 'Dışişleri Bakanının Sofya Ataşesini aramamı istediğini' bildirdi. Derhal ataşemiz Kur. Yzb. Necati İlter'i telefonla aradım. Görüşebileceğimi hiç tahmin etmediğim halde, kısa bir süre sonra kendisi ile konuşmaya başlamıştım. Kendisine, 'Sofya'da havaların nasıl olduğunu' sordum. Çok iyi olduğunu söylüyordu. Mesajımızı alıp almadığını sorduğumda; aldığını ve herhangi önemli bir durumun olmadığını ifade etmişti. Telefonla aldığım bu haberi, Özel Kalem Müdürü Başbakan'ın odasına iletti. Kısa bir zaman sonra Dışişleri Bakanı yanımıza geldi ve 'Ataşemiliter son derece tarihi bir mesuliyet taşıyor. Söylediklerini bir daha tekrarlasın, not alın ve bana bildirin' dedi. Ben de aynı hususu telefonla açık olarak ataşeye sordum: Bulgaristan'da ciddi bir savaş hazırlığı var mı? Alman kuvvetlerinin Bulgaristan'a sevkiyatı mevcut mu? Hava alanlarına daha evvel inmiş olan Alman uçaklarına ilaveler var mı? Aldığım cevap olmadığına dair idi. Aldığım not, hemen Dışişleri Bakanı'na ulaştırıldı ve toplantı halinde bulunan Bakanlar Kurulu'na sunuldu.

"Bir süre sonra Mareşal ile birlikte Genelkurmay Başkanlığına hareket ettik. Aynı gün Cumhurbaşkanının gece yarısı Diyarbakır'dan Ankara'ya hareket eniğini öğrendik.

"Akşam Cumhurbaşkanlığı köşkünde Mareşal'in de bulunduğu bir hükümet toplantısı yapıldı. Müteakiben elçilerden ve ataşelerden alınan mesajlarda, 'Almanların Bulgaristan'a kuvvet naklettiklerine dair hiçbir bilgi olmadığı ve bir hareket görülmediği' öğrenilmişti.

"İki günden beri çok süratli gelişen durum karşısında son gelen haberler şüphesiz ki, olayları takip etmekte olan kişileri tam bir huzura kavuşturmuştu.

"1941 Şubat ayı, kısmen huzur içinde geçmişti. Ancak Mart 1941 günü Hitler'in dünyaya yayımladığı mesajla birlikte Alman kuvvetleri, Bulgaristan'a intikal etmeye başlamış, güneye inmek için Yugoslavya ve Yunanistan'dan geçiş izni istenmişti. Bu iznin verilmemesi halinde bu ülkelerin işgal edilmek mecburiyetinde kalınacağı belirtiliyordu. Ayrıca Türkiye'ye karşı dostluktan başka bir şey düşünülmediği, Hitler tarafından mesajda ifade ediliyordu. Daha sonra bu konuyla ilgili olarak karşılıklı bir görüşmede Mareşalimiz bana; 'Alman ordularının Akdeniz'e inişine Yugoslavya ve Yunanistan müsaade etmiş olsalardı, Almanların Türkiye'ye saldırma ihtimali de vuku bulabilirdi' diye söylemiştir."

SONUÇ:

1940 Mayıs ayı başından itibaren üstün Alman kuvvetleri karşısında büyük bir hezimete uğrayan, silah, malzeme, araç ve gereçlerini Dunkerque'de terkederek sadece personelinin hayatlarını kurtarmayı başarmış Büyük Britanya Hükümeti; İngiliz adasına vaki olan çok şiddetli Alman hava saldırılarını kısmen hafifletmek ve adaya karşı muhtemel bir Alman çıkarmasını önlemek düşüncesiyle olacak ki, Almanların Türkiye üzerinde ayrı bir cephe açmasını istemişti. Tabii ki bu durum, Türkiye'nin istenmeyen bir zamanda savaşa sürüklenmesine neden olabilecekti.

2. Dünya Savaşı sırasında Türkiye'yi yönetmiş olan başta Cumhurbaşkanı Sayın İsmet İnönü ve Mareşal Sayın Fevzi Çakmak gibi engin tecrübe ve üstün komutanlık vasıflarına sahip ve yine çok değerli, derin görüşlü ve siyasette ün yapmış devlet adamlarının varlığı sayesindedir ki, ülkemiz büyük bir savaş badiresinden kurtulmuştur.

Bu başarıda, anlatılan olayda görüldüğü gibi, bazı ataşelerimizin Genelkurmay Başkanlığına göndermiş oldukları istihbarat bilgilerinin yanı sıra, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı ve Dışişleri Bakanlığı'nın yakın ve etkin koordinasyonunun ve devlet başkanına yeterli ve seviyeli değerlendirmeler sunmalarının da şüphesiz çok önemli rolü vardır. Buhranın ve durumun yönetimi konusunda İsmet İnönü'nün tutumunu belirten aşağıdaki bölüm Raymond Cartier'in İkinci Dünya Savaşı isimli eserinden alınmıştır.

"Cumhurbaşkanı İnönü daha ilk günden savaş karargâhını kurmuştur. Genelkurmayla sürekli ilişkisi yanında, durumu tarih acısından da değerlendirmek üzere, Şemsettin Günaltay'ın başkanlığında Uluğ İğdemir, Şevket Aziz Kansu, Enver Ziya Karal, İsmail Hakkı Uzunçarşılı, Hamit Ongun ve Afet İnan'dan oluşan Türk Tarih Kurumu Yönetim Ku-

*rulu'nu kendisine bilimsel danışma grubu olarak seçiyor. Bu heyetle hemen her gün görüşüyor ve askerlerin durum değerlendirmelerine paralel olarak, tarihçilerin görüşlerini de almaya önem veriyor. '**Tarafsızlık Yoluyla Barış**' politikasını uygulamakla görevli diplomat kadroları ise, daha sonraki dönemlerde de Türkiye'nin en seçkin diplomatları arasında kalacak kimselerden oluşuyor: Şükrü Saraçoğlu, Numan Menemencioğlu gibi."*

Bu yazı o zamanın bir kriz yönetimini gösterdiği kadar "Tarafsızlık Yolu ile Barış" ve ülkenin jeopolitik durumunun dengeli bir dış politika dikte ettirmesini göstermesi bakımından da dikkat çekici.

III.3.19. ABD Büyükelçisinin Basın Hürriyeti ve Balyoz Davası ile İlgili Açıklaması

Ankara'ya yeni atanan ABD Büyükelçisi basınla yaptığı bir toplantıda, Türkiye'deki basın hürriyeti kısıtlamalarına dikkat çekmiş ve aynı zamanda Balyoz davasını da yakından takip ettiklerini ve bazı şeyleri anlayamadıklarını ifade etmiştir.[51] Bu sözler hükümet üyelerince tepkiyle karşılanmış ve Türkiye'nin iç siyasetinin Amerika tarafından belirlenemeyeceği yönünde açıklama yapılmıştır.[52]

Amerikan Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü ise, Büyükelçi Ricciardone'nin arkasında durmuş ve "Kırmızı çizgilerimiz var, bunlar aşılırsa sesimizi yükseltiriz" şeklinde bir nevi tehditte bulunmuştur.[53]

51 ABD Türkiye Büyükelçiliğinin "Büyükelçi Ricciardone'nin Medya Özgürlüğü Üzerine Sözleri" Başlıklı Basın Açıklaması: *"ABD Büyükelçisi Ricciardone 15 Şubat 2011 tarihinde Büyükelçilik Konutu'nda verilen resepsiyonda medya mensuplarıyla sohbet etti. Ricciardone, Odatv soruşturmasında gazetecilerin tutuklanması ve Balyoz davası ile ilgili sorular üzerine sohbette, 'Medyanın özgürlüğü çok önemli. Biz sadece bu süreci yakından izliyoruz'"; "Ricciardone, Balyoz soruşturmasında 163 kişinin tutklanmasıyla ilgili soruya da, 'Yakından ve dikkatle gelişmeleri izliyoruz' cevabını verdi."* http://turkish.turkey.usembassy.gov/bericciardone_021511.html, 15 Şubat 2011.

52 Başbakan T. Erdoğan: *"Türkiye'yi tanımaz, bilmez, ne nedir? Orada hemen bir tuzağa, tezgâha gelir, kalkar açıklama yapar." Sabah* ve diğer gazeteler, 18 Şubat 2011; Hüseyin Çelik: *"Elçiler iç işlerimize karışamaz"*, Bülent Arınç: *"Büyükelçi basından kötü etkilenmiş olabilir", Hürriyet*, 15 Şubat 2011.

53 *"ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Philip Crowley, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Francis Ricciardone'nin sözlerinin arkasında olduklarını bildirerek, 'Türkiye'de gazetecilere muameleler konusundaki gidişattan mevcut kaygılarımız var. Bu konuyu genel anlamda Türk hükümeti nezdinde dile getiriyoruz ve yakından izliyoruz' dedi."* "ABD'den Türkiye'de basın özgürlüğü açıklaması", *Hürriyet*, 16 Şubat 2011.

Bu gelişmeler ABD'nin Türkiye'ye bakış açısında bir değişikliğe mi işaret ediyor, bunu zaman içerisinde anlayacağız. Ancak İsrail'le olan kriz sonrasında, Türk-Amerikan ilişkilerinin eskisi gibi olmadığı da bir gerçektir. Türkiye ile İsrail arasındaki krizin Türk-Amerikan ilişkilerine yansımaması mümkün değildir.

Aslında bu krizin oluşumu ve gelişimiyle ilgili birkaç söz söylemek lazım.

III.3.20. İsrail ve ABD, Türk-İsrail İlişkilerini Bilerek mi Bozdular?

Bana sanki İsrail ve ABD, Türk-İsrail ilişkilerini bilerek bozdular gibi geliyor.

Bir faraziyeyi yansıtan aşağıdaki satırları okuduğunuzda bana hak vereceğinizi umarım.

Olayların sıralanmasında tarih yanlışlıkları ve takdim tehir olabilir, ancak bunlar esas konuyu etkilememektedir.

2008 yılında, ABD'deki önemli Yahudi lobilerinden biri olan Anti-Defamation League (ADL) "Ermeni soykırımı vardır, olmuştur" diye bir açıklama yaptı.[54]

Bana göre, İsrail ile ilişkilerin bozulması ADL'in bu girişimi ile başlamıştır.

Bu açıklama herkesi şaşırttı, çünkü ADL Türkiye ile iyi ilişkiler içerisinde olan ve bazı siyasilerimize yılın devlet adamı ödülleri vermiş olan bir kuruluştur.

Bu açıklamalarına pek çok tepki yükselince bu sefer, "Evet böyle bir şey olmuştur, ama bunun kongre tarafından soykırım olarak kabul edilmesine gerek yoktur" gibi son derece anlamsız bir açıklama yaptılar.

54 "ADL Statement on the Armenian Genocide- Abraham H. Foxman, National Director of the Anti-Defamation League (ADL) today issued the following statement: *'In light of the heated controversy that has surrounded the Turkish-Armenian issue in recent weeks, and because of our concern for the unity of the Jewish community at a time of increased threats against the Jewish people, ADL has decided to revisit the tragedy that befell the Armenians.*
"'We have never negated but have always described the painful events of 1915-1918 perpetrated by the Ottoman Empire against the Armenians as massacres and atrocities. On reflection, we have come to share the view of Henry Morgenthau, Sr. that the consequences of those actions were indeed tantamount to genocide. If the word genocide had existed then, they would have called it genocide. (...)'", New York, NY, August 21, 2007, *http://www.adl.org/PresRele/Mise_00/5114_00.htm.*

Müteakiben diğer bazı küçük Yahudi lobilerinin de "soykırım olmuştur" diye peşi peşine açıklama yaptıklarını gördük.[55]

Bu gelişme özellikle dikkat çekicidir. Çünkü İsrail, soykırımın sadece Naziler tarafından Yahudilere uygulanan olduğunu, bunun dışında bir soykırım olmadığını savunur.

Kendi soykırımlarının kıymeti düşmesin, kendilerine rakip çıkmasın diye herhalde.

Ne olduğunu anlamaya uğraşırken, İsrail jetleri güney sınırlarımızdan içeri girip Suriye'ye taarruz ettiler. Ve bunu yaptıklarını da açıkça göstermek için uçaklarının ilave yakıt depolarını (Tip-tank) topraklarımıza attılar.[56]

İsrail'den özür dilemesini talep ettik.

Amerikalılar, *"İsrail nedenini açıkladığında siz de hak vereceksiniz"* diyerek konudan daha önceden haberdar olduklarının sinyalini verdiler.

İddialara göre Suriye bir nükleer santral yapıyordu ve İsrail onu vurmuştu. Aynen Irak'taki nükleer tesisi vurduğu gibi.

Suriye'ye sorduğumuzda sınırı takviye için gönderdikleri birliklerin ihtiyacı olan tesisleri yaptıklarını söylediler.

İsrail, herhangi bir şekilde özür dilemediği gibi, bir açıklama da yapmadı. İsrail'deki ve Amerika'daki muhataplarımızdan ne olduğunu ve Amerika ve İsrail'deki Yahudilerin neden Türkiye'ye karşı müşterek bir cephe oluşturduklarını sorduk ve sorguladık.

Israrla her iki taraf da böyle bir şey olmadığını, bunların tesadüfî gelişmeler olduğunu söylediler.

O sırada Moskova'da bulunan zamanın ABD Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice, yardımcısı Edelman'ı Moskova'dan Ankara'ya gönderdi.

Edelman Ankara'daki temasları arasında benimle de görüştü. Yaptığımız görüşmede kendisi ısrarla bizde yanlış bir fikir uyandığını, böyle bir

55 By Haaretz Service, "Jewish lobby behind U.S. Armenia genocide vote"- Pro-Israel activists manipulated Congress to damage Turkey, says London daily Al-Quds Al-Arabi: *"Jewish lobbyists contrived a U.S. congressional vote that labeled the World War One-era massacre of Armenians by Turkish forces as genocide, a London-based Arabic-language newspaper claimed on Saturday. (...)", Haaretz,* March 06, 201● (http://www.haaretz.com/news/jewish-lobby-behind-u-s-armenia-genocide-vote-1.266355).

56 İsrail uçakları 7 Eylül 2007 günü, Akdeniz üzerinden Türkiye'ye girerek, bir süre Türkiye-Suriye sınır boyunca uçtuktan sonra aniden Suriye'ye giriş yapmış ve bu ülkedeki hedefleri bombalamış, sonra da büyük bir pervasızlıkla yakıt tanklarını da Türkiye topraklarına atarak aynı yoldan üslerine dönmüşlerdir. (Y.N.)

şeyin söz konusu olmadığını, ABD'nin Türkiye ile İsrail arasında iyi ilişkiler olmasına çok büyük önem verdiğini, İsrail'in de aynı görüşte olduğunu söyledi. Kendisine ABD'nin İsrail'le birlikte Türkiye'ye karşı bir cephe (conspiracy) oluşturmaya başladığını düşündüğüm, bunun sonuçlarını iyi hesap etmiş olmaları gerektiği mealinde bir şeyler söyledim.

Bütün bunlar olurken Genelkurmay Başkanı İsrail'e yapacağı resmi ziyareti iptal etti.

İsrail'in olayları tırmandırma çabaları bitmedi.

İsrail hava kuvvetlerine bağlı uçaklar, BM'nin Lübnan'daki barış gücü UNIFIL bünyesinde görev yapan Türk deniz kuvvetlerine mensup bir firkateyne radar kilitledi. Bu, uçakların her an gemiye füze atabilecek bir pozisyona geçtikleri anlamına gelmekteydi.

İsrail askeri ataşesi Genelkurmay Karargâhına çağırılarak neden böyle davrandıkları soruldu. Bunun eğitim amaçlı olduğunu, başka bir amaçlarının olmadığını söyledi. Kendisine eğitim amaçlı ise gemiye haber vererek yapmaları gerektiğini, bu konuda daha dikkatli olmaları gerektiğini söyledik.

Birkaç gün sonra İsrail uçakları aynı şeyi bir kez daha tekrarladılar. Olay ilgili yerlere bildirildi. İsrail makamlarına, bir daha böyle bir şey tekrarlanırsa geminin gerekli reaksiyonu göstereceği söylendi. İsrail uçakları bir daha tacizde bulunmadılar.

Türkiye, Suriye ile İsrail arasında arabuluculuk yaparken, Başbakan Erdoğan'ın durdurmak için ısrarlı çabalarına rağmen İsrail Gazze'ye taarruz etti ve bin küsur insan öldürdü.

Arabuluculuk ve müzakereler durdu.

Bu arada, Kudüs'te, Mescid-i Aksa duvarının Zeytin Dağı'na bakan yüzünün ön tarafındaki caddenin kenarına, Ortadoğu'da görev yapmış birliklerimizin ve şehitlerimizin anısına bir anıt yapmak istedik. Bunun için İsrail makamlarıyla temas kuruldu, gerekli izinler alındı, proje çizildi, ihale yapıldı, tam inşaata başlanacağı zaman İsrail makamları bu inşaatın yapılamayacağını bildirdiler. Nedenini sorduğumuzda bunu yeniden incelemeleri gerektiğini söylediler.

Bu müsaadenin verilmesi ve işlemlerin çabuklaştırılması için İsrail'in Ankara büyükelçisi ve İsrail'deki muhataplarımıza defalarca ve ısrarla başvurduk, ancak bir sonuç alamadık.

Bu sırada İsrail Kara Kuvvetleri Komutanı fevkalade sorumsuz bir beyanat vererek, *"Türklerin Ermenileri kestiğini, Ermenilere karşı soykırım yaptığını ve bu yüzden kınanması gerektiği"* yönünde birtakım çirkin sözler söyledi. Bu sefer daha büyük tepki gösterilince de özür diledi.

Sonradan Anadolu Kartalı tatbikatına Türkiye İsrail'i davet etmedi. Bunun üzerine tatbikattan ABD de çekildi ve birkaç gün içinde İsrail ile bir tatbikat yaparak İsrail'in yalnız olmadığı mesajını verdi.

Daha sonra bilindiği gibi Davos'taki "one minute" yaşandı ve işler kontrolden çıktı.

İsrail Dışişleri Bakanı Ayalon çocukça bir iş yaparak TC Büyükelçisini daha alçak bir yere oturttu ve bunu da bütün basının önünde yaptı.

Ardından Mavi Marmara olayıyla birlikte de Türk-İsrail ilişkileri kopma noktasına geldi.

III.3.21. İsrail ve ABD Ne Öngördü, Ne Oldu?

İsrail'in neden durup dururken, Ortadoğu'da dost olabileceği tek ülke olan Türkiye ile ilişkilerini bozduğunu düşünmek gerekiyor.

Bunun birçok sebebi olabileceği gibi, esas altında yatanın yine İsrail'in güvenliği olduğunu söylemek mümkündür.

ABD'in Irak'tan çekilmesinin bölgede bir boşluk yaratacağı, Irak'ta kurulmaya çalışılan kırılgan düzenin çok çabuk göçebileceği, bölgedeki Şii yayılmasının artabileceği ve özellikle de İran'ın Arap Yarımadası'na girmesinin İsrail için tehlikesi apaçık ortadadır.

Böyle bir durum, İran, İsrail'e daha da yakınlaşmış olacağından Irak savaşlarının boşuna yapıldığı ve onca can ve mal kaybının bir işe yaramadığı anlamına gelecektir.

Bu nedenle, Ortadoğu'ya İran yerine, birtakım problemleri olsa da, Batı'ya yakın olan Türkiye'nin girmesinin daha ehven-i şer olduğunun düşünülmüş olabileceğini kabul etmek mümkün olacaktır.

Ancak buradaki sorun, Arapların Türkiye ve Türkleri sevmemeleri ve her girişimimize kuşku ile yaklaşmalarıdır.

O zaman Türkiye'nin Arapların nezdindeki itibarını artırmak gerekmektedir. Bunun en çabuk, etkili ve sonuç vermesi kesin olan uygulaması ise Türkiye ile İsrail'in arasını açmak, kavga ettirmektir.

III.3.22. Araplar, Bir Asır Sonra Türkiye'yi Ortadoğu'da Yeniden Kabul Etmeye Hazır Hale Geldikleri Görüntüsü Veriyordu

Nitekim bu gelişmeler sonunda Türkiye'nin bölgedeki prestiji fevkalade artmış, Ortadoğu'da yapılan gösterilerde Türk bayrakları ve Başbakan Erdoğan'ın posterleri sık görülmeye başlanmıştır.

Ancak Ortadoğu'nun her tarafına yayılmış olan "Arap Baharı"nın, eğer bu yazdıklarımız doğru ise, bu planın uygulanmasını ne derece etkileyeceği de izlenmeye değer görülmektedir. Özellikle de Türkiye'den sonra Mısır'la da ilişkilerin bozulması, Filistin'in BM'ye üye olmak için resmen başvurması İsrail'i büyük bir yalnızlığa itmiştir.

Eğer İsrail Türkiye ile olan ilişkilerini bilerek bozmuş ise, olayların başka türlü gelişmesiyle kendi kazdığı kuyuya düşmüştür. Bunun ne anlama geldiğini zaman gösterecektir. Her halükârda bu durumu düzeltmek için yine Türkiye'ye ihtiyaç duyulacağı kesindir.

III.3.23. Füze Kalkanı, Eski Bir Hikâye

Hal böyle iken Füze Kalkanı[57] ve Suriye'ye uygulanan baskıyla Türkiye'nin aslında İsrail'e son yılların en büyük desteğini verdiğini söyleyenler de mevcuttur. Suriye konusu ayrıca incelenmeye muhtaçtır.

Füze kalkanı yani radarın savunma amaçlı olduğu söylense de durum biraz farklıdır. Şu anda bir nükleer tehlike dengesi mevcuttur. Buna eskiden "Karşılıklı İmha Garantisi (Mutually Assured Destruction)" derlerdi. Kısacası "o atarsa ben de atarım" veya "ben onu vurursam o da beni vurur". Sizin savunma amaçlı dediğiniz bu radar işte aradaki bu dengeyi bozmaktadır. Siz onu vuruyorsunuz, ama o sizi vuramıyor. Onun için de "karşı taraf" bunu taarruzi bir imkân ve kabiliyet ve kendisine bir tehdit olarak kabul ediyor. Bu nedenle de bir çatışma anında bu radarlar ilk vurulacak hedeflerden olarak kabul ediliyor.

Ayrıntıyı bilmediğim için fazla bir şey yazmak istemiyorum, ama bu radarlar Polonya'ya konulacağı zaman Ruslar "radarları vururuz" dedi. Amerikalılar da "Radarları korumak için Patriot füzeleri konuşlandırırız" diye cevap verdi. Ruslar, "onları da vururuz" dedi. Sonra Polonya "Rusya'dan bize bir tehdit yok ki, neden radarların konuşlandırılmasını kabul edelim" dedi.

İş yattı.

Bir de füzeler var. Füzeleri koyacak yer bulamayınca ABD gemilere koymaya karar verdi. Bu şekilde, denizlerde Varşova Paktı ve Rus donanması tehditleri kalktığı için şu anda işsiz olan ABD donanmasına da bir görev çıkacaktı. Bu gemileri mutlaka Karadeniz'e sokacak ve bu da bölgede Rusya ile yeni krizlere yol açacaktır.

57 Füze kalkanı kendi başına kitap olacak bir konudur. Ancak anladığım kadarı Amerikalıların kontrolünde olacak ve bilgiler NATO ile paylaşılacaktır. ABD'nin füze taşıyan gemileri Karadeniz'e sokma niyetleri başımıza yeni dertler açabilecek gibi görünmektedir.

1997 veya 1998 yıllarında bu konu yine ortaya çıkmıştı. O zaman İsrail radar koymak istiyordu ülkemize. Ben Plan ve Prensipler Başkanlığı'nda (J-5) Strateji Daire Başkanı idim. Başkanlığın görüşü bu girişime karşı çıkmaktı. Sonradan bu Genelkurmay Başkanlığı görüşü olarak kabul edildi. Türkiye ve Ürdün'e birer radar konacak, İran'ın atacağı füzeleri İsrail bu iki radarın verdiği bilgilerle kestirme yolu ile tespit edebilecekti.

İsrail Savunma Bakanlığı Müsteşarı Emekli General Ivri Ankara'ya gelip benimle görüştü. Kendisine bu radarın bize ne fayda sağlayacağını sordum. "Füzenin atıldığını tespit edip sığınaklara kaçabilirsiniz" dedi. "Radarla beraber füze de verilirse teklifi inceleriz" dedim. "Füze veremeyiz" deyince de görüşme bitti.

Aynı zaman diliminde ABD ile füze savunması konusunda Dışişleri Bakanlığı koordinesinde ülkemizin füzesavar füze sistemleri ihtiyacını hesaplama amaçlı ortak çalışma da yapılıyor, heyetler halinde ABD'ye gidiliyordu. Sonunda Türkiye için belli bir miktar füze ihtiyacı hesaplandı. İlgili başkanlık komuta katının onayının alınması için bir andıç hazırladı ve koordine için bana da getirdiler. J-5 Başkanlığı, TSK kuvvet yapısı ihtiyaçlarının da planlandığı başkanlıktır. Bu nedenle benim dairemin görevi olmamasına rağmen kuvvet planlaması konularına da bir yatkınlığımız mevcuttur.

TSK kuvvet planlamasında esas, Konsepte Dayalı İhtiyaçlar sistemidir. Yani alınacak bir silah sisteminin evvela konsepti, bir diğer deyişle nasıl kullanılacağı belirlenir, ihtiyaç buna göre hesaplanır. İlgili başkanlığa evvela Türkiye'nin füzesavar konseptinin yazılması gerektiğini söyledik.

Birkaç gün sonra ABD Büyükelçiliği'nden beni ve eşimi, füzesavar sistemini yerinde görmek için her türlü masraf kendilerince karşılanmak üzere ABD'ye davet eden bir mektup aldım. Teşekkür ederek daveti reddettim.

III.3.24. NATO ve AB İçinde Ortadoğu ve Kuzey Afrika Üzerine Mücadeleler

22 Şubat 2011

NATO'nun 1994 yılındaki "Akdeniz Diyalogu Süreci"ni AB 1995 yılında "Barselona Süreci" ile dengelemeye çalışmıştır.

2004 yılı yine buna benzer açılımların peşi peşine geldiği bir dönem olmuştur. NATO İstanbul Zirvesi'nde açıklanan "İstanbul İşbirliği Girişimi", aynı zaman periyodu içinde gündeme gelen "Genişletilmiş Or-

tadoğu ve Kuzey Afrika Projesi" ve AB'nin komşuluk politikası, dış güç merkezlerinin bölgeye yönelik niyetleri ve beklentileri hakkında bize önemli ipuçları vermektedir.

Bunların hepsinin sadece bölge ülkelerinin değil, herkesin kafasını tam olarak karıştırdığı kesindir.

NATO ile AB arasında Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki nüfuz mücadelesinin, AB ülkelerinin büyük bir kısmının aynı zamanda NATO üyesi olduğu hatırlanacak olursa, esas olarak Avrupa (Fransa) ile ABD arasında olduğu ortaya çıkar. Bu kavga o kadar belirgindir ki, NATO transformasyonunun en önemli projelerinden biri olan "NATO Mukabele Gücü"nün (NMK) harekâta hazırlık denetlemesinin Afrika'da bir yerde yapılması konusu NATO içinde görüşülürken teşkilatın başta Fransa, Belçika ve Almanya olmak üzere Avrupalı üyeleri karşı çıkmış, NATO'nun Afrika'da tatbikat yapmasını istemediklerini açıkça ifade etmişlerdir.

Avrupalı üyeler için NATO'yu AB menfaatleri ve politikaları istikametinde kullanmak ortak bir tutumdur. Aksi halde AB'nin kendi karargâhlarını ve birliklerini kurarak NATO'nun içini boşaltacaklarını ihsas ettirmek suretiyle NATO ve tabii ki ABD'yi tehdit etmektedirler. ABD'ye nükleer şemsiye ve NATO bütçesine en büyük katkı gibi hayati nedenlerle hâlâ bir ölçüde saygılı davrandıkları bir gerçektir.

Daha sonra gündeme getirilen ve ne olduğu çok da belli olmayan "Akdeniz Birliği" ise aslında Fransa'nın 10-15 yıl önceki bir girişiminin yeniden gündeme taşınmasından başka bir şey değildir.

Almanya'nın kuzeyde genişleyip siyasi ve ekonomik güç kazanmasından fevkalade rahatsız olan Fransa, dengeyi bir nebze sağlayabilmek amacıyla bir güney ülkesi olan Yunanistan'ın AB'ye üye olması için büyük çaba harcamış, Yunanistan üyeliğe hazır olmamasına rağmen, Fransa'nın baskılarıyla AB üyesi yapılmıştır.

Bugün ise Sarkozy, Yunanistan'ı Euro bölgesine almakla hata ettiklerini itiraf etmektedir. Yunanistan AB fonları, ABD'deki Rum lobilerinden gelen paralar ve açıklanmayan diğer kaynaklardan temin edilen gelirlerle herhangi bir sanayi ve teknoloji gücü olmadan sadece deniz taşımacılığı ve turizm ile ayakta kalmaya çalışmış, AB'yi ekonomisi hakkında yanlış bilgiler vererek kandırmış,[58] sonunda bu kaçınılmaz sona gelmiştir.[59]

58 AB'ye yanlış bilgi verdiği anlaşılıp da, "Neden böyle yaptınız?" diye sorulduğunda da, *"Biz 400 sene Türklerin hâkimiyetinde kaldık, sahtekârlığı onlardan öğrendik"* şeklinde cevap vermişlerdir.

59 Yeni Yunan Başbakanın da, Avrupa Merkez Bankası Başkan Yardımcısı iken Yunanistan'dan gelen belgelerde tahrifat yaptığı söylentileri mevcuttur.

Fransa, Almanya'yı dengelemek için bir ara kendi ekolünden olan Kuzey Afrika ülkelerinin AB'ye üye yapılmasını bile gündeme getirmiştir.

Burada dikkat çeken husus, bir güney bölge ülkesi olarak mevcut dengeleri önemli bir şekilde etkileme potansiyeline sahip, Yunanistan ve Kuzey Afrika ülkelerinin toplamından daha fazla bir güç merkezi olan Türkiye'nin, güneyin güçlendirilme çabalarının dışında tutulması ve AB üyeliğine karşı çıkılmasının Fransa'nın bir devlet politikası haline getirilmiş olmasıdır.

III.3.25. İstenmediği AB'nin Kapısını Zorlamak Yerine, Ortadoğu'nun İtibarlı Ülkesi Olmak

25 Şubat 2011

Yarın Fransa Cumhurbaşkanı Sarkozy Türkiye'ye geliyor; fakat resmi bir ziyaret yapıyorum dememek için "G20'nin başkanı olarak geliyorum" demiş. M. Ali Birand gelmeden önce kendisiyle bir röportaj yapmış, bu röportajdan çıkan sonuçları şu şekilde özetliyor:

"Türkiye'nin gerçek yeri AB değil Ortadoğu'dur. Türkiye Doğu-Batı arasında yeri doldurulamayacak bir köprüdür. Bu eşsiz bir konumdur ve bu rolü başka hiçbir ülke oynayamaz. Türkiye'nin AB'ye kızıp eksen kaydıracağını, stratejik ittifaklarını değiştireceğini sanmak bu ülkeyi küçümsemek olur. AB ile ilişkilerin derinleşmesi için müzakerelerin devam etmesi gerekiyor. Türkiye ile Ortadoğu'da çok sıkı işbirliği yapabilecek durumdayız."

Bu söyledikleri, daha önce söz ettiğimiz bir konuyu tekrar hatırlamamıza vesile oluyor.

Türkiye NATO'ya girdiği zaman, İngiltere ısrarla Türkiye'nin Avrupa Komutanlığı'na bağlanmasına karşı çıkmış, Türkiye'nin yerinin Ortadoğu olduğunu söylemiştir. 1950'den bu yana aradan geçen 60 küsur senede değişen hiçbir şeyin olmadığını ve Türkiye'ye Avrupa'da hâlâ yer olmadığını açıkça görmekteyiz.

Bu, değişmez bir tutumdur.

Burada altının çizilmesi gereken husus, Türkiye'nin yerinin Ortadoğu olduğunun ısrarla vurgulanmasıdır.

Genelkurmay'da görevli iken, komutanların da bulunduğu bir toplantıda zamanın başbakanına gündem gereği stratejik değerlendirme sunarken, "Türkiye'nin görünebilir bir gelecekte Avrupa Birliği'ne üye olma-

yacağının açıkça ortaya çıktığını, bu nedenle de bu durumu kabullenerek, Avrupa Birliği'ne komşu olarak nasıl yaşayabileceğimizi ve bunun için de neler yapılabileceğini düşünmemiz gerektiğini" söyledim.

Başbakan o zaman bu görüşümüze itiraz etmiş ve bunun Genelkurmay Başkanlığı'nın değil, şahsi görüşüm olduğunu ümit ettiğini ifade etmiştir. Ben de kendisine, bu kürsüden kim takdim yaparsa yapsın, Genelkurmay Başkanlığı'nın görüşünü ifade eder şeklinde cevap vermiştim.

Bu, 10 seneden fazla bir süre önce olmuş olan bir olaydır ve geldiğimiz noktada artık Avrupa Birliği'nin de Türkiye ile olan ilişkilerinin de memleketimizde gündemden düştüğü, kimsenin üzerinde bile durmadığı gerçeğini kabul etmek gerekmektedir.

Herhalde yabancıların eksen kayması dedikleri budur. Eksen gerçekten kaymışsa bunun sebebi AB'dir.

Ancak Ortadoğu'da bütün bu gelişmeler olurken, Avrupalı ülkelerin, özellikle Fransa gibi bir ülkenin, Türkiye'ye karşı olmasının artık bir anlam ifade etmeyeceği gerçektir. Fransa maalesef uzun bir süreden beri Türkiye karşıtlığını bir devlet politikası haline getirmiştir. Bugün, sadece AB ile olan ilişkilerde değil, daha pek çok konuda Fransa Türkiye'nin önündeki en büyük engeldir. Bu sadece Ermeni soykırımının tanınması meselesi değil, tanımayanların suçlu sayılacağı da değil, daha birçok konuda, mesela Türkiye'nin Avrupa Jandarma Birliği'ne üye olmasına dahi mâni olmak gibi, Türkiye'nin önünü kesen, Türkiye'yi reddeden bir davranış içerisindedir.

III.3.26. Batı, Çekindiğine Saygı Duyar

26 Şubat 2011

Fransa Cumhurbaşkanı geldi. Ancak bir problemle geldi; çünkü devlet başkanı olarak gelmedi. Zaten kendisinden önceki de gelmemişti, ondan önceki de gelmemişti.

Galiba Mitterrand gelmişti en son. Gelmiyorlar. Bizimkiler gidiyorlar, ancak onlar gelmiyorlar. Megalomaninin yeni bir örneği: Türkiye'yi muhatap kabul etmeme veya tepeden bakma.[60]

Tabii Fransa'yla ilgili söylenecek çok fazla şey var. Bir defa çok büyük bir ülke, Türkiye'yi çok etkilemiş bir ülke; Jön Türkler, sanatçıla-

60 Bu uygulamayı bir de Mısır'da görürdük. Yapılan ziyaretleri herkesi ayaklarına getirmek olarak kabul edip, bundan kendilerine bir paye çıkarmak. Yeni yönetim de bakalım aynı duygular içinde olacak mı?

rımız vb. hep oradan geçmiş; özellikle sanat camiasında, frankofon olmaktan ötürü Dışişleri camiasında Fransa'ya karşı büyük bir sevgi, hatta saygının olduğunu söylemek mümkün.

Ancak bazı meselelerde bu saygı ve sevginin siyasi ilişkileri veya protokol kurallarını etkileyecek boyutlara çıkması, hatta ön plana geçmesi de rahatsızlık verecek bir konu.

Mesela Başbakanlığın bir yazısı sonucu, Ermeni soykırımı iddialarının tanınmamasının suç kabul edilmesi gerektiğiyle ilgili bir yasa tasarısının protestosu konusunda, hükümetin bir genelgesinden hareketle biz de Genelkurmay olarak Fransızlara karşı birtakım tedbirler aldık. Bunların içinde en önemlisi, Fransız uçaklarının Türk hava sahasından geçişlerinin birtakım kurallara bağlanması idi.

Aslında yasaklama diye bir şey söz konusu değil, ama NATO, Birleşmiş Milletler görevleri kapsamında yapılacak mesela acil veya sağlık intikalleri vb. gibi konularda herhangi bir kısıtlama getirmeden, bu kısıtlamaları daha ziyade personel nakli, vip nakli gibi keyfekeder konulara yayarak ve daha önceki yıllarda uygulanan usulün dışına çıkarak yaptık.

Daha önceki yıllarda birçok ülkeye uyguladığımız usul, bastan bir çarşaf liste vermeleri ve Türk hava sahamızı kullanacakları zaman uçuşun ismini verip geçiş müsaadesi almaları idi. Bizim bütün yaptığımız: Yeni uygulamada, her seferde geçiş müsaadesi alacak dedik; artı, askeri ataşelerimize, Fransızların vereceği davet vs.lere gitmemelerini söyledik; aynı şeyi Ankara'daki Fransız askeri ataşesine uyguladık. Görüşme taleplerinin kabul edilmemesi, ancak bütün ataşeler toplu olarak bir yere davet ediliyorsa, bunun da araya katılmasını kabul edebileceğimiz konusunda direktif verdik.

Tabi bu uygulamalar Fransızları kendilerine böyle bir tavır alınmış olması bakımından son derece incitti, gururları incindi.

Türkiye kim oluyor da koskoca Fransa'ya karşı çıkmaya uğraşıyor?

Türkiye'yi NATO'ya şikâyet ettiler.

NATO'daki temsilciliklerimiz de zor durumda kaldıklarını belirtip "bu işi biraz gevşetsek" şeklinde haberler göndermeye başladılar.

Bu arada başka diplomatlarımızın da Fransızların Türkleri pek ciddiye almadıklarını, "bunlar iki gün bağırır susarlar" şeklinde bir yaklaşım içerisinde olduklarını söylemeleri üzerine, biz de "bu tedbirleri gevşetirsek adamların söylediklerinde haklı oldukları ortaya çıkar, gerçekten de iki gün bağırıp susmuş oluruz. O yüzden devam edelim. Kal-

di ki bunda bir şey yok, Fransızlara bir zorluk da değil, sadece her uçuş için müsaade alıyorlar" dedik.

Devletin bazı kurumları Fransa'ya uygulanmakta olan tedbirlerin kaldırılmasını devletin en tepesine taşıdı.

Bu çabalar sonucu uygulamadan vazgeçildi. Ne kadar haklı olduğumuz Aralık 2011 tarihinde yeniden ortaya çıkan krizde görüldü. Soykırımları inkâr etmeyi suç sayan yasa Fransa Parlamentosu'nda kabul edildi. O zamanın tedbirleri aksatmadan, hatta zaman zaman artırarak uygulansa idi, buna devletin tüm kurum ve kuruluşları katılsa, "Fransızlara ayıp oluyor", "Yalnız kalıyoruz" feryatları atılmasa, bugün herhalde bu noktada olmazdık.

III.3.27. Tutarlı Devlet Politikası Konusunda Yunanistan Örneği

Tutarlı devlet politikası konusunda, yani bir politikayı belleyip onu sonuna kadar devam ettirmek konusunda Yunanlıların fevkalade başarılı olduklarını kabul etmek mecburiyetindeyiz. Bizim aklımıza dahi gelmeyecek birtakım tedbirleri hiç çekinmeden ortaya koymuşlar ve sonuna kadar savunmuşlardır.

Mesela, NATO ta 1980'li yıllarda nükleer silahlar konusunda Rusya'ya tepki gösterirken, Yunanlılar bu tepkilerin hepsine karşı çıkmışlar, hatta yayımlanan birtakım NATO belgelerine Rusya lehine dipnot koymuşlardır. Eğer yanlış hatırlamıyorsam, Nükleer Planlama Grubunun bir-iki bildirisi de sırf Yunanistan'ın bu diretmesinden dolayı çıkamamıştır. Yansız kalmışlardır, ama hiçbir zaman "efendim NATO'da yalnız kalıyoruz, taraftar bulamıyoruz, gelin bu işten vazgeçin" yolunu seçmemişlerdir.

Yunanistan'ın bu katı tutumunu bilen diğer ülkeler de "Yunanlılarla anlaşamıyoruz, siz büyük ülkesiniz, gelin siz bu işten vazgeçin" şeklinde tavizi hep bizden alma yolunu seçmişlerdir.

Yunanistan'ın bazı milli meseleleri ve hassasiyetleri bir devlet politikası haline getirmiş olması ve hangi hükümet gelirse gelsin bu politikayı aksatmadan ve sabırla uygulaması sonucu bugün pek çok konuda isteklerini gerçekleştirmiş olduğunu görmekteyiz.

Yunan lobilerinin ve Yunanistan'ın Patrik'in ekümenikliği ve Heybeliada'daki papaz okulunun açılması konusunda gerek Avrupa Birliği'nde, gerekse Amerika'da yaptıkları akıl almaz boyutlardadır. ABD devlet başkanı dahi en ciddi görüşmede Heybeliada Papaz Okulu'nun açılmasını gündeme getirebilmektedir. Avrupa Birliği'nin Türkiye hak-

kındaki raporlarının değişmez maddesi patriğin ekümenikliğinin tanınması ve Heybeliada Papaz Okulu'nun açılmasıdır.[61]

Biz bu kadarını maalesef yapamıyoruz. Bu tip konuları bir-iki defa gündeme getirip sonra "Efendim biz buna taraftar bulamıyoruz, yalnız kalıyoruz, ayıp oluyor" gerekçeleriyle, görüşlerimizi çok çabuk değiştirdiğimiz de bir gerçektir. Bu görevlere gönderdiklerimizi baskılara dayanıklı hale getirmemizde fayda olduğu ortaya çıkıyor.

Mesela Yunanistan Avrupa Birliği'ne onlu üye kabulü sırasında, AB'nin hiçbir standardına uymamasına rağmen, Kıbrıs Rum Yönetiminin alınmaması halinde diğer dokuz ülkeyi bloke edeceği tehdidini savurdu ve AB bu resti göremedi. Bütün Avrupa Yunanistan tarafından rehin alındı ve nitekim hudut sorunları olmasına, ülkede her türlü sıkıntı devam etmesine rağmen, Kıbrıs Rum Kesimi AB'ye üye yapıldı ve bu üyelik, BM'in o zamanki genel sekreteri Kofi Annan'ın ifadeleri ile Kıbrıs sorununun çözümünü fevkalade menfi şekilde etkiledi.

Bir diğer önemli konu da, Yunanistan'ın Makedonya'yla olan isim sorunu. Bu konu Makedonya'nın NATO üyeliğinde de gündeme geldi ve Yunanlılar kesin bir şekilde bu ismi değiştirmedikleri sürece, Makedonya'nın NATO üyeliğine hayır diyeceklerini söylediler. İşin tuhaf tarafı, bu tavırları Fransa da dahil birtakım ülkeler tarafından desteklendi.

Soğuk Savaş sonrası tehdit azalınca NATO'da yapılan bir çalışma ile kriz bölgeleri belirlendi ve bu bölgelerle ilgili savunma planları geliştirilmesine karar verildi. Tehdide maruz iki bölge ise Türkiye ve Norveç'ti. Yapılan planlarda, tehdidin boyutlarına uygun miktarda kara, hava, deniz ve deniz piyade birliği bu bölgelere tahsis edildi.

Planların onaylanma safhasında yine Yunanistan problemi çıktı. Aynı kuvvetlerin kendilerine de tahsis edilmemesi halinde Türkiye'nin planını onaylamayacaklarını söylediler. NATO askeri makamları, NATO istihbarat değerlendirmelerinde Yunanistan'a karşı belirlenmiş herhangi bir tehdit bulunmadığını, tehdit olmayan bir yere kuvvet tahsis etmenin mümkün olmadığını söyledilerse de, Yunanlılar direndi. Başka çare kalmayınca Yunanistan için de bir plan yaptılar. Helikopteri bile bulunmayan Arnavutluk ve Makedonya'ya karşı Türkiye'ye verilmiş miktar kadar hava filosu tahsis ettiler. Türkiye hiç yokmuş gibi, Boğazlar'dan ve Ege'den "düşman gemileri rahatça geçip Yunanistan'a saldır-

61 Heybeliada'ya AB ve diğer yabancı dokümanlarda Halki denmesine kimsenin karşı çıkmaması, hatta bazen bizimkilerin de bu Yunanca adı kullanmaları üzüntü vericidir.

dılar. ABD Deniz Piyade tümeni Yunan birliklerini takviye etti. Bütün ülkeler askeri karargâhın hazırladığı bu plana karşı çıktı. Bunu Askeri Komiteye getirmeyin, biz bu saçmalığı tartışmayız" dediler. Neticede sadece Türkiye ve Norveç için plan hazırlandı.

III.3.28. Yunanlılardaki Türk Takıntısı

Yunanistan için bir şeyin saçma olup olmaması mühim değildir. Mühim olan her ne pahasına olursa olsun Türkiye ile eşitlik veya Türkiye'ye üstünlük sağlanmasıdır.

Biz böyle bir saçmalığa ev sahipliği yapmayız. O da ayrı mesele.

İki ülke arasındaki bu çekişmeden en fazla yararlanan İtalya olmuş, Türkiye veya Yunanistan'a kurulacak tesisler bu ülkelerce veto edilince İtalya'ya kurulmuştur.

Örnekler daha çok uzar.

Mesela Ege adalarının silahsızlandırılmış statüsünü hiç durmadan ihlal etmeleri, hava sahalarının 10 mil olduğunda ısrar etmeleri, biz aman kriz çıkmasın diye uzak durdukça Ege'de Aidiyeti Belirlenmemiş Adacık ve Kayalıklar (EGAYDAAK)'ın statüsünü aşındıracak her türlü faaliyetin içinde olmaları,[62] İstanbul ve Çanakkale Boğazlarına Bosphorous ve Dardannelles demekte ısrar etmeleri vb. vb.

Bosporus ve Dardanelles dense ne olur diyenler vardır. Bunlar tarihi isimlerdir kullanılmasında mahzur yoktur diyenler de çoktur. Neden karşı çıkıyorum o halde?

Bir defa bir yere ismini vermek bir hükümranlık meselesidir. Yani Boğazlar bizim olduğu müddetçe adını biz koyarız. NATO veya Yunanistan değil. Bu konuda NATO ve IMO[63] direktifleri de mevcuttur. O yerlerin adı İstanbul Boğazı ve Çanakkale Boğazı'dır. Bizim için Boğaziçi.

Bu konu zaman zaman NATO'yu kilitleyen bir mesele haline gelir. Benim Askeri Temsilciliğim döneminde, Türk Boğazları lafının bulunduğu bir dokümanda Yunanistan'ın bu yerlerin adının Bosphorus ve Dardanelles olarak yazılması isteği yüzünden problem çıktı. Askeri Komitede anlaşamayınca konu siyasi kanada, büyükelçilerden oluşan Konseye gitti. Çeşitli yazılım teklifleri yapıldı.

62 Nizamettin Nazif Tepedelenlioğlu'nun *Ordu ve Politika* isimli eserinde İtalyanların 12 adayı boşaltmalarından sonra meydana gelen çok enteresan olaylara değinilmektedir (Kutup Yıldızı Yayınları, 2003, İstanbul).

63 International Maritime Organisation (Uluslararası Denizcilik Örgütü).

"Yeni yazılımlar üreteceğinize neden NATO talimatları ne diyorsa onu yapmıyorsunuz?" şeklindeki çabalarımıza, *"Haklısınız ama Yunanlılar kabul etmiyor, bir orta yol bulmak zorundayız"* şeklindeki cevaplar alıyorduk.

Standart NATO tutumu! Yunanistan'ı razı etmek için mevcut yönerge, teamül vs. ne varsa hepsinin delinmesinden çekinilmemesi.

Enteresan bir yazılım teklifi de, *"İstanbul Boğazı (Montrö Antlaşması'na göre adı Bosphorus'tur)"* şeklinde olanı idi.

Ben de, *"Kabul ederim, ama Yunanistan'ın karşısına da 'Yunanistan (Montrö Anlaşması'na göre adı Yunan Krallığı'dır)' yazarsanız"* dedim.

Sonunda yapılan teklif benim önerim hariç, siyasi kanatta kabul edildi.

Bu isimleri bazılarımız İstanbul ve Çanakkale Boğazlarının İngilizce isimleri zannediyor. Özel isimlerin her dilde aynı olduğunu söylememe gerek yok herhalde.

Bosphorus aslında "öküz geçidi" demektir. Eski Yunanda tanrı çok. Baş tanrı da Zeus. Bu Zeus gel zaman git zaman gönlünü genç bir tanrıçaya kaptırır. Karısı Hera'dan da ödü kopmaktadır. Hera şüphelenmesin diye Zeus sevgilisini öküz kılığına sokar. Ancak Hera durumu anlar ve ne kadar börtü böcek, yılan, çıyan varsa öküzün üstüne salar. Kaçacak yer bulamayan öküz de kendisini kovalayan mahlûkattan kaçmak için can havli ile suya atlar ve bir çırpıda karşıya geçip gözden kaybolur.

Dünyanın incisi, şairlerin ilham kaynağı bir güzelliğin aile içi bir seks skandalı ile anılmasına gönlü razı olanlar canım Boğaziçi'ne Bosphoprus demeye devam etsin.

Dardanellesin hikayesi de ayrı.

Sözlüğe bakarsanız "Elles Gölü" yazar. Hellas değil yani. Elles de Yunan mitolojisinde bir prenses veya tanrıça. Bir büyük kuşa binmiş uçarken düşüyor ve boğularak ölüyor. Düştüğü yere de Dardanelles adını vermişler.

III.3.29. Libya Macerası ve NATO'nun BM Kararını Dinlememesi

27 Şubat 2011

Libya için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK) Uçuşa Yasak Bölge kararı aldı. Yani sadece Libya uçak uçurursa ve başka ülkelerden silah getirirse mâni olunacak.

Ama dinleyen kim.

NATO BMGK kararlarını hiçe sayarak yerdeki uçakları ve havaalanlarını vurmakla işe başladı, daha sonraları yerde ne varsa, havaalanları, tanklar, toplar, siviller, karargâhlar, Allah ne verdiyse dümdüz etti.

"Nasıl uçuşa yasak bölge uygulaması" ise...

Resmen muhaliflerin harekâtı için yakın hava desteği sağladı. BMGK kararı sanki NATO için değil de Kaddafi için çıkarılmış gibi...

Tıpkı "Kuzeyden Keşif Harekâtı" veya bizde bilinen adıyla "Çekiç Güç" gibi. Orada da 36. paralelin kuzeyi uçuşa yasak bölge ilan edildi, ama 36'nın kuzeyinde ve hatta güneyinde ne varsa dümdüz edildi.

III.3.30. ABD'nin Yeni Askeri Konsepti

5 Mart 2011

Bazıları "Arap Baharı" kapsamında bu kadar süratle oluşan gelişmelerin önceden planlanamayacağını, bunların spontane olarak kendiliğinden ortaya çıkmış olabileceğini söylemektedirler.

ABD'nin kullandığı "yaratıcı kaos" ve "yapıcı istikrarsızlık" terimlerinin oturduğu yer burasıdır. Bütün bunları bir araya koyduğunuzda ve bugüne kadar yaşanmış olanlara baktığınızda, yine bu son isyanların da arkasında böyle bir düzenin bulunabileceğini düşünmek mümkündür.

2012 yılının başında ABD yeni güvenlik stratejisi, Başkan Obama, Dışişleri Bakanı Clinton ve Savunma Bakanı Panetta, Genelkurmay Başkanı Org. Dempsey tarafından bir dizi brifinglerle açıklandı. Buna göre:

"ABD'nin Küresel Liderliğini Sürdürmek: 21. Yüzyıl Savunma Öncelikleri" başlıklı strateji belgesi Amerikan askeri gücünün Asya-Pasifik bölgesine dünyanın diğer bölgelerine göre daha fazla odaklanacağını ortaya koyuyor. ABD Genelkurmay Başkanı Martin Dempsey, yeni strateji gereğince planlanan yenilikleri, "küçük, gizli operasyonlar için, insansız hava araçlarının sayısının tüm hava araçlarının sayısının yüzde 30'unu teşkil edecek şekilde artırılması, Özel Kuvvetlerin büyümeye devam ederek sayısının 70 bine ulaşması ve Özel Kuvvetler ile Deniz Piyadeleri için değişik yerlerde daimi tesisler ve ileri üslerin kurulması" olarak açıkladı.

Yeni stratejide, iki savaş stratejisi terk edilmiş, tek savaş için yeniden teşkilatlanma planlanmış.

Ayrıca asker sayısının 100 bin kişi azaltılması, beş yıl içinde kara kuvvetlerindeki asker sayısının 570 binden 490 bine, deniz piyadeleri-

nin 20 bin azalarak 182 bine indirilmesi planlanıyor. Pentagon'un bütçesinde de 10 yıl içinde 487 milyar dolarlık kesinti öngörülüyor.

Halen 43 olan tugay sayısı, 8 tugay muharebe grubu azaltılarak 35'e inecek, ancak bazı tugaylardaki tabur sayısı artırılacak, Almanya'daki birliklerden de bir veya iki tugay çekilecek.

ABD'nin bir yöntemi de, kriz bölgelerine evvela kendisi gitmek, ardından bunu Birleşmiş Milletler kararlarına uydurarak NATO sorumluluğunda bir harekâta çevirmektir.

Kosova'da bu konuda bir karar olmamasına rağmen ABD Bosna için verilmiş olan kararın Kosova için de geçerli olacağını ileri sürmüş, NATO'dan bu yönde bir karar çıkarmış ve ABD harekâtı bir anda NATO harekâtına dönüşmüştür.

Afganistan aynı şekildedir. ABD'nin müstakil yürüttüğü harekât, NATO'nun ISAF harekâtıyla birleştirilmiştir.[64] Libya'da yapılan da aynıdır.

NATO tarafından konseptleştirilmiş olan "Barışı Destekleme Harekâtları", Soğuk Savaşın sona ermesi sonucu işsiz kalan NATO'ya üye Avrupa ülkelerinin silahlı kuvvetleri için de varlıklarının gerekli olduğunu kendi makamlarına ispatlamak için bir fırsat olarak değerlendirilmiş ve hemen hemen bütün ülkeler Balkan Harekâtına katkıda bulunmuşlardır. Avrupa ordularının general ve amiralleri ancak NATO, AB gibi kuruluşlarda ve barış gücü görevlerinde iş bulabilmekte, memleketlerine döndükleri anda emekli edilmektedirler.

III.3.31. Viyana Sendromu Devam Ediyor

Bu noktada, iki ilginç konuyu belirtmekte fayda var.

Birincisi Bosna için ülke katkıları alınırken, Almanlar, Nazi işgali altında kalmış herhangi bir ülkeye askeri birlik göndermelerinin anayasaları gereği mümkün olmadığını bildirerek katılmayacaklarını açıklamışlardı.

Yunanistan, tarihi hassasiyetler olduğunu öne sürerek katılmak istememiş, Yunanistan katılmayınca bize de tarihi hassasiyetlerden dolayı katılmamamızın iyi olacağı söylenmişti.

Aynı şey Kosova da yaşanmış, Kosova'da görev yapacak birliğin oluşturulmasında güçlük çekilirken, bizim önerdiğimiz bir tabura ihtiyaç olmadığı söylenmiş, birliklerin Kosova'ya intikali için Yunanistan Selanik limanını bütün NATO ülkelerinin kullanımına açmış, ancak Türkiye'yi bundan hariç tutmuştur.

64 Bu konu aşağıda daha ayrıntılı olarak açıklanacaktır.

Bulgaristan üzerinden geçme talebimiz ise Bulgarlar tarafından soğuk karşılanmış, "hadi bu sefer olsun da bir daha olmasın" yaklaşımı içinde müsaade edilmiş, bu sefer de Fransa, varılan anlaşma metnini görme ve inceleme talebinde bulunmuştur.

Amaç: Türk askeri Balkanlar'a ve dolayısıyla Avrupa'ya girmesin.

Yani, hâlâ Viyana sendromu!!!

III.3.32. İhtiyaç Hâsıl Olunca "Türkiye NATO'nun 'En Güvenilir Ülkesi'" Olur

Ancak sonraları, NATO Askeri Komite Başkanı Ankara'ya gelerek "güvenilir tek ülke olan" ve Boşnaklara, Sırplara, Hırvatlara, Arnavutlara, Makedonlara, hepsine eşit mesafede ve tarafsız davranan Türkiye'den seçim güvenliği sağlamak için iki tabur daha vermesini istemiştir.

Burada enteresan olan, ilk birlik taleplerinde bazı ülkeler bir bölük veya bir tabur kadar kuvveti altı ay gibi periyotlar sonucu verebileceklerini belirtirken, Türkiye kendi kendine yeterli bir taburu Kosova'da 15 gün içinde bulundurabileceğini taahhüt etmiş ve söylediğimiz tarihte tabur, görev bölgesinde faaliyete geçmiştir.[65]

Benzer gelişmeler Afganistan'da yaşanmıştır. Afganistan'da Karzai, General Dostum'a olan yakınlığımızdan ötürü, baştan Türk birliği ve ISAF'a (Uluslararası İstikrar ve Yardım Gücü) Türklerin komuta etmesini istememiş, Almanları tercih etmiştir.

III.3.33. ABD Afganistan'da Savaşa Katılmamız İçin Baskı Yapıyor

Afganistan üzerinde biraz durmak gerekir.

Taliban ve El Kaide'ye karşı ABD'nin yürüttüğü "Enduring Freedom (Kalıcı Özgürlük)" harekâtı terörle mücadele amacıyla yapılmaktadır. Bu harekâtın görev talimatı BMGK'den bu şekilde çıkmıştır.

Daha sonra, NATO Uluslararası İstikrar ve Yardım Kuvveti'ni (ISAF) göndermiş ve iki harekât birbirinden ayrı olarak yürütülmeye başlanmıştır. NATO'da hazırlanan harekât planında ISAF'ın terörle ve uyuşturucu ile mücadele görevlerinin bulunmadığı açık ve net olarak yer almıştır. Ancak zaman içerisinde ISAF terörle ve uyuşturucuyla mücadele çalışmalarına dahil edilmek istenmiş, Türkiye'den ısrarla ilave birlik talep edilmiş ve zamanla bu bir baskıya dönüşmüştür.

65 "TSK Soğuk Savaş sonrası oluşan siyasi ortama adapte olamadı, kendini yenileyemedi" diye ahkâm kesenlere ithaf olunur. Bu kişilere biraz daha okumaya devam etmelerini öneririm.

Afyon Afganistan halkı için en büyük geçim kaynağıdır ve gelirin üçte ikisi afyondan gelmektedir. Bu insanlara hayatlarını idame ettirecek alternatif imkânlar sağlanmadan afyon ekiminin yasaklanamayacağını NATO'daki ülkelere bir türlü anlatamadık.

Hatta afyonun uyuşturucudan başka işlerde de kullanılabileceğini göstermek için eşim Nermin, NATO Askeri Komitesi personelinin eşlerini sabah kahvesine davet etti ve onlara afyonlu kekler sundu.

Balkan harekâtına bol kuvvet veren NATO'nun Avrupalı ülkeleri, Afganistan'a kuvvet vermekte isteksiz davrandılar. Sebebi mesafenin uzaklığı ve oradaki kuvvetleri idame ettirme zorluğu idi. Bunun için de NATO-ABD, ülkelere daha fazla katkı için büyük baskı yapıyorlardı. Bu ülkelerin başında da, söylediğim gibi, Türkiye gelmekteydi.

Bizim çok büyük bir ordumuzun olduğunu, buraya birkaç tabur göndermenin bir sıkıntı yaratmayacağını söylüyorlardı.

Biz de karşılık olarak Türkiye'nin yıllardan beri, tek başına terörle mücadele ettiğini, terörle mücadele için tahsis ettiğimiz personel ve malzeme miktarının, ABD'nin bütün Ortadoğu'daki birlik miktarı kadar olduğunu, içinde bulunduğumuz şartlarda daha fazla birlik vermemizin mümkün olmadığını söyledik. Kuvvet talepleri her safhada ve her vesileyle devam etti.

Aslında Türkiye'nin Afganistan'a katkısının bir başka önemi de, belirttiğim gibi, Müslüman olması ve bu nedenle de Batılı ülkelere, kendilerine yöneltilen Haçlı ordusu suçlamalarına cevap olarak "Aramızda Müslüman bir ülke de var, biz Haçlı ordusu değiliz" argümanını kullanma fırsatı vermesiydi.

Bu arada yeni hazırlanmakta olan ve konseptini ve teşkilini Türkiye'nin üstlenmiş olduğu "NATO Mukabele Kuvveti"nin, gidecek birlik bulunmadığı için Afganistan'a gönderilmesi başta ABD olmak üzere birtakım ülkeler tarafından gündeme getirilmiştir.

Türkiye tarafından personel ve malzeme kadrosu, görev talimatı vs. geliştirilerek teşkil edilme çalışmaları devam eden "NATO Mukabele Kuvveti"nin (NMK) bağlı olduğu Avrupa Müttefik Kuvvetler Komutanı (SACEUR), NMK'nin halen teşkil safhasında olduğunu, harekâta hazırlık testi yapılmadığını, bu suretle de askeri bir harekâtta kullanamayacağını bildiren bir yazı gönderdi.

Konu NATO Askeri Komite toplantısında tartışılırken, boşuna tartıştığımızı, bu birliğin bağlı olduğu komutanın NMK'nin henüz kullanıma hazır olmadığını yazılı olarak bildirdiğini ve bunun dışına çıkamayacağımızı söyledik.

Buna rağmen bütün ülkeler bu kuvvetin Afganistan'a gidebileceğini, gerekirse eğitiminin ve teşkilinin hızlandırılabileceğini söyleyerek ısrarcı oldular. Uzun münakaşalardan bir sonuç alınamadı, sürdürdüğümüz itirazımız üzerine birliğin gitmesinden vazgeçildi. Afganistan'a muharip Türk birliği gönderilmesi yolundaki ilk ciddi NATO teşebbüsü bu şekilde akim kaldı.

Ama talepler hiç bitmedi.

Özellikle terörle mücadele ve narkotik operasyonları için sürekli talepte bulundular. Başka ülkeler de bizden hep birlik talep ettiler.

Mesela Kanada Genelkurmay Başkanı Afganistan'daki birliğimizden bir bölük istedi.

Biz böyle bir görev alınca, talimatlarımız gereği bölgeye bir keşif heyeti göndeririz. Bu heyet bölgeyi inceler, kuvvet ve lojistik ihtiyaçları tespit eder. Gidecek birlik keşif heyetinin vereceği rapora göre teşkil edilir. Başka ülkelerden bana şunu ver bunu ver diye talepte bulunulmaz.

Ayıptır ve planlama zafiyetini gösterir.

Türkiye ISAF Komutanlığını 3. Kolordu Komutanlığı ile iki defa icra etti. Afganistan'ın dış dünyayla tek bağlantısı olan Kâbil Havaalanı'nı tek başına iki defa işletti.[66] NATO Askeri Komitesi ile Afganistan'a yaptığımız ziyarette, ISAF Komutanı olan Korg. Ethem Erdağı tüm heyet üzerinde konulara hâkimiyeti, yabancı dil bilgisi ve birliğin genel durumu ile fevkalade olumlu bir intiba bıraktı.

Bu, uluslararası bir görevde ve çok zor şartlar altında TSK'nin ne kadar etkin olduğunu bütün dünyaya gösterdiğimiz için büyük bir gurur ve mutlulukla hatırladığım bir olaydır.

Birliğimiz oraya tüm ihtiyaçları karşılayacak teçhizat ve tesisatla gitti. Bunun içinde banyo, portatif mutfaklar, çamaşır, ekmek ve yemek pişirme üniteleri, seyyar revir vs. bulunmaktaydı.

Özellikle de görevi devraldığımız ve susuzluktan ve pislikten bitlenmiş olan bir ülkenin askerlerinin tuvalet kapılarının arkasına "Türklerden medeniyet öğrenin" diye yazdıklarını unutmam mümkün değildir.

66 Bunun ne derece büyük bir iş olduğu tam olarak anlaşılamayabilir. Afganistan'ın dış dünya ile irtibatını sağlayan tek nokta olan Kabil Havaalanı'nın işletilmesine ülkeler hiçbir katkıda bulunmadılar. Hatta bu konunun görüşüldüğü NATO Konseyi toplantısında Askeri Komite Başkanı, birkaç yüz kişilik kadro için ancak iki adet itfaiyeci ile birkaç tane hamal bulabildiğini ifade etmiştir. Hava Kuvvetlerimiz sadece meydanı işletmemiş, sağladığı disiplin, tertip ve düzen ile de temayüz etmiştir.

ABD Afganistan'da kendi yürüttüğü "Kalıcı Özgürlük" harekâtını ISAF ile birleştirmek için yoğun çaba harcadı. Çünkü bu şekilde, tek başına yaptığı bir harekât, NATO harekâtı haline dönüşecekti.

Bu konu Türk Askeri Temsil Heyeti (TMR) Başkanı olduğum dönemde Askeri Komite'ye geldiğinde itiraz ettik.

Birinci itiraz sebebimiz, iki harekâtın birleştirilebilmesi için Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin (BMGK) yeni bir kararının gerekmesi idi. Bu olmadan BMGK'nin farklı iki kararıyla görev yapan iki ayrı harekâtı birleştirmenin mümkün olmadığını anlattık.

İkinci itirazımız, bu iki harekât birleştiği takdirde NATO kuvvetleri (bu arada bizim askerler) terörle ve uyuşturucuyla mücadeleye de katılmak durumunda kalacaklardı. Bu da NATO'nun siyasi makamlarının almış olduğu kararlara ve Afganistan için bu makamlarca onaylanmış olan harekât planına aykırı olacaktı.

Askerlerimizin Afganistan'da terörle mücadele etmesini kabul etmeye hiç niyetimiz yoktu.

Bu itirazlarımız Askeri Komite'nin bazı üyelerinin şiddetli tepkisiyle karşılandı. Askeri Komite Başkanı olan Alman general, ayrı bir karara gerek olmadığını söyledi. Biz, yeni bir BMGK kararı olmadan iki farklı harekât birleşirse siyasi, hukuki ve operasyonel yönden de birçok sıkıntılar yaşanabileceğini, NATO Adli Müşavirinin mutlaka görüşünün alınmasının gerektiği, bu yönden de konunun siyasi boyutları nedeniyle NATO'nun siyasi makamlarınca görüşülüp karara bağlanması konusunda ısrarcı olduk.

Konu büyükelçilerden oluşan Kuzey Atlantik Konseyi'ne gitti.

Bu arada Ankara'daki ABD Büyükelçiliği'nden birilerinin Dışişleri Bakanlığı'na gittiği ve Askeri Komite'deki bu gelişmeden ve benim tutumumdan duydukları rahatsızlığı ilettikleri yolunda bir haber geldi. Dışişleri de bu durumu Genelkurmay Başkanlığı'na iletmiş.

Kuzey Atlantik Konseyi, bir daha görüşülmek üzere konuyu Askeri Komite'ye geri gönderdi. Müteakiben yapılan Askeri Komite toplantısında, ilk sözü alan Alman askeri temsilcisi, Türkiye'nin itirazında bir hakikat payı olduğunu, bu nedenle kendilerinin de bizim gibi düşündüklerini, bunu çözecek pratik bir yol bulmamız gerektiğini söyledi.

Almanya'yı birkaç ülke daha destekledi, Amerikan teklifi düştü.

Bu sefer ne yapılabileceği konuşuldu.

Biz de, aynı bölgede icra edilen iki ayrı harekâtın koordinesinin bir askeri ihtiyaç olduğunu kabul ettiğimizi, her iki harekâtın ayrı ayrı de-

vam edebileceğini, ancak aradaki koordinasyonun sağlanabilmesi için ABD'li bir general başkanlığında bir irtibat heyeti görevlendirilmesi yolunda hazırlanabilecek bir teklifi destekleyeceğimizi bildirdik.

Teklif herkes tarafından kabul edildi. Sorun bu şekilde aşıldı.

III.3.34. AB-NATO İlişkilerinde Yine Problem

Önemli bir kriz de AB'nin de Afganistan harekâtına katılmak istemesi ile yaşandı. Buna bir itirazımızın olmadığını, ancak iki kuruluş arasındaki bu işbirliğinin kurumsal bir esasa, anlayışa ve anlaşmaya dayanması gerektiğini söyledik ve NATO-AB arasındaki işbirliği esaslarını ortaya koyan "Çerçeve Anlaşması"na uygun olmasını istedik.

Fransa ve Yunanistan derhal itiraz ettiler, çünkü bu anlaşmaya göre Güney Kıbrıs Rum Yönetimi NATO-AB Stratejik İşbirliği'nin hiçbir faaliyetine katılamıyordu. Her iki ülke de bırakın anlaşmanın hükümlerinin uygulanmasını, anlaşmaya referans yapılmasını dahi kabul etmediler. İki ülkenin bu NATO dokümanına atıf yapılmasına itirazları pek çok kere NATO'yu kilitlemiş, ancak suçlu olarak yine Türkiye gösterilmiştir.

Görüşmeler sürerken bazı AB ülkelerinin oldubittiye getirerek personelini AB şapkasıyla Kâbil'e gönderdiğini ve bu personelin NATO birlikleri tarafından iaşe, ibate ve güvenliğinin sağlanmasını talep ettiğini öğrendik. Bunun oradaki birliklerimize ilave ve gereksiz bir sorumluluk yükleyeceği açıktır.

Kâbil Bölge Komutanı olan Tuğgeneralimize talimat vererek, NATO siyasi makamlarının bu konuda bir direktifi olmadan hiçbir AB personeline, hayatlarının tehlikeye düşmesi hariç, herhangi bir destek verilmeyeceğini ISAF komutanına bildirmesini istedik.

Ortaya komik bir durum çıktı. Mesela Almanya'nın aynı yerde görev yapan hem AB hem de NATO askeri vardı ve AB şapkalı Alman askerlerine NATO şapkalı Alman askerleri sahip çıkıyordu.

III.3.35. Uluslararası Ortamda Askeri Harekâtın İncelikleri

Uluslararası ortamda askeri harekât karmaşık bir iştir ve sağlam talimatlara bağlamazsınız, her konuda sorun çıkabilir. Mesela Balkan harekâtında en fazla tartışılan konulardan biri kan vermedir. Bazı ülkeler A, B, C testleri yapılmış kanların kendi personeline verilebileceğini söyler, bir başkası C, D, E testlerinin yapılmış olmasını şart koşar.

ABD Balkanlar'da kendi askerine ilk yardımdan başka müdahale yapılmasını kabul etmez, hasta ve yaralısını doğrudan Frankfurt'taki hastaneye nakleder.

Bütün bu işleri ayrıntılı talimatlara bağlamazsanız, bir ülkenin askeri sizin tedaviniz altında ölürse büyük sorun çıkar.

Bazı ülkelerin harekâta katılan birlikleri veya kendileri küçüktür. Kendi birliğini desteklemek için ayrı bir lojistik sistem kurması pahalı olur, ülkenin imkânı da olmayabilir. Bir başka ülke bu ülkenin ikmalini üstlenir, parası sonra kendisine ödenir.

Veya yakıt ikmalini bir ülke üstlenir, verdiği yakıtın parasını sonra alır.

Bütün bunlar hep konuşulmak ve kâğıda dökülmek zorundadır. Çerçeve Anlaşması'na referans yapılmasını reddetmekle Yunanistan ve Fransa bu tür düzenlemelerin yapılmasına da mâni olmuşlardır.

III.3.36. Afganistan'da Türkiye'ye ve Türklere Karşı Sevgi ve Sempati

Oradaki birliğimiz, Afgan halkının sağlık, tahsil gibi ihtiyaçlarını elindeki imkânların azamisini kullanarak yerine getirmeye çalışmıştır. Afganistan'da iş yapan şirketlerimiz de mahalli halkın ihtiyaçlarının karşılanmasında çok faydalı hizmetlerde bulunmuşlardır.

Bütün ülkeler zırhlı araçların içinde, kapakları kapatarak ve sirenler çalarak büyük bir hızla devriye yaparken, Mehmetçik tüfeğini ters asıp yayan dolaşmakta, yol kenarındaki çocuklarla "çak" yapmakta, onlara şeker vs. dağıtmakta idi. Sonuç: Devriye yapan bütün ülkeler taşlanırken Afganlıların Mehmetçiği bir omuzlarına almadıkları kalıyordu.

Bu sevgiyi ve saygıyı kaybetmemize yol açacak gereksiz uygulamalardan kaçınmamızın en uygun hareket tarzı olduğu fikrini her zaman muhafaza ettim ve bu konulardaki tutumum hep bu yönde oldu.

Türkiye, Afgan Ordusunun ihtiyaçlarının karşılanması için yapılmış bir plan dahilinde önemli çalışmalar yapmış, Harp Okulu, Askeri Lise, Dikimevi vs. gibi tesisleri gerçekleştirmiştir.

İlginçtir, buna bile karşı çıkan ülkeler olmuştur.

Sebep basit.

Afgan ordusu kendi kendini yetiştirecek imkânlara sahip olmasın ve güvenliği için hep dışarıdan gelecek kuvvetlere ihtiyaç duysun, bu suretle de Afganistan'da asker bulundurmak için uygun bir durum yaratılmış olsun.

Bizim komutamızdaki Kâbil Bölge Komutanlığı, bir Land Rover'in arkasına kurulmuş küçük bir vericiyle radyo yayımları yapmış, bu suretle halkın müzik ihtiyaçlarını karşılamış ve mahalli dilde haber yayımları gerçekleştirmiştir.

Aynı konu Balkanlar'da askerimiz bulunan yerler için de geçerlidir. Buradaki tek sıkıntı, özellikle Türkiye'yi daha yakından takip edebilen Balkan ülkelerinin istek parçalarını karşılamak için kurye uçaklarıyla CD, kaset vs. göndermekti. Bu da zevkle yapılan bir görevdi.

TRT'nin de bu bölgelere yayın yapması gündeme gelmiş, ancak TRT oraya yayın yapmak için bizim imkânlarımızdan istifade etme talebinde bulunmuştur. Yani kendisi gidip de orada gerekli tertip ve düzenleri almak yerine bizim oradaki fevkalade mütevazı imkânlarımızı kullanmayı talep etmiştir.

Bu hâlâ büyük bir noksanlıktır. Bütün Ortadoğu, Kuzey Afrika, Balkanlar ve Orta Asya Türkçeye ve Türke hasrettir. Bunlara yönelik, buralarda yaşayan halkların beğeniyle izleyeceği programlar yapmakta büyük yarar vardır. Ama bir zamanki TRT INT yayımları gibi değil.

III.3.37. Obama'dan Esad'a Sopa, Mısır'a Havuç

22 Mayıs 2011

Bir iki gün önce Obama yeni Ortadoğu politikasını açıkladı.

Esad'a gözdağı verdi. Reformların önünde durma, çek git gibisinden.

Mısır'a da mesajı var. Demokratikleşmeyi tamamlayın, bir milyar Dolar borcunuzu sileyim, üzerine bir milyar daha vereyim gibisinden. Mısır zaten yıllardan beri, İsrail'den sonra, en fazla ABD yardımı alan ülke. Camp David'de İsrail'le anlaşma imzalamanın karşılığı. Gerçi bu anlaşma Mısır'a İslam âleminde çok prestij kaybettirdi, ama ne gam, Dolarlar geliyor ya.

Bugün gazetelerde yer alan bir başka habere göre de Müslüman Kardeşler Örgütü Kahire'de yedi katlı bir binada kendi ofislerini açmış. Siyasete atılacaklarmış. Hayırlı olsun.

Türkiye'de BDP, Filistin'de Hamas ve El-Fetih, Lübnan'da Hizbullah'tan sonra Ortadoğu siyasetinde yeni bir aktör. Irak'takileri saymadım elbette ki. Bölgemizde moda bu...

Obama'nın Mısır ziyaretini bir Amerikalı dostumla tartışırken, "seçilmiş her yönetimle çalışırız" sözlerini hatırlattım ve "O zaman Hamas'a neden karşı çıkıyorsunuz?" diye sordum.

Cevap yok.

"Lübnan'dan bir parlamento heyeti ABD'yi ziyaret etmek istese, içinde Hizbullahçı milletvekilleri ve hatta bakanlar olsa, bu heyeti kabul edecek misiniz" diye yeni bir deneme yaptım.

"Onu o zaman düşünürüz" diye savuşturdu.

III.3.38. Esad "Askeri İlişkileri Geliştirme"yi ve "Teröre Karşı Ortak Tedbirler Alma"yı Önerdi

19 Haziran 2011

ABD'nin Irak'taki komutanı General Petraeus'la yaptığımız görüşmelerde, belli bir yaşın altındakilerden vize istenmediğinden, Avrupa'dan gelen teröristlerin Şam Havaalanı üzerinden serbestçe ülkeye geldiklerini ve oradan da Irak'a geçtiklerini anlattı.

Başka bir vesileyle Genelkurmay Karargâhı'nda bulunan Suriyeli yetkililere, yaptıkları nezaket ziyareti esnasında bu sözleri ilettim. Suriye-Irak hududunda her kilometrede bir karakol kurduklarını, aralarındaki boşlukları devriyelerle kapatmaya çalıştıklarını, ancak sınırın Irak tarafında hiçbir tedbir alınmadığını, geçişleri tamamen önlemenin mümkün olmadığını anlattılar. Bu durumu Şam'daki bütün yabancı büyükelçilerin bildiğini, çünkü tur düzenleyip hepsini sınırda alınmış olan tedbirler hakkında bilgilendirdiklerini ilave ettiler.

Suriyeli yetkililer ayrıca, Amerikalılar Şam üzerinden Irak'a girdiklerini iddia ettikleri teröristlerin bir listesini kendilerine verirse, bu listedeki isimleri araştırıp sonuçlarını Amerikalılara ulaştırılmak üzere bize vereceklerini söylediler.

Bu talebi ABD ilgililerine ilettim. Bir ses çıkmadı.

ABD'nin bu davranışını bir yerde normal karşılamak gerekir, çünkü istihbaratçılar ellerindeki bir şeyi, istihbarat elde etme imkân ve kabiliyetlerini açık edeceğinden başkalarıyla paylaşmak istemezler.

2007 yılı Ekim ayında Suriye Devlet Başkanı Esad Türkiye'ye geldi. Çeşitli temasları arasında Genelkurmay Başkanı'yla da görüşmek istedi. Genelkurmay Başkanı yurtdışında olduğundan görüşmeyi benim yapmam emredildi. Muhafız Alayı içindeki Camlı Köşk'te görüştük. Özetle, Türkiye ile askeri ilişkileri geliştirmek istediklerini, bu konuda neler yapılabileceğinin görüşülmesinde yarar olduğunu ifade ile; ortak eğitim ve tatbikat yapılması, müşterek hududun her iki tarafın askerlerince beraber kontrol edilmesi, teröre karşı ortak tedbirler alınarak ortak çaba harcanması gibi konuları önerdi. Daha sonraları bazı temaslar

ile tatbikatlara ve yarışmalara davetler benzeri birtakım faaliyetler hayata geçirildi. Ama fazla ileri gitmedi.

III.3.39. Ortadoğu Barışı Konusunda Suriye'nin Önemi ve İsrail'in Baltalamaları

Aslında Ortadoğu barışı için Suriye önemli bir ülkedir. Ortadoğu Barış Planı esas olarak Oslo Planıdır ve İsrail'in Mısır, Ürdün, Filistin, Lübnan ve Suriye ile barış yapmasını kapsayan bir süreçtir. Mısır ve Ürdün, İsrail ile Camp David'de anlaşma imzalamışlardır. Filistin, Hamas ve Filistin Kurtuluş Örgütü olarak ikiye bölünmüş ve birbirlerine düşürülerek büyük ölçüde zayıflatılmıştır. Geriye en önemli ülke Suriye kalmıştır. Suriye de bu barış sürecine dahil olsa, muhtemelen Lübnan da aynı yolu takip edecek ve Ortadoğu'da barış sağlanacaktır.

Ancak barış İsrail için kabul edilebilecek bir şey değildir. Barış demek İsrail'in bulunduğu sınırlar içinde kalması, büyük İsrail ülküsüne ulaşmak için sınırlarını genişletme şansını kaybetmesi demektir. Bu nedenledir ki, Türkiye'nin arabuluculuğunda Suriye-İsrail görüşmeleri devam ederken, İsrail Gazze'ye saldırmış ve bin küsur kişiyi öldürerek barış görüşmelerinin sona ermesine sebep olmuştur.

III.3.40. ABD'nin "Yapıcı İstikrarsızlık" Ezberi

ABD'nin ezberini bozmak, söylemini değiştirtmek zordur. Hizbullah ve İran ile ilişkilerinden dolayı Suriye'ye kızgındırlar. Kendilerine Beşar Esad'a bir şans tanımalarını, babası zamanının kemikleşmiş Baas sisteminin kalıntılarını temizlemesinin zaman alacağını anlattık. Batı yanlısı bir Suriye'nin İran ile bağlarının kopacağını, böyle bir durumda Hizbullah'ın artık Suriye'de barınamayacağını, bu ülkedeki Rus etkisinin azalacağını vb. anlattık. Dinletemedik.

Bugün bulunduğumuz noktaya geldik.

Esad gitse ne olacak?

Kaddafi, Mübarek gidince ne oldu ise o olacak.

"Yapıcı istikrarsızlık"!!!!!

III.3.41. Türk Deniz Kuvvetlerinin Caydırıcılık Etkinliğinin Önemi

Kıbrıs'la ilgili bir diğer çekişmeli konu da bugün de güncel olan "Münhasır Ekonomik Saha"dır. Doğalgaz yataklarının bulunduğu iddia edilen çeşitli alanlarda arama yapmak için Rumlar Mısır, Lübnan, Suriye gibi ülkelerle anlaşma imzaladılar. Bunları önlemek için bu ülke-

lerle yapılan siyasi görüşmelerden bir sonuç alınamadı. Dışişleri Bakanlığı Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı'na Akdeniz'de ve özellikle de çekişmeli bölgelerde araştırma yapması için uzun süre müsaade vermemişti. Rumlar bir Norveç gemisiyle bölgede araştırma yapacaklarını açıkladılar.

Birkaç gün içinde Deniz ve Hava Kuvvetlerimiz Kıbrıs'ın güneyinde atışlı bir tatbikata başladılar. Rumlardan hiç ses çıkmadı. Hatta Rum yönetiminin bir yetkilisine bir basın mensubu tarafından sorulan "Türkler karasularımızın bu kadar yakınında atışlı tatbikat yapıyor, neden ses çıkarmıyoruz?" şeklindeki soruya verilen "Uluslararası sularda istediklerini yaparlar" mealindeki cevap, Rumların uluslararası kamuoyuna, bölgede diğer devletlerin girmekte çekimser davranmasına yol açabilecek bir kriz ve gerginlik varmış imajı vermemek için azami çaba sarf ettiğini göstermekteydi.

Kısa bir süre sonra bir başka ülke gemisi İtalya'dan Mısır'a telefon kablosu döşeyeceğini, herhangi bir sismik araştırma vs. yapmayacağını bildirerek, siyasi makamlarımızdan bölgeden geçme müsaadesi istedi. Dışişleri Bakanlığı müsaadeyi verdi. Rotası ihtilaflı bölgeden de geçeceği için bir firkateyne uzaktan izlemesi talimatını verdik. Geminin ait olduğu ülke makamları bir süre sonra Dışişleri Bakanlığı'na müsaade aldıkları halde neden izlendiklerini sordular. Kendilerine uygun bir cevap verildi. Gemi "kablo döşemekten" vazgeçerek bölgeye girmedi.

Türkiye'nin uluslararası sulardaki deniz alaka ve menfaatlerini koruyacak bir deniz gücüne ve bunu destekleyecek bir hava gücüne sahip olmasından her zaman gurur duydum, kahraman Silahlı Kuvvetlere hayranlığım ve bağlılığım daha da arttı.

Eylül 2011 tarihi itibariyle aynı sorunu tekrar yaşadığımızı görüyoruz. Rumlar bu sefer daha gözü kara. İsraillilerle birlikte aramaya başladılar.

Denizlerimizle ilgili konularda Karadeniz'in uluslararası, Ege'nin ise Türk-Yunan sorunları bakımından ayrı ayrı önemi vardır.

III.3.42. Karadeniz'de Montrö Temelinde Koruduğumuz Dengenin Barışa Hizmeti

Karadeniz'de Varşova Paktı dağılmadan önce denizaltı harekâtı yapabilecek ve istediği miktarda gemiyi Karadeniz'e çıkartabilecek tek NATO ülkesi, Montrö Sözleşmesi'ne göre Türkiye idi. Bu, ülkemize bir avantaj sağladığı gibi ilave sorumluluklar da yüklemekteydi. Bu so-

rumluluk Bulgaristan ile Romanya'nın NATO'ya üye olmasıyla değişik bir boyut kazandı. Bir yandan hâlâ Rus korkusunu üzerinden atamamış ve "Ruslar bir gün bize bunların hesabını sorar" paranoyasının dışına çıkamamış bu iki ülkenin NATO'nun Karadeniz'de daha sık ve etkin bulunması yolundaki çabaları, diğer yandan Rusların bundan duyduğu rahatsızlık neticesi hırçınlaşmalarını önlemek yolundaki girişimlerimiz, bütün bunları yaparken de Montrö Sözleşmesi'nin delinmesine mâni olmak için, kara, deniz, hava demeden TSK'nin sarf ettiği ortak çaba ve ortaya koyduğu kararlı tutum, Karadeniz'de istikrarın bozulmamasını sağlamış ve sahildar ülkeler de bu durumu kabul etmiştir. Aslında Montö Sözleşmesi belirli bir tip, tonaj ve süreyi aşmamak kaydıyla Karadeniz'e sahildar olmayan ülkelerin harp gemilerinin de her türlü askeri faaliyette bulunmalarına cevaz vermekteydi.

Karadeniz Rusya'nın yumuşak karnıdır. Anavatan Rusya buradan doğrudan tehdide maruzdur. Bu nedenle Rusların damarına basmak istiyorsanız, Karadeniz ve Boğazların statüsünü aşındıracak girişimlerde bulunursunuz.

Türkiye bu konuda son derece duyarlı hareket etmiş, gerek askeri gerekse sivil makamlar Karadeniz'deki hassas dengenin korunması için, daha Soğuk Savaş döneminde, azami çaba harcamıştır.

NATO'nun Akdeniz'deki o zamanın Deniz Karargâhı'nın başı (COMNAVSOUTH) İtalyan Koramiral, NATO Başkomutanı'na mektup yazarak Türklerin Karadeniz'de Ruslarla birtakım ortak faaliyetler yürüttüğünü ifade ile, "Karadeniz'den sorumlu NATO komutanı olarak" bu konudan duyduğu endişeleri bildiriyordu.

NATO Başkomutanı da cevaben, Türkiye'nin ittifakın güvenilir ve saygıdeğer bir üyesi olduğunu, NATO menfaatleri aleyhine herhangi bir şey yapacağı yolunda endişe duymanın yersiz olduğunu yazıyordu.

III.3.43. Batı'nın "Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR)" Rahatsızlığı

Soğuk Savaş sonrası, 1997-1998 dönemlerinde Ukrayna'yla yürütülen denizlerde Güvenlik ve Güven Artırıcı Önlemler (GGAÖ) ile Karadeniz donanmalarından oluşacak bir Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR) kurma yolundaki girişimlerimizin başta ABD olmak üzere bazı ülkelerde hoşnutsuzluk yarattığını yukarıda yazmıştık.

11 Eylül saldırılarından sonra Akdeniz'de başlatılan NATO'nun "Active Endeavour (AE)" harekâtını Karadeniz'e taşımak için Roman-

ya, Bulgaristan ve Mons'taki Başkomutanlık karargâhı (SHAPE) yeni bir atak başlattılar. AE Harekâtı, ülkeler gemi ve diğer vasıtaları vermediği için Akdeniz'de zar zor yürütülürken, bunu Karadeniz'e taşımanın bir anlamı olmadığı, Karadeniz'de Türk Donanmasının icra etmekte olduğu Karadeniz Uyum Harekâtında elde edilen her türlü bilginin NATO ile paylaşıldığını, AE Harekâtı esas olarak teröre karşı icra edilmekte olduğu cihetle, Karadeniz'de herhangi bir terör faaliyetiyle ilgili bir NATO tehdit değerlendirmesi bulunmadığı için, AE harekâtının Akdeniz dışına taşınmasının gereksiz olduğunu ileri sürerek bu tekliflere de karşı çıktık.

III.3.44. Romanya ve Bulgaristan'ın 70 Yıl Gecikmeli "Amerikan Rüyası"

Romen ve Bulgar meslektaşlarımla uzun görüşmeler yaptım. Karadeniz'in önemini, hassasiyetlerini ve güvenlik bakımından özelliğini anlattım. Karadeniz'in güvenliğinin mutlaka sahildar ülkelerce sağlanması gerektiğini, dışarıdan geleceklerin, kendi menfaatlerini koruma çabalarını da beraberlerinde getireceklerini söyledim. Her iki ülke temsilcisi de NATO'ya girmenin kendileri için çok önemli olduğunu, şimdi kendi halklarına NATO'nun güvenlik güvencelerini göstermeleri gerektiğini, ülkelerinin Rus tehdidinin bittiğinden emin olmaları için ABD ve NATO'nun Karadeniz'e kısıtlama olmaksızın girmesinin mümkün olması gerektiğini ifade ettiler. Montrö kapsamında her şeyin mümkün olduğunu, bütün yapılacak işin gemi tonajları ve miktarlarını düzenlemek olduğunu anlatmaya çalıştım. Bana ABD'nin ülkelerinde üs kuracağını, bunun ekonomilerine bir canlılık getirerek yeni iş imkânları yaratacağını, Amerikalıların Karadeniz'i serbestçe kullanma imkânı kısıtlanırsa üs kurmaktan vazgeçebilecekleri yolundaki endişelerini ilettiler. Kendilerine ABD yardımı ve üs kurulmasından çok fazla beklenti içinde olmamalarını, Amerikalıların, kanunları gereği ekmek ve içme sularını bile kendi ülkelerinden getireceklerini söyledim. Ancak "Amerikan rüyalarından" vazgeçirmek mümkün olmadı.

Daha sonraları Amerikalılar Karadeniz'de kurdukları üsler nedeniyle Montrö Sözleşmesi'nin gevşetilmesi gerekebileceğini açıkça telaffuz etmeye başladılar.

III.3.45. ABD'nin Rus-Gürcü Harbinde Montrö'yü Delme Girişimi

Rus-Gürcü harbi (Ağustos 2008) sırasında ABD, Karadeniz'e bir hastane gemisi sokarak Gürcü hasta ve yaralıları tahliye etmek istediğini bildirdi ve Montrö Sözleşmesi'nin insani yardım nedenleriyle yapılacak gemi geçişlerine, ton ve tip kısıtlaması olmaksızın, cevaz verdiğini ileri sürdü. Hastane gemisi neredeyse tek başına tonaj limitini aşacak durumdaydı. Aynı zaman periyodunda Karadeniz'de bulunan diğer ABD savaş gemileri de dikkate alındığında tonaj limitlerinin çok üzerine çıkılacaktı. Bu şekilde Montrö gerçekten delinmiş olacaktı.

Gece Deniz Kuvvetleri Komutanı'nı aradım. Bir hastane gemisi oluşturma imkânımızı sordum. İçinde revir, doktor, yeterli miktarda yatak vs. bulunan bir okul gemisinin mevcut olduğunu ve bazı ilave düzenlemelerle iki gün içinde göreve hazır hale gelebileceğini, bir diğerinin hazırlanmasının biraz daha zaman alabileceğini söyledi. Durumu ilgili makamlara bildirdik. Amerikalılara da yaralıları kendi gemilerimizle ABD hastane gemisine taşıyabileceğimizi, bu nedenle Boğazlar'a girmelerine gerek kalmadığını, çok acil durumda hasta ve yaralı varsa bunları hava veya karayoluyla Türkiye'ye tahliye edebileceğimizi, ancak bu yönde Gürcü makamlarından bir talep gelmediğini bildirdik. Konu kapandı.

III.3.46. Delinmeye Çalışılan Bir Başka Yer: Ermenistan Sınırı

Öyle veya böyle, bir şekilde bu delme çabaları burada da bitmez. Yine bu dönemde milli makamlarımız Gürcü-Rus harbi nedeniyle sınırın Ermenistan tarafında çok sayıda insan biriktiğini, Ermenistan ile olan Alican Sınır Kapısı'nı açarak bunların Türkiye üzerinden tahliyesinin mümkün olup olmadığını sordular. Bu bilgiden şahısların sınır kapısına yığılmış oldukları sonucunu çıkartarak, kaç kişi olduklarını sorduk. Bu kişilerin Erivan'da beklediklerini ve sınır kapısında herhangi bir yığılma olmadığını öğrendik. Uçak seferleri de yapılabildiğinden, sınır kapısının açılmasını gerektiren acil bir durum olmadığını düşündüğümüzü bildirdik. Bu mesele de bitti.

Ermenistan'la sınır kapılarının açılmasını AB ve ABD her fırsatta dile getirir. Ancak Azerbaycan'a karşı olan sorumluluklarımız bu konuda özenli davranmamızı, Azerilerin hassasiyetlerini dikkate almamızı gerektirmektedir.

ABD 1990'lı yıllarda bir teklif yaptı: Avrupa Güvenlik ve İşbirliği (AGİT) teşkilatı vasıtasıyla, Kars Doğu Kapı'dan geçen tren yolunu kullanarak ve Ermenistan hudutları dahilinde hiç durmadan, yerlerinden edilmiş Azeri göçmenlere yardım malzemesi götürmek. Bu, Kars için çok önemliydi, çünkü yardım malzemesi hava yoluyla Kars'a gelecek, orada depolanacak, bazıları mahallinden temin edilecek vs. Teklifin ilgili makamlarımızca iletildiği Azeriler öneriyi kabul etmedi.

Azerbaycan ile Nahcivan arasındaki irtibatın, pek çok zorluklarla karşılaşılan İran güzergâhı yerine Ermenistan-İran hududu üzerindeki Megri (veya Mehri) üzerinden ve mevcut demiryolu da kullanılarak yapılması, bu durumda Ermenistan ile İran'ın irtibatının ise açılacak bir tünelle sağlanması yolundaki bir teklif de Azeri kardeşlerimizce pek muteber sayılmadı.

Bu arada ilginç bir gelişme de Gürcistan, Ermenistan ve Azerbaycan'ın birbirlerine "Ticarette En Fazla İmtiyazlı Ülke (Most Favourable Trade Partner)" statüsü vermeleriydi. Buna göre ihtiyaçlarını birbirlerinden, diğer ülkelerle yaptıkları ticaretle kıyaslandığında daha uygun şartlarda tedarik edeceklerdi. Azerbaycan ile ilişkilerimiz belli, Gürcistan'a da yine o dönemde ABD ile beraber "Kafkas Çalışma Grubu" üzerinden dünyanın hibe yardımını yapmaktaydık. Buna rağmen Ermenilerle böyle bir anlaşma içine girmeleri, konuya bizim kadar hassasiyet göstermediklerini ortaya koymaktaydı. Allahtan bir müddet sonra AB "rekabet kurallarına aykırı" gerekçesiyle bu anlaşmaya mâni oldu.

III.3.47. Onuncu Yıldönümünde "9/11"in Mesajlarını Doğru Algılama

13 Eylül 2011

Önceki gün 11 Eylül saldırılarının 10. yıldönümüydü. Amerika'da ve başka yerlerde törenler yapıldı.

11 Eylül'ü terör için bir milat olarak kabul edenlere hep karşı çıktım. Terör, o güne kadar bütün olup bitenlere kayıtsız kalan, *"Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın"* diyenlere dünyada hiçbir yerin terörden masun kalamayacağını gösterdi.

11 Eylül'de birçok mesaj var. Ulaşılamaz denen süper güç ABD'ye ulaşıldı. Bu gücün ekonomik merkezine (İkiz Kuleler), askeri merkezine (Pentagon) ve neredeyse siyasi merkezine (Beyaz Saray) ulaşıldı. ABD'den daha güçlüyüz mesajı. Bunun ötesinde ne konuşursanız konuşun bir anlamı yok.

Bu olay İslami terör veya radikal İslam gibi terimlerin daha sık telaffuz edilmesine, hatta İstanbul, Madrid ve Londra bombalamalarından sonra sık sık tekrarlanmasına sebep oldu. Aslında bu eylemleri İslam adına yaptıklarını savunanlar en büyük zararı yine İslam'a verdiler. Bunun arkasındaki önemli sebeplerden biri bu işi yapanların İslam hakkında yeterli bilgiye sahip olmamalarıdır.

Dinimiz intiharı yasaklar, hatta intihar edenin cenaze namazı kılınmaz diye öğrettiler bize. Bu nedenle intihar eylemcisi de yasaktır. Rehine almayacaksın, aldıklarına zarar vermeyeceksin der. İkiz kulelere çarpan uçaklardakileri öldürmek dinimizin emirlerine karşı gelmektir.

Irak'ta çoluk çocuğunun nafakası için çalışmaktan başka bir suçu olmayan Türk kamyon şoförlerinin boğazını keserken istediğin kadar "Allahüekber" de, yaptığın Allah katında makbul değildir. Hazreti Ebubekir'in emrettiği 10 adet savaşta davranış kuralı arasında kadın, çocuk, ihtiyar ve suçsuzların öldürülmemesi ile başka dinden olanların binalarına dokunulmaması ve içindekilere zarar verilmemesi de yer almaktadır. Hal böyleyken İstanbul'daki sinagog ve İngiliz Başkonsolosluğu saldırılarını dinimizin neresine sığdıracaksınız.

III.3.48. Yahudi Altınlarının Hesabı Peşindeki Lobi

16 Ocak 2012

Daldan dala atlıyoruz, ama konuları aklıma geldikçe yazınca böyle oluyor.

Bir ara moda olmuştu. Türkiye'ye gelen her yabancı heyet, normal yollardan başvurularını yapıyor ve programlarına mutlaka Genelkurmay Başkanlığı'nda bir brifing dahil ediliyordu. Bunlar arasında askerler olduğu kadar, gazeteciler, lobiler, düşünce kuruluşları gibi sivil gruplar da yer alıyordu. 1997-2000 yılları arasında Genelkurmay Strateji Daire Başkanlığım esnasında bu tür brifinglerin birçoğuna katıldım. Gelen heyetler içinde B'nai B'rith isimli bir Yahudi lobisini özellikle ilginç buldum. Bu kuruluş, II. Dünya Savaşı esnasında Almanların İsviçre bankalarında el koyduğu altınların peşine düşmüştü. Başlarındaki yaşlıca şahıs, o tarih itibariyle 153 senelik bir kuruluş olduklarını, yirmiden fazla ülkede temsilciliklerinin bulunduğunu söylemişti.

Altınların Türkiye'yle ne ilgisi var diye sorduğumda ise, savaş çıkmadan önce İngiltere'ye iki adet gemi siparişi vermiş olduğumuzu ve bunların parasının İsviçre bankalarındaki Yahudi altınlarıyla ödenme ihtimali bulunduğunu söylemişti.

Bunu neden anlatıyorum?

Onlar kendilerine ait bir şeyin bıkmadan üşenmeden peşine düşerken, bizlerin Ortadoğu'nun, hatta Balkanlar'ın her tarafına dağılmış Osmanlı mal ve mülkünü nasıl kaderlerine terk ettiğimizi hatırlatmak için. Daha da vahimi, dışarıda bize ait olanlarla ilgilenmeyip, içeride bize ait olmayanları canlandırmak ve yaşatmak için çaba sarf etmemizdeki çarpıklığı anlatmak için.

Söz lobilerden açılmışken bir olayı nakletmek istiyorum. Rahmetli Ecevit'le ABD'ye gitmiştik. Program gereği Yahudi lobileriyle de bir toplantı yapıldı ve Ecevit orada bir konuşma yaptı. Konuşmasında çeşitli konular arasında daha önce bahsettiğim FMS kredilerine de değindi. Yanımda oturan lobiye mensup birisi bana konuyu pek anlamadığını söyleyerek benim bilip bilmediğimi sordu. Biliyorum dedim. O zaman, *"Bunu yarın saat 10.00 ile 10.30 arası X senatörü Y'e anlat lütfen. O seni arar"* dedi. Senatör o saatte meşgul müdür, başka bir işi var mıdır? Bunların hiç önemi yok. Şartları lobici tayin ediyor.

Yahudi lobilerinin gücü malum. Bir şey söylemeye gerek yok. Bir rivayete göre de, Başkan Clinton silahlanma için para ayırmayı reddedince, Yahudi silah lobileri bir Yahudi olan Monica Lewinsky'yi devreye sokup Clinton'un işini bir seks skandalıyla bitirmişlerdir.

12 Eylül'ü yargılama girişimi meyanında Kenan Evren ve Tahsin Şahinkaya Paşalar hakkında iddianame hazırlandı. Ancak yardımla yürüyebilen ve iki büklüm durumdaki her iki komutana yurtdışına çıkış yasağı kondu. TV'ler yine bunu bir demokrasi zaferi olarak alkışlayanlarla doldu.

Darbeyi kimse sevmez ve istemez. Ben TSK'nin kendi menfaat veya mevki ve makam hırsı için darbe yaptığına inanmıyorum. Darbe bir sonuçtur, sebep nedir? Bunu pek arayan soran yok.

III.4. Türkiye-ABD İlişkilerinde Kırılma Noktaları

III.4.1. 1979 Yılında Önemli Şeyler Oldu

III.4.1.1. SSCB Afganistan'ı İşgali ve İran'da İslam Devrimi

Nisan 1978'de Afganistan'da SB yanlısı darbe gerçekleşti.[67]

67 Darbeyi, Aralık 1979'da SB'nin Afganistan'ı işgali izledi.

Ardından İran'da İslam Devrimi yapıldı (Şubat 1979). Şah ülkeyi terk etti, Humeyni sürgünden İran'a döndü, Tahran'daki ABD Büyükelçiliği işgal edildi. Hazar ve Ortadoğu petrollerinin güvenliği tehlikeye girdi.

Batı'da büyük telaş başladı. ABD'nin büyükelçilik binasında rehin tutulan Amerikalıları kurtarmak için başlattığı operasyon tam bir başarısızlıkla sonuçlandı. Bir sürü Amerikalı asker öldü.

1979 yılında bizim için önemli bir başka olay da PKK'nın ilk eylemini Urfa'da gerçekleştirmesi, bu suretle sesini ilk defa duyurmasıdır.

Bu üç olayın birbirleriyle bağlantılarını mutlaka incelemek gerekir.

III.4.1.2. Helsinki Anlaşması ve ABD'de Oluşan Türkiye'nin Güneyindeki SB Tehdidi Endişesi

Birkaç yıl daha geriye gidelim.

1975 yılında Rusların bastırmasıyla Avrupa'da güvenlik ve güven artırıcı tedbirleri içeren, bu suretle de karşılıklı güveni artırmayı amaçlayan Helsinki Nihai Senedi imzalandı.[68] Bu anlaşmayla Avrupa ülkelerinin sınırları tescil edilmiş ve bu sınırların dokunulmazlığı ve en önemlisi de Avrupa ülkeleri arasında karşılıklı güven ve istikrarı sağlayacak bazı tedbirler yürürlüğe sokulmuştur. Güvenlik ve Güven Artırıcı Önlemler (GGAÖ) olarak isimlendirilen bu tedbirlerin amacı isminden de anlaşılacağı gibi, bir yumuşama dönemi başlatmak, huzur ve istikrar ortamı yaratmaktı. Buna göre Avrupa ülkeleri sınırlardan 200 km'yi kapsayan bir bölge içerisinde birbirlerine doğru olan birlik intikallerini, birliklerin garnizonlardan çıkışlarını ve garnizon dışı faaliyetlerini bildireceklerdi. Daha sonra ülkelerin ellerindeki tank, top, helikopter vs. miktarlarına sınırlandırmalar getirildi. Türkiye'nin Avrupa ülkesi olmayan İran, Irak ve Suriye ile de sınırları olduğu için bu ülkelerden 200 km mesafeyi kapsayan bir alan bildirim dışı bırakıldı. *(Harita için bkz. s.317.)*

Yani Türkiye; İran, Irak ve Suriye ile komşu olan bu geniş bölgeye istediği miktarda birlik ve silah konuşlandırabilecekti. Veya tavan miktarlarını aşan silahlarını kullanım dışı bırakacaktı.

SSCB'nin İran'la beraber Körfez bölgesine müdahale etme ihtimaline karşı çaresiz kalan Batı ve ABD için bu durum yeni bir fırsat yarat-

68 Türkiye bu belgeyi imzalarken şerh koymuş ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimini tanımadığını ve bu yönetimin Kıbrıs'ın tamamını temsil etmediğini kayda geçirmiştir.

tı. Bu bölgede hatırı sayılır bir askeri güç toplanabilirse, Basra Körfezi bölgesine müdahale edebilecek Sovyet birliklerinin "yanını" tehdit edecekti. Tamamen TSK'den oluşuyor olsa da bu güç bir NATO kuvveti olacağından, sağlayacağı caydırıcılık nedeniyle Sovyetler muhtemelen bu kuvvete "bulaşmaktan" kaçınacaklardı. Bu suretle Türkiye, ABD Körfez bölgesinde gerekli tedbirleri alıncaya kadar gerekli olan zamanı kazanacaktı.

Ancak bu bildirim dışı bölgeye çok sayıda Türk birliğinin gelmesini sağlamak için bölgede yeni bir tehdit yaratmak gerekiyordu. Bunun için ise, Bekaa Vadisi'ndeki PKK devreye sokuldu.

III.4.1.3. PKK'nın Bekaa'ya Yerleştirilmesi

Bugün canımız ciğerimiz diye bağrımıza bastığımız Filistinliler Abdullah Öcalan'ı ve ekibini Bekaa vadisinde alıp eğitmiştir.[69]

Konuyu biraz açalım:

Prof. Dr. Ümit Özdağ, *Türk Ordusu PKK'yı Nasıl Yendi? Türkiye PKK'ya Nasıl Teslim Oluyor?* adlı kitabının 40. sayfasında şu bilgileri veriyor:

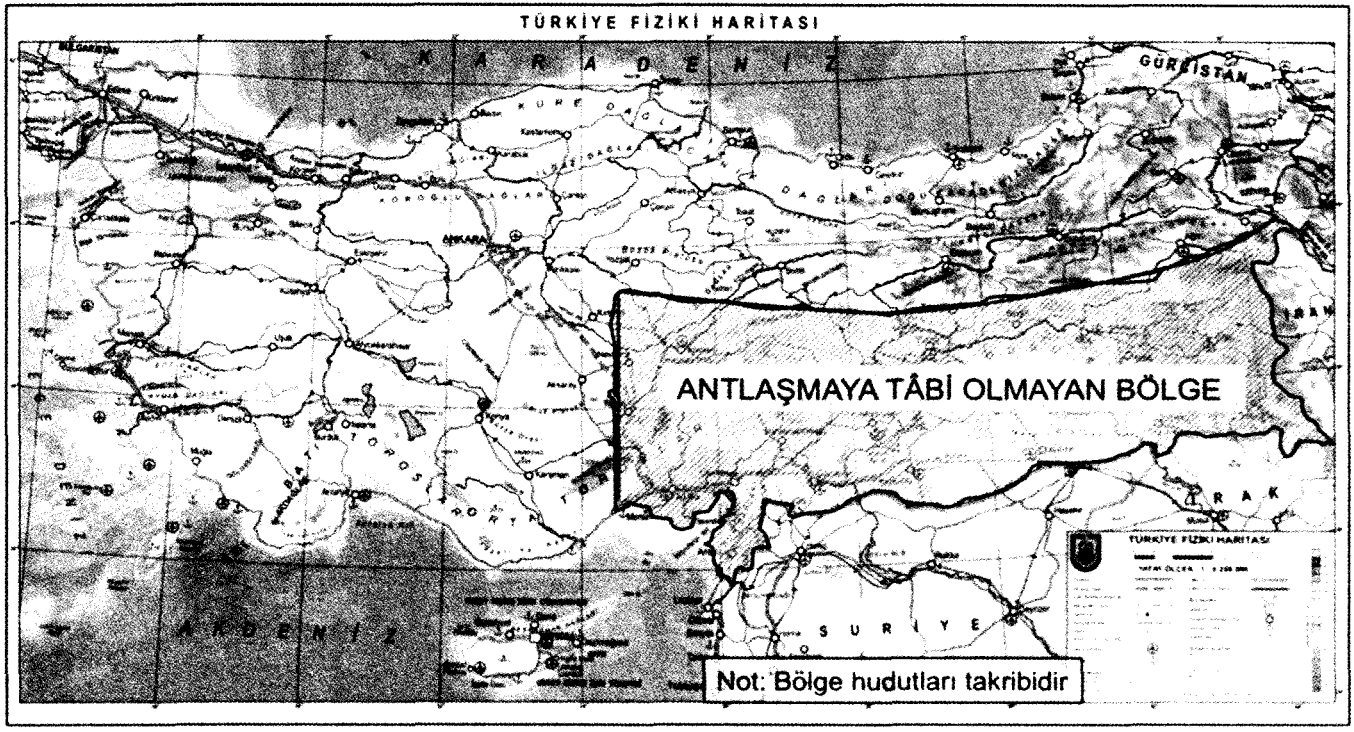
"Öcalan, Eylül 1979'da Suriye'de bulunmakta olan KGB görevlisi Yevgeni Primakov'un yardımıyla 250 kadar örgüt mensubunu gerilla savaşı konusunda eğitilmesi için Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) kamplarına götürdü. O dönemde PKK militanları George Habbaş grubundan ayrılmış bir fraksiyon olan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'nin genel kumandanı Ahmet Cibril tarafından eğitilirken, örgüt uzun süreli halk savaşı stratejisini benimsemeye başlamıştır. Örgüt daha sonra, Barzani ve Talabani'nin MOSSAD'a göbekten bağımlılığı sayesinde CIA kontrolüne geçmiştir."[70]

Çok ilginç bir iddia da, 1982'de Abdullah Öcalan'ın BEKAA'da, MOSSAD tarafından yakalanıp İSRAİL'de sorgulandıktan sonra tekrar geri getirilmesidir.

PKK'yı bir taşeron örgüt gibi kullanma daha sonraları Kürtleri kapsayacak hale gelmiş ve Çekiç Güç ile Kuzey Irak'taki Kürt devletinin temelleri atılmıştır.

69 Ankara'daki Müslüman Mısır Büyükelçiliğini basıp kapıdaki Müslüman Türk polisini öldüren, içerideki Müslüman Mısırlıları rehin alanlar, Yeşilköy Havaalanında İsrail uçağına baskın düzenleyenler hep Filistinli kardeşlerimizdir. Ama uluslararası ilişkiler ve diplomasi duygulara göre değil menfaatlere göre yürütülmektedir.

70 Prof. Dr. Ümit Özdağ, *Türk Ordusu PKK'yı Nasıl Yendi? Türkiye PKK'ya Nasıl Teslim Oluyor?*, Kripto Basın Yayın, 2. Basım, 2010, Ankara.

Helsinki Anlaşması'na tabi olmayan bölge.

Hep geri geri gidiyoruz, ama bir kez daha gidelim.

1981 veya 1982 yılında ABD Savunma Bakan Yardımcılarından biri NATO'da herkesi şok eden bir brifing verdi. Buna göre, ABD Batı'nın çıkarlarını korumak için gerektiğinde Ortadoğu'ya müdahale edecek ve bu amaçla NATO'ya tahsisli ve Avrupa'nın savunmasında kullanılacak 7 1/2 tümen kara birliğini ve bu birliği destekleyecek olan hava ve deniz birliklerini NATO emrinden alabilecekti. Bu birlikler NATO ülkelerinin yerine koymaları mümkün olmayan imkân ve kabiliyetlere sahipti.[71] ABD Körfez bölgesi ve Ortadoğu için düğmeye basmıştı.

NATO'nun Avrupalı üyeleri, büyük bir telaş içinde, bu ihtimalin gerçekleşmesi halinde bunun NATO'nun Varşova Paktı'na karşı savunmasını nasıl etkileyeceğine dair bir çalışma ("İmpact Study")[72] başlattılar.

Genç bir kurmay binbaşı olarak katıldığım bu çalışmada merkezden verilen talimat gereği, Türkiye'yi Ortadoğu'daki gelişmelere karıştırmayacak bir tutum izleyecektik. Öyle ki, ABD'nin çıkabilecek muhtemel bir çatışmada yaralanacak askerlerini Türkiye üzerinden tahliye etmesini bile kabul etmedik.

Bu arada, konuyu inceleyebilmemiz ve planlama yapabilmemiz için ABD'nin askerlerini, tümünü birden mi, yoksa parça parça mı çekeceğini sorduk. Baştan gizli diye cevap vermediler. Israrlı taleplerimiz sonunda ABD, birliklerin tamamını birden değil, parça parça çekeceğini ve Ortadoğu yığınaklanmasının da parça parça ("Building Block") olacağını açıkladı. Hangi birliğin ne zaman gideceği belirtilmemesine rağmen, verdikleri bilgilerden bölgeye yapılacak yığınağın aylar süreceği anlaşılıyordu.

Tabii ki o zamanlar 10 yıl sonra yapılacak Irak harekâtı ve bu harekâtın yığınaklanma planı ile karşı karşıya olduğumuzu anlayabilmemiz mümkün değildi.

ABD'lilerin daha sonra yığınak yeriyle ilgili çalışmalar yaptıklarını öğrendik. Üç aday vardı. Türkiye, Yunanistan ve Mısır. İlk ikisinin isteksizliği[73] ve daha başka nedenlerle Mısır seçildi. Mısır, ABD ile "Parlak Yıldız" tatbikatları yapmaya, SSCB yapımı eski silahlarını

71 Mesela, 101'nci Hava Hücum Tugayı, Tanksavar Silahlı Helikopter Tugayı, 82. Hava İndirme Tümeni gibi.

72 "Etki Çalışması".

73 1 Mart tezkeresini incelerken, eskiden beri süregelen Ortadoğu'nun dışında kalarak bölgenin sorunlarından uzak durma şeklindeki politikalarımızı da dikkate almak lazım.

ABD silahlarıyla değiştirmeye başladı. Mısır'a her yıl iki milyar Dolar civarında ABD yardımı geldi, biriken bazı borçları silindi.[74]

Bugün geldiğimiz noktada ise, Mısır Ortadoğu'nun yeniden yapılandırılmasında Mübarek'siz bir dünyaya hazırlanmaktadır.

III.4.2. "1 Mart Tezkeresi" ve "TSK'nin Liderliği" Konusu

24 Mayıs 2011

Sağ elimi kullanmakta iyice zorlanmaya başladım. Bu elle bir şey tutamıyorum. Nöropati-Karpel Tünel bileşimi bir şey. 4-5 ilaç verdiler, pek bir faydası olmadı. Ayaklarımın ağrıları ve yanmaları devam ediyor. Bazen uyku uyutmayacak kadar ağrıyor. Bel ve boyun tomografisinde bir şeyler buldular. Fizik tedavi başladı, belki belden kaynaklanıyordur diye. Boynumda stent olduğu için kardiyoloji boyunda fizik tedaviyi kabul etmedi.

Eski arabayı tamir için götürürsün de her tarafını dağıtıp, parçaları tek tek tamir edip sonra yerine takarlar, yani arabayı toplarlar ya, ben de toplanmayı bekliyorum. Ama nereye el atsalar ellerinde kalıyor, o yüzden de tamir işi uzuyor.

İlker Başbuğ Paşa bir kitap yazmış, terör hakkında.[75] Bu arada da 1 Mart tezkeresinin geçmemesinin bir hata olduğunu anlatmış. Destekleyenler de oldu, karşı çıkanlar da.

Bu tür konuları incelerken veya irdelerken zaman ve mekân faktörlerini hep dikkate almak lazım. Yani bu kararlar alınırken şartlar ne idi. Bunları yaşamış olmak lazım.

Ben rütbem ve görevim gereği bu sürecin dışındaydım. Ancak sohbetlerde elbette ki konuşuluyordu.

İlk tepkim, İngilizlerin hileleri ve Arapların Osmanlı'yı arkadan vurmaları sonucu kaybettiğimiz Ortadoğu'ya geri dönmek için ortaya tarihi bir fırsatın çıktığı şeklindeydi. Bu fırsatın mutlaka kullanılması görüşünde idim.

Tezkere sadece Amerikalıların değil bizim birliklerin de Türkiye üzerinden Irak'a girmesini öngörüyordu. Oylamaya katılmayanlar veya ret oyu verenler bizim birlikler de Irak'a girdikleri takdirde bunun Kuzey Irak'taki yerel yönetimin sonu olacağını biliyorlardı.

74 Türkiye'nin FMS borçlarının sadece faizlerinin silinmesi yolundaki çeşitli zamanlarda tekrarladığımız taleplerimizin ise, ABD'de tarafından kabul edilmediğini daha önce belirtmiştim.

75 İlker Başbuğ, *Terör Örgütlerinin Sonu*, Remzi Kitabevi, 1. Basım, 2011, İstanbul.

Tahminime göre, eğer tezkere ikiye ayrılıp Türk ve Amerikan askerlerinin Irak'a girişleri ayrı ayrı oylansa idi, Amerikan askerleri için evet, Türk askerleri için hayır oyu çıkardı.

Tezkereye evet deyip Kuzey Irak'a iki kolordu soksaydık o zaman PKK bölgede bu kadar rahat at oynatamaz, bölgeden bu kadar rahat beslenemezdi. Ortadoğu dengeleri ve meseleleri bugünkünden çok başka olurdu. En basitinden İran'ın Arap Yarımadasına girmesi ve bugün gördüğümüz gibi Irak'ı kontrolü altına alması önlenirdi.

Askerimizin kanının boşuna dökületeceği iddialarına da katılmıyorum. Çünkü Amerikalıların, petrolün olduğu bölgelere girmemize müsaade edeceklerini sanmıyorum. Zaho-Dohuk-Amediye civarına kadar inmek de bize yeterdi aslında.

Bunların hepsi doğru.

Ancak çok önemli bir faktör var.

ABD girdiği yerden bir daha çıkmaz. Bulunduğu yerleri kendi toprağı gibi kullanır. Aranızdaki anlaşmalara da pek riayet etmez.

Karar doğru mu yanlış mı, karar vermek zor.

Aslında TBMM kararı siyasi yönden evet, teknik yönden (yeterli evet oyu sayısına ulaşılamaması yönünden) hayır anlamına gelmektedir.

Burada TBMM'de konunun görüşüleceği toplantı, Milli Güvenlik Kurulu toplantısı ertesine planlandı. MGK'dan evet oyuna destek çıkarsa Meclis'in sorumluluğu azalacak, "ne yapalım MGK da böyle karar aldı" diyeceklerdi herhalde.

Halbuki MGK kararları TBMM'ye değil hükümete tavsiyelerdir.

ABD yetkililerinin, "TSK gerekli liderliği göstermedi. Daha aktif olmaları gerekirdi" demelerinin, 1 Mart tezkeresinin geçmemesinden askeri sorumlu tutmalarının sebebi de MGK'dan evet'i destekleyen bir karar çıkmaması idi. Demek ki bizim basın gibi ABD de MGK'nin asker hâkimiyetinde bir yer olduğunu kabul etmekteydi.

İlginçtir; ABD, askeri siyasetin içine girmedikleri için tenkit ederken, aynı günlerde yayımlanan bir AB raporu TSK'yi siyasete karıştığı için eleştiriyordu.

Bu arada Amerikalıların sitem etmekte haklı oldukları bir noktayı da kabul etmek lazım.

"Müsaade etmeyecekseniz baştan söyleseydiniz, planları ona göre yapardık" dediler. Gemilere binmiş, kullanacakları araziye göre planlar yapmış, haritalarını almış, lojistik desteğini Türkiye'den sağlamak için depolar kiralamış, ikmal zincirini buna göre planlamış bir ordu, son da-

kikada denizde iken görev bölgesi değişiyor, bütün planlamalarını yeni duruma göre değiştirmek zorunda kalıyor. Bir komutan için çok zor bir durum.

Yığınaklanmanın değişmesinin ne demek olduğunu ancak asker olanlar anlar.

III.5. Türkiye'nin AB Hülyası ve Hüsranları

III.5.1. Günaydın ya da Enişte Beni Niye Öptü?

6 Temmuz 2011

Haziran sonunda "AB müzakerelerinde bir ilk" diye bir haber yayımlandı.[76] Bu haberi yazanlar, Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde hemen her şeyin bir ilk olduğunu, diğer adaylara ne uygulanmışsa bize de aynı şeyin uygulanacağı yolundaki AB taahhüdüne rağmen başka hiçbir aday ülkeden istenmeyenlerin bizden istendiğini, yapılmış anlaşmalara uyulmadığını, müzakere sürecine dahil olmayan konuların bizden istendiğini, siyasilerimizin deyimiyle maç başladıktan sonra oyunun kurallarının sürekli değiştiğini ve AB'nin kurum ve ülke olarak PKK terör örgütünün en büyük destekçisi ve meselenin bugün bulunduğu noktaya gelmesindeki en büyük faktör olduğunu göz ardı etmiş görünüyorlar.

Bu haberleri yazanlar ve yayımlayanlar, bugüne kadar yapılan AB ile ilgili bütün eleştirilere kulaklarını tıkayan ve habire AB övgüsü yapan kimseler. Acaba ne oldu şimdi? Gerçekten uyandılar mı, yoksa bu tutumun ardında başka bir hesap mı var? Yoksa ikisi birden mi?

III.5.2. AB Kuralları Sadece AB Üyesi Olmayanlara İşler

Her işimize burunlarını sokmak AB için normal bir uygulama, alışkanlık haline gelmiştir. Türkiye'deki belli duruşmalara gelirler.[77] Türkiye için en acımasız tenkitleri yaparlar, en aşağılayıcı sözleri sarf ederler. Hatta 12 Haziran seçimlerinden sonra yaşanan yemin kriziyle *"TBMM'nin kilitlenmesi sorununu çözün, hükümetin yapacağı önemli işler var"* diye de emir de verirler.[78] Halbuki bu satırların yazıldığı za-

76 *Cumhuriyet (Anka)*, "AB müzakerelerinde bir ilk", 30 Haziran 2011.

77 Ve genelde hep aynı kişilerdir: "Milli Enişte" (Joost Lagendijk), "Milli Yenge" (Claudia Roth), "Kızıl Dany" (Daniel Cohn-Bendit) vs.

78 "AB: Çözüm konusunda taraflara güveniyoruz- AB Komisyonu sözcüsü Maja Kocijancic, TBMM'deki yemin kriziyle ilgili olarak, *'AB Komisyonu'nun durumu endişeyle ve yakından takip ettiğini'* söyleyerek, şöyle konuştu: *'Bütün taraflar*

man itibariyle Belçika'da bir yıldan fazla bir süredir hükümet yoktu. AB'den kimse bunun hakkında en ufak bir laf etme ihtiyacını hissetmez.

Mesela *"Ermenistan ile ilgili sorunları çözün"* diye diretirler. *"Ermenistan ve Türkiye AB üyesi değil, size ne huduttan"* deyince de, *"AB üyeleri ve adayların başka ülkelerle hudut sorunu olamaz"* derler ve bizdeki bazı aklıevveller de "doğru söylüyorlar, olamaz" diye tasdik ederler.

Halbuki en basit örnek Kıbrıs'tır ve Kıbrıs'ta iki devlet olduğu AB tarafından Annan planı referandumu ve Yeşil Hat Tüzüğü ile resmen tescil edilmiştir. Daha başka AB belgelerinde de *"Kıbrıs'ın adanın kuzeyinde hükümranlığının bulunmadığına"* dair pek çok ifade bulunmaktadır. Bunlar hudut sorunu değil midir? AB'nin bizdeki şakşakçılarına göre değildir.

Bunun da dışında AB ülkelerinin birbirleriyle veya başkalarıyla ondan fazla hudut sorunu bulunmaktadır.[79] En çarpıcısı ise İngiltere ile İspanya arasındaki Cebelitarık krizidir. Ama bunları hiç kimse dikkate almaz.

AB'nin birçok dokümanında ve Türkiye'yle ilgili raporlarında "Ermeni soykırımının tanınması şartı" yer almakta, bu konuda Avrupa Parlamentosu'nda 1987 yılında alınmış bir karar da bulunmaktadır. Bu, AB müktesebatı sayıldığından, pek çok AB ülkesi "Ermeni soykırımını" tanımıştır.

Türkiye'ye aday statüsü verilmesi üzerine, bir grup Ermeni, Avrupa Parlamentosu'nun 1987 kararını ileri sürerek, müzakereler için Türkiye'nin Ermeni soykırımını tanıması gerektiği iddiası ile Avrupa Adalet Divanı'nda dava açmışlar, dava reddedilmiş, bunun üzerine başvurdukları temyiz de itirazı reddetmiştir.[80] Bu karara uyulması mecburidir.

TBMM'nin bütünlüğü ve iyi işleyişinin güvence altına alınmasına katkı sağlamalı.' Kocijancic, *'Mevcut sorunun kökeninde uzun tutukluluk sürelerinin ve yapılan bazı konuşmalar nedeniyle verilen mahkûmiyet kararlarının bulunmasını not ettiklerini'* belirtti ve *'Yeni hükümetin mevcut yasaları değiştirerek bu endişeleri gidermesini umuyoruz?* dedi", *Hürriyet,* 6 Temmuz 2011.

79 CIA-The World Fackbook 2011, "Field Listing İnternational Disputes" ("Uluslararası Sınır Anlaşmazlıkları Listesi"), https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/fields/2070.html (Erişim: Temmuz 2011).

80 "***Başvurucu taraf****, AT Madde 288, ikinci fıkrasına dayanarak, Türkiye Cumhuriyetinin 1915'de Türkiye'de yaşayan Ermenilere karşı gerçekleştirilen soykırımı tanımamasına rağmen, Türkiye Cumhuriyetinin Avrupa Birliğine üye olma eğilimli adaylığının tanınmış olmasından ortaya çıkan kendilerine verilmiş zararın tazmini için, tazminat başvurusu yapmıştır.[Tazminat hakkı, AB'nin] 10 ve 11 Aralık*

Buna rağmen Avrupa Parlamentosu bir sonraki Türkiye raporunda, Ermeni soykırımını tanıma şartını tekrar rapora yazmıştır.

İlklere devam edelim:

"Türkiye'nin AB üyelik müzakerelerinde son bir yılda bir tek başlık açılamadı. Türkiye'nin AB üyelik müzakerelerinde 'olumsuz bir ilk' yaşanıyor. 2005 yılında resmen açılan müzakere sürecinde ilk defa 12 aylık bir sürede bir tek başlık açılamadı. Türk yetkilileri, 'bu faslın açılması için elimizden gelen her çabayı gösterdik, ancak Komisyon, bizden ikincil kriterleri de şimdiden istemeye başladı. (...) Halbuki bu ikincil kriterler, diğer aday ülkelerden başlığın açılması sonrası müzakere süreci sırasında talep edilmişti' şeklinde konuşuyorlar. (...) Ekim 2005'te resmen başlatılan müzakere sürecinde şimdiye kadar ancak 13 fasıl açılırken bunlardan sadece biri geçici olarak kapatılabildi."[81]

Bu haberde önemli olan son cümledir. İstediğiniz kadar fasıl açın, görüşülen fasıllar içinde bir sürü taviz verin, o fasılla ilgili görüşmeleri tamamlayın, fasıl kapanmamaktadır.

1999'da Helsinki/Finlandiya'da gerçekleştirdiği toplantıda Türkiye Cumhuriyetini resmi olarak Avrupa Birliğine üye olma yolunda aday olarak üyeliğinin yukarıda belirtilen soykırımı kabul etme koşulu olmadan tanımasından ve Türkiye Cumhuriyetinin üyelik ortaklığı adaylığı durumunda önemli yardımlardan üyelik sürecinde geri dönemeyeceği şekilde faydalanmasından doğmaktadır. Avrupa Parlamentosunun 18 Haziran1987 tarihli Ermeni sorunu üzerine siyasi bir çözüm hakkındaki kararında (Topluluk Resmi Gazetesi 190, sayfa 119; bundan sonra ***"1987 kararı"*** *olarak anılacaktır) bu eylemlerin, Parlamento tarafından, 'Türk Hükümetinin adı geçen soykırımı tanımadaki reddinin, Türk Cumhuriyetinin olası üyelik incelemesinde göz ardı edilemeyecek bir engel teşkil ettiği' belirtilmiştir.*

"Avrupa Birliğine üye olma eğilimi olma durumunun tanınması topluluğun AT madde 7 doğrultusunda bir kurumu olmayan Avrupa Konseyinin bir işleminden doğmaktadır. Bu doğrultuda bu işlem son adı geçenin sözleşme dışı sorumluluğunu taahhüt etmeyecektedir değildir. Üye olma eğiliminin avantajlarını üyelik amaçlı vermek hiçbir şekilde topluluk hukukunu ihlal etmez; ***1987 kararı*** *tamamıyla siyasi nitelikli bir beyannamedir ve kurumlara karşı hiçbir zorunlu etki yaratmamaktadır, bu nedenden dolayı hiçbir şekilde* ***başvurucu taraflara*** *hukuki güven doğurmamıştır. Son olarak* ***başvurucu taraflar*** *kurumların temel haklarını hangi şekilde ihlal ettiklerini kanıtlayamamışlardır."* (Avrupa Adalet Divanı, Esas No: C-18/04 P kararı, 29 Ekim 2004; *http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=en*)

81 *Cumhuriyet,* "AB müzakerelerinde bir ilk", 30 Haziran 2011 (İnternet sayfası: *http://www.cumhuriyet.com.tr/?hn=257372*).

III.5.3. AB Kulübüne Üyelikte "Müzakere" Yoktur, Sadece "Kabul" Vardır

Bu ne demektir?

35 faslın tamamını görüşüp istenen bütün tavizleri verseniz de, herhangi bir ülke filanca başlığa geri dönelim dedi mi -ki bunu yapabilecek bir sürü ülke mevcuttur- geçmiş olsun.

Tekrar en başa...

Verdiğiniz bütün tavizler gitti gider. Salam taktiği; kesilen dilimi yerine geri yapıştıramazsınız. Ben vazgeçtim de diyemezsiniz. Çünkü müzakere belgelerinde "irreversable (geri dönülemez)" diye bir taahhüde girmişiz.

AB sizinle istediği gibi oynar. Ve oynamaktadır.

Müzakere süreci budur. Müzakere edilen bir şey yoktur. Siz mevzuatınızı AB mevzuatına uydurmak mecburiyetindesiniz. Yani bir kulübe üye olacaksanız, oranın şartlarını kabul edeceksiniz. Onların sizin şartlarınızı kabul etmesini isteyecek haliniz yok.

III.5.4. AB Hızla Baş Aşağı Gidiyor, Türkiye Kararını Gözden Geçirmeli

Aslında Türkiye AB'ye neden girmek istediğini bir defa daha düşünmelidir. AB hızla baş aşağı gitmektedir. Avrupa Birliği'ni kurmanın üçüncü denemesi de başarısızlıkla sonuçlanmak üzeredir.

Siyasi birlik sağlanamamıştır. Ortak Dış ve Güvenlik politikası çökmüştür. Sebebi gayet basit: Avrupa'nın tamamı, en liberal devletler bile, Nazi döneminde dahi görülmemiş bir milliyetçilik, hatta ırkçılık dalgasıyla kavrulmaktadır.[82]

Bu, bizdeki, herkesi kucaklayan Atatürk milliyetçiliği değil, kendinden olmayanı reddeden ırkçılık ayarındaki bir milliyetçiliktir.[83] Böyle bir fanatizmin hüküm sürdüğü bir AB içinde ortak bir dış politi-

82 En son (bu yılın Haziran ayında), Almanya'da 2000-2007 yılları arasında sekizi Türk, biri Yunan, biri Alman kadın polis olmak üzere 10 kişiyi öldürdüğü belirlenen Neo-Nazi Nasyonel Sosyalist Yeraltı (NSU) örgütü hakkında Alman İç İstihbarat Servisi'nin elinde bulunan belgeleri, savcılığa teslim etmesi gerektiği gün imha ettiği ortaya çıktı (*Hürriyet*, "Dönerci cinayetleri'nde şok gelişme" , 30 Haziran 2012). Hiç şaşırmadım. İlgili teşkilatın başındaki kişi istifa etmek zorunda kalmıştır (*Hürriyet*, "Almanya'da Nazi istifası", 2 Temmuz 2007).

83 Bunun temelinde de Türk düşmanlığı yatmaktadır. Türkiye'nin AB üyeliğini beklememesinin esas nedenlerinden biri budur. Avrupa'da siyasi partilerin seçim propagandaları Türk düşmanlığı üzerine kurulmuştur.

ka takip edilmesi zaten mümkün değildir. Nitekim Irak'ta ve Gürcü-Rus harbinde AB içindeki çatlaklar açıkça ortaya çıkmıştır.

Ekonomik birlik çökmüştür. AB ülkeleri birbiri peşi sıra batmakta, iflastan kurtarılmaları için AB'nin kasaları boşalmaktadır. Aksi halde başkalarını da beraberlerinde çekip götüreceklerdir. İtalya, Fransa gibi bazıları kurtarılamayacak kadar büyüktür.

Maastricht kriterleri ise bambaşka şeyler söylüyor. Bu ülkeler bu hale gelene kadar akılları neredeydi? Kriterlere neden uymadılar? Ekonomik standartları ortaya koyan Maastricht kriterlerinin adını bile hatırlayan kalmamıştır. Çok farklı ekonomileri aynı para birimine bağlarsanız olacağı budur. "Euro'dan çıkalım" çığlıkları etrafı sarmıştır. Önümüzdeki dönemde sıkıntıların daha da artacağı kesindir.

Hani AB bir kurallar manzumesiydi? Ne oldu kurallarınıza?

Toplulukta en düşük enflasyona sahip (en iyi performans gösteren) üç ülkenin yıllık enflasyon oranları ortalaması ile, ilgili üye ülke enflasyon oranı arasındaki fark 1,5 puanı geçmemelidir.

Üye ülke devlet borçlarının GSYİH'sına oranı yüzde 60'ı geçmemelidir.

Üye ülke bütçe açığının GSYİH'sına oranı yüzde 3'ü geçmemelidir.

Herhangi bir üye ülkede uygulanan uzun vadeli faiz oranları 12 aylık dönem itibariyle, fiyat istikrarı alanında en iyi performans gösteren üç ülkenin faiz oranını iki puandan fazla aşmayacaktır.

Son iki yıl itibariyle üye ülke parası diğer bir üye ülke parası karşısında devalüe edilmiş olmamalıdır.

Bu kurallara hiç kimse uymamış, kendilerine bu sonu hazırlamışlardır. Yukarıdaki tablo durumun vahametini açıkça ortaya koymaktadır.

Güvenlik aynı şekildedir. 60 bin kişilik ordu vb. gibi uçuk programlarla ortaya çıkanlar, bugün ancak mütevazı bir polis gücünü veya küçük, imkânları kısıtlı bir askeri birliği çıkarabilmektedirler.

Bugün gelinen noktada, bir krize NATO silahlı güçle müdahale etmekte (Hard Security), ortalığı derleyip toparlamakta, ardından AB alayıvâlâyla ancak sadece polis gücüyle (Soft Security) bölgeye gelmekte veya Bosna örneğinde olduğu gibi devralmaktadır.

Sosyal boyut da payına düşeni almıştır. Avrupa'yı istila ederler diye kapıları Türkiye'ye kapayanlar, AB'ye üye olmanın hiçbir kriterini yerine getiremeyen fakir ülkeleri üye yapınca işgalin ne olduğunu görmüşler, her taraf Bulgar, Romen, Polonyalı vs. işsizlerle dolmuştur. Schengen anlaşmasının gözden geçirilmesi ve hudutlarda yeniden kontrollere başlanması konuşulmaktadır.

III.4.5. AB Demek Egemenliğin Paylaşımı Demektir

AB demek egemenliğin paylaşımıdır. Egemenliğin üç şartı vardır. Bayrak, para ve sınırları belli bir toprak parçası (vatan). Bayrağınızın yanına AB bayrağı asacaksınız, kendi paranızı bırakıp EURO kullanacaksınız, hudutları kaldıracaksınız. Ekonominize, hukukunuza vs. aklınıza ve gelirse müdahale edecekler. Her şey ortak. İsrail'deki Kibbutz'lar gibi.

Acı bir örneği Yunanistan'da görmekteyiz. İflas etmekte olan bu ülkeye AB, bütçeni biz yapacağız, orduyu terhis et, maaşlara zam yapma vb. diyor.

AB işte budur.

Bunu istediğimizden emin miyiz?

Bize başımıza dert olursunuz diye kapıyı kapalı tutanlar şimdi bizim başımıza dert olacaklarsa biz niye üye olacağız diye uğraşalım ki?

AB'nin medeni dünyanın ortak moral değerlerinin temsil edildiği bir sistemler ve kültürler manzumesi olduğu, bu yönden de üye olunması hedefinden vazgeçilmemesini savunanlar var. Bir itirazım olmaz. Ancak bugünkü AB'ye Türkiye bazı şartlar ileri sürecek duruma gelmişse, bu imkânı sonuna kadar kullanmak gerekir.

IV. BÖLÜM

KÜRT MESELESİ, BÖLÜCÜLÜK VE TERÖR ÜZERİNE NOTLAR

IV.1. Terörle Mücadelede Yanlışlar ve Doğrular

IV.1.1. Güneydoğu: Terörden Ayaklanmaya

1 Ağustos 2010

Kamuoyunun dikkati YAŞ'a Balyoz tuzağı ve YAŞ toplantısı üzerinde yoğunlaşmışken ve zaten kimse de pek üzerinde durmuyorken, Doğu ve Güneydoğu'da tam bir halk ayaklanması yaşanıyor. PKK Pervari, Eruh gibi ilçeleri basıyor. Önce trafoyu patlatıp elektrikleri kesiyor, bilahare emniyete, lojmanlara vs. roket, keleş ne varsa saldırıyor.

Sivil itaatsizlik eylemleri toplu kalkışmaya dönüştü. "Demokratik Özerklik" ilan etmekten, kendi valilerini kendilerinin atamaktan bahsediyorlar. "Vergi vermeyiz, ama devlet bize yardım etmeli" diyorlar. "Demokratik Özerklik" ilan ettikleri illerde delege seçimi yapıyorlar. TBMM'ne gelmeyip meclis toplantılarını Diyarbakır'da yapıyorlar.

IV.1.2. Güneydoğu İçin AB ve ABD "Yol Haritaları"

PKK eylemsizlik kararı alıyor ama yine mayınlı saldırılara devam ediyor. Öldürülen PKK'lı teröristler için BDP binalarına siyah bayraklar asılıyor. Referandumu büyük ölçüde boykot ediyorlar, aynı boykotu okulların açılışında çocuklarını okullara yollamamakla uyguluyorlar. Devlet teröristbaşıyla görüşmeler yapıyor, anlaşma yolunu arıyor. Teröristbaşı devletle üç protokol imzalamaya hazır olduklarını açıklıyor. BDP'liler "önder"lerinin en kısa zamanda aralarında olacağını açıklıyor.[1]

1 "Şırnak'ın Beytüşşebap İlçesi'ndeki Kato Dağı eteklerinde düzenlenen Kuzu Kırpma Festivali'nin son günündeki etkinliklere katılan BDP Hakkâri Milletvekili Adil Kurt, "Abdullah Öcalan en kısa sürede aramızda olacak" iddiasında bulundu. CNN

Bu süreci anlamak için Avrupa Parlamentosu'nda yapılmakta olan "Kürt Hakları Konferanslarının" sonuç bildirilerini okumak lazım. Bugün geldiğimiz nokta AB ve elbette ki ABD'nin ortaya koyduğu bu yol haritasının, tesadüfen veya bilinçli olarak uygulanmakta olduğunu göstermektedir.

IV.1.3. Kanunen Yasak, Fiilen Serbest Faaliyetler

Büyük endişeyle izlediğim bir diğer konu da, barış adı altında yapılan görüşmeler. Bir BDP'li Hanım "milletvekili" avukat sıfatı ile İmralı sakiniyle 11 saat görüşüyor. Çıkınca da onun mesajlarını basına açıklıyor.

Diğer mahkûmlara avukatlarıyla kaç saat görüşme müsaadesi veriliyor?

Avukat Hanım hangi dava nedeniyle bu görüşmeleri yapıyor?

Bu hanımın kuryelik, postacılık ve arabuluculuk yapması, bunu da basına açıklamalar yaparak açıkça ilan etmesi, hukukun hangi bölümüne uygun?

IV.1.4. Kerameti Kendinden Menkul Televizyon Yorumcuları

Terörle mücadele konusunda her gün televizyonlarda bir sürü insan bir şeyler söylüyor. Emekli askerler dahil.

Kimse alınmasın ama çoğu, konunun tamamen dışında, sadece kitaplardan okudukları nazari birtakım bilgilerle veya görev yaptıkları zamandan kalan müktesebatlarıyla idare ediyorlar. Bu da çok fazla itibar görmüyor ve Türk ordusu hakkında olumsuz bir intibanın oluşmasına vesile teşkil ediyor. Okuyanlar, gündemi ve gelişmeleri takip edenler ve hazırlanıp gelenler elbette ki bunun dışında. Ama onların sayısı da birkaç kişiyi geçmiyor maalesef. Bir enteresanlık da bu kişilerin söylediklerinin Silahlı Kuvvetler'in görüşleri olarak kabul edilmesi. İstediğiniz kadar "TSK'nin görüşlerini sadece Genelkurmay Başkanı, 2.

Türk'ün haberine göre Kurt, "Bu sadece kuzu kırpma festivali değildir. Aynı zamanda demokratik özerkliğin ilanıdır. Kato Dağı'nda özgürlük halayı çekiyoruz. Cudi, Gabar ve Kato Dağları'nda bizi dinleyenler var. Onlar en kısa zamanda aramızda olacaklar. Önderimiz Sayın Öcalan da en kısa zamanda aramızda olacak ve Kato Dağı'nda Kuzu Kırpma Festivali'nde aramızda festivali kutlayacak" dedi." *Cumhuriyet,* 11 Temmuz 2011. (http://www.cumhuriyet.com.tr/?yer=yazar&aranan=Cumhuriyet%20Haber%29Portal%FGD).

Başkanı ve Genel Sekreter açıklamaya yetkilidir" deyin, dinleyen kim. Haksız da değiller. Bazıları "Ben burada TSK'yi temsil ediyorum" diye bağırmaya başlayınca söylediklerinizin hepsi boşa gidiyor.

Gazetelerin ve televizyon kanallarının spor, moda, yemek, magazin vs. servisleri var da, hiçbirinin savunma servisi yok. Bir olay olunca da hemen bir emekli askere bağlanıp fikrini soruyorlar. Konuyu bilir bilmez, uzmandır değildir, o ayrı mesele. Bir iki aklı başında, okuryazar kişiyle bir savunma servisi kursalar, bu kişilere gündemi yakından takip edecek imkânları sağlasalar, ihtiyaç duyulduğunda da değerlendirmeleri bu kişilere yaptırsalar herhalde daha sağlıklı sonuçlar alınır.

IV.1.5. "Demokratik Açılım"ın Yanlışı

Demokratik açılımda en büyük yanlış bana göre, Kürt haklarını PKK ile birleştirmek, özdeşleştirmek idi. Bu şekilde, terör örgütünün ve onların siyasi temsilcilerinin yıllardan beri, *"Biz Kürt ahalinin temsilcisiyiz"*, BDP'lilerin de *"PKK bizim tabanımızdır, onları dikkate almadan bu meseleyi çözemezsiniz"* şeklindeki söylemleri doğrulanmış oldu. PKK da, "TC Devletini bizimle görüşme yapmaya zorladık, eylemlerimiz başarılı oldu" diye propaganda çabaları içinde.

Hükümet sanırım sonunda hatanın farkına vardı ve *"Kürt sorunu yoktur, Kürt vatandaşın ihtiyaçları vardır"*a döndü.

Keşke en baştan böyle söyleselerdi.

Ama tersi oldu.

"Kürt açılımını" şehit cenazesi gelmesine bağlayınca, ister istemez PKK'yı görüşme menziline çekmiş ve muhatap kabul etmiş olursunuz. BDP ve ondan önceki partilerin *"PKK bizim tabanımız, Abdullah Öcalan önderimiz"* söylemlerinde ellerini rahatlatırsınız. Sonunda Kürt veya Kürtçe dendiği zaman akla PKK gelir.

Onun için Kürtçe şarkı söyleyenlere de PKK'lı gözüyle bakar hale geldik. Kürtçe konuşmak ve şarkı söylemek, devlete başkaldırmak anlamını taşımaya başladı.

Kürtlerin hepsi PKK'lı olarak görülmeye başlandı.

Ama bunun suçu, meseleyi bu baza oturtan Kürt politikacılardır. Meseleleri her ne ise bunu parlamentoda demokratik usullerle ve anayasa çerçevesinde anlatacak ve savunacaklarına, Meclis'te Kürtçe yemin etmeleri gibi, daha ilk günden amaçlarının devletle kavga etmek olduğunu ortaya koydular.

Bunlardan birinin Genel Kurul salonunun ortasına kadar yürüyüp, "28'inciyi bastırırsanız 29'uncuyu başlatırız" diye bağırması hafızalarda hâlâ taze.[2]

Bu tutumları hiç değişmedi. Bütün toplumsal gösterilerin en önünde hep bu "milletvekilleri" oldu. İş gerile gerile bu noktaya geldi.[3]

Bugün gazetelerde yer alan haberlere göre Leyla Zana, *"özerklik yetmez, referandum yapılmalı"* buyurmuş.[4]

Sıkışınca biz milletvekiliyiz dediler.

Bir kişi de çıkıp bunlara, "hangi milletin vekilisiniz" diye sormadı. Meclis'te ettikleri yemini hatırlatmadı.

Ne cevap verecekleri merak etmeye değer.

Kürt kökenli yurttaşlarımıza, *"Kendi caminizi yapın, onların [Türklerin] camisinde namaz kılmayın"* diyorlar. Din kartını AKP'nin elinden almak istiyorlar. Hükümetin, "Bizi birleştiren laiklik ve etnisite değil Müslümanlıktır" söylemini kırmaya çalışıyorlar.

IV.1.6. 1923'te Kurulmuş Türkiye'den Kopma

Yabancıların "Gerçeği kabul etme mecburiyeti"[5] diye bir lafı vardır. Bu aynı zamanda içinde bulunulan durumu iyi anlamak manasına da gelir.

Bugün geldiğimiz noktada, ister bölünme deyin, ister federatif yapı deyin, ister demokratik özerklik deyin, Türkiye artık 1923'te kurulmuş cumhuriyetten uzaklaşmaktadır.

Türkiye'de meydana gelen her toplumsal olayın en önünde BDP'li milletvekilleri bulunmaktadır. Göstericilerin yürüyüş güzergâhındaki dükkânları yakmalarına, banka şubelerine molotof kokteyli atıp içindekilerle beraber ateşe vermelerine, demokratik hakların kullanılması diyerek haklılık ve masumiyet kazandırma gayretindedirler. Bunlar polise taşla saldırmaktan, başkomiser tokatlamaktan çekinmeyecek kadar şımarmış, kendilerini dünyanın merkezi, Avrupa'nın vazgeçilmezleri olarak gören bir gruptur. Verdikçe daha fazlasını isterler ve zamanla bunu bir hak olarak görmeye başlarlar.

2 BDP Grup Başkanvekili Bengi Yıldız "Kürt sorununda daha önce 28 isyan olmuş, bu 29'ncu isyandır." 21 Haziran 2010.

3 Emine Ayna: *"Biz artık talep etmiyoruz. İstediğimizi yapıyoruz. Yaşadığımız topraklardaki kaynaklar hakkında söz sahibi olmalıyız. Özerlik ilan ettik. Size bizi tanımak düşer." Sözcü,* 19 Temmuz 2011.

4 28 Aralık 2011 tarihli gazeteler.

5 Required Recognition of Reality.

Verdiğinizi geri almak imkânı yoktur.

Salam taktiği yani. Kesilen dilimi tekrar yerine yapıştıramazsınız.

IV.1.7. "Zavallı Teröristlerden Ne İstiyorsunuz?"

Seçimler yaklaşırken iş tam bir çılgınlığa döndü. Tunceli'de 7, Uludere'de üs bölgesini basmak için sınırı geçmekte olan 12 teröristin öldürülmesini BDP'liler ve PKK yandaşları protesto için olaylar çıkardılar. BDP'li "milletvekilleri" yine en ön saflarda. Yakıp yıktılar. BDP seçim bürosuna üzerinde 12 adet gül bulunan siyah bez asıldı.

Medyamızın bazı aklı evvel mensupları da ortada bir uzlaşma süreci olduğunu, PKK'nın bu nedenle bir eylemsizlik kararı aldığını, askerin ise 12 teröristin öldürülmesi için pusu kurduğunu, PKK'lıları arayıp bulup öldürerek bu süreci baltaladığını keramet buyurdular!! Bazıları da PKK'nın polise yaptığı son saldırılara dikkat çekerek, PKK ile asker arasında bir anlaşma olduğu yolunda kehanetler sundular.

Gelinen noktayı galiba en güzel aşağıdaki yazı açıklıyor:

"TSK, 12 teröristin etkisiz hale getirildiğini bildirdiği açıklamasında, 13 taciz ve sınırdan sızma girişiminde bulunan PKK ile çatışmaya girildiği ve aralıksız süren çatışmalar sonucunda 5 teröristin, iki gün sonra bir başka çatışmada da 7 teröristin etkisiz hale getirildiğini, her iki olayda da güvenlik güçlerinin zayiat vermediğini kaydetti.

"Bu açıklama, TSK sitesinde yer alır almaz sorgu başladı:

- TSK niye zayiat vermedi? Bu kuşku çekici bir durum,

- TSK neden şehit vermedi, bunda bir iş var, yoksa PKK'ya pusu mu kurdular, diye suçlandı!

"PKK'ya sorulmadı.

"Eleştiri sahibi yazarlar ve yorumcular köşelerinde ve televizyonlarda, TSK'yi sorguya çekerken, PKK'lı grupla ilgili hiçbir soruyu gündeme getirmediler.

"Bu grubun taciz ateşinde bulunmasını, sınırı geçmeye çalışmasını da sorgulamadılar. Şu sorulmadı:

- 2 adet Kalaşnikof, 15 adet şarjör ve 450 adet mermisi,

- 2 adet Biksi makineli tüfek, 300 adet mermisi,

- 4 adet RPG-7 roketatar,

- 26 adet RPG-7 roketatar mermisi,

- 30 adet RPG-7 roketatar sevk fişeği,

- 1 adet Doçka uçaksavar silahı, 250 adet mermisi,

- 39 adet el bombası, ile ne yapacaktınız?

"Bu silahlar ve mühimmatla sınırı neden geçmek istediniz?

"Askeri birliklere neden taciz atışı yaptınız?

"Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da suçlamalardan nasibini aldı. Başbakan Erdoğan, 'Sınırdan ağır silahlarla geçmek isteyen gruplara karşı benim askerim mücadelesini vermeyecek mi?' diye sorunca, kıyamet koptu!

"Eleştiri yağmuru başladı:

- Başbakan, milliyetçi söyleme kaydı. Ne oluyor? MHP'nin oylarına göz dikti, ondan böyle

konuşmaya başladı; olacak iş mi?

"Demek ki Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı, askeri birliğe 13 kez taciz ateşi açan terörist grupların ağır silahlarla elini kolunu sallayarak geçmeleri gerekir deyip, TSK'ye 'niye bunları etkisiz hale getirdiniz' diye hesap sorması gerekiyormuş!

"PKK grubu bu kadar silahla sınırda piknik mi yapıyordu acaba? Veya sınırı geçseydi bu kez Türkiye tarafında piknik mi yapacaktı?

"Askeri birliğe taciz ateşinde bulunan ve ağır silahlarla sınırı geçmeye çalışan terörist gruba asker bir şey yapmasaydı, yapamasaydı...

"Baskın yeseydi... Karakol veya daha büyük bir birlik PKK'lılar tarafından basılsaydı, onlarca asker şehit olsaydı ne derlerdi acaba?

"Örneği yaşandığı gibi bu kez de şöyle diyeceklerdi:

- O kadar büyük bir grup, uçaksavar dahil ağır silahlarla sınırı geçiyor, en deneyimli en iyi eğitilmiş askeri birliği basıyor ve şu kadar garip er şehit oluyor. Sınırda bu grubun geldiği daha önce görüldüğü halde, neden önlem alınmadı?

"Bu askerler bile bile neden ölüme terk edildi?

"Bunun hesabını hangi general verecek?

"Sanki şehitlere üzülüyorlarmış, haklarını arıyorlarmış gibi hesap soracaklardı!

"TSK, her iki halde de suçlu çıkacaktı!

"Dünyada medya desteği açısından PKK kadar şanslı bir başka terör örgütü var mıdır acaba?"[6]

Bunları okuduktan sonra "Allah herkese akıl fikir versin demekten" başka söyleyecek söz bulamıyorum.

6 Fikret Bila, *Milliyet*, 20 Mayıs 2011.

IV.1.8. Teröristlerden Tavsiyeler

Terörist Murat Karayılan, kendisini ziyaret eden bir gazeteciye 15 Haziran'dan (2011) itibaren ne beklediklerini açıkladı:

"Abdullah Öcalan, Kürt sorununun demokratik çözümü için yol haritası ortaya koydu. Bu temel bir eksendir. O eksenin çerçevesi ***demokratik ulus*** *çerçevesidir. Bu ulus tekçi bir ulus değil, çoklu bir ulus olsun. Demokratik ulus, demokratik cumhuriyet, demokratik vatan, ortak vatan çerçevesi çözüm için en ideal çerçevedir. Bu anlamda anayasanın demokratik ulus çerçevesini esas alması gerektiğini belirtiyoruz. Kürt halkının varlığının inkârı değil, kabulü... Bu temelde ülkenin tek merkezden yönetilmesini değil yerinden yönetimi öngören bir çerçeveyi içermesi gerektiğini belirtiyoruz. Kürtlere özerk statüden Cumhuriyetin ilk kuruluşunda bahsedilmiştir. Kemal Atatürk bizzat kendisi bahsetmiştir. Bu anayasanın 1921 Anayasası'nı esas alması gerektiğini düşünüyoruz.*

"İmralı'da devlet adına bir heyetle görüşme süreci var. Abdullah Öcalan, İmralı'da bir ay önce çözüm için ***üç pratik öneri*** *sundu gelen heyete.*

"İlk olarak bir anayasa komisyonu önerdi. *'Bu komisyon, anayasaya dönük gündem oluşturucu konferanslar yapabilir' dedi.*

"İkinci olarak eylemsizlik sürecini takip edecek, tarafları denetleyecek, süreci kalıcı hale getirecek tedbirleri almaya dönük çalışmayı yönetecek, hatta ileride adalet ve hakikat komisyonuna dönüşebilecek, giderek silahsızlanma sürecini yürütecek olan bir barış konseyi önerdi.

"Üçüncü olarak da ***Kürt sorununun çözümüyle ilgili kesimlerin destek olacağı bir komisyon dedi.***

"Görüşme notlarından daha iyi anlıyoruz ki o heyet, 'Bu öneriler makuldür. Biz bunu hükümetin gündemine götürürüz. Hükümetin kabul etmesi için çaba sergileriz' demişler. Ancak halen sonuç çıkmadı. Türkiye siyaseti Kürt toplumu açısından güven verici adımlar atmazsa o zaman Kürtler de kendi başının çaresine bakar. Öz savunmada olun şeklinde talimat verdik, oysa bahar aylarındayız her gün eylem yapabiliriz. Bu sınırlar giderek zorlanıyor. 15 Haziran'dan sonra artık öyle örgütlü gücün savaşı olmayacak. Toplumsal bir direniş süreci olacak. Yani eğer başlatılan süreç bir Kürt isyanıysa bu isyan yeni bir mecraya girecek. Bunun görülmesi gerekir."[7]

7 Serdar Akinan, "Kandil notları", *Akşam*, 21 Mayıs 2011.

Bu sözlerin ne anlama geldiğini açıklamaya sanırım gerek yok. Bunları bir de zahmet edip AP'de yapılan Kürt Konferansları kararları ile mukayese ederseniz aradaki şaşırtıcı benzerliği kolayca görürsünüz.

IV.1.9. Terörle Mücadelede Nerede Yanlış Yaptık?

IV.1.9.1. Birincisi: Dış Desteğin Kesil(e)memesi

İmralı sakininin, İtalya'da villada yaşarken söylediği sözler sanırım bu süreci ve bugünlere kimlerin gayretiyle geldiğimizi gayet net açıklıyor:

"Ankara'dan çıktık partileştik, Kürdistan'a geldik halklaştık, Ortadoğu'ya çıktık ordulaştık, Avrupa'ya çıktık devletleşeceğiz."

Devlet bu safhaların hiçbirine müdahale etmedi. Hâlâ da yeteri kadar etmiyor. Bunun için de terör bitmiyor. Terörle mücadelenin yukarıdaki safhaların her birinde yoğun bir şekilde yürütülmesi gerekirdi.

PKK yurtdışındadır. Teröristbaşı yakalandığında daha Avrupa başkentleri ne şekilde hareket edeceklerine karar verememişken, PKK yandaşları hemen hemen bütün başkentlerde olaylar çıkardılar, yakıp yıktılar. ABD ve İsrail temsilciliklerini bastılar.

Almanya'daki bir İsrail temsilciliğinde bahçeye giren PKK'lılar İsrailli korumalar tarafından öldürüldü. Başbakan Netanyahu, *"Dış temsilcilikleri korumak ev sahibi ülkenin görevidir. Onlar koruyamazsa biz böyle koruruz"* dedi. Mesele kapandı.[8]

Kızıl Dany bunları toplayıp Avrupa Parlamentosu'nda (AP) basın toplantısı yaptırdı da biraz durdular.

PKK'nın Avrupa'daki faaliyetleriyle etkili siyasi, diplomatik ve sosyal mücadele yapamadık. Gün geçtikçe Avrupa'da, daha sonra da ABD'de kök saldılar, teşkilatlandılar. Taraftar kazandılar. AP dışında da birçok ülkenin parlamentolarında toplantılar düzenlediler.

Jandarma İstihbarat Albay Hasan Atillâ Uğur *Abdullah Öcalan'ı Nasıl Sorguladım* isimli bir kitabında, özetle şunlara değinmektedir:

"İşte Apo'nun kendi cümleleriyle PKK ve 'dış bağlantıları'...

"Yunanistan: 'En başından beri hep çok iyi destek aldık. Kamplar, askeri ve maddi destek, teknik sabotaj, orman yangını eğitimlerini biz-

8 Benzer bir olay daha önce Bern Büyükelçiliğimizde oldu. Binaya giren bir PKK'lı öldürüldü. İsviçre makamları ile büyük bir diplomatik sorun yaşandı. Büyükelçimiz İsviçre'yi terk etmek zorunda kaldı. Yahudilerle Türklere davranış biçimlerindeki farklılık bakımından dikkat çekici.

zat Yunan istihbaratı verdi.'" (Yunanistan ayrıca PKK'ye Rus yapımı SA-7 hava savunma füzeleri de dahil olmak üzere her türlü silah ve malzeme yardımı yapmıştır.)

"Suriye: 'Hafız Esad'ın kardeşi Cemil Esad'la bizzat görüşüyordum. Suriye'de kamplar açtık. Suriye devleti örgütlenmemize izin vermişti. Maddi gelir elde etmemize engel olmuyorlardı. Sınır geçişlerinde kolaylık sağlıyorlardı. Suriye'de yıllık bir milyon Dolardan fazla gelir elde ediyorduk. Zaman zaman Muhaberat'ın (gizli servis) arabalarını kullanıyorduk.'" (Suriye PKK'nın Türkiye karşıtı faaliyetlerinin yıllarca ana merkezi olarak görev yapmıştır.)

"İran: 'Gizli servis İttiaat'tan Sait isimli bir şahısla irtibat halindeydim. Bize silah, SAM7 füzeleri ve lojistik destek sağladılar. Bir hastane, üç de kamp kurmamıza izin verdiler. Silah ve hayvan ticaretinden pay alıyorduk. Gelirimiz Avrupa'dakine yakındı.'" (Bu ifade eksiktir. 1993-1995 yılları arasında PKK'nın İran'da 13 kampı mevcuttu. Bunların bir kısmında dikimevi, hastane vs. bulunmakta idi.)

"Bulgaristan: 'Bir eğitim bürosu açtık... Gizli servislerinin haberi vardı... Ses çıkarmıyorlardı.'"

"Sırbistan: 'Ellerinde Strella Füzesi vardı. 20 adet satın aldık. Sırplar sonra çok daha fazlasını bize destek amacıyla parasız verdi. Füze eğitimlerini de onlardan aldık. TNT, C-4 gibi patlayıcıları Sırbistan'dan sağlıyorduk.'"

"Romanya: 'Bükreş'te evlerimiz ve derneklerimiz bulunuyordu. Devlet bize serbesti sağlamıştı. Türkiye'den katılanların ilk eğitim yeri Romanya'ydı. Romanya istihbarat servisi bize telsiz, dürbün, gece görüş cihazı gibi teknik malzeme verdi.'"

"Almanya: 'Gizli servisle görüşüyordum. Parlamentodan da beni ziyarete gelenler olurdu. Örgüt yöneticisi Kani Yılmaz'ın sığınma talebini kabul edip, pasaport verdiler. Her anlamda güçlü olduğumuz bir yerdi.'"

"İngiltere: 'Bizim konumuzda en akıllı davranan ülkeydi. Hiç direkt siyasi ilişki kurmadılar. Ama gizli olarak en büyük desteği İngiltere'den alıyorduk.'"

"Hollanda: 'Bizim üslenme ve eğitim alanımızdır. En çok destek ve para bulduğumuz ülkedir.'"

"Fransa: 'Bize her zaman çok yakın oldular.'"

"Amerika: 'Bir temsilci atadık. Dernek kurdular. Ayrıca bir enformasyon büromuz vardı. Zaman zaman oradaki düşünce kuruluşlarından destek aldık.'"

"Libya: İşçiler arasında iyi örgütlenmemiz vardı. Yılda 500 bin dolara yakın bağış topluyorduk. Ama Libya devletiyle aramız iyi değildi. Her türlü imkânları olmasına rağmen bize araç, gereç, silah ve malzeme vermediler. Defalarca talebim oldu, ama Kaddafi bize hiç sıcak bakmadı."[9]

Bunlar eksik bilgilerdir. Kıbrıs Rum Kesimi, Rusya, Ermenistan'daki PKK kampları, Avrupa'nın pek çok şehrindeki dernek, kültür merkezi ismi altındaki terör yuvaları vs. terör örgütüne sağlanan desteğin ancak çok küçük bir bölümünü ortaya koymaktadır. Özellikle Lazaros Mavros adına sahte Kıbrıs pasaportu sağlayanlar AB üyesi "Kıbrıs"tır.

Avrupa Parlamentosu'nun Fransız Milletvekili Jose Bove, terör örgütü PKK'nın Larzak Ovası'ndaki eğitim kamplarından Fransız güvenlik kuvvetlerinin haberi olduğunu öne sürdü. Bove, *"Ben de bu kamplara bizzat katıldım"* dedi. Silahlı eğitim verildiği iddia edilen kampta 10-15 senedir yaz aylarında çiftliğe gelen çok sayıda Kürt gencinin burada eğitim aldıklarını bildiğini belirten Bove, kendisinin de bizzat bu eğitim kampına konuşmacı olarak katıldığını açıkladı. Mehmet Ali Doğan'a ait çiftliğe bir kilometreden daha az mesafede Fransız ordusuna ait askeri bir birlik bulunduğunu öne söyledi.[10]

Tekrar konferanslara dönecek olursak;

Bu konferanslara katılanlar ve konferansları düzenleyenler öyle özenle seçilmektedir ki, aranan teröristlerin yanında Desmond Tutu gibi Nobel Barış Ödülünü kazanmış kişiler, uluslararası insan hakları kuruluşları temsilcileri de bulunmaktadır. "Teröristler toplantı yapıyor" dediğinizde "Haydi canım, Desmond Tutu terör toplantısına katılır mı" gibi cevaplarla karşılaşmaktasınız.

Bir örnek olması bakımından, 2009 yılında yapılan toplantıyı düzenleyen ve katılanlar dipnota çıkarılmıştır. "4. Kürt Hakları Konferansı" sonuç bildirgesinin linki de dipnottadır.[11]

9 Hasan Atillâ Uğur, *Abdullah Öcalan'ı Nasıl Sorguladım,* Kaynak Yayınları, Beşinci Baskı, Kasım 2011, İstanbul, s.48-57.

10 *Yeni Şafak,* "AP vekilinden PKK itirafı", 14 Mart 2010.

11 "Avrupa Parlamentosu'nda Kürt Konferansı- Bu yıl beşincisi yapılacak konferansın düzenleyicileri arasında Nobel Barış Ödülü sahibi Güney Afrikalı Desmond Tutu, Nobel Barış Ödülü sahibi İranlı Şirin Ebadi, Avrupa Konseyi İyiniyet Elçisi ve Çevre Koruma Vakfı Sözcüsü Bianca Jagger, Leyla Zana, Prof. Noam Chomsky ve yazar Yaşar Kemal bulunuyor.
"AP binasında düzenlenecek konferansta AP Sol Parti Milletvekili Francis Wurtz, Avrupa Konseyi İyiniyet Elçisi ve Çevre Koruma Vakfı Sözcüsü Bianca Jagger, es-

Yine Avrupa Parlamentosu'ndaki bir "Dersim" konferansının davetiyesinde toplantıyı düzenleyen hanım için "Avrupa Parlamentosu'nun PKK'lı Alman üyesi" ibaresi bulunmaktadır.

Hani Avrupa Birliği PKK'yı terör örgütü ilan etmişti?

Avrupa'nın başka ülkelerinde de mesela Fransa Parlamentosu'nda PKK'lıların da katıldığı bir Kürt konferansı yapılmış, AP'nin Brüksel'deki binasında "Kürdistan Ulusal Kongresi (KNK)" toplantısından sonra, 28 Kasım 2007 tarihinde, kırmızı bültenle aranan terörist Gülabi Dere'nin de aralarında olduğu 25-30 PKK'lının katılımıyla basın toplantısı düzenlenmiş, AP Yeşiller Grubu Üyesi Jean Lambert ile Belçikalı eski bir parlamenter de anılan toplantıya katılmışlardır.

IV.1.9.2. Bir Başka Yanlış: "Terörle Mücadele" ile "Teröristle Mücadele" Arasındaki Fark Anlaşılamadı

Devlet terörle mücadele ile teröristle mücadele arasındaki farkı anlamadı. Doğu ve Güneydoğu her şeyiyle askere ihale edildi.

"Asker ne istediyse verdik" söylemleriyle mesele çözülecek sanıldı. TSK bölgeye en seçkin personelini ve birliklerini gönderirken diğer meslek grupları orayı bir sürgün yeri olarak gördü, çoğu kaçmak için fırsat kolladı.

ki DEP Milletvekili ve Sakharov Düşünce Özgürlüğü Ödülü sahibi Leyla Zana ve yazar Yaşar Kemal de birer konuşma yapacak. Ana başlığı, "Değişim Zamanı" olan konferans, Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu (EUTCC) Başkanı Kariane Westrheim'in açılış konuşması ile başlayacak. (...)

"Konferansa katılacak bazı isimler: EUTCC Başkanı Kariane Westrheim, Avrupa Konseyi İyiniyet Elçisi ve Çevre Koruma Vakfı Sözcüsü Bianca Jagger, AP Sol Grup Başkan Francis Wurtz, AB Türkiye Karma Parlamento Komisyonu Eş Başkan Yardımcısı AP Liberal Grup üyesi Andrew Duff, Ahmet Türk, Kürt İnsan Hakları Projesi (KHRP) Direktörü Kerim Yıldız, Songül Karabulut, Tennesse Teknoloji Üniversitesi öğretim üyesi Profesör Michael M. Gunter, Av. Jon Rud, AP Yeşiller Partisi İngiltere Milletvekili Jean Lambert, Mazlum Der Başkanı Ömer Faruk Gergerlioğlu, AP Milletvekili Pasqualina Napoletano, AP Milletvekili Sarah Ludford, İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan, Uluslararası Geçiş Döneminde Adalet Merkezi (ICTJ) Avrupa Direktörü Dick Oosting, Prof. Dr. Dirk Rochtus, ABD İnsan Hakları Konseyi Üyesi Kathryn Porter, Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu Yönetim Kurulu üyesi Hans Branscheidt, Güney Afrikalı İnsan Hakları Savunucusu Av. Brian Currin, Kürt İnsan Hakları Projesi (KHRP) Yönetim Kurulu Başkanı Mark Müller, Surry Üniversitesi Hukuk Araştırmaları Birliği Asistanı Dr. Susan Breau, Belçika Flaman Milliyetçi Cephe Partisi AP Milletvekili Frieda Brepoels ve İngiliz Milletvekili Hywel Williams. (Erdal Alıçpınar/Köln-*Yeni Özgür Politika,* 17 Ocak 2009)", *Ülkeden Bakış BEROJ,* 17 Ocak 2009, (İnternet sayfası: http://www.beroj.com/h.asp?k=3912&z=, Erişim: 24 Mayıs 2011).

Zaman PKK lehine çalışıyor. Biz hâlâ "İmralı mı, Kandil mi?" tartışmasıyla uğraşırken büyük Kürdistan adım adım gerçekleşiyor. Türkiye Cumhuriyeti'ne paralel bir Kürt devleti kuruluşu olan KCK bunun en güzel örneğidir.[12]

IV.1.10. PKK'nın Avrupa'da Üslenmesi Kandil'den Daha mı Az Tehlikeli?

Türk Dışişleri Bakanları AP'de konuşma yaparken iki defa teröristlerin saldırısına maruz kalmış, bu teröristleri içeriye AP parlamenterlerinin soktuğu ortaya çıkmıştır.

Netice?

Hiç, sadece hiçbir işe yaramayan ve bu olayları önleyemeyen protestolar. Bu kadar tepkiyi yeter görenler, daha vahim olaylara da katlanmak mecburiyetindedirler.

Sonuç: PKK siyasallaşmasını tamamlayıp legalleşme aşamasında ilerlemektedir. Bugün televizyon kanallarında "Neden böyle oldu?" tartışmaları yapanlar geçmişe bakmak zorundadırlar. Teröristbaşının "Avrupa'ya açıldık, devlet olacağız" dediği budur. PKK Avrupa'ya Kürt hakları paravanı arkasında siyasi olarak yerleşmiştir.

Ve Türkiye bütün bunlarla yurtiçinde mücadele etmekte, PKK'yı esas faaliyet ve teşkilatlanma alanı olan Avrupa'da hareketlerinde serbest bırakmaktadır.

Bütün Birleşmiş Milletler kararlarına rağmen PKK'yı Kuzey Irak'tan çıkarmak mümkün olmamıştır. Kürt Yönetimi ABD'nin kanatları altında, diledikleri gibi at oynatmış, Barzani "Bu toprakları Türk Ordusuna mezar yaparım" diyecek kadar ileri gitmiştir.

Kıbrıs Rum Kesimi, Yunanistan, Ermenistan, İran ve o zamanki SSCB başta olmak üzere Avrupa'daki birçok ülkedeki PKK kamplarına ses çıkaramadık.[13] Hollanda'da evinize bir misafir gelse ertesi gün "kimdir, kaç gün kalacak" diye kontrol yapan polis, küçücük ülkede 16 yıl barınan bir PKK kampının farkına varamamıştır!!!!

Hollanda ayrıca PKK'nın sürgünde Kürt parlamentosu kurmasına da müsaade etmiştir.

12 Bazıları bunu ısrarla "PKK'nın şehir yapılanması"ndan ibaret bir şey olarak tanımlıyor.

13 İsrail'in Kıbrıs Rum Kesiminde PKK'lıları eğittiğine dair haberler yayımlanmaktadır.

IV.1.11. Türk Genelkurmay Başkanı Konuşunca "Vesayet", Hollanda Genelkurmay Başkanı Konuşunca "Demokrasi"

Teröre bu derece hamilik yapan Hollanda'nın Genelkurmay Başkanı 2004 yılında kendi Dışişleri Bakanlığının, mali konular dahil, sağladığı destek ve himaye ile Ankara'da resmi adı başka olmakla beraber aslında "Genelkurmay Niçin Milli Savunma Bakanlığına Bağlanmalıdır?" konulu seminerde bir konuşma yaparak TSK'ye demokrasi dersi vermeye kalkmıştır.[14]

Bunlara gerekli tepkiyi göstermedik. Basın, hiç "askeri vesayet"ten filan söz açmadığı gibi, üstelik haberi olumlayarak verdi.

Bir de tersini düşünün. Yani bizim Genelkurmay Başkanımız Hollanda'ya gidip onların bir iç işi, örneğin Kraliçe'nin Shell şirketinin ortağı olmasının demokrasiyle ne derece bağdaştığı konusunda bir konuşma yapsa... Olabilecekleri düşünebiliyor musunuz?

Önce bizim Batıcı basın ayağa kalkardı. "Türkiye'deki askeri vesayet yetmedi, Genelkurmay Hollanda'ya da el attı" şeklindeki manşetleri görür gibiyim.

Ya her "İlerleme Raporu"nda "TSK'nin üst düzey yöneticileri siyasi konularda demeç veriyor" diye tenkit üzerine tenkit yağdıran AB?

Hiç kimseden tıs ve tık yok. Hatta bazılarının, "Oh ne güzel oldu, TSK'yi ne biçim sıkıştırdı" diye sevindiklerini de gördük.

ABD'de Türkiye'yi tanıtacak, Türk tezlerini yayacak bir Türk enstitüsü kurulması için, üzerimize vazife olmadığı halde, bir çalışma yaptık 1998 veya 1999 yıllarından birinde. Washington Silahlı Kuvvetler Ataşeliği'nin hazırladığı son derece kapsamlı çalışmayı, Genelkurmay Karargâhında incelenmesini müteakip ilgili siyasi makamlara gönderdik.

Gidiş o gidiş. Ne ses geldi ne de seda.

ABD'de bir tane Türk enstitüsü kuramamışken kaç tane Kürt enstitüsü var bilmiyorum.

PKK ile ilgili kaç tane kitap yazdık, broşür hazırladık; hazırladıysak kaç dilde ve bunları kime dağıttık? Bilen var mı? Bir ara bu görev Dışişleri Bakanlığı'na verildi. İngilizce hazırlanacak diye. Tabii ki sonuç çıkmadı. Çünkü onların işi değil.

14 Bazıları Genelkurmay Başkanlığının Milli Savunma Bakanlığına bağlanmasını bir AB kriteri olarak ileri sürmektedir. AB'nin böyle bir kriteri ve standart bir uygulaması yoktur. Toplantılarda Genelkurmay Başkanlarının Milli Savunma Bakanlarının arkasında oturmaları hariç. Ancak bu konu kimin nereye oturduğuna indirgenemeyecek kadar kapsamlı ve karmaşıktır.

Dışarıda olan PKK ile mücadeleyi hep içeride sürdürdük. Gabar'da, Kutu Deresi'nde, Ali Boğazı'nda, Kato dağında bu iş biter sandık. Bizler buralarda cansiperane uğraşırken onlar dışarıda büyüdü, serpildi.

Yurtdışında mücadele büyükelçiliklerin yapacağı iş değil. Bir sürü iş arasında bir de bununla uğraşacaklar.

Yanlış.

Terörle uğraşanın başka işi olmayacak. Terörle yatacak, terörle kalkacak. Diğerlerinin hepsi günlük işle uğraşır. Uzun vadeli ve kapsamlı çalışacak bir ekip ve teşkilat lazım. Buna birçok ülkede olduğu gibi özel temsilci mi dersiniz, ne derseniz deyin.

"Biz Kürtlerle bin yıldır beraber yaşadık, kız aldık kız verdik" lafları artık bir anlam ifade etmemektedir. Diyarbakır'da sokaktaki adam kendisine uzatılan mikrofona "Mesele işsizlik değil, açlık değil, mesele bu" deyip TC kimliğini gösteriyorsa, sözlerinin doğruluğunu ispat için de "Diyarbakır'da yüzme havuzlu villalarda oturanların karnı tok, ama onlar da kimlik peşinde" diyorsa, söylem ve sloganlarınıza bir daha bakmanız gerekir.

Bütün bunları söyledikten sonra bir hatırlatma yapalım. Anayasamıza göre etnik kökene dayalı siyaset yapmak, siyasi parti kurmak yasak değil midir?

IV.1.12. Halka Yanlış Bilinç Aşılanmış

5 Ekim 2010

Anayasanın temelini teşkil eden ve dibacesinde yer alan "Atatürk Milliyetçiliği" hükümsüz kalmıştır. Karşınızda "Varlığım neden Türk varlığına armağan olsun, ben Türk değilim ki?" diyen veya "Türk bayrağı diyemezsiniz, o zaman ben de Kürt bayrağı derim" diye ahkâm kesen, Yüksekova'da Türk milli takımının mağlup olmasını havai fişek atarak kutlayan, "25 senede dilimizi kabul ettirdik, şimdi sıra bölgemizi kabul ettirmek" diye nutuk atan, "Son mahalli seçimlerde Kürdistan'ın sınırları çizilmiştir", "PKK'den tek farkımız elimizde silah olmamasıdır", "bir başbakan yetmez" demekten, polis tokatlamaktan çekinmeyen, "Demokratik Federasyon" ilan ettiği illerde delege seçimleri dahil teşkilatlanma için her türlü çabayı harcayan, uluslararası tanınma için çağrılar yapan kişiler bulunmaktadır.

Bu bölgenin geri bırakıldığı filan da doğru değildir. Gidin bakın Toroslar'daki, Artvin'deki bazı yerlere, yolu, elektriği dahi yoktur, ama hiç kimse eline silah alıp dağa çıkmamıştır. Devletine isyan etmemiştir.

Devletin götürdüğü hizmete mâni olmak için PKK iş makinesi, okul, araç, santral vs. yakmıştır ve yakmaya devam etmektedir. Amaç bölgeyi geri kalmış göstermek, bölge ahalisini buna inandırmak.

Devlet imkânları nispetinde bölgeye her türlü hizmeti götürmüştür. Buna sahip çıkmak bölge halkının görevidir. Ama öyle değil.

Okullar tatil olduğu zaman köylü okulun malzemesini, kapı pencere dahil, söker, evine götürür. Aynı şey doktorsuz sağlık ocağı için de geçerlidir. Yine üzerimize vazife olmamakla beraber, görev yaptığım bölgede devlet malının korunması için bu okulları ve sağlık ocaklarını muhtarlara zimmetlerdim.

Bölgeye yatırım için devlet yıllarca sıfır faizle kredi vermiştir. Nereye gitti bu paralar? Hesap soran yok. *"Devletten kredi geri ödenmemek için alınır, geri ödeyecek olsam arkadaşımdan borç isterim"* mantığı hâkimdir.

Kağızman'ın bir köyünde köylülerle sohbet ediyorduk. Kağızman çukur.

"Yazın buralar sıcak olur, ne yapıyorsunuz?" diye sordum.

Cevap: "Göcek'te bir yerimiz var, oraya gideriz, çocuklar kafelerde filan çalışır."

Bu arada mesela yazın siz Kağızman'a gidin, çocuklarınızı orada bir kahvehanede çalıştırmak isteyin, bakın neler olur.

1970 yılında Ağrı'nın bir kazasında görevliydim. Bir Trabzonlu geldi, tertemiz, pırıl pırıl bir pastane açtı. Çok sevindik, o zaman ekmek bile bulunmuyor. Mahalli halk önce yiyip içip para vermediler, adam para isteyince dövdüler, sonradan camını çerçevesini indirdiler, adamcağız da çekti gitti.

Arpaçay Barajı'ndan su kanalı yapmış devlet, hududun sıfır noktasında. Vatandaş ekip biçsin diye. Ama ekip biçmiyor. Toprağını Artvin'den gelenlere kiraya veriyor. Onlar ekip biçiyor, yetiştirdiklerini oradakilere satıp parasını cebine koyup gidiyor.

Her şeyi devletin yapmasına alışmışlar. Bunu bir hak gibi görüyorlar. Mecbursun, bana bakacaksın mantığı.

Bir gün bir minibüs dolusu köylü geldi.

-*"Suyumuz yok"* dediler.

-"Hangi köy?" diye sordum

-*"(...) köyü..."*

-"Önünüzden Arpaçay geçiyor, kazın bir kanal, suyu alın" dedim.

-*"Kanal vardır"* dediler.

-"Eee, ne istiyorsunuz" dedim.

-*"İçi pis, su gelmiyor"* dediler.

-"Temizleyin" dedim.

-*"Sen temizleyeceksin"* dediler.

Bir başka köyün hemen altından bir dere geçiyor. Köyde altı adet çeşme mevcut, ama hiçbirinde su akmıyor. Kadınlar dereye gidip sırtlarında tenekelerle yokuş yukarı su taşıyorlar. Boru bulduk, vali de bir motopomp verdi, boruları döşedik, çeşmelerden su akmaya başladı.

Herkes memnun!

Motopomp için küçük bir kulübe yaptık. Bizim astsubay motopompun kullanılmasını muhtara öğretti, birkaç gün de kendi başında durdu.

Birkaç gün sonra astsubay, "Dere hızlı akıyor, suyu zor basıyoruz. Suyun içine 25-30 cm yüksekliğinde bir duvar yapsak, biraz göllenir, birikmiş suyu basmak daha kolay olur" dedi.

"Köylüyü topla, yaptır" dedim.

"Köylü siz yapacaksınız diyor" dedi.

Mantık bu.

Ben bu insanlara karşı değilim. Olmadığımı bilen bilir. Bu bölgelerde görev yaptığımda ailece ve birlikçe bölge halkına yardımcı olabilmek, çocukları okutabilmek için elimizden geleni yaptık. Onun için yazdıklarımda önyargı, kızgınlık filan aramayın.

Yoktur.

IV.1.13. Madalyonun Öbür Yüzü

Bütün bunları söyledikten sonra, konunun bir de diğer yönünden bahsetmek lazım.

Öncelikle bölgedeki tabur komutanının da desteğiyle bir dereyi köylerine çevirmek için 7 km. kanal kazan, kendi imkânlarıyla su deposu yapan bir köy olduğunu da söylemem gerek.

Sizi kendine yakın gören, güvenen insanlardan bir kötülük gelmediğini, içlerindeki mikropları da kendilerinin temizlediğini gördük.

Benim görev yaptığım bölgedeki insanların büyük çoğunluğunun sadece huzur ve güvenlik aradığını müşahede ettik.

Bölge insanları içinde, terör örgütüne isteyerek yardım edenler bulunduğu gibi, vatanına, devletine, bayrağına bağlı veya hiç değilse bunlara karşı çıkmayacak çok kişi vardır. Bunları PKK'ye mecburcu hale getirmemek lazım. Devletin otoritesini hissettikleri takdirde terör ve teröristle ilgilerini keseceklerini yaşayarak gördük.

Ama köyüne gelen teröristlerin isteklerine kendi başına karşı koymak durumunda bırakılmaması gerekir. Günlük hayatına terörist müdahalesi olmaması gerekir.

Çünkü karşı koyamaz. Karşı çıkarsa öldürülür.

Önemli olan köyüne terörist gelmeyeceğinden emin olmasıdır. Devlet bunu yaparak gücünü göstermek zorundadır. Bölge halkı kuvvetlinin yanında olmak zorundadır yaşayabilmek için.

Buna "Yine askeri çözüm öneriyor" diyenler olduğunu görür gibiyim.

Ne yapalım. Benim görüşüm de bu.

Bu kişilerle bir diyalog kurulacak ise, evvela çerçevesinin iyi çizilmesinin şart olduğu kesindir.

Bu çerçevenin ne olduğu konusunda farklı düşünceler ve farklı beklentiler mevcuttur.

"Yeni Anayasa"nın yazılmasında bu nedenle çatışmalar yaşanması ihtimali fazladır.

IV.1.14. "19 Senede Bize Ne Oldu?"

6 Mart 2011

Araya giren Ortadoğu ve Türkiye'nin Ortadoğu başta, bölge ülkeleri ile ilişkilerinde ABD, İsrail, ve AB'nin tutumu üzerine notlardan sonra tekrar memlekete dönersek, karşımıza yine Güneydoğu çıkıyor. Buralara nereden nasıl geldik konusu tabii ki ayrı bir meseledir.

Bu durumun en iyi değerlendirmesini, görev yaptığım Doğu Anadolu illerinden birinde tanıştığım Tahir Amca isimli bir köylü vatandaşımız yaptı. Kendisinin bana söyledikleri şunlar:

"1974 yılında Kıbrıs harbi çıktığında, elimizde Türk bayrakları traktörlere dolduk, kaymakamlığa gittik. Hacca gitmek için yatırdığımız paraları Silahlı Kuvvetlere bağışladık ve hacca gitmekten vazgeçtik. Yaşı tutan herkes askere yazılmak üzere dilekçe verdi. 1993 yılında yine traktörlere dolduk, bu sefer elimizde kalaşnikoflar ve PKK bayrakları kaymakamlığı basmak için gittik; asker geldi, ateş açtı, biz de ateş açtık, iki taraftan da ölen ve yaralananlar oldu.

"Aradan geçen 19 senede bize ne oldu? Neden bu hale geldik?"

Sanırım PKK sorununu rahmetli Tahir Amca'nın bu sözleri çok açık ve net bir şekilde izah etmektedir.

Devletin yanında olan bu insanlar neden 19 senede devlet karşıtı olmuşlardır?

Bu sorunun birçok cevabı var. Ama bu notların içinde bunları açıklamak mümkün değil. Sadece, kısaca söylemek istediğim, devletin terörle mücadele ile teröristle mücadele arasındaki farkı anlayamaması ve her ikisini de Silahlı Kuvvetlere ihale etmesidir. Bu konuya yine döneceğiz.

Bu sıkıntılı konuyu değiştirmekte yarar var.

IV.1.15. ROJ TV mi Daha İyi Parlatıyor, TRT mi?

15 Haziran 2011

PKK'nın ilan ettiği eylemsizlik bugün sona eriyor. Avukatlar İmralı'ya gidiyor, APO'nun emrini almak için. Herkes bu adamın iki dudağının arasından çıkacak sözleri bekliyor.

Türkiye Cumhuriyeti'nin huzuru bir teröristin iki dudağı arasında.

Seçimlerden sonra Diyarbakır'da toplantı yapan BDP'liler "Ülkemiz Kürdistan, Başkentimiz Diyarbakır" diye şarkı söyleyip gösteri yaptılar.

Polise taşla saldıran BDP Milletvekili, *"BDP'ye destek, Apo'ya ve dağdaki gerillaya destektir"* gibi sözler etti.

Terör suçu değiştirilip hapisten çıkması sağlanan, karşılığında başkomiseri tokatlayan ve "o tokadı aslında devlete attım" diyen Sebahat Tuncel ile "tokadı yiyen" devletin televizyonunda söyleşi yapılıyor. Nuriye Akman isimli bir hanım soruyor: *"Abdullah Öcalan acaba ne demiştir. Aferin kızım iyi yaptın, senin vurduğun yerde gül biter demiş midir?"* Sebahat Tuncel de cevap veriyor: *"İnşallah bu soruyu Sayın Abdullah Öcalan programınıza katıldığında ona kendiniz sorarsınız."*

Roj TV ile ne uğraşıyorsunuz? Önce TRT'ye bakın.

Dağdan terörist elbiseleriyle gelenler Habur'da törenle karşılanıp, orada kurulan mahkemelerde, söylediklerine bakılmaksızın serbest bırakıldılar, törenlerde şeref tribünlerinde oturtuldular.

IV.1.16. Davetler ve Kokteyllere Devam

TV kanallarından birinde iş dünyası ve sosyetenin katıldığı bir davet gösteriliyor. Kameralar herkese zoom yapıp, tek tek veya eşli ve tepeden tırnağa gösteriyor uzun uzun. Aralarında bir akşam davetine nasıl gelinmesi gerekirse öyle giyinmişler. Olduğu gibi, hırpani kılıklı, saç sakal birbirine karışmış, yaka paça açık gelenler de var. "Image maker"ları böyle uygun görmüş demek ki.

Birden bir altyazı, küçücük, zor okunuyor: *"...'deki operasyonlarda 12 terörist öldürüldü."*

O kadar.

Program devam ediyor. Bu sefer Hindistan'dan altın getirip satan veya oradaki bir firmanın Türkiye temsilcisi olan genç ve bakımlı bir hanım çıkıyor. Yaptığı işin ne kadar önemli olduğunu anlatıyor.

Öldürülen teröristlerle veya çatışmadaki Mehmetçikle ilgili haber bir daha geçmiyor altyazıda.

Türkiye'nin gerçeği bu.

Oralarda olanlar, o sıkıntıları, bu işin yükünü çekenlerden başkasını pek ilgilendirmiyor. Sanki oradakiler bu sıkıntıları buradaki birileri böyle bir tatlı hayat sürsün diye çekiyor. Devletin milleti ile bölünmez bütünlüğü için fevkalade zor şartlarda, sıkıntılar ve büyük bir özveri içinde verilen mücadele kimsenin umurunda değil.

IV.1.17. Kim, Kiminle Görüşüyor?

29 Haziran 2011

Dün Meclis açıldı, BDP katılmadı, CHP katıldı yemin etmedi. Hapisteki sekiz milletvekilinin çıkarılmasını istiyorlar. Onlar çıkmadan yemin etmeyeceğiz diyorlar.

BDP'nin pek umurunda gibi görünmüyor. Onlar "kendi bölgelerinde, başkentleri Diyarbakır'da, kendi meclislerini topluyorlar".

"Kendi halkımızı kendi meclisimizle idare ederiz" mesajı vermek. Belki de bütün karmaşanın amacı buydu.

Karayılan üç şart koşuyor, *"devlet bizimle görüşmek istedi, biz adres olarak İmralı'yı gösterdik"* diyor.

İmralı sakini, *"devletle sözleşme imzalama aşamasındayız"* diyor.

Devlet dedikleri kim acaba? Başbakan da "hükümet görüşmez, ama devlet görüşebilir" dedi.

Acaba Milli Güvenlik Kurulu'nda bu yönde bir karar mı alındı?

Görüşmeyi yapanlar her kimse, bunlara neyi hangi çerçevede görüşecekleri talimatını kim veriyor?

Gazeteciler Karayılan'ı Kandil dağında ziyaret edip tefrika tefrika röportaj yayımlayıp resmen terör propagandası yapıyorlar.[15] Bunu başka bir demokratik ülkede herhalde göremezsiniz.

15 Örneğin Hasan Cemal... *Milliyet*'in, 27, 28, 29 Haziran 2011 tarihli sayılarında yayımlanan "Murat Karayılan'la Kandil Görüşmesi" yazı dizisi. Murat Karayılan, Hasan Cemal'in, *"Devlet Kandil'le görüşüyor mu?"* sorusuna, *"Devlet, Kandil'le de temas aradı, kurdu. Ufak Ufak başlamıştı teması... Ama biz olmaz, doğru olmaz dedik. Kapadık, kestik bu yolu... Bizim için tek adres İmralı'ydı, önder Apo'ydu çünkü..."* cevabını vermiş.

İngiltere'de bir ara bırakın teröristleri bizdeki BDP benzeri IRA'nın taşeronu SINN FEIN'in mensuplarının konuşmalarını bile sesini kısarak ve altyazıyla verirlerdi. Terörü öven, devleti kınayan bir laf etmesin diye. Orada terör propagandası olan, bizde nedense ifade özgürlüğü oluyor. Demek ki İngiltere'den daha fazla demokratız.

Siyasiler suskun, savcılar hareketsiz, toplum tepkisiz.

Bazıları Kuzey İrlanda'daki Sinn Fein-IRA bağlantısını örnek alarak PKK terörünü bitirmek için BDP ile görüşülebileceğini söylüyorlar. Aslında arada önemli bir fark var.

IRA Sinn Fein'in sözünü dinler, PKK BDP'nin sözünü dinlemez.

IV.1.18. Devlet Vatandaşının Güvenlik ve Huzurunu Sağlasa...

4 Kasım 2011

Enteresan gelişmeler olmaya devam ediyor. Gördüklerimizi not düşelim:

- KCK/PKK'ya Kafa Tutan Kürt Anne:

"PKK'nın çatı yapılanması KCK'ya yönelik soruşturmada, bir annenin örgüte isyanı dinlemeye takıldı. Eşini ısrarla toplantıya çağıran örgüt elemanına kafa tutan B.S., 'Yeter artık, bir daha aramayın. Kocam yanınıza gelmeyecek. Ailemi dağıtmayın' dedi. Ev hanımı B.S.'nin tepkisi, Kürt vatandaşların PKK'ya 'Benim için öldürme' çıkışını hatırlattı. KCK'nın Kürt vatandaşlar üzerinde kurduğu baskı ters tepmeye başladı. Sözde anayasasında 'ordu' tanımlamasıyla konumlandırdığı PKK üzerinden şiddet eylemlerini artıran KCK'ya karşı Kürt vatandaşlardan 'Artık yeter' ve 'Benim için öldürme' sesleri yükselmeye başladı. PKK'nın çatı yapılanması olan KCK'ya bir 'yeter' de İstanbul'da yaşayan bir Kürt anneden geldi. Siirt'te genç kızların aracını tarayarak dördünü öldüren, ikisini de yaralayan PKK, sivil katliamlarına bir yenisini Bingöl'de eklemişti. Bayram alışverişine çıkan vatandaşları hedef alan bir kadın canlı bomba, iki kişinin ölümüne 21 vatandaşın da yaralanmasına sebep olmuştu. Kürt vatandaşlar, art arda gelen kanlı saldırılar üzerine, bölgede faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşlarının önderliğinde, sivil katliamı yapan PKK'ya karşı 'Benim için öldürme' kampanyası başlattı."[16]

16 *Yeni Şafak*, "Kürt anneden KCK'ya isyan", 6 Kasım 2011.

- Şırnak Halkından PKK'ya Meydan Dayağı:

"Şırnak'ta kimlik kontrolü yapmak isteyen PKK'lılar halkın sabrını taşırdı. Ellerine sopa ve süpürge alan vatandaşlar bölücülere meydan dayağı attı. Şırnak'taki Ömer Kabaklı Meydanı, 28 Ekim cuma günü teröre karşı bölge halkının ilk kez tepkisine sahne olmuştu. TSK'nin Hakkâri-Çukurca'da yürüttüğü operasyonları protesto etmek isteyen 25-30 kişilik grup, ellerindeki taş ve molotoflarla yürüyüşe geçmişti. Teröristbaşı Öcalan lehine sloganlar atarak yürüyen gruba polisten önce esnaf müdahale etmişti. Yollarını kestikleri terör örgütü yandaşlarını 'Şırnak'ta huzuru bozmayın, yeter artık. Evinize gidin, başınızı belaya sokmayın. Oyuna gelmeyin' tepkisini gösterip uyarmıştı. Eylemcilerin, 'Siz karışmayın, başınız belaya girer, alandan ayrılın' tehdidinde bulunduğu esnaf ise kendilerine saldırmaya kalkan grubu tekme tokat dövmüştü. Dayak yiyen eylemciler tehditler savurarak dağılmıştı. Esnafların bu davranışı yıllardır terör ve sokak gösterilerinden bıkıp usanan Şırnak halkına örnek oldu."[17]

IV.2. Bölücü Terörle Mücadelede ABD ve AB

IV.2.1. Türkiye'nin İnsansız Hava Aracı Üretmesiyle İlgili Engellemeler

Önce bir Heron lafı çıktı, sonradan başka şeyler oldu; bu, insanın aklına başka şeyler getiriyor.

Bir defa Heron dediğin, yani İsrail'den alınacak olan insansız hava araçları, direkt alım, yani doğrudan temin; yani gidip ne varsa onu alıp geleceksiniz.

Fakat uygulanan tedarik yöntemi, maalesef böyle değil. Bunun üst yüklenicisi TAI, alt yüklenicisi bir İsrail firması, onun da alt yüklenicisi Aselsan. Yani bunun kamerasını Aselsan yapacak. İş böyle olunca bir noktadaki en ufak aksaklık bütüne yayılıyor ve gecikmeler meydana geliyor.

İsrail kendi yaptığı bir hava aracına Türkiye'nin yaptığı bir kamerayı veya sensörü takmaktan imtina ediyor. Yani "İsrail becerememiş de, Türklerden bir kamera veya sensör almış" durumuna düşmek istemiyor. O yüzden de Aselsan'ın yaptıklarını "yok ağırdır, yok büyüktür" diye kabul etmiyor. Onun yerine kendi kamerasını takmakta ısrar ediyor. Biz de bu teklifi kabul etmedik.

17 *Vatan*, "PKK'lılara Meydan Dayağı", 6 Kasım 2011.

Bununla ilgili pek çok toplantı yapıldı. Genelkurmay'daki toplantıda, Savunma Sanayii Müsteşarlığı (SSM), Aselsan, TAI hepsi geldiler, Milli Savunma Bakanlığı, bu işi yapacak olan karargâhların temsilcileri. Konuşmalardan bir sonuç çıkmadı. Bunun ne kadar önemli olduğunu, terörle mücadelede vazgeçilmez bir unsur olduğunu, dilim döndüğü kadar anlattım. Kontratın iptal edilmesini gündeme getirdim. Ancak o güne kadar önemli bir meblağ ödendiğini ve başka hukuk sorunları çıkacağını anlattılar. Maalesef kör topal yürümeye devam etti. Ne hale geldiğini hep beraber gördük.

Bu toplantıda TAI 2009 yılına kadar silahlı, taktik insansız hava aracı yapacağına dair taahhütte bulundu; ancak bugüne kadar bütün yapabildiği, ANKA isimli bir prototiptir.

Düşünün ki fevkalade sarp bir araziye, 1 000 kişiyi, 1 500 kişiyi keşfe gönderiyorsunuz; bunların ikmali, koruması, pusuya düştü, düşmedi, oradaki idamesi, geri gelmesi gibi konuları bir tane insansız hava aracı, hem de hiç kimsenin hayatını tehlikeye atmadan yapabiliyor.

İşte bunu engelleme çabaları elbette ki PKK'nın önemli faaliyetlerinden biridir. Kandil'deki teröristlerin, İsrailli hahamlarla görüşüp, İsrail makamlarına Türkiye'ye bu insansız hava araçlarını vermeme konusunda baskı yapmalarını istediklerini de biliyorum.

İçimizde de insansız hava araçlarının milli imkânlarla üretilmesini engellemeye çalışanlar olduğunu düşünmek için yeterli sebebim var. Bu konuda basında da çeşitli haberler yer almıştır. Bu çok üzücü bir durumdur.

Ancak bu konuyla yakından ilgilenmiş, İHA'ların önemine ve ülkemizin bugün taktik İHA'yı yapabilecek durumda olduğuna yürekten inanmış biri olarak, bu amaçla açılmış ihaleyi bir Türk firmasının kazanmasına ve aradan geçen bunca süreye rağmen taktik İHA konusunda bir ilerleme sağlanamamış olmasını ve İsrail'e ihtiyacımızın devam etmesini de anlayabilmem mümkün değildir.

Yerli yapım IHA'lar gece ve gündüz otomatik iner kalkarlar. Bu teknoloji Predatörlerde bile yoktur. Predatör bulunduğu yer neresi ise - Irak, Afganistan- oradan kalkar, kumanda sonradan ABD'deki kontrol merkezine geçer ve oradan uçurulur.

Zamanın ABD Hava Kuvvetleri Komutanı, 1943 yılında, havacılığın geleceğinin insansız hava araçlarında olduğunu açıklamıştı. Biz yararını yeni yeni anlamaya başladık. Artık pek çok ülkede bazı uçak ve helikopterler hem pilotlu hem de pilotsuz olarak uçacak şekilde dizayn ediliyor.

Sadece Çin'de 70 çeşit İHA olduğunu, ABD'nin yeni yaptığı bir prototipin 70.000 fite çıkabildiğini okuyoruz basından. Biz de hâlâ kısır çekişmelerin içinde didişip duruyoruz.

Bu arada yine bu dönem içerisinde, Güneydoğu'daki birçok birliğimizin üzerinde, ne olduğu tespit edilemeyen birtakım hava vasıtaları görüldü. Birliklerin kimisi ses duyduğunu, kimisi ışık gördüğünü söyledi. Bunlar çok küçük oldukları için radarların tespit etme şansı yok. İnsansız hava aracı olabileceğini düşündük. İran'ın elinde o mesafeye gelecek İHA yok. Amerikalılar bunun kesinlikle kendilerine ait olmadığını söylediler, İsrailliler yemin billâh başbakandan kesin talimat aldıklarını ve hiçbir şekilde PKK ile olan mücadelemize karışmayacaklarını ifade ettiler, geriye bir tek peşmergeler kaldı.

Peşmergelerin elinde böyle bir imkân olmadığını biliyoruz, fakat yine bir İsrailli ile konuştuğumda, *"Evet doğrudur, biz Türkiye'nin PKK ile mücadelesine hiçbir şekilde karışmayacağız, ama emekli subaylara yapabileceğimiz bir şey yoktur"* dedi.

Peşmergelerin İsrailli emekli subaylarla birlikte bu insansız hava araçlarını uçurmakta olduğu akla geliyor. Olmayacak iş değil.

Bu gözlemlerin tesadüfi mi yoksa belli birlikleri izlemek amaçlı mı yapıldığını öğrenmek için de bir birliği olduğu noktadan 30 km başka bir yöne hareket ettirdik. Birliğin intikal ettiği bölgenin üzerinde akşam yine bu sesler duyuldu ve yine bu insansız hava araçları uçtu.

Bunları gördükleri zaman düşürmeleri konusunda birliklere emir verildi. Böyle bir emri verdiğimizi de herkese açıkladık. Uçuşlar kesildi.

IV.2.2. ABD Uçaklarının Sınır İhlali

Tabii burada konuyla ilgili ilginç bir gelişme de Amerikalılarla olan meseledir. Irak'taki işgal gücüne ait Amerikan F-16 uçakları, sınırımızı kısa bir süre ihlal ettiler. Her sınır ihlalini Genelkurmay sitesine koyduğumuz gibi bunu da koyduk ve epey bir ses getirdi.

Basın ayağa kalktı "vay efendim Amerikan uçakları nasıl geçermiş" falan diye. Halbuki Ermeni uçağı da geçtiğinde koyuyoruz, Yunan uçağı geçtiği zaman da.

Ama Amerika olunca daha fazla bir tepki çektiği için, daha fazla reaksiyon oldu. Bunun üzerine Amerika kendi uçaklarına bizim sınıra beş mil'den fazla yaklaşmama talimatı verdi. Bunun üzerine biz, bizim uçakları ve helikopterleri orada uçurmaya başladık keşif için.

Bir süre sonra Amerikalılar bu bölgede tekrar uçuş yapmak istediklerini, herhangi bir sınır ihlali yapmamak için azami özen göstereceklerini, bu konuda bir endişemiz olmaması gerektiğini söylediler.

IV.2.3. Sınır Ötesi Harekât Yetkisinin Faydası

Biz de o sırada sınır ötesi harekât yetkisini almıştık. TBMM tarafından böyle bir yetki verildiğini söyledik. Bizim de bu yetkiyi tugay komutanları düzeyine kadar verdiğimizi ve tugay komutanlarının artık bize sormadan, eğer bir terörist faaliyet görürlerse, sınır ötesine organik silahlarıyla ve belli kısıtlamalar çerçevesinde ateş açma yetkilerinin olduğunu ilettik. Bu nedenle de o bölgeye girecek olan Amerikan uçak ve helikopterlerine herhangi bir güvence vermemizin söz konusu olmadığını bildirdik.

O günden sonra da bir daha o bölgeye giren Amerikan uçağı olmadı. Hatta Amerikalılar, İran-Irak sıırı boyunca uçacak uçaklarına ateş açılmaması garantisi istediler!!

IV.2.4. İstihbarat Uçağı Temin Çabaları

Terörle mücadelede anlık istihbaratın önemini anlatmaya gerek yok. Bu konudaki noksanlarımızı geliştirmek için çok çalıştık, imkânlar aradık. Bir tip ABD uçağında karar kıldık. Bu uçaklar mevcut konfigürasyonlarıyla sadece dinleme yapıyor. Ancak bize önce sadece dinleme, sonra da hem dinleme hem de resim çekebilen uçak verebileceklerini, bir sene sonra da hem ses dinleyebilen, hem resim çekebilen hem de silah taşıyabilen uçak temin edebileceklerini söylediler.

Büyük bir ihtiyacımızı karşılayabilecek bu uçaklar için uzun alım prosedürünün kısaltılması konusunda ABD'lilerle görüştüm. O seneki Kongreden onay alınabilmesi için isteğimizin Mayıs veya Haziran aylarında ABD makamlarına ulaşması gerektiğini söylediler. Dosyaları hazırlayıp, acil olduğunu da belirterek Savunma Sanayi Müsteşarlığı'na (SSM) gönderdik. Birkaç kere hatırlattık. Herhangi bir gelişme olmadı.

ABD'lilere elde olmayan nedenlerle biraz geciktiğimizi söyledik. ABD 2. Başkanı dosyaları doğrudan kendisine göndermemi istedi. Ancak her ne hikmetse SSM'nin gerekli işlemleri tamamlaması mümkün olmadı. Alım gerçekleşmedi.

ABD Silahlı Kuvvetleri'nin kullandığı zeplinler var. Bir aracın arkasına monteli; kullanmak istediğiniz yere gelince zeplin havaya salınıyor, araca bağlı olarak ve orada istediğiniz süre gözetleme yapıyor. De-

ğişik irtifalara çıkanlar var. Bir tane getirttik deneme için, harekât bölgesine gönderdik; arazi yüksek, randıman alamıyoruz diye sonuç bildirdiler.

İsraillilerin geliştirdiği bir portatif cihaz var. Ateş edilen yeri, gece veya gündüz, anında harita üzerinde işaretliyor. Hatta aynı anda birkaç yerden, değişik çapta mermilerle ateş edilse bile hepsini gösterebiliyor. Üs bölgelerinin korunmasında çok yararlı olabilecek bir cihaz. Bu sistemle ilgili bir demo-deneme talebinde bulunduk. Biraz isteksizce geldiler. Deneme başarılı olmadı. Sonradan (sehven) bir başka alete ait harita getirdiklerini söylediler. Harita farklı olunca atış da başarısız oldu tabiatıyla.

Başkaları da var ama bu kadar yeter.

Sonuç: Bu tür projelere öncelik verip, ARGE ile kendiniz geliştireceksiniz.

IV.2.5. Bazıları Bu Ordunun Muharebe Gücünün Farkında Değiller

Bazıları da TSK'nin Soğuk Savaş sonrasındaki politiko-militer duruma kendini adapte edemediğini ve dünya ordularının gerisinde kaldığını söylüyor. Bunlara burada cevap vermek gereksiz.

Kuzey Irak'a yapılan ilk hava harekâtında, harekâta katılan uçaklarımız Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki meydanlardan kalkıp, Irak hududumuza yakın bir yerde gece havada ikmal yaptıktan sonra, hiç keşfini yapmadıkları hedefleri gece büyük bir isabet ile vurup bilahare tekrar kendi hava sahamızda havada yakıt ikmali yapıp, salimen kalkış meydanlarına dönmüş, bu harekât elektronik harp uçakları, Muharebe Arama Kurtarma timleri ve diğer gerekli elemanların tamamen kusursuz planlamaları sonucu en ufak bir aksaklık olmadan icra edilmiştir.

Böyle karmaşık bir harekâtı icra edebilecek kaç hava kuvveti vardır acaba?

Yaparız, ederiz diyenleri Balkanlar'daki hava harekâtında gördük. Her havada uçabilen bir iki hava kuvvetinden biri bizimkilerdi.

Burada bir hatıramı da nakletmek istiyorum.

Sabaha karşı bir saatte Genelkurmay Harekât Merkezindeki büyük ekranda Kuzey Irak'daki hava harekâtını takip ediyorduk. Diyarbakır 2. Taktik Hava Kuvveti Komutanı Korg. Rasim Aslan[18] video tele konferansla uçakların tamamının görevlerini tamamladıklarını ve Türk hava

18 Halen Balyoz tutuklusudur.

sahasında olduklarını söyledi. Ben de kendisine tebriklerimi ilettim, pilotların hepsini benim namıma tebrik etmesini söyledim.

"İsterseniz kendiniz kutlayın" dedi

Ortak çağrıdan hepsini aradım ve kutladım, yanaklarından öptüğümü, kendileri ile gurur duyduğumu, başarılarının devamlı olasını ve Allahın kazadan beladan korumasını dilediğimi söyledim.

Aynı ortak çağrıdan cevap verdiler, sıra ile.

Türk semalarının o an neresinde iseler oradan.

"Sağ ol komutanım", "her zaman göreve hazırız", "ellerinizden öperiz."

Bu teknolojiye sahip olmamızdan dolayı göğsüm kabardı, o kahramanları tek başlarına bilmem kaç bin fitte ana meydanlarına dönerken düşündüm, gözlerim yaşardı. Harekât Merkezinden dışarı çıktım.

IV.2.6. Kuzey Irak Kara Harekâtı Tam Bir Kahramanlık Destanıdır

Uygulanan harekât, dünya askeri literatüründeki "Derin Kar ve Şiddetli Soğuklarda Muharebe Konsepti"ni değiştirmiştir. Her rütbedeki Mehmetçik sırtındaki onca yükle sekiz gün kendi kendini idame etmiş, terörist kovalamış, çatışmaya girmiş, PKK'nın girilemez denen bölgelerini darmadağın etmiştir.

O soğukta taşıdıkları pet şişelerdeki içme sularını donmadan nasıl muhafaza ettiklerini hiç düşündünüz mü? Alışverişte tuvalet kağıdının yumuşağını seçmeye dikkat ederken, arazide eksi bilmem kaç derecede tuvalet ihtiyacının nasıl giderildiği, gecenin nerede ve nasıl geçirildiği hiç aklınıza geldi mi?

Kar yağışı altında ve son derece kısıtlı görüş şartlarında, gece hiç bilmedikleri bir bölgeye helikopterle bir komando alayını hiç zayiatsız indirebilecek bir başka ordu varsa, buyursun gelsin. Bunu düşünmeye bile cesaret edemezler.

Bu kahramanların hepsini saygı ile selamlıyor, sevgi ile kucaklıyorum. Onlar bu devletin, milletin ve ordumuzun gurur kaynakları, isimsiz kahramanlarıdır.

Siyasi çıkar amacıyla onları neredeyse vatan haini ilan edenleri de şiddetle kınıyorum.

IV.2.7. ABD'nin Bitmiş Harekâtı "Bitirin" Diye Açıklama Yapmasının Sebebi

Bu harekât hakkında her kafadan ses çıktı. Siyasilerimiz asker üzerinden siyaset fırsatını kaçırmadılar. Kırk gün askerlik yapmış olanlar ömrünün kırk yılını bu mesleğe vermiş olanların yaptıkları planları, söyledikleri sözleri Meclis kürsüsünden tenkit ettiler.

"Amerika çık dedi çıktınız" dediler. Bu çaplı bir harekâtın her safhasının önceden son derece teferruatlı planlanması gerektiğini, harekâtın bu planlamaya göre yürütüldüğünü ve Amerikalılar çık dedi diye devam etmekte olan bir harekâtı durdurmanın, birlikleri geri döndürmenin mümkün olmadığını anlayamadılar.

Amerikalıların, mevcut imkânlarıyla bizim birliklerin faaliyetlerini adım adım izlediklerini tahmin etmek güç değil. Birliklerimizin dönüş yolunda olduğunu da bildikleri kesin.

Hal böyle iken ABD Savunma Bakanı Robert Gates, sanki harekât devam ediyormuş gibi, iki defa "Türkiye sınır ötesi harekâtı bir an önce bitirmelidir" diye açıklama yaptı.

Bu açıklama yapıldığında geniş bir bölgeye yayılmış birliklerimizin öncüleri, çeşitli noktalardan sınırımıza gelmişlerdi bile. Planlandığı şekilde devam eden ve bitirilen bir harekât sanki Gates çıkın dedi de ondan çıkmışız havasına büründü.

Gates bunu niye yaptı bilmiyorum, ama sanırım asıl mesajı peşmergelere idi: *"İsteseydim sesimi çıkarmaz, Türklerin üzerinize gelmesine mâni olmazdım. Ama gördüğünüz gibi ben dönün dedim döndüler. Buraların patronu benim. Sizi ben korurum. Benimle iyi geçinmeniz menfaatiniz icabıdır."*

IV.2.8. Sınır Hattındaki ABD Özel Kuvvetleri

Bu harekâtla ilgili ilginç bir de olay var. Harekât başladıktan birkaç gün sonra, Predator görüntülerinden huduttan geriye doğru bazı araç hareketleri tespit ettik. Çok miktarda Pikap cinsi araç, peşmerge kontrol noktalarında durmadan süratle Zaho istikametine gidiyordu. PKK'nın daha önce de birliklerimizin ilerlemesi karşısında bazı tesislerini, bu arada bir muhabere merkezini Zap bölgesinden geriye doğru tahliye ettiğini görmüştük.

Yine benzer bir faaliyet olarak değerlendirdik. Yaralılarını hastanelere götürüyor olabilecekleri de aklımıza geldi. Hareketleri takip ettiği-

mizde ve elimizdeki bilgilerle mukayese ettiğimizde her iki ihtimalin de olamayacağına karar verdik.

Biraz araştırmadan sonra bunların hudut hattına çok yakın yerlerde bulunan Amerikan Özel Kuvvetler Birlikleri olduğu ortaya çıktı.

Bu birlikler PKK'lıların cirit attığı sınır hattında ne mi yapıyorlardı? Muhtemelen sınır hattında ne yapılırsa onu yapıyorlardı.

IV.2.9. ABD "Üçlü Mekanizma"ya Iraklıların da Girmesini İstiyor

Amerikalılar, kendileriyle kurduğumuz koordinasyon mekanizmasına Irak Silahlı Kuvvetleri'nin de katılmasını çok arzu ediyorlardı. Anladığım kadarıyla her hudut ötesi harekattan sonra Iraklılar General Petraeus'u sıkıştırıyorlar, *"Sen müsaade ediyorsun, onlar da gelip bombalıyor"* diye serzenişte bulunuyorlardı.

Ancak anayasalarına göre oradaki yerel yönetim müsaade etmediği müddetçe, Irak merkezi hükümetinin Kürt bölgesine girme hakkı bulunmamaktadır. Peşmergelere söz geçirmeleri zaten beklenemez. Bu nedenle de Iraklılarla herhangi bir koordinasyon yapmak mümkün değildi. Yaptığımız görüşmelerde bunu hem Iraklılara hem de Amerikalılara anlattık. Bağdat askeri ataşemizin harekât başladıktan sonra Irak Genelkurmayına haber vermesiyle mesele halledildi.

Terörle mücadele için Irak hükümetiyle bir anlaşma yapmak da mümkün değil. Çünkü Irak'ın kuzeyiyle ilgili bir yetki ve sorumlulukları yok. Kendi sınırlarını koruma yetkisi olmayan bir hükümet.

IV.2.10. Viran Olan "Bağdat Gibi Diyar"

Bağdat'ta Irak Genelkurmay 2. Başkanı General Abadi ile bir görüşme yaptım. Bağdat havaalanına indiğimizde sanki bir savaş meydanının tam ortasına inmiştik. Beton blok duvarlar, kurşun geçirmez yeleklerin ve miğferlerin giyilmesinin mecburi olması, vb. Hava alanında çok kısa bir süre kaldık. Büyükelçimiz zahmet buyurmuş karşılamaya gelmiş.

Bu ziyaretin gizli tutulmamasını, basına açık olmasını özellikle istedim. Onun için de karargâhın önünde askeri bir tören yapıldı. Basın davet edildi. İlişkilerin geliştirilmesi, Irak Silahlı Kuvvetleri'nin ihtiyaçlarının karşılanması için elimizdeki imkânlardan yararlanmalarını söyledik. Mütevazı ofisinde önce baş başa sonra heyetler halinde samimi bir görüşme yaptık. Kültürlü, bilgili ve nazik bir general idi. Orta-

doğu ülkeleri içinde Irak'a el uzatan ilk ve tek ülke olduğumuzu söyledi. Türkiye'ye davet ettim. Bir müddet sonra geldiler, savunma sanayi tesislerimizi gezdiler.

Daha sonra General Petraeus'un küçük bir göletin ortasına yapılmış ve karadan tek ulaşımı olan Saddam'ın sarayındaki karargâhına gittim. Özellikle sınır ötesi harekâtı konuştuk. Yaptığımız harekâtı Irak'lılara haber vermemizin önemini bir daha tekrarladı. Bu konuda askeri ataşemizi görevlendirdiğimizi söyledim.

Gölet ortasına yapılmış saraylar bir tek Saddam'ınki değildi. Aynı şekilde inşa edilmiş pek çok benzer bina vardı.

Ziyaret esnasında birden NATO'daki tartışmaları hatırladım. 2,4 milyon askeri olan NATO, Bağdat'taki karargâh ve birliklerinin emniyetinin sağlanması için asker verecek ülke bulamadı ve paralı asker tuttu. Bu askerler sanırım Güney Amerikalı idi ve hareket eden her şeye önce ateş ediyor sonra gidip ne olduğuna bakıyorlardı. Aynı tip askerleri Afganistan'da da gördüm.

Bağdat'tan ayrıldığımızda akşam olmuştu. Şehirde her tarafta ışık olmadığını, büyük bir bölümün karanlık olduğunu gördüm. "Ana gibi yar, Bağdat gibi diyar olmaz" diyen meşhur atasözünü hüzünle hatırladım.

Pırıl pırıl, aydınlık Ankara göründüğü zaman, Irak'ta değil de Türkiye'de yaşadığım için Allah'a şükrettim.

IV.2.11. ABD'nin Web Sitesi "Temizliği" (2007)

7 Temmuz 2011

Irak, Türk-Amerikan ilişkilerinde önemli bir yer tutmuştur. Tezkere, Barzani-Talabani ile ilişkiler, Kuzeyden Keşif Harekâtı, CIA'nın eğittiği Saddam karşıtı binlerce Kuzey Iraklının Türkiye üzerinden Guam'a tahliye edilmesi, Başer-Ralston çalışmaları, Başbakan Erdoğan'ın Kasım 2007'deki ABD ziyaretinden sonra kurulan "Anlık İstihbarat Paylaşımı" amaçlı üçlü -aslında dörtlü- mekanizma.[19]

Çok çeşitli konularla uğraşan bu son mekanizmanın gündemindeki önemli bir konu da Irak'a ve Peşmergelere yapılan silah ve malzeme yardımları ile başta çok sayıda M-16 otomatik tüfek olmak üzere Iraklılara verilen silah ve cephanenin PKK teröristlerinin eline geçmesiydi. ABD tarafı bu konuyu incelemek üzere bir komisyon görevlendirdi ve

19 **Dörtlü Mekanizma:** Türk tarafı Gnkur. II. Bşk. Org.Ergin Saygun, ABD tarafı Irak'taki ABD Birlikleri Komutanı Org. Petraeus, ABD Gnkur. II. Bşk. Org. Cartright, Avrupa'daki ABD birlikleri komutanı Org. Craddock.

"bazı kötü niyetli kişilerin birtakım silah ve mühimmatı menfaat karşılığı elden çıkardığı" mealinde bir açıklama yaptı ve daha sıkı kontrol yapmayı vaat etti.

İnternette ABD'nin, "Savunma Güvenlik İşbirliği Ajansı (Defense Security Cooperation Agency)" isminde bir teşkilatının web sayfası bulunur.[20] Burada ABD yönetiminin yabancı ülkelere satmak, vermek istediği her türlü silah ve malzemenin onay için Kongre'ye sunulmuş bir listesi bulunur. Zaman zaman girip bakardım, hangi ülkeye ne veriyor ABD veya bize hayır dediği bir silah veya malzemeyi başka ülkelere veriyor mu diye. Yakından takip ettiğim ülkelerden biri de elbette ki Irak'tı.

ABD'nin Irak'a vermek istedikleri, akıl almaz boyutlarda ve Irak Silahlı Kuvvetleri'nin ihtiyacının ve kullanma kapasitesinin çok üzerindeydi. Bunlar içinde dikkat çekenlerin başında 29 adet istihbarat uçağı gelmekteydi ki, Iraklıların bu uçakları uçuracak ve içindeki sofistike teçhizatı kullanacak personeli bulunmamaktaydı. Esas ilginç olan ise 4 Mayıs 2007 tarihli listeydi. Bu listeyi incelediğimizde, milyonlarca hafif silah mühimmatı ve silah gördük. Bir sandıkta 1000 hafif silah mermisi hesabından yüz binlerce sandık ortaya çıktı. Irak'ın içinde bulunduğu o günkü şartlarda bu kadar mühimmatı ne depolamaları ne de envanterini tutabilmeleri mümkündü. Bunun nasıl yapılacağını sorduk Amerikalılara. Bir cevap veremediler. Irak ordusunda veya Peşmergelerde M-16 otomatik tüfeği bulunmadığına göre listedeki binlerce M-16 mermisini kim kullanacaktı? Buna da bir cevap alamadık. Çok önemli bir diğer kalem de 80.000 adet C-4 tahrip kalıbıydı. Normal bir askeri kullanım için çok fazla olan ve daha ziyade teröristler tarafından kullanılan C-4 tahrip kalıplarının kullanma yerini sorduk. Buna da cevap alamadık.

ABD Büyükelçiliği yetkililerinin sorularımıza cevap verememeleri normal sayılabilir, çünkü listeleri hazırlayanlar onlar değildi. İnceleyeceklerini söylediler.

Bizim sorgulamamızdan kısa bir süre sonra bu web sayfası kapandı. Sonra listeleri yeniden düzenleyip açtılar. Yeni listelerde mühimmat miktarı azaltılmış, M-16 tüfekleri listelere dahil edilmiş ve C-4 tahrip kalıpları listeden çıkarılmıştı.[21]

20 http://www.dsca.mil/

21 Şimdiki "temizlenmiş" liste için bkz: http://www.dsca.mil/PressReleases/36-b/2007/Iraq_07-20.pdf (Erişim: 7 Temmuz 2011).

IV.2.12. Amerika'nın Irak'a Soktuğu (Kaçak) Silahlar

23 Temmuz 2011

Geçtiğimiz günlerde Limasol'daki bir deniz üssünde 2,5-3 seneden beri depolanmış bulunan mühimmat patladı; 13 kişi öldü, elektrik santralı hasara uğradı, bazı siyasiler istifa etti, kuzeyden güneye elektrik verildi, filan.[22]

Elektrik verilmesine Piskopos II. Hrisostomos, muhteşem bir fanatizm örneği göstererek karşı çıktı. Türklerden elektrik alacağımıza mum yakalım dedi. Millet üzerinde durmadı.

Papazın ismi enteresan. II. Hrisostomos. Birincisi 1915 yılındaki İzmir metropolitidir. İzmir'e çıkan Yunan askerlerini takdis edip elindeki kupa ile, *"Bu Türk kanı dolu. Ben bunu nasıl içiyorsam siz de Türklerin kanını böyle içeceksiniz"* diyen bir din adamı(!) Yunanlılar için mukaddes bir zat. Selanik'in "Neo Simirna" bölgesinde sahilde İzmir'e doğru kollarını açmış bir heykeli var.

Konumuz bu değil.

Basında yer alan bu patlamayla ilgili haberlere göre, Limasol'daki patlayıcılar İran'dan Gazze'ye giderken yakalanmış ve Limasol'da emniyete alınmış. Bu haberi okuyunca, hemen hemen aynı zaman diliminde meydana gelen benzer bir olayı hatırladım.

Irak yetkilileri normal yollardan başvurarak, Ukrayna'dan gelerek Boğazlar'dan Akdeniz'e açılan bir gemide tanksavar silahları ve roketleri başta olmak üzere çok sayıda silah bulunduğunu, geminin varış noktası olarak Irak'ta bir liman adı verildiğini, ancak geminin hamulesinin kendileriyle bir ilgisinin olmadığını bildirdiler.

Gerekli yerlerle koordine edildi ve uluslararası sularda durdurulması için iki firkateyn görevlendirildi. Aynı dönemde Akdeniz'de NATO'nun terörizme ve illegal silah transferlerine karşı "Active Endeavour" harekâtı devam ettiğinden bu tür müdahalelerin hukuki zemini mevcuttu.

22 *"**Limasol'da patlama: 'Türk işgali başladı sandık'** - Rum Ordusu'nun 'Evangelos Florakis' Deniz Üssü'nde bu sabah meydana gelen patlamada ölü ve yaralı 12'ye yükselirken, halka kan bağışı çağrısında bulunuluyor. Rum lider Dimitris Hristofyas, patlamanın meydana geldiği üste incelemelerde bulundu. Patlamada Vasiliko elektrik santralinin de zarar gördüğü ve Kıbrıs Rum Kesimi genelinde elektrik kesintileri yaşandığı bildiriliyor. Savunma Bakanı ve Rum Ordusu Komutanı'nın istifa ettiği ülkede patlamanın ardından yaşlıların 'Türk işgali başladığını sandığı' bildirildi."*- EurActiv.com.tr, 12 Temmuz 2012 (internet sayfası: http://www.euractiv.com.tr/6/interview/kibris-rum-kesiminde-askeri-uste-patlama-019657) (Y.N.)

Kaçak silah ve mühimmat taşıyan gemi Kıbrıs'ı geçip Süveyş'e yönelmişken, firkateynlerimiz devreye girince makine arızası gerekçesiyle rotasını değiştirip Limasol Limanı'na girdi. Firkateynlerimize de Güney Kıbrıs karasuları dışında Limasol Limanı açığında devriye görevi verildi.

Bu arada Amerikalılara sorduk. Yük bize ait değil, Iraklıların dediler. Birkaç günlük bir süre içinde, kaçak geminin yükünü başka gemilere aktarıp Limasol dışına çıkarma dahil çeşitli teşebbüslerine mâni olundu. Sonunda Amerikalılar geminin yükünün kendilerine ait olduğunu resmen açıkladılar. Uluslararası kurallara göre geminin Limasol Limanı'ndan ayrılmasına müsaade edildi. Yük Irak ordusunun olmadığına, ama gemi Irak'a gittiğine göre, yükü kim alacaktı, belli değil.

IV.2.13. "Uzun Tutukluluğu" 5 Yıldır Gündeme Getirmeyen AB ve ABD'ye, 2011'de Ne Oldu?

Sebahat Tuncel'e uygulanan hukukla Ergenekon-Balyoz tutuklusu milletvekillerine uygulanan hukuk konusundaki tespitlerimi daha önce dile getirmiştim. Şimdi konunun bir başka yönü üzerinde duralım.

2011'e kadar, ne aynı konudaki bu çifte hukuka, ne de çifte siyasete sesini çıkarmayan AB ve ABD, 2011 seçimlerinde seçilen KCK tutuklusu milletvekillerinin Haberal-Balbay karşılığı olarak içerde tutulmaları gündeme gelince, "uzun tutukluluk" vb.den söz ederek homurdanmaya başladılar.

Wikileaks'te yer alan, 26 Şubat 2010 tarihli, ABD Ankara eski Büyükelçisi James Jeffrey imzalı bir telgrafta geçen yılbaşında Balyoz operasyonunda birbiri ardına gelen gözaltı dalgaları anlatılırken "AKP'nin eski Meclis Başkanı da, bize kamuoyunu gözaltıların geçerliliği konusunda 'tatmin edecek' bir kanıtın ortaya çıkmadığını anlattı" ifadesi yer aldı. Hem Köksal Toptan hem de M. Ali Şahin adı geçen Meclis Başkanının kendileri olmadığını açıkladılar.

AP İlerleme Raporu yayımlandı. Uzun tutukluluk süreleri, Avrupa Birliği Komisyonu'nun, Türkiye ilerleme raporunda da eleştiri konusuydu. Bu sefer de değişen bir şey olmadı. Ergenekon ve Balyoz davalarında tutukluluk sürelerinin makul ölçülerde olmadığının altı çizildi, yasal süreçle ilgili endişeler dile getirildi. Savunma hakkına saygı gösterilmemesi, savcıların ve mahkemelerin kamuoyunu bilgilendirmemesi gibi sorunlar nedeniyle süren davaların meşruiyetiyle ilgili endişeler oluştuğu vurgulandı. Pek dinleyen olmayacak herhalde.

Çünkü AB Türkiye'nin gündeminden düştü. AB üyeliğinin olmayacağını herkes biliyor, onun için de kimsenin raporlara filan itibar ettiği yok.

IV.2.14. ABD ve AB Ortadoğu'yu "Değiştiriyor"

4 Kasım 2011

Enteresan gelişmeler oluyor. Sırayla yazalım:

- Condoleezza Rice'tan inciler:

"ABD eski Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'ın No Higher Honor: A Memoir of My Years in Washington, adlı 734 sayfalık son kitabında kamuoyunda 'Arap Baharı' olarak bilinen sürecin, ABD eski Başkanı George Bush'un 2002 yılında duyurduğu Büyük Ortadoğu İnisiyatifi olarak bilinen stratejinin sonucu olduğu iddia ediliyor. Condoleezza Rice, bugün USA Today gazetesine verdiği röportajında da, son zamanlarda Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da yaşanan 'Arap Baharı'nın Başkan Bush'un Ortadoğu'da demokrasiyi teşvik eden 'özgürlük gündemi'yle ilişkili olduğunu belirterek şöyle konuştu: 'Bugün Ortadoğu'da demokratikleşme olarak bahsedilen değişim süreci, benim çok gurur duyduğum bir şey. Bunda rolümüz olduğunu düşünüyorum.'"[23]

- "AB ile terör listesi krizi": *Milliyet*'in haberine göre,

"AB'nin terör listesinde PKK ve türevleri, DHKP-C, İBDA-C ve TAK yer alırken bu örgütlere üye herhangi bir isim yer almıyor. Bu durum da terörle mücadelede somut gelişmeleri engelliyor. Özellikle AB ülkelerinde yaşayıp da bir terör örgütü üyesi oldukları bilinen isimlerle ilgili işlem yapılmaması ya da bu ülkelerde yapılan operasyonlarda yakalananların örgütlerle bağlantısı olmadığı gerekçesiyle serbest bırakılması Ankara'yı adım atmaya itti. Durumdan duyduğu rahatsızlığı AB'ye ileten Türkiye, 'listenin şahıslara da yayılmasını ve spesifik isimlerin dahil edilerek güçlendirilmesini' talep etti. Türkiye'nin talep ettiği güncelleme konusunda aceleci bir yaklaşım sergilemeyen AB'nin, Suudi Arabistan'ın ABD Büyükelçisi'ne yönelik suikast planı bağlamında, aralarında Mansur Arbabsiar ve Ali Golam Şakuri'nin de yer aldığı beş kişiyi 'jet hızıyla' listeye dahil etmesi dikkat çekti."[24]

23 *Bugün, Aktif Haber*, "Condoleezza Rice'tan şok itiraf", 1 Kasım 2011.
24 *Milliyet*, "AB'yle terör listesi krizi", 2 Kasım 2011.

SONUÇ

Karanlıkta Kalan Hususlar

Bu davada incelenmesi ve araştırılması gereken pek çok konu bulunmaktadır. Davanın karanlıkta kalmış konularını ortaya çıkaracağına inandığımız bazı kişilerin dinlenmesi taleplerimizi mahkeme maalesef kabul etmemiştir. Bunları okuyucunun dikkatine sunmayı gerekli gördüm. Şunu da özellikle belirtmek istiyorum: Bu kişilerin hiçbirini şahsen tanımam. Yani aramızda şahsi bir kin vs. yoktur. Onlarla hesaplaşmak gibi bir niyetim de bulunmamaktadır.

Dinlenmesi mahkeme tarafından kabul edilmeyen şahıslar:

- Zamanın Başbakanlık Müsteşarı Ömer Dinçer: 2003 yılında Balyoz Darbe Planı'nın benzeri birçok bilgi ile karşılaştıklarını anlattı. Kimin kimden talimat aldığına kadar her şeyin bilgisinin kendilerine resmi ve gayriresmi yollardan geldiğini ifade etmiştir. Kimin kimden talimat aldığı, varsa bir teşkilatı, ortaya koyacaktı.

- Gnkur. bilgisayarından bilgi çalan Yardımcı Doçent. Bu görevi kimin verdiği, çaldığı evrakları kime teslim ettiği, neler çaldıkları, neler ürettikleri gibi hayati soruların cevabını verecekti.

- Orhan Aykut: Balyoz belgelerinin 2007 yılında biri Amerikalı iki kişi tarafından getirilmesi, bir milletvekilinin arabası ile Ankara'ya götürülüp üzerinde değişiklik yapılması.

- Zamanın MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun: Balyoz diye bir plan hakkında bilgimiz yok dedikten sonra 1. Ordu darbeye hazır diye konuşma yapması.

- E. Org. Aytaç Yalman: Darbeyi nasıl önlediğini açıklaması. Kendileri Balyoz hakkında ellerinde bilgi ve belge olmadığını açıklamışlardır.

- E. Org. Hilmi Özkök: Mayıs 2003'te Çetin Doğan Paşa'ya "1. Ordu'da bazı emekli orgeneraller ve sivillerin darbe hazırlığı içinde olduğunu duyduğunu" söylemiştir. Balyoz sanıkları içinde siviller ve emekli orgeneraller bulunmamaktadır. O zaman bahsedilen darbe nedir?

Şimdi Kuvvet Bizde Değil, Ama Hak Bizimdir

Sabır diyorum kendi kendime.

Sabretmek baş eğmek değil, mücadeleye devam etmektir diye öğretmişlerdi.

"Küfür sürer, ama zulüm asla" diyen hadisi şerifi hatırlıyorum. Sabretme gücüm artıyor. Ama öfkem de artıyor.

İsteklerimiz hakkımız olan şeylerdir. Eskiden mahkeme heyetinin arkasında, "**HAK KUVVETİN FEVKİNDEDİR**" yazardı.

Onun için yüce Allah, "Benim karşıma kul hakkı ile gelmeyin" demektedir.

Şimdi kuvvet bizde değildir, ama hak hâlâ bizimdir.

Onun için musalla taşında helallik alınır.

Bizden esirgenen işte budur.

Devlet hizmetindekilerin zengin olması mümkün değildir. Bizim mesleğimizde devletin verdiğiyle yetinilerek kimseye muhtaç olmadan mütevazı bir hayat yaşanır. Bu nedenle emekli olduğumuzda çocuklarımıza temiz bir isimden başka bırakacak bir şeyimiz olmaz.

Arkamızdan "iyi adamdı" dedirtebiliyorsak, çocuklarımız babalarıyla gurur duyabiliyorsa, toplum içinde saygın bir kişi olarak anılabiliyorsak, bu, uzun ve meşakkatli devlet hizmetimiz sonunda alacağımız en büyük hediye, çocuklarımıza bırakabileceğimiz en güzel mirastır.

Şimdi bu tek varlığımıza göz dikilmiştir. Bizlerden darbeci, cuntacı, terörist, mafya, balyozcu vs. diye bahsedilmekte, ailelerimize ve çocuklarımıza "işte babalarınız budur" denmeye çalışılmaktadır.

Bazılarından, *"Bu kadar sene hizmet ettiniz de ne oldu, sonunda sağlığınızı kaybettiniz, darbeci suçlamasıyla yargılanıyorsunuz. Bu kadar sıkıntıyı çekmeye değer mi?"* şeklinde sözler duyuyorum.

Cevabım tek kelimedir: Değer.

Biz bu yüce devlete, asil Türk milletine ve şanlı Türk Silahlı Kuvvetleri'ne hizmet ediyoruz. Devlete, millete, orduya küsmek olmaz. Uğruna canımızı vermek için yemin ettiğimiz bu devlet bizim için azizdir, yücedir. Ona hizmet etmek bir gurur ve onur vesilesidir.

Silahlı Kuvvetlerimiz Türkiye Cumhuriyeti Devletini ayakta tutan temel taşlardan biridir. Onu zayıflatırsanız devletin dengesi bozulur.

Biz, hepimiz devlet, cumhuriyet ve bayrak için gerektiğinde canımızı feda edeceğimize yemin etmiş kişileriz. Bu yemin emekli de olsak biz ölünceye kadar geçerlidir. Bizden bu devlete ve millete zarar gelmez.

Bu coğrafyada barınabilmek için güçlü bir silahlı kuvvetlere sahip olmak şarttır. Unutmamak gerekir ki, bu ordu "Ben size taarruzu değil ölmeyi emrediyorum" diyen Büyük Atatürk'ün askerleri ve bu emri gözünü kırpmadan yerine getiren bir neslin torunlarıdır.

Bugüne kadar kurulmuş Türk devletlerinin tamamını yine Türkler yıkmıştır. Yani kendim ettim kendim buldum meselesi. Yine aynı istikamete gidiyoruz, hızla.

Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyeti can çekişme noktasına getirdik. Buradan nereye götüreceğimiz de meçhul.

Hayırlısı.

Göktürk Hakanı Bilge Kağan bugünler için konuşmuş bin yıl önce:

"Ey Türk budun! Aklını başına topla, düşmanlarına kanma, birlik ve beraberlikten ayrılma, devletine sahip ol, sonra ölürsün ve bir daha dirilemezsin."

V. BÖLÜM

EKLER

EK-1: POLİSİN ABD ELÇİLİĞİNE VERDİĞİ BRİFİNG İLE İLGİLİ ABD BÜYÜKELÇİLİĞİ MESAJI

Viewing cable 08ANKARA2041, TURKEY: POLICE LIFT CURTAIN ON ERGENEKON PROBE[1]

- browse by originWikiSource

Reference ID	Created	Released	Classification	Origin
08ANKARA 2041	2008-11-24 15:48	2011-08-30 01:44	CONFIDENTIAL	Embassy Ankara

VZCZCXRO8240
OO RUEHFL RUEHKW RUEHLA RUEHNP RUEHROV RUEHSR
DE RUEHAK #2041/01 3291548
ZNY CCCCC ZZH
O 241548Z NOV 08
FM AMEMBASSY ANKARA
TO RUEHC/SECSTATE WASHDC IMMEDIATE 8110
INFO RUEHZL/EUROPEAN POLITICAL COLLECTIVE PRIORITY
RUEHGB/AMEMBASSY BAGHDAD PRIORITY 1356
RUEHIT/AMCONSUL ISTANBUL PRIORITY 5076

1 http://wikileaks.org/cable/2008/11/08ANKARA2041.html#

C O N F I D E N T I A L SECTION 01 OF 03 ANKARA 002041
SIPDIS
DEPARTMENT ALSO FOR EUR/SE
E.O. 12958: DECL: 11/23/2018
TAGS: PTER PGOV TU
SUBJECT: TURKEY: POLICE LIFT CURTAIN ON ERGENEKON PROBE
REF: A. ANKARA 1701
B. ISTANBUL 505, ANKARA 1337
Classified By: POL Counselor Daniel O'Grady, for reasons: 1.4 (b,d)

1. (C) SUMMARY. Turkish National Police on November 21 gave the Embassy an extensive briefing on their investigation into Ergenekon, the shadowy group alleged to have plotted an overthrow of the AKP government. The briefing presented a seamless informational overview, underscoring that Ergenekon is a vast, well-funded and well-organized network that relied on anti-West and anti-U.S. propaganda to gain adherents from extreme nationalistic circles. TNP briefers said the cache of grenades discovered in an Istanbul house in 2007 was from a manufactured series that had gone missing soon after production. The series had been traced to numerous attacks, which confirmed the link between them. Briefers emphasized the key role played by former General Veli Kucuk, who they said had personally directed several murders, as well as former ASAM think tank head Umit Ozdag. Briefers told us they view their case as "legally strong" and are confident about gaining convictions, but noted the Turkish judiciary can be unpredictable. The briefing focused on Ergenekon's anti-U.S. tilt, which suggested TNP hopes to gain USG direct or tacit support for their efforts. TNP is also certainly aware that the Turkish public appears to be rapidly losing interest in the Ergenekon trial. END SUMMARY.

2. (C) Responding to a direct LEGATT request, Turkish National Police November 21 provided the Embassy with an extensive briefing, complete with visual aids, on their investigation into Ergenekon, the shadowy network that is accused of plotting a coup against the AKP government. The briefers emphasized that no other co-

untry has been offered such a detailed brief. At the briefing, LEGATT was accompanied by RA and POLCouns.

3. (C) The briefers noted that when the Ergenekon investigation began, no one had known that it would extend this far. It had all started with finding the cache of grenades in the Istanbul residence in 2007. Some of the grenades had fingerprints. The grenades were all in the same series. They were from a package that had gone astray somehow after being manufactured by MKEK, (the Mechanical and Chemical Industry Corporation, the GoT-owned firm which, among other products, produces ammunition and weapons for Turkish forces). Grenades that had been used in several attacks, including three used against the Cumhurriyet newspaper, were from the same series - so the link between these attacks was firmly established.

4. (C) Soon afterward, the Police had discovered a huge "arsenal" in an Eskisehir house. The extent and variety of the arsenal made it clear that this was a "sizeable group." All of the materiel had come from military sources. They had also found classified reports and documents, including proposed methods of psychological warfare agains the EU and the Turkish Government. They had found evidence about a bribe paid to CHP leader Baykal. They had also found information that seemed to implicate the Naumann and Adenauer Foundations. They had discovered photos and documents relating to the sexual activities of former CHOD Buyukanit's daughter.

Extreme Nationalists Recruited

5. (C) Ergenekon had established the Kuvayi Milliye Association as its primary front organization, and had recruited members from right-wing nationalist groups whose adherents seemed appropriately extremist. It had produced various pamphlets and books, containing assertions such as:

- Turkish civilian governments have been "the servant of the West throughout history";

- Turkey has been "invaded" by foreigners and missionaries;

- Democracy is not suitable for Turks; the Army has to intervene;

- Kurds are the main source of crimes in western Turkey; the Kurdish population growth must be stopped;

- EU and USA contacts threaten the sovereignty of the Turkish government;

- Turkey is under the control of minorities; actions against Armenians are legitimate;

- Selling lands to Brits and Germans and Israelis is an "invasion."

6. (C) The Police briefers stated that Ergenekon had resolved to contact various terrorist groups to advance its goals of fomenting chaos and instability in Turkey, and had also proposed to establish fake terrorist organizations. Its contacts included the Turkish Mafia; IBDA/C, which aims to re-establish the Caliphate; Hizbuttahrir; and DHKP/C, which "is understood" to have killed industrialist Ozdemir Sabanci on the orders of former General Veli Kucuk. The briefers said that Kucuk was implicated in several terrorism episodes, including the attack on the Danistay, the murder of Hrant Dink, and the killing of Mustafa Duyar.

7. (C) Police briefers underscored that their investigation had also found detailed sketches on the layout of the Constitutional Court, which included entryways that were known only to senior judges. (NOTE: TNP has told Legatt that the Ergenekon investigation could snare current Constitutional Court judges as well as several active-duty high-ranking military generals. END NOTE)

8. (C) Ergenekon is a sizeable and well-organized network, the briefers said, with separate branches for legal work,finances, lobbying, administration and control. Kucuk appears to have been high in the decision-making chain.

Ergenekon had exploited the strong nationalist leanings of some Turkish youth. The TNP had profiled one of its members, Mustafa Bagdat, currently in a Turkish prison, and found that he: shows fascist tendencies; has an unstable character and is quick to use violence; believes the country is always facing a threat from foreigners; and feeds on radical, neo-nationalist propaganda.

Ergenekon Propaganda

9. (C) TNP briefers pointed to two men in particular who were instrumental in forging Ergenekon's propaganda: Umit Ozdag, the former head of the ASAM think tank; and Erk Yurtsever. The briefers highlighted published material which portrayed the United Sta-

tes - and Ambassadors Mark Parris and Ross Wilson, in particular- in insulting and provocative terms. They noted that Ozdag had sent an aggressive open warning to the ruling Justice and Development Party soon after it came to power: "The armed resistance right of the people will arise if you dare to change the first four articles of the Constitution, even if you have 660 seats in Parliament." The TNP said they saw strong parallels to reactionary trends in past decades in Italy (Mafia); Greece (the Junta) and Spain (Franco).

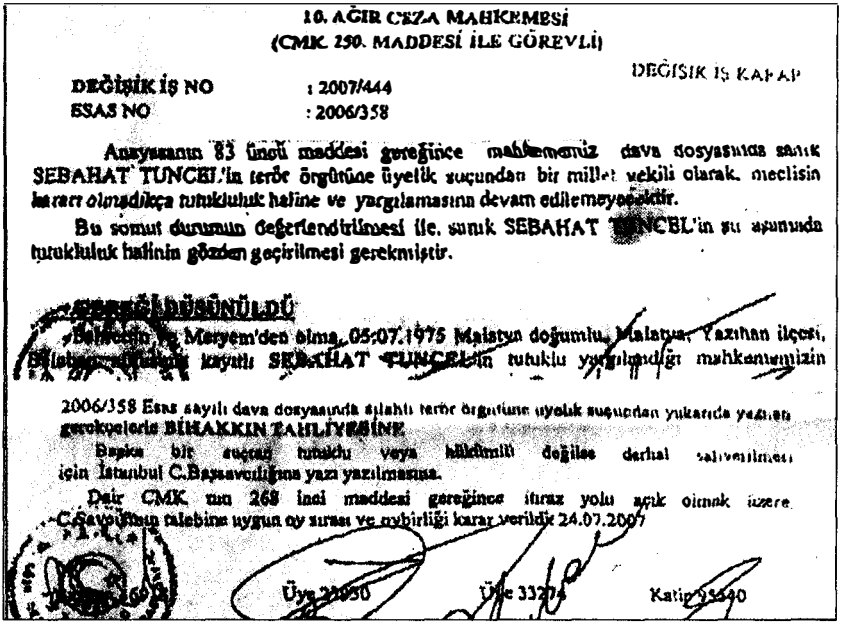
10. (C) We pressed the briefers on whether they were optimistic about gaining convictions. They said they view the investigation as "legally strong," and the overall case as solid, but that Turkish judges were sometimes unpredictable. They pointed to a judge who, to the consternation of the police, had found it "reasonable" when one defendant had claimed he planned to use the grenades for fishing.

11. (C) We also asked about the alleged connection between Ergenekon and the PKK. The briefers replied that after the Ergenekon arrests, they had seen a rapid increase in PKK attacks on policemen and police stations. They had drawn the appropriate conclusion, they said. The symbolism seemed "clear."

12. (C) COMMENT: This briefing was more of an informational overview then a detailed recounting of the evidence against the Ergenekon defendants, but the TNP briefers appeared strikingly confident that they have compiled the necessary proof for a successful prosecution. Still, they also appeared relatively resigned to the prospect that the Turkish judiciary, whether manipulated or simply erratic, might prove unconvinced. The briefing's emphasis on Ergenekon's anti-West and anti-U.S. messages seemed designed to enlist USG support, whether tacit or direct, of the prosecution effort. This might reflect TNP's perception that media coverage of the trial's various fumbles has produced a negative impact on Turkish public opinion - which recent polls confirm. TNP may also be chagrined that one Ergenekon defendant was released from prison November 18 after languishing for 17 months behind bars, and that the recent EU progress report criticized Ankara for its treatment of Ergenekon suspects. In addition, the Ergenekon prosecutor's reported weekly meetings with Prime Minister Erdogan lend credence to allegations that political motives are behind the investigation.

Visit Ankara's Classified Web Site at
http://www.intelink.sgov.gov/wiki/Portal:Turkey
ANKARA 00002041 003 OF 003
SILLIMAN

EK-2: 10. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NİN SEBAHAT TUNCEL'İ TAHLİYE KARARINDAKİ İLK GEREKÇESİ

10. AĞIR CEZA MAHKEMESİ
(CMK. 250. MADDESİ İLE GÖREVLİ)

DEĞİŞİK İŞ KARAR

DEĞİŞİK İŞ NO : 2007/444
ESAS NO : 2006/358

Anayasanın 83 üncü maddesi gereğince mahkememiz dava dosyasında sanık SEBAHAT TUNCEL'in terör örgütüne üyelik suçundan bir millet vekili olarak, meclisin karar olmadıkça tutukluluk haline ve yargılamasının devam edilemeyeceğine,

Bu somut durumun değerlendirilmesi ile, sanık SEBAHAT TUNCEL'in şu aşamada tutukluluk halinin gözden geçirilmesi gerekmiştir.

DÜŞÜNÜLDÜ

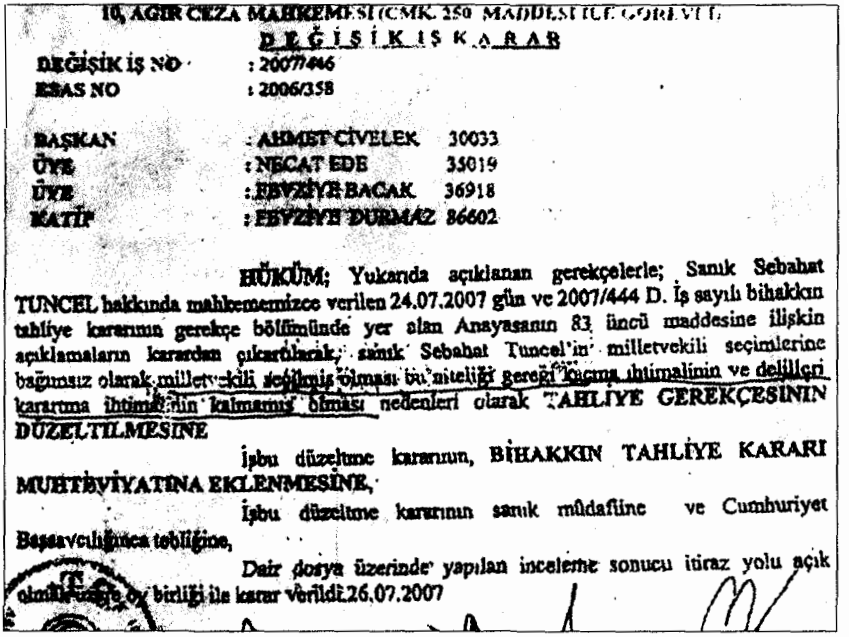
Bahçecik İli Meryem'den olma, 05.07.1975 Malatya doğumlu, Malatya Yazıhan ilçesi, [illegible] kayıtlı SEBAHAT TUNCEL'in tutuklu yargılandığı mahkememizin 2006/358 Esas sayılı dava dosyasında silahlı terör örgütüne üyelik suçundan yukarıda yazılı gerekçelerle BİRAKILMASINA,

Başka bir suçtan tutuklu veya hükümlü değilse derhal salıverilmesi için İstanbul C.Başsavcılığına yazı yazılmasına,

Dair CMK. nun 268 inci maddesi gereğince itiraz yolu açık olmak üzere C.Savcısının talebine uygun oy sırası ve oybirliği karar verildi 24.07.2007

Üye 22950 Üye 33274 Katip 35540

EK-3: 10. AĞIR CEZA MAHKEMESİ'NİN
SEBAHAT TUNCEL'İ TAHLİYE KARARININ İKİNCİ
VE DEĞİŞTİRİLMİŞ GEREKÇESİ

10. AĞIR CEZA MAHKEMESİ (CMK 250 MADDESİ İLE GÖREVLİ)

D E Ğ İ Ş İ K İŞ K A R A R

DEĞİŞİK İŞ NO : 2007/446
ESAS NO : 2006/358

BAŞKAN : AHMET CİVELEK 30033
ÜYE : NECAT EDE 35019
ÜYE : FEYZİYE BACAK 36918
KATİP : FEYZİYE DURMAZ 86602

HÜKÜM; Yukarıda açıklanan gerekçelerle; Sanık Sebahat TUNCEL hakkında mahkememizce verilen 24.07.2007 gün ve 2007/444 D. İş sayılı bihakkın tahliye kararının gerekçe bölümünde yer alan Anayasanın 83 üncü maddesine ilişkin açıklamaların karardan çıkartılacak, sanık Sebahat Tuncel'in milletvekili seçimlerine bağımsız olarak milletvekili seçilmiş olması bu niteliği gereği kaçma ihtimalinin ve delilleri karartma ihtimalinin kalmamış olması nedenleri olarak TAHLİYE GEREKÇESİNİN DÜZELTİLMESİNE

İşbu düzeltme kararının, BİHAKKIN TAHLİYE KARARI MUHTEVİYATINA EKLENMESİNE,

İşbu düzeltme kararının sanık müdafiine ve Cumhuriyet Başsavcılığınca tebliğine,

Dair dosya üzerinde yapılan inceleme sonucu itiraz yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verildi.26.07.2007

(E) ORG. ERGİN SAYGUN'UN SAVUNMASI

Ağustos 2012

Bütün hazırûnu selamlayarak sözlerime başlamak istiyorum.

Söylenecek bir şeyler var ise söylenmeli, yoksa zaman bitiyor. Bitince de tam bitiyor. Kimin ne kadar zamanı kaldığını sadece Allah bilir, ama benim gibi yıllardır sağlığıyla uğraşanlar bazı şeyleri anlayabiliyor ve hissedebiliyor. Sağlık durumum sonraki duruşmaların ne kadarına katılmama müsaade eder bilmiyorum, onun için bu celsede bazı şeyleri anlatıp belki de son sözlerimi söylemek istiyorum.

Sağlık durumumla ilgili teferruatlı bilgileri mahkemenize sunduğumuz ayrı bir talep dilekçesiyle bildirdik. Bu nedenle burada genel olarak bahsedeceğim.

Adli Tıp Kurumu birinci raporunda cezaevinde kalabilmem için diyet, tedavi ve poliklinik kontrollerimin yapılabilmesi şartı bulunmaktadır. Cezaevinin bunları yapıp yapamayacağını beni oraya göndermeden önce sormadınız. Sormayı kabul etmediniz.

Cezaevi yönetimi hapishane ortamında bu şartların yerine getirilmesinin mümkün olmadığı konusunda rapor verdi. Buna rağmen hapishanede tutulmaya devam edildim.

Kısacası en temel hakkım olan "yaşam hakkım" gasp edildi. Neden?

Bu uygulamanın sonucu olarak, tutuklandıktan tam iki ay sonra kalp ve solunum yetmezliğine ek olarak sekiz ayrı rahatsızlığım nedeniyle İstanbul Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi'ne yatırıldım. Bir aya yakın tedavi gördüm. Adli Tıp Kurumu "Yatarak tedavisine gerek yoktur" dedi, amma demek ki yatarak tedavi görmemi gerektiren hastalıklarım mevcutmuş.

Sağlık sorunlarımla başınızı ağrıtmayacağım demiştim. Sadece genelde kalp, göğüs, diyabet, nöroloji ve bunların birbirleriyle etkileşmesi sonucu ortaya çıkan toplam 18 değişik hastalığım olduğunu söylemekle yetineceğim. By-Pass olduğum damarlardan bir ana damarın yine tıkandığını, kalbin çalışma kapasitesinin yüzde 30 olduğunu, yüzde 66 olan akciğerlerin çalışma kapasitesinin ise Silivri'ye kapatıldıktan

sonra yüzde 44'e düştüğünü, nörolojik problemlerden ötürü düşme ve bayılma nöbetleri geldiğini, hastanede tedavi edilirken dört kere düştüğümü, diyabetik nöropatiden ellerimde ve ayaklarımda şiddetli ağrılar çektiğimi, tedaviye başlanması için bir EMG çekimi gerektiğini, bunun için 5,5 ay sonraya gün verdiklerini söylemekte de yarar olabilir.

Belki ayaklarımdaki ağrı ve yanmalara faydası olur veya biraz daha havadar bir yer buluruz diye gece hapishane koridorlarında bastonuma dayanarak dolaştığımı da söylemek zorundayım. Gece saat 12'den sonra su akmadığından beş litrelik bidonlara doldurduğum su ile ayaklarımı yıkayarak serinlemeye çalıştığımı da.

Rutubeti unutmamak lazım. Silivri cezaevinin duvarlarından sular akmaktadır. Bazı geceler nem oranı yüzde seksenleri geçmektedir. Bu durumlarda normal ilaçlarımın üzerine iki defa nebülüzatör ile ilaç yapmam gerekiyor. Başıma bir şey gelecek de sorumlu olacaklar diye herkes tedirgin, endişeli. Ama sizin için fark etmez. Tutukluluğun devamına.

Benim gibi kalbi ve akciğerleri ancak normal şartlarda kısıtlı çalışan birisini böyle bir yerde tutmakta ısrar edip, sonra da Adli Tıp'a "biz bunu buraya kapattık ama acaba ölür mü" diye sormanın mantığını anlamam da mümkün değildir.

Adli Tıp Kurumu da bu soruyu "düzenli kontrolleri yapılamazsa multidisiplin bir merkeze sevki yapılmalı, kontrolleri yapılabiliyorsa reviri ve doktoru bulunan bir cezaevinde infaza devam edilebilir" diye cevaplamış. Acaba soruyu mu anlamadılar diye sordum kendi kendime.

Allah aşkına. Cezaevi ben bu şartları karşılayamıyorum diyor, "düzenli kontrolü yapılabiliyorsa" ne demek? Yapamadığını söylüyor cezaevi. O zaman tutamazsınız hapiste. Ama sizin için fark etmez. Tutukluluğun devamına.

Hastalıklarımın seyrine göre sayıları değişmekle beraber, takibini kendim yaptığım tam 32 adet ilaç kullanıyorum. Bu ilaçlardan bazılarının dozunun ayarlanabilmesi için muntazam kontrollerimin yapılması gerekmektedir. Bunu yapacak kimse olmadığından yapabildiklerimi kendim, bildiğim kadarıyla yapmaya çalışıyorum. Yanlış bir şey yapsam bunun sorumlusu kim olacak? Tedavimi yapmak benim görevim mi? Ama sizin için fark etmez. Tutukluluğun devamına.

Tecavüzcülerin, bilmem kaç yüz ton uyuşturucu ile yakalananların, polis dövenlerin tutuksuz yargılandığı ülkemizde, TSK mensuplarının

kanunlara aykırı gerekçelerle tutuklu yargılanmaları fevkalade hazin bir durumdur.

Rapor çok da dinleyen yok.

MAEH, hastanın klinik durumunda kötüleşme riski vardır diyor. Ayrıca, gerekli kontrollerin yapılması için iki haftada bir bu hastaneye başvurmam gerektiği, kan şekerinin günde üç kez ölçülmesi ve insülin tedavisinin kan şekeri takibine göre düzenlenmesi, acilen klinik stabilizasyonunun sağlanamadığı hallerde nöroloji, endokrinoloji ve kardiyoloji merkezlerinin bulunduğu bir klinikte takibini önermiştir. Günde üç kere kan şekerini kim ölçecek? İnsülin tedavisini kim düzenleyecek? Böyle bir klinik neresidir? Bilmiyorum. Beni kim nasıl sevk edecek o da belli değildir. Ama sizin için fark etmez. Tutukluluğun devamına.

Dikkat buyurun. Ana hastalık gruplarım endokrinoloji, nöroloji ve kardiyoloji. Adli Tıp raporunun altında sadece dahiliye ve göğüs hastalıkları mütehassıslarının imzaları var. Beyin ameliyatı olmuş albayımızın raporunu çocuk mütehassısının imzalamış olması gibi. Bunlar insan hayatına değer vermemenin, insanlarla alay etmenin ibret alınacak örnekleridir.

Rahmetli Kuddusi Okkır sağlığı hakkında endişe duyan muhterem eşine "Merak etme, ben artık devlete zimmetliyim" demişti. Sonu malum. Sizlere zimmetli en kıymetli varlığa, insan hayatına gösterdiğiniz bu özensizlik bir ibret vesikası olarak hafızalara ve vicdanlara kazınacaktır.

Mahkemenizin vermiş olduğunuz tutuklama kararı ile GATA'da devam etmekte olan tedavim yarım kalmıştır. Aceleniz neydi? Neden beni hastane odamda telefonla arayıp bugün savcılığa gelmeniz gerekiyor dediler?

Bütün bu rahatsızlıklarım bilinirken, tutuklanmam neden "gerekli görüldü" diye salim kafayla düşündüğümde, bunun da Balyoz kurgusunun bir parçası olduğunu görüyorum. Bu dava için bir icra planı, bizim tabirimizle cereyan tarzı planı yapılmış, kimler bilirkişi olacak, kimler tanık olarak dinlenecek, hangi bulgular delil olacak, bunlar nerede ne zaman bulunacak, yargılama ne zaman bitecek vb. hepsi önceden tespit edilmiş. Bu plan sadakatle uygulandı, planı bozabilecek taleplerimizin hiçbiri kabul edilmedi. Benim tutuklanmam, bu plandaki zamanlamaya uymanız için şarttı. Sorgum yapıldı ve önceden hazırlanmış olan esasa ilişkin mütalaa okundu. İnsan hayatına hiç önem vermediğinizi bir kere daha ispat ettiniz.

Ne yapmak istediğinizi bilmiyorum. Bunları neden yaptığınızı da. Ancak yaptığınız TCK 81 ve 82. maddelerinde tarif edilen "Kasten adam öldürmek" suçu kapsamına girmektedir. Ama beni öldüremeyeceksiniz. Son nefesime kadar, tam bir kurgu olan bu davanın 404 personeli çeşitli davalarda yargılanmakta olan Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı kurulmuş, öç alma amaçlı bir linç komplosu, bir kıyım olduğunu, bize isnat edilen suçlamaların hepsinin yalan olduğunu ispat için mücadele edeceğim.

Daha önce yapılan ve dijital sahtekârlıkların, iddianameler ve esas hakkındaki mütalaadaki tutarsızlıkların ve gerçek olmayan beyanların ortaya konduğu savunmalar ile mahkeme huzurunda yapılan bilirkişi rapor ve takdimlerini aynen kabul ediyorum. Mahkemenizin de kabul etmesi en samimi dileğimdir.

3. Kolordu Komutanı olarak benim ve karargâhımın Sıkıyönetim, Doğal Afet Yardım, EMASYA gibi görevlerinin bulunmadığını, bir NATO karargâhı olan 3. Kolordu Karargâhı'nda 12-13 ülkeye mensup yabancı subay ve astsubay bulunduğunu, Kolordu Karargâhı'nın NATO Avrupa Müttefik Kuvvetler komutanının harekât kontrolünde bulunduğunu ve bu komutanın müsaadesi olmadan herhangi bir görev verilemeyeceğini hatırlatmak isterim.

Herkese nasip olmayacak, her şeyi ile nev'i şahsına münhasır bir dava ve yargılama süreci yaşamaktayız.

Bir defa, yargıda yaşanan sorunların bizim yargılanmamıza denk gelmesi büyük bir talihsizliktir. Bu sürecin, yargılanmamız esnasında mahkemenizi etkilememiş olduğunu umuyorum. Gerçekten de yargılanmamızın değişik safhalarında karşımıza çıkan yargı içindeki ve özellikle de özel yetkili mahkemeler arasındaki bölünmüşlük, kutuplaşma, aynı mahkeme mensupları arasındaki dargınlık ve hatta savcıların bağlı oldukları Başsavcının telefonlarının dinlenmesi için mahkeme kararı aldırması, mahkemelerin bağımsızlığı, hukukun üstünlüğü ve adil yargılanma konularında ve neticede adaletin tecelli edeceği yolunda büyük endişelerime yol açmaktadır.[1] Özellikle de tarafsız vicdani kanaatleri sanıklar lehine tecelli eden bazı yargı mensuplarının tenzil-i makam ile başka görevlere atanmaları, arkadaşlarının hakaretlerine maruz kalmaları, hatta mesleklerinden ayrılmak zorunda bıra-

1 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2008/1276 sayılı kararı ile Başsavcı Aykut Cengiz Engin'e ait beş telefonun dinlemesi ve kamuya açık yerlerdeki faaliyetlerinin ve işyerlerinin teknik araçlar la izlenmesi kararlaştırılmıştır.

kılmaları, biraz önce ifade ettiğim konulardaki haklılığımı göstermektedir. Bütün bunlar bu yargılamanın adil olduğuna inanmama imkân vermemektedir.

Özel Yetkili Mahkemeler lağvedilmiştir. Üst düzey siyasi yetkililerimizin söylemlerine göre bu mahkemeler yetkilerini aşmıştır. Uygulamada ölçüyü kaçırmışlardır. Yetki alanlarını kendileri genişletmişlerdir. Hatta kendilerini Allah gibi görüyorlar denmektedir. Bu ifadeler devletin tepesindeki kişilere aittir.

Peki yetkilerinizi nasıl aştınız? Bu kadar ciddi ve sonunda kapatılmanızla sonuçlanan eleştirileri hak etmek için neler neler yaptınız? Yetki alanlarınızı nasıl genişlettiniz? Böyle bir durumda adil yargılanmadan bahsetmek nasıl mümkün olacaktır? Burada bahsedilen;

- Sanık lehine olan delillerin iddianameye yazılmaması, hatta saklanması ve iddianameye delillerdeki hususların tam tersinin belirtilmesi midir?

- Sanıkların lehine yeni bir delil çıktığında kovuşturmaya yer yoktur kararının verilmesi kuralının uygulanmaması mıdır?

- Yemin etmemiş bilirkişiye rapor hazırlatılması, bilirkişinin aylar sonra yemin ettirilmesi için karar alınması ve bu şartlarda hazırlanmış bilirkişi raporunun geçerli kabul edilmesi midir?

- Delillerin huzurda tartışılması kuralının göz ardı edilmesi midir?

- İddianame yazılabilmesi için önceden delillerin toplanması gerektiği şartının uygulanmaması mıdır?

- Devletin temel kurumları değil de kim olduğu belli olmayan kişilerin yazdığı imzasız ihbar mektuplarının kanuna aykırı olarak esas alınması mıdır?

- Sorgulama bitmeden esas hakkındaki mütalaanın hazır edilmesi midir?

- Sivil ve askere farklı hukuk uygulanması mıdır?

- Bir ceza davasının olmazsa olmazı maddi delillere değil de kanaat, tahmin, yorum ve varsayımlara itibar edimesi midir?

- T.C. Genelkurmay Başkanının terör örgütü başkanı ilan edilmesi midir, yoksa Genelkurmay karargâhına ve 1. Ordu'ya cunta, terör örgütü gibi fevkalade yanlış suçlamalarda bulunulması mıdır?

Ama daha da önemlisi, bu mahkemeler haklarındaki hukuka aykırılık tartışmalarına, görev ve yetkileriyle ilgili tereddütlere ve lağvedilmiş olmalarına rağmen, yargılama yapmaya devam edecekler ve bizi yargılamak görevleri bitince dağılacaklar, hukuken mevcut yanlışlıklar

da ancak bizim davalarımız bittikten sonra düzeltilecektir. Bu nasıl bir hukuk anlayışıdır? Nasıl bir hukuk uygulamasıdır? Nasıl bir hukuk faciasıdır? Lağvedilmiş mahkemelerle yargılama yapılması dünyanın neresinde görülmüştür?

Siyasilerimiz sizin tecrübeli kişiler olduğunuzu ve bu davaların bu nedenle sizlere verildiğini söylemektedirler. Muhakkak öyledir. O zaman sizi yere göğe sığdıramayanlar ne oldu da yerden yere vurmaya başladı? Pek çok kişi tarafından tenkit edilen hukuk dışı uygulamaları nasıl yaptığınızı ve bunlara yol açan saikler her ne ise bir defa daha düşünmenizi öneririm. İşiniz zor yani.

Lütfen anlayınız. Hâlâ bunların gerçek olduğunda ısrar etmek, bunlarla yargılamada ısrar etmek artık bir anlam ifade etmemektedir.

Esas suç unsuru oldukları iddia makamı tarafından iddianamede açıklanmış olan 11, 16 ve 17 nolu CD'lerin sahte olduğu savunma ve bilirkişiler tarafından defalarca ispat edilmiştir. Şimdi yapılacak iş bunları kimin hazırladığının bulunmasıdır. Bu konuyu açıklığa kavuşturacağına inandığımız bazı tanıkların dinlenmesi taleplerimiz mahkemenizce kabul görmemiştir.

SAHTE CD'LERİ KİM ÜRETTİ? ARTIK SORULMASI GEREKEN SORU BUDUR. Bu sorunun cevabı bulunmadan memleketimizde kimse kendini güven içinde hissedemeyecektir. Herkes sıranın kendisine ne zaman geleceği endişesini taşımaktadır.

ABD'de mukim Cyber Dilligence adlı adli bilişim suçları şirketinin yazdığı rapordan daha önce de huzurda ifade ettiğim bir konuyu tekrar gündeme getirmek istiyorum. Bu raporda, Türkiye'de istedikleri kişi hakkında, istedikleri suç isnadında bulunabilen, bu suçla ilgili her türlü delili yaratabilen ve bunu da yargıya kabul ettirebilen bir yapı olduğu anlatılmaktadır. Balyoz denen plandaki sahtekârlıkları da yaptığı muhtemel olan bu yapının ne olduğu ve kimlerden meydana geldiğinin bulunması gerekmektedir. Tekrar soruyorum: SAHTE CD'LERİ KİM ÜRETTİ? ARTIK SORULMASI VE CEVABI BULUNMASI GEREKEN SORU BUDUR.

2003 tarihli belgelerde 2007 yazılımlarının kullanıldığının yetkili bilirkişi tarafından huzurda onaylanması çok önemlidir, çünkü bu CD'lerin sahte olduğunu ortaya bir defa daha koyacak ve davanın tamamen çökmesiyle sonuçlanacaktır. Mahkemenizin talebimize direnmesinin ardında bu sebebin bulunduğu açıktır. Aynı sahtekârlığa başka davalarla ilgili belgelerde de rastlandığı haberleri dikkat çekicidir. Demek ki ortada çok geniş kapsamlı bir sahtekârlık söz konusudur.

Bu arada, sözde darbe belgelerini hazırlarken deniz altında belgesel çekenler, binlerce kilometre uzaktan Balyoz Planının hazırlanmasına katılanlar, aynı anda aralarında 700 km. mesafe bulunan iki ayrı yerde birden bulunabilenler, seneler sonraki veya önceki görev yerlerinde darbe hazırlıklarının yapıldığı tarih itibariyle belge hazırlayanlar vs. vs.

Bu da telepati hukuku herhalde.

Dedim ya, nev'i şahsına münhasır bir dava.

Bütün bu olan biten içinde dikkati çeken tarih 2007 yılıdır. Sokak isimlerinden kullanılan bilgisayar sürümlerinin tarihine, Balyoz belgelerinin çuval içinde getirildiği iddialarından, adresim olarak 2006-2008 dönemindeki bilgilerin kullanılmasına kadar elimizde bulunanlar bu tezgâhın bir sebeple 2007 yılında kurulmaya başlandığını göstermektedir.

2003 Temmuz ayında basında yer alan bir haberde[2] Cyber Dilligence'ın bahsettiğine benzer bir yapılanmadan söz edilmekte ve "organizasyonun çalışmaları belli bir noktaya geldiğinde, iki ayrı düğmeye aynı anda basılacağı ve bazı kişilerin doğrudan yargıya gidecekleri" yazılmaktadır. İki ayrı düğmenin Ergenekon ve Balyoz olduğu açıktır.

Adli Emanete kaldırılmış dosyaların açıklanması ile bu davayla ilgili belgelerin sahte olduğu bir kere daha ispatlanmıştır. İddia makamının sanık lehine olan delilleri sakladığı ve iddianameye yanlış yansıttığı ortaya çıkmıştır. Sormak istiyorum: Bu konuda bugüne kadar ne yapılmıştır? Hiç.

Ayrıca bilirkişi J. Yzb. Ahmet Hakan Erdoğan'ın CD'lerin 2003 yılından çok sonra yazıldığı yolundaki raporu da, avukatların fark etmesi sonucu sonradan ortaya çıkmıştır. Bu deliller sanıkların lehindedir, ancak her üç iddianamede de bunlara yer verilmemiştir. Sanık lehine olan delillerin yer almadığı iddianame kanunlarımıza göre reddedilir. Bu yapılmamış, yargılama bu iddianameler üzerinden sürdürülmüştür.

Kanunlarımıza göre sanıkların lehine bir delilin sonradan ortaya çıkması halinde Cumhuriyet Savcısının kovuşturmaya yer olmadığı kararı vermesi gerekmektedir. Ancak mahkemeniz bu ve daha başka birçok bulguyu dikkate almadan 1500'den fazla hatası tespit edilmiş olan bir iddianameyle yargılama yapmakta ısrar etmektedir. İddia makamının esas hakkındaki mütalaası da, bu hatalar ve yanlış olduğu ispatlanmış olan pek çok bulguya dayanmaktadır.

Siyasilerimiz konuyu en baştan beri, hatta kimin kimden talimat aldığına kadar bildiklerini açıklamışlardır.[3] Bu ifadeler ortada bir teşki-

2 Yavuz Donat, *Sabah*, 11 Temmuz 2003.

3 Ömer Dinçer, Başkent Kulis Programı, Haber7.com, 12.4.2010.

latlanma olduğunu ima etmektedir. Bu teşkilat nedir? Bunun mutlaka açıklanması gerekir. Bu durumda neden tedbir almadıklarını ve dava açmak için neden sekiz sene beklediklerini de açıklamaları gerekir. Özellikle de ortada bir darbe ihtimali yokken. O zaman neyin oluşmasının beklendiğinin de açıklanması gerekmektedir.

Resmi seminerin ses kayıtları, siyasi makamlarımızın eline nasıl geçmiştir ki bu ses kayıtlarını TSK komuta katına seminerden çok kısa bir süre sonra verebilmişlerdir? MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü Balyoz denen planla ilgili elimizde bilgi, belge yok dediğine göre, bu ses kayıtlarını kim hangi yollardan ve nasıl elde etmiştir? Bunlar mahkemeye hukuka ve usulüne uygun bir şekilde sunulmuş mudur?

İddianameye göre MİT eski Müsteşarı Şenkal Atasagun 1. Ordu darbeye hazır diyor. Ama MİT Balyoz ile ilgili bir evrak yok elimizde diyor. Gelip anlatsın dedik. Yok...

Bunların araştırılmasını istedik. Bunlar bu davayı çözecek kilit konulardır. İmzasız ihbar mektuplarına itibar ederseniz bu işin sonunu alamazsınız dedik. Bugün Balyoz benzeri pek çok dava imzasız ihbar mektupları ve e-postalar esas alınarak açılmıştır. Bu yanlıştır. Kanunlara aykırıdır.[4] İnsanlar boşu boşuna sanık durumuna düşürülmekte, mahkemelerde süründürülmektedir.

Genelkurmay eski Başkanı (E) Org. Hilmi Özkök'ün tanık olarak dinlenmesi talebimizde ne kadar haklı olduğumuzu adı geçen komutanın Ergenekon davasında söyledikleri göstermiştir. Kilit şahidin ise zamanın Kara Kuvvetleri Komutanı (E) Org. Aytaç Yalman olduğu kendiliğinden ortaya çıkmıştır.

Genelkurmay Başkanlığı'nın bilgisayarlarına girilip evrak çalındığı, bu çalıntı evraklardan başka evraklar üretildiği delilleriyle sabittir. Bazılarıyla ilgili yargılama devam etmektedir. Bu işi yapanlardan birinin adını verdik, gelsin dinleyelim dedik. Mahkemeniz talebimizi makbul bulmadı. Bu işi kim başlatmıştır? Evrakları çalanlar bunları kime vermiştir veya vermektedir? Bu kişilerin elinde başka ne bilgiler vardır? Benim tahlil sonuçlarımı yayımladıklarına göre başka kimlerle ilgili ne bilgiler mevcuttur? Belgeleri çalan şahıs korgenerallerin ve orgenerallerin tüm e-maillerini takip ettiklerini ifade etmiştir. Bunların elde edilmesindeki amaç nedir? Bunlardan neler üretilmiştir? Daha neler üretilecektir? Bunların araştırılmasına neden müsaade etmediniz?

4 5186 sayılı, 9 Haziran 2004 tarihli kanun, Anayasa'nın 38. maddesi.

Eski bir Emniyet İstihbarat Daire Başkanı "Komutanlar MGK toplantılarına giderken biz dosyalarında ne yazdığını biliyorduk" diyor televizyon kanallarında.

Bir Allah'ın kulunun, mesela askeri savcıların aklına gelmez mi bu işi nasıl yaptıklarını adı geçen kişiye sormak? Hani nereye kadar giderse gitsin idi? Hani ucu kime dokunursa dokunsun idi? Neden üstüne gitmiyorsunuz? Ortaya çıkacaklardan mı çekiniyorsunuz?

2007 yılında bir eski milletvekiline bir Amerikalı tarafından bir çuval içinde bu davanın evraklarının getirildiğini söylüyor bir başkası. Mahkemede dinleyelim? Hayır.

Hem darbe yapacaksınız diyeceksiniz, hem de darbe var mı yok mu ortaya koyacak delillerin incelenmesini, şahitlerin dinlenmesini kabul etmeyeceksiniz.

Bütün bunları önemsemeyip geçeceksek bu dava nasıl çözülecek? Bu konular ortada iken nasıl adaletli bir hüküm vereceksiniz? Vicdanınız rahat olacak mı? Duruşmalar bitiyor, henüz Balyoz denen planı, yani davanın esas delilini görmek bir Allahın kuluna nasip olmamıştır. Eğer beni darbecilikle suçluyorsanız, bana BALYOZ dediğiniz planı göstermeye mecbursunuz.

Aynı şekilde "pek çok kanlı eylemi bizzat hazırlamışlardır", "terör örgütleri ile kurumsal ve hiyerarşik bağlantıları vardır" gibi iddiaların delillerini de göstermek mecburiyetindesiniz! Çünkü bize cunta diyorsunuz. Cunta nedir? Nasıl bir teşkilatı vardır? Başı sonu neresidir? Birbirleriyle nasıl temas kurarlar, nasıl haberleşirler? Bunu açıklamak zorundasınız.

Tekrar soruyorum. Deliller nerede? Delil gösteremiyorsanız bu yazdıklarınız iftira olmaktan öteye geçemez. İftira bir suçtur. Ya delilleri çıkarın ortaya, ya da sehven yazılmış vs. ne isterseniz onu söyleyin. Bu iddiaları ortaya atıp kaçamazsınız. Deliliniz yok ise yok deyin. Aksi halde, ruz-i mahşerde iki elim yakanızda olacaktır.

Ne olduğunu, neye benzediğini 365 sanıktan ve avukatlarından hiçbirinin, muhtemelen mahkeme ve iddia makamının da görmediği bir cism-i muamma ile suçlanma. Halbuki, kanunlarımıza göre hâkim kararını ancak duruşmaya getirilmiş ve huzurunda tartışılmış delillere dayandırabilecektir. Bu yapılmamış, yani bırakın BALYOZ denen planı, herhangi bir delil görülmemiştir. Mahkemeye hangi delil getirilip tartışılmıştır? Delillerin tartışılması safhasını bile atladınız. Bu durumda vereceğiniz hüküm gayri kanuni olmayacak mı?

Bir yerde görmüştüm. Buna da **sezgi hukuku** deniyormuş. Delil olmadan suç isnat etmek. Bunlar nasıl olsa suçludur mantığı.

İddia makamı daha benim ifadem alınmadan ve sorgulamam yapılmadan esas hakkındaki mütalaasını tamamlamış. Şimdi bu esas hakkında mütalaa konusunda bir şeyler söylemem gerekiyormuş. Ne söyleyeyim ki? Bana verilen mesajı açık ve nettir: "Biz kararımızı verdik bile. Sen ne dersen de söylediklerinin bizim için bir kıymeti harbisi yoktur."

İddia makamının devletin Genelkurmay Başkanlığı, MİT Müsteşarlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü gibi temel resmi kuruluşlarının Balyoz diye bir plandan haberleri ve bilgileri olmadığı yolundaki açıklamalarını değil de, elde ediliş şekli bakımından anayasa ve kanunlarımıza göre dikkate alınmaması gereken iddiaları esas alarak davayı açması, davanın hukuka uygunluğunu daha en başta tartışılabilir duruma getirmiştir.

Desenize mahkeme devletin en temel kurumlarını dinlemiyor, seni dinlememiş çok mu?

Esas hakkındaki mütalaada şahsım ile ilgili bölümde "Gölcük Donanma Komutanlığı'nda yapılan aramada ele geçen ve dosyada bulunan diğer delilleri destekleyip tamamlayan belgeler olarak" yazılarak, sanki bunlar 11 nolu CD'de zaten mevcut değilmiş de Gölcük'te ilk defa bulunmuş gibi göstermenin amacı nedir acaba? Olsa olsa, basında da yer aldığı gibi, Selimiye ile Gölcük, Balyoz ile Suga arasında bir irtibat ve işbirliği olduğunu göstermeye çalışmak. Bu tür nafile gayretler, iddia makamına yakışmamaktadır.

Esas hakkındaki mütalaada yer alması nedeniyle Balyoz denen plandaki çizelgeler hakkında da bir iki şey söylemek istiyorum. Bir kere bunların hepsi sahtedir ve sahte olduğu da pek çok kere ispat edilmiştir. Bu çizelgelerin hiçbiri, şahsım veya karargâhım tarafından hazırlanmamıştır. Bu bilgileri ihtiva eden CD, flash bellek, disk vs. hiçbiri benim üzerimde, bana ait bir yerde veya karargâhımda bulunmamıştır.

Bu çizelgelerin hiçbirinde imza yoktur, yani kimin yazdığı belli değildir ve hiçbir adrese yayımlanmamıştır. Zaten Balyoz serisi planların içinde imzalı tek bir sayfa yoktur. Allahtan korkun. Böyle delil olur mu. Bunlarla adam tutuklanır mı? 18 ay tutuklu kalır mı? Bunlarla kuvvetli suç şüphesi olur mu?

Bu nedenle de hazırlanmasına hiçbir katkım olmayan hatta hazırlandığından ve varlığından haberim dahi bulunmayan ve sahteliği defaatle ispatlanmış bir şeyin aynı çizelgelerde adı geçen sivillerde olduğu gibi benim aleyhimde de delil ve suç unsuru olarak gösterilmemesi gerekir.

Esas hakkındaki mütalaada enteresan bir kısım var. 2003 Mayıs tarihindeki "Genç Subaylar Rahatsız" ve benzeri birtakım yazıları herhangi bir delil göstermeden bizim yayımlattığımız yazıyor. "Genç Subaylar Rahatsız" haberindeki rahatsızlık duyulan subaylardan biri de benim. Yani size göre kendi kendimi bir gazeteciye şikâyet ediyorum. Pes!!

Daha önce de gündeme getirdiğim bir konuyu yeniden dikkatinize sunmak istiyorum. İddianamede devlet sırrı niteliğindeki bilgiler açıklanmış, Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın Seminer Sonuç Raporunda bu konuya dikkat çekilerek gizlilik derecesine uygun işlem yapılması ikaz edilmesine rağmen bu bilgiler de serbestçe dağıtılmıştır.

TCK md. 326, 327, 329, 330, 334, 339 kapsamında suça esas teşkil eden devletin çok gizli bilgilerinin, harp planlarının "yayımlamayın" denmesine rağmen herkese dağıtılmasını bu davada ele almazsanız, bunun ilerisi için bir emsal teşkil edeceğini veya devletimizin başına ne işler açabileceğini neden düşünmezsiniz?

Aynı şekilde, bavul içinde bir gazeteye verildiği söylenen bilgilerden de, bu gazetede çalışanların ifadelerine göre, çıktı alınmış, taranmış, fotoğrafları çekilmiş ve bir kısmı da imha edilmiştir. Ülkemizin savaş planları kimlerin elindedir. Yazılı olup da konuşulmamış planlar, bunların alternatifleri vardır. Bunlar nerededir? Çıktı alınan, taranan, fotoğrafları çekilen belgeler kimin elindedir? Hangi belgeler çok gizli olduğu için imha edilmiştir? Bunların kaydı var mıdır?

İlgili makamlarımız anlaşılmaz bir vurdumduymazlık içindedir. Bunları ben mi araştıracağım? Asker-sivil kimin görevi ise lütfen bu fevkalade ciddi güvenlik ihlalinin üzerine gidin. Yoksa suç işlemektesiniz.

Basında yer alan haberlere göre, casusluk davasında bir yüzbaşımız NATO tatbikatı esnasında, bulunduğu geminin seyir planlarını, aynı gemide bulundukları Yunanlı seyir subayına vermekle suçlanıyormuş. Burada devletin çok gizli harp planları, herkese serbestçe yayımlanıyor, bu belgeleri ellerinde bulunduranlar çoğaltıyor, bazılarını imha ediyor, kitap yazıyor, Yunanlılar bu planları inceleyen bir sürü makale yazıyor, ve bu bilgileri korumakla görevli makamlardan tık yok. El insaf!

Bu dava burada bulunan 365 vatan evladı için tam bir yıkım olmuştur. Bu dava nedeniyle kariyerler sona ermiş, bizler itibarsızlaştırılmış, eşlerinden, babalarından ayrı aileler perişan olmuştur. Maddi ve manevi sıkıntılara düçar olmuşlar, içlerinden işini ve okulunu terk eden, has-

talanan, felç geçiren, son nefesinde oğlunu göremeyenler olmuştur. Neden diye düşündüğünüzde mantıki bir cevap bulamıyorsunuz. Askere olan kin ve öfkenin böyle bir zulmü yapabilecek boyutlara ulaşmış olabileceğine ihtimal veremiyorsunuz. "Biz adamı böyle yaparız" düşüncesiyle hareket edilmekte olduğunu da mantığımız kabul etmiyor. Ama galiba gerçek bu.

Zulm ile abad olanın ahiri berbad olur lafı geliyor aklıma.

Özetleyelim:

Ortada delil yoktur, delil diye gösterilenlerin hepsinin sahte olduğu ispat edilmiştir. Ayrıca, ortada Balyoz diye bir plan da yoktur. Olan bulgularda da imzalı tek sayfa yoktur. İddia makamının dört elle sarıldığı bilirkişi raporları muvazaalıdır ve karşılarında yirmiden fazla sanıklar lehinde yetkili kişi ve kurumların hazırlamış olduğu rapor bulunmaktadır. Sanıklar lehine delillere üç iddianamenin hiçbirinde yer verilmemiş, tam tersine bu tür deliller saklanmış, bu iddianamelerin reddedilmesi gerekirken mahkeme tarafından kabul edilmiştir. Kanunlarımızın emrettiğinin aksine, hiçbir delil mahkemede tartışılmamıştır. Delillerin hukuka uygun elde edilip edilmediği araştırılmamış, çalıntı bulgular delil olarak kullanılmıştır. Dinlenen tanıkların hepsi darbe hazırlığı yapıldığı yolunda bir intibalarının olmadığını bildirmişler, soru işaretli birçok konuyu açıklığa kavuşturacağına inandığımız yeni tanık dinlenme taleplerimiz yine mahkeme tarafından reddedilmiştir. 1600'den fazla faulü olduğu belirlenmiş, bir kısmının hukuk öğrencisinin dönem ödevinden alınmış olduğu iddiaları yalanlanmayan bir iddianameler serisiyle yargılanmaktayız.

İşte özet olarak Balyoz budur. **Türkiye'de her cezaya bir suç bulunur** söylemi ispatlanmıştır.

Buna asrın davası diyenler, içinizdeki asker karşıtlığını kontrol ederek lütfen bir kere daha düşünün.

Bu dava, baştan beri anlattığım özelliklerinin yanında mutlaka eşlerin ve çocukların, kısacası kadınların davası olarak hatırlanacaktır. Bazılarının babalarını savunma görevi yanında, eşlerimiz ve çocuklarımız kamuoyunu bilgilendirme, bizlere moral verme, kendi aralarında işbirliği ve dayanışma gibi konularda örnek çabalar sarf etmişler, bir asker ailesinin ne demek olduğunu herkese göstermişlerdir. Bütün bu zorluklara cesaretle ve sabırla karşı koymaktadırlar. Üzerimizde hakları çoktur, ailelerimizden helallik istiyor, haklarını helal etmelerini diliyorum. Benim de var ise bir hakkım, onlara helal olsun.

Yine Yassıada'yı hatırlıyorum ister istemez. *Sizi buraya getiren irade, burada kalmanızı istiyor.* Rövanş alma iddiaları yine ağırlık kazanıyor.

İster istemez, insanoğlunda vicdan denen bir hasletin bulunduğunun hatırlanmasına ve bazıları için de yeniden keşfedilmesine ihtiyaç olduğunu düşünüyorum.

Suçsuzluğumuzu ve iddia makamının delillerinin sahte olduğunu, yani olmayan bir şeyin olmadığını ispat etmek için her şey yapılmıştır. Bu davada **ülkemizde suçsuzluğun da bir suç olduğu** ispatlanmıştır.

SONUÇ:

3. Kolordu Komutanı olarak, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin müesses emir ve komuta yapısının dışında, eğer varsa, başka bir oluşuma dahil olmak gibi bir düşüncemiz veya bu istikamette bir gayretimiz asla olmamıştır. T.C. hükümetini görev yapamaz hale getirmek gibi bir düşüncem de yoktur. Tek isteğim devletimin ve milletimin selamet ve saadetidir. Üzerime atılı suç doğru değildir.

Bütün bu eziyeti hak etmek için ne yaptık diye düşünüyorum ister istemez. Cevap koca bir hiç; yüce Türk devletine, asil Türk milletine, şanlı Türk bayrağına ve kahraman Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sıdkusadakatle hizmet etmekten başka.

Şerefle bitirilmesi gereken en zor ve en son görev ömürdür. Arkamızda iyi bir isim bırakabilmek "iyi insandı" dedirtebilmek için hayatımız boyunca uğraştık. Bu dünyadan darbeci damgasıyla gitmek istemiyorum. Bizler bu lekeyi hak etmiyoruz.

Sabır diyorum kendi kendime. Sabretmek baş eğmek değil, mücadeleye devam azmini ortaya koymaktır diye öğretmişlerdi. **Küfür sürer ama zulüm asla** diyen hadisi şerifi hatırlıyorum. Sabretme gücüm artıyor. Ama öfkem de artıyor.

İsteklerimiz hakkımız olan şeylerdir. Bunlara mâni olmayın. Eskiden arkanızda "**hak kuvvetin fevkindedir**" yazardı. Onun için yüce rabbim benim karşıma kul hakkı ile gelmeyin demektedir. Onun için musalla taşında helallik alınır. Şimdi kuvvet sizde olabilir, ama hak hâlâ bizdedir. Bizden esirgediğiniz işte budur. Umarım ne yaptığınızın farkındasınızdır.

Allah herkese akıl fikir versin.

Söyleyeceklerim bundan ibarettir.

DİZİN

A.H., 172.
Abadi, Nasır El (Irak Genelkurmay 2. Başkanı, General), 355.
Abant, 208, 209, - toplantıları, 208.
Abdullah Bin Abdülaziz Al Suud (Suudi Arabistan Kralı), 264.
Abdullah Öcalan'ı Nasıl Sorguladım, 335, 337.
Active Endeavour (AE) Harekâtı, 309, 310.
Adal, Hasan Şükrü, 278.
Adalar, 154.
Adalet Bakanı, 41, 93, 94, 108, 133, 141.
Adalet Bakanlığı, 108.
Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP), 62, 73, 101-103, 120, 125, 129, 131, 157, 180, 182, 219, 331, 359, 365.
Adapazarı, 44.
Adilna İlaç San., 173.
Adli Tıp Kurumu (ATK), 63, 107, 110, 118, 212, 373, 374, 375.
Afet İşleri Müdürlüğü, 141.
Afetlere İlişkin Acil Yardım Teşkilatı ve Planlama Esaslarına Dair Yönetmelik, 143.
Afgan, - halkı, 304, - ordusu, 304.
Afganistan, 51, 136, 160, 197, 274, 298-304, 314, 349, 356.
Afrika, 236, 243, 261, 266, 269, 288-290, 305, 337, 338, 360.
Afyon, 90.
Ağaç Bayramı ve Orman Haftası Kutlama Komitesi, 143.
Ak, Turgut (Genelkurmay İstihbarat Şube Müdürü, Albay), 101.
Akçay, Şeref (11. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı), 100, 175, 176.
Akdeniz, 188, 244, 246, 256, 262, 281, 284, 288, 289, 308-310, 358, - Birliği, 289, - Diyaloğu programı, 256, - Diyaloğu Süreci, 288, - donanması, 244.
Akinan, Serdar, 334.
Akit, 203.
Akşam, 129, 204, 334.
Aksaray, 21, 22, 24.
Aksu Farına Tıbbi Ürünler İlaç, 173.
Aktif Haber, 134, 360.
Aktur, 89.
Alaattin Cami, 252.
Alagöz, Fatih, 57.
Alan, Engin, 85.
Albright, Madeleine (ABD Dışişleri Bakanı), 230, 231, 243, 267.
Alevi-Sünni çatışması, 252.

Ali Boğazı, 341.
Ali Haydar, 74.
Ali Okulları, 146.
Alican Sınır Kapısı, 311.
Alıçpınar, Erdal, 338.
Allied Action tatbikatı, 51.
Alman, 18, 50, 92, 105, 127, 132, 229, 230, 232, 235, 238, 239, 241, 245, 275, 276, 278, 280, 281, 289, 290, 298, 299, 302, 313, 324, 335, 336, 338, - İç İstihbarat Servisi, 324, - Korgeneral, 232, - kuvvetleri, 276, 279, 280, 281, -lar, 18, 232, 241, 245, 270, 275, 276, 279-281, 298, 313, - tuğgeneral, 50.
Almanya, 92, 105, 127, 132, 229, 230, 235, 239, 275, 289, 290, 298, 302, 303, 324, 335, 336, - Genelkurmay Başkanı, 239.
Alp, Yılmaz (İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi Üye Hâkimi), 175, 177.
Altaylı, Fatih, 177.
6. Kolordu Komutanlığı, 90, 115.
Amediye, 320.
Amerika Birleşik Devletleri (ABD), 19, 34, 35, 37, 46, 52, 57, 92, 93, 127, 128, 131-133, 147, 157, 160, 179, 181, 183, 184, 197, 208, 229-232, 234, 235, 237, 240-245, 247-253, 255-257, 259, 261, 263, 266-269, 272, 273, 282-289, 293, 297-300, 303, 306, 307, 300, 310-312, 314, 315, 318-320, 328, 329, 335, 339, 340, 344, 349-351, 354, 356-359, 378, - Ankara Büyükelçiliği Müsteşarı, 157, - Askeri Ataşesi, 259, - Büyükelçiliği, 157, 182, 288, 302, 315, 357, - Deniz Kuvvetleri, 251, - dış politikası, 241, 242, - Dışişleri Bakanlığı, 157, 249, 252, 282, - Dışişleri Müsteşarı, 267, - elçiliği, 157, 182, - Hava Kuvvetleri Komutanı, 349, - hükümeti, 93, 182, - İnsan Hakları Konseyi, 127, 338, - Milli Güvenlik Akademisi, 250, - Milli Güvenlik Konseyi, 248, - politikaları, 128, 252, 259, 268, - savaş gemileri, 311, - silahları, 272, - Silahlı Kuvvetleri, 351, - üniversiteleri, 252, - yardımı, 247, 305, 310, 319, - yönetimi, 357.
Amerikalı, -lar, 37, 229, 253, 259, 271, 273, 284, 287, 306, 310, 350, 351, 354, 355, 359, - lı, senator, 181.
Amerikan, - askerleri, 320, -cı, 34, - dayatmaları, 208, - donanması, 257, - karşıtları, 208, - Kurtuluş Savaşı, 257, - malzemesi, 246, - Özel Kuvvetler Birlikleri, 355, - politikaları, 268, - Silahlı Kuvvetleri, 261, - Ulusal Savunma Enstitüsü, 251, - yardımı, 256, 273.
Amirallere Suikast davası, 210.
Anadolu, 27, 29, 147, 230, 263, 286, 344.
Anadolu Kartalı tatbikatı, 286.
Anavatan Savunma Komutanlığı, 92.

Anayasa Mahkemesi, (AYM), 46, 54, 55, 76, 101, 103, 126, 128, 219, - Başkan Vekili, 55.
Andıç, 81.
Anka Ajansı, 58.
Ankara, 26, 30, 35, 47, 69, 90, 104, 106, 122, 126, 157, 159-161, 165, 179-181, 187, 188, 205, 225, 231, 249, 255, 258, 272, 273, 276, 277, 280, 282, 284, 285, 288, 292, 299, 302, 316, 335, 340, 356, 359, 360, 361, 364, 365, 368, 369, - 5. İdare Mahkemesi, 104, - 90.
Ankara Palas Oteli, 276, 277.
Anlık İstihbarat Paylaşımı, 356.
Annan, Kofi, 294, - planı, 322.
Antalya, 259.
Anti-Defamation League (ADL), 283.
Arap Baharı, 243, 244, 260, 261, 265-267, 269, 271, 287, 297, 360.
Arap, 268, - birliği, 264, 269, -İsrail çatışması, 243, -lar, 260, 262, 269, 270, 286, 319, - milleti, 264, - Ortak Pazarı, 264, - ülkeleri, 263, 264, - Yarımadası, 286, 320.
Arato, Andrew (Prof.), 131.
Arbabsiar, Mansur, 360.
Ardahan, 151.
Arif (Em. Albay), 126.
Arıcan, Salih (Avukat), 60, 89.
Arınç, Bülent, 101-103, 282.
Arkin, William M., 266.
Armed Forces Journal, 265.
Arnavut, 243, 258, 294, 299, - Sırp çatışması, 243.
Arnavutluk, 258, 294.
Arpaçay Barajı, 342.
Arslan, İhsan, 180.
Artvin, 341, 342.
Aselsan, 172, 204, 348, 349.
Aşık, Melih, 195.
Asker Hakları Grubu, 201.
Askeri Bilirkişi Heyeti Raporu, 165.
Askeri Birlikten Öğretmenliğe (Troops to Teach) programı, 93.
Askeri Karargâh Direktörü Alman Korgeneral, 232.
Askeri Komite, - Başkanı, 162, 232, 233, 238, 240, 299, 301, 302, - toplantısı, 232, 239.
Askeri, - Çadır Kent, 144, - Mahkemeler, 128, - Savcılık, 64, 114, 176, - Şûra, 81, 91, 167, 169.
Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı (ATASE), 264.
Askeri Yargıtay Başsavcılığı, 168.
Askeri Yüksek İdare Mahkemesi (AYİM), 41, 128, 222.
Aslan, Rasim (Diyarbakır 2. Taktik Hava Kuvveti Komutanı Korg.), 352.
Assos İlaç, 173
Atalay, Kemal, 276.
Atasagun, Şenkal (MİT Müsteşarı), 250, 361, 380.
Atatürk, Mustafa Kemal, 19, 63, 80, 127, 128, 251, 264, 270, 279, 324, 334, 341, 363, - milliyetçiliği, 127, 324, 341.

Atatürk Barajı, 201.
Atatürkçü Düşünce Sistemi, 62.
Atatürkçülük, 68, 127.
Avcı, Hanefi (Eskişehir Emniyet Müdürü ve eski İstihbarat Daire Başkanı), 95, 96, 126.
Avrupa, 49, 50, 127, 128, 129, 132, 134, 136, 152, 154, 160, 166, 190, 217, 218, 229-231, 233-237, 240, 242, 245, 258, 263, 268, 269, 273-275, 289-291, 293, 294, 298-300, 306, 312, 315, 318, 322-325, 329, 331, 335-339, 356, 359, 376, - lı ülkeler, 49, 291, -lılar, 192, - Jandarma Birliği, 291, - Merkez Bankası, 289.
Avrupa Birliği (AB), 18, 19, 28, 73, 126, 127, 131, 151, 154, 159, 160, 178, 229, 231, 232-237, 236, 255, 261, 262, 273, 289-291, 294, 303, 311, 321, 322, 324, 325, 327-329, 340, 344, 359, 360, - Askeri Karargâhı, 233, - baskısı, 129, - bayrağı, 326, - fonları, 160, 245, 289, - Komisyonu, 160, 321, - müzakereleri, 321, - Raporu, 53, 320, - Türkiye raportörü, 127, - ülkesi, 92, 133, 322.
Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu (EUTCC), 338.
Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı (AGİT), 312.
Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), 70, 129, 139, 166, 169, 190, 192, 218.
Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, 166, 218.
Avrupa Müttefik Kuvvetler, - Başkomutanı, 50, - Başkomutanlığı Karargâhı, 50.
Avrupa Parlamentosu, 127, 231, 322, 323, 329, 335, 337, 338, - İlerleme Raporu, 359, - Yeşiller Grubu, 338.
Avusturya, 92.
Ayalon, Danny (İsrail Dışişleri Bakanı), 286.
Ayamama Deresi, 201.
Aydın, Nurullah (Prof. Dr.), 133.
Aydın, Zülfikar Ali, 186.
Aydınlık, 187, 223, 250, 251, 254.
Aydıntaşbaş, Aslı, 181, 182
Aykut, Orhan, 180, 361.
Ayna, Emine, 331.
Aynur Sineması, 24.
Ayvacık Öğrenci Yurdu, 172.
Azerbaycan, 311, 312.
Azeri, 243, 266, 311, 312.

Babaeski, 50.
Bağdat, 355, 356.
Bağımsız Türk Yargısı, 63.
Bağış, Egemen (AB ile İlişkilerden Sorumlu Bakan), 73.
Bahçeli, Devlet, 78.
Bahreyn, 267.
Bakıcı, Mustafa (İç Güvenlik Daire Başkanı, Tümg.), 40, 115.
Bakırköy Sinir ve Ruh Hastalıkları Hastanesi, 107, 213.
Bakû Büyükelçiliği, 255.
Balanlı, Bilgin (Harp Akademileri Komutanı Org.), 186.

Balbay, Mustafa, 124, 125, 250, 359.
Balkan Barış Gücü (SEEBRIG), 50, 256-258, - Tugayı, 256.
Balkan, - devletleri, 278, - Harekâtı, 298, 300, -lar, 154, 233, 243, 268, 275, 299, 304, 305, 314, 352, - ülkeleri, 278, 305.
Balyoz, - Darbe Planı, 41, 53, 60, 66, 67, 81, 85, 121, 170, 173, 175, 222-224, 226, 252, 361, 378, 382, - Güvenlik Harekât Planı, 78, 83, 96, 179, 219, 224, 225, - iddianamesi, 98, 103, - savcıları, 172, 173, 174.
Baransu, Mehmet, 55, 56, 206.
Barış İçin Ortaklık (BİO), 51, 233, 256, 259
Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), 116, 125, 134, 203, 305, 328-332, 345-347.
Barkey, Henry, 128, 250, 252.
Barcelona Süreci, 288.
Barzani, Mesut, 262, 263, 316, 339, 356.
Başaran, Ezgi, 173, 190, 193.
Başbakanlık Kriz Yönetim Kurulu, 145.
Başbuğ, İlker, 41, 51, 73, 78, 79, 101-103, 116, 117, 195, 203, 205, 210, 212, 319.
Başer-Ralston çalışmaları, 356.
Başer, Edip, 91.
Basra Körfezi, 316.
Batı, 19, 29, 81, 190, 268, 271, 286, 309, 315, 318, - Avrupa, 235, 275, -lılar, 28.
Batı Avrupa Birliği (BAB), 235, 236.
Baykal, Deniz, 73, 78, 79, 366.
Bayraktar, Bilal, 73, 74, 78.
Bazı Kurum ve Kuruluşların Korunması ve Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Kanun, 143.
Bebek, 22.
Bek, Nejat (6. Kolordu Komutanı, Korg.), 90, 91.
Bekaa Vadisi, 316.
Belçika, 73, 160, 234, 289, 322, 338.
Belfast, 127.
Belgrad, 277.
Bendit, Daniel Cohn, 321.
Berberoğlu, Enis, 251.
Berk, Mehmet, 73, 74.
Berk, Saldıray (3. Ordu Komutanı, Org.), 81.
Berlin Artı (+), - İlkeleri, 236, - NATO ülkeleri, 236, - prensibi, 236, 237.
Beşiktaş, 28, 42, 56, 69, 74, 76, - Adliyesi, 69.
5 Nolu Ceza İnfaz Kurumu, 213.
Beyaz Saray, 261, 312.
Beyazıt Meydanı, 30.
Beytüşşebap, 328.
Bila, Fikret, 333.
Bilge Kağan, 363.
Bilgi Destek Dairesi, 40.
Bilgisayar ve Bilişim Fakültesi, 37.
Bilirkişi Heyeti Raporu, 163.
Bilkent Universitesi, 131.
B'nai B'rith, 313.
Bingöl, 347.
Bir, Çevik, 95, 103, 208, 212.

1 Mart tezkeresi, 145, 230, 318-320.
Birand, Mehmet Ali, 62, 290.
I. Dünya Savaşı, 265.
1. Ordu Komutanlığı, 36, 40, 41, 43, 48, 49, 53-56, 61, 64-66, 71, 77-79, 84, 96, 97, 111, 119, 121, 146, 152, 164, 169, 185-187, 199, 206, 209, 219, 221-223, 246, 253, 256, 276, 361, 377, - Askeri Savcılığı, 64, 65, 222, - Karargâhı, 56, 78, 84, - Karargâhı Kozmik Bürosu, 56, - Plan Semineri, 41, 55, 56, - Selimiye Karargâhı, 246.
Birleşik Arap Emirlikleri, 267.
Birleşmiş Milletler (BM), 285, 287, 292, 294, 296, 298, 302, 339.
Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi (BMGK), 270, 296, 297, 299, 302.
Bitlis, Eşref (Org.), 126.
Bizans, 27, 28.
Blohom-Voss, 230.
Bodrum, 89.
Boğaz, 27, 71, 295, 296, - Komutanlıkları, 150, - köprüleri, 68, -lar, 294, 295, 311, 358.
Boğaziçi Üniversitesi, 57, 176, - Bilgisayar Mühendisliği Bölümü, 57.
Bolu, 68.
Bor Levazım Fabrikası, 189.
Bosna, 237, 298, 325.
Boşnaklar, 299.
Bosphorus, 295, 296.
Bove, Jose, 337.
Bozkurt, Bayram (İliç Savcısı), 72, 200.
BP Statistical Rewiew of World Energy, 260.
Branscheidt, Hans (Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu Yönetim Kurulu Üyesi), 338.
Breau, Susan (Surry Üniversitesi Hukuk Araştırmaları Birliği Asistanı, Dr.), 338.
Brepoels, Frieda (Belçika Flaman Milliyetçi Cephe Partisi AP Milletvekili), 338.
Britanya, 275, 281.
Brooklyn, 134.
Brüksel, 160, 178, 232, 234, 338.
Bryza, Matt, 255.
Bugün, 201, 203, 204, 205, 360.
Bükreş, 259, 277-279, 336.
Buksti, Jakob (Ulaştırma Bakanı), 134.
Buldan, Pervin, 134.
Bulgar, 151, 259, 279, 299, 310, 325.
Bulgaristan, 28, 258, 259, 276, 280, 281, 299, 309, 310, 336.
Bulut, Aslan, 251.
Burdur Er Eğitim Tugayı, 146, 147.
Bursalı, Orhan, 112.
Bush, George, 242, 261, 267, 360.
Büyük Ortadoğu Projesi (BOP), 259-261, 265, 267, - planı, 131, - haritası, 267.
Büyük Taarruz, 29.
Büyükanıt, Yaşar (Genelkurmay Başkanı), 52, 79, 104, 116, 117, 184, 186, 252.

Camialtı Tersanesi, 29.
Camlı Köşk, 306.
Cankurtaran, 24.
Carlucci, Frank (Savunma Bakanı ve CIA Direktör Yardımcısı), 267.
Cartier, Raymond, 281.
Cartright (ABD Gnkur. II. Bşk. Org.), 356.
Cebelitarık krizi, 322.
Cemal, Hasan, 140, 346.
Center for the Study of Democracy, Toleration and Religion (CSDTR) 131.
CENTO, 243, 274.
Ceza İnfaz ve Koruma Memurları, 141.
Ceza Muhakemesi Kanunu (CMK), 39, 47, 175, 218.
Cezayir, 147, 273.
Chirac, Jacques (Fransa Cumhurbaşkanı), 134.
Chomsky, Noam (Prof.), 337.
Churchill, Winston (İngiliz Başbakanı), 275, 279.
CIA, 128, 182, 183, 251, 252, 267, 316, 322, 356, - ajanı 182, 183.
Cibril, Ahmet, 316.
Cihaner, İlhan (Erzincan Cumhuriyet Başsavcısı), 66, 70, 71, 73, 81, 168, 199.
Cindoruk, Hüsamettin, 190-192.
Clark, Wesley (ABD'li Orgeneral), 240, 266, 267.
Clinton, Hillary (ABD Dışişleri Bakanı), 157, 297, 314.
Cloud, David S., 244.
CNN, 19, 328.
Cocozza, Ciro (Kurmay Başkanı, İtalyan Korgeneral), 237.
Cöhce, Salim (Prof. Dr.), 184.
Columbia University, 131.
Coşkun, Bekir, 195.
Craddock (ABD birlikleri komutanı, Org.). 356.
Crowley, Philip (ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü), 282.
Cudi, 237, 256, 266, 274, 329.
Cumhurbaşkanlığı seçimi, 101, 102, 122.
Cumhuriyet, 41, 100, 112, 122, 251, 323, 329, 175, 250.
Cumhuriyet (Anka), 321.
Cumhuriyet Halk Partisi (CHP), 38, 52, 73, 102, 108, 109, 111, 114, 115, 125, 129, 193, 223, 346, 366.
Curaya kasabası, 280.
Currin, Brian (İnsan Hakları Savunucusu, Avukat), 338.
Cyber Diligence Inc., 57, 378, 379.

Çağlayan, Ufuk (Prof. Dr.), 57.
Çakıl Gazinosu, 22.
Çakır, Faruk, 62.
Çakmak, Fevzi (Mareşal), 276-281.
Çakmak Savunma Hattı, 276.
Çamlıca, 28.
Çanakkale, 27, 29, 172, 270, 295, 296, - Boğazı, 27, 295, - Valiliği, 172.
Çankaya Köşkü, 136, 277.
Çarşaf planı, 163.

Çarşamba, 24, 26.
Çeçen-Rus, çatışması, 243,
Çekiç Güç, 297, 316.
Çelebi, Ahmet, 230.
Çelik, Hüseyin (AKP Genel Başkan Yardımcısı), 62, 282.
Çerçeve Anlaşması, 237, 303, 304.
Çerkez, 63.
Çevre Koruma Vakfı, 337, 338.
Çıray, Aytun (CHP İzmir Milletvekili, Dr.) 108, 109.
Çiçek, Cemil (TBMM Başkanı), 135, 136.
Çiçek, Dursun (Albay), 70-72, 112-114, 162, 200.
Çiçek, İrem (Avukat), 113.
Çiller, Tansu, 191.
Çin, 184, 350, - Seddi, 156.
Çolakkadı, Turan (Cumhuriyet Başsavcı Vekili), 168.
Çölgeçen, Mutlu, 117.
Çongar, Yasemin, 254.
Çorlu, 50, 276.
Çorum, 252.
Çubuklu, Hıfzı, 91, 115.
Çukurca, 348.

DAFYAR, 144.
Dağı, İhsan, 62.
Danimarka, 134.
Darbeye Karşı 70 Milyon Adım Koalisyonu, 42.
Dardanelles, 295, 296.
Darüşşafaka Lisesi, 24-26.
Datça, 89.
David, Camp, 305, 307.
Davos, 286.
Defense News, 230.
Demir, Faruk, 182.
Demirağ, Yavuz Selim, 209.
Demirel, Süleyman, 101, 191, 192.
Demirkaya, Yalkın, 46.
Demirköy Dökümhanesi, 28.
Demokrasi Partisi (DEP), - milletvekilleri, 135.
Demokratik Açılım, 58, 330.
Demokratik Federasyon, 341.
Demokrat Parti (DP), 193.
Dempsey, Martin (ABD Genelkurmay Başkanı, Org.), 297.
Deniz Harp Okulu, 45, - Marşı, 158.
Deniz Kuvvetleri, 94, 142, 150, 151, 177, 188, 230, 257, 285, 307, 308, 311.
Deniz Müzesi, 28.
Dere, Gülabi, 338.
Derin Kar ve Şiddetli Soğuklarda Muharebe Konsepti, 353.
Dersim, 193, 338.
Deveci, Ayşegül, 57.
Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM), 129, 192.
Devlet Matbaası, 24.
Devlet Sırlarına Karşı Suçlar ve Casusluk, 75, 153.
DHKP-C, 360.
Dışişleri Bakan Yardımcısı, 133.
Dışişleri Bakanlığı, 148, 152, 157, 188, 249, 252, 255, 259, 278-282, 288, 302, 308, 340.
Diken, Ömer, 172.
Dilipak, Abdurrahman, 79, 103, 116, 187, 208.

Dinçer, Ömer, 53, 54, 361, 379.
Dinler Arası Diyalog, 243.
Diyanet İşleri Başkanlığı, 146, 197.
Diyarbakır, 229, 278, 279, 280, 328, 341, 345, 346, 352.
Dobruca, 276, 280.
Doğal Afet Yardım, 49, 144, 376.
Doğan, Çetin (1. Ordu Komutanı), 36, 42, 47, 48, 52, 53, 60, 69, 77, 78, 80, 83-85, 89, 98, 100, 119, 120, 167, 169, 170, 174, 181, 184-186, 206, 207, 361.
Doğan, Mehmet Ali, 337.
Doğan, Pınar, 163, 169, 170, 177.
Doğu, 19, 29, 48, 122, 152, 263, 267, 273, 274, 290, 300, 318, 328, 335, 360.
Doğu Almanya, 230.
Dohuk, 320.
9. Ağır Ceza Mahkemesi, 89, 175, 177.
Dolmabahçe Sarayı, 29, - görüşmesi, 104.
Dolphin denizaltıları, 267.
Donanma Komutanlığı, 162, 163, 165, 169, - İstihbarat Şube Müdürü, 169.
Donat, Yavuz, 379.
Dostum, Raşit (General Dostum), 299.
Dönmez, Yener, 81.
4. Levent, 180.
Draman, 25.
Duff, Andrew (AP Liberal Grup Üyesi), 127, 338.
Dumanlı, Ekrem, 170.
Dunkerque, 275, 281.
Duruşma Savcısı, 164.

Ebadi, Şirin, 337.
Ebubekir, Hz., 313
Ecevit, Bülent, 145, 291, 314.
Edelman, Eric (ABD Büyükelçisi), 181, 182, 284.
Edirne, 21, 27, 164, 259, 276.
Edirnekapı, 21, 27.
Efe (gizli tanık), 82, 114, 115, 121, 200.
Efeer, Atalay (Hv. Plt. Korg.), 237.
Ege, 294, 295, 308, - Ordu Komutanlığı, 97, 295.
Ege'de Aidiyeti Belirlenmemiş Adacık ve Kayalıklar (EGAYDAAK), 295.
Eğitim ve Doktrin Komutanlığı, 159.
El Ezher, 198.
El-Fetih 305.
El-Kaide 179, 180, 269, 299.
Elles Gölü, 296.
52. Zırhlı Tümen Karargâhı, 49, 50.
EMASYA, 43, 44, 45, 49, 53, 188, 376.
Emekli Subaylar Derneği, 138, 139.
Eminönü, 25.
Emirgan, 22.
Emniyet Genel Müdürlüğü, 43, 54, 56, 63, 66-68, 79, 88, 89, 96, 114, 121, 157, 178, 179, 181, 225, 249, 253, 380, 382, - İstihbarat Daire Başkanlığı, 181, 220, 380.

Enduring Freedom (Kalıcı Özgürlük) Harekâtı, 299.
Engdahl, F. William, 267.
Engin, Aykut Cengiz (İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı), 41, 73, 74, 376.
Erbakan, Necmettin, 189-191, 271.
Erbil, 263.
Erdağı, Ethem (Korg.), 301.
Erdal Z., 200.
Erdek kampı, 204.
Erdoğan, Ahmet (Binbaşı), 206, 221, 222.
Erdoğan, Ahmet Hakan (J. Yüzbaşı), 222, 379.
Erdoğan, Recep Tayyip, 41, 53, 54, 91, 93, 101-103, 129, 149, 210, 282, 285, 286, 333, 346, 356.
Ergenekon, 33, 34, 36-38, 51, 66, 70, 76, 78-82, 97, 102, 104, 108, 109, 112, 113, 115, 121, 122, 124-126, 165, 178, 181-183, 192-194, 208, 210, 253, 359, 364-368, 379, 380, -cu, 68, - iddianamesi, 33, 34, 36, 115, 224, - operasyonları, 194.
Ergin, Sedat, 218.
Ergül, Mehmet, 73.
Erivan, 311.
Ermeni, 243, 244, 255, 259, 272, 283, 285, 291, 292, 312, 322, 323, 350, -Azeri çatışması, 243, - soykırımı, 283, 291, 292, 322, 323.
Ermenistan, 311, 312, 322, 337, 339, -İran hududu, 312.
Eröz, Mehmet (6. Kolordu Komutanı, Korg.), 40, 41, 115.
Ersanlı, Büşra (Prof. Dr.), 209.
Ersöz, Adnan, 91.
Ersöz, Hüseyin, 84.
Ersöz, Levent (E. Tuğg.), 108, 182.
Ersun, Namık Kemal, 91.
Ertuğrul, Sinan (Deniz Görev Komutanı, Tümamiral), 185, 186.
Eruygur, Şener, 79, 186.
Erzincan, 24, 25, 66, 70-73, 78, 79, 80, 81, 82, 112, 113, 115, 121, 180, 183, 199, 200, 210, 252, - Başsavcısı, 66, 70, 71, 81, 199, - Ergenekonu, 80, - iddianamesi, 200.
Erzurum, - Cumhuriyet Savcılığı, 82, 112, - Savcıları, 70.
Esad, Beşar, 266, 269, 305-307.
Esad, Cemil, 336.
Esad, Hafız, 336.
Esener, Ali Fethi, 91.
Eskişehir, 79, 88, 95, 163, 176, 185.
Esposito, John, 261.
Eurocopter, 230.
Eurogroup, 235.
European Defence Agency (EDA), 236.
Evangelos Florakis Deniz Üssü, 358.
Evren, Kenan, 314.
Ezine Öğrenci Yurdu, 172.

F-16 uçakları, 350.
Fatih, 43, 45.
Fatih Cami, 52.

Fatih Sultan Mehmet, 21, 27, 28.
Fethullahçı, 102.
FIR hattı, 154.
Fırat Nehri, 271.
Fırat, Dengir Mir Mehmet, 131.
Fidan, Hakan (Başbakanlık Müsteşar Yardımcısı), 73.
Filibe, 259.
Filistin, 261, 287, 305, 307, 316.
Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, 307, 316.
Fisunoğlu, Muhittin, 91.
Florya, 22.
Foreign Affairs, 261.
Foreign Military Sales (FMS), 247, 256.
Foxman, Abraham H., 283.
Frankfurt, 304.
Fransa, 134, 147, 229, 234, 236, 238, 265, 274, 275, 289-294, 299, 303, 304, 325, 336, 338, - Parlamentosu, 293, 338.
Fransız, 192, 230, 234, 237, 238, 239, 275, 292, 293, 337, - hukukçular, 192, - Milletvekili, 337.
Frenkel, Sheera, 267.
FRONTEX, 154.
Fukuşima, 118.
Fuller, Graham, 128, 252, 261.
Füze kalkanı, 262, 287.
Füzeci Kirkor, 22.

Gabar, 329, 341.
Galatasaray, 26.
Galiçya, 18.
Gates, Robert (ABD Savunma Bakanı), 267, 354.
Gazeteport, 134.
Gazi Süleymanpaşa Yurdu, 172.
Gaziantep, 104.
Gazze, 285, 307, 358.
Gebze, 27.
Geçici Ulusal Konsey, 269.
Gelibolu, 27.
Gelişen Teknolojiler, 234, 235.
Gençler Mağazası, 23.
Genelkurmay Adli Müşaviri, 73, 115.
Genelkurmay Başkanı, 33, 41, 53, 55, 56, 77, 92, 96, 97, 102, 103, 104, 116, 117, 119, 122, 145, 149, 162, 184, 194, 205, 223, 232, 233, 235, 238, 239, 240, 250, 252, 257, 285, 297, 301, 306, 329, 340, 377.
Genelkurmay Başkanlığı, 36-39, 41-43, 46, 54, 56, 62, 72, 79, 84, 91, 96, 98, 102, 104, 114, 115, 121, 129, 139, 147, 148, 149, 185, 210, 220, 225, 241, 255, 256, 264, 272, 276, 280, 281, 288, 291, 302, 313, 340, 380, 382, - Adli Müşavirliği, 36, 37, 39, - Askeri Savcılığı, 39, 102, 126, - Karargâhı, 40, 96, 140, 255, 277, 285, 306, - Strateji Dairesi, 247, 248, 255, 313.
Genelkurmay Elektronik Sistemler (GES) Komutanlığı, 33.
Genelkurmay Harekât Başkanlığı, 116.
Genelkurmay Stratejik Araştırmalar ve Etüd Merkezi (SAREM), 253.

Genfar İlaç ve Gıda San., 173.
Genişletilmiş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesi (GOKAP), 259-261, 266, 267, 288.
Gergerlioğlu, Ömer Faruk (Mazlum Der Başkanı), 338.
GES Komutanı 34.
Giresun, 134.
Girit, 244.
Göcek, 342.
Gökçek, Melih, 73.
Göktaş, İlker Ziya, 114.
Göktaş, Levent (Albay), 102.
Göktürk Hakanı, 363.
Gölcük, 79, 98, 145, 162, 163, 165, 169, 170, 176, 185-188, 382.
Gönül, Vecdi (Milli Savunma Bakanı), 130.
Görmüş, Alper, 180, 209.
Guam, 230, 356.
Gunter, Michael M. (Prof.), 338.
Gül, Abdullah, 41, 73, 91, 101-103, 136, 140, 210.
Güler, Ziya, 79.
Gülhane Askeri Tıp Akademisi (GATA), 17, 35, 67, 74, 77, 106, 107, 118, 158, 161, 165, 171, 205, 206, 212, 213, 216, 273, 375, - Haydarpaşa Hastanesi, 205, 212.
Gülhane Parkı, 24.
Günaltay, Şemsettin, 281.
Gündüz, Asım, 277.
Günel, Ömer Faruk, 201.
Güner, Aslan (Genelkurmay İstihbarat Başkanı, Korg.), 102.
Güner, Hayri (E. Korg.), 107
Güneş, Afet (MİT Müsteşar Yardımcısı), 73.
Güneş, Naif, 135.
Güney Afrika, 337, 338.
Güney Bölge Komutanı (CINCSOUTH), 237.
Güney Kıbrıs, 236, 303, 315, 359, - Rum Yönetimi, 236, 303, 315.
Güney Kore, 132.
Güney, Tuncay, 182.
Güneydoğu, 48, 63, 108, 152, 158, 230, 258, 328, 338, 344, 350, - gazileri, 63, 108.
Güneydoğu Avrupa Tugayı (Southeast Europe Brigade-SEEBRIG), 258.
Gürcistan, 256, 257, 312.
Gürcü, 243, 311, 325.
Güreş, Doğan, 91.
Güvenlik ve Güven Artırıcı Önlemler (GGAÖ), 309, 315.
Güvercinlik, 161.

Haberal, Mehmet (CHP Zonguldak Milletvekili, Prof. Dr.), 108, 109, 124, 125, 359.
Habertürk, 126, 186, 202, 208.
Habur, 58, 63, 262, 265, 345.
Haçlı Seferi, 242.
Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu (HSYK), 78, 79, 166, 168, 174.
Hakkâri, 328, 348.
Halepçe katliamı, 229.
Haliç, 29.
Halilzad, Zalmay, 267.
Hamas, 305, 307.

Hammarberg, Thomas (Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri), 217, 218.
Hamursuz, 21.
Harbiye Spor ve Sergi Sarayı, 26.
Harekât Komutanlığı, 44.
Harp Akademileri (Okulu), 26, 31, 36, 45, 77, 151, 158, 186, 264, 275, 304.
Harp Akademileri Komutanlığı Atatürk Harp Oyunu ve Kültür Merkezi, 264.
Harp Okulu Marşı, 158.
Has Parti, 212.
Hasdal Cezaevi, 158, 209.
Haşıloğlu, Sedat Sami (Üye Hâkim), 182.
Hava Harp Okulu, 45.
Hava Kuvvetleri Komutanlığı, 142, 151, 177, 185, 308.
Havelsan, 69, 204.
Haydarpaşa, 25.
Hazar havzası, 271.
Helsinki, - Nihai Senedi, 315, - Zirvesi, 231, - Zirvesi Bildirgesi, 231.
Helvacıoğlu, Halil, 164.
Hera, 296.
Heron, 348.
Heybeliada, 293, 294, - Papaz Okulu, 293, 294.
Hezarfen, 27, 28.
Hıristiyan, 243.
Hırvatlar, 299.
High Readiness Force (HRF), 49-51.
Hilmioğlu, Fatih (İnönü Üniversitesi Rektörü, Prof. Dr.), 109.
Hindistan, 132, 133, 346.
Hint Okyanusu, 185.
Hitler, 114, 275, 281.
Hizbullah, 269, 305, 307, -çı, 306, -çı milletvekilleri, 306.
Hollanda, 132, 134, 231, 336, 339, 340.
Horhor Çeşmesi, 21.
Hrant Dink Anma Törenleri, 217.
Hrisostomos II. (Piskopos), 358.
Hristofyas, Dimitris, 358.
Hudson Enstitüsü, 52, 249-254.
Hugesse, Hughe Montgomery Knatchbull (İngiliz Büyükelçi), 278.
Humeyni, 315.
Hürkuş, 245.
Hürriyet, 21, 45, 57, 62, 112, 120, 176, 184, 186, 187, 194, 196, 201, 218, 251, 282, 322, 324.
Hürriyet öğretmen, 21.
Hüseyin (Mekke Emiri), 270.

Iğdır, 134, 151.
Iğsız, Hasan (Org.), 40, 41, 79, 91, 92, 103, 115, 117.
Ilgaz, 137.
Ilımlı İslam, 81, 242, 260, 261.
IMF, 19.
Institute for Religion, Culture and Public Life (IRCPL), 131.
Irak, 48, 136, 157, 160, 182, 229, 230, 231, 243, 253, 260, 262-269, 273, 274, 284, 286, 305, 306, 313, 315, 316, 319, 320, 325, 339, 350, 352, 355, 356, 357, 358, 359, - Silahlı Kuvvetleri, 355, 357.

Islak İmza, 80-82, 116, 117, 121, 210, 212.
Işık, Atila (Org.), 92.
Işıkara, Ahmet Mete, 44.
Ivri, David (İsrail Savunma Bakanlığı Müsteşarı, Emekli General), 288.

İ.B., 172.
İBDA-C, 360.
İç Hizmet Yönetmeliği, 142, 143.
İçişleri Bakanı, 90, 91, 133.
İçişleri Bakanlığı, 148, 221.
İğdemir, Uluğ, 281.
II. Dünya Savaşı (Harbi), 247, 275, 281, 313.
İkinci Ümraniye Davası, 182.
İkiz Kuleler, 312.
İl Kutlama Komitesi, 197.
İliç, 72, 200.
İlk Harekât Kabiliyeti Denetlemesi, 50.
İlter, Necati (Kur. Yzb.), 280.
İmam Hatip mezunu, 198.
İmralı Adası, 116, 141, 201, 203, 329, 334, 335, 339, 345, 346.
İnan, Afet, 281.
İnce, Muharrem (CHP Grup Başkan Vekili), 109.
İngiliz, 26, 28, 35, 49, 50, 232, 233, 270, 275, 276, 278, 279, 281, 296, 313, 319, 338, 340, - Hava Kuvvetleri, 279, -ler, 28, 275, - Lisesi, 26, - Milletvekili, 338, - Orgeneral, 232, 233, - tümeni, 50.
İngilizce, 35, 49, 296, 340.
İngiltere, 30, 92, 119, 131-133, 151, 152, 154, 268, 274, 275, 290, 313, 322, 336, 338, 347, - Silahlı Kuvvetleri, 151.
İnönü, İsmet, 276, 278, 281.
İnönü Üniversitesi, 109, 186, - Tarih Bölümü, 186.
İnsan Hakları Derneği (İHD), 244, 338.
İnsansız Hava Araçları (İHA), 139, 349, 350.
İnternet Andıcı, 80, 115, 116, 121, 210.
İpek Yolu, 29.
İran, 190, 243, 262, 266, 268, 269, 273, 286, 288, 312, 314, 315, 320, 336, 339, 350, 358, - bloğu, 269, -Irak sınırı, 351.
İrtica ile Mücadele Eylem Belgesi, 40.
İSKİ, 22.
İslam, 18, 81, 190, 199, 242, 243, 252, 260, 261, 268-271, 305, 313-315, - Devrimi, 314, 315.
İslam, Tolga (Dr.), 202.
İslami terör, 242, 313.
İspanya, 92, 134, 322, - Kralı, 134.
İspanyol tümeni, 50.
İsrail, 34, 133, 243, 255, 259, 261, 265, 267, 269, 271, 283-288, 305, 307, 308, 316, 326, 335, 339, 344, 348-350, 352, - Kara Kuvvetleri Komutanı, 285.
İstanbul, 21, 23, 24, 26-29, 34, 36, 37, 39, 40, 41, 43-45, 56, 59, 71, 73, 74, 81, 82, 86, 88-

90, 96, 100, 102, 104, 115, 124, 144, 168, 173, 175, 177-180, 197, 200, 201, 205, 214, 223, 249, 253, 270, 288, 295, 296, 313, 319, 337, 347, 373, - Boğazı, 295, 296, - Cumhuriyet Başsavcılığı, 36, 39, 96, 102, 124, 179, 180, - Cumhuriyet Başsavcısı, 41, 73, 74, - Doğal Afet Bölge Komutanlığı, 144, - Emniyet Müdürlüğü, 34, 59, 74, 86, 88, 90, 178.
İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür Müdürlüğü, 28.
İstanbul İşbirliği Girişimi, 288.
İstanbul Teknik Üniversitesi, 37.
İstihbarat Durum Değerlendirmeleri, 177.
İstikrar ve Yardım Kuvveti (ISAF), 299.
İsveç, 133.
İsviçre, 313, 335, - bankaları, 313.
İşçi Partisi, 138.
İtalya, 92, 235, 258, 295, 308, 325, 335.
İtalyan, - Korgeneral, 237, -lar, 295.
İzmir, 31, 108, 109, 188, 358.
İzmit, 44.

Jagger, Bianca, 337, 338.
Jandarma Genel Komutanı, 77, 116, 223.
Jandarma Genel Komutanlığı, 164, 207, 276.
Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele (JİTEM), 126.
Japonya, 118, 132.
Jeffrey, James (ABD Ankara Büyükelçisi), 225, 359.
Joint Forces Quartly, 261.
Jön Türkler, 291.

Kaas, 248.
Kâbil, - Bölge Komutanlığı, 305, - Havaalanı, 301.
Kaddafi, 190, 266, 269-271, 297, 307, 337.
Kadıköy İskelesi, 25.
Kafes, 47, 57, 210.
Kafkas, - Çalışma Grubu, 256, 312, - İslam Ordusu, 18, -lar, 243, 265.
Kafkasya, 268, 274.
Kağızman, 342.
Kahramanmaraş, 252.
Kalender Orduevi, 196.
Kalkavan, Ahmet İhsan (CHP Samsun Milletvekili), 109.
Kamu Personeli Seçme Sınavı (KPSS), 135.
Kanada, 132, 295, 301.
Kanadoğlu, Sabih, 78.
Kandil, 116, 203, 334, 339, 346, 349.
Kanlı Noel çatışmaları, 270.
Kansu, Şevket Aziz, 281.
Kapoor, Raj, 24.
Kara Harp Okulu, 26, 36.
Kara Kuvvetleri Komutanlığı (KKK), 43, 46, 49, 54, 66, 91, 96, 116, 120, 151, 176, 177, 383.
Kara Unsur Komutanlığı, 51.
Karabulut, Songül, 338.

Karaçi Limanı, 185.
Karadayı, İsmail Hakkı, 101-103, 191, 208, 212.
Karadeniz, 256-258, 287, 308-311.
Karadeniz Çağrı Gücü (BLACKSEAFOR), 256-258, 309.
Karadeniz Ekonomik İşbirliği, 257.
Karadeniz Uyum Harekâtı, 310.
Karadeniz'de Güven Artırıcı Önlemler Çalışmaları, 256, 257.
Karaköy, 25.
Karal, Enver Ziya, 281.
Karamollaoğlu, Temel, 248.
Karargâh Evleri, 126.
Karayılan, Murat, 116, 334, 346.
Karayolları Trafik Yönetmeliği, 142.
Karlofça Anlaşması, 29.
Kars, 71, 134, 151, 312.
Karşılıklı İmha Garantisi (Mutually Assured Destruction), 287.
Kartal, Remzi, 135.
Kartaltepe, 29.
Karzai, Hamid, 299.
Kasımpaşa, 28.
Katar, 267.
Kato Dağı, 328, 329.
Katyn, 147.
Kaya, Abdülkadir veya Abdullah, 37.
Kayseri, 252.
KCK, 124, 209, 261, 339, 347, 359.
Kemalist, 203.
Kemalizm, 183.
Kenya, 238, 239, - Büyükelçiliği, 239.
Kıbrıs, 198, 236, 237, 245, 251, 261, 270, 272, 273, 294, 303, 307, 308, 315, 322, 337, 339, 344, 358, 359, - Barış Harekâtı, 245, 344, - Rum Kesimi, 236, 294, 337, 339, 358.
Kılıç, Haşim (Anayasa Mahkemesi Başkanı), 126, 128.
Kılıçdaroğlu, Kemal, 125.
Kılınç, Mahmut, 135.
Kırım Savaşı, 274.
Kırklareli, 28, 50, 276.
Kırmızı Kitap (Gizli Anayasa), 148.
Kıvrıkoğlu, Hayri (Org.), 205.
Kızılay, 189, 276.
Kızıltoprak MİGROS, 68.
Koca Sinan, 27.
Kocatepe, 29.
Kocatürk, Kenan, 278.
Kocijancic, Maja, 321.
Koçman, İsmail, 95.
Kohl, 245.
Kolombiya Üniversitesi, 131.
Kosova, 298, 299.
Koşaner, Işık (Genelkurmay eski Bşk., Org.), 73.
Kozinoğlu, Kâşif, 108, 109.
Kozluklu, Fuat, 251.
Kozmik Oda, 55, 56, 78, 79, 84, 111.
Köktürk, Ali İhsan (CHP Zonguldak Milletvekili), 109.
Köln, 236, 338, - zirvesi, 236.
Körfez, - bölgesi, 315, 318, - Krizi, 261, - Savaşı, 229, 271.
Körfez İşbirliği Konseyi (GCC), 267.

Köstence, 278, 280.
Köy Hizmetleri, 141.
Kraliyet Kara Kurmay Koleji, 152.
Kristensen, Henrik Dam (Danimarka Ulaştırma Bakanı), 134.
Kudüs, 285.
Kunstadter, John, 179-182.
Kur'an, 24, 171, 205, - kursları, 171.
Kureyş Kabilesi, 270.
Kurt, Adil (BDP Hakkâri Milletvekili), 328.
Kutu Deresi, 341.
Kuveyt, 260, 264, 267.
Kuzey Afrika, 243, 261, 266, 269, 288-290, 305, 360, - Projesi, 261, 266, 289.
Kuzey Atlantik Konseyi, 50, 235, 302.
Kuzey Deniz Saha Komutanlığı, 28.
Kuzey Irak, 157, 254, 268, 316, 319, 320, 339, 352, 353, 356, - harekâtı, 253, 254.
Kuzey İrlanda, 92, 127, 347.
Kuzeyden Keşif Harekâtı, 297, 356.
Kuzu kırpma festivali, 328, 329.
Kuzu, Burhan (AKP Milletvekili), 73.
Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, 142.
Kürdistan Ulusal Kongresi (KNK), 338.
Kürdistan, 335, 338, 339, 341, 345.
Kürt, 63, 116, 127, 182, 203, 229, 231, 244, 245, 252, 262, 263, 268, 269, 316, 328-331, 334, 335, 337-341, 347, 355, - devleti, 182, 269, 316, 339, - enstitüsü, 340, - hayranlığı, 229, - Konferansı, 337, 338, -ler, 229-231, 252, 271, 334, 341, - lobileri, 244, - yönetimi, 263, 339.
Kürt Hakları Konferansları, 127, 245, 329.
Kürt İnsan Hakları Projesi (KHRP), 338.
Kyatt (Tümg.), 239.

Lagendijk, Joost, 321.
Lahey, 251.
Lahika, 81.
Laleli, 23.
Lambert, Jean (AP Yeşiller Grubu Üyesi, İngiltere Milletvekili), 338.
Land Rover, 305.
Larzak Ovası, 337.
Levazım ve Maliye Okulu, 45.
Lewinsky, Monica, 314
Libya, 136, 188, 190, 262, 266, 267, 269, 273, 296, 298, 337.
Limasol, 358, 359.
Limni Adası, 154.
Londra, 275, 313.
Lozan, 154.
Ludford, Sarah (AP Milletvekili), 338.
Ludwigshafen, 127.
Lübnan, 264-266, 285, 305-307.
Lüksemburg, 231.
Lüleburgaz, 50.

M-16 otomatik tüfek, 356, 357.
Madrid, 313.
Mahkeme Başkanı, 97, 99, 100, 126, 166, 167, 181.
Makedon, -lar, 258, 259, -Yunanlı çatışması, 243,
Makedonya, 258, 294.
Malatya, 79, 150.
Maliki, 262.
Maliye Bakanlığı, 232.
Malta, 236, 237.
Markowitz (ABD Brooklyn Belediye Başkanı), 134.
Marmara, - Bölgesi, 164, - depremi, 92.
Marmaray, 28.
Marshall, 247.
Mavi Marmara, 286.
Mavros, Lazaroz, 337.
Mazlum Der, 338.
Mazlum Oteli, 70.
Meclis Araştırma Komisyonu, 193.
Meclis Teşkilat Yasası, 136.
Meclis TV, 124.
Ağar, Mehmet, 101.
Mehmet Akif Ersoy Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, 18, 106, 214, 215, 373.
Mehmetçik, 204, 304, 346, 353.
Mekke, 79, 270, - Emiri, 270.
Memioğlu, Faruk Oktay (Tuğg.), 108.
Memleket İçi Düşmana Karşı Silahlı Savunma Ödevi Yönetmeliği, 143.
Menemencioğlu, Numan, 277, 282.
Menteş, 31.
Meriç, 156.
Merkez Bankası, 289.
Mescid-i Aksa, 285.
Milli Eğitim Bakanlığı, 146.
Milli Görüşçü, 102.
Milli Güvenlik Kurulu (MGK), 145, 147-149, 189-191, 220, 248, 320, 346, 380.
Milli Güvenlik Siyaseti Belgesi (MGSB), 147, 148.
Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT), 56, 73, 84, 108, 121, 129, 182, 184, 250, 380, - Müsteşarlığı, 54, 96, 121, 179, 225.
Milli Savunma Bakanlığı (MSB), 91, 144, 148, 162, 223, 340, 349.
Milli Savunma Sanayi, 245.
Milliyet, 62, 83, 84, 100, 103, 134, 140, 178, 181, 254, 346, 360.
Milliyetçi Hareket Partisi (MHP), 73, 134, 333, - milletvekili, 73, 134.
Mitterrand, François, 291.
Mısır, 243, 247, 261, 262, 267, 268, 270, 271, 273, 287, 291, 305, 307, 308, 316, 318, 319.
Mons, 310.
Montrö Antlaşması (Sözleşmesi), 251, 296, 308-311.
Moskova, 284.
MOSSAD, 316.
Mübarek, Hüsnü, 266, 307, 319.
Muğla, 69.

Muhammed Hz., 147.
Muharebe Arama Kurtarma timleri, 352.
Mumcu, Erkan, 101-103.
Munzur, 112.
Munzur (gizli tanık S.Z.), 71-73, 113, 115, 121, 183, 199, 200.
Muratpaşa Camii, 21, 24.
Mutabakat Muhtırası, 50.
Müller, Mark (Kürt İnsan Hakları Projesi [KHRP[Yönetim Kurulu Başkanı), 338.
Münger (1. Ordu As. Savcısı, Albay), 206, 221.
Münhasır Ekonomik Saha, 307.
Müslüman, 199, 261, 274, 300, 305, 316, 331.
Müşterek Savunma ve Ekonomik İşbirliği Anlaşması, 264.
Müzakere Çerçeve Belgesi, 231.

Nahcivan, 312.
NAMSA, 160, 161.
Napoletano, Pasqualina (AP Milletvekili), 338.
Napoli, 154, 237.
National Endowment for Democracy (NED), 267.
NATO, 34, 36, 49-51, 122, 148, 149, 151, 152, 154, 159-162, 229, 231-240, 243, 245, 247, 250, 256, 259, 261, 266, 272, 274, 287-290, 292-303, 308-310, 316, 318, 325, 356, 358, 376, 383, -AB ilişkileri, 256, - AB stratejik işbirliği, 234, 237, -AB Stratejik İşbirliği Anlaşması, 236, - Askeri Temsilciliği, 241, - Askeri Temsilcisi, 122, - Dışişleri Bakanları, 236, - İstanbul Zirvesi, 288, - Karargâhları, 233, - ortak bütçesi, 232, 238.
NATO Başkomutan Yardımcısı İngiliz Orgeneral, 232.
NATO Early Warning SOP, 240.
NATO Mukabele Kuvveti (NMK), 50, 289, 300.
NATO Müttefik Kuvvetler Başkomutanı (SACO), 148.
NATO Rapid Deployment Corps-Turkey (NRDC-T), 50.
Naumann, Klaus (NATO Askeri Komite Başkanı General), 233, 238, 239, 240, 366.
Nazemroaya, Mahdi Darius, 265, 266.
Nazi, 324, - işgali, 298, -ler, 127, 284.
Neo-Nazi Nasyonel Sosyalist Yeraltı Örgütü (NSU), 324.
Neo Simirna, 358.
Nergis, 24.
Netanyahu, 335.
New York, 58, 92, 131, 249.
Neyzen Tevfik, 111.
Nil Nehri, 271.
Nobel Barış Ödülü, 337.
Nonbo, Karsten (Meclis Ulaştırma Komisyonu Başkanı), 134.
Norfolk, 238.
Norveç, 92, 234, 294, 295, 308.
NTV, 170.
ntvmsnbc, 73.
Nükleer Planlama Grubu, 293.
Nürnberg, 77, - Mahkemesi, 193.

Obama, Barack, 71, 255, 297, 305.
Odak Ecza, 173.
Odatv soruşturması, 282.
Okkır, Kuddusi, 375.
Olağanüstü Hal, 45.
11 Eylül saldırıları, 309, 312.
11. Ağır Ceza Mahkemesi, 90, 94, 99, 100, 175, 376.
Ongun, Hamit, 281.
12 Eylül, 55, 66, 73, 79, 125, 168, 207, 252, 314.
Ontario Gölü, 257.
10. Ağır Ceza Mahkemesi, 17, 89, 124, 164, 168, 184, 370, 371.
Onuncu Yıl Marşı, 194, 196.
13. Ağır Ceza Mahkemesi, 82, 100, 115.
Oosting, Dick (Uluslararası Geçiş Döneminde Adalet Merkezi [ICTJ] Avrupa Direktörü), 338.
Oostlander (AB Türkiye raportörü), 127.
Oraj planı, 66, 67, 96-99, 163, 177.
Orakoğlu, Bülent, 220.
Oran, Umut, 223.
Ordu Yardımlaşma Kurumu, 146.
Orman Bakanlığı, 144.
Orman Haftası ve Ağaç Bayramı Yönetmeliği, 143.
Orman Kanunu, 144.
Orta Asya, 268, 271, 305.
Ortadoğu, 131, 158, 229, 231, 242, 243, 250, 256, 260-271, 273, 274, 285-291, 300, 305, 307, 314, 315, 318-320, 335, 344, 355, 360, - Barış Planı, 307, - ülkeleri, 231, 355.
Orta Doğu Teknik Üniversitesi, 176.
Ortaköy, 27.
Oslo, -92, - Planı, 307.
Osmanlı, 18, 21, 27-29, 131, 259, 268, 270, 274, 314, 319.
Otuzbiroğlu, Mehmet, 91.

Öcalan, Abdullah (Apo), 116, 145, 212, 238, 239, 316, 328, 330, 334, 335, 337, 339, 345, 346, 348.
Ömer Kabaklı Meydanı, 348.
Önkibar, Sabahattin, 180.
Önleyici Dava veya Düşman Ceza Hukuku, 208.
Öz, Zekeriya (Savcı), 91.
Özal, Ahmet, 125.
Özal, Korkut, 125.
Özal, Turgut, 125.
Özalp, Güven, 178.
Özbudun, Ergun (Prof. Dr.), 131.
Özdağ, Ümit (Prof. Dr.), 316.
Özdemir, Cüneyt, 165.
Özdil, Yılmaz, 112, 194, 195, 196.
Özel Güvenlik Teşkilatı İl Koordinasyon Kurulu, 143.
Özel Yetkili, - Mahkemeler, 76, 129, 210, 376, 377, - Savcılar, 129.
Özel, Necdet, 92.
Özkan, Murat (MHP Giresun Milletvekili), 134.
Özkasnak, Erol, 212.

Özkök, Hilmi, 53, 77, 83, 184, 186, 250, 361, 380.
Öztorun, Necdet, 91.
Öztürk, Saygı, 124.
Öztürk, Serdar (Avukat), 182.
Özüer, Sedat, 114.

Pakdil, Nevzat (TBMM Başkanvekili), 134.
Pakistan, 41, 185, 243.
Panetta, Leon Edward (ABD Savunma Bakanı), 297.
Panorama 1453, 28, 29.
Papandreu, Andreas (Yunan Savunma Bakanı), 155.
Paris, 274, 275, - Antlaşması, 274.
Parris, Mark (ABD Ankara Büyükelçisi), 231.
Pasifik Okyanusu, 271, 297.
Patagonya, 196.
Patnos, 150.
Patrik, 293.
Patriot füzeleri, 287.
Peaceful Star tatbikatı, 51.
Pekin, İsmail Hakkı (Genelkurmay İstihbarat Başkanı, Korg.), 115.
Pentagon, 248, 252, 266, 298, 312.
Petraeus, David (General), 306, 355, 356.
Pigeon of Peace tatbikatı, 51.
Pipes, Daniel, 261.
PKK, 73, 116, 124, 126, 134, 194, 201, 203, 230, 250, 261, 262, 269, 315, 316, 320, 321, 328, 330, 332, 333, 335-345, 347-350, 353-356, 360, 368.
Plan ve Prensipler Başkanlığı, 288.
Polonya, 50, 132, 147, 287, 325, -lı, 50, 325, -lı tümgeneral, 50.
Porter, John, 244, 245.
Porter, Kathryn (ABD İnsan Hakları Konseyi Üyesi), 127, 244, 245, 338.
Posta, 100.
Postmodern darbe, 191, 249.
Poyrazköy, 164.
Primakov, Yevgeni, 316.
Psikolojik Harekât Planı, 121.
PTT, 144, 277, 278.

R.E.P., 172.
Radikal, 57, 58, 62, 81, 173, 193, 252, 266.
Refah Partisi, 190, 248, 249.
Refah-Yol Hükümeti, 145.
Resmi Gazete, 136, 323.
Ricciardone, Francis (ABD Ankara Büyükelçisi), 255, 272, 273, 282.
Rice, Condoleezza (ABD Dışişleri Bakanı), 265, 267, 268, 284, 360.
Riyad, 264.
Robert Kolej, 26.
Rochtus, Dirk (Prof. Dr.), 338.
Rodrik, Dani, 83, 163.
Rogers, Bernard W. (General), 235.
Roj TV, 345.
Romalı, 27.
Romanya, 258, 259, 275, 276, 279, 309, 310, 336.
Romen, 310, 325.

Roth, Claudia, 321.
Rud, Jon (Avukat), 338.
Rum, 259, - kesimi, 236, 270, 294, 337, 339, 358, -lar, 43 62, 67, 87, 172, 178, 198, 225, 271, 308, 323, - lobileri, 244, 245, 272, 289, - Milli Muhafız Ordusu, 273, - Ordusu, 358.
Rumeli, 27.
Rus, - donanması, 269, 287, -Gürcü harbi 311, - izleri, 243, - Kızılordu Korosu, 202, -lar, 18, 147, 257, 287, 309, 315.
Rusya, 19, 149, 244, 256, 257, 269, 274, 287, 293, 309, 337, - Federasyonu, 19, 262.

SA-7 hava savunma füzeleri, 336.
Sabah, 117, 175, 202.
Sabancı Üniversitesi, 176.
Sabancı villası, 22.
Sabit Pazar, 22.
Sabotajlara Karşı Koruma Yönetmeliği, 142.
SACEUR, 50, 235, 240, 300.
Saddam Hüseyin, 229, 230, 356.
Sağdıç, Kadir (Koramiral), 81.
Sağlam, Serkan, 185.
Saha Komutanlıkları, 150.
Sahte Evrak Üretme Çetesi, 163.
Sakal, 90, 99, 163, 345.
Sakarya, 29.
Sakharov Düşünce Özgürlüğü Ödülü, 338.
Sakık, Sırrı, 135.
SAM7 füzeleri, 336.
Samanyolu TV, 69, 104, 204, 205.
Samsun, 109.
Saner, Çetin (Korg.), 186.
Saraçhane, 21, 22.
Saraçoğlu, Şükrü, 276, 282.
Sarayburnu, 27, 258.
Sarı İmam, 24.
Sarıkaya, Muharrem (Habertürk Ankara Temsilcisi), 126.
Sarıkız darbe planı, 184.
Sarkozy, Nicolas, 289, 290.
SAT komandoları, 92.
Savunma Güvenlik İşbirliği Ajansı (Defense Security Cooperation Agency), 357.
Savunma Sanayi Müsteşarlığı (SSM) 349, 351.
Savunma ve Havacılık, 264.
Saydam, Refik, 276, 277.
Saygun, Ece, 68.
Saygun, Ergin, 20, 52, 66, 70, 72, 82, 100, 101, 102, 104, 113-115, 117, 157, 200, 205-207, 212, 356.
Saygun, Nermin, 18, 32, 59, 63, 89, 117, 122, 123, 159, 210, 216, 300.
Saygun, Tolga, 89.
Sedat, Cihan, 270.
Sedat, Enver, 270.
Seferberlik Tetkik Kurulu (STK), 46.
Selanik, 298, 358.
Selçuk, İlhan, 250.
Selçuklular, 29.
Selimiye, 162, 169, 170, 186, 187, 217, 246, 382.
Selvi, Fuat, 114.
Sevimay, Devrim, 83.
Sezenoğlu, Aydın, 69.

Sıkıyönetim, 44, 45, 49, 55, 93, 99, 177, 208, 376.
Sırplar, 299.
Sifar İlaçları, 173.
Siirt, 347.
Silivri, 17, 18, 20, 42, 71, 74, 76, 106-109, 137, 158, 192, 204, 209, 210, 214, 216, 217, 258, 373, 374.
Silivri Devlet Hastanesi, 108, 204, 213-215.
Silivri Ceza ve Tevkifevi, 109.
Simav depremi, 189.
Simavi, Erol, 125.
Sinn Fein-IRA bağlantısı, 347.
Sivas, 189, 252, - Dikimevi, 189.
Sivil Savunma, 141, - Kanunu, 143.
Siyasi İşler Müsteşarı, 182.
Slavo, Mac, 93.
Smart Power, 266.
Sofya, 258, 277, 280.
Soğuk Savaş, 50, 81, 150, 152, 190, 233, 236, 243, 255, 274, 294, 298, 299, 309, 352.
Somali, 266.
Son Harekât Kabiliyeti Denetlemesi, 50.
Sosyal Güvenlik Kurumu, 135.
SOVMEDRON, 244.
Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB), 243, 314, 315, 318, 339, - birlikleri, 316.
Sözcü, 124, 331.
SSM, 349, 351.
STAFFEX, 51.
Star, 70.
Stepan, Alfred (Prof. Dr.), 131.
Stratejik Araştırma ve Etüt Merkezi (SAREM), 264.
Stratejik Hava Ulaştırma Komutanı, 161.
Sudan, 266, 267.
Suga planı, 66, 67, 96-99, 163, 177, 382.
Suriye, 189, 198, 229, 243, 244, 262-267, 269, 273, 284, 285, 287, 306, 307, 315, 316, 336, - Irak hududu, 306, - Kürtleri, 263.
Surry Üniversitesi Hukuk Araştırmaları Birliği, 338.
Susurluk, 79.
Suudi Arabistan, 260, 267, 360.
Sünni, 252, 262, 267, 268.
Süveyş Kanalı, 267, 359.

Şahin, Mehmet Ali, 359.
Şahinkaya, Tahsin, 314.
Şakuri, Ali Golam, 360.
Şam Havaalanı, 306.
Şanal, Osman (Erzurum Özel Yetkili Savcısı), 72, 200.
Şehir Etik Komisyonu, 134.
Şehitlikler ve Anıtlar Kurulu, 30.
Şehzadebaşı, 24.
Şenel, Erdal (Tümg.), 184.
Şengün, Köksal (13. Ağır Ceza Mahkeme Başkanı), 100.
Şentürk, Ahmet (Kurbay Albay), 90.
Şırnak, 328, 348.
Şii, - hâkimiyeti, 269, -ler, 268, - Sünni bloklaşması, 267, - yayılması, 267, 286.
Şişhane, 26.

Tahir Amca, 344.
Tahran, 315.
TAI, 139, 348, 349.
Taksim, 26, 68.
Talabani, 316, 356.
Taliban, 299.
Tanrıöver, Hamdullah Suphi, 279.
Tanyeri, Süha (Tuğg.), 180, 181, 207, 253.
Tanzimat Fermanı, 274.
Taraf, 38, 40-42, 60, 74, 75, 81, 83, 85, 116, 180, 212, 322.
Tarhan, Emine Ülker (CHP Grup Başkan Vekili), 109.
Tarihi Yarımada, 27.
Taşdeler, Nusret (Gnkur. Hrk. Bşk.), 114, 115.
Tavukçu Dereleri, 201.
Taygon Ecza, 173.
Tayyar, Şamil (AKP Gaziantep Milletvekili), 101, 104.
Tennesse Teknoloji Üniversitesi, 338.
Tepedelenlioğlu, Nizamettin Nazif, 295.
Terörle Mücadele Kanunu, 118, 119.
Terörle Mücadele Yüksek Kurulu, 119, 262.
Tervuren, 234.
TESUD, 137.
Thatcher, Margaret, 133.
The Telegraph, 93.
The Washington Post, 266.
TİM Maslak Show Center, 202.
TNT, 336.
Tolon, Hurşit (1. Ordu Komutanı, Org.), 79, 184, 186.
Topçu ve Füze Okulu, 246.
Tophane, 27.
Topkapı, 21, 24, 27.
Toptan, Köksal, 193, 359.
Torejon, 236.
Toroslar, 341.
Torumtay, Necip, 91.
TOW silahları, 231.
Trakya, 50, 145, 151.
TRT, 30, 69, 248, 305, 345.
Truva festivali, 27.
Tuna Nehri, 276, 280.
Tuncel, Sebahat, 124, 125, 345, 359, 370, 371.
Tunus, 267, 273.
Tural, Cemal, 91.
Turkish Cultural Center (TCC), 131.
Tutu, Desmond, 337.
TÜBİTAK, 57, 86, 88, 98, 171, 221.
Tuğcu, Tuna (Doç. Dr.), 57.
TÜMAS, 148, 149.
Türenç, Tufan, 120.
Türk, 19, 23, 63, 90, 108, 127, 182, 197, 204, 237, 270, 329, 363, -Amerikan ilişkileri, 119, 255, 272, 283, 356, - askeri, 154, 233, 274, 299, 302, 320, - askeri temsilcisi, 154, - basını, 194, - bayrağı, 198, 203, 286, 341, 344, 385, - birliği, 299, 301, 316, - Boğazları, 295, - Cumhuriyeti, 323, - delegasyonu, 239, - demokrasisi, 261, - Deniz Kuvvetleri, 94, 230, 285, 307, - devleti, 203, 385, -

devletleri, 363, - dili, 30, - Dışişleri Bakanları, 339, - Donanması, 186, 310, - düşmanlığı, 229, 242, 270, 324, - enstitüsü, 340, - halkı, 183, 217, - Hava Kuvvetleri, 30, - hukuk sistemi, 131, - hükümeti, 134, 229, 255, 272, 282, 323, -İsrail ilişkileri, 269, 283, 286, - işçisi, 188, - kültürü, 30, -ler, 18, 127, 155, 188, 254, 269, 271, 285, 296, 291, 292, 299, 301, 304, 308, 309, 331, 335, 348, 354, 358, 363, - mahkemeleri, 218, - milleti, 29, 63, 95, 127, 147, 362, 385, - öğretim görevlileri, 252, - ordusu, 33, 146, 147, 195, 208, 252, 316, 329, 339, - sanayisi, 146, 160, - siyasi sistemi, 131, -Suriye ilişkileri, 263, - toplumu, 146, - Yargısı, 63, -Yunan sınırı, 154, -Yunan sorunları, 308.

Türk Askeri Temsil Heyeti (TMR), 302, - Başkanı, 233.

Türk Ceza Kanunu (TCK), 54, 75, 153, 196, 375, 383.

Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK), 21, 31, 33-35, 39, 46, 47, 52, 58, 62, 63, 65, 83, 86, 87, 91, 92, 98, 101-104, 115, 120, 125, 126, 128, 137, 139, 140, 143-146, 148-151, 153, 155, 162, 169, 176, 180, 182, 183, 185, 193-197, 200, 204, 210, 212, 219, 220, 222, 223, 226, 229, 231, 245, 248- 250, 252-254, 288, 299, 301, 309, 314, 316, 319, 320, 329, 330, 332, 333, 338, 340, 348, 352, 362, 374, 380, 385.

Türk Silahlı Kuvvetleri Güçlendirme Vakfı, 204, 245.

Türk Tarih Kurumu (TTK), 281, - Yönetim Kurulu, 281.

Türk, Ahmet, 124, 135, 338.

Türkçe, 30, 146, 305.

Türkdoğan, Öztürk (İHD Genel Başkanı), 338.

Türkeri, Fevzi (Org.), 184, 186.

Türkiye, 18, 19, 26, 29, 30, 50, 52, 55, 56, 62, 63, 80, 81, 112, 122, 127, 128, 130, 132, 134, 137, 140-142, 146, 148, 149, 151, 154, 155, 160-162, 176, 182, 183, 189, 190, 194-197, 201, 207, 208, 217, 229-234, 237-239, 243-253, 255, 256, 258, 259, 261-263, 265, 267-269, 271-276, 279, 281-288, 290-295, 298-300, 302, 304-309, 311, 313, 315, 318-325, 327, 331, 336, 340, 344, 346, 348-350, 352, 356, 360, 378, 384, -ABD Kafkas Çalışma Grubu, 256, -Bulgaristan-Romanya zirvesi, 259, - Cumhuriyeti, 29, 55, 62, 63, 127, 137, 142, 158, 322, 323, 333, 339, 345, 362, - limanları, 142, - hava üsleri, 142, - İstasyon Şefi, 182, - karşıtı, 18, 244, 336, - karşıtı politikalar, 18, - senaryoları, 128, 251.

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) 122, 130, 131, 133-136, 140, 145, 148, 155, 157, 193, 216, 226, 263, 276, 320-

322, 328, 351, - Darbeleri ve Muhtıraları İnceleme Komisyonu, 193.
Türkiye Cumhuriyeti (TC), 377, 385, - devleti, 54, 330, - kimliği, 341.
Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun, 55.
Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı, 308.
Türkiye'nin Milli Askeri Stratejisi (TÜMAS), 148, 149.
Türkiye'nin Yeni Taslak Anayasası Konferansı, 131.
Türkkan, Fahrettin, 270.
Türkmen, 262.
TV Mahkemeleri, 42, 67, 68, 71, 86, 119, 193, 197.

Uçuşa Yasak Bölge, 296, 297.
Uğur, Hasan Atillâ, 335, 337.
Ukrayna, 257, 309, 358.
Ulaştırma Birliği, 146.
Ulu Cami, 252.
Ulus Çarşısı, 52, 122.
Ulusal Savunma Enstitüsü, 128, 251.
Uluslararası Askeri Karargâh Plan ve Prensipler Başkanı, 239.
Uluslararası Balkan Barış Gücü, 50.
Uluslararası Din Özgürlüğü, 241, - Yasası, 241, 242, 243.
Uluslararası İstikrar ve Yardım Gücü (ISAF), 299.
Umman, 267.
Unified Blade, 51.
Unified Crest, 93.
Unkapanı, 26.
Uzakdoğu, 263.
Uzan, Cem, 170.
Uzun, Sabri (Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanı), 181, 220, 380.
Uzunçarşılı, İsmail Hakkı, 281.

Üçok, Zeki (Hâkim Albay), 168.
3. Kolordu Komutanlığı, 49, 50, 301, 385, - Karargâhı, 49, 50.
Ülgen, Celal (Avukat), 84, 167, 169.
Ülkeden Bakış BEROJ, 338.
Ürdün, 267, 268, 270, 273, 288, 307, - Kralı, 270.
Üsküdar, 28, 69.
Üvecik Kız Yurdu, 172.

V.T., 172.
Vakıflar Bölge Müdürlüğü, 197.
Vakıflar Genel Müdürlüğü, 197.
Valide Camii, 22.
Van, 92, 210, 212, - depremi, 189, - Jandarma Asayiş Kolordu Komutanlığı, 97.
Varna, 276, 278.
Varşova Paktı, 81, 234, 235, 287, 308, 318.
Vasiliko elektrik santrali, 358.
Vatan Caddesi, 21.
Vatan, 100, 176, 184, 334, 348.
Vietnam, 147.
Voll, John, 261.

Washington, 157, 181, 225, 236, 248-250, 254, 340, 360, - Silahlı Kuvvetler Ataşeliği, 340.
Westrheim, Kariane (Avrupa Birliği Türkiye Yurttaş Komisyonu [EUTCC] Başkanı), 338.
Wikileaks, 157, 359, 364.
Williams, Hywel (İngiliz Milletvekili), 338.
Wurtz, Francis (AP Sol Parti Milletvekili), 337, 338.

Yahudi, 21, 241, 269, 283, 284, 313, 314, 335, - Kürt Devleti, 269, - lobileri, 284, 313, 314.
Yalçın, Metin Yavuz (E. Korg.), 43, 108.
Yalman, Aytaç (Kara Kuvvetleri Komutanı, E. Org.), 54, 56, 91, 97, 103, 120, 184, 185, 285, 361, 380.
Yalova, - Merkez İlçe Teşkilatı, 173, - Valiliği, 172.
Yaphe, Judith S., 250.
Yargıçlar ve Savcılar Birliği (YARSAV), 78.
Yargıtay, 65, 82, 86, 128, 169, 174, - Ceza Genel Kurulu, 82.
Yassıada, 77, 192, 227, 384.
Yaşar Kemal, 337, 338.
Yavuz, Ahmet (Tümg.), 171.
Yazar, Gönül, 24.
Yazıcı, Hayati, 111, 112.
Yemen, 267, 273.
Yeni Akit, 79, 81, 103, 116, 203, 204.
Yeni Asya, 62.
Yeniçağ, 180, 182, 209, 251.
Yeni Dünya Düzeni, 261.
Yeni İlaç, 173.
Yenikapı, 22.
Yenikeçeci, Muhittin (İstanbul Merkez Komutanı, Tuğg.), 81.
Yeni Osmanlılar, 131, 259, 268.
Yeni Özgür Politika, 338.
Yeni Recordati, 173.
Yeni Şafak, 52, 71, 197, 220, 337, 347.
Yeşil Hat Tüzüğü, 322.
Yeşil Kuşak, 243.
Yeşilköy Havaalanı, 316.
Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi, 201.
Yıldız, Bengi (BDP Grup Başkan Vekili), 331.
Yıldız, Kerim (Kürt İnsan Hakları Projesi [KHRP] Direktörü), 338.
Yıldız, Müyesser, 183.
Yıldız, Nuran (Doç. Dr.), 101-103.
Yılmaz, İsmet, 223.
Yılmaz, Kani, 336.
Yirmibeşoğlu, Sabri (E. Org.), 125.
28 Şubat, 79, 90, 122, 189, 190, 191, 208, 212, 248, - kararları, 248.
Yoleri, Mehmet, 107.
Yönder, Murat, 73.
Yugoslavya, 127, 281.
Yunan, 259, - delegasyonu, 239, - Krallığı, 296, -lılar, 237, 239, 258, 259, 272, 273, 293, 294, 295, 296, 358, 383, - lobileri, 244, 245, - mitolojisi, 296, - tümeni, 50.

Yunanistan, 19, 48, 151, 154, 155, 156, 238, 239, 241, 245, 257, 258, 268, 273, 274, 281, 289, 290, 293, 294, 295, 296, 298, 303, 304, 318, 326, 335, 336, 339, - Büyükelçiliği, 238, - Genelkurmay Başkanı, 239.
Yurtdaş, Sedat, 135.
Yüce Divan, 128, 168, 210, 212.
Yüksek Askeri Şûra (YAŞ), 67, 91, 93, 115-117, 328.
Yüksek Düzeyli Savunma Grubu, 34.
Yüksek Hazırlık Dereceli (HRF) Karargâh, 49.
Yüksek İslam Konseyi, 271.
Yüksel, Cüneyt, 131.

Zaho, 320, 354.
Zaman, 62, 101-104, 170, 185, 251.
Zana, Leyla, 135, 331, 337, 338.
Zeus, 296.
Zeyrek, 26, 137.
Zeytinburnu, 29.
Zeytin Dağı, 285.
Zirve Yayınevi katliamı, 184.
Zonguldak, 109.

Em. Org. Ergin Saygun

Türk Ordusuna

BALYOZ

Yurduna ve Türk Ordusuna
43 yıl sıdkusadakatla hizmet etmiş olan
Saygun'un kaleminden Türkiye'yi tehdit eden **Balyoz**...

- Ergenekon, Balyoz, Andıç nedir?
- Ergenekon, Balyoz davalarının imal edilme sürecinde işlenen suçlar
- Balyoz'un medya ayağı
- Balyoz'un "dış" ayakları
- Türkiye'nin bölge merkezli dış politikasına ABD, NATO, AB ve İsrail çalımları
- Terörle mücadelede doğrular ve yanlışlar

Saygun'un mahkemedeki son sözü:
"Şimdi kuvvet bizde değil, ama hak bizimdir."

ISBN 978-975-343-646-5

25 TL

KAYNAK YAYINLARI